Digitized by Google

BIBLIOTHECA
SS. PATRVM
CONCIONATORIA.
QVA SCILICET
SS. Patrum & celebriorum Doctorum ad ann. 1500. Conciones, Homiliæ, Orationes. & huius generis reliqua ſummatim expoſita ſeruato rerum & temporum ordine ſub vnum conſpectum exhibentur.
Et operoſæ Lectionis compendium fit ſtudioſis Lectoribus ad Concionum ſacrarum doctrinam, methodum, copiam quàm minimo labore ſed viâ maximè vtili & certâ comparandam.
P. F. PETRVS BLANCHOT Ordinis Minimorum Profeſſor & Sacerdos collegit, digeſſit, explicauit.
Et Indice quadruplici; Concionum, Auctorum, locorum S. Script. Materiarum inſtruxit & expleuit.
PARISIIS,
Apud SEBAST. CRAMOISY
viâ Iacobæâ ſub Ciconiis.
M. DC. XXXI.
Cum Priuilegio Regis.
EVNTES DOCETE
I. P.

Digitized by Google

REVERENDO
ADMODVM PATRI
P. OLIVARIO CHAILLOV
ORDINIS MINIMORVM IN PROVINCIA FRANCIÆ PROVINCIALI
meritiſſimo & deſideratiſſimo.

F. PETRVS BLANCHOT S.

HOC quicquid eſt operis, quod inter multiplices occupationes Boni publici ſtudio elucubrauimus, in tuam ſe clientelam atque patrocinium (Reuerende Pater) confert & recipit, authoris quidem animo & voluntate, ſed potiſſimùm argumenti neceſſitate. Quamquàm vnum alteri (quod mihi gratulor quàm maximè) ita connexum eſt, vt argumenti neceſſitate animi mei ſignificatio eò magis contineatur, quò illa non inuita ac repugnans conſequitur. Quot enim penè apicibus

Digitized by Google

programma operis conſtat, tot vtriuſque cauſæ & rationes luculenter & magnificè exprimuntur. Sed ne oratio diffluat in tam prolixâ dicendi materiâ, in caput tantùm ac ſummam inſcriptionem, quantùm per præfationis & epiſtolæ modum fas eſt, inquiremus.

BIBLIOTHECAM *igitur* CONCIONATORIAM SS. PATRVM *opus hoc noſtrum inſcribere non potuimus, nec poſſumus inſcriptum meminiſſe, quin inuictæ illius connexionis neceſſitate capiamur.*

BIBLIOTHECAM *enim aut Tibi non poſſumus, aut alteri magis quàm Tibi poſſumus dedicare? Tibi inquam (Reuerende Pater) non poſſumus? qui per te librorum copiam & otium nacti tuo tantùm beneficio quieſcimus, ſcribimus, viuimus: qui tuo nobis labore tranquillitatem, tuo periculo ſecuritatem, tua ſollicitudine vacationem & otium peperiſti, & in dies comparare non deſinis: qui Tibi officiorum atq; beneficiorum immenſitate obnoxij, affectuum, vt ita loquar, Bibliothecam hoc eſt vim atque copiam infinitam, qualem vix librorum exaggerata multitudo aſſequatur, debemus. Alteri magis quàm Tibi poſſumus? qui diuinis humaniſque Muſis in Vrbium Principe & Reginâ Lutetiâ, tuis primùm opibus atque patrimonio, vigiliis deinde ſtudio atque laboribus domicilium conſtituiſti quale ſperare aut ipſæ non debuiſſent aut nemo præter Te ſtatuere, educe-*

Digitized by Google

re, erigere potuiſſet: qui lapidum moli & ſtructuræ, culminum altitudini, operis magnificentia, Bibliothecam ſemper adæquaſti, vt ſiue librorum copiam & multitudinem, ſiue delectum & raritatem, ſiue elegantiam & ornatum conſideremus, hæc vna in multis quibus vrbs abundat, nomen, famam, dignitatem obtineat: qui hanc optimorum librorum penum viuentibus præterea Bibliothecis adornaſti, quotquot enim (ſunt autem plurimi) tua benignitate ac liberalitate vtuntur, tot veluti ſyderibus cœleſtis illa & verè ſpiritalis ſupellex atque officina rutilat, fulget, animatur.

At verò CONCIONATORIAM *cùm dicimus, admonemur & tui meriti & noſtræ functionis. Quis enim adeò cæcutit, vt non videat quæ concionanda meditaris, præſtas, & efficis? Enimuerò quis tuam in Deum pietatem, in proximum charitatem & amorem in publica luce & omnium ordinum æſtimatione poteſt ignorare? Quis temporalium rerum deſpicientiam quam olim profeſſus es, æternorum deſiderium & cupiditatem, qua in dies ſuccenderis, prædicandam neſciat aut dubitet? Quis modeſtiam tuam atque moderationem vel de vultu non colligat, quâ reliquas virtutes tuas ita obſignaſti, vt eas amplius retegere, reſignare, publicare huius vnius obtentu prohibeamur? Et nos qui harum rerum conſcij ſumus, qui deſiderabili præſentia tua perfruimur, qui*

virtutum exempla oculis & mente haurimus, negabimus, tuis primùm beneficiis ſubleuatos nos fuiſſe ad ferendam Concionum lucem, & iam-num exemplis tuis informari, vt ne verba operibus deſtituamus, atque impoſterum fore vt verba de tuis etiam operibus inſtituamus? Sed age! orationis noſtræ curſum inhibemus, ne videri poſſimus ſecreta temeraſſe, quæ ſola temporum exolutio reſerabit.

In cauſa igitur SS. PATRVM *peroranda denique conquieſcemus. Illi enim etſi in tuto poſiti nobis qui iactamur patrocinij ſui neceſſitatem fecerint, qua tamen ſui parte ſuperſtites apud nos ſunt, opem viciſſim noſtram non dedignantur. In eorum autem tutelam concedere potiſſimùm gaudent qui minimè omnium diſſimiles illis ſunt. At verò quem præter Te poſſunt (abſit verbo inuidia) ſimiliorem adipiſci? Tu carnis origine in ſanctiſſimam progeniem inſertus es, qui in Maioribus tuis B. P. N. Franciſcum de Paula ſui ſæculi Thaumaturgum, Gallici ſceptri columen & præſidium, numeroſiſſimæ prolis Patriarcham proſpicis, numeras, veneraris. Tu morum ſanctimoniâ in longa pronepotum ſerie ſanctiſſimo proauunculo poſt diuturna temporum interualla ex vnica ſorore proximè ſuccedis. Tu dignitate ſuppar Beato Patriarchæ, nobiliſſimam Ordinis partem, Prouinciam dico Franciæ, ſummo imperio regis, gubernas, inſtituis. Tu canitiei reuerentiâ, vultus*

decore, ætatis prærogatiua Parentem illum noſtrum mortalibus ad viuum exhibes & repræſentas, atque adeo S S. illis Patribus haud multò minùs ſimilis es, quàm ille ipſe ſanctiſſimus Patriarcha de cuius proſapia fœliciter exortus es. Et illi ergo non poſſunt quin Te tot nominibus atque rebus in illorum imaginem efformatum acceptum habeant ac ſummoperè optabilem. Quod tantò magis mihi gratulor, quantò plus eſt mihi paratum ab eorum exemplo ſubſidij aduerſus obtrectatorum calumnias quibus poſſem videri priuato affectui meo indulſiſſe. Is enim licet ſit qualem eum decet, flagrantiſſimus, non eò tamen me abduxit vt de virtute tua præter rerum veritatem loquerer aut iudicarem, imò vt nullis vnquam rebus affectum meum exæquare, vt tamen maximè deſiderem, potero: ita nec verbis ſenſum animi mei quantum quantum contenderim attingere potui. Tantum igitur abeſt, vt abreptus animi affectione & impetu in aſſentationem degenerauerim, vt me potius veniam deprecari neceſſe ſit, quod orationis inopia, & tenuitate dignitatem & gloriam virtutis tuæ atque nominis imminuerim. Quamquam fieri mihi per te huius peccati gratiam facilè perſuadeo, quòd rerum neceſſitatem ſecutus, neminem eſſe crediderim, cuius nomine potius quam tuo BIBLIOTHECAM CONCIONATORIAM SS. PATRVM *conſecrare potuerim. Atque vtinam hæ noſtrorum laborum primi-*

Digitized by Google

tiæ adeò ritè ac legitimè ſub clariſſimi nominis tui auſpiciis proceſſerint, vt nos ad maiora & meliora (quod cum tempore futurum auguramur) perficienda initient.

Die Sancti Michaëlis quem ſacræ militiæ noſtræ Protectorem & Archiſtratagum ab ipſo Sanctiſſimo P. N. accepimus & veneramur, ann. M. DC. XXXI.

Pariſiis è Conuentu veſtro S. P. N. FRANCISCI DE PAVLA, ad plateam regiam.

Digitized by Google

LECTORI. S.

PAVCIS te volo, Lector, priuſquam in hoc Sanctuarium ingrediaris. Nec graueris moram tibi iniectam præter votum. Id bono tuo atque meo, factum non pœnitebit. Et verò quis non Sanctuarium eſſe iudicet, in quod Sancti Patres conuenerunt, vt quicumque in illud ſe penetrauerit, gloriari poſſit in plenitudine Sanctorum detentionem ſuam eſſe? Eò autem auguſtius illud eſſe intelliget, quò verbum Dei copioſius & altius per omnes partes reſonat. De limine tamen moneo ſubintroductos aliquos, qui aut nondum vindicati, aut etiam Eccleſiæ iudicio proſcripti Sanctorum nomine non veniunt, id tamen plurium conſortio conſecuti ſunt, vt ne ſuo quiſque nomine donaretur. Id itaque beneficio dandum eſt ſocietatis fortuitæ, quam tempus & rerum ordo conciliauerunt. Ex hoc velim intelligas, cùm Euſebij Emiſeni nomen præmiſſa littera D. allegauimus, eâ nos Dominum non Diuum indigitare. Quoad potui & per compendij rationem licuit, cuiuſque Auctoris, aut certè Interpretis ſtylum retinui, & ſuis quemque verbis loquentem induxi, cùm vt Lectorem meum, ſi minus vacat, ab ipſis originibus recognoſcendis & relegendis ſubleuem, & compendium faciam Auctorum ab ectypo citandorum, atque inſimul operæ penè inexhauſtæ, quod inſpectio ſatis ſuperque earum rerum curioſo demonſtrabit: tum vt ſua cuique maieſtas, quæ verbis, quibus vſi ſunt plerumque inſidet, certius & plenius conſtet. Magna religione Tomorum, Tractatuum, Sermonum numeros iniui, exſcripſi, conſeruaui, & penè in ſcrupulum degeneraui, cùm paginas quoque editionum, quas præ manibus habui, fideliter & ſtudioſè conſignaui. Ita nimirum neceſſe fuit, vt quæ per ſe ſunt ſancta atque ſacra, ne nimirum quidem violarentur. Habebit & ex hoc Lector ſtudiorum ſuorum gratiorem fructum, nec futurum credo, vt tam exactæ diligentiæ, ſtudioſum Lectorem pœniteat. Quare & gratiam inſuper referam (niſi admodũ fallor) ab æquis rerum æſtimatoribus, quòd multiplici Indice ingreſſum atque exitum, non ancipitis tamen operis, inſtruxerim, ita nemo, niſi volens, in errorem vel minimum incidet, habet enim per quos inducatur, atque reducatur. Ij ſunt in Sanctuario, vt ita loquar, Æditui atque Myſtagogi, abſque quibus nefas eſt, adytorum ſecreta penetrare. Et verò tu Lector inoffenſo pede perduceris, an verò oculis etiam, non perinde ſpondeo. Quibus enim aut locis, aut rebus patent Operæ, dum impuris manibus præeunt & contrectant omnia, nullo ſacri aut prophani diſcrimine, Augiæ ſtabulum in templo impunè ponerent. Abſterſimus perluſtrando, quæ nos offenderant. Tu inſuper quiſquis es, Lector, quæ occurrent ſubmouebis, ſin minus ſacra & legitima præſtantem, reum non perages, niſi fortè de Te benè mereri voluiſſe crimen eſt. Vale & fruere.

DE CONCIONATORIA PATRVM BIBLIOTHECA.

AD CONCIONATORES.

ODE.

VT vagus longos peragrare tractus,
Et diù frangi dubiis anhelus
Debet ærumnis, gradiens viator
Auſpice nullo;
Ante quàm tangat procul orbe toto
Diſſitas, famæ melioris, vrbes
Mutuaturus bona Ciuitatis
Iura regendæ:
At Ducem errores, miſer, inter iſtos;
Sicubi nactus fuerit fidelem,
Cuius inſiſtens gradibus feratur
Tramite certo;
Ambitu fælix breuiore terras
Luſtrat, vſque vrbes recolat petitas
Mollibus ſternunt iter alleuatum
Gaudia ſertis.
Cogita Doctor, tibi, Chriſtiane
Comparem planè cecidiſſe ſortem,
Dum tuo Patrum monimenta ductu
Voluis, vt ores.

Digitized by Google

Nullus immenſam ſeriem laborum
Finis explebit, quibus illa, par eſt
Perlegas, ne res manibus profanis
Sacra teratur.
Interim quanto rogitabis æſtu
Indicis dextram facilem periti,
Qui tuis monſtret loca Diſciplinis
Commodiora?
Sæpè lugebis malè collocatam
Feruide obtruſis operam libellis,
Qui tibi gerris nequeant ſcatentes
Auxiliari.
Nunquis hoc, dices, aliquando Scripto
Publici fructus ſtudium capeſſet,
Vt ſalutarem iuuet eloquendi
Prouidus Artem?
At modò queſtûs releua: benignè
Annuit gratis Deus, ecce, votis:
Indicem largo, tibi, flagitatum
Munere mittit.
Præuium læto pede conſecutus,
Carpe diuinos fidei lepores,
Et tuo faxis ſacra mella Patres
Ore loquantur.
Mente quod totâ cupidus petiſti,
Hoc habes; quo nil ope Dædaleâ
Sanctius finxit, Miſeris repentè,
Scena, beandis.

CL. DELAPLACE P.

EIVSDEM ELEGIA.

EXiguâ quantum eſt, Orbem replicare, tabellâ,
Et populis fines eſſe quibuſque ſuos:
Tàm magnum eſt, quidni maius quoque dico? labores
Immenſos Patrum, codice ferre breui.
Illa rudis, primùm fuit, Orbis mappa; nec Artem
Præfert, multiplici quin reparata manu:
At labor exactus, tenui quem codice profert
Blanchotius, ſummum protinùs explet opus.
Tùm referendus erat, paruâ tantummodò formâ
Orbis, ut in promptu eſt, vtque per arua iacet:
Sed velut, in luſtris latitant dum ſparſa ferarum
Agmina, maximus eſt, illa ciêre labor;
Quis minus hæc, ſtudio, monimenta abſconſa, tenaci,
Mille Patrum latebris excutienda putet?
O quàm, Scriptores, inſana volumina, ſæpè
Cuditis, vnde ferant otia noſtra nihil!
Scilicet impuris exire paludibus vnda
Cænoſove lacu, lympida nulla poteſt.
Limoſos, Illi, riuos & ſtagna biberunt
Obuia, ſcripturis deinde vomenda ſuis:
Blanchotius puros latices è fontibus hauſit,
Quanto quiſque procul diſsitus eſſet agro.
Inde, liber, tibi mirifico ditiſsimus vſu
Quem laxo, exceptes, excipiáſque ſinu;
Nedum theſauris credent opulentiùs vilis
Poſtera, prouiſum, ſæcla fuiſſe ſibi.

LICENTIA REVERENDISSIMI PATRIS GENERALIS.

Frater Franciſcus à Longobardis totius Ordinis Minimorum humilis Corrector Generalis, Dilecto nobis in Chriſto Patri Fratri Petro Blanchot Inſtituti noſtri Sacerdoti profeſſo Theologo & Concionatori habili, S.

CVM accepiſſemus te argumentoſæ apis inſtar, ex diuerſis plurimorum Pattum ſcriptis laborioſo peruigilio Bibliothecam quamdam confeciſſe, eámque ingenua liberalitate in manus hominum emittere velle: non potuit non acceptiſſimus & gratiſſimus eſſe nobis tuæ virtutis & ingenij conatus. Ideò vt eum cui titulum præfixiſti, *Concionatoria Sanctorum Patrum Bibliotheca*, &c. (dummodo duorum noſtri Ordinis Theologorum à Reuerendo Patre Prouinciali iſtius noſtræ Prouinciæ Franciæ deputandorum, iudicio diſcuſſus, calculóque approbatus fuerit) typis mandes, per præſentes litteras concedimus perlibenter. In quorum fidem &c. Datum Romæ in noſtro Sanctiſſimæ Trinitatis Conuentu, die quarta Octobris 1630.

F. FRANCISCVS A LONGOBARDIS,
M. Generalis Minimorum.

LICENTIA R. P. PROVINCIALIS.

Nos Fr. Oliuarius Chaillou, Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula in Prouincia Franciæ Prouincialis, Dilecto filio Patri F. Petro Blanchot, eiuſdem inſtituti Theologo & Concionatori, S.

LIBRVM quem de Sacris Concionibus texuiſti, cuique titulum appoſuiſti, *Concionatoria Patrum Bibliotheca*, &c. vt in lucem edere poſſis, ac typis mandare facultatem tibi concedimus: dummodo à duobus vel pluribus noſtri Inſtituti Theologiæ Profeſſoribus approbetur, & eis ad quos pertinet ita bene viſum fuerit, in quorum fidem præſentes dedimus. Pariſiis in noſtro S. Franciſci de Paula Conuentu ad Plateam Regalem hac luce 27. Ianuarij 1631.

F. OLIVARIVS CHAILLOV, *Prouincialis.*

APPROBATIO THEOLOGORVM ORDINIS.

NOS infra ſcripti Ordinis Minimorum Profeſſores Theologi, fidem facimus & teſtamur legiſſe & examinaſſe hanc *Concionatoriam Patrum Bibliothecam à P. F. Petro Blanchot noſtri Inſtituti Theologo & Concionatore* inſtructam, & nihil in ea à fide orthodoxa Sanctorum ac Patrum ſacra doctrina, & bonis moribus diſſentaneum repeririſſe. Quamobrem inoffenſo decurri pede, & magno Reipublicæ Chriſtianæ fructu, typis mandari poteſt. Pariſiis in noſtro S. Franciſci de Paula Conuentu, hac die octaua menſis Februarij Anni 1631.

Fr. HILARION DE COSTE *humilis Corrector dicti Conuentus.*
Fr. FRANCISCVS DE LA NOÜE *Collega Prouincialis.*
Fr. MARINVS MERSENNE.
Fr. ÆGIDIVS COSSARD *Corrector Rothomagenſis.*

Digitized by Google

SVMMA PRIVILEGII A CHRISTIANISSIMO REGE CONCESSI.

LVDOVICI XIII. Galliæ & Nauarræ Regis authoritate ſancitum, atque Patentibus litteris cautum eſt, nequis in Regno ſuo aliiſque locis ditioni ſuæ ſubiectis, intra ſex proximos annos à die impreſſionis primæ inchoandos ac numerandos excudat, vendat, excudendum, vendendúmque quouis modo, & ratione curet librum qui inſcribitur, Concionatoria Patrum Bibliotheca à P. F. PETRO BLANCHOT Ordinis Minimorum, *inſtructa. Præter Sebaſtianum Cramoiſy Bibliopolam Iuratum Pariſienſem, aut illos quibus ipſemet conceſſerit. Probibitum inſuper eadem authoritate Regia omnibus ſuis ſubditis, eumdem librum extra Regni ſui limites imprimendum curare, vel quemquam vbicumque fuerit ad id agendum impellere, ac inſtigare ſine conſenſu dicti Sebaſtiani Cramoiſy, idque omne ſub confiſcatione librorum aliiſue pœnis originali diplomate contra delinquentes expreſſis. Datum* 14. *Februarij* 1630.

DE MANDATO REGIS.

Signatum, *SENAVLT.*

Hæc prima Editio perfecta fuit die 30. Septemb. 1631.

INDEX CONCIONVM
DE TEMPORE.

Dominica prima Aduentus. pag.1.
S.Ambroſij ſerm.3.
S.Venerabilis Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 3.
S.I. Chryſoſtomi 2.
S.Ephræm 3.
I.Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
Guerrici Abbatis 1.
S.Hippolyti 1.
D.Innocentij 2.
B.Iuonis Carnotenſis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica ſecunda Aduentus. pag.4.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.Venerabilis Bedæ 1.
S.Bernardi 5.
S.Bonauenturæ 4.
I.Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
Hildeberti Turonenſis 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica tertia Aduentus. pag.6.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 2.
I.Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica quarta Aduentus. pag.7.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.Auguſtini 11.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 11.
S.Gregorij Magni 1.
Guerrici Abbatis 11.
Hugonis à S. Victore 1.
Feſtum Natiuitatis Domini. pag.9.
Alb Flacc.Alcuini ſerm.2.
S.Ambroſij 4.
S.Auguſtini 27.
S Baſilij Magni 1.
S.V.Bedæ 4.
S.Bernardi 8.
S.Bonauenturæ 9.
S.Brunonis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Chryſoſtomi 4.
B.Damiani 1.
S.Eligij 1.
Euſebij Emiſeni 2.
S.Fulgentij 2.
D.Gaudentij 1.
Gerſonij 3.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nazianzeni 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
Guerrici Abbatis 5.
Hugonis à S. Victore 3.
S.Hieronymi 1.
S.Innocentij 3.
B.Iuonis 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis Magni 10.
S.Maximi 6.
S.Odilonis 1.
Origenis 1.
D.Sophronij 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
S.Zenonis 3.
Feſtum S.Stephani Protomartyris. pa.23.
S.Auguſtini ſerm.7.
S.V. Bedæ 1.

Digitized by Google

S.Bernardi 1.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
B.Damiani 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Fulgentij 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Ioannis Euangeliſtæ. pag.26.
S.V.Bedæ ſerm.2.
S.Chryſoſtomi 1.
B.Damiani 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feſtum SS. Innocentium. pag.27.
S.Auguſtini ſerm 4.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Chryſologi 2.
S.Gregorij Nyſſeni 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica infra Octauam Natiuit. p. 29.
S.V. Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
Gerſonij 2.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feſtum Circumciſionis Domini. pag.31.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
S.Ambroſij 1.
S.Aſterij 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 3.
S.Brunonis 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 1.
Gerſonij 2.
Hugonis à S Victore 1.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
S.Zenonis 1.
Feſtum Epiphaniæ Domini. pag.34.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 8.
S.Bernardi 3.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Damiani 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Fulgentij 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
S.Gregorij Thaumaturgi 1.
Guerrici Abbatis 4.
S.Hieronymi 1.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 8.
S.Maximi 8.
S.Odilonis 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica infra Octauã Epiphaniæ. p.41.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.V. Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 6.
Gerſonij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica ſecunda poſt Epiphaniã. p.42.
S.Ambroſij ſerm.2.
S.Auguſtini 2.
S.V. Bedæ 1.
S.Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
Euſebij Emiſeni 2.
Gerſonij 3.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica tertia poſt Epiph. pag.45.
S.V. Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 3.

Ori-

Digitized by Google

Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica quarta poſt Epiphaniā.p.46.
S Auguſtini ſerm.1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica quinta poſt Epiphaniam.p.48.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica ſexta poſt Epiphaniam.p.49.
S.Ambroſij ſerm.3.
S.Chryſologi 2.
Dominica in Septuageſima. pag.50.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Gregorij Magni 1.
Gerſonij 3.
Hugonis à S.Victore 4.
D.Innocentij 2.
B.Iuonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica in Sexageſima. pag.53.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica in Quinquageſima. pag.55.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilii Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feria quarta Cinerum. pag.57.
Albini Flacci Alcuini ſerm.2.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 5.
S.Auguſtini 2.
S.Baſilij Magni 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 6.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Chryſoſtomi 3.
S.Eligij 1.
S.Ephræm 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Hieronymi 1.
D.Innocentij 2.
B.Iuonis 1.
S.Leonis 14.
S.Maximi 1.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 3.
S.Zenonis 1.
Feria quinta Cinerum. pag.63.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 2.
Feria ſexta Cinerum. pag.64.
S.Ambroſij 2.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
S. Auguſtini 6.
S.V.Bedæ 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 2.
S.Chryſologi 4.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Ephræm 1.
S.Leonis 6.
Dominica prima Quadrageſimæ.pag.67.
S.Ambroſij ſerm.6.
S.Auguſtini 3.

INDEX CONCIONVM.

S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 5.
S.Chryſologi 3.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.
Gerſonij 2.
S.Gregorij Magni 1.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Leonis 5.
S.Maximi 4.
S.Thomæ Aquinatis 2.

Feria ſecunda infra Dominicam primam Quadrageſimæ. pag. 72.

S.Ambroſij 1.
S. Auguſtini 1.
S.Baſilij Magni 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Ephræm 4.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 2.

Feria tertia infra Dom. prim. Quad. p. 74.

S.Ambroſij 1.
S.V. Bedæ 2.

Feria quarta infra Domin. prim. Quadr. pag. 74.

S.Ambroſij 1.
S.V. Bedæ 1.
S. Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 3.
S.Ephræm 1.
B.Theodori Studitæ 1.

Feria quinta infra Dom. primam Quadrageſimæ. pag. 76.

S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria ſexta infra Dom. prim. Quadrag. pag. 78.

S.Auguſtini 1.
S.Chryſoſtomi 2.
D.Gaudentij 1.

Dominica ſecunda Quadrageſimæ. pag. 79.

S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 1.
Gerſonij 1.
D.Innocentij 1.

Feria ſecunda infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 80.

Gerſonij 1.

Feria Tertia infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 80.

S.V.Bedæ 1.
S.Chryſoſtomi 1.

Feria Quarta infra Domin. ſecundam Quadrageſimæ. pag. 81.

S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.

Feria Quinta infra Dom. ſecundam Quadrageſimæ. pag. 82.

S.Aſterij 1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 7.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria ſexta infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 86.

S.V.Bedæ 1.

Sabbatum infra Dom. ſecund. Quad. p. 86

S.Auguſtini 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Eligij 1.
Guerrici Abbatis 2.

Dominica Tertia Quadrageſimæ. pag. 89.

S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
Gerſonij 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Digitized by Google

Feria ſecunda infra Dominicam tertiam Quadrageſimæ. pag. 90.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 2.
Feria tertia infra Dominicam tertiam Quadrag. pag. 90.
S.Auguſtini 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
Feria quarta infra Dom. tertiam Quad. pag. 91.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 1.
Feria quinta infra Dom. tertiam Quad. pag. 91.
S.Chryſologi 1.
D.Innocentij 1.
Feria ſexta infra Dom. tertiam Quad. pag. 92.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 2.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.
Sabbatum infra Dom. tertiam Quadrag. pag. 93.
S.Auguſtini 2.
Dominica quarta Quadrag. pag. 93.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 6.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
Hugonis à S. Victore 1.
D.Innocentij 2.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feria ſecunda infra Domin. quartam Quadrag. pag. 96.
S.Auguſtini 1.
Feria tertia infra Dominicam quartam Quadrag. pag. 96.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
S.Chryſologi 1.
S.Ephræm 1.
Feria quarta infra Dominicam quartam Quadrageſimæ. pag. 96.
S.Auguſtini 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
Feria quinta infra Dominicam quartam Quadrageſimæ. pag. 98.
S.Chryſologi 1.
Feria ſexta infra Dominicam quartam Quadrag. pag. 98.
S.Auguſtini 2.
S.Chryſologi 3.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Zenonis 1.
Dominica Paſſionis. pag. 99.
S.Ambroſij 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 3.
Feria ſecunda infra Domin. Paſſionis. pag. 101.
S.Auguſtini 1.
Feria tertia infra Dominicam Paſſionis. pag. 101.
S Auguſtini 1.
Feria quarta infra Dominicam Paſſionis. pag. 101.
S.V.Bedæ 1.
Feria quinta infra Dom. Paſſionis. p. 101.
S.Chryſoſtomi. 3.
S.Ephræm 3.
S.Gregorij Nyſſeni 2.
Feria ſexta infra Dom. Paſſionis. pa. 173.
S.Chryſoſtomi 1.
Dominica in Palmis. pag. 103.
Alb.Flacc.Alcuini 1.
S.Ambroſij 2.
S.Athanaſij Alexandrini 1.
S.V.Bedæ 3.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 6.
S.Brunonis 2.
B.Damiani 1.
S.Epiphanij 2.

S.Bernardi 1.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
B.Damiani 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Fulgentij 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Ioannis Euangeliſtæ. pag.26.
S.V.Bedæ ſerm.2.
S.Chryſoſtomi 1.
B.Damiani 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feſtum SS. Innocentium. pag.27.
S.Auguſtini ſerm 4.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Chryſologi 2.
S.Gregorij Nyſſeni 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica infra Octauam Natiuit. p. 29.
S.V. Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
Gerſonij 2.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feſtum Circumciſionis Domini. pag.31.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
S.Ambroſij 1.
S.Aſterij 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 3.
S.Brunonis 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 1.
Gerſonij 2.
Hugonis à S Victore 1.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
S.Zenonis 1.
Feſtum Epiphaniæ Domini. pag.34.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 8.
S.Bernardi 3.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Damiani 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Fulgentij 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
S.Gregorij Thaumaturgi 1.
Guerrici Abbatis 4.
S.Hieronymi 1.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 8.
S.Maximi 8.
S.Odilonis 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica infra Octauã Epiphaniæ. p.41.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 6.
Gerſonij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica ſecunda poſt Epiphaniã. p.42.
S.Ambroſij ſerm.2.
S.Auguſtini 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
Euſebij Emiſeni 2.
Gerſonij 3.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica tertia poſt Epiph. pag.45.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 3.

Ori-

Digitized by Google

INDEX CONCIONVM.

Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica quarta poſt Epiphaniã. p.46.
S Auguſtini ſerm.1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica quinta poſt Epiphaniam. p.48.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica ſexta poſt Epiphaniam. p.49.
S.Ambroſij ſerm.3.
S.Chryſologi 2.
Dominica in Septuageſima. pag.50.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Gregorij Magni 1.
Gerſonij 3.
Hugonis à S.Victore 4.
D.Innocentij 2.
B.Iuonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica in Sexageſima. pag.53.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Dominica in Quinquageſima. pag.55.
Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feria quarta Cinerum. pag.57.
Albini Flacci Alcuini ſerm.2.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 5.
S.Auguſtini 2.
S.Baſilij Magni 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 6.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Chryſoſtomi 3.
S.Eligij 1.
S.Ephræm 1.
Euſebij Emiſeni 1.
S.Hieronymi 1.
D.Innocentij 2.
B.Iuonis 1.
S.Leonis 14.
S.Maximi 1.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 3.
S.Zenonis 1.
Feria quinta Cinerum. pag.63.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 2.
Feria ſexta Cinerum. pag.64.
S.Ambroſij 2.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
S.Auguſtini 6.
S.V.Bedæ 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 2.
S.Chryſologi 4.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Ephræm 1.
S.Leonis 6.
Dominica prima Quadrageſimæ. pag.67.
S.Ambroſij ſerm.6.
S.Auguſtini 3.

Digitized by Google

INDEX CONCIONVM.

S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 5.
S.Chryſologi 3.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.
Gerſonij 2.
S.Gregorij Magni 1.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Leonis 5.
S.Maximi 4.
S.Thomæ Aquinatis 2.

Feria ſecunda infra Dominicam primam Quadrageſimæ. pag. 72.

S.Ambroſij 1.
S. Auguſtini 1.
S.Baſilij Magni 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Ephræm 4.
Origenis 1.
B.Theodori Studitæ 2.

Feria tertia infra Dom. prim. Quad. p. 74.

S.Ambroſij 1.
S.V. Bedæ 2.

Feria quarta infra Domin. prim. Quadr. pag. 74.

S.Ambroſij 1.
S.V. Bedæ 1.
S. Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 3.
S.Ephræm 1.
B.Theodori Studitæ 1.

Feria quinta infra Dom. primam Quadrageſimæ. pag. 76.

S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Origenis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria ſexta infra Dom. prim. Quadrag. pag. 78.

S.Auguſtini 1.
S.Chryſoſtomi 2.
D.Gaudentij 1.

Dominica ſecunda Quadrageſimæ. pa. 79.

S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 1.
Gerſonij 1.
D.Innocentij 1.

Feria ſecunda infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 80.

Gerſonij 1.

Feria Tertia infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 80.

S.V.Bedæ 1.
S.Chryſoſtomi 1.

Feria Quarta infra Domin. ſecundam Quadrageſimæ. pag. 81.

S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.

Feria Quinta infra Dom. ſecundam Quadrageſimæ. pag. 82.

S.Aſterij 1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 7.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria ſexta infra Dominicam ſecundam Quadrageſimæ. pag. 86.

S.V.Bedæ 1.

Sabbatum infra Dom. ſecund. Quad. p. 86

S.Auguſtini 1.
S.V. Bedæ 1.
S.Chryſologi 5.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Eligij 1.
Guerrici Abbatis 2.

Dominica Tertia Quadrageſimæ. pag. 89.

S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
Gerſonij 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria ſecunda infra Dominicam tertiam Quadrageſimæ. pag. 90.
S.V.Bedæ 1.
S. Chryſologi 2.
Feria tertia infra Dominicam tertiam Quadrag. pag. 90.
S.Auguſtini 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
Feria quarta infra Dom. tertiam Quad. pag. 91.
S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 1.
Feria quinta infra Dom. tertiam Quad. pag. 91.
S.Chryſologi 1.
D.Innocentij 1.
Feria ſexta infra Dom. tertiam Quad. pag. 92.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 2.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.
Sabbatum infra Dom. tertiam Quadrag. pag. 93.
S.Auguſtini 2.
Dominica quarta Quadrag. pag. 93.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S. V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 6.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
Hugonis à S. Victore 1.
D.Innocentij 2.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feria ſecunda infra Domin. quartam Quadrag. pag. 96.
S.Auguſtini 1.
Feria tertia infra Dominicam quartam Quadrag. pag. 96.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
S.Chryſologi 1.
S.Ephræm 1.
Feria quarta infra Dominicam quartam Quadrageſimæ. pag. 96.
S.Auguſtini 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
Feria quinta infra Dominicam quartam Quadrageſimæ. pag. 98.
S.Chryſologi 1.
Feria ſexta infra Dominicam quartam Quadrag. pag. 98.
S.Auguſtini 2.
S.Chryſologi 3.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Zenonis 1.
Dominica Paſſionis. pag. 99.
S.Ambroſij 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 3.
Feria ſecunda infra Domin. Paſſionis. pag. 101.
S.Auguſtini 1.
Feria tertia infra Dominicam Paſſionis. pag. 101.
S Auguſtini 1.
Feria quarta infra Dominicam Paſſionis. pag. 101.
S.V.Bedæ 1.
Feria quinta infra Dom. Paſſionis. p. 101.
S.Chryſoſtomi. 3.
S.Ephræm 3.
S.Gregorij Nyſſeni 2.
Feria ſexta infra Dom. Paſſionis. pa. 173.
S.Chryſoſtomi 1.
Dominica in Palmis. pag. 103.
Alb.Flacc.Alcuini 1.
S.Ambroſij 2.
S.Athanaſij Alexandrini 1.
S.V.Bedæ 3.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 6.
S.Brunonis 2.
B.Damiani 1.
S.Epiphanij 2.

Digitized by Google

Gerſonij 4.
Guerrici Abbatis 4.
B. Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feria ſecunda Maioris hebdomadæ. pag. 108.
S.Ambroſij 1.
S.V.Bedæ 1.
Feria tertia & quarta maioris hebdomadæ. pag.108.
S.Baſilij Magni 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 3.
S.Ephræm 7.
Euſebij Emiſeni 1.
Hugonis à S. Victore 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
Feria quinta in Cœna Domini. pag.110.
Alb. Flacc.Alcuini 1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S Bernardi 18.
S.Bonauenturæ 6.
S.Brunonis 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Cyrilli Hieroſolymitani 1.
B.Damiani 1.
S.Eligij 12.
Gerſonij 6.
Hugonis à S. Victore 1.
D.Innocentij 1.
B. Iuonis 1.
Feria ſexta in Paraſceue. pag. 118.
Alb.Flacc.Alcuini 1.
Amalarij Fortunati 1.
S. Ambroſij 5.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
Arnoldi Abbatis 7.
S.Athanaſij Alexandrini 1.
S. Auguſtini 8.
S. Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 1.
S. Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Brunonis 2.
S.Chryſoſtomi 5.
Drogonis 1.
S.Ephræm 1.
Euſebij Emiſeni 1
Gerſonij 1.
Hugonis à S.Victore 1.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 19.
S.Maximi 9.
B.Theodori Studitæ 3.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Sabbatum Sanctum. pag.128.
Abb.Flacc.Alcuini 1.
Amalarij Fortunati 1.
S.Ambroſij 1.
S.Auguſtini 3.
S.V.Bedæ 1.
S Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 2.
S.Ephræm 1.
S.Epiphanij 1.
S.Maximi 1.
Dominica Reſurrectionis Domini. pa. 131.
Alb.Flacc.Alcuini 2.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
S.Auguſtini 4.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 6.
S.Brunonis 1.
S.Cæſarij Arelatenſis 5.
S.Chryſologi 7.
S. Chryſoſtomi 4.
S.Cypriani 1.
S.Damaſceni 1.
S.Epiphanij 2.
Euſebij Emiſeni 9.
Gerſonij 2.
S.Gregorij Magni 2.
S.Gregorij Nazianzeni 2.
S.Gregorij Nyſſeni 5.
Guerrici Abbatis 3.
Hugonis à S.Victore 1.
S.Hieronymi 2.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 2.
S.Maximi 5.
S. Odilonis 3.
Richardi à S.Victore 1.

Digitized by Google

B.Theodori Studitæ 3.
S.Thomæ Aquinatis 3.
S.Zenonis 10.

Feria ſecunda Paſchæ. pag.143.

S.Auguſtini 5.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſologi 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feria tertia Paſchæ. pag.145.

S.Auguſtini 4.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 3.
Gerſonij 1.

Dominica in Albis. pag.146.

S.Auguſtini 8.
S.Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
Euſebij Emiſeni 2.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nazianzeni 3.
D.Innocentij 1.
S.Theodori Studitæ 2.
S.Thomæ Aquinatis 2.

Dominica ſecunda poſt Paſcha. pag.150.

S.Auguſtini 1.
S.Baſilij 1.
S.Bonauenturæ 4.
S. Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 2.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica tertia poſt Paſcha. pag.152.

S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Ephræm 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica quarta poſt Paſcha.pag.153.

S.Auguſtini 2.
S. V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
D. Gaudentij Brixienſis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica quinta poſt Paſcha. pag.154.

S.Auguſtini 4.
S.V. Bedæ 3.
S.Bonauenturæ 14.
S.Cæſarij Arelatenſis 1.
S.Chryſologi 2.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Ephræm 1.
Euſebij Emiſeni 1.
Gerſonij 1.
Guerrici 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 4.

Feſtum Aſcenſionis Domini. pag.159.

S.Ambroſij ſerm.1.
S.Athanaſij Alexandrini 1.
S.Auguſtini 9.
S.V. Bedæ 1.
S.Bernardi 6.
S.Bonauenturæ 4.
S.Brunonis 2.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 5.
S.Cypriani 1.
S.Epiphanij 1.
Euſebij Emiſeni 2.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
Guerrici Abbatis 1.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 2.
S.Odilonis 1.
B.Theodori Studitæ 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis. pag.166.

S.V. Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 2.

Feſtum Pentecoſtes. pag.167.

S.Ambroſij 3.
S. Auguſtini 7.
S.V. Bedæ 1.
S.Bernardi 5.

S.Bonauenturæ 14.
S.Brunonis 2.
S.Chryſoſtomi 4.
S.Cypriani 1.
Euſebij Emiſeni 1.
Gerſonij 4.
S.Gregorij Magni 1.
S.Gregorij Nazianzeni 1.
S.Gregorij Nyſſeni 1.
Guerrici Abbatis 2.
Hugonis à S.Victore 1.
D.Innocentij 3.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 1.
S.Maximi 3.
S.Odilonis 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 4.
Feria ſecunda Pentecoſtes. pag. 175.
S.Bonauenturæ ſerm.2.
Feria tertia Pentecoſtes. pag.176.
S.Bonauenturæ ſerm.2.
*Dominica Sanctiſsimæ Trinitatis.p.*176.
S.Anaſtaſij Sinaitæ ſerm.1.
S.Auguſtini 6.
S.Bonauenturæ 4.
S.Brunonis 3.
S.Chryſoſtomi 1.
Euſebij Emiſeni 1.
Gerſonij 2.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Dominica prima poſt Pentecoſtē.pa. 178.
S.Auguſtini ſerm.3.
S.Bonauenturæ 3.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum corporis Chriſti. pag. 179.
S.Anaſtaſij ſerm.1.
S.Auguſtini 2.
S.Cypriani 1.
Gerſonij 1.
S.Hieronymi 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
Dominica ſecunda poſt Pentecoſten. pag. 181.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica tertia poſt Pentecoſten.pa.*182.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 2.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica quarta poſt Pentecoſten.p.*183.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica quinta poſt Pentecoſten.pa.*184.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Ephræm 1.
S.Thomæ Aquinatis 3.
*Dominica ſexta poſt Pentecoſten.pag.*185.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 3.
S.Bonauenturæ 4.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica ſeptima poſt Pentecoſten.p.*186
S.V.Bedæ ſer.1.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica octaua poſt Pentecoſten.pa.*187
S.Ambroſij ſerm.1.
S.Aſterij 1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 5.
S.Chryſologi 2.
D.Gaudentij 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica nona poſt Pentecoſten.pag.*190.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Dominica decima poſt Pentecoſten.p.*191.
S.Baſilij Seleuciæ ſerm.1.

Digitized by Google

S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Ephræm 1.
S.Thomæ Aquinatis 2

Dominica vndecima poſt Pentec.pa.192.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica duodecima poſt Pentecoſten. pag. 193.

S.Auguſtini ſer.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Eligij 1.
Hugonis à S.Victore 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica decima-tertia poſt Pentecoſten. pag. 194.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S. Leonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica decima-quarta poſt Pentecoſt. pag. 195.

S.Ambroſij ſer. 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica decima-quinta poſt Pentecoſt. pag. 196.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
Simeonis Stylitæ 1.
B.Theodori Studitæ 7.

Dominica decima ſexta poſt Pentecoſt. pag. 197.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Thomæ Aquinatis 2.

Dominica decima-ſeptima poſt Pentecoſt. pag. 198.

S.V.Bedæ ſer.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica decima-octaua poſt Pentecoſt. pag. 199.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 4.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica decima-nona poſt Pentecoſten. pag. 201.

S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Gregorij Magni 1.
Hugonis à S.Victore 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica viceſima poſt Pentecoſten. pag. 202.

S.Bonauenturæ ſerm.3.
S.Gregorij Magni 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica viceſima-prima poſt Pentecoſt. pag. 202.

S.Bonauenturæ ſerm.4.
S.Chryſoſtomi 1.
Gerſonij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica viceſima-ſecunda poſt Pentecoſten. pag. 204.

S.Ambroſij ſerm.1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 4.
S.Cæſarij Arelatenſis. 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica viceſima-tertia poſt Pentecoſt. pag. 205.

S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſologi 4.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Dominica viceſima-quarta poſt Pentecoſten. pag. 206.

S.Bonauenturæ ſerm.4.
S.Ephræm 1.

INDEX CONCIONVM DE SANCTIS.

IANVARIVS.

*Feſtum S.Hilarij Pictauienſis.pag.*209.

B.Damiani ſerm.1.

*Feſtum S.Antonij Abbatis. p.*209.

Gerſonij ſerm.4.

B.Theodori Studitæ 1.

*Cathedra S.Petri Apoſtoli. pag.*211.

S.Ambroſij ſerm.1.

S.Baſilij Seleuciæ 1.

S Odonis Abbatis 1.

*Feſtum S.Sebaſtiani Martyris.pag.*211.

S.Thomæ Aquinatis ſerm.2.

*Feſtum S.Agnetis Virg.& Mart.p.*212.

S.Bonauenturæ ſerm.2.

S.Gregorij Magni 2.

S.Maximi 1.

S.Thomæ Aquinatis 2.

*Feſtum S.Vincentij Martyris.pag.*213.

S.Auguſtini ſerm.1.

S.Leonis 1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

*Conuerſio S.Pauli Apoſtoli. pag.*214.

S.Auguſtini ſerm.1.

S.Bernardi 2.

S.Bonauenturæ 2.

S.Chryſoſtomi 1.

D.Innocentij 2.

S.Laurentij Iuſtiniani 1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

FEBRVARIVS.

*Feſtum S.Ignatij Martyris. pag.*216.

S Chryſoſtomi ſerm.1.

Feſtum Purificationis B. Mariæ Virginis. pag. 216.

Alb.Flacc.Alcuini ſerm.1.

S. V. Bedæ 1.

S.Bernardi 3.

S.Brunonis 1.

S.Chryſoſtomi 1.

S.Eligij 1.

Gerſonij 2.

S.Gregorij Nyſſeni 1.

Guerrici Abbatis 6.

S.Hildephonſi 2.

Hugonis à S.Victore 3.

D.Innocentij 1.

B.Iuonis 1.

S.Laurentij Iuſtiniani 1.

S.Odilonis 1.

S.Thomæ Aquinatis 2.

*Feſtum S.Agathæ Virg.& Mart. p.*222.

S.Bonauenturæ ſerm.1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

*Cathedra S.Petri Apoſtoli. pag.*223.

S.Auguſtini ſerm.2.

S.V.Bedæ 1.

S.Bonauenturæ 2.

B.Iuonis 1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

*Feſtum S.Matthiæ Apoſtoli. pag.*224.

S Bonauenturæ ſerm.2.

S.Laurentij Iuſtiniani 1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

MARTIVS.

*Feſtum S.Gregorij Papæ. pag.*225.

S.Bonauenturæ ſerm.2.

Hugone à S.Victore 1.

D.Innocentij 1.

S.Thomæ Aquinatis 1.

*Feſtum S.Ioſeph Confeſſoris. pag.*226.

Gerſonij ſerm.1.

*Feſtum S.Benedicti Abbatis.pag.*226.

Aymoini Monachi ſerm.1.

S.V.Bedæ 1.

S.Bernardi 1.

S.Brunonis 1.

B. Damiani 2.

Guerrici Abbatis 4.

S.Odonis

S.Odonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.
Feſtum Annunciationis B. Mariæ Virginis. *pag.* 229.
S.Anaſtaſij Sinaitæ 1.
D. Andreæ Hieroſolymitani 1.
S.Auguſtini 3.
S.Baſilij Magni 1.
S.Baſilij Seleuciæ 1.
S.V.Bedæ 2.
S.Bernardi 8.
S.Brunonis 1.
S.Chryſologi 9.
S.Chryſoſtomi 1.
B.Damiani 1.
Gerſonij 1.
S.Gregorij Thaumaturgi 3.
Guerrici Abbatis 3.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
B.Iuonis 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Odilonis 1.
B.Theodori Studitæ 2.
S.Thomæ Aquinatis 2.

APRILIS.

Feſtum S. Georgij Martyris. *pag.* 236.
B.Damiani ſerm.1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Marci Euangeliſtæ. *pag.* 237.
S.Bonauenturæ ſerm.2.
B Damiani. 3.
S Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.

MAIVS.

Feſtum SS. Philippi & Iacobi Apoſtolorum. *pag.* 239.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bonauenturæ 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
Feſtum S. Athanaſij Epiſcopi & Confeſſoris. *pag.* 239.
S.Gregorij Nazianzeni ſerm.1.
Feſtum Inuentionis S. Crucis. *pa.* 240.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 2.
B.Damiani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Ioannis ante portam Latinam. *pag.* 241.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.

IVNIVS.

Feſtum S.Barnabæ Apoſtoli. *pag.* 241.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.
Feſtum S. Antonij de Padua. *pag.* 241.
S.Bonauenturæ ſerm.2.
Feſtum S.Baſilij Magni. *pag.* 242.
S.Ephræm ſerm.1.
S.Gregorij Nazianzeni 1.
B.Theodori Studitæ 1.
Feſtum S.Ioannis Baptiſtæ. *pag.* 242.
S.Ambroſij ſerm.3.
S.Auguſtini 4.
S.V.Bedæ 4.
S.Bernardi 2.
S.Bonauenturæ 2.
S.Chryſologi 7.
S.Chryſoſtomi 4.
B.Damiani 3.
Euſebij Emiſeni 2.
Guerrici Abbatis 4.
Hugonis à S.Victore 4.
D. Innocentij 3.
D.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Macarij Ægyptij 1.
S.Maximi 3.
S.Odilonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli *pag.* 249.
S.Ambroſij ſerm.3.
S.Auguſtini 6.
S.V.Bedæ 3.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 1.
S.Chryſoſtomi 2.
B.Damiani 2.
Euſebij Emiſeni 1.
Gerſonij 1.
Guerrici Abbatis 3.
Hugonis à S.Victore 1.
D.Innocentij 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 2.
S.Maximi 6.

ō

Digitized by Google

S.Odilonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Commemoratio S.Pauli Apoſtoli.pa.*254.
S.Chryſoſtomi ſerm.7.
S.Thomæ Aquinatis 1.

IVLIVS.

Feſtum viſitationis B.Mariæ Virginis. pag. 256.
S.V.Bedæ ſerm 2.
Feſtum S.Alexij Confeſſoris. pag. 256.
B.Damiani ſerm.1.
Feſtum S. Margaritæ Virg. & Martyris. pag. 256.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.
Feſtum S.Mariæ Magdalenæ. pag. 257.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 2.
S.Chryſologi 3.
B.P.Damiani 1.
S.Ephræm 1.
S.Gregorij Magni 1.
S.Ioannis 2.
D.Innocentij 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Odonis 1.
Origenis 1.
S Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Iacobi Apoſtoli. pag. 260.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S Bonauenturæ 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis. 1.
Feſtum S.Petri ad vincula. pag. 261.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 1.
D.Innocentij 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Feſtum S.Dominici Confeſſoris.p.*261.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.
Feſtũ Transfiguratonis D. N. Ieſu Chriſti. pag. 262.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Damaſceni 1.
S. Ephræm 1.
S.Leonis 1.
S.Petri Mauricij 1.
B.Theodori Studitæ 1.
*Feſtum S.Laurentij Martyris. pag.*263.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.Auguſtini 5.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 2.
S.Chryſologi 1.
D.Innocentij 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 1.
S.Maximi 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Feſtum Aſſumptionis B.V.Mariæ.p.*266.
S.Anſelmi ſerm.1.
S.Auguſtini 3.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 5.
S.Damaſceni 2.
B.Damiani 1.
Guerrici Abbatis 4.
S.Hieronymi 1.
S.Hildephonſi 7.
Hugonis à S.Victore 4.
D.Innocentij 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 2.
S.Odilonis 1.
Sophronij 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S.Bernardi Abbatis.pag. 272.
Gerſonij ſerm.1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
*Feſtum S.Bartholomæi Apoſtoli.pag.*272.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 2.
B.Damiani 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S. Ludouici Regis Francorum. pag. 274.
Gerſonij ſerm.4.
Feſtum S. Auguſtini Epiſcopi & Doctoris. pag. 275.
Hugonis à S.Victore ſerm.3.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Decolatio S.Ioannis Baptiſtæ. pag. 276.
S.Auguſtini ſerm.3.
S.Baſilij Seleuciæ 1.

Digitized by Google

S.V.Bedæ 1.
S.Chryſologi 3.
S.Chryſoſtomi 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.

SEPTEMBER.

Feſtum Natiuitatis B. Virginis Mariæ. pag. 277.
Abb. Flacc. Alcuini ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Brunonis 1.
B.Damiani 3.
S.Damaſceni 3.
S.Fulberti 1.
Gerſonij 2.
Guerrici Abbatis 2.
B.Hildephonſi 3.
Hugonis à S.Victore 2.
D.Innocentij 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Odilonis 1.

Feſtum Exaltationis S.Crucis. pag. 281.
S.Auguſtini ſerm.1.
S.Bonauenturæ 1.
S.Chryſoſtomi 4.
B.Damiani 2.
S.Ephræm 1.
D.Gaudentij Brixienſis 1.
Hugonis à S.Victore 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
B.Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feſtum S.Matthæi Apoſtoli. pag.283.
S.V.Bedæ ſerm.2.
S.Bonauenturæ 2.
S.Chryſologi 3.
B.Damiani. 3.
D.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feſtum S. Michaelis Archangeli. pag. 285.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 6.
S.Brunonis 1.
B.Damiani 1.
Gerſonij 2.
Hugonis à S. Victore 3.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Maximi 1.
Sophronij Conſtantinopolitani 1.
S.Thomæ Aquinatis 2.

Feſtum S. Hieronymi Confeſſoris & Doctoris. pag. 288.
S.Laurentij Iuſtiniani ſerm.1.

OCTOBER.

Feſtum S.Franciſci Confeſſoris. pag.289.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.

Feſtum S.Dionyſij Areopagitæ. pag.289.
S.Thomæ Aquinatis ſerm.1.

Feſtum S. Lucæ Euangeliſtæ. pag. 289.
S.Ambroſij ſerm.1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 1.
B.Damiani 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Feſtum SS. Apoſtolorum Simonis & Iudæ. pag. 290.
S.V.Bedæ ſerm.1.
S.Bonauenturæ 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

NOVEMBER.

Feſtum omnium Sanctorum & Sanctarũ. pag. 291.
Alb. Flacc. Alcuini ſerm.1.
S.Auguſtini 2.
S.V.Bedæ 3.
S.Bernardi 5.
S.Bonauenturæ 2.
B.Damiani 1.
S.Ephræm 2.
Gerſonij 5.
S.Gregorij Nyſſeni 8.
Guerrici Abbatis 1.
Hugonis à S.Victore 4.
D.Innocentij 2.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Leonis 1.
B Theodori Studitæ 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

Commemoratio Fidelium defunctorum. pag. 298.
S.Auguſtini ſerm.9.

Digitized by Google

S.Bonauenturæ 1.
S.Ephræm 1.
Gerſonij 3.
S.Thomæ Aquinatis 6.
Feſtum S. Martini Epiſcopi Turonenſis. pag. 301.
Alb. Flacc. Alcuini ſerm. 1.
S.Bernardi 1.
S.Bonauenturæ 1.
B.Damiani 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Odonis 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S. Cæciliæ Virginis & Martyris. pag. 302.
S.Bonauenturæ ſerm. 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S. Catharinæ Virginis & Martyris. pag. 302.
S.Bonauenturæ ſerm. 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S. Andreæ Apoſtoli. pag. 303.
S.Baſilij Seleuciæ ſerm. 1.
S.V.Bedæ 1.
S.Bernardi 4.
S.Bonauenturæ 3.
S.Chryſologi 1.
B.Damiani 2.
S.Gregorij Magni 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinaris 2.

DECEMBER.

Feſtum S. Nicolai Epiſcopi. pag. 305.
S.Bernardi ſerm. 1.
S.Bonauenturæ 2.
B.Damiani 1.
Gerſonij 1.
S.Thomæ Aquinatis. 1.
Feſtum S. Ambroſij Epiſcopi. pag. 306.
S.Bonauenturæ ſerm. 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum Conceptionis B. Mariæ. pag. 306.
Gerſonij ſerm. 2.
Hugonis à S.Victore 1.
Feſtum S. Luciæ Virginis & Martyris. pag. 307.
S.Bonauenturæ ſerm. 2.
S.Thomæ Aquinatis 1.
Feſtum S. Thomæ Apoſtoli. pag. 308.
S.Bonauenturæ ſerm. 2.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Laurentij Iuſtiniani 1.
S.Thomæ Aquinatis 1.

COMMVNE SANCTORVM.

Commune Apoſtolorum. pag. 309.
S.Auguſtini ſerm. 2.
S.V.Bedæ 1.
S.Bonauenturæ 10.
S.Chryſoſtomi 1.
S.Gregorij Magni 3.
Hugonis à S. Victore 4.
D.Innocentij 2.
Commune Euangeliſtarum. pag. 312.
S.Bonauenturæ ſerm. 2.
D.Innocentij 1.
Commune Martyrum. pag. 313.
S.Ambroſij ſerm. 3.
S.Auguſtini 7.
S.V.Bedæ 4.
Berengoſij Abbatis 2.
S.Bonauenturæ 10.
S.Brunonis 3.
S.Chryſologi 1.
S.Chryſoſtomi 3.
S.Cypriani 1.
S.Ephræm 2.
S.Gregorij Magni 3.
S.Gregorij Nazianzeni 1.
Hugonis à S.Victore 1.
D.Innocentij 4.
S.Leonis 1.
S.Maximi 1.
S.Valeriani 3.
Commune Confeſſorum Pontificum, non Pontificum & Doctorum. pag. 318.
S.Ambroſij ſerm. 1.
S.Auguſtini 1.
S.V.Bedæ 3.
Berengoſij Abbatis 2.
S.Bonauenturæ 9.
S.Brunonis 8.
S.Fulgentij 1.
S.Gregorij Magni 2.
Hugonis à S.Victore 5.
D.Innocentij 1.

Commune Virginum.	pag. 322.	S.V.Bedæ	3.
S.Bernardi	ſerm.1.	Berengoſij Abbatis	1.
S.Bonauenturæ	5.	S.Bernardi	6.
S.Brunonis	2.	S.Bonauenturæ	4.
S.Cæſarij	1.	S.Brunonis	1.
S.I.Chryſoſtomi	2.	S.P.Chryſologi	1.
B.P.Damiani	2.	S.I.Chryſoſtomi	1.
S.Ephræm Syri	2.	B.P.Damiani	4.
D.Innocentij	1.	Hugonis à S.Victore	3.
Dedicatio Eccleſiæ.	pag. 325.	B.Iuonis Carnotenſis	1.
S.Ambroſij	ſerm.2.	S.Zenonis	[illegible]
S.Auguſtini	6.		

ELENCHVS AVCTORVM, QVORVM SERMONES IN HAC Concionatoria Bibliotheca reperiuntur.

In quo, adhibito breui cuiuſque Patris encomio, editionum, quæ ad hoc perficiendum opus præ manibus fuerunt, tempus & locus notantur.

A.

SANCTVS AGOBARDVS Agogobo dictus, Eccleſiæ Lugdunenſis Epiſcopus, natione Gallus, Leidradi Norici in Epiſcopatu ſucceſſor. Vixit anno 833. de quo Martyrologium Lugdunenſe 8. Idus IulV. ita Ludouici pij incerto auctore. Chronicon monaſterij SS. Petri & Pauli ad fontem Beſni amnis. Ado ad ann. 810. 815. *Eius opera impreſſa extant Pariſiis apud Dionyſium Duuallium* 1605. *in* 8.

ALBINVS FLACCVS ALCVINVS à quibuſdam Leuita dictus, natione Anglus, Bedæ Venerabilis diſcipulus, Ordinis S. Benedicti Monachus Londini in Cœnobio S. Petri, à Carolo Magno in Gallias euocatus, S. Martini apud Turonenſes Abbas factus, ipſius Regis præceptor, doctrina ac ſanctitate conſpicuus obdormiuit in Domino Turonis 14. Kalend. Iunij. Claruit circa annũ 780. *Edita ſunt eius opera Pariſiis ann.*1617. *apud Sebaſtianum Cramoiſy in fol.* & 1610. *Tom.*1. *Auctarij Biblioth. Patr.*

AMALARIVS FORTVNATVS Treuirenſis, vel vt placet Honorio Auguſtodunenſi Metenſis Epiſcopus, pro Codicum varietate Amelarius, Attularius, Amularius, Amilarius, & Hamularius nominatus. Floruit anno 840. *Eius opera habentur Tom.*1. *Auctary Biblioth. Patrum Pariſiis* 1610. *in fol.*

S. AMBROSIVS Mediolanenſis Epiſcopus, Ambroſij Patricij Romani, Galliarum Præfecti filius, in Gallijs

gnitus, vir eloquentiſſimus, Sanctus, Eccleſiæ Doctor, ac omni virtute prææditus. Claruit ſæcul. 4. Obiit ann. 397. *Opera eius excuſa extant Pariſiis 1614. in fol. Tom. 5.*

D. ANDREAS Hieroſolymitanus, vel vt alij volunt, Cretenſis Epiſcopus. Vixit Iuſtino 2. Imperat. ann. 550. *Sermo ipſius in Annunciationem Deiparæ habetur, Tom. 2. Biblioth. Patrum, Bignai, Pariſiis 1610. in fol.*

S. ANASTASIVS SINAITA Patriarcha Antiochenus, cuius honorificè meminit ſexta Synodus, Vixit tempore Iuſtiniani Imperatoris. Claruit ann. 544. *Extant eius opera impreſſa Ingolſtadij 1606. in 4. Et apud Petrum Steuartium, Tomo ſingulari inſignium Auctorum, &c. in 4. Ingolſtadij 1606. Et Tom. 1. Biblioth. Patr. Bignai 1610. in fol.*

S. ANSELMVS Italus, primùm Beccenſis Abbas in Normannia, deinde Cantuarienſis in Anglia Archiepiſcopus, profeſſione Monachus Ordinis S. Benedicti, ingenio acerrimus, & ſanctitate admirandus. Obiit fœliciter 11. Kalend. Maij ann. 1109. *Edita ſunt eius opera Coloniæ Agrippinæ 1612. in fol. Tomis quatuor comprehenſa.*

ARNOLDVS CARNOTENSIS Abbas Bonæ-vallis, vir pietate & ſcientia ornatus. Vixit tempore D. Bernardi, eique familiaris, ann. 1160. Tritemio, illuſtriſſimo Cardinali Bellarmino 1177. Arnoldo Wion 1190. *Eius opera habentur Tom. 1. Biblioth. Patr. 1610. in fol.*

S. ASTERIVS Epiſcopus Amaſenus, cuius meminit ſecunda Synodus, & Photius in ſua bibliotheca. Floruit circa initium ſæculi quinti. *Homiliæ ipſius impreſſæ extant Antuerpiæ 1615. in 4. Gr. & Lat.*

S. ATHANASIVS Alexandrinus Archiepiſcopus, Eccleſiæ firma & immobilis columna, incredibili patientia inſignitus, doctrina clarus, virtute conſpicuus. Vixit tempore Conſtantini Magni Imperatoris. Floruit anno Chriſti 340. ad Dominum migrauit ſub Valente. *Eius opera in duos Tomos tributa prodierunt ex officina Commeliniana ann. 1601. in fol. Græc. & Lat.*

S. AVGVSTINVS Tagaſtæ natus, natione Afer, Hippone Epiſcopus Magna ſcriptis & verbo docuit, maiora fecit vir planè incomparabilis. Floruit ſæculo quinto circa annum 420. Obiit ann. 433. ætatis ſuæ 76. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis, apud Carolum Guillard 1541. in fol.*

AYMOINVS, ſiue Annonius, vel Ammonius, ſeu Haimoneus, aut Haimonus, & Aimonius, Gallus, Monaſterij & congregationis Floriacenſis Monachus. Floruit anno 990. *Eius opera habentur To. 1. Biblioth. Floriacenſis Lugduni, apud Horatium Cardon 1605. in 8.*

B.

S. BASILIVS MAGNVS, Cæſarienſis in Cappadocia Archiepiſcopus, in Helenoponto Ponti oppido natus, diſciplinis omnibus & ſacris litteris ab infantia imbutus, omnibus virtutibus & ipſamet perfectione ornatus, in laboribus plurimis vitam ſanctiſſimè traduxit. Floruit anno 370. Obiit ſub Gratiano. *Opera reliquit præclariſſima, quæ duobus Tomis & Appendice continentur in editione Pariſienſi, apud Michaelem Sonnium 1618. in fol. Græc. & Lat.*

S. BASILIVS Seleuciæ Iſauriæ Archiepiſcopus, ſiue Epiſcopus, quem Photius in ſua Bibliotheca Beatum nominat. Vixit ann. 451. *Orationes quaſdam conſcripſit quæ excuſæ ſunt vnà cum SS. Gregorio Thaumaturgo, & Macario Ægyptio Pariſiis 1621. in fol. Gr. & Lat.*

S. BEDA Venerabilis etiam dum viueret appellatus, anno 671. in Anglia natus in pago *Iaru* ſiue *Geruuico*, Monachus Benedictinus, Strabi Gloſſæ ordinariæ Auctoris frater, in omni diſciplinarum genere clarus excelluit,

Digitized by Google

cuius familiare ſemper fuit *Orare, Scribere*, *Docere*, in viuis erat anno 731. Obiit 26 Maij ann. 762. *Eius opera Coloniæ Agrippinæ impreſſa ſunt ann. 1612. Tomis 8. comprehenſa in fol.*

BERENGOSIVS Abbas ad D. Maximū, extra muros Treuirorum vetuſtus auctor & per quam eruditus, quo tempore vixerit ignoratur, ab Illuſtriſſimo Cardinale Bellarmino inter Patres ſeptimi ſæculi annumeratur, circa annum Domini 640. *Quædam ſcripſit, quæ reperiuntur Tom. 2. Biblioth. Patr. Pariſiis 1610. in fol.*

S. BERNARDVS natione Burgundus, patria Fontanus, Galliarum decus, Abbas Clarauallenſis, vir Apoſtolicus, miraculis clarus, ſapientia illuſtris, pietate inſignis, multa ſcripſit, plurima geſſit. Floruit circa annum 1130. *Opera eius edita extant Pariſiis 1609. Et Antuerpiæ 1620. apud Petrum & Ioannem Belleros, in fol. vnico volumine.*

S. BONAVENTVRA Balneoregij in Etruria natus, Ordinis Minorum Religioſus, Alexandri Halenſis diſcipulus, Doctor Seraphicus, à S. Thoma Aquinate *Sanctus* dum viueret appellatus, fuit Ordinis Generalis Miniſter, Epiſcopus Albanenſis, à Gregorio decimo Cardinalis creatus. Claruit circa annum 1265. ad Dominum migrauit 1273. *Eius opera Moguntiæ excuſa ſunt, Tomis 7. 1609. in fol.*

S. BRVNO natione Germanus, patria Colonienſis, Pariſienſis Theologus, Rhemenſis Canonicus, Cartuſianorum Inſtitutor & Patriarcha, inter doctiſſimos habitus. Floruit circa annū 1088. Obiit fœliciter anno Domini 1101. *Eius opera tribus Tomis diſtincta prodierunt Coloniæ ex officina Bernardi Gualtheri 1611. in fol.*

C.

S. CÆSARIVS ob præclaras ſuas virtutes in Epiſcopum Arelatenſem aſſumptus, doctrina & ſanctitate inſignis. Claruit ſæculo quinto, circa annum 499. & ad annum 544. fœlici vitæ decurſu peruenit, vt appoſitè annotauit vir clariſſimus D. Andreas du Sauſſay S.S. Protonotarius Apoſtolicus, ac SS. Lupi & Ægidij in vrbe Paſtor; in ſuo opuſculo Chronum hiſtorico, de SS. Ægidio, & Cæſario. *Eius opera habentur Tom. 2. Biblioth. Patrum Bignæi Pariſiis 1610 in fol.*

S. CÆSARIVS Monachus & Abbas Lirinenſis circa annum Domini 670. Epiſcopus Arelatenſis creatus, S. Ægidij Informator, vt docet idem D. du Sauſſay, ibidem ſcientiis & virtutibus conſpicuus, eluxit anno Chriſti 714. *Quædam opuſcula ipſius excuſa ſunt Pariſiis ann. 1610. Tom. 2. Auctar. Bibliot. Patr. in fol.*

S. P. CHRYSOLOGVS in foro Cornelij, quod Imolam vocant, natus D. Cornelij illius ciuitatis Epiſcopi diſcipulus, Eccleſiæ Rauennatis Archiepiſcopus, vir eloquentiſſimus. Floruit ſæculo quinto. Obiit 4. Nou. Decembris anno 510. *Eius opera impreſſa prodierunt Pariſiis, apud Hieronymum Drouard 1618. vnà cum SS. Leone, & Maximo, in fol.*

S. I. CHRYSOSTOMVS propter aureum eloquentiæ flumen ſic dictus, primùm ex Monacho Antiochenus Preſbyter factus, poſtea anno 398. in Epiſcopum Conſtantinopolitanum electus, plurimis laboribus exantlatis, ac perfectione acquiſita, in exilio mortuus. Obiit circa annum Domini 407. *Eius opera extant Pariſiis, apud Claudium Morellum 1609. 1614. Antonium Stephanum 1614. 1616. 1624. Sebaſtianum Cramoiſy 1624. in fol. Græc. & Lat. 6. Tom.*

S. CYPRIANVS qui & Thaſcius, Carthagine natus, Græcæ & Latinæ linguæ peritiſſimus, ad Eccleſiam adiunctus, & à Preſbyterio ad Epiſcopatum euectus anno Chriſti 249. Carthaginienſi Eccleſiæ præfuit, ac totius Africæ Primas extitit, tandem Chriſti

Digitized by Google

Martyr effectus obdormiuit in Domino anno à natiuitate Saluatoris 259. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis anno 1616. apud Sebaſtianum Chappelet, in fol.*

S. CYRILLVS Hieroſolymitanus Archiepiſcopus, cuius laus eſt in ſecunda Synodo generali, cùm bonum certamen certaſſet, curſum vitæ ſuæ fœliciter conſummauit Theodoſio imperante. Claruit circa annum Chriſti 365. *Eius Catecheſes impreſſa extant Pariſiis, apud Claudium Morellum* 1609. *in* 4. *Græc.& Lat.*

D.

S.I. DAMASCENVS cognomento Chryſoras, omnibus diſciplinis ornatus. Floruit circa annum 731. *Eius opera præclariſſima extant apud Guillelmum Chaudiere Pariſiis ann.*1577. *in fol.*

B.P.DAMIANVS nobilis Rauennas, Monachus Ordinis S. Benedicti, S.R.E.Cardinalis Epiſcopus Oſtienſis. Floruit circa annum 1058. Obiit Faventiæ in Apoſtolica Legatione anno 1072. *Eius opera excuſa ſunt Lugduni apud Claudium Landri* 1623. *in fol.* 3. *Tomis.*

DROGO Laudunenſis Gallus, à quibuſdam Aſbericus, & Albertus dictus, Monachus & Abbas S. Ioannis Laudunenſis Ordinis S. Benedicti, Epiſcopus Cardinalis Oſtienſis, ac deinceps Laudunenſis Præſul & Antiſtes. Vixit anno 1134. vt notat Arnoldus Wion. Obiit anno 1235. vt teſtatur Trithemius. *Habentur eius opera Tom.* 2. *Biblioth.Patrum Bignæi Pariſiis* 1610. *in fol.*

E.

S. ELIGIVS Gallus, primò Monachus, deinde Abbas monaſterij Solemniaci, poſtea Nouiomenſis Epiſcopus anno ſalutis 648. creatus, miraculis & ſanctitate admirandus migrauit ad Dominum ann. 665. *Eius homiliæ reperiuntur Tom.* 2. *Biblioth. Patr. Pariſiis* 1610. *in fol.*

S. EPHRÆM Syrus, Diaconus Edeſſenus, eremi cultor inſignis, homo in terris vitam Angelicam agens, S. Eccleſiæ Scriptor antiquiſſimus & digniſſimus. Claruit circa annum 365. Obiit ſub Valente Principe. *Eius opera Tomis* 3. *comprehenſa excuſa ſunt Coloniæ apud Arnoldum Quentelium* 1616. *in fol.*

S. EPIPHANIVS in Phœniciæ oppido ortus, primò Monachus, deinde Epiſcopus Conſtantiæ, ſiue Salaminis in Cypro creatus, doctrinam vitâ, & vitam doctrinâ ad vltimam vſque ſenectutem libros ſcribens efficaciter comprobauit. Floruit ſub Valente, Gratiano, & Theodoſio circa annum 370. *Eius opera vniuerſa impreſſa in lucem prodierunt ann.* 1622. *Pariſiis, apud Michaelem Sonnium, Claudium Morellum, & Sebaſtianum Cramoiſy, in fol.* 2. *Tomis Gr.& Lat.*

EVSEBIVS Emiſenus, fortè S.Eucherius, primò Monachus & Abbas Lirinenſis, poſtea Epiſcopus Lugdunenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, Rhetor & Theologus. Claruit ſæculo quinto circa annum 440. *Eius homiliæ editæ ſunt Pariſiis, apud Nicolaum Diuitem anno* 1547. *in* 8.

F.

S. FVLBERTVS, vel Fulpertus, Carnotenſis Epiſcopus, vir admirandæ ſanctitatis. Obiit dilectus Deo & hominibus anno 1028. 4. Id. April. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis, apud Thomam Blazium* 1608. *in* 8.

S. FVLGENTIVS patria Carthaginienſis, Ruſpenſis in Africa Epiſcopus, ſanctitate & doctrina illuſtriſſimus. Claruit ſexto ſæculo, ad cœlum aſcendit anno Domini 529. *Eius opera impreſſa extant Baſileæ, apud Sebaſtianum Henricpetri* 1587. *in* 8.

S. GAV-

Digitized by Google

G.

S. GAVDENTIVS Brixienſis Epiſcopus, de quo Martyrologium Romanum 25. Octobris, S. Philaſtrij in Epiſcopatu ſucceſſor, vir eruditione & ſanctitate conſpicuus. Floruit tempore S. Ambroſij circa annum 390. *Eius opera habentur Tom. 2. Biblioth. Patr. Bignei 1610. in fol.*

I. GERSONIVS qui & Charlierus Gallus, anno ſalutis 1363. die 14. Decẽbris natus, laureâ doctorali circa annum 1394. ætatis ſuæ 31. cohoneſtatus, paulò poſt Academiæ Pariſienſis Cancellarius factus, non quidem Monachus Ordinis Cœleſtinorum, vt volunt Poſſeuinus in ſuo Apparatu, & Illuſtriſſimus Cardinalis Bellarminus in ſuo libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis: ſed Nicolai Ordinis Cœleſtinorum Monachi frater. Claruit decimo-quinto ſæculo circa annum 1400. Obiit virtutum & dierum plenus ann. 1429. die 12. Iulij ætatis 66. *Eius opera duobus Tomis comprehenſa excuſa ſunt Pariſiis 1606. in fol.*

S. GREGORIVS Magnus dictus, Romanus, Monachus, Pontifex Maximus, vir ſanctiſſimus, pietate & doctrina inſignis. Floruit circa annum Domini 600. & ad Dominum migrauit ann. 604. vel 605. *Eius opera 6. Tomis diſtincta edita ſunt iuſſu Sixti V. Pont. Max. Antuerpiæ, apud Ioannem Keerbergium 1615. in fol.*

S. GREGORIVS Nazianzenus Epiſcopus Theologus meritò appellatus, ſummus S. Baſilij amicus, ab ipſo vas electionis, puteus profundus, & os Chriſti nuncupatus. Vixit ſæculo quarto. Obiit verò ann. 11. Theodoſij. *Eius præclara opera prodierunt in lucem typis regiis, Lutetiæ Pariſiorum, apud Claudium Morellum 1609. in fol. duobus Tomis, Græc. & Lat.*

S. GREGORIVS Nyſſenus Antiſtes, S. Baſilij Cæſareæ Cappadociæ vrbis Epiſcopi frater, vir eloquentiſſimus, Eccleſiæ lux & ornamentum, doctrina, moribus, & vitæ ſanctitate conſpicuus. Claruit circa annum 380. *Eius opera duobus Tomis diuiſa edita ſunt Pariſiis apud Michaelem Sonnium 1615. in fol. Gr. & Lat.*

S. GREGORIVS Theodorus, ſiue Theodoretus antea dictus, ob miraculorum multitudinem Thaumaturgus appellatus, Origenis diſcipulus, Neocæſarienſis Epiſcopus, doctrina celebris, & virtute illuſtris. Claruit ann. 233. Aureliano imperante deceſſit. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis vna cum SS. Macario & Baſilio Seleucienſi 1621. in fol. Gr. & Lat.*

GVERRICVS Igniacenſis Abbas, D. Bernardi diſcipulus, vir non minùs regulari obſeruantiâ, & virtutum amore, quàm Scripturarum ſcientiâ inſignis. Floruit circa annum Domini 1150. *Sermones, quos ad ſuos habuit, impreſſi extant Lugduni apud Laurentium Durand 1630. in 8.*

H.

S. HIERONYMI Stridonenſis Presbyter, S. Eccleſiæ Doctor eximius, ſub Conſtantio Imperatore natus, ſanctiſſimum Orbis oraculum, ſui temporis miraculum, ſcientiarum theſaurus. Floruit ſæculo quarto, circa ann. 390. Obiit Honorio imperante anno ſalutis 420 vel 422 ætatis 78. vt alij volunt 91. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis 1609. in fol. Tomis.*

HILDEBERTVS Gallus, S. Hugonis Abbatis diſcipulus, ex Epiſcopo Cœnomanenſi Archiepiſcopus Turonenſis circa annum 1090. factus, vir ſanctus, ſtyli elegantia ſuauis. Claruit circiter annum Domini 1100. *Eius opera extant in Biblioth. Patrum Tom.*

3. *Pariſiis* 1610. *in fol.*

S. Hildephonsvs Toletanus Archiepiſcopus, ſiue Epiſcopus, circa annum 658. Floruit virtute & ſcientiâ clarus, vitam cum morte fœliciter commutauit anno reparatæ ſalutis 677. *Eius opera habentur Tom.* 8. *Biblioth. Patr.* 1610. *Pariſiis in fol.*

S. Hippolytvs Romani Portus, ſiue Portuenſis Epiſcopus & Martyr, Clementis Alexandrini diſcipulus, ſub Alexandro Seuero martyrio coronatus. Floruit circa annum 220. *Eius opera extant Tom.* 2. *Biblioth. Patr. Pariſiis* 1610. *in fol.*

Hvgo de Sancto Victore natione Saxo, profeſſione Monachus, ſiue canonicus regularis Lateranenſis S. Auguſtini, dignitate Abbas ſacratiſſimi Cœnobij S. Victoris, *D. Auguſtini lingua* dictus, humanis & Diuinis litteris clariſſimus, morum grauitate, & vitæ præſtantia admirabilis. Floruit ann. 1130. *Eius opera tribus Tomis digeſta prodierunt ann.* 1617. *Moguntiæ ex Officina Antonij Hierat, in fol.*

I.

Innocentivs Pontifex Maximus huius nominis tertius, natione Campanus, patria Anagninus, Lotharius antea dictus, ſcientia & pietate præfulgens vixit ſæculo decimotertio circa ann. 1206. *Eius opera Tomis duobus diſtincta, extant in Officina Cholini, Coloniæ Agrippinæ* 1606. *in fol.*

S. Ioannes, de quo nihil certum reperitur, ſcripſit quaſdam homilias in Bibliotheca Floriacenſi extantes Tom. 2. *Lugduni apud Horatium Cardon* 1605. *in* 8.

B. Ivo Gallus, primùm Eccleſiæ S. Quintini Bellouacenſis & Ordinis Canonicorum Regularium D. Auguſtini Prior, deinde Carnotenſis Epiſcopus. Floruit tempore Vrbani ſecundi; ſuperuixit vſque ad annum Domini 1114. *Eius ſermones editi habentur Tom.* 1. *Auctarij Biblioth. Patrum Pariſiis* 1610. *in fol.*

L.

S. Lavrentivs Ivstinianvs Venetus, Canonicus Regularis, Venetiarum Epiſcopus & Protopatriarcha, doctrinâ eximius, ſanctitate conſpicuus, & miraculorum gloriâ celebris. Claruit decimo-quinto ſæculo circa annum Domini 1440. Obiit anno 1455. *Eius opera impreſſa extant apud Arnoldum Quentelium, Coloniæ,* 1616. *in fol.*

S. Leo Pontifex Maximus eius nominis primus, natione Thuſcus, inſigni ſanctitate, doctrina ſingulari, & Diuina eloquentiâ clarus ſæculo quinto, ſedit in Apoſtolica Sede ab anno 440. ad ann. 461. *Eius opera excuſa ſunt, vnà cum SS. Maximo, & P. Chryſologo, Pariſiis apud Hieronymū Drouad* 1618. *in fol.*

M.

S. Macarivs ſenior dictus, Ægyptius, S. Antonij diſcipulus, Abbas & præceptor Euagrij, ſignis, virtutibus, & doctrinis celebris. Florebat ann. 340. *Eius homiliæ editæ ſunt, vnà cum SS. Gregorio Thaumaturgo, & Baſilio Seleucienſi, Pariſiis* 1621. *in fol. Græc. & Lat.*

S. Maximvs Taurinenſis Eccleſiæ Epiſcopus, de quo honorificè Gennadius in Catalogo illuſtrium Virorum. Claruit circa ann. reparatæ ſalutis 400. deceſſit ann. 420. temporibus Honorij & Theodoſij. *Eius opera impreſſa ſunt vnà cum SS.*

Leone & P. Chryſologo, Pariſiis apud Hieronymum Drouard 1618. *in fol.*

O.

S. ODILO Abbas quintus Cluniacenſis, Gallus, Aruerniæ oriundus, primus Commemorationis omnium fidelium defunctorum Inſtitutor, à B. Petro Damiani mirificè celebratus. Floruit ann. 1034. Obiit ann. 1048. *Eius opera extant in Bibliotheca Cluniacenſi, Lutetiæ Pariſiorum impreſſa, apud Sebaſtianum Cramoiſy in fol.* 1614.

S. ODO Abbas Cluniacenſis ſecundus, ex Francorum proſapia oriundus, Monaſteriorum reſtaurator, ac Sanctæ regulæ raparator, vir per cuncta laudabilis. Claruit anno Domini 900. Turonis obiit anno 937. *Eius opera extant in Biblioth. Cluniacenſi Pariſiis* 1614. *& in Floriacenſi.*

ORIGENES Adamantius, patria Alexandrinus, Clementis Alexandrini diſcipulus, in errorem lapſus. Vixit ſæculo tertio, circa annum Domini 226. Obiit ætatis ſuæ anno 66. ac Tyri ſepultus anno 256. *Eius opera excuſa ſunt Pariſiis ann.* 1619. *in fol.*

P.

S. PETRVS MAVRITIVS Gallus, ex nobiliſſimis Aruerniæ Magnaribus originem ducens, Abbas Cluniacenſis, Venerabilis dictus, vir pietate, ſcientia & Regulari obſeruantia inſignis. Floruit circa annum 1123. Sancta eius anima illâ horâ diſceſſit, qua credimus Verbum Dei natum de Virgine Matre, anno Dominicæ Incarnationis 1157. *Eius opera extant in Biblioth. Cluniacenſi, Pariſiis impreſſa, apud Sebaſtianum Cramoiſy* 1614. *in fol.*

R.

RICHARDVS DE S. VICTORE Scotus, S. Auguſtini Regularis Canonicus, Pariſienſis Theologus, & Cœnobij Victorini Prior, vir in Diuinis ſcripturis eruditiſſimus, in vtraque philoſophia ſingulariter exercitatus, morum honeſtate conſpicuus, S. contemplationis exercitio deditus. Claruit anno 1140. *Eius opera excuſa ſunt Coloniæ-Agrippinæ, apud Ioannem Gymnicum* 1621. *in* 4.

S.

S. SIMEON dictus Admirandus, & Stylita, ob ſtationem in columna annis 81. Floruit circa annum 457. tempore S. Leonis Papæ, & Leonis Imperatoris. *Eius oratio* de morte aſſiduè cogitanda, *habetur Tom.* 2. *Bibliothec. Patrum Pariſiis* 1610. *in fol.*

S. SOPHRONIVS Patriarcha & Archiepiſcopus Hieroſolymitanus. Vixit tempore Honorij Papæ I. & Heraclij Imperatoris. Claruit circa annum 630. Obiit ann. 634. vt habet Baronius Tom. 8. Annal. *Eius opera extant in Biblioth. Patrum Tom.* 2. *Pariſiis* 1610. *in fol.*

T.

S. THEODORVS Studita, Conſtantinopoli natus anno reparatæ ſalutis 760. Monachus & Abbas, virtute inſignis, ac miraculis clarus ad Domi-

ũ ij

Digitized by Google

num migrauit anno 816. *Eius Catecheſes numero 135. extant in Auctario Biblioth. Patr. Tom. 2. Pariſiis 1610. in fol.*

S. THOMAS Aquinas, natione Italus, patria Neapolitanus, Ordinis S. Dominici Religioſus, S. Theologię Doctor Angelicus, anno 1224. natus, doctrina, ſanctitate ac miraculis illuſtris fœliciter in Domino obdormiuit anno 1274. *Eius opera 18. Tomis comprehenſa excuſa ſunt Antuerpiæ, apud Ioannem Keerbergium 1612. in fol.*

V.

S. VALERIANVS Cemelienſis ſiue Cemelenenſis Epiſcopus. Floruit anno Chriſti 450. Leonis Magni temporibus. *Eius opera extant Pariſiis, apud Sebaſtianum Cramoiſy 1612. in 8.*

Z.

S. ZENO Verouenſis Epiſcopus & Chriſti Martyr, vir in ſacris litteris admodum verſatus, Pater patriæ dictus. Claruit ſæculo tertio circa annum 260. Obiit ſub Gallieno Imperatore, pridie Idus Aprilis. *Eius opera habentur Tom. 2. Biblioth. Patrum Bignæi Pariſiis 1610. in fol.*

CONCIO-

CONCIONATORIA PATRVM BIBLIOTHECA.

PROPRIVM DE TEMPORE.

DOMINICA PRIMA Aduentus.

SANCTI PATRIS AMBROSII ſermo hac die habitus. Imprimis quædam myſteria Aduentus Domini per iudicium explicat: & cur Chriſtus noctis tempore ſe aduenturum dixerit, exponit. Secundò verò de differentia reſurrectionis bonorum ac malorum in die iudicij, pertractat. *Tom.5.col.1.*

Eiuſdem ſermo, in quo docet populum qualiter vitam & mores moderari hoc tempore debeat, vt in die Dominicæ Natiuitatis lætari gaudio ſpiritali mereatur. *Ibid.col.3.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium huius Dominicæ, in qua textum percurrit, litteraliter explicat, ac iuxta moralem ſenſum, obiter interpretatur. *Tom.7.col.186.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo in Euang. tripartitus, in 1. parte de ſignis ſecundum Aduentum Domini præ-
A currentibus differit, quæ erunt in tri-
plici differentia, nimirùm, ſigna de-
ceptibilium miraculorum ex parte
Antichriſti, ad ſubuerſionem fidei, &
Chriſtianæ Religionis: ſigna carna-
lium delectationum ex parte ſenſua-
litatis, ad charitatis refrigerationem;
tunc enim refrigeſcet charitas multo-
rum: ſigna multiplicium tribulatio-
num, ex parte mundi & creaturarum,
ad euulſionem ſpei & longanimitatis.
Signa prima denotantur in ſole, ſecun-
da in luna, tertia in ſtellis. In 2. parte
B tria affert remedia præcedentibus ma-
lis, videlicet, reſpicere, & leuare men-
tem ad ſapientiam filij, ne per ſigna
deceptibilia à veritate fidei aueita-
mur: ad Spiritus ſancti clementiam,
ne à charitate Chriſti ſeparemur, per
ſigna carnalia concupiſcentiæ: ad Pa-
tris potentiam, ne per ſigna horribilia
tribulationum, à ſpei firmitate euella-
mur. In 3. autẽ parte, triplicem oſten-
dit conſolationem ex illa triplici con-

Digitized by Google

ſideratione iuſtis tunc adfuturam, firmam, nempè fidem, charitatem non fictam, & ſpem certam; quibus in gloria correſpondebunt, viſio clara, quieta fruitio, & tentio ſecura. *Tom.* 3. 1.*ſerm.Dom.*1. *Adu.pag.*1.

Eiuſdem ſermo in illud Euangelij. *Tunc videbunt filium hominis venientem in nube, &c.* Quatuor inſinuat, iudicij tempus præueniendum, perſonæ iudicanti intendendum, loco iudicij occurrendum, ac iudicis autoritate tremendum. *Ibid.ſerm.*4.*Dom.*2. *Aduent. pag.*10. 11.

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Scitote quia prope eſt regnum Dei.* Monet quatuor valdè eſſe propè, diuinæ gratiæ largitatem in mundo, iræ ſeueritatem in iudicio, pœnæ acerbitatem in inferno, & gloriæ decorem in cœlo. *Ibid.ſer.*5.*Dom.*2.*Adu.pag.*11.

S. I. Chrysostomi ſermo in ſecundum Aduentum D. N. Ieſu Chriſti ſuper verba D. Pauli ad Rom. 14. v. 10. *Omnes ſtabimus ante Tribunal Chriſti, & vnuſquiſque pro ſe rationem reddet Deo.* In hoc ſermone multa pertractat. I. Agit de reddenda ratione commiſſorum in iudicio coram æquiſſimo iudice, & maximè ſcandalorum, quibus alios ſcandalizamus, & ad peccandum exemplo noſtro proximos impellimus. II. Aduerſus eos, qui perſuadere ſibi & aliis conantur, Deum, ad ſolum timorem hominibus incutiendum, ea quæ in iudicio futura ſcribuntur, minatum eſſe. III. De loco gehennæ, & quonam pacto illam effugere potiùs debeamus, quàm curioſiùs inquirere vbi-nam ſit. *Tomo* 6.*pag.* 651.

Eiuſdem ſermo alter, paulò antequam è vita migraret, de ſignis futuris in conſummatione huius ſæculi. I. Loquitur de pſeudoprophetis, falſis magiſtris, & impiis hæreticis, à quibus, iuxta monitum Domini attendendum ne ſeducamur: II. De rigore iudicij, & de modo illum euitandi, per pœnitentiam & bona opera. *Hic ſermo habetur inter opera Sancti Patris Ephræm, Tomo* 3. *in fine, pag.* 801.

A

S. Ephræm ſermo de ſæculi conſummatione, ac ſecundo Aduentu Domini, eiúſque terribilitate multùm pertimeſcendâ; necnon de Regno iuſtorum ſucceſſione carente, æternóque ſupplicio peccatorum. *Tomo* 1.*pag.* 161.

Eiuſdem ſermo de ſecundo Domini Aduentu, in quo iuſtos in ſpem ſalutis erigit, bonos in propoſito rectè viuendi confirmat: malos autem à vitiis & prauis conſuetudinibus deterret, deſcriptione horroris ac terroris iudicij extremi. *Tomo* 1.*pag.* 239.

B

Eiuſdem ſermo paræneticus de eodem ſecundo Aduentu, in hoc ſermone multa & præclara dicit; I. Vitam in melius commutandam, dum tempus datur, oſtendit; II. Modum Deum nobis reconciliandi, docet; III. Terrorem iudicij proponit: IV. A peccando iniquos deterrere conatur; V. Certitudinem infallibilem iudicij ex ſcripturis efficaciter demonſtrat; VI. Varios inferni ac damnatorum cruciatus enumerat. *Tomo* 2.*pag.* 493.

I. Gersonii ſermo in Euangelium hodiernum, in quo tria tanguntur; I. Iudicium vniuerſale, cum quibuſdam notis litteralibus; II. Iudicium particulare, quod fit in morte cuiuſlibet hominis. III. Peccatum luxuriæ, & quid ſit facturus impudicus, quóve ſe abſconſurus quando veniet poſtremi iudicij dies, deplorat; *Tomo* 2.*parte* 4.*col.*316.

C

S. Gregorii Magni homilia Euangelicæ lectionis, in Baſilica B. Petri ad populum habita, in ipſa textus, iuxta ſenſum litteralem & tropologicum explanatur. Agit autem præcipuè, de mundo ſeneſcente quem homini comparat; de iudicij vltimi proximitate; & de mundi regno non diligendo quod citò tranſit, ſed Dei quærendo quod ſtat & permanet. *To-*

mo 3. homil. 1. in Euang. col. 2.

GVERRICI ABBATIS ſermo de Aduentu Domini, in illud Apoſtoli *ſaluatorem expectamus*, de expectatione iuſtorum differit, docet autem quod ſicut Eccleſia in antiquis iuſtis expectauit Aduentum primum, ſic in nouis, (vtinam & in nobis) reexpectat ſecundum: quapropter patienter ſuſtinendum, quia citò veniet & non tardabit, & ſi moram facit, ſuſpendium eligat anima noſtra, & in cruce perſeueret, vt in nobis illud *Oſee* 11. compleatur, *pendebit populus meus ad reditum meum. Serm. 1. Dom. 1. Aduent. à pag. 1. ad pag. 7.*

S. HIPPOLYTI EPISCOPI ET MART. oratio de conſummatione mundi, ac de Antichriſto, & ſecundo Aduentu Domini Ieſu Chriſti, in qua I. ruinam mundi terroris plenam, ex prophetarum & Apoſtolorum teſtimoniis demonſtrat. II. de Antichriſti facinoribus, origine, natiuitate, progreſſu, miraculis, ac morte diſſerit, & quo pacto per omnia imitari Chriſtum conabitur, vt facilius homines ſeducere poſſit. III. de ſignis conſummationis mundi. IV. loquitur & vltimò de iudicio & aduentu Chriſti; vbi multa præclara habentur, de aduocatione iuſtorum ad vitã & regnũ, in illud *Venite Benedicti, &c* & de Chriſti, in reprobos exprobrationibus faciendis, in iſtud *Eſuriui & non dediſtis, &c. Tomo 2. Bibliothecæ Patrum col. 3.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo primus hac die habitus, ſequentia complectitur, Chriſti Aduentus dilationem, huiuſque dilationis rationes: triplex ſilentium in lege naturæ, in lege ſcripturæ, & in lege gratiæ, in qua aduenit Chriſtus dum medium ſilentium tenerent omnia: cur non Pater aut Spiritus Sanctus, ſed Filius dumtaxat fuerit incarnatus: cur de ſola muliere corpus aſſumpſerit: cur tot opprobria, tot irriſiones, & ſupplicia ſuſtinuerit: denique quatuor le-

A ges enumerat naturæ nimirùm, ſcripturæ, gratiæ, & culpæ, in illa Apoſtoli verba, *Cum venit plenitudo temporis, miſit Deus filium ſuum, &c. Tom. 1. Ser. 1. pag. 3. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud *Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere*, de ſomno multiplici concionatur, de triplici ſomno vitæ, de triplici ſomno mortis, de triplici ſomno mortis ſpiritalis; ab his autem ſurgendum nobis eſt pluribus ex cauſis quas refert; negligentiam autem ibidem deteſtatur, & ignorantiæ ac concupiſcẽtiæ mala obiter tangit. *Tom. 1. Serm. 2. pag. 7. & ſeq.*

B IVONIS CARNOTENSIS ſermo in Domini Aduentu, huic Dominicæ cõuenientiſſimus: agit enim de Aduentu per incarnationem, & de Aduentu per Iudicium, quos ad ſe-inuicem confert eleganti admodum artificio; vbi ratio redditur, cur vnõ eodemque tempore Eccleſia vtrumque commemoratione celebrat. *Ser. Eccleſ. Serm. 7. Tomo 1. Auctuar. Biblioth. Patr. col. 812. 813. 814.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus in Euang. tria docet, I. quod Dominus tripliciter affliget malos in Iudicio, diſceptando, conuincendo, condemnando, II. quod Angelus illis ſimiliter faciet, ad iudicium trahendo, à bonis eos ſeparando, in ignem æter-
C num mittendo, III. quod cœleſtia corpora pariter affligent impios ſignis terrendo, tenebris affligendo, ſcelera eorum reſerando. *In ſermonib. Dominical. pag. 2. col. 2 Tom. 16.*

Item eiuſdem ſermo ſecundus, in quo quinque oſtendit peccatorem in die iudicij affligentia, I. ab igne punietur, lucem abſcondendo, incendendo, non conſumendo, II. ab aëre ſimiliter, fulguris emiſſione, grandinum pluitione, ventorum commotione. III. ab aqua pariter, creaturas quæ ad vſum erant, occidendo, fluctibus terrendo, contra illum excandeſcendo. IV. à terra eodem modo,

Digitized by Google

beneficia ſubtrahendo vt affligatur fame, terræ motibus concutiendo, ac tandem deuorando. V. à ſeipſo, ex defectu omnium bonorum, ex recordatione præteritorum, ex expectatione inſtantium omnium malorum. Denique tres affert rationes, cur creaturæ in iudicio ſic excandeſcent contra malos, *in ſermonis Domin. pag. 2. col. 3. 4. Tom. 16.*

DOMINICA SECVNDA Aduentus.

S. AMBROSII ſermo, hac die habitus, populum inſtruit quomodo ſe præparare debeat ad ritè celebrandam Domini natalem: & ductâ ſimilitudine Imperatoris terreni, ac principum Regni, illi pompaticè occurrentium, docet quibus ornamentis fideles Chriſto nato, cæli & terræ Dominatori, anteire & accurrere debeant; ad duo autem præcipuè hortatur ad fætem delictorum purgandam, munditiemque cordis proſequendam, & ad eleemoſynam pauperibus impertiendam. *Tom. 5. ſerm. de Temp. ſerm. 4. col. 5. 6.*

S. BASILII SELEVCIÆ oratio perelegans, in illa Euangelij verba. *Tu es qui venturus es, an alium expectamus?* cuius hæc eſt ſumma, Deus, hominum pater ſimul & doctor illis ſuæ Diuinitatis cogitationem & cognitionem ab initio & deinceps vi amoris inexſuperabili libenter impertiuit, viſionibus, ſacrificiorum acceptionibus, ipſiſmet hominibus, literis ac lege ſcriptâ, filij ſui incarnatione & diuino Ioanne Baptiſtâ, tanquam inſtrumento gratiæ. Vnde duos ex ſuis diſcipulis hodie ad Chriſtum mittit, *vt ipſum interrogarent: Tu es qui venturus es, &c.* Et ex eius reſponſione Deum verum ipſum agnoſcerent. Vbi multa in laudem ſacratiſſimi myſterij

A incarnationis. *Oratione. 34. fol. 176. & ſequentibus.*

S. V. BEDÆ homilia, ad litteram Euangelium integrum exponit, & ex textu quædam documenta moralia elicit. *Tom. 7. in hom. hyemal. de Temp. col. 187. 188. 189.*

S. BERNARDI ſermo de Aduentu Domini, huic Dominicæ aptandus iuxta illud Euangelici textus, *Tu es qui venturus es, &c.* Imprimis, quis venit, ad quos venit, propter quid venit, & quomodo venit, conſiderat; deinde triplicem Chriſti Aduentum, ad homines, in homines, & contra homines, notat; primo autem & tertio relictis, ſecundum pertractat, docetque modum Chriſtum apud nos

B recipiendi, illi videlicet domum præparãdo ac in ipſa ſeptem columnas ad inſtar ſapientiæ erigendo, quæ ſunt reuerentia & obedientia prælato, conſilium & auxilium fratri proximo ſuo, ſibi vero ac ſubditis cuſtodia & diſciplina, deniq; iudicium, enimuerò iuſtitia & iudicium præparatio ſedis illius. *Serm. 3. de Aduentu Domini, col. 7. 8. 9.*

Item eiuſdem ſermo alius, de duplici Chriſti Aduentu, per carnem, & per iudicium, quos ſemper cogitare debemus, ac circa ipſos aſſidua meditatione verſari, tanquam dormientes inter medios cleros, vt ſint pennæ

C animarum noſtrarum ad modum columbarum, deargentatæ. Vbi ad veras virtutes hortatur, præcipuè autem ad voluntariã paupertatem. *Ibid. Ser. 4. de Aduent. col. 10. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo alius, vel potius ſuperioris continuatio, de Aduentu Chriſti in animam per ſpiritum, & virtutem: quem vocat medium inter alios duos de quibus *ſup. Serm. Ibid. Serm. 5. de Aduent. col. 12.*

Item eiuſdem ſermo alius, de fine Aduentus, & ad quid Chriſtus venerit; vbi multa habes de animarum reformatione, & corporum per mor-

tificationem deformatione. *Ibid. ſerm.* 6. *de Aduent. col.* 13. 14.

Item eiuſdem ſermo alius, de triplici Aduentus Chriſti per carnem vtilitate: illuminatione, nimirùm auxilio, & protectione: pro triplici humani generis miſeria, cæcitate, videlicet infirmitate, ac fragilitate. *Ibid. ſerm.* 7. *& vlt. de Aduent. col.* 14. 15.

S. Bonaventvræ ſermo in Euangelium, quo inſtruimur. I. de multiplici ſtatu miſeriæ & calamitatis quem ſignat Ioannes in vinculis, ſumus enim in vinculis culpæ originalis, pœnæ reatus, & corporalis miſeriæ. II. de harum calamitatum remediis per Chriſti Domini in carne Aduentum: vnde quærunt Ioannis diſcipuli, *Tu es qui venturus es, &c.* & Chriſtus intentioni ipſorum reſpondet ac ſatisfacit, vtilitateſque ſui Aduentus demonſtrat factis & operibus miraculoſis. *Tom.* 3. *ſer.* 2. *Dom.* 2. *Aduent. pag.* 8. *&* 9.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud *Pſal.* 77. *Excita potentiam tuam & veni.* Docet Chriſtum ad nos in carne cum quatuor veniſſe, cum potentia, vt Dæmones vinceret: cum ſapientia, vt homines doceret: cum miſericordia, vt delicta ignoſceret: cum iuſtitia, vt pro nobis ſatisfaceret. *Ibidem ſerm.* 3. *Dom.* 2. *Aduent. pag.* 9. 10.

Item eiuſdem ſermo tertius in illud Euang. *Ioannes cum audiſſet in vinculis, &c.* qui tamen habetur. *Dom.* 3. *Aduent.* exponuntur autem hæc verba de bonis vinculis quibus iuſti ligantur pro conſeruatione gratiæ, quæ ſunt quatuor numero, pœnitentiæ, videlicet, amicitiæ, obedientiæ, & ſapientiæ: ceu ſatisfactionis, dilectionis, ſubiectionis, & eruditionis. Hæc verò omnia ex ſcripturis colligit, & ornat. *Id. ib. ſerm.* 3. *Dom.* 3. *Aduent. pag.* 13. 14.

Item eiuſdem ſermo quartus in illud hodierni Euangelij (licet apud Seraphicum Doctorem ſit inſcriptus *Dom.* 3. *Aduent.*) *Tu es qui venturus es, &c.* agit de quadruplici Chriſti ad hominem Aduentu; exteriori in mundum, interiori in animam, inferiori ad infernum, & ſuperiori ad iudicium. *Id. ib. ſer.* 4. *Dom.* 3. *Aduent. pag.* 14.

I. Gersonii ſermo hac die habitus contra luxuriam, in duo membra diuiditur, primum continet litteralem Euangelij expoſitionem: ſecundum verò moralem; & ſequentia complectitur, duodecim mala luxuriæ per varias infirmitates in præſenti Euangelio figurata, quæ ſunt excæcatio, claudicatio, lepra, ſurditas, mors, doctrinæ bonæ impedimentum, ſcandalum, inconſtantia, intemperantia, inſipientia, diaboli imitatio, fœditas. Chriſtum ad hoc veniſſe vt illa mala auferret, ſed nos ad tanta & talia bona recipiendo pœnitentiâ indigere, quæ in ſancto Ioanne Baptiſta præfiguratur; vbi multa habes de impudicis cogitationibus, & earum remediis, variaſque propoſitiones circa hanc materiam quo-ad quinque ſenſus exteriores, quas breuiter ſoluit. *Tom.* 2. *part.* 4. *ſerm. Dom.* 3. *Aduent. à col.* 326. *ad col.* 335.

S. Gregorii Magni homiliæ in Euangelium (ex qua multa Beda Venerabilis ſumpſit) textum percurrit & exponit, ad conſtantiam, tàm in proſperis, quàm in aduerſis hortatur, qua ratione Angelos imitari poſſumus, docet Dei cooperatores exiſtendo in reductione animarũ ad ipſum, ſicut fecit S. Ioannes, vnde & Angeli nomen mutuatus. *Tom.* 3. *homil.* 6. *in Euangel. col.* 14. 15. 16.

Hildeberti Tvronensis ſermo in illud *Eſaiæ* 35. *Tunc aperientur oculi, &c.* cui correſpondet hodiernum Euangelium. Quatuor languores quibus laborabat Adam & totum genus humanum ante Aduentum Chriſti, enumerat, cæcitatem videlicet, ſurditatem, claudicationem, & loquelæ priuationem: ſanauit autem cœleſtis

Digitized by Google

medicus has infirmitates in aduentu ſuo piiſſimo, illuminando oculos mentis, aperiendo aures cordis, dirigendo hominum greſſus, & vinculum linguæ ſoluendo; quæ omnia myſticè exponuntur. *Tomo 3. Biblioth. Patrum col. 315. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo hac die habitus in illud, *Ecce veniet Propheta magnus, & ipſe renouabit Hieruſalem.* Chriſtum magnum Prophetam demonſtrat: quadruplicem Chriſti Aduentum diſtinguit, in nube, in rore, in turbine, & in igne: Hieruſalem quatuor modis vſurpari oſtendit, eſt enim Hieruſalem in patria ſuperior, inferior in via, interior in anima, exterior in Syria: quadruplicem inſuper enumerat pacem, & quadruplicem Eccleſiæ renouationem. *Tom. 1. pag. 10. 11. 12.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in Euangelium. S. Ioannes Baptiſta ob quatuor commendatur: tres in vinculis eſſe dicuntur, iuſtus, impius, & damnatus, eorumq; vincula referuntur; modus ligandi ſe, vel ſoluendi docetur. *Tom. 16. ſerm. Domin. ſerm. 2. Dom. 3. Aduen. fol. 3.*

DOMINICA TERTIA Aduentus.

S. Ambrosii ſermo hac die habitus, ipſo inſtruimur quomodo præparare animas debeamus ad ritè celebrandam Domini Natiuitatem, exemplo à mulieribus maculas veſtium ſuarum aquâ diluentibus mutuato: & quonam pacto operibus noſtris Deus cogatur, Regnumque cælorum à diebus S. Ioannis Baptiſtæ vim patiatur, & à fidelibus quodammodo rapiatur. *Tom. 5. ſerm. 5. de Temp. col. 6. 7. 8. Notandum autem hunc ſermonem potius Dominicæ ſequenti conuenire, quam præſenti.*

S. Avgvstini homilia in illud A *qui venit poſt me, maior me eſt, cuius non ſum dignus corrigiam, &c.* Agit de duobus teſtimonijs, Chriſti de Ioanne Bap. Ioannis Bap. de Chriſto, ſic enim humiles alios laudant, non ſeipſos. Inſuper idem Ioannes encomijs celebratur: Redditur ratio cur D. Mariæ Virgini Archangelum interroganti reſpondetur, Zachariæ vero ferè idem petenti ſilentium imponitur, deniquè ſuperbia retunditur, humilitas commendatur. *Tom. 10. lib. 50. homil. homil. 44. fol. 117. col. 1. 2. & ſequent.*

S. V. Bedæ homilia in præſens Euangelium, textus explicatur, cæcitas Iudæorum Chriſto non credentium notatur, difficultas de corrigia B calceamentorum Chriſti ſoluitur & ignis Purgatorij verbis Euangelij hodierni probatur. *Tom. 7. in hom. hyem. de Temp. col. 197. 198. homil. Domin. 4. Adu.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij. *Medius veſtrûm ſtetit, quem vos neſcitis*, tractat S. Doctor de Chriſto Mediatore, & eius mediatione; tripartitur autem concio. I. oſtendit Chriſtũ iure dici medium, quia collegit extrema: quia ſemper tenuit medium in omni genere virtutum: quia vitam influit in membra ſpiritalia ſui corporis myſtici. II. illum ſtare in medio, vt Pontifex ad C peccata purganda, vt Doctor ad ignorantes ſapientiâ illuminandos, vt Rex ad liberandum impotentes. III. Iudæos Chriſtum neſciſſe triplici ex cauſa, ratione cæcitatis ex malitia, ratione obſcuritatis ex ſapientia mundana & Deo inimica, ratione tenebrarum ex odio & inuidia fraterna. *Tom. 3. ſerm. Dom. ſerm. 1. Domin. 3. Aduent. pag. 12.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa verba, *ipſe eſt, qui poſt me venturus eſt, qui ante, &c.* Chriſti Domini humilitatem commendat ex quatuor, quia qui prior erat, pro nobis factus eſt poſterior; qui diues, egenus; qui dominus,

Digitized by Google

ſeruus; qui hæres, alienus. *ibid. ſerm.*3. *Dom.*4.*Aduent.pag.*16.17.

I. Gersonii ſermo in Euangelium. I. quæſtiones aliquas proponit ad ſenſus litteralis intelligentiam facientes. II. contra luxuriam agit, & reſpondet his qui dicunt peccata ſua defendendo, Deum non debuiſſe prohibere ſimplicem fornicationem, ſe non poſſe continere ac caſtè viuere, ſe velle quidem à luxuria abſtinere, ſed non tam citò, & peccatum carnis eſſe omnium peccatorum minimum. *Tom.*2.*part.*4.*ſerm.Domin.*4.*Aduent.* à *col.*335.*ad col.*342.

B S. Gregorii Magni homilia in Euangelium, Dominica quarta Aduentus ad populum habita, varias quæſtiones litterales ſoluit, multa documenta moralia interſerit, humilitatis virtutem, virtutúmque conſeruatricem, exemplis ſanctorum multùm commendat. *Tom.*3.*homil.*7.*in Euangel. col.*16.*& ſequentib.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij, *Vox clamantis in deſerto*, *&c.* Docet mundum eſſe deſertum quoddam, in quo quatuor clamantium voces audiuntur, Creatura clamat vt Deum cognoſcamus, diligamus, laudemus. Chriſtus clamat, miraculis, documentis, & morte. Iuſtus clamat orando, confitendo, laudando. Prædicator clamat, hominum ſcelera, humanæ fragilitatis miſeriam, & viæ Domini præparationem. *Tom.* 16.*Domin.ſerm.*3.*Dom* 4.*Aduent.fol.*3. *col.*3.4.

DOMINICA QVARTA *Aduentus.*

S. Ambrosii ſermo, hac die ad populum habitus, docens qualiter ſe præparare debeat ad ſacram Euchariſtiam in die Natalis Domini dignè ſuſcipiendam, exemplo à die Natalitio mortalium, & eiùs celebritate A deſumpto: vbi quædam de indignè ad ſanctam ſynaxim accedentibus. *Tom.* 5.*ſerm.de Temp.ſerm.*6.*col.*8.9.

Nota hunc ſermonem D. Ambroſij reperiri inſertum ſermonibus S. Auguſtini, & Tom. 10. *haberi initio ſermonum de Tempore, ſerm.* 1. *ſub hac inſcriptione, Dominica prima Aduentus Domini ſaluatoris: Sermo vnicus, paucis in principio mutatis & additis.*

S. Avgvstini ſermo Dominicâ ſecundâ Aduentus Domini factus, ad hanc tamen transferendus. Natiuitatem Saluatoris nuptiarum ſymbolo repræſentat, ad quas ſumus inuitati: & ideo ad illas ritè & ſanctè celebrandas veſtibus mundis, hoc eſt, virtutibus tanquam ſpiritualibus indumentis debemus ornari: inſuper & eleemoſynas pauperibus abundè largiri, quatenus myſticis Chriſti theſauris poſſimus in æternum ditari. *Tom.* 10. *ſerm.* 2. *de Temp fol.*123.124.

Eiuſdem ſermo Dominicâ proximâ ante feſtum Natiuitatis Domini habitus, agit de Vnitate Trinitatis, incarnatione Verbi, & Dei genitricis Virginitate. *Ibid. ſerm.* 3. *de Temp.fol.* 124.*col.*1.2.3.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium hodiernum, textus ex more percurritur & exponitur, tam quoad litteram, quàm quoad ſpiritualem intelligentiam. *Tom.* 7. *in hom. hyemalib. de Temp.homil.in Sabbath.quatuor Temporum col.*195.*&* 196. C

S. Bonaventvræ ſermo præſenti Dominicæ inſerendus, quatuor circa Chriſti Aduentum conſiderat, quando venit, vnde venit, quo venit, & quare venerit. *ſerm. Dom. de Temp. Tom.ſerm.* 2. *Dom.*3.*Aduent. pag.*13.

Eiuſdem ſermo in illud *Parate viam Domini* triplicem Domini proprietatem declarat, nimirùm ſapientiam, potentiam, & iuſtitiam; ratione cuius debemus præparare animas noſtras, vt tanquam diſcipuli ſimus docibiles Dei, tanquam ſubditi humiliemur ſub po-

tenti manu eius, & tanquam pœnitentes à iudice æquiſſimo peccatorum remiſſione donemur. Inſuper eodem diſpoſitionis fine via ſpiritalis domus noſtræ interioris præparanda venit, ad inſtar materialis, quod quidem fit triplici modo, ſordium videlicet amotione, veſtium proſtratione, ac florum ſuperpoſitione, hoc eſt, compunctione, auſteritate ſeu mortificatione, & puritate. *Ibidem ſer. 1. Dom. 4. Aduent. pag. 15. 16.*

Eiuſdem ſermo in illa Abacuc 2. verba, *Veniens veniet, & non tardabit.* modus loquendi ſcripturæ ponderatur, *Veniens veniet*, & agit de quadruplici gemino Aduentu I. in mundum dupliciter, per incarnationem, & conſecrationem. II. in cor hominis bifariam per regenerationem in baptiſmo, & per cõuerſionem in pœnitentia. III. in iudicium pari modo, in morte per iudicium particulare, in mundi fine per vniuerſale. IV. in regnum duobus ſimiliter modis, Angelos, videlicet, & homines glorificando. *Ibidem ſerm. 2. Dom. 4. Aduent. pag. 16.*

Item eiuſdem ſermo in illud Euangelij. *Dirigite viam Domini.* tractat de quadruplici via Domini, qua ad nos venit, & qua ad eum imus, vera conuerſatione, bona actione, paſſione meritoria ſiue mortificatione, & deuota contemplatione. *Ibidem ſerm. 4. Dom. 4. Aduent. pag. 17.*

S. P. Chrysologi ſermo in Euangelium de prædicatione S. Ioannis Baptiſtæ, cuius hæc eſt ſumma, textus percurritur & exponitur; Verbum ſupra vocem, Chriſtus ſupra Ioannem extollitur; Baptiſmata vtriuſque conferuntur; Viperæ moraliter de peccatoribus, allegoricè de ſynagogæ filiis intelliguntur; Eleemoſynarum largitio ad ſalutem neceſſaria declaratur, & aduerſus malos diuites inuehitur; S. Ioannis zelus ſecundùm ſcientiam & ſapientiam quo in concionando vſus eſt, notatur. *ſer. 137. à col. 351. ad col. 354.*

A Eiuſdem ſermo de Ioan. Baptiſtæ prædicatione, docet concionatorem quomodo præcurſoris veſtigia inſequendo priùs informet auditores exemplo, quàm aſſerat verbo, ad pœnitentiam ſeriò & citò agendam cohortatur, ad mundi huius contemptum rerum labentium probatione, inducit formam veri Eccleſiaſtes, S. Ioannis veſtitu, victu, & loco, tradit, ac explicat. *ſerm. 167. à col. 420. ad col. 422.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hodiernum, ad populum in baſilica S. Ioannis Bapt. Sabbato quatuor temporum ante Natalem Chriſti habita, textum pro more B interpretatur, regni Iudæorum deſolationem ex multitudine principantium colligit, humilitatem commendat, ad pœnitentiam agendam, & eleemoſynam largiendam operáque miſericordiæ facienda hortatur. *1. part. hom. hom. 20 in Euang. à col. 57. ad col. 63. Tom. 3.*

Guerrici Abbatis ſermo, nuntios Aduentus Chriſti conſiderat, Chriſtum ſalutantem & ſaluantem reſalutat, & cum gaudio excipit; deinde hortatur, vt ſicut ſecundo Aduentui occurremus illi motu & exaltatione corporis, ſic & primo occurramus affectu & exultatione cordis; triplicem denique diſtinguit Aduentum, occul- C tum & humilem, ſpiritualem, & amabilem, vtriuſque mediatorem; manifeſtum & admirabilem in iudicio extremo. *ſer. 2. de Adu. Dom. pag. 7. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo in illud Euangelij *vox clamantis in deſerto, &c.* I. gratiam deſerti, & beatitudinem eremi prædicat. II. parandæ viæ modum tradit, vt ſit recta, per correctionem vitæ: vita enim correcta, recta eſt via, ſit impolluta, per caſtitatem, ſit directa per bonam voluntatem, ſit plana per manſuetudinis diſciplinam, & vitæ ſocialis æqualitatem, ſit clara & lucida per ductoris & doctoris bona conſilia, ſit firma, & non lubrica per conſtantiam

in

in opere, & per perſeuerantiam in virtute. *ſerm. 4. de Aduentu Domini à pag. 21. ad pag. 28.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo de Aduentu Domini, ad quid Chriſtus venerit, paucis declarat; deinde qualiter fieri debeat præparatio animæ ad illum cum honore ſuſcipiendum, docet:& decem ad hunc finem agenda tradit, quæ in alicuius magnæ dignitatis viri receptione obſeruari ſolita ſunt. *Tom. 2. inſtitut. Monaſt. ſerm. 5. pag. 318. 319.*

FESTVM NATIVITATIS Domini.

ALBIN. FLACC. ALCVINI diſcuſſus de Natiuitate Domini, in quo annus, dies, & alia ad hanc celebritatem pertinentia notantur, ac myſticè iuxta allegoriam explicantur: inſuper prodigia hoc tempore, & hac die Romæ viſa ad Chriſtum natum referuntur; Denique, quid eccleſiaſtici ritus, & ſacra huius ſolemnitatis officia deſignent, oſtenditur. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. P. lib. de diuinis officijs ab ipſo Alcuino congeſto col. 225. & ſequentib. & inter opera eiuſdem eod. lib. cap. 1. part. 2. col. 1009. & ſequentib.*

Eiuſdem homilia de ſilentio in quo miſſum eſt verbum incarnatum, ſuper illud; *Dum medium ſilentium tenerent omnia, & nox in ſuo curſu, &c.* Diuiditur autem in duas partes; Prima agit de triplici ſilentio, in languore, inturationis deſperatione, & in adeptione ſanitatis: (vbi de medio ſilentio quando venit Chriſtus;) Secunda verò de medio noctis itinere, ac de Omnipotentis ſermonis Dei Patris aduentu, quo ruptum eſt malum hominis ſilentium, differit, & textus reliquum pulchrè admodùm explanat. *Parte. 2. oper. eius homil. 1. ex tribus homil. col. 1195. & ſequentib.*

S. AMBROSII ſermo in Euange- A lium, *Exijt edictum à Cæſare Auguſto Luc. 2.* Euangelicæ lectionis ſenſum breuiter perſtringit, docetque cenſum fidei, & bonæ actionis Chriſto nato reddendum, qui voluit cenſum Cæſari ſoluere: deindè quædam beneficia Chriſti Natiuitate hominibus bonæ voluntatis collata paucis enumerat: denique ad pacem hortatur, ad vitia deponenda, virtuteſque conſequendas, prouocat; & textum euangelicum moraliter percurrendo exponit; *Tom. 5. ſerm. 7. de Temp. col. 10. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus illud S. Ioann. Baptiſtæ explicans *illum oportet creſcere, me autem minui.* de Natiuitatis Domini tempore differit, dicitque B Chriſtum hoc tempore natum quo dies proficiunt, vt vno eodemque ortu lucem pariter inferret & hominibus, & diebus, erat enim, *lux vera quæ illuminat omnem hominem.* B. verò Baptiſtam tunc temporis quo decreſcunt dies, ad deficientiam legis Iudaicæ, ex euangelij & gratiæ coruſcatione, deſignandam; vbi multa de populis Iudaico deficiente, & gentili proficiente, nec-non de multiplici differentia Natiuitatis Chriſti & præcurſoris. *Ibidem col. 11. &c. ſerm. 8. de Temp.*

Eiuſdem ſermo tertius vndè ſuprà, exordium ſumit ex humanæ loquutionis inſufficientia, quæ tanta & ſupra C naturæ ordinem miracula, verbis exprimere nequit: Exindè cùm dignam non poſſit exhibere prædicationem, ad Angelorum præconia ſe confert, dicentium, *Gloria in excelſis Deo, & in terra pax, &c.* Eáque breuiter commentatur. Inſuper, ſilentium ortus Chriſti exprimit verbis Dauidicis, *deſcendet ſicut pluuia in vellus.* Vbi virginem Matrem velleri, pulchrè aſſimilat. *Ibid. ſerm. 9. de Temp. col. 12. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus, quoddam vulgi prouerbium hunc diem Natalis Domini Solem nouum nuncupantis, explicans; multa autem complectitur I. in Natiuitate Chriſti ſolem aduentu

Digitized by Google

maturiore & ſolitò ſplendidiore efſulſiſſe. II. Chriſtum Dominum nouum ſolem eſſe & diuinum, III. Differentiam inter vtrumque ſolem, viſibilem ſcilicet, & myſticum. IV. Lucernam ſolis noſtri ortum præcedentem, & ſolis aduentu offuſcatam. V. Fontem, quo naſcitur nouus ſol, Virginem Matrem, auroram puriſſimam. *Ibid. ſerm.* 10 *col.*13.14.15.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium, *in principio, &c.* Imprimis, modum tradit verbi Diuini ſibi comparandi, & pretiū quo debet emi. Deinde contra Arrianos de Chriſti Domini Diuina Natiuitate fusè loquitur, coæternitatem ipſius cum Patre, & cum eodem in natura æqualitaté, (licet ſit filius, licet dicatur natus) ſimilitudinibus ignis & ſplendoris ab igne emanantis, corporis & eius imaginis ab ipſo procedentis in ſpeculo, aut in aqua expreſſæ, aliarumque creaturarum appoſitè vtcumque explicans. Denique cur Verbum Diuinum caro ſit factum rationem reddit, & ad cordis munditiam, humilitatemque Pueri incarnati & nati exemplo, fideles hortatur. *ſerm.* 38. *de verbis Domini in Euangelio ſecundum Ioannem. fol.* 31.32.33. *Tom.* 10.

Eiuſdem ſermo in feſto Natiuitatis Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti: duo facit. I. Natiuitatis Chriſti temporalis mirabilia refert, II. eiuſdem Natiuitatis æternæ incomprehenſibilia miratur. *Tom.*10. *ſerm.*5. *de Tempore* 1. *in Natiuit. fol.* 124. *col.* 3. *&* 4.

Eiuſdem ſermo. 3. vndè ſuprà, de duplici Chriſti Natiuitate inſtituitur, de Chriſti Diuinitate & humanitate fides aſtruitur, Spiritus-ſancti Deitas, & eius cum Patre, filioque per omnia æqualitas comprobatur, qui SS. Trinitatem catholicè confitetur, benedictionibus repletur, qui hereticè, maledictionibus impetitur. *Ibid. ſerm.* 6. *de Temp.* 2. *verò in Natiuit. fol.*125.

Eiuſdem ſermo quartus in eadem celebritate, docet populum, hac die primò veram de peccatis præteritis pœnitentiam agendam; deinde vota Domino Redemptori naſcenti promittenda & reddenda (vbi, quid ſit vera pœnitentia, & quodnam optimum votum.) Denique propter partum Beatæ Mariæ, Virgines, viros, viduas ſiue fœminas, pœnitentes, pauperes, ſeruóſque alloquitur, & hos omnes ad vitia deponenda, virtutéſque adipiſcendas cohortatur. *Ibidem ſerm.* 7. *de Temp. & in Nat.* 3. *fol.* 125. *col.* 4. *& fol.*126.

Eiuſdem ſermo quintus, de myſterio incarnationis; quo pacto Verbum Diuinum pro nobis caro factum, Diuinitatis ſuæ nihil perdiderit, docetur. Virginitas B. Mariæ etiam in partu, probatur. Duplex cauſa ob quam Dei filius, factus eſt hominis filius, aſſignatur, vna vt à peccatorum vinculis captiuos liberaret; altera verò vt nos ſuo exemplo ad ſtudium ſanctitatis accenderet, & ad perfectionis faſtigia prouocantem, maiori alacritate ſequeremur. *Ibidem. ſerm.* 8. *de Temp. &* 4. *in Nat. fol.*126. *&* 127.

Eiuſdem ſermo ſextus iſque deuotiſſimus, agit de nouitatibus in myſterio verbi incarnati viſis, quomodo per Chriſtum mundi artifex ſpeciem illius antiqui & incipientis ſæculi innouauerit, nouum faciendo ſuper terram; Poſtremò legationem Angelicam deuotè explicat, & huius Natiuitatis circumſtantias miratur, ac laudibus celebrat. *Ibid. ſerm.* 9. *de Temp. & de Natiuit.* 5. *fol.*127. *col.*1. *& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus partum ſacræ Virginis, & ortum dominici corporis explicat, virginitatem laudat, beneficia in hac Natiuitate hominibus collata paucis enumerat, matrem in partu & poſt partum prædicat, & eamdem typum eſſe ſanctæ matris Eccleſiæ appoſitè, licet breuiter, exprimit. *Ibidem. ſerm.* 10. *de Temp.* 6. *Nat. fol.*127. *col.*3. *&* 4.

Eiuſdem ſermo octauus, virginitatem Matris Dei in partu, & Diuinitatem filij hodie nati, in vagitu, ac humili aſpectu efficaciter probat, tres valdè mirabiles naſcendi ſpecies à ſanctiſſima Trinitate operatas refert, nimirum hominis ex limo, mulieris ex coſta, Chriſti ex Virgine; Vltimò, ad caſtitatem, miſericordiam, & iuſtitiam auditores hortatur. *Ibid. ſerm.* 11. *de Temp.* 7. *Nat. fol.* 128. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo nonus in illud. *Iſai.* 53. *Generationē eius quis enarrabit*. Vtramque Chriſti Domini generationem & Natiuitatem, Diuinam ſcilicet, cum ſine matre de patre natus eſt, & humanam cum de matre ſine patre genitus B & ortus, oſtendit eſſe ineffabilem; poſtea Dei genitrici ſimilem facit Eccleſiam, ob maternitatis dignitatem, & virginitatis ſingularem gloriam. *Ibid. ſerm.* 12. *de Temp. & 8. in Natiuit. fol.* 128. *col.* 2. 3.

Eiuſdem ſermo decimus in quo multæ iam in præcedentibus dicta repetuntur, quatuor præcipuè tangit, mutata naturæ iura in hac Natiuitate miratur, miracula eiuſdem Natiuitatis eleganti ſtylo, miroque artificio pluribus celebrat, teſtimonia Diuinitatis & Natiuitatis Chriſti refert, eiuſque pulchritudine delectatur, ac tandē Diuinę generationis ineffabilitatē oſtendit. *Ibid. ſer.* 13. *de Temp. Nat.* 9. *fol.* 128. 129. C

Eiuſdem ſermo vndecimus; Verbi incarnati de dracone triumphus deſcribitur, & Virgini matri, ob miracula in ipſa hodierno die facta congratulatur. *Ibid. ſerm.* 14. *de Temp. & in Nat.* 10. *fol.* 129. *col.* 2. & 3.

Eiuſdem ſermo duodecimus, diſſerit de munditia & puritate partus Virginici, de Matris Virginis in partu & poſt partum integritate, de tribus malis Euæ, à tribus bonis Mariæ mirabiliter excluſis, ac de eiuſdem ſacratiſſimæ Matris præſidio & iuuamine. *Ibid. ſer.* 15. *de Temp.* 11. *in Nat. fol.* 129. *col.* 3. 4.

Eiuſdem ſermo decimus tertius, to- A tus aureus; dignationem verbi hodie nati & miſericordiam in homines prædicat. Virgines tanquam Dei genitricis conſortes, conſolatur. Viduas vt cōtinentiam teneant, alloquitur. Coniuges ad ſeruandum in corde, quod amiſerunt in corpore hortatur. Denique Eccleſiam, & matrem eſſe, & virginem, in B. Maria figuratam breuiter quidem, ſed mirificè, oſtendit. *Ibid. ſerm.* 16. *de Temp.* 12. *in Nat. fol.* 129. 130.

Eiuſdem ſermo decimus-quartus, multa pertractat. I. quare Deus hominem ſuſceperit in ſe, II. creationis & reparationis hominis paritates ac diſparitates. III. Chriſti cum Adamo ſimilitudines, IV. B. Mariæ & Euæ diſſimilitudines. V. caſtitatis laudes, ad cuius amorem fideles allicere conatur. *Ibid. ſerm.* 17. *de Temp.* 13. *in Nat. fol.* 130.

Sermo decimus-quintus, fortè non Auguſtini, fuſiſſimè de Mariæ Dei genitricis ante partum, in partu, & poſt partum virginitate loquitur, & virginitatem commendat, *Ibid. ſerm.* 18. *de Temp.* 14. *Nat. fol.* 130. 131.

Eiuſdem ſermo decimus-ſextus, quomodo Chriſtus dicatur & verè ſit Deus, & homo, filius Dei, ſimul & filius hominis ſine die genitus ex patre, & ex matre hodie natus, pluribus declarat. *Ibid. ſerm.* 19. *de Temp.* 15. *in Nat. fol.* 131.

Eiuſdem ſermo decimus-ſeptimus, quatuor Natiuitatum ſpecies, enumerat. I. Adami de terra. II. Mulieris de latere viri. III. ex viro & fœmina, IV. ex virgine Maria. Prima & ſecunda per peccatum corruerunt, tertia in ruina & de ruina orta eſt, ſed quarta tres alias hodie liberauit. Cæterùm quomodo Chriſtus in corde fidelium naſcatur, & creſcat ſpiritaliter, docet. *Ibid. ſerm.* 20. *de Temp. in Nat.* 16. *fol.* 131. 132.

Eiuſdem ſermo decimus-octauus in duas partes diuiditur, vna conceptus, & partus virginalis cauſam inquirit &

reddit: altera myſterij incarnationis, & Natiuitatis miracula pertractat, vbi multa de Gabrielis Archangeli ad Mariam miſſione, legatione, & ſalutatione; *Ibidem ſerm. 21. de Temp. 17. Nat. fol.* 132.

Eiuſdem ſermo decimus-nonus tripartitur, oſtendit quippe venerandam ſaluatoris Natiuitatem in carne, humilitatis eſſe officinam, pietatis myſterium, & æternæ ſpei remedium manifeſtum; vbi etiam præclara de die Natiuitatis, Paſſionis, & Reſurrectionis in illud *Pſ.18. dies, diei, eructat verbũ, &c. Ib. ſerm.22. de Temp. 18. Natiu. fol.* 132. 133.

Eiuſdem ſermo viceſimus, fideles excitat ad Deum & Chriſtum cum Angelis condignis laudibus celebrandum, & varia hominibus collata hac die beneficia breuiter enarrat. *Ibid. ſerm. 23. de Temp. 19. Nat. fol.* 133.

Eiuſdem ſermo viceſimus-primus, noſtræ ſalutis magnum & mirabile nunciat cum angelo gaudium, maternitatem ſimul, & virginitatem B. Mariæ prædicat, ac huiuſce Natiuitatis circumſtantias myſticè interpretatur. *Ibid. ſerm. 24. de Temp. 20. Nat. fol. 133. col.* 4.

Eiuſdem ſermo viceſimus-ſecundus in euangel. vltimæ miſſæ, ineffabilitatem Natiuitatis Diuinę declarat, oſtenditque mirum non eſſe, ſi homo inter omnia factus, verbis etiam pluribus non valeat explicare vnicum Patris verbum per quod omnia ſunt facta: Exindè cum non poſſit generationem verbi quod erat in principio apud Deum ſufficienter enarrare, ad verbum carnem factum verba conuertit, vt queat quoquomodo ipſius charitatem & humilitatem fidelibus exprimere, pulchrè admodùm. *Ibid. ſerm. 25. de Temp. 21. Nat. fol.* 133. 134.

Eiuſdem ſermo viceſimus-tertius, de duabus Chriſti Natiuitatibus Diuina, & humana differit, ſuperbiam hominis reprimit, & exemplo pueri hodie nati humilitatem multis commendat. A *Ibid. ſerm. 26. de Temp. 22. Nat. fol.* 134.

Eiuſdem ſermo viceſimus-quartus, Chriſti Diuinitatem & humanitatem, probat, quomodo ſuſcipiendo formam ſerui, Dei formam non amiſerit oſtendit, ſermoniſque humani ſimilitudine declarat, vbi verbi Maieſtas, & Chriſti nati humilitas miro artificio ad ſe inuicem conferuntur. *Ibidem ſerm. 27. de Temp. 23. Nat. fol.* 134.

Eiuſdem ſermo viceſimus-quintus in quædam Euangelij tertiæ miſſæ verba, tria quærit & ſoluit, vnum quis mundus Chriſtum non cognouit, cum in mundo eſſet: alterum, quomodo in propria veniendo, ſui eum non receperunt: vltimum quid ſit ex Deo naſci, B vt dicamur & ſimus filij Dei. *Ibid. ſerm. 28. de Temp. 24. Nat. fol.* 135.

Eiuſdem ſermo viceſimus-ſextus, in Vigilia Natiuitatis habitus, mirabilia hodiernæ diei refert, & modum Chriſtum natum debitè ſuſcipiendi tradit. *Ibid. ſerm. 19. ad fratres in Eremo. fol.* 286.

Eiuſdem ſermo viceſimus ſeptimus, de Natiuitate Domini, docet. I. Verbum hominem factum, vt hominem reuocaret, & reduceret vnde ceciderat. II. Chriſtum Dominum in cœlo contemplatur, & in præſepio, in ſinu Patris, & in ſinu Matris. III. & vltimò Mariam Virginem ideò in Chriſti Matrem dicit electam, vt de mundiſſima C matre mundiſſimus filius naſceretur, & qui in cœlo Patrem habebat immortalem, in terra pariter haberet & Matrem omni corruptione carentem. *Ibid. ſerm. 20. ad frat. in Eremo fol.* 287.

S. Basilii Magni homilia in Euangelij verba, *In principio erat verbum, &c.* Horum verborum eminentem doctrinam admiratur; quodnam ſit illud principium in quo erat verbum inquirit, & allata huius nominis varia acceptione, filij cum Patre coæternitatem demonſtrat, quare verbum dicatur eſſe apud Deũ, potiuſquam in Deo petit: vbi de diſtin-

ctione perſonæ filij à perſona Patris; cur Dei filius Verbum vocetur, rationem reddit; & quid importet verbi, *erat*, in Euangelij hodierni initio quadruplicatio, declarat; omnia quidem doctè & ſubtiliter. *Tom. 1. oper. eiuſd. Patris hom. 16. de diuerſis à pag. 502. ad pag. 508.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. *Exijt edictum à Cæſare, &c.* quæ in textu notantur, ad myſticam fidelium inſtructionem referuntur, non tamen prætermiſſa litterali expoſitione, in qua myſteria maxima aperiuntur, v. c. quare tempore pacis Chriſtus aduenerit, cur hoc anno orbis deſcriptio, quare Nazareus dictus, cur in Bethleem natus, & in Nazareth incarnatus, quare primogenitus matris ſuæ vocatus, cur tam infimo loco natus, tam ſordidis cunabulis reclinatus, tam vilibus pannis inuolutus, &c. Vbi de Chriſti dignatione, & humilitate, præclara, deuotiſſima, & lectione digna, ad quid in medio duorum animalium repoſitus, quo fine paſtoribus annuntiatus, qui-nam ſint homines bonæ voluntatis; & alia eiuſmodi ex lectione euangelica litteraliter, & myſticè deducta. *Tom. 7. in homil. hyemal. de ſanctis, homil. in galli cantu Natalis Domini. col. 298. & ſequentib.*

Eiuſdem homilia in Euangelium quod legitur in aurora natalis Domini, multa valdè conſideranda docet, I. Priuilegium hodiernæ diei, quando Angelus cum claritate apparuit, qui ſic in veteri teſtamento nuſquam viſus fuit. II. Paſtores ouium figurare paſtores animarum. III. Modum cum paſtoribus tranſeundi vſque Bethleem. IV. Quomodo in contemplatione Diuinorum myſteriorum inhærendum. V. Chriſti nati gloriam ſilentio non celandam. VI. Virginis Matris ſpiritale exercitium. *Ibid. col. 303. & ſequentib.*

Eiuſdē homilia in vltimæ miſſæ Euāgelium, varia hæreticorum dogmata A euāgelicis verbis diſcipuli dilecti, confutat, & textum percurrendo ſuo more commentatur. *Ibid. col. 306. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo de Natiuitate, in illud. *Apparuit benignitas & humanitas, &c.* Virginitatem Mariæ in partu, dauidico teſtimonio explicat, Chriſtum Dominum grano in quo quatuor notantur, aſſimilat, & cur hodie tres miſſæ celebrentur, rationes affert. *Ibid. ſermon. de diuerſis col. 359.*

S. BERNARDI ſermo primus; commendat humilitatem, verbi incarnati, abbreuiati, humiliati, & exinaniti exemplo; oſtendit miſericordiæ Diuinæ effuſionem in præſenti myſterio; docet inimicorum hominis profligationem, (mortis, ſcilicet, & peccati,) B incarnationis Chriſti, finem eſſe; Poſtremò de quinque fontibus ſaluatoris diſſerit, miſericordiæ nimirùm ad culpas aqua remiſſionis diluendas; ſapientiæ, ad ſitim noſtram aqua diſcretionis extinguendam; gratiæ, ad animas veluti plantas aqua deuotionis irrigandas; charitatis, ad corda aquæ feruenti calefacienda, & affectiones decoquendas; vitæ, ad fideles torrente voluptatis inebriandos. Pulchrè admodùm. *Serm. 1. in Natiu. col. 55. 56. 57. 58.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de tribus mixturis, cuius hæc eſt ſumma; Opera C Domini magna ſunt, verùm præcipuè tria, creationis, videlicet, redemptionis, & glorificationis, quæ commixtiones dici poſſunt: In primo enim opere conglutinauit limum terræ, ſpiritui vitæ; corpus, animæ; carnem, ſpiritali creaturæ; hoc opus ſignauerat annulo imaginis & ſimilitudinis ſuæ, ſed inimicus homo fregit ſigillum, & opus diſſoluit, vnde & iurgium, bellum inter carnem & ſpiritum; quod videns ſummus rerum artifex, fecit potentiam in brachio ſuo, & iterum applicuit manum ad opus, & alteram commixtionem effecit. In hoc ſecundo opere, coadunauit in vnitate perſonæ

Digitized by Google

Verbum, animam, & carnem: Tunc enim Verbum caro factum eſt & habitauit in nobis; & hoc opus nouum ſigillo propriæ imaginis, & charactere Diuinitatis muniuit. In tertio autem opere commixturam aliam faciet totius hominis cum ſemetipſo, & tunc ſimiles ei erimus & erit Deus omnia in omnibus. *Serm. 2. in Nat. col.* 58. 59. 60.

Eiuſdẽ ſermo tertius ex huius Natiuitatis circumſtantijs quinque documẽta colligit. I. id melius, id vtilius, id potius eligendum eſſe, quod carni eſt moleſtius, cùm Chriſtus hyeme natus, & pannis ſit inuolutus. II. oſtentationem propriæ virtutis fugiendam, cùm Chriſtus noctis tempore voluerit naſci. III. mundi gloriam, ſæculique vanitatem damnandam, cùm Chriſtus ſtabulum pro palatio elegerit. IV. carnis voluptates contemnendas, cùm Chriſtus pro nobis inter arcta conditus præſepia plorauerit. V. & vltimò laborem pro poſſe aſſumendum, cùm paſtores gregibus paſcendis operam dantes Angelico digni habiti ſunt alloquio. *Serm. 3. in Natiuit. col.* 60. 61. 62.

Eiuſdem ſermo quartus de eo, quod paſtores inuenerunt Mariam & Ioſeph, & infantem poſitum in præſepio. Humilitatem Chriſti nati, cum Angelo qui paſtoribus apparuit, commendat; hæc eſt enim, qua mediante C inuenimus Mariam, Ioſeph, & infantem, (continentiam, intelligit, iuſtitiam & gratiam.) *Serm. 4. in Nat. col.* 62. 63.

Eiuſdem ſermo quintus, in illud Apoſtoli, *Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis. 2. Corinth.* 1. Multa complectitur, Chriſtum eſſe mediatorem, reuerentiam ei exhibendam, ipſum Patris dici miſericordias, & conſolationes, quibus conſolamur in omni tribulatione noſtra, denique quoſnam conſoletur Chriſti Nati- A uitas, paucis depromit. *Serm. 5. in Nat. col.* 64. 65.

Inter opera eiuſdem S. Patris habentur tres alij ſermones pro hac die falsò illi adſcripti, quorum primus miracula, & mirabilia huius Dominicæ Natiuitatis enarrat, deinde de nominibus Chriſti, & cur oleum dicatur effuſum pluribus pertractat. *col.* 1663. *& ſequentib. idem ſermo habetur inter B. P. Damiani opera. Tom. 2. pag.* 294. *etiam falsò ipſi attributus.* Videtur autem hunc ſermonem potius feſto Circumciſionis Chriſti in quo vocatum eſt nomen eius conuenire quàm præſenti celebritati. Secundus potius debet legi in feſto Conceptionis, vel Natiuitatis B. Mariæ, quàm hodie. *col.* 1666. *& ſequentib.*

B Tertius verò huic ſolemnitati proprius, deſideria & ſuſpiria Patrum incarnationem Chriſti inclamantium deſcribit, iniquitatem fluuio Ægypti quem, iuxta *Iſaiam. 11. cap.* in ſeptem riuis Dominus percuſſit, vt tranſeant per eum calceati, aſſimilat, hæc enim de primis parentibus prorupit, & per totum mundum erupit: huius autem fluuij. I. riuus eſt cogitatio mala. II. loquutio peruerſa. III. actio praua. IV. defenſio peccatorum. V. exultatio in peccatis. VI. alios docere ad malum. VII. in his omnibus perſeuerare. Chriſtus natus hos riuos percuſſit, & nos pariter cum illo exſiccare debemus. *Ibid. à col.* 1670. *ad col.* 1675. B. autem P. Damiani eſſe dicitur & inter eius opera habetur. *Tom. 2. ſerm. 60. in Vigilia natalis Domini. pag.* 290. *& ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermones: 1. in illud Pſ. 18. *A ſummo cælo egreſſio eius.* Quatuor docet, nimirum Verbum Diuinum egreſſum è cœlo ad clarificandam Maieſtatem Patris, ſicut ſol ab Oriente; ad irrigationem ariditatis naturæ humanæ, ſicut fluuius de fonte ad reparationẽ murorum angelicæ ciuitatis, ſicut lapis de monte, qui factus eſt mons magnus; & ad debellan-

Digitized by Google

das dæmonum poteſtates, ſicut leo qui egreditur de antro. *Tom. 3. ſerm. 1. & 3. in Natiuit. pag. 20. 21.*

Eiuſdem ſermo in illud *Daniel. 2. Abſciſſus eſt lapis de monte, &c.* oſtendit quomodo in his verbis Chriſti Natiuitas figuretur, qui hodie de monte virginalis ſublimitatis abſciſſus, ſine manibus virilis amplexus, percuſſit ſtatuam humanæ vanitatis; quadripartitur autem ſermo. I. dicit Chriſtum eſſe lapidem. II. de triplici monte abſciſſum: de Iudaico populo, de Scriptura, & de B. Virgine. III. ſine tribus manibus, videlicet amplexus maritalis, culpæ originalis, & naturalis operationis. IV. vtilitatem Natiuitatis, deſtructionem eſſe ſtatuæ vanitatis. *Ibid. ſerm. 2. Nat. pag. 21. col. 1.*

Eiuſdem 2. ſermones in illa D. Luc. verba, *Euangelizo vobis, &c.* de gaudio ſpiritali diſſerit, & Natiuitatem Chriſti gaudium attuliſſe hominibus probat ex quatuor, captiuus enim erat homo, Chriſtus vero redemptio; cæcus homo, lumen Chriſtus; mendicus homo, Chriſtus theſaurus; mortuus homo, vita omnium Chriſtus. *Ibid. ſerm. 4. & 5. Nat. pag. 22.*

Eiuſdem ſermo in illud, *inuenietis infantem, &c.* quadruplicem modum Chriſtum inueniendi tradit, corporaliter, ſacramentaliter, ſpiritualiter, & intellectualiter. Inuentus autem fuit corporaliter à tribus, à paſtoribus in præſepio, à Magis in domo, à parentibus in templo, quæ omnia myſticè interpretatur. *Ibid. ſerm. 6. Natiuit. pag. 23.*

Eiuſdem ſermo in eadem verba, & eſt veluti præcedentis continuatio, docet Chriſtum quadrupliciter eſſe inuolutum, natura ſcilicet humana, ſpecie ſacramentali, ænigmate ſpirituali, & ſenſu litterali. *Ibidem ſerm. 7. Natiu. pag. 24.*

Eiuſdem ſermo in illud Euangelij, *Verbum caro factum eſt,* quatuor incarnationis Verbi Diuini motiua affert,
A nimirum vt eſſet amicabilis, paſſibilis, eſibilis, & ſenſibilis; vel ſi mauis ipſum veniſſe ad diligendum, ad redimendum, ad reficiendum, & ad imitandum. *Ibid. ſerm. 8. Nat. pag. 24.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra eandem materiam proſequitur, & oſtendit verbum carnem factum, vt per carnem caro alliceretur; per carnem caro redimeretur; per carnem caro reficeretur; & per carnem caro reformaretur. *Ibidem ſerm. 9. Nat. pag. 25.*

S. BRVNONIS ſermo ſeu homilia de Natiuitate Domini, verba *Iſaiæ. 8. 1. Sume tibi librum grandem &c.* vſque ad iſta, *antequam ſciat puer vocare patrem &*
B *matrem auferetur, &c.* interpretatur. B. Mariam propheti ſſam probat, & qua ratione nomen pueri nati dicatur, *accelera, ſpolia detrahe*; vbi quomodo Chriſtus inimicos ſpoliauerit, declaratur. *Tom. 3. pag 20. 21.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo S. Seueriano Epiſcopo falsò adſcriptus duo complectitur, pacem bonorum ex Chriſti Domini Natiuitate ortam, & malorum perturbationem; *Serm. 149. col. 381. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo alter de S. Mariæ Virginis partu; Virginitatem Matris laudibus celebrat, & S. Ioſeph merita encomijs proſequitur. *Serm. 175. col. 440. & ſequentibus.*

C S. I. CHRYSOSTOMI homilia in S. N. Ieſu Chriſti diem natalem, quiquidem dies incognitus adhuc illis temporibus, ante paucos admodùm annos innotuerat per aliquos, qui ex Occidente venerant & indicauerant. Monet autem fideles alacritati ac ſpiritali gaudio operam dare, populum magno concurſu hodie ad Eccleſiam affluentem laudat, quod erga natum, tantum amoris indicium, ſtudiumque impenderet. Deinde tribus euidentiſſimis rationibus probat hoc ipſo tempore, quo hanc ſolemnitatem Catholica celebrat Eccleſia, natum eſſe Chriſtum. Inſuper paganos & hæreticos

Digitized by Google

Verbum, animam, & carnem: Tunc enim Verbum caro factum eſt & habitauit in nobis; & hoc opus nouum ſigillo propriæ imaginis, & charactere Diuinitatis muniuit. In tertio autem opere commixturam aliam faciet totius hominis cum ſemetipſo, & tunc ſimiles ei erimus & erit Deus omnia in omnibus. *Serm. 2. in Nat. col* 58. 59. 60.

Eiuſdẽ ſermo tertius ex huius Natiuitatis circumſtantijs quinque documẽta colligit. I. id melius, id vtilius, id potius eligendum eſſe, quod carni eſt moleſtius, cùm Chriſtus hyeme natus, & pannis ſit inuolutus. II. oſtentationem propriæ virtutis fugiendam, cùm Chriſtus noctis tempore voluerit naſci. III. mundi gloriam, ſæculique vanitatem damnandam, cùm Chriſtus ſtabulum pro palatio elegerit. IV. carnis voluptates contemnendas, cùm Chriſtus pro nobis inter arcta conditus præſepia plorauerit. V. & vltimò laborem pro poſſe aſſumendum, cùm paſtores gregibus paſcendis operam dantes Angelico digni habiti ſunt alloquio. *Serm. 3. in Natiuit. col.* 60. 61. 62.

Eiuſdem ſermo quartus de eo, quod paſtores inuenerunt Mariam & Ioſeph, & infantem poſitum in præſepio. Humilitatem Chriſti nati, cum Angelo qui paſtoribus apparuit, commendat; hæc eſt enim, qua mediante inuenimus Mariam, Ioſeph, & infantem, (continentiam, intelligit, iuſtitiam & gratiam.) *Serm. 4. in Nat. col.* 62. 63.

Eiuſdem ſermo quintus, in illud Apoſtoli, *Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis. 2. Corinth.* 1. Multa complectitur, Chriſtum eſſe mediatorem, reuerentiam ei exhibendam, ipſum Patris dici miſericordias, & conſolationes, quibus conſolamur in omni tribulatione noſtra, deniq; quoſnam conſoletur Chriſti Natiuitas, paucis depromit. *Serm. 5. in Nat. col.* 64. 65.

Inter opera eiuſdem S. Patris habentur tres alij ſermones pro hac die falsò illi adſcripti, quorum primus miracula, & mirabilia huius Dominicæ Natiuitatis enarrat, deinde de nominibus Chriſti, & cur oleum dicatur effuſum pluribus pertractat. *col.* 1663. *& ſequentib. idem ſermo habetur inter B. P. Damiani opera. Tom. 2. pag.* 294. *etiam falsò ipſi attributus.* Videtur autem hunc ſermonem potius feſto Circumciſionis Chriſti in quo vocatum eſt nomen eius conuenire quàm præſenti celebritati. Secundus potius debet legi in feſto Conceptionis, vel Natiuitatis B. Mariæ, quàm hodie. *col.* 1666. *& ſequentib.* Tertius verò huic ſolemnitati proprius, deſideria & ſuſpiria Patrum incarnationem Chriſti inclamantium deſcribit, iniquitatem fluuio Ægypti quem, iuxta *Iſaiam.* 11. *cap.* in ſeptem riuis Dominus percuſſit, vt tranſeant per eum calceati, aſſimilat, hæc enim de primis parentibus prorupit, & per totum mundum erupit: huius autem fluuij. I. riuus eſt cogitatio mala. II. loquutio peruerſa. III. actio praua. IV. defenſio peccatorum. V. exultatio in peccatis. VI. alios docere ad malum. VII. in his omnibus perſeuerare. Chriſtus natus hos riuos percuſſit, & nos pariter cum illo exſiccare debemus. *Ibid. à col.* 1670. *ad col.* 1675. B. autem P. Damiani eſſe dicitur & inter eius opera habetur. *Tom. 2. ſerm.* 60. *in Vigilia natalis Domini. pag.* 290. *& ſequentibus.*

S. Bonaventvræ ſermones. 2. in illud Pſ. 18. *A ſummo cælo egreſſio eius.* Quatuor docet, nimirum Verbum Diuinum egreſſum è cœlo ad clarificandam Maieſtatem Patris, ſicut ſol ab Oriente; ad irrigationem ariditatis naturæ humanæ, ſicut fluuius de fonte ad reparationẽ murorum angelicæ ciuitatis, ſicut lapis de monte, qui factus eſt mons magnus; & ad debellan-

Digitized by Google

das dæmonum poteſtates, ſicut leo qui egreditur de antro. *Tom.* 3. *ſerm.* 1. & 3. *in Natiuit.pag.*20.21.

Eiuſdem ſermo in illud *Daniel.*2. *Abſciſſus eſt lapis de monte, &c.* oſtendit quomodo in his verbis Chriſti Natiuitas figuretur, qui hodie de monte virginalis ſublimitatis abſciſſus, ſine manibus virilis amplexus, percuſſit ſtatuam humanæ vanitatis; quadripartitur autem ſermo. I. dicit Chriſtum eſſe lapidem. II. de triplici monte abſciſſum: de Iudaico populo, de Scriptura, & de B. Virgine. III. ſine tribus manibus, videlicet amplexus maritalis, culpæ originalis, & naturalis operationis. IV. vtilitatem Natiuitatis, deſtructionem eſſe ſtatuæ vanitatis. *Ibid. ſerm.* 2. *Nat. pag.* 21. *col.*1.

Eiuſdem 2. ſermones in illa D. Luc. verba, *Euangelizo vobis, &c.* de gaudio ſpiritali diſſerit, & Natiuitatem Chriſti gaudium attuliſſe hominibus probat ex quatuor, captiuus enim erat homo, Chriſtus vero redemptio; cæcus homo, lumen Chriſtus; mendicus homo, Chriſtus theſaurus; mortuus, homo, vita omnium Chriſtus. *Ibid. ſerm.* 4. & 5. *Nat. pag.*22.

Eiuſdem ſermo in illud, *inuenietis infantem, &c.* quadruplicem modum Chriſtum inueniendi tradit, corporaliter, ſacramentaliter, ſpiritualiter, & intellectualiter. Inuentus autem fuit corporaliter à tribus, à paſtoribus in præſepio, à Magis in domo, à parentibus in templo, quæ omnia myſticè interpretatur. *Ibid. ſerm.* 6. *Natiuit. pag.* 23.

Eiuſdem ſermo in eadem verba, & eſt veluti præcedentis continuatio, docet Chriſtum quadrupliciter eſſe inuolutum, natura ſcilicet humana, ſpecie ſacramentali, ænigmate ſpirituali, & ſenſu litterali. *Ibidem ſerm.* 7. *Natiu. pag.* 24.

Eiuſdem ſermo in illud Euangelij, *Verbum caro factum eſt*, quatuor incarnationis Verbi Diuini motiua affert, nimirum vt eſſet amicabilis, paſſibilis, eſibilis, & ſenſibilis; vel ſi mauis ipſum veniſſe ad diligendum, ad redimendum, ad reficiendum, & ad imitandum. *Ibid. ſerm.* 8. *Nat. pag.*24.

Eiuſdem ſermo vndè ſupra eandem materiam proſequitur, & oſtendit verbum carnem factum, vt per carnem caro alliceretur; per carnem caro redimeretur; per carnem caro reficeretur; & per carnem caro reformaretur. *Ibidem ſerm.* 9. *Nat. pag.* 25.

S. BRVNONIS ſermo ſeu homilia de Natiuitate Domini, verba *Iſaia.* 8. 1. *Sume tibi librum grandem &c.* vſque ad iſta, *antequam ſciat puer vocare patrem & matrem auferetur, &c.* interpretatur. B. Mariam prophetiſſam probat, & qua ratione nomen pueri nati dicatur, *accelera, ſpolia detrahe*; vbi quomodo Chriſtus inimicos ſpoliauerit, declaratur. *Tom.* 3. *pag* 20.21.

S. P. CHRYSOLOGI ſermo S. Seueriano Epiſcopo falsò adſcriptus duo complectitur, pacem bonorum ex Chriſti Domini Natiuitate ortam, & malorum perturbationem; *ſerm.* 149. *col.*381. & *ſequentib.*

Eiuſdem ſermo alter de S. Mariæ Virginis partu; Virginitatem Matris laudibus celebrat, & S. Ioſeph merita encomijs proſequitur. *ſerm.* 175. *col.* 440. & *ſequentibus.*

S. I. CHRYSOSTOMI homilia in S. N. Ieſu Chriſti diem natalem, quiquidem dies incognitus adhuc illis temporibus, ante paucos admodùm annos innotuerat per aliquos, qui ex Occidente venerant & indicauerant. Monet autem fideles alacritati ac ſpiritali gaudio operam dare, populum magno concurſu hodie ad Eccleſiam affluentem laudat, quod erga natum, tantum amoris indicium, ſtudiumque impenderet. Deinde tribus euidentiſſimis rationibus probat hoc ipſo tempore, quo hanc ſolemnitatem Catholica celebrat Eccleſia, natum eſſe Chriſtum. Inſuper paganos & hæreticos

Digitized by Google

chriſtiana de verbi incarnati Natiuitate dogmata irridentes, in ſimpliciorum gratiam, ex ipſis irriſionibus titubantium, deridet. Denique Chriſtianos vt dignè cum pura conſcientia, humilitate, ac modeſtia ad tremendam diuinamque menſam carnem Chriſti contrectandi nec-non ſumendi gratia, accedant, pluribus cohortatur. *Tom. de diuerſis noui teſtamenti locis, ſerm. 33. (& iuxta errorem Typographi ſerm. 31.) pag. 466. & deinceps.*

Eiuſdem ſermo de illo Euangelico oraculo, *In principio erat Verbum, &c.* quod hac die legitur, aduerſus Arrianos, Iudæos, & pneumatomachos de diuinitate filij, & Spiritus-ſancti acriter diſputat; B. Ioannis Euangeliſtæ eminentem doctrinam proloquitur; & quare Chriſtus Verbum potius quam filius ab Euangeliſta ſit nominatus, rationem inquirit, vbi complures ſacræ ſcripturæ loci doctè & piè explicantur. *Tom. 6. ſerm. 21. à pag. 235. ad pag. 244.*

Eiuſdem in ſaluatoris noſtri Ieſu Chriſti Natiuitatem oratio deuotione referta, elegantique ſtylo exarata. Bethleem cum cœlo comparat: vt agnum Dei natum omnes peccatores cernerent, filium Dei aduenisse prædicat: choreas agit, & feſtum Deo celebrat, muſicorum inſtrumentorum loco, Chriſti cunarũ faſcias geſtans: vtriuſque Natiuitatis filij Dei in æternitate & tempore analogiam demonſtrat: ob myſterij ineffabilitatē, finem dicēdi in ipſomet orationis limine fingit: miranda hodiernæ Natiuitatis contemplatur & refert: aduerſus Iudæos Matris Dei in partu virginitatem oſtendit, eoſque filij Dei in carne Natiuitatem iam peractam negantes, deridet, ac proprijs armis confodit: huiuſcè Natiuitatis beneficia mundo impenſa enumerat: Chriſti nati paupertatem, ſupra millia auri & argenti extollit, & quo pacto, cum impatibile verbum eſſet, caro factum ſit indemutatâ manente naturâ explicat, ſicque orationi fuſiſſimæ finem imponit. *Tom. 6. ſerm. 53. à pag. 493. ad pag. 503.*

Eiuſdem homilia in illud, *Exijt edictum à Cæſare Auguſto, &c.* & in deſcriptionem Deiparæ. Sequentia complectitur. I. Orbis concordiam in Chriſti Natiuitate ortam. II. Nati regnum, populum & virgam ferream iuxta pſalmiſtæ oraculum, & Danielis Prophetiam, (vbi multa de vocatione gentium, ac Iudæorum reprobatione.) III. Chriſtum in regno ferreo natum. IV. Cur Auguſti regnum annorum. 56. longitudine coronatum. V. Natiuitatis Dominicæ pauperiem, & humilitatem. VI. Cur Chriſtus natus paſtoribus ſit annuntiatus, & infantili ſpecie, non adultâ ætate ortus. *Tom. 6. ſerm. 54. à pag. 503. ad pag. 512.*

B. P. DAMIANI ſermo in Natiu. Dom. Imprimis de vtraque Chriſti Natiuitate differit; deinde ad humilitatem Redemptoris in anguſto reclinati præſepio orationem flectit: & quid pro noſtra ſalute iam in ipſa ſua natiuitate pertulerit, deuotè examinat. *Tom. 2. ſerm. 61. pag. 293. 294.*

S. ELIGII NOVIOMENSIS homilia in Natali die Domini, de pace ſeruanda, & eleemoſyna pauperibus impendenda; præcipuè autem docet Chriſtum in hoc apparuiſſe vt pacem afferret hominibus, & in ſe reconciliaret ima ſummis, vnde Angeli cecinerunt, *Gloria in excelſis Deo, & in terra pax, &c. Tom. 2. Biblioth. Patrum homil. 1. S. Eligij, ex 16. col. 131. & ſequentibus.*

D. EVSEBII EMISENI homilia prima ad populum; illud Iſaiæ Prophetæ, *paruulus natus eſt nobis, &c.* exponit; Quomodo Chriſtus nobis ſit datus, quomodo natus, quomodo paruulus, explicat: ipſumque grano ſinapis eleganter per omnia aſſimilat; in Chriſto manifeſtum hominem, & Deum latentem demonſtrat; Quo pacto verbum diuinum ad nos venerit,

& à

Digitized by Google

& à ſinu Patris non diſceſſerit, ſermonis humani mutuatâ ſimilitudine, indicat; Aduerſus Orientales hæreticos maternitatem Deiparę negantes Chriſtique cum ipſa conſubſtantialitatem impugnantes, conuincit. Denique cur naturam humanam Verbum Patris ad vnionem perſonalem aſſumpſerit, rationem reddit. *homil. 1. in Natiu. fol. 1. 2. 3.*

Eiuſdem homilia ſecunda. Huius ſacratiſſimi diei præconia celebrat, eius lucem commendat, Dominicæ Natiuitatis dignitatem intuetur, virginitatem & fœcunditatem matris probat, & miratur, diuinis laudibus & epithetis beatiſſimæ Mariæ merita dignè proſequitur, Chriſtum eius filium, perfectum Deum, & verum hominem profitetur. *homil. 2. in Nat. fol. 4. 5. 6.*

S. Fvlgentii ſermo de duplici Natiuitate Chriſti inſcriptus, in quo Filij cum Patre coeſſentia & conſubſtantialitas monſtratur, Dei ineffabilitas declaratur, de duplici Chriſti die æternitatis & temporis agitur, prærogatiua hominum ex verbi diuini incarnatione notatur, dilectio Dei erga genus humanum oſtenditur, Adam & Chriſtus, Eua & B. V. Maria ad ſeinuicem conferuntur; Denique, quod in die Natiuitatis decet nos meminiſſe diei reſurrectionis, docetur. *Serm. 2. à pag. 625. ad pag. 634.*

Eiuſdem ſermo alter eodem die habitus, de laudibus V. Mariæ ex partu Saluatoris, in quo diei Natiuitatis Chriſti præconia celebrantur, Chriſti conceptio & natiuitas ſine labe oſtenditur, beatiſſima V. Maria, feneſtra cœli, ſcala cæleſtis, ac reſtauratio fœminarum prædicatur, & tria Euæ mala, à tribus Mariæ bonis excluſa fuiſſe demonſtratur. *Serm. 3. pag. 635.*

D. Gavdentii Brixiensis Episcopi. Tractatus ſeu ſermo de Natali Domini, in quo I. pietatem ſummi Dei, ac humilitatem Verbi hodie nati miratur. II. autem Virginis

A Mariæ in partu integritatem prædicat, & contra Iudæ auaritiam, ac pro pauperibus inchoatam materiam ad Neophytos proſequitur. *Tom. 2. Biblioth. Patrum tract. 13. D. Gaud. ad Neophyt. col. 79. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo in Nat. Dom. in Euangelium Ioann. Tres habet partes, in prima agit de Natiuitate Verbi æterna abſolutiſſima & perfectiſſima; in ſecunda de eiuſdem Natiuitate temporali, ordinem naturæ & rationis tranſcendenti, quod colligit & demonſtrat, ex reſponſione Grammaticæ, Logicæ, Rhetoricæ, Arithmeticæ, Geometriæ, Muſicę, Phyſicæ, & Metaphyſicæ; (vbi quædam de motiuo &

B fine Incarnationis.) In tertia denique de ipſius-met ſpiritali in cordibus noſtris Natiuitate, quæ fit modo myſtico per gratiæ, videlicet, infuſionem. Docet autem Chriſtum ſic ſpiritaliter in fundo animæ natum, ſeptem tractandum eſſe obſequijs, ad quæ obeunda totidem nutrices myſticas aſſumendas; eſt enim inuoluendus pannis munditiæ, à puritate: reclinandus in corde, à charitate: cuſtodiendus propter timores nocturnos, à tranquillitate: leuandus ſurſum, à deuotione, ſeu meditatione: balneandus in fonte compunctionis, à pietate: paſcendus lacte ſpiritualis doctrinæ, à mi-

C ſericordia: vltimò portandus inter bonæ operationis brachia, ab obedientia. *Tom. 1. part. 2. à col. 712. ad col. 718.*

Eiuſdem ſermo deuotiſſimus in illud *Iſaiæ. 9. Puer natus eſt nobis* hac die habitus, in tres articulos partitus; quorum primus docet Chriſti Natiuitatem mirabiliter factam, per potentiam Patris, ſecundus, fructuoſiſſimè peractam, per ſapientiam filij; tertius, delectabiliter completam, per amorem Spiritus ſancti.

Quantum ad I. illam dicit admirabilem, ob miracula quæ extra acciderunt, & hodie viſa ſunt; (ibi enumerantur:) admirabiliorem,

Digitized by Google

ob Virginem Matrem, quæ ſine corruptione, & abſque dolore natum peperit; admirabiliſſimam, ex parte pueri nouiter nati; vbi redarguitur vana circa præſentis myſterij veritatem curioſitas, & cõmendatur humilis credulitas: deinde tres profert quæſtiones quibus reſpondet. Vna, an fuerit maxima gratia & donũ maximum Dei maternitas virgini conceſſa? Altera, quare virgo Maria ſic in æternum permanſura, fuerit deſponſata? Vltima, quare Deus potiùs voluit eſſe vir, quàm mulier?

Quantum ad 2. Eandem probat fructuoſiſſimam præcipuè Chriſtianis, propter multas vtilitates quas breuiter refert; Exinde aduerſus malos Chriſtianos qui nec puerum Ieſum agnoſcunt; qui nec amant, nec recipiunt, qui etiam eum ſpiritualiter interficiunt, ſtrenuè diſputat.

Quantum ad 3. ipſam oſtendit amoroſam & delectabilem, propter gaudium, pacem, charitatem erga nos exhibitam, & alia eiuſmodi ibidem relata. Tandem homines de peccatis excuſationem præferentes conuincit. *Tom. 2. part. 4. à col. 609. ad col. 624.*

Eiuſdem ſermo alius in Natali Domini die, coram Rege & Magnatibus factus in illa Euangelij verba. *Gloria in excelſis Deo, & in terra pax, &c.* Primò de gloria Deo hac die tribuenda agit; Poſtremò de triplici pace hominibus bonæ voluntatis ex Chriſti Natiuitate orta, temporali, videlicet, ſpirituali, & perſonali. Varia autem paſſim interijcit documenta, V. c. quare Deus, contumelijs & proprij filij afflictionibus mundum voluerit redimere? cur Deus vnigeniti ſui Natiuitatem primò paſtoribus reuelare dignatus ſit? Quare Angeli *Gloria in excelſis* hodie cantauerint? quatuor habitus malæ voluntatis pacem hominum impedientis, & quædam alia. Ad vltimum Regem alloquitur, eumque ad veritatem auſcultandam, perſonarum acceptionem, & adulationem cauendam, perſeuerantiam in fide tenendam, & populi dilectionem habendam cohortatur. *Tom. 2. part. 4. à col. 624. ad col. 634.*

S. GREGORII MAGNI homilia ad populum hac die prolata; multa inquirit, & ſoluit, myſticéque explicat. Nimirum quid ſit, quod naſcituro Domino mundus deſcribitur? quod in Bethleem naſcitur? quod paſtoribus annuntiatur, quod Angeli canticum nouum cecinerunt, denique puritatem commendat, & vitia deteſtatur. *Tom. 3. homil. 8. in Euang. col. 19. 20.*

S. GREGORII NAZIANZENI in Chriſti Natiuitatem oratio panegyrica, miranda Chriſti natalis elegantiſſimè proloquitur; duæ cauſæ incarnationis Verbi Diuini notantur; modus feſtum diem præſentem ritè celebrandi traditur; humilitas filij Dei incarnati prædicatur; eadem virtus tanquam iter ad ſublimitatem commendatur; Chriſti Diuinitas aduerſus hæreticos probatur; ad myſterij Natiuitatis reuerentiam, & ſaluatoris noſtri conformitatem hortamur. *Tom. 1. orat. 38. à pag. 613. ad pag. 624.*

S. GREGORII NYSSENI in diem Natalem Domini noſtri oratio in illud *Pſalm. 87. Buccinate in Neomenia tuba, in inſigni die ſolemnitatis veſtræ.* Similitudinem buccinatoris ſibi accommodans, hunc diem ſolemnem, celebritatéque inſignem prædicat, & choream ſpiritalem agit, myſteria diei in qua Chriſtus natus, & temporis, in quo Dei filius caro factus, reuelat, (vbi cur non ante vel poſt, incarnatus natuſque ſit;) Natiuitatis Domini miracula limites naturæ tranſcendentia depromit; animos in cæleſtem exercitum intendit; tripudiúmque ſpectat angelorum gloriam Deo inclamantium, & pacem terræ euangelizantium; incarnationis arcanum explicat, (vbi quædam referuntur apocrypha;) Exinde ad Bethleem reuertitur, & in antro myſteria peracta contem-

platur, trucidationem innocentium ſcribit, ac lamentatur, & parentum dolores conduplicatos deplorat. Inſuper beneficia hominibus hoc ipſo die conceſſa recenſet. Denique hominum audaciam & ingratitudinem erga puerum pro ipſis humillimè natum reprehendit. *Tom. 2. à pag. 771. ad pag. 786.*

GVERRICI ABBATIS ſermo hac die prolatus in illud Iſaiæ, *Puer natus eſt nobis*, varia notantur, Natiuitatis æternæ Chriſti nouitas & antiquitas; Natiuitatis temporalis ipſius noua nouitas, qua puer natus eſt nobis innouandis; huius infantis fortiſſima infirmitas; ſacra, dulcis, & miranda huiuſce pueri infantia, nec-non & Maieſtas humilitate exinanita, qua ſuperbia noſtra retunditur; Denique nati ad placandum facilitas, & ad condonanda peccata benignitas. *Serm. 1. in Natiuit. pag. 35.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra. Docet. I. gratiam huius Natiuitatis omnibus quidem fuiſſe oblatam, ſed non ab omnibus ſuſceptam. II. Eccleſiæ antea ſterilis fœcunditatem ex eo quod filius datus eſt nobis, & ſynagogæ quæ multos habebat filios infirmitatem & ſterilitatem, ex tempore quo puerum non recepit. III. Vniuerſæ dotis ſynagogæ, ad nouam nuptam, Eccleſiam, tranſlationem. IV. Omnium bonorum aggregationem, cum puero nato hominibus diuinitùs fuiſſe collatam. V. & vltimò triplicem modum quo Chriſtus datus eſt nobis, in forma videlicet carnis, in ſpecie panis, & in guſtu ſpiritus ſui. *Serm. 2. in Natiuit. pag. 41.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra tripartitus, probat enim puerum Ieſum. I. non ſibi. II. non Angelis. III. ſed nobis natum. Inſuper de matre ſpiritali Chriſti diſſerit, anima, nempè, fideli, quæ facit voluntatem ſummi Dei. *Serm. 3. in Nat. pag. 46.*

Eiuſdem ſermo in illud Apoſtoli, A *Ecce iam venit plenitudo temporis* iuxta triplicem iſtius plenitudinis temporis apud Paulum acceptionem, agit de plenitudine, ſeu abundantia gratiæ, de adimpletione præcedentis prophetiæ, & de plenitudine ætatis fidei adultæ, quæ per Chriſtum in quo habitat omnis plenitudo completæ ſunt. *Serm. 4. pag. 53.*

Eiuſdem ſermo, in quo docetur quomodo Deus per omnia volens ſatisfacere tarditati noſtræ, Verbum ſuum quod prius erat audibile, hodie fecerit viſibile, tractabile, guſtabile, & odorabile: quatenus ſicut per ſenſus noſtros mors intrauerat, ſic per eoſdem rediret & vita. Qua ratione Verbum B à regalibus Patris ſedibus, animalium illapſus præſepibus: mirificè ſuo nobis ſilentio ſermocinetur. Quo pacto cum ſolis paruulis concordet paruulus iſte hodie nobis datus, nobiſque natus, & in ſolis requieſcat humilibus. Denique, quaſdam huiuſce Natiuitatis circumſtantiâs profert, quas myſticè & deuotè explicat. *Serm. 5. pag. 61.*

HVGONIS VICTORINI ſermo in Natiuitate Domini, in quo pauciſſima habes ad propoſitũ, exponit enim Iſaiæ *Verba 33. Domine miſerere noſtri te enim expectauimus, eſto brachium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis*, diſtinguitque triplici modo mane, C & tempus tribulationis, primum in hac die, ſecundum poſt horam mortis, tertium poſt curſum ſæculi præſentis; & oſtendit qua ratione Natiuitas Chriſti ſit nobis mane, & tempus tentationis. *Tom. 2. inſtitut. Monaſtica ſerm. 24. pag. 331. & deinceps.*

Eiuſdem ſermo in natali Domini in illud. *Pſal. 18. In ſole poſuit tabernaculum ſuum, & ipſe tanquam Sponſus procedens de thalamo ſuo.* Iuxta textum in duas diſtribuitur partes, prima tractat de tabernaculis, & nouem tabernaculorum genera enumerat in quibus Chriſtus manſit, videlicet tabernaculum paſtorum, cuſtodum, negotiatorũ,

Digitized by Google

militum, exulum, peregrinorum, viatorum, pauperum, & iuſtorum. Secunda verò, de Chriſto ſponſo hodie de thalamo ſuo procedente, vbi deſcribuntur nuptiæ Chriſti & Eccleſiæ, piè, & appoſitè. *Tom. 2. inſtitut. Monaſt. ſerm. 48. pag. 360. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de Gedeone in Natiuitate Domini, illa *Iſaiæ. 9.* verba explicans. *Iugum oneris eius, & virgam humeri eius, & ſceptrum exactoris eius ſuperaſti ſicut in die Madian.* Bellum Chriſti aduerſus ſalutis noſtræ hoſtes deſcribit, ſumpta ſimilitudine prælij Gedeonis & Madianitarum: oſtenditque quomodo Chriſtus victor, diabolum exactorem ſuperauerit, & nos liberauerit à iugo culpæ, à virga pœnæ, & à ſceptro damnationis æternæ: deinde ad ſpiritale certamen piorum contra tenebrarum principes, & mundi rectores deſcendit, & fideles docet quo modo pugnare habeant, ac de infenſiſſimis hoſtibus victoriam reportare. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 63. à pag. 382. ad pag. 384.*

S. Hieronymi ſermo, illi falsò adſcriptus, de Natiuitate Domini, in quo Chriſtus natus, ſoli orienti aſſimilatur, dies iſte præconijs illuſtratur, ipſius abſcondita declarantur myſteria, & ſignum crucis miro modo extollitur. *Tom. 4. ſerm. 30. col. 885.*

S. Innocentii. 3. Pont. Max. ſermo in ſolemnitate Natiuitatis *D. N. Ieſu Chriſti* de multiplici verbo proloquitur, de verbo, videlicet humano, & diuino; de Verbo autem diuino orationem inſtituens, oſtendit illud eſſe verbum conceptum, prolatum, & ſcriptum: iuxta Natiuitatem diuinam, humanam, & gratuitam. Rurſus eſſe Verbum ſupernum, internum, & externum. Inſuper multiplicem affert carnis acceptionem, ibique ſoluitur quæſtio cur potius dicimus Verbum carnem factum, quam animam, ſiue incarnatum quam animatum. Denique quatuor cauſas aperit

A cur filius Dei ſit incarnatus: vt ſuperbos videlicet humiliaret, inimicos reconciliaret, ſeruos redimeret, & amicos nutriret. *Tom. 1. ſerm. 1. Nat. D. pag. 84. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo in eadem celebritate, ſuper illa Hierem. verba. *Nouum faciet Dominus ſuper terram, &c.* Quomodo nouum multis modis in ſcriptura accipiatur: de nouitatibus in Chriſti Natiuitate factis, in perſona nimirum, in natura, & in gratia: in perſona quidem, quia nouum fecit Dominus in matre, nouum in prole: in natura verò, quia nouum fecit in ſigno, nouum in modo: in gratia denique, quia nouum fecit in fœdere, nouum in munere. *Ibid. pag. 87. ſerm. 2 in Natiuit.*

B

Eiuſdem ſermo in illud *Iſaiæ 9. Puer natus eſt nobis, &c.* De tribus Chriſti Natiuitatibus, diuina, carnali, & ſpiritali, quas in tribus Miſſis hodiernis repræſentat Eccleſia, concionatur: ac de ſex Chriſti nominibus, & cur non ſint plura apud Prophetam Euangelicum, aut pauciora. *Ibidem ſerm. 3. in Nat. pag. 89. & ſequentib.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo. Quare Deus natus ſit; Natiuitatis Dominicæ cauſam, hominis reparationem, reformationem, & ſanitatem

C aſſignat, Chriſtumque ſub medici ſimilitudine repræſentat. *Tom. 1. Auctarij Biblioth. Patrum, ſerm. 6. B. Iuon. de rebus Eccleſiaſt. col. 809. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo alter de Natiuitate Domini, tria facit, vnum, quantum rationalis creatura ſuo debeat Redemptori, ex beneficiorum commemoratione colligit: alterum, Chriſtum dicit Archimedicum, qui iuxta medicinæ rationem in quibuſdam ſanitatem contulit ægrotis per ſimilia, in quibuſdam morbos euacuauit per contraria, vltimum, temporalem Chriſti ex virgine Natiuitatem, & ſpiritualem qua ex matre Eccleſia naſcitur Chriſtianus, ad ſeinuicem analogicè confert,

Digitized by Google

pulchrè admodum. *Ibid.ſerm.8.col.*814. 815. 816.

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto Nat. Domini beneficia diuina commemorat, nobilitatem hominis in ſe, & eius vilitatem in ſtatu peccati declarat; Dei bonitatis dignationem in verbi æterni incarnatione, miratur: ipſe enim Dei filius per viſcera miſericordiæ viſitauit homines, tanquam medicus ægrotos, veritas clariſſima, in tenebris conſepultos, liberator fortiſſimus in captiuitate detentos, amantiſſimus Pater filios prodigos. Exinde humilitatem Chriſti aliaſque virtutes ipſius Natiuitatis expendit, fauores diuinos hominibus totique mundo hodie collatos recenſet. Cæterùm Natiuitati Chriſti myſticæ in cordibus noſtris per infuſionem gratiæ factæ ea quæ Natiuitatis ipſius temporalis ſunt, mirificè accommodat. *part.2.pag.*603.*& deinceps.*

S. Leonis Magni, in ſolemnitate Natiuit. Dom. ſermo primus, tribus capitulis abſoluitur. I. tractat de lætitia in hac celebritate habenda. II. quid Chriſtus ſua Natiuitate nobis attulerit. III. denique ad virtutes, & beneficiorum commemorationem populum excitat. *col.*35.*& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in ipſo tria tanguntur, nimirum, Natiuitatis Chriſti neceſſitas; diuini partus qualitas, & excellentia; denique eiuſdem vtilitas, in duobus præcipuè apparens, in diabolicæ tyrannis deſtructione, & humanæ naturæ per incarnationem ſublimitate. *Ibid. col.*37. *& ſequentib.*

Item Eiuſdem ſermo tertius. Verba *Iſaiæ* 55. *Generationem eius quis enarrabit.* de vtraque Chriſti generatione intelligit; eiuſdem diuinitatem, & cum patre æqualitatem probat, myſterium incarnationis exponit, ipſius neceſſitatem indicat, dilationemque non fruſtraneam oſtendit, vltimò modum diem hunc dignè celebrandi edocet.

A *Ibidem col.* 41. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus, rationem incarnationis Chriſti explicat, errores quorumdam hæreticorum circa eamdem refellit, natiuitatem Chriſtiani ſpiritalem, Natiuitati Chriſti corporali aſſimilat, & veram fidem multùm commendat. *Ibidem col.* 44. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus, fidei difficultas ad humanitatem Chriſti credendam tangitur, ſapientia mundi ſtulta demonſtratur, verbi incarnati diuinitas, & æternitas comprobatur, denique quid obedientia & humilitas filij Dei nobis contulerint, docetur.

B *Ibid.col.*48.*& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſextus, in ipſo varia habentur, Natiuitatis celebrandæ ratio, cauſa cur factus ſit filius Dei, filius hominis, quomodo generatio Chriſti, origo ſit populi Chriſtiani: & natalis capitis, natalis ſit corporis; cõmendatio pacis angelico concentu prædicatæ, filiationis diuinæ & adoptiuæ dignitas, operum bonorum neceſſitas, & pacis mundanæ, ac diuinæ differentia. *Ibidem col.* 52. *& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus docet. I. quiſnam ſit verus cultor hodiernæ feſtiuitatis. II. duarum naturarum in Chriſto rationem. III. quanta

C ſollicitudine antiqui hoſtis præcauendas inſidias & deceptionum laqueos. IV. quatenus creaturis vtendum. *Ibid. col.* 56. *& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo octauus, ad ſpiritalem lætitiam incitat; vtriuſque naturæ in Chriſto vnitatis communionem, incarnationis modum ac neceſſitatem, & hæreticorum circa eamdem diuerſorum mendacia, & varia falſitatum prodigia expendit. *Ibidem col.*60. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo nonus, ineffabilitas præſentis myſterij docetur, Diuinitas immutabilis vt noſtra infirma ſuſceperit, explicatur: & quid libertatis no-

bis per hoc ipſum contulerit, declaratur. *Ibid. col.64.& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo decimus, tria hæreticorum genera à veritate incarnationis aberrantium detegit, habitationis verbi diuini in nobis notitiam claram mentibus fidelium ingerit; generationis Chriſti ſupra omnes generationes, eiuſdemque Natiuitatis ſupra omnes natiuitates, excellentias prædicat, & Chriſtianam fidem validè confirmat. *Ibid. à col.67. ad col. 71.*

S. MAXIMI homilia prima in Natali Domini, mirabilia hodie patrata commemorat, Chriſti vtramque generationem conſiderat, & miratur, ineffabilitatem vtriuſque prædicat, & ad myſteria Dei magis credenda, quam examinanda hortatur. *In homil. hyemalib. col. 555.& ſequentib.*

Eiuſdem homilia ſecunda de eodem, ſequentia continet. I. Natiuitatem Chriſti hodiernam, vitæ omnium eſſe Natalem. II. filij Diuinitatem & matris integritatem. III. Nati humilitatem, IV. reclinationis in præſepio rationem. *Ibidem col.557.& ſequentib.*

Eiuſdem homilia tertia vnde ſupra, Chriſtus natus, iudex, dominus, & rex nuncupatur; veritas Diuinitatis pueri nati, ac maternitatis, virginitatiſque B. Mariæ comprobatur, & ad caſtitatem, miſericordiam, nec-non iuſtitiam adhortatur. *Ibidem col. 559. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia quarta, ſacramentum hodierni myſterij laudibus proſequitur, gratiam nouæ legis hominibus in hac natiuitate effuſam, cum beneficijs Iſraelitico populo olim conceſſis, confert, & ad credenda pueri nati myſteria auditorum animos efficaciter inducit. *Ibid. col.561.& ſequent.*

Eiuſdem homilia quinta, imprimis docet Chriſti Natiuitatem credendam eſſe, non diſcutiendam; inſuper circumſtantiarum partus virginis, & ortus Chriſti arcana reuelat, ac tandem nouitatem myſterij præconijs celebrat. *Ibidem col. 562. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia ſexta, multimoda cœleſtium ſacramentorum hodiernæ feſtiuitatis gratia declaratur, denique cur Chriſtus ex fœmina nouo modo hactenùs & deinceps inuſitato naſci voluerit, perpenditur. *Ibid. col.564.*

S. ODILONIS ſermo de Natiu. Dom. ſaluatoris, hominis formationem per creationem, deformitatem per peccatum, & reformationem per verbum incarnatum deſcribit; tantam eſſe Chriſti in aſſumpta humanitate humilitatem aſſerit, quantam & in Diuina Maieſtate ſublimitatem: Poſtremò Chriſti veram Diuinitatē, veramque humanitatem validiſſimis ſcripturæ teſtimonijs aduerſus incredulos comprobat. *In Biblioth. Cluniacenſi, ſerm.1. S. Odilon. Abb. col. 371. & ſequentibus.*

ORIGENIS homilia in Euangelium hodiernum ſecundum Ioannem, textum more ſuo conſequutiuè interpretatur, ſingulaque verba accuratè expendit, verbum autem dicit carnem factum, vt caro in Verbum, id eſt homo credens per carnem in Verbum aſcenderet, & ſic filij Dei per adoptionem eſſemus; Cæterùm præclara de Chriſti Diuinitate & humanitate dignè proloquitur. *Tom. 2. homil. 2. de diuerſis à pag.275. ad pag.280.*

D. SOPHRONII HIEROSOLIMITANI oratio in Chriſti natalitia, quæ tum in dominicam diem inciderant, vndè imprimis Reſurrectionis & Natiuitatis analogiam refert. II. varia hominibus ex hac Natiuitate exorta beneficia fusè dinumerat. III. huius diuini partus circumſtantias examinat. IV. mira de Bethleem vbi Chriſtus natus enarrat illud Dauidis explicans, *ô ſi quis mihi daret potum aquæ de ciſterna, quæ eſt in Bethleem iuxta portam.* Attexuntur autem huic orationi quædam de immani ſæuáque Saracenorum tyrannide, qui per id tempus oppidum Bethleem, vel occupa-

Digitized by Google

rant, vel etiam obſeſſum tenebant. *Tom.2. Biblioth. Patrum à col.557. ad col. 565.*

B. Theodori Studitæ, ſermo catech. de Natali ſaluatoris ac de vita monaſtica ſtrenuè retinenda diſſerit, pauciſſima verò notatu digna in ipſo habentur. *Tom. 2. Auct. Biblioth. Patr. ſerm. catech.32.col.1315.1316.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo in illud *Paruulus natus, eſt nobis Iſaiæ.9.* tripartitur. I. natum deſcribit admirabilem, amabilem, ineffabilem, formidabilem, venerabilem, & deſiderabilem. II. Natiuitatem Chriſti dicit triplicem, æternam ex patre, temporalem ex Matre, ſpiritalem ex corde. III. duplicem oſtendit Natiuitatis vtilitatem, nimirùm omnium malorum remotionem, & bonorum omnium acquiſitionem. *Tom.16. ſerm. feſtiuis fol. 19.*

Eiuſdem ſermo alter in illud Euangelij *vita erat lux hominum*, multiplicem refert vtilitatem, quam in Chriſti Natiuitate conſecutus eſt homo, & qua ratione Chriſtus ſit hominum doctor lux, & vita, declarat. *Ibidem col.2.*

S. Zenonis Veronensis ſermo primus de Natiuitate Chriſti, Verbi incarnati Diuinitatem, Natiuitatemque æternam, & temporalem aduerſus hæreticos probat, &, (vt ipſe loquitur) vno ictu omnes neruos argumentationis illorum abſcindit. Poſtremò docet Verbum ita factum eſſe quod non erat, vt non deſierit eſſe, quod ante fuerat. *Tom. 2. Biblioth. Patrum, col.739. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, Chriſti duas eſſe Natiuitates docet, vnam quam non licet examinare, ſed credere: alteram quam legitimè poſſumus contemplari: deniquè miranda Matris & filij in hac Natiuitate prodit myſteria. *Ibidem col.741.*

Eiuſdem ſermo tertius, Natiuitatis hodiernæ quaſdam circumſtantias piè ac deuotè explicat, & Chriſtum ſoli totius lucis fonti paucis aſſimilat. *Ibid. col.742.*

FESTUM SANCTI STEphani Protomartyris.

S. Augustini ſermo primus hac die habitus. Natiuitatis Chriſti effectum in primicærio martyrum Stephano, oſtendit; eiuſdem protomartyris virtutes celebrat; præſertim autem ipſius erga inimicos dilectionem; deniquè orationis eius pro perſecutoribus efficaciam in Sauli conuerſione demonſtrat. *Tom. 10. ſerm.1. de ſanct. fol. 255. col.1. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, S. Stephani veſtigia Chriſti inſequentis, pro lapidantibus deprecantis, in Ieſu inimicos ſæuientis, ſuos autem diligentis, ac pro ipſis flexis genibus ſupplicantis, merita prædicantur, & ad ipſius imitationem cohortatur. *Ibid. col.3. 4. ſerm. 2. de SS.*

Eiuſdem ſermo tertius, tria docet nimirùm, B. Stephanum Chriſti honorem quæſiſſe, non ſuum: Paſtoris ſui veſtigia fuiſſe inſequutum: ædificationem auditoris coronam eſſe concionatoris, *Ibid. ſerm.3. de SS.*

Eiuſdem ſermo quartus, ad inimicorum dilectionem, Chriſti, & S. Stephani exemplo prouocat; Chriſti quidem qui in cruce pendebat, & à Patre crucifixoribus ſuis ſuppliciter veniam petebat: Stephani verò qui cum à Iudæis ſaxorum grandine cæderetur, non ſolum non comminabatur, ſed inſuper ſuis lapidatoribus remiſſionem à Deo flexis genibus precabatur. Deniquè oſtendit eos qui vindictam à Deo inimicis poſtulant, locum iudicis occupare, & Deum tortorem facere. *Ibid. ſerm. 4. de SS. fol.256.*

Eiuſdem ſermo quintus, docet B. Stephanum omni Eccleſiæ datum eſſe ad profectum & imitationem, in caſtitate, in tolerantia, in fide, in Charita-

Digitized by Google

te,& inimicorum dilectione, ad quam hortatur. *Ibidem ſerm. 5. de SS. fol. 256. col. 3. 4.*

Eiuſdem ſermo ſextus B. Stephani triumphum, prærogatiuas, & pretioſi martyrij hiſtoriam fusè, & facundè deſcribit. *Ibid. ſerm. 6. de SS. fol. 257. col. 2. 3.*

Item habetur conſequutiuè ſermo in eodem feſto, in quo ſancti Protomartyris Stephani miracula diuerſis in locis facta recenſentur & referuntur. *Ibid. ſerm. 7. de SS. fol. 257. col. 4. & 258. col. 1. 2.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelicam lectionem, quam breuiter commentatur, & in qua nihil de B. Stephano habetur. *Tom. 7. homil. hyemal. de SS. homil. in Natali. D. Stephani Protomartyris col. 310.*

S. Bernardo ſermo adſcriptus inter opera B. P. Damiani inſertus de S. Stephano, ex lectione actuum Apoſtolorum. I. Natiuitatis Dominicæ mirabilia recenſet. II. de ſtabulo Chriſti nati ad ſpectaculum martyrij tranſit B. Stephani, eiuſque certamen & triumphum depingit, quibus armis munitus in campum pugnaturus deſcenderit, quomodo lorica gratiæ indutus, & haſta fortitudinis armatus, ſigna magna & prodigia in populo fecerit, qua pietate inimicos debellauerit, quo intuitu Ducem ſuum Chriſtum cum ipſo ſtante & bellante, ad dexteram virtutis Dei conſpexerit, ac paſſim virtutes ipſius & prærogatiuas celebrat & commendat. *Serm. 4. ex ſerm. S. Bernard. adſcriptis col. 1675. & ſequentibus.*

S. P. Chryſologi ſermo in S. Stephanum Protomartyrem, de nomine ipſius coronam proloquente; in quo docet ſanctorum nomina ſæpè ipſorum merita indicare, quod declarat exemplis Abrahæ, Saræ, Iacob, Petri & B. Stephani, qui Martyrum primus purpuratum Chriſti militum ducit exercitum, & iuxta nomen ſuum coronam à Rege ſuo conſequutus eſt, & regnum. *Serm. 154. col. 391.*

S. I. Chryſoſtomi laudatio in S. Stephanum Protomartyrem in qua bellum eius cum inimicis repræſentat hoc mo do. Imprimis Leuita caſtiſſimus, fide & fortitudine loricatus belli campum aperit, portas martyrij reſerat, per quas in poſterum omnis ætas ad certamen & martyrium currat: exindè in campum deſcendit, ſtat ſolus in acie ex vna parte; ex altera innumerabiles aduerſariorum copiæ caſtrametantur & aduerſus vnum militem incurrunt, impetum vnanimiter in eũ faciũt fortiſſimum bellatorem terrere volentes: verum ordinem adhibent pugnæ, & cum Stephano diſputationibus acriter dimicant. At ille loqui incipiens, contra inſipientes Chriſti crucifixi ſapientiam, ſtultitiam dicentes tot tela iaciebat, quot verba, quot rationes, quot teſtimonia, ita vt ſapientiæ & ſpiritui qui loquebatur in ipſo, reſiſtere non poſſent: illi rurſus nouum auxilium conquirunt, falſos teſtes aduocant, in iram populum concitant, tanquam feræ ouem in concilium rapiunt, ſupercilia in eum vibrantes, ipſo aſpectu perterrefacere Athletam conati ſunt. S. autem Protomartyr iterum ad arma, iterum ad ſacræ ſcripturæ teſtimonia, Patrum hiſtorias percurrit, & compédioſe commemorat; ac ſpiritu ſancto ſibi in auxilium aſcito probris eos increpare deinceps aggreditur; illi verò aures ſuas continentes, violenter eum extra ciuitatem eijciunt, ſaxis feriunt, lapidibus obruunt, B. autem Stephanus etiam poſt lapidum iactus victoriam expectãs, Ieſu Dei filio ſpiritum ſuum commendat, pro perſecutoribus exorat, & ſic dulci ſomno glorioſè obdormiuit in Domino. *Tom. 6. ſerm. 33. à pag. 318. ad pag 340.*

B. P. Damiani ſermo de B. Stephano, habetur ſupra, D. enim Bernardo ab aliquibus adſcribitur, & tamen

men inter B. P. Damiani genuina opera reponitur, eſtque. *62. de ſanctis. Tom.2.pag.296.& ſequentib.*

D. Eusebii Emiseni homilia de S. Stephano Protomartyre. I. Requirit quid neceſſitatis, quidue rationis ſit cum. SS. Martyres in fœlici gloria conſtituti humanis laudibus non indigeant, cur tantis hominum ſtudiis celebrentur, & multas huiuſce cultus aperit cauſas, quas etiam circa B. Martyrem Stephanum intelligere in promptu eſt. II. Beatum prædicat. S. Stephanum in medio inimicorum expoſitum. III. Dilectionem B. Protomartyris erga Deum commendat & proximum. *fol. 6. & ſequentib.*

S. Fulgentii ſermo de S. Stephano Protomartyre quatuor continet, Chriſti naſcentis & Stephani morientis comparationem, B. Martyris de inimicis reportatam charitate tanquam ſufficienti armatura victoriam, ipſius erga inimicos & in arguendo, & in orando dilectionem, & ad charitatem exhortationem, *ex 5. ſerm. 4. à pag. 639. ad pag. 647.*

S. Gregorii Nysseni in S. Stephanum Protomartyrem encomium, in quo concertatio B. Stephani, tanquam in tabula exactè depingitur, ipſius & aduerſariorum arma, ſtratagemata, inſultationes, cõgreſſiones, & S. Martyris victoriæ, qui non vno modo victor, ſed aduerſus omnem malitiæ ſpeciem, quæ tunc ab Iudæis repræſentabatur, ſeſe per varias virtutes diſtribuens, cũ omnibus & conflixit, & omnes ſuperauit; vbi ipſius merita declarantur ac laudibus celebrantur. Denique Pneumatomachos S. Spiritus diuinitatem, & Chriſtomachos filij cum Patris æqualitatem impugnantes, & B. Stephani viſionem ſuæ abſurditati, planè & errori patrocinari dicentes, proprijs armis, hoc eſt, ipſamet B. Protomartyris glorioſâ viſione, cõfodit ac deuincit. *Tom. 2. à pag. 786. ad pag. 798.*

S. Lavrentii Ivstiniani in feſto S. Stephani Protom. docet Chriſtum ducem ſpiritualis certaminis, & Chriſtianæ militiæ militibus ſuis paraſſe præſidium, contuliſſe auxilium, præbuiſſe exemplum & præmonſtraſſe poſt conſummatos agones præmiũ: quæ omnia erga B. Stephanum fuerunt completa: vidit enim præſidium, apertum cælum: auxilium paratum, ſtantem dominum: exemplum efficax, ducem Chriſtum qui prius pugnauit, vt ſuis militibus præliandi præberet exemplum: præmiumque condignum, æternam Dei gloriam, vbi paſſim merita ipſius laudibus celebrantur. *Part. 2. ſerm. 2. de SS. pag. 606. & ſequentibus.*

S. Maximi homilia in natali Stephani Læuitæ, & Protom. reperitur inter opera D. Auguſtini tom. 10. ſerm. 5. de SS. eodem planè ſenſu, iiſdemque verbis, ſolo initio excepto, & habetur ſupra *pag. 23. col. 2.* & in operib. S. Maximi *homil. 1. de ſanctis col. 643. & deinceps.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud *Actorum 6. Stephanus autem plenus gratia, &c.* agit de coronis & docet. I. B. Stephanum & omnes ſanctos quadruplici coronâ redimitos ac coronatos, videlicet corona argentea, ſtellea, aureâ & gemmea. II. Refert octo, ratione quorum Chriſtus electos ſuos in cælis coronat, quæ ſunt Dei miſeratio, puritatis conſeruatio, carnis mortificatio, iuſtitiæ labor, tentationum ſuperatio, populorum conuerſio, benè adminiſtrata prælatio, & tolerata pro Chriſto paſſio. III. Denique quadruplicem coronam malorum enumerat, floream, frondeam, aurichalcam, & ſpineam, deſignantes carnis voluptates, mundi vanitates, diuitias ſæculares, & pœnas æternales, quæ omnia è ſcripturis deducit. *Tom. 16. ſerm. feſtiu. fol. 29. col. 2. 3.*

Digitized by Google

FESTVM SANCTI IOANNIS Euangeliſtæ.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium hac die habita, B. Ioãnis priuilegiũ amoris præcipui quo cæteris ampliùs meruit honorari commendat, glorioſam eius mortem prædicat, myſticè in his quæ Beatis Petro & Ioanni acciderunt, duas Eccleſiæ vitas, quibus in præſenti exercetur, actiuam videlicet, & contemplatiuam agnoſcit, & deſcribit, deniquè S. Euangeliſtæ ſcripta, quæ omnes hæreticorum tenebras ſubitò veritatis luce diſpulerunt, celebrat. *Tom. 7. homil. hyemal. de SS. homil. in die D. Ioann. Apoſt. & Euang. col. 310. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de S. Ioanne Euangeliſta in quo eius acta, vitam, miracula, & in cælum tranſlationem enarrat, vbi multa à communi & trita via deuiantia habentur. *Serm. de diuers. Tom. 7. col 355. 356.*

S. I. Chrysostomi ſermo de S. Ioanne Theologo ipſius merita laudibus proſequitur, præclariſque titulis condecorat: ciuitatem Ephæſiorum B. Ioannis domicilium, beatam prædicat: de illius in inſulam Patmos exilio loquitur, vbi ineffabilem Dei bonitatem, qui vbique terrarum cum ijs qui ipſum diligunt peregrinatur, perpendit: vocem eius in principio ſui Euangelij prolatam ſimulque totum Euangelium ab eodem conſcriptum multùm commendat; ipſiuſmet angelicam puritatem & ſummam ſanctitatem celebrat, eum omnium fidelium magiſtrum vocat & Doctorem, denique SS. Apoſtolorum eorumque diſcipulorum laudes pluribus iiſque præclaris enarrat. *Tom. 6. ſerm. 67. à pag. 605. ad pag. 611.*

B. P. Damiani ſermo. 2. de S. Ioanne Apoſtolo & Euangeliſta, varia continet, cur S. Ioannes aquilæ volanti aſſimiletur, quomodo diuinorum myſteriorum fuerit organum, ſuper- A eminentem ipſius ſcientiam, cum fluuio paradiſi analogiam, in ratione ſcribendi dignitatem, Theologi nominis adeptionem, inter Petrum & Ioannem egregiam ſimilitudinem, & miram varietatem. Eiuſdem Euangeliſtæ erga proximum Charitatem, erga Chriſtum familiaritatem, (vbi de inuocatione ſanctorum) perpetuæ virginitatis integritatem, & ſupra alios eminentem fraternitatis Chriſti dignitatem. Denique ad virtutes & præſertim ad Charitatẽ hortatur. *Tom. 2. ſerm. 63. pag. 298. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo alter de eodem in quo S. Ioannis merita laudibus proſequitur, eumque probat hæreticis omnibus B ſua doctrina ſilentium impoſuiſſe, in Eccleſia extitiſſe Apoſtolum, Euangeliſtam, Prophetam & pluſquam Prophetam, verum Martyrem, Virginem, Virginis filium, filij Dei fratrem, omnium Chriſtianorum Doctorem, mirabili ac beata morte donatum, in cœlo anima & corpore receptum, Moyſi aſſimilatum, à Chriſto in vita, & morte, & poſt mortem honoratum, eiuſque ſalutari præſentia in extremis recreatum; denique ad vitam ſpiritualem amplectendam, virtuteſque S. Apoſtoli imitandas hortatur. *Tom. 2. ſerm. 64. pag. 302. & ſequentib.*

S. Lavrentii Ivstiniani C ſermo in ſolemnitate S. Ioannis Euangeliſtæ. Imprimis hominis in lege innocentiæ, & in peccato ſtatum paucis declarat, exinde animã quæ ex peccati ſordibus ad priſtinũ originalis puritatis reformare decorem nititur, laudibus effert. Huius puritatis ac munditiæ complementum in B. Ioanne agnoſcit & demonſtrat, qui ad Apoſtolatus apicem aſſumptus, præ cæteris à Chriſto dilectus, filius Virginis dictus, fœlicique morte donatus, puritatem puerilis ætatis ad ſenium vſque ſeruauit illæſam. Denique ad reformationem ſimilitudinis Dei munditiã ac veram libertatẽ fideles prouocat, & S. Euange-

Digitized by Google

liſtæ doctrinam & merita, vt decet, extollit. *Part. 2. ſer. 3. de SS. pag. 608. & ſeq.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in illud *Iob. 39. Numquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila?* tripartitur. I. enumerat quatuor præcepta à Chriſto S. Ioanni facta vt nuptias deſereret, poſt eum iret, ſtatum vtriuſque Eccleſiæ ſcriberet, relicta præſentis vitæ miſeria, ad paradiſum tranſiret. II. docet B. Ioannem quatuor modis fuiſſe in morte eleuatum ad eam voluntariè eundo, dolorem non ſentiendo, ſtatim reſurgendo & ad cælum aſcendendo. III. S. Euangeliſtam aquilæ propter tria aſſimilat, propter viſionis perſpicacitatem, propter volatus ſublimitatem, & propter quarumdam actionum proprietatem. Ex iſtis autem moralitatem colligit, & nos ad aquilæ imitationem inducit ob ſeptem proprietates, pulchrè admodum. *Tom. 16. ſerm. feſtiuus fol. 29. col. 3.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud *Cibauit illum pane vitæ & intellectus, &c.* tres diuiditur partes. I. refert tria delitiarum genera quæ Dominus ſeruis ſuis impertit, corporis Dominici, videlicet, ſumptionem, ſacræ ſcripturæ lectionem, & diuinæ bonitatis prægustationem. II. oſtendit quomodo in tribus ponitur beatorum gloria, nimirum in eloquentia, in ſapientia, ac in veſtium nitore & munditia. III. autem docet Chriſtum ſuis fidelibus tria æterna promiſiſſe; nempe, æternitatem nominis, hæreditatis, & vitæ fœlicis. *Ibid. col. 4. & fol. 30. col. 1.*

FESTVM SS. INNOCENTIUM.

S. Avgvstini ſermo primus, cædis infantium crudele ſpectaculum miro elegantique artificio repræſentat, & pugnam matrum natos lugentium & carnificum paruulos iugulantium viuo colore depingit. *Tom. 10. ſerm. 8. de ſanctis fol. 258. col. 3.*

A Eiuſdem ſermo ſecundus, continet. I. Herodis crudelitatem. II. SS. Innocentium laudem, præconium, & fœlicem exitum. III. Aduentus Chriſti finem. IV. perturbationis hieroſolimitanæ cauſam. *Ibid. col. 4. ſerm. 9. de SS.*

Eiuſdem ſermo tertius, SS. infantium pro Chriſto interemptorum fœlicitatem, & beatitudinem eloquitur, ipſos martyres martyrumque flores, quos perſequutionis pruina decoxit, nominat, aduerſus proximorum perſequutores, & in alios malè agentes acriter inuehitur, & maius diſpendium ſibi ipſis, quam alijs facere, oſtendit; bonorum & malorum differentiam in præſenti vita, declarat, & docet malos B bona quidem habere ſed bonos non eſſe, bonos verò mala pati, & malos nõ eſſe, imò malis mala eſſe, & bonis omnia bona extare; Poſtremò ad veras diuitias, falſis contemptis, fidelium animos prouocat. *Ibidem ſerm. 10. de SS fol. 259. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo quartus illud Apocalypſis. *6. Vidi ſub altare Dei animas, &c.* commentatur & varia inquirit ac ſoluit, nimirum, cur animæ SS. Innocentium dicantur repoſitæ ſub ara Diuina? Vbi quædam de Martyrum reliquijs in altaribus reconditis, quare ſancti iam cum Domino manentes, vindictam de inimicis expectant, qui C hîc peregrinantes etiam pro perſequutoribus preces fundere debebant? Quæ ſint ſtolæ albæ quibus veſtiuntur? In martyrum ſolenitatibus quid agendum? Ac tandem ſanctorum pro Chriſto vitâ functorum elogia & fœlicem in patria ſtatum celebrat. *Ibid. ſerm. 11. de SS. fol. 259. col. 3. 4.*

S. Basilii Selevciæ oratio de infantibus in Bethleem ab Herode ſublatis, deſcribit oratorio modo, innocentium horrendam trucidationem, matrum flebilem miſeriam, Herodis veſaniam, crudelitatem, & ad ſatellites ſuos militarem orationem, genitricum & militum pugnam, paruulorum &

Digitized by Google

parentum clamores & vlulatus, ſanguinis effuſi, & membrorum corpuſculorum hinc inde ſparſorum crudele ſpectaculum, denique Chriſti de Herode, & dæmonibus ſingularem victoriam. *Orat.37. à pag. 188. ad pag. 194.*

S. V. Bedæ homilia in Natali SS. Innocent. Martyrum lectionem euangelicam litteraliter & myſticè explicat, omnes circumſtantias necis SS. infantium examinat, & eas ad Eccleſiam perſequutionibus afflictam refert, hoc modo, paruuli occiſi, fideles ſunt, quia humiles & minimi; qui non ſolum in Bethleem ſed & in omnibus finibus eius, hoc eſt, per totum orbem afflictionibus impetuntur, qui à bimatu, doctrina & operatione perfecti, qui verò infrà, in fide ſimplices; in his autem omnibus Chriſtus quæritur, quia fidem Chriſti & charitatem eius quibus viuimus extinguere nituntur. Interim plorat mater Eccleſia, & auditur vox ſanguinis fratrum Chriſti, de terra; ſed Chriſtus in Ægyptum tunc tranſit, cum peccatorum conuerſioni manum ſuam apponit; *& cætera huiuſmodi.* Vltimò Martyrum coronas, gloriam, palmas, & ſtolas prædicat, & verbis à D. Auguſtino mutuatis, celebrat. *Tom.7. homil. hyemalib. de ss. col. 314. & ſequentibus.*

S. Bernardi in Natali SS. Innocentium ſermo, agit de quatuor continuis ſolemnitatibus Natiuitatis Domini, SS. Stephani, Ioannis, & Innocentium, triplex genus ſanctitatis & martyrij refert, Chriſtum totius ſanctitatis originem eſſe, paucis docet, Innocentes, veros martyres, & Dei martyres proclamat, Poſtremò de recta voluntate, & bono opere ſermonem ædificatoriè terminat. *col. 65. 66. 67.*

S. P. Chrysologi ſermo S. Seueriano falsò adſcriptus, Herodis immanitatem, præſumptionem, caſum in laqueum quem tetenderat, demonſtrat; cur Chriſtus necem paruulorum permiſerit, rationem affert: Innocentes, beatos prædicat, beatos ipſorum parentes, beata vbera quæ ſe ipſis infantulis infuderunt, beatas lachrymas quæ pro talibus fuſæ ſunt, beatos ventres, qui tales portauerunt, denique martyrium non conſtare per meritum, ſed venire per gratiam, oſtēdit. *ſerm. 152. col. 387. & iuxta errorem Typographi. 395. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo, vt videtur, incompletus, duo facit, vnum, partum virgineum, humani ſenſus, & naturæ tranſcendere limites: alterum, maximum munus & cœleſte Innocentibus collatum, quod ſtatim fœlices in lucem venêre, & tanquam gratiæ martyres, neſcientes pugnauêre, & ignorantes, palmas & coronas rapuêre. *ſerm. 153. col. 390.*

S. Gregorii Nysseni Oratio in diem Natalem Domini noſtri Ieſu Chriſti, & in infantes qui in Bethleem occiſi ſunt ab Herode, ſummarium eius habetur ſuprà *pag. 19. col. 2.*

Eiuſdem de infantibus, qui præmaturè abripiuntur, ad Hierum oratio, ſiue tractatus, huic feſto aptandus, quem ſolùm indicare volui, eo quòd non ſit in genere concionis huiuſce ſolemnitatis. *Tom. 2. pag. 749. & ſequentib. vſque ad pag. 770.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto SS. Innocentium, cuius hæc eſt ſumma. In ſpiritualibus exercitijs ſicut in corporalibus negotijs nemo ad perfectionis culmen & faſtigium valet ſcandere, niſi paulatim & per incrementa, mediantéque progreſſu: hoc tamen diuinæ competit Maieſtati, vt immediatè operetur, ac citò perficiat, patet in Moyſe, patet in Dauide, patet in adultis, patet & in paruulis qui hodie pro Chriſto perempti gratis perceperunt brauium fœlicitatis æternæ, ita, vt nati, ſtatim iugulati pariter & coronati ſint, vbi obiter Chriſtianorum torporem redarguit, qui creaturas ipſimet Creatori præferunt, & magis quam Deum diligunt. Deni-

Digitized by Google

què ad vitam pro Chriſti amore cum morte commutandam, & mortificationem tanquam quoddam martyrij genus, patienter perferendam hortatur. *Part. 2. ſerm. 4. de SS. pag. 611. & ſequentibus.*

ORIGENIS homilia in Euangelium hodiernum, de Angeli apparitione facta Ioſeph diſſerit, cur Chriſtus in Ægyptum fugerit, varias profert rationes, Herodis furorem, inſaniam, crudelitatem, & ſcelera depingit, qui, vt ipſe loquitur, in peſtifero ambitu cordis ſui omnium facinorum crimina ſupergreſſus eſt; eum cani, & cani rabido ſimilem facit, paruulorum internecionem repræſentat & plangit, planctum parentum exhibet, Innocentes, primitias Chriſti martyrum ex Iudæis nominat, primitiaſque gentium tanquam in imagine præ ſe ferre, dicit, iuxta dictum Apoſtoli *ad Corinth. Velut infantibus lac vobis, &c.* Cæterùm qua ratione Euangeliſta dixerit, *Rachel plorans filios ſuos, &c.* hiſtoriam Innocentium texens, triplici modo exponit. *Tom. 2. homil. 3. in diuerſos pag.* 280.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Apocalypſ. 13. *Cantabant ſancti canticum nouum, &c.* Agit de canticis myſticis, per comparationem ad cantica vocis. I. dicit cantoribus tria eſſe requiſita, vocis inſtrumentum, artis documentum, vſus exercitamentum. Vocis inſtrumentum aptatur rheumatis expurgatione, pectoris dilatatione, & oris apertione; myſticè verò peccatorũ expulſione, amicorum dilectione, & ad Deum intentionis directione. Artis documentum, conſiſtit in vocis eleuatione, depreſſione, & concordia; ſpiritaliter autem in contemplatione, in ſui humiliatione, & in vnitatis conſeruatione. Vſus exercitamentum acquiritur frequenter, diligenter & fortiter canendo, iſtud autem non explicat moraliter. II. docet canticum nouum cantari quatuor modis, cùm nouus homo cantat, cùm ſpiritualia canit, cùm pro nouis, id eſt, æternis iubilat, cùm nouo modo hoc eſt delectabiliter modulatur. III. monet, vt coram Deo cantemus. *Tom. 16. ſerm. feſtiuis fol. 30. col. 1.*

DOMINICA INFRA Octauam Natiuitatis.

S. V. BEDÆ homilia in hunc diem, Euangelium litteraliter & myſticè percurrit; quomodo Ioſeph pater dictus ſit Chriſti, exponit: quo pacto Chriſtus in ruinam multorum dicatur poſitus, declarat: quo ſenſu intelligendum, B. Mariæ animam gladium doloris pertranſiſſe, explicat, & allegoricè ad Eccleſiam refert, inſuper quæ de Anna propheti̇ſſa dicuntur Eccleſiæ ſanctæ ſubtiliter accommodat. *Tom. 7. homil. hyemalib. de Tempore, col. 199. & ſequentib.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij. *Poſitus eſt hic in ruinam, &c.* quadripartitur. I. agit de peccatoris peruerſitate qui de bono alieno, malum facit & ſibimet infert: Chriſtus enim venerat inquantum virtus, ad expellendum vitium ſuperbiæ, & peccator inde ſumpſit ſuperbiendi occaſionem: venerat in quantum veritas, vt ſua doctrina, hominis argueret iniquitatem, & inde homo contra Doctorem inſurrexit, & iniquior euaſit: venerat inquantum ſalus, vt perditos redimeret & vulneratos ad mortem, proprio ſanguine ſanaret imò & viuificaret, malignus autem in vitam omnium conſurgens & viuificum cruoris eius liquorem reſpuens, ſibi mortem ſine morte æternam promeruit; ſicque intelligendum, Chriſtum *in ruinam multorum* poſitum. II. de Chriſti benignitate in proſtrati hominis ſubleuatione, venit enim *in reſurrectionem multorum*, hæc autem benigna pietas in ſubleuatione trium generum homi-

Digitized by Google

num apparet, qui eius virtutem imitantur, qui veritati obtemperant, qui ſalutem non contemnunt, & ſic per hoc quod fuit occaſio paſſiua & acceptæ ruinæ & mortis, obſtinatis, per hoc idem hominibus bonæ voluntatis cauſa extitit vitæ & ſalutis. III. de Chriſti bono & imitando exemplo: eſt enim nobis poſitus *in ſignum* tripliciter, videlicet in ſignum reconciliationis per incarnationem, in ſignum reuocationis & reditus ad cælum per prædicationem; in ſignum curationis per ſuam paſſionem. IV. & vltimò de contradicentibus ipſi Chriſto, treſque enumerat ſuperbos, qui ipſius virtuti cōtradixerunt; falſiloquos & blaſphemos qui ipſius veritatem, per impoſitionē mendacem impugnauerūt; calumniatores, B qui de ipſo perperam loquuti ſunt, & eius bonitati inſultarunt. *Tom.* 3. *ſerm. Dom. pag.* 25. 26.27.

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. quatuor Chriſti ſigna refert, ſignum caſtitatis in conceptione, humilitatis in conuerſatione, charitatis in paſſione, immortalitatis in reſurrectione. II. quatuor alia diaboli ſigna, ſignis Chriſti contradicentia notat, videlicet luxuriæ, ſuperbiæ, inuidiæ, & vanæ lætitiæ, quæ omnia probat autoritatibus ſcripturæ. *Ibid. pag.*27.*col.* 2.

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Tuam ipſius animam pertranſibit, &c.* de quatuor gladijs animam pertranſientibus C differit, nimirum de gladio diabolicæ tentationis, Euangelicæ prædicationis, tyrannicæ perſequutionis, & extremæ animaduerſionis. *Ibid. pag.* 28. *col.*1.

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Puer autem creſcebat, &c.* oſtendit Chriſtum rectè dici puerum, ſicut enim pueri ſolent libenter eſſe cum matre, cum pueris, cum floribus, & cum brachijs: ſic Chriſtus Dominus delectatur in matris Eccleſiæ fœlicitate, in puerorum per innocentiam ſodalitate, in florum virtutum venuſtate, & in brachiorum operum charitate. *Ibid. pag.* 28. *col.*2. *&* A *pag.*29.*col.*1.

I. Gersonii ſermo exhortatorius ad caſtitatem, hac die, in Euangelium habitus. I. notat caſtitatem tria habere hoſpitia ſecundum triplicem ſtatum puritatis, in virginitate, in matrimonio, & in viduitate. II. conſiderationes quaſdam morales ex Euangelico textu deductas, tangit, vbi quædam de B. Ioſeph meritis. III. virginitatem laudibus celebrat, & duodecim eius dignitates quæ illam coronant, tanquam ſtellæ duodecim, profert. Prima eſt quod virginitas vel caſtitas non impedit vitam corporalem, imò ipſam prolongat. Secunda, quod virginitas eleuata fuit vt carnaliter Dei mater eſſet, & adhuc parit ſpiritualiter. Tertia, quod faciat mori aut migrare ſine corporis dolore. Quarta, quod reddat animam familiarem Dei amicam. Quinta, quod impetret ſecretorum Dei reuelationem. Sexta, quod ſit in miraculis potens. Septima, quod animam martyrem efficiat. Octaua, quod ſit Angelis cognata. Nona, quod nouos edat cantus. Decima, quod aureolâ ſpeciali in paradiſo donetur. Vndecima, quod ſit optima. S. Eccleſiæ portio. Duodecima, quod ſit Regina terræ in cælum eleuata. IV. obiectionibus carnalitatis aduerſus virginitatem reſpondet. V. denique & vltimò conſeruandæ virginitatis modum tradit ex euangelio, virginemque inſtituit. *Tom.* 2. 4. *part. à col.*341. *ad col.*350.

Eiuſdem ſermo alter, eandem materiam proſequitur, caſtitatem matrimonialem, vidualem, & præſertim virginalē laudibus celebrat, & argumenta in contrariū diſſoluit. *Ibid. col.*350. *& ſequ.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in illud Apoſtoli *ad Galat.* 4. *Vt eos qui ſub lege erant, redimeret.* I. docet Chriſtum nos redemiſſe ab iniquitate, à diabolo, à morte, à legis ſeruitute. II. nos redemiſſe ſine meritis noſtris, magnis ſuis impenſis, ex ſola abundantia charitatis. III. pro redemptione Do-

Digitized by Google

minum à nobis requiri, vt à peccatis ad A eum reuertamur, vt eum diligamus, vt ipſi ſoli ſeruiamus, vt tantum beneficium vbique prædicemus, vt ipſi gratias agamus. *Tom. 16. ſerm. Domin. fol. 3. col. 4.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij. *Tuam ipſius animam pertranſibit gladius*, imprimis de dolore B. Virginis ob Chriſti paſſionem diſſerit, dicitque ipſi fuiſſe maximum. I. ratione bonitatis filij. II. ratione inhumanitatis & immanitatis crucifigentium. III. ratione vilitatis pœnarum. IV. ratione crudelitatis tormentorum; deinde crucem gladio aſſimilat; denique de reuelatione peccatorum facienda loquitur. *Ibid. & fol. 4. col. 1.*

FESTVM CIRCVMCISIONIS Domini.

ALCVINVS *lib. de officijs diuinis* tractat. I. de Circumciſione. II. de Octaua & octauo die. III. de Calendis Ianuarij, & de vitijs ac ſuperſtitionibus antiquorum quas hac die ſeruabant & obſeruabant, *in Auctario Bibliotheca Patrum Tom. 1. col. 227. 228. 229.*

S. AMBROSIVS ſermonem hac die habuit, in quo Chriſtianos, quod adhuc paganorum ac Calendarum C Ianuarij ſuperſtitiones colant & retineant, acriter obiurgat, & quod, nullus ſit templo Dei cum idolis conſenſus, exaggerat. *Tom. 5. col. 15.*

S. ASTERII homilia in feſtum Calendarum, in qua duo eloquentiſſimè tractat. I. ſuperſtitiones, dementias, & vanitates, quæ hac die ſuo tempore oſtentari conſueuerant, patefacit. II. earum ſtudioſos & amatores ab erronea hac obſeruantia, diabolicoque inuento deterrere atque auocare conatur. *pag. 51. 52. & vltra vſque ad pag. 60.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium in qua agit de Circumciſione carnali, & baptiſmo, de nomine Chriſtiani & & de Circumciſione ſpiritali non manu facta, ſed petra myſtica, hoc eſt, Chriſto facienda. *Tom. 7. col. 317.*

S. BERNARDI ſermo primus, de Chriſti Circumciſione per humilitatem non per neceſſitatem facta: de neceſſitate noſtræ Circumciſionis, ac de triplici teſtimonio noſtræ ſalutis, quod habere debemus, ab Angelo, à Matre, & à Ioſeph, hoc eſt, myſticè, à propria conſcientia, à congregatione & Eccleſia, & à ſuperiore ac prælato. *col. 67. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de præcepto Circumciſionis antiquæ, cur Chri- B ſtus circumcidi voluerit, & de multis nominibus Chriſti, ſub hoc nomine IESV contentis. *col. 69.*

Eiuſdem ſermo tertius, quod Chriſtus caput noſtrum Circumciſionem velut medicinam ſuſcepit, vt nos, membra eius, ſanitatem reciperemus; & quod octo myſticos dies tranſigere habemus priuſquam ad perfectam Circumciſionem, & nominis ſalutis receptionem perueniamus. Iſti autem dies dicuntur; iuſtitiæ, prudentiæ, fortitudinis, temperantiæ, patientiæ, humilitatis, deuotionis, & diſcretionis, vel obedientiæ. *col. 70. & ſequent.*

Item eiuſdem initium ſermonis primi in Epiphania huic diei eſt accommodandum: agit enim I. de benignitate Dei per humanitatem Chriſti apparente. II. de nomine IESV. III. de fiducia in Chriſtum Ieſum & humanitatem ipſius habenda. Serm. 1. in Epiph. col. 73. 74. & 75.

Item eiuſdem ſermo. 4. in Epiphania Domini eſt de Circumciſione, col. 81. & illud Domini ad Ioannem Baptiſtam, Sic decet nos implere omnem iuſtitiam exponitur.

S. BRVNONIS ſermo de Circumciſione per omnia membra ſpiritaliter facienda; & de ſanguine Chriſti hodierna die ad noſtram ſalutem effuſo. *Tom. 3. pag. 82. & ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermones

Digitized by Google

quatuor in hac celebritate. *Tom. 3. pag. 29. & ſequent.*

Primus agit de quatuor apparitionibus ſaluatoris, in mundo per gratiam, in anima per miſericordiam, in iudicio per iuſtitiam, in cælo per gloriam; ſuper illud Pauli ad Titum. 2. quod legitur hodie, *Apparuit gratia Dei ſaluatoris noſtri, &c.*

Secundus eſt de Circumciſione ſpiritali per carnalem figurata, & quatuor oſtendit, ſcilicet Circumciſionem fieri debere. I. à præputio nequitiæ. II. inſtrumento & petra acutiſſima pœnitentiæ. III. tempore pueritiæ, præcipuè, vel ſaltem iuuentutis, aut etiam ſenectutis. IV. pacto amicitiæ.

Tertius quatuor motiua, cauſas, ſiue rationes cur circumcidi ſpiritaliter debeamus, declarat. I. pro mortis æternæ euaſione. II. pro Chriſti & animæ coniunctione. III. pro digna Euchariſtiæ ſuſceptione. IV. pro vitæ æternæ adeptione, quæ omnia in veteri teſtamento fuerunt figurata.

Quartus de nominis IESV vtilitate quatuor docet, nimirùm, hoc dulciſſimum nomen eſſe nobis vtile, I. ad veniam in conuerſione. II. ad gratiam in conuerſatione. III. ad victoriam in tentatione. IV. ad gloriam in remuneratione.

S. P. CHRYSOLOGI ſermo, ordine. 155. de Calendis Ianuarijs, quæ varia paganorum ſuperſtitione polluebantur; I. oſtendit diaboli malitiã, qui ſanctitatem vertere conatur in ſacrilegium. II. deſcribit vanitatem & ſtultitiam Gentilium in cultu idolorum, & explicat illud Pauli ad *Rom. 1. Tradidit illos Deus in reprobum ſenſum, &c.* III. pulchrè demonſtrat, eos, qui peccare cupiunt, peccatorum colere & venerari autores ac fautores. IV. hortatur Chriſtianos ne faciant ſicut gentiles, nec etiam conſentiant facientibus. V. arguit illos qui dicunt, hæc omnia ludrica eſſe, iocoſa ac nouæ lætitiæ, & principij anni indicia; non autem veſtutatis aut Gentilitatis crimina. *col. 392.*

IOAN. GERSONII ſermo pulcherrimus ac deuotus in illud Pauli. *Apparuit gratia Dei ſaluatoris noſtri, &c.* In quo iungit Epiſtolam Euangelio, & Euangelium Epiſtolæ, & vtrumque per alterutrum deducit & explicat. Tractat autem de gratia, & de nomine IESV, in exordio exponit verba thematis, & hominis proceſſum inſtruit, ſapientia (inquit,) illum accuſabat, iuſtitia accuſatum condemnabat, potentia executioni ſententiam demandabat, condemnatumque puniebat, homo autem gratiam appellauit, quæ hodie apparuit, & Deus iudex, ſilentium impoſuit accuſanti, condemnanti, ac punienti, & audientiam miſericordiæ conceſſit. Poſtea probat quomodo ex reparatione lapſi, ex recreatione deperditi, ex iuſtificatione impij gratia diuina maximè apparuerit. Deinde concionem diuidit in duas partes. I. quod apparuit gratia Domini in humili ſua ſubiectione, ad legẽ Circumciſionis. II. quod eadem gratia apparuit in populi redemptione ſecundum nomen eius, IESVS, id eſt Saluator. In prima parte multa dicit. I. loquitur de Circumciſione ad conſcientiæ ædificationẽ. II. varias quæſtiones Theologales proponit, & quaſdam ſoluit de eadem circumciſione. III. quatuor conſiderationes morales tangit, iuxta quatuor effectus gratiæ diuinæ qui notantur in themate aſſumpto.

Prima conſideratio.

Ad apparentem gratiam in Circumciſione IESV, qui legis mandato obediuit, princeps & prælatus licet ſolutus legibus, pati debet legem quam ipſe tulit, pro ſubditorum exemplo, & reuerentiâ præſtandâ Deo.

Secunda conſideratio.

Apparens gratia in humilitate Chriſti IESV Circumciſi, & in ſimilitudine carnis peccati hodie viſi, prælatum ac principem hortatur, vt quanto maior

eſt cæteris, humiliet ſe in omnibus ſi-cut Chriſtus fecit, & ſe ab omni ſigno ſuperbiæ circumcidat.

Tertia conſideratio.

Apparens gratia in Circũciſione, qua Chriſtus propriæ legi, quam tulerat, ſe ſubiecit, docet prælatos, principes, & ſuperiores quoſcumque, vt non imponant humeris ſubditorum onera grauia, digito autem ſuo nolint ea leuare.

Quarta conſideratio.

Gratia Chriſti apparens in Circumciſione, documento eſt prælatis ac ſuperioribus, vt non potentiam ſubditis, ſed gratiam oſtendant, pro illis ſe circumcidendo, & aliquid etiam patiendo, ſicut fecit Chriſtus, qui non indigens Circumciſione pro ſeipſo, tamen pro peccatoribus in gratiam ipſorum circumcidi voluit ac paſſus eſt.

In ſecunda autem parte excellentias dulciſſimi nominis IESV amplè enumerat, & præſertim oſtendit hoc nomen nobis eſſe in remedium contra malum culpæ, in refrigerium contra malum concupiſcentiæ, in præſidium contra malum pugnæ, & in ſolatium contra malum pœnæ, *iſte ſermo habetur prima parte op. Gerſonij à col. 233. ad col. 250.*

Eiuſdem ſermo in quo euangelium de verbo ad verbum exponit. I. agit de die iſto, anni principio, Chriſtianis ſanctiſſimo, paganis prophano & execrando. II. de die octauo. III. de conſummatione huius diei. IV. de Circumciſione Chriſti quam concinnè deſcribit. V. de nomine IESV. *Parte quarta, à col. 33. ad col. 43.*

HVGONIS A SANCTO VICTORE ſermo in Circumciſione Domini, in quo. I. omnia per Chriſtum noua facta, oſtendit, & vſque ad 32. nouitates hac die viſas enumerat; vnde decet nos renouari, cum omnia innouentur. II. loquitur de præputijs ſpiritalibus malorum, circumcidendis. *Tom. 2. in inſtitutionibus monaſticis ſerm. 49. pag. 362.*

A D. INNOCENTII. III. PONT. MAX. ſermo in Circumciſione Domini de euangelio; Circumciſionis Chriſti rationes varias profert: literarum nominis IESV tum latinarum, cum hebraicarum myſticam affert explanationem: Chriſtum tribus modis ſeipſum inflexiſſe, ſeu declinaſſe, paſſibilitate, patientia, & paſſione, iuxta triplicem ſui nominis inflectionem, docet. *Tom. 1. pag. 93. & ſequentib.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo in quo tria declarantur. I. adimpletio legis per Chriſtum. II. quid ſignificat dies octauus. III. de Circumciſione litterali, allegorica in reſurre-

B ctione corporum, & morali, ſeu tropologica. *lib. ſerm. de rebus eccleſiaſticis, & habetur Tom. 1. Auctarij Bibliothecæ Patrum col. 816.*

S. LAVRENTIVS IVSTINIANVS ſermonem compoſuit pro hac ſolemnitate, in quo rationes affert cur Chriſtus circumcidi non dedignatus eſt, item de vario remedio pro peccati originalis deletione tam ante legem Circumciſionis latam, quam poſt; deinde de myſtica & morali noſtra Circumciſione, ac de anagogica in reſurrectione: tandem de nominis IESV virtute diſſerit. *Parte. 2. fol. 613. 614. &c.*

C S. MAXIMI in Circumciſione, ſiue de Calendis Ianuarij increpatio; Vbi notantur paganorum ſuperſtitiones, *in homilijs hyemalib. col. 565. 566. &c.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermones. 2. in hunc diem. I. eſt in epiſtolam ſed nihil proprium aut particulare habet pro hac feſtiuitate. II. eſt in euangelium in quo mira dicit de nomine IESV, & varias inuentiones pro hoc feſto efformat, præcipuè autem oſtendit nomen IESV, eſſe admirabile, amabile & laudabile. *In ſermonib. feſtiuis pag. 31. col. 1. Tom. 16.*

S. ZENONIS VERONENSIS ſermo in quo. I. agit acriter de Circumciſione carnali contra Iudæos, oſtendens illam non eſſe neceſſariam ad ſa-

Digitized by Google

lutem, ſed fuiſſe figuram & typum A Circumciſionis ſecundæ, (hoc eſt, ſpiritalis & myſticæ) per Ieſum Naue, (id eſt IESVM Chriſtum Dominum noſtrum completæ; ſcriptum eſt enim: *Et dixit Deus ad Ieſum, fac tibi cultellos petrinos nimis acutos: & abſcinde, circumcideque ſecundò filios Iſraël.* De hac autem cordium Circumciſione non manu ſed ſpiritu facta, II. differit. III. denique variæ & appoſitæ antitheſes vtriuſque circumciſionis carnalis & ſpiritalis inferuntur. *Tom. I. Bibliotheca Patrum à col. 742. ad col. 747.*

FESTVM EPIPHANIÆ Domini. B

ALBIN. FLAC. ALCVINVS, ET AMALARIVS FORTVNATVS agunt de Theophania & *ὑπαντῇ*, ac de hui feſtiuitatis officio; iſte quidē *lib. 4. de diuinis officijs cap. 33. in Auctar. Biblioth. Patr. Tom. 1. col. 488.* Ille autem *lib. de diuin. off. titul. de Theoph. vel Epiph. ibidem col. 229.*

S. AMBROSII ſermo primus de myſterio Epiphaniæ Domini, & quomodo ſolemnitatem eius populus dignè valeat celebrare; totum autem Euangelium myſticè & appoſitè explicat; Vbi multa præclara & præſertim de donis ac muneribus. *Tom. 5. col. 16.*

Item eiuſdem ſermones alij qui de Epiphania inſcribuntur & tamen nihil de Magis loquuntur ſed tantum aut de conuerſione aquæ in vinum, aut de baptiſmo Chriſti Domini. *Ibidem conſequenter.*

S. AVGVSTINI ſermo primus in hac celebritate duo complectitur; Vnum eſt de Chriſti baptiſmate hodie facto, Alterum de Magis Dominum adorantibus; Vbi quomodo à nobis ſint imitandi, & quod munera quæ obtulerunt ſint fidei Chriſtianæ typus & figura, oſtenditur. *Tom. 10. ſerm. 29. de Tempore fol. 135. col. 3.*

Item eiuſdem ſermo ſecundus hiſtoriam euangelicam deſcribens, multis documentis refertus, in quo hortatur fideles ad vocationis ſuæ conſiderationem. *Tom. 10. ſerm. 30. de Temp. fol. 136. col. 1.*

Item eiuſdem ſermo tertius, varijs conceptibus plenus, de ſtella, quæ Magis apparuit, & de vocatione gentium ad fidem, Iudæis relictis. *Tom. 10. ſerm. 31. de Temp. fol. 136. col. 3. & 4.*

Item eiuſdem ſermo quartus in quo loquitur de victoria Regis noſtri Chriſti, qui adhuc puer & in cunabulis reclinatus, triumphat de regno diaboli, in Magorum & Gentilium hodierna conuerſione; & ad propoſitum explicat illud. *Iſaia. 8. Antequam ſciat puer vocare patrem ſuum & matrem ſuam, auferetur fortitudo Damaſci, & ſpolia Samariæ, coram rege Aſſyriorum.* Deinde quædam affert ad cæcitatem Iudæorum apertè demonſtrandam. *Tom. 10. ſerm. 32. de Temp. fol. 136. col. 4. & ſequentibus.*

Item eiuſdem ſermo quintus, in quo oſtendit. I. Quomodo Diuinitas agnoſcenda ſit per Chriſti humanitatem. II. quod infantia Saluatoris ſit vera declaratio Deitatis. III. quo ſigno ſcire poſſumus an in nobis habitet Deus; (iſta autem agnitio, declaratio, & notitia, huic ſolemnitati congruunt C quippè quæ dicitur Theophania, Epiphania & Manifeſtatio.) *Tom. 10. ſerm. 33. de Temp. fol. 137. col. 2. 3.*

Item eiuſdem ſermo ſextus, docens. I. Chriſtum eſſe lapidem angularem, qui hodie facit vtraque vnū, videlicet, Iudæum & Gentilem vnitate fidei adunatos. II. Iudæos cæcitate perculſos, qui Gentibus locum Chriſti nati deſignantes, ire cum ipſis neglexerunt, & turbati cum Herode in ciuitate immobiles remanſerunt. III. Denique Aſtrologos iudiciarios execrandos, qui ſub decreto ſtellarum Chriſtum & alios homines eſſe natos aſſeuerare non erubeſcunt. *Tom. 10. ſerm.*

Digitized by Google

34. de Temp. fol. 137. col. 3. & 4.

Item eiuſdem ſermo ſeptimus, de duobus parietibus Iudæorum & Gentilium Eccleſiam ædificantibus in lapide angulari, Chriſto Domino, conditis & adunatis; tum de vocatione Gentium ad Chriſtum & firma fide ac deuotione Magorum puerum Ieſum in cunabulis viliſſimis poſitum, adorantium: tum etiam de Herode vanè turbato, & miranda ſtultitia Iudæorum. *Tom.* 10 *ſerm. 35. de Temp. fol.* 138. *col.* 1. *&* 2.

Item eiuſdem ſermo alius, in quo I. loquitur de reuelatione externa per ſtellam, & interna per inſpirationem quas Magi habuerunt, vt ab Oriente adorare venirent Dominum. II. docet ſtellam biennio illis apparuiſſe ante Chriſti natiuitatem. III. explicat myſticè iſtud biennium de duplici dilectionis præcepto, de duobus teſtamentis, de duplici Chriſti aduentu, & de duplici geneſi noſtra, vna per naturam, altera per fidem. *Tom.* 10. *in fine immediatè poſt ſermones ad fratres in eremo, fol.* 316. *col.* 2. *&* 3.

S. BERNARDI ſermo primus multa habet quæ non ita huic ſolemnitati conueniunt quam Circumciſioni Domini: quæ autem præſenti feſtiuitati congruunt, tres ſunt apparitiones hodierna die, licet non eodem anno, factæ, de quibus tractat in hoc ſermone. I. apparitio per ſtellam. II. per columbam & Patris vocem in baptiſmo. III. per aquam in vinum conuerſam; in prima, homo verus innotuit, in ſecunda, verus Dei filius apparuit, in tertia, verus Deus viſus eſt. *ſerm.* 1. *col.* 75. 76. 77.

Item eiuſdem ſermo ſecundus de Magis, qui in duas partes diuiditur. I. demonſtrat Chriſtum eſſe Regem. II. diademate coronatum illum oſtendit, & exponit illud *Cant. Cant. Egredimini filiæ ſion & videte Regem Salomonem in diademate quo coronauit eum mater ſua. ſerm.* 2. *col.* 77. 78.

A Eiuſdem ſermo tertius de tribus apparitionibus hodiernis, præcipuè autem de prima Regibus Magis facta; Vbi euangelium exponitur, ratio huius ſolemnitatis redditur, intellectus eruditur, voluntas ad deuotionem excitatur, *ſerm 3. col.* 78. 79. 80.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus, quatuor nomina quæ Chriſto tribuuntur in euangelio hodierno, ſcilicet puer, Dux, Chriſtus, Rex, enumerat, eáque explicat. *Tom.* 3. *pag.* 31.

Eiuſdem ſermo ſecundus exponit illa euangelij verba, *Vbi eſt qui natus eſt Rex Iudæorum*, & tria oſtendit. I. exemplum quærendi, *Vbi eſt*. II. materiam gaudendi, *qui natus eſt*. III. cauſam B reuerendi, *Rex Iudæorum*. Pro primo docet neceſſitatem deum quærendi, quia ſumus impotentes, ignorantes, infirmi, ac egentes: deinde notat quatuor *vbi*, vbi inuenitur Chriſtus. Pro ſecundo natiuitatem Chriſti eſſe materiam gaudendi, loquendi, admirandi. Pro tertio, quatuor magnitudinem & excellentiam Chriſti Regis in hiſtoria euangelica huiuſce diei declarantia oſtenduntur; nempe excellentia dignitatis: mirificentia poteſtatis, præeminentia nobilitatis, affluentia liberalitatis. *Tom.* 3. *pag.* 32.

Idem Doctor Seraphicus ſermone tertio exponit euãgelium myſticè hoc C modo; Tres Reges Magi Chriſtum adorantes ſignificant perfectos in profeſſione, in conuerſatione, in contemplatione, qui etiam notantur per tres alios Reges, de quibus Author Eccl. 49. dicit, *Præter Dauid, & Ezechiam, & Ioſiam, omnes Reges commiſerunt peccatum*. 1. Perfectus in profeſſione Deo tria debet offerre, aurum continentiæ, thus obedientiæ, myrrham paupertatis, (exponuntur iſta.) II. Perfectus in conuerſatione debet etiam tria præſentare, aurum dilectionis, thus deuotionis, myrrham bonæ opinionis. III. Perfectus in contemplatione ſimiliter tria habet offerre, aurum adorationis,

Digitized by Google

thus gratiarum actionis, myrrham dominicæ paſſionis, illam ſæpiſſimè recolendo, & ſicut faſciculū myrrhæ inter vbera mentis collocando. *Tom. 3. pag. 33.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud euāgelij *Apertis theſauris ſuis*; Docet triplicem eſſe theſaurum, cordis, oris, & operis. De theſauro cordis homo debet proferre aurum charitatis, thus feruoris, myrrham contritionis; De theſauro oris aurum laudationis, thus orationis, myrrham confeſſionis; De theſauro autem operis, aurum miſericordiæ, thus bonæ famæ & ædificationis, ac myrrham mortificationis: *Tom. 3. pag. 33. 34.*

S. P. Chrysologi ſermo primus euangelium explanat, aduerſus Magos & Aſtrologos iudiciarios agit, cur Chriſtus tempore nefandi Herodis deſcenderit ad terras, docet. *ſerm. 156. col. 393. & vltra.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in exordio rationem reddit cur feſtum præſens vocetur Epiphania; poſtea de tribus apparitionibus differit; pro prima illa verba euangelij *ſtellam eius* exponit, & cur dicatur ſtella eius; deinde cur per ſtellam vocati Magi iſti fuerint, oſtendit: eſt enim effectus diuinæ prouidentiæ attingere omnia ſuauiter, & de materia peccati ac erroris ſumere occaſionem noſtræ ſalutis; pro ſecunda fœlices illas nuptias prædicat, quibus Chriſtus eſt præſens, quoniam ibi omnia in gratiam tranſeunt; pro tertia de baptiſmate Chriſti, & cur fuerit factum, loquitur. *ſerm. 157. col. 397.*

Eiuſdem ſermo tertius, explicat, quæ in euangelio ad Herodem pertinent: & demonſtrat, Herodem & alios ſine cauſa turbari, cùm Chriſtus humilis & pauper venerit, cur hieroſolyma turbata fuerit, cur occultè magos interrogauerit, tandem ad illud Herodis alludit, *renuntiate mihi*, quia diabolo, cuius locum tenebat renuntiandum eſt. *ſerm. 158. col. 399.*

A Eiuſdem ſermo quartus de Iudæis, & Gentilibus, Paſtoribus & Magis Chriſtum in præſepio adorantibus, Iſaia prædicente. *Agnouit bos poſſeſſorem ſuum & aſinus præſepe Domini ſui*; quod de iſtis exponitur: deinde quomodo thus fidei, myrrham boni odoris, aurum charitatis offerre debemus Chriſto, docetur. *151. col. 401.*

Eiuſdem ſermo quintus. Quod Chriſtus noluit à nobis ignorari, & ideo hac die manifeſtè apparet tribus modis, ſtella, baptiſmate, vino ex aqua facto, qui tres modi Chriſti Deitatem probant. *ſerm. 160. col. 403.*

S. Ioan. Chrysostomi oratio in B Theophania, in qua tantùm tractat de Chriſti baptiſmate. *Tom. 6. pag. 252.*

B. P. Damiani ſermo in Epiphania Domini, varia pertractat. I. Chriſtum aduentu ſuo in carne, illuminaſſe mundi tenebras denſiſſimas. II. Iudæis tanquam ratione vtentibus Angelum apparuiſſe, Gentibus verò quaſi brutis, ſtellam cælorum. III. B. V. Mariā, ſtellæ aſſimilatam eſſe, ratione quatuor proprietatum, quæ illi attribuuntur: Chriſtum autem ſoli comparatum, ob quinque principales proprietates. IV. Magos à ſtella illuminatos veniſſe ad ſolem adorandum, & quomodo ſe geſſerint. V. Munera myſtica Chriſto à Magis oblata, eadem ipſi filio à Virgine C matre Maria fuiſſe collata. VI. Munera à nobis Domino nato Magorum exemplo offerenda. VII. Multiplex de Chriſto Saluatore teſtimonium; hominum, videlicet, Angelorum, mulierum, virorum, ſenum, paruulorum, terrenorum, cœlorum, Gentilium, Iudæorum, antiquorum, modernorum, lucis, tenebrarum, legis, Prophetarum, Regum, turbarum, viuorum, mortuorum, brutorum, ſolis, & elementorum. *Tom. 2. ſerm. 1. pag. 149. & ſequentibus.*

S. Evsebii Emiseni homilia prima de Epiphania, & infantibus quos Herodes interfecit. Probat Ma-

Digitized by Google

gos ſuis muneribus fidem noſtram expreſſiſſe, illos ſpiritalibus obſequijs nos imitari debere, inter ipſa Chriſti naſcentis cunabula ſigna Diuinitatis effulſiſſe, non mirum eſſe, ſi pietate naſcente, Herodis impietas, & omnis Hieroſolyma cum illo perturbetur, modum Chriſtum inueniendi Magorum exemplo, Chriſtum non ad dignitates rapiendas veniſſe, ſed ad contumelias perferendas, per aliam viam ad patriam reditum conuerſionem eſſe morum, vbi multa de vijs bonis ac malis præclara. *Homil. 1. de Epiph. à fol. 8. ad fol. 12.*

S. FVLGENTII ſermo de Epiphania; Sacramentum huius diei nominis Epiphaniæ interpretatione declarat: quo pacto ad lapidem angularem, Chriſtum, vterque paries Iudæorum, & Gentilium adductus ſit, docet: mundi faſtum contemnit, cum natus in palatio Archelaus ſpernatur, natus in ſtabulo Chriſtus à Magis quæratur: Herodis timorem præpoſterum redarguit, & Regem turbatum alloquitur: Herodem infantibus à ſe morti addictis non nocuiſſe, ſed profuiſſe probat: quæſtionem de fuga in Ægyptum, & de Chriſto cum paruulis non interfecto, & tamen poſtea à Iudæis occiſo, ſoluit: ſtellam Deitatis in Chriſto, ſignum extitiſſe affirmat: quid munera Magorum ſignificent, indicat: ex eiſdem muneribus, Arrianos, Manichæos, Neſtorium, & Eutychen conuincit: ac tandem ad Magorum imitationem cohortatur. *Ex ſerm. huiuſce Patris ſerm. 5. à pag. 648. ad pag. 660.*

I. GERSONII ſermo in illud Pſ. *Adorabunt eum omnes Reges* hac die habitus coram Chriſtianiſſimo Rege Carolo ſexto. In quo de tribus Regibus & Regnis per tres Reges Magos & tria dona illorum notatis, in tres partes diuiditur. Prima eſt de Regno perſonali, ſecunda de Regno temporali, tertia de Regno ſpirituali; hæc verò omnia miro quodam modo Chri-

A ſtianiſſimo Regi Francorum aptantur tanquam ſuper iſta tria Regna cōſtituto. Docet autem modum gubernandi Regnum perſonale, id eſt, animam, regendi Regnum temporale, id eſt, ſubditos, ac defendendi nec-non protegendi Regnum ſpirituale, id eſt, Eccleſiam vbi multa & præclara de Regum Chriſtianiſſimorum excellentijs. Denique hortatur pro pace Eccleſiæ, (quæ tunc perſecutionem ſchiſmatis patiebatur) inſtitui & fieri orationes, proceſſiones, ieiunia, & alia opera bona. *Tom. 2. part. 4. à col. 634. ad col. 651.*

S. GREGORII MAGNI homilia, in qua euangelium pro more exponit. Primò autem, quare Iudæis Angelus,

B Gentibus vero ſtella apparuerit, rationem reddit. Secundò, duritiam cordis Iudæorum arguit, qui locum Chriſti nati nouerant, & tamen cum Magis adorare eum noluerunt. Tertiò, Mathematicos ſiue Aſtrologos iudiciarios efficaciſſimis argumentis conuincit. Quartò, quid deſignant munera à Magis Chriſto Domino oblata diuerſis explicationibus declarat. Vltimò, quid ſit per aliam viam in propria redire iuxta tropologicum ſenſum, oſtendit. *Tom. 3. homil. 10. in Euang. col. 24.*

S. GREGORII NYSSENI in diē luminum, in quo baptizatus eſt Dominus noſter oratio, de ſolo Chriſti

C baptiſmate diſſerit, quod non eſt præcipuum huius feſtiuitatis myſterium. *Tom. 2. pag. 798.*

S. GREGORII THAVMATVRGI ſermo in ſancta Theophania, hoc eſt, de Dei apparitione, in baptiſmate Chriſti facta. *pag. 30.*

GVERRICI ABBATIS in Epiphania Domini ſermo primus, in illud *Pſal. 28. Afferte Domino filij Dei. &c.* cuius ſummarium ſic ſe habet. Cum ſatius ſit Chriſto Domino afferre & offerre munera, quàm ſanguiſugæ concupiſcentiæ, cuius filiæ inſatiabiles ſemper dicunt: *Affer, Affer.* Ipſi Sal-

Digitized by Google

uatori afferamus gloriam auri, honorem thuris, myrrham ſepulturæ eius: nec enim etſi pauperes & egeni ab iſtis religionis officijs arcemur; habemus ſiquidem diuitem paupertatem, & locupletem nuditatem. Ad cor ergò redeamus, & theſauros deſiderabiles inueniemus in nobis reconditos: bonus profectò theſaurus myrrhæ, dolor in corde, labor in corpore; bonus theſaurus thuris, deuotio in voluntate; bonus theſaurus auri, ſapientiæ in noſtra mente. Myrrha oblatio eſt incipientium, thus proficientium, aurum perfectorum. Si autem non ſufficit manus noſtra ad offerendum aurum ſapientiæ, aut thus deuotionis, ſaltem cor contritum corpuſque afflictum, cum amaritudine pœnitentiæ Chriſtus non deſpiciet. *A pag. 68. ad pag. 76.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud *Iſaiæ. 60. Surge illuminare Hieruſalem, &c.* Docet Chriſtum natum non adhuc notum, hodie apparuiſſe Chaldæis noui ſideris indicio, Iudæis Ioannis non ſolùm, ſed Patris & Filij teſtimonio, diſcipulis ſuis aquæ in vinum conuerſæ miraculo; Chriſtum Dominum lumini aſſimilat; Patres & Prædicatores ſtellas myſticas vocat, quorum ſi ſequamur lumen præuium, facilè inueniemus Ieſum. *A pag. 76. ad pag. 83.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra; de noſtris agit tenebris, & ſpiritali illuminatione noſtra, quâ illuminati lumine fidei veræ, iuſtitiæ & ſcientiæ tanquam radijs ſolaribus, peruenire poſſimus ad patriam claritatis æternæ. *A pag. 83. ad pag. 91.*

Eiuſdem ſermo quartus; probat hac die Chriſtianitatem natã eſſe: cùm enim tria ſint, quæ nos faciunt Chriſtianos, fides, baptiſmus, & altaris participatio; hodierna dies fidem nobis in ſtella nuntiauit, baptiſma in Iordane conſecrauit, ac menſæ cæleſtis miracula in mutatione aquæ in vinum præformauit. Hortatur autem vt in conſcientia

A pura fidei myſterium habeamus, & veri Chriſtiani, non nomine tenus, ſimus. (Vbi multa de veris Religioſis, & falſis qui ſpeciem pietatis habentes, virtutem eius abnegant.) Conſolatur verò peccatores, qui poſt baptiſma lapſi, ſecundum baptiſmum pœnitentiæ præ ſe habent. Vbi ſeptem virtutes humilitatis Chriſti occaſione ſumpta ex eo quod Naaman Syrus ſepties in Iordane, iuxta Heliſæi iuſſionem, ſit baptiſatus, enumerat. *A pag. 91. ad pag. 100.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo, in illud *Pſal. 71. Viuet & dabitur ei de auro Arabiæ*, duas partes complectitur. I. agit de Chriſti nominibus & explicat illud *Iſai. 9. Nomen eius Admirabilis, Conſiliarius, &c.* II. De myſticis

B muneribus Magorum & præſertim de myrrha; Vbi decem myrrhæ ſpecies enumerat. *Tom. 2. inſtitut. Monaſtica. ſerm. 17. pag. 326.*

Eiuſdem ſermo alter, in illud euangelij. *Obtulerunt Magi Domino, aurum, thus, & myrrham*, tractat autem de ſignificatione munerum, quæ Chriſto Magi obtulerunt, & in tria membra partitur. In I. agit de fide per aurum deſignata, & quomodo fides verſari debeat circa Creatorem & Saluatorem; (Vbi multiplices differentias affert inter hæc duo nomina, Creatoris

C & Saluatoris.) In II. de oratione per thus ſignificata & quatuordecim orandi modos ex ſcriptura colligit. In III. de mortificatione per myrrham figurata. *Tom. 2. inſtitution. Monaſt. ſerm. 36. pag. 346.*

S. HYERONIMO ſermo in Epiphania Domini falsò adſcriptus, de baptiſmate Chriſti loquitur & Pſalmum. 28. huic myſterio baptiſmi accommodat & explicat. *Tom. 4. ſerm. 31. col. 885.*

D. INNOCENTII III. ſermo in ſolemnitate Apparitionis Domini noſtri Ieſu Chriſti. De ſacro-ſancto coniugio inter Chriſtum & Eccleſiã, Abra-

Digitized by Google

hæ promiſſo, Dauidi iurato, B. Mariæ V. completo, in adoratione Magorum conſummato, in baptiſmo Iordanis confirmato, & in miraculo vini declarato: de tribus hodiernis manifeſtationibus: de aduentu & muneribus Magorum: denique de allegorica euangelij expoſitione, & de domibus, in quibus Chriſtus inuenitur, S. Eccleſia videlicet, pura conſcientia, & diuina ſcriptura. *Tom. 1. pag. 98. & ſequent.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo in Epiphania Domini, de tribus myſticis apparitionibus, quas tum ad fidei firmitatem, tum ad morum ædificationem, clarè exponit. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patrum col. 818.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo, in quo tria facit, primò myſterij incarnationis laudem & Verbi incarnati excellentiam prædicat, ſecundò quod ad Regum Magorum imitationem ſollicitè & maximo affectu Chriſtum quærere debemus, oſtēdit: vbi hiſtoriam euangelicam iuxta litteralem ſenſum explanat, tertiò eandem hiſtoriam ſecundum ſpiritualem intelligentiam deuotè exponit. *Parte 2. pag. 616.*

S. Leonis ſermo primus tribus capitulis velut partibus diſtinctus. Primus, quid Epiphania inſinuet, oſtendit. Secundus de Magorum aduentu ac muneribus diſſerit, & inſaniam Herodis furentis demonſtrat, deridetque. Tertius de nece Innocentium tractat, & ad caſtitatem, humilitatem ac patientiam excitat. *col.* 71. 72. 73.

Eiuſdem ſermo ſecundus, in quo de Chriſti manifeſtatione agit, Epiphaniæ Dominicæ rationem reddit, quantum Chriſtiani ex obcæcatione Iudæorum profectum fecerint, patefacit, Iudæos alloquitur & duritiam cordis ipſorum exprobrat, denique vt noſtræ ſaluti per cooperationem & bona opera exemplo Magorum ſtudeamus, hortatur. *col.* 73. 74. 75.

Eiuſdem ſermo tertius, apparitionis Chriſti cauſam, neceſſitatem ac vtilitatem explicans, & miro modo mirifique conceptibus hiſtoriam, adorationis hodiernæ exponens; Vbi etiam data occaſione, de infanticidio Innocentium, & fuga Chriſti in Ægyptum loquitur, *à col. 76. ad col. 79.*

Eiuſdem ſermo quartus, cuius œconomia in quinque capita diſtribuitur, in quibus ſanctus Pontifex. I. oſtendit Epiphaniæ celebritatem noſtræ fidei magnum præſidium eſſe, & ideò, maxima deuotione, ac alacritate feriendam, ſanctificandamque. II. teſtimonia varia, quæ Magi habere potuerunt de hac apparitione; (Vbi per tranſennam Herodem turbatum alloquitur.) III. opus ſancti Spiritus in Magos, & vtilitatem maximam, quæ nobis aduenit ex eo, quod Magi infantiam Chriſti viderunt. IV. hæreſim Manichæorum aſſerentium corpus Chriſti non eſſe verum corpus humanũ ſed phantaſticum detegit, & illos ſacræ ſcripturæ paginas violaſſe, partim quædam verba auferendo, partim quædam inſerendo, accuſat. V. eoſdem hæreticos B. Ioannis Apoſtoli verbis anathemate ferit, illorumque hypocriſim manifeſtat, & pro conuerſione ipſorum docet eſſe orandum cum lachrymis, *à col. 79. ad col. 84.*

Eiuſdem ſermo quintus. Quare Epiphania celebranda ſit, declarat; Hiſtoriam euangelicam allegoricè exponit, ita vt ſtella, gratiam deſignet; Magi, omnes nationes; Herodes, diabolum, Innocentes, renatos & fideles in fidei infantia adhuc viuentes. Iudæos ad reſipiſcentiam vocat, fideles ad conuerſionem, humilitatem, obedientiam, & cooperationem gratiæ diuinæ inuitat & hortatur. *à col. 84. ad col. 88.*

Eiuſdem ſermo ſextus, hiſtoriæ euangelicæ ſenſum allegoricum tradit; diaboli ſicut Herodis, inſidiandi rabiem detegit; Eccleſiam Tyrannorum perſecutionibus auctam & dilatatam, demonſtrat; quam ſit periculoſa tranquillitas à furoribus inimicorum Eccleſiæ,

Digitized by Google

indicat, Catholicos ad benè operandum prouocat, oſtendens eos fruſtrà de fidei libertate ſecuros, qui vitiorum deſiderijs non reſiſtunt *à col.* 88. *ad col.* 91.

Eiuſdem ſermo ſeptimus, agit de infantia ſaluatoris & eius humilitate in quibus fuit à Magis inuentus, & quomodo ad eius imitationem pueri & humiles effici debemus, *à columna.* 91. *ad col.* 93.

Eiuſdem ſermo octauus, præſentem celebritatem, & ſacramentum huius apparitionis ad omnium fidelium tempora pertinere declarat, non indigna de Chriſti Maieſtate æſtimanda, viſa eius in humanitate, humilitate, exemplo Magorum comprobat; Poſtremò quibus argumentis & experimentis dignoſcatur, Deum in nobis habitare, innoteſcere facit, & charitatem præcipuum eſſe huius rei teſtimonium oſtendit, *à col.* 93. *ad col.* 95.

S. MAXIMI homilia prima, agit. I. de myſterijs in tribus huiuſce diei apparitionibus deſignatis. II. de perturbatione diaboli, ex Chriſti humilitate, & ſublimitate, & quomodo tunc per incerta & diuerſa diſtractus ſtupore nutabat. III. de Iudaica perfidia & cæcitate. IV. de præſentia Chriſti ad nuptias ac de aquæ in vinum conuerſione. *in homil. hyemal. col.* 567.

Eiuſdem homilia ſecunda varia complectitur. I. nouam ſtellam nouum hominem Chriſtum reuelaſſe, & quomodò Chriſtus dicatur nouus homo. II. Iudæorum duritiam cordis, & mentis excæcationem. III. Magorum reditum in patriam per aliam viam. *In homil. hyemalib. col.* 570.

Eiuſdem homilia tertia, in qua hæc conſiderantur, ſtella cæteris fulgentior, cæli & terræ lumen prænuntians; cur ſtella quæ Magis apparuit ab infideli Balaam fuerit prædicta; munera iſtorum Regum myſterioſa, aurum deſignans captiuitatis noſtræ redemptionem, thus Idololatriæ ceſſationem, A myrrha carnis reparationem & reſurrectionem, *in homil. hyemal. col.* 572.

Eiuſdem homilia quarta euangelium litteraliter exponens, de manifeſtatione Chriſti, & de ſtella pluribus diſſerens. *col.* 576. *ibid.*

Eiuſdem homilia quinta, in hac conuenientiam manifeſtationis Chriſti per ſtellam edicit, Chriſtum Dominum infantem in cunabulis poſitum miratur, de Iudæorum cæcitate & veſania ſtupet, & Gentilium atque Iudæorum de Chriſto nato certamen deſcribit. *ibidem col.* 576.

Eiuſdem homilia ſexta de tribus apparitionibus, in terra Chaldæorum, in B aquis Iordanis, & in nuptijs factis ac viſis. *Ibid. col.* 578.

Eiuſdem homiliæ ſeptima, & octaua de Chriſti Baptiſmate diſſerunt. *à col.* 581. *ad col.* 584.

S. ODILONIS ſermo in euangelium, feſtiuitatis huius myſteria variè declarat, Paſtores & ſubditos docet, ad lætitiam ſpiritualem prouocat, omnes creaturas aduentum Domini in carne cognouiſſe, aſſerit, & probat: *biblioth. Cluniacenſis in S. Odilon. ſerm.* 2. *col.* 374. *ad col.* 379.

ORIGENIS (vt putatur) homilia de Epiphania Domini tria continet, excellentiam huius diei, differentiam inter vetus & nouum Teſtamentum, C crucis Chriſti virtutem & victoriam. *Tom.* 2. *homil.* 8. *in diuerſos. pag.* 289.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud. *Iſai.* 60. *Omnes de Saba venient, &c.* Sub myſterio inquiſitionis & adorationis hodiernæ, conuerſionem peccatorum repræſentat. Diuiditur autem in tres partes. I. eſt de receſſu à peccato. II. de bona operatione. III. de gratiarum actione; in prima, peccatoris captiuitatem deſcribit; in ſecunda, de bona conſcientia per aurum figurata, & bona fama per thus deſignata diſſerit; in tertia, de quadruplici genere laudis Deo decantandæ loquitur, *in ſermonib. feſtiuis pag.* 31. *col.* 2. *&* 3. *Tom.* 16.

Eiuſ-

Digitized by Google

Eiuſdem alter ſermo in euangelij verba, de multiplici ſapientiâ Magorum quoad ſex ſcientiæ ſpecies, videlicet, Logicam, Aſtronomiam, Arithmeticam, Muſicam, Ethicam, præcipuè autem Metaphyſicam. *Ibidem. pag. 31. col. 3. & 4.*

DOMINICA INFRA OCTAuam Epiphaniæ.

S. Avgvstinvs ſermonem habet in euangelium, in quo Virginis Mariæ humilitatem oſtendit, cuius exemplo ad hanc virtutem fœminas monet; deinde imitatione Chriſti pueros ad obſequium parentum excitat. *Tom. 10. pag. 316. col. 4.*

S. V. Bedæ homilia in lectionem euangelicam, tractat de Chriſti Domini humilitate, in ingreſſu in templum, in interrogatione doctorum, in ſubmiſſione ſuis parentibus; Poſteà docet prædicatores & doctores auditorum ſuorum capacitati ſe accommodare debere vt faciliùs, quæ dicuntur, concipiant, ſicut Chriſtus erga parentes ſe exhibuit, ipſi enim non intelligentes verbum, quod loquebatur ad illos, deſcendit cum eis, & erat ſubditus illis. Inſuper notat qua diligentia, & attentione B. V. Maria omnia, quæ de Chriſto, vel à Chriſto, dicta ſiue facta agnouerat, in intimo cordis retinebat, ac memoriæ mandabat; quod & nos imitari facilè poſſumus. Denique quo pacto Iesvs profeciſſe dicatur ſapientiâ, & gratiâ, apud Deum & homines, dilucidè explicat. *Tom. 7. in hom. hyemal. de Temp. col. 201. & ſequentibus.*

S. Bernardi, vel vt alij dicunt, *Adilredi Abbatis* cuiuſdam cœnobij Ciſtercienſis, homilia deuotiſſima in Euangelium, quæ duo præcipuè continet. I. Euangelicam hiſtoriam piè exponit ac deuotè commentatur. II. ſpiritualem intelligentiam iuxta myſticum ſenſum, aperit. In I. quare Chri-A ſtus in Bethleem naſcitur, in Ægyptum tranſportatur, & abſconditur, in Nazareth nutritur, & anno ſuæ ætatis duodecimo ad templum Hieroſolymitanum ducitur, rationem reddit; hincque Chriſtum Ducem, Medicum & Doctorem eſſe demonſtrat, & textum Euangelij percurrit. In II. hæc omnia myſticè explicat pro perfectione vitæ ſpiritualis, & duodecim annos hominis deuoti enumerat, quos conſummare habet, vt cum Domino in templum Hieruſalem aſcendere poſſit, hoc eſt, ad cœleſtium ſecretorum cognitionem; iſti autem duodecim anni ſunt totidem virtutes. 1. pœnitentia & circumciſio vitiorum. 2. obedientia.
B 3. ſui ipſius cognitio. 4. fortitudo in tentationum paſſione. 5. diſcretio. 6. meditatio. 7. ſapientia, (iſtas ſeptẽ virtutes ſeptem donis ſpiritus ſancti accommodat) 8. temperantia. 9. prudentia. 10. iuſtitia. 11. perſeuerantia. 12. contemplatio, in qua multùm conquieſcit, amplè illam, & quæ illa durante inter Deum & animam aguntur, ſubtiliſſimè deſcribendo; in hac autem contemplatione anima tribus diebus remanet, ſicut Chriſtus in templo, primo die Dei potentiam ſpeculatur: ſecundo die, eius ſapientiam mente pertractat; die autem tertio ipſius bonitatem & dilectionem con-
C templatur; Cæterùm eodem modo reliquum Euangelij proſequitur. *à col. 82. ad col. 91.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in Euangelium. I. tria in Chriſto eſſe demonſtrat quæ ad ipſius amorem alliciunt, pulchritudinem in mente & corpore, dulcedinem pietatis in ore & loquutione, manſuetudinem patientiæ in opere & actione. II. de triplici dolore quem B. V. Maria habuit de ſuo dilecto filio, agit. III. modum quærendi Chriſtum & inueniendi exemplo B. Virginis, docet, qui credendo, diligendo, & expectando exequitur, vel ſi mauis fide, charitate, & ſpe. *Tom. 3. pag.*

Digitized by Google

34. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, tractat de triplici differentia Chriſtum quærentium, videlicet, incipientium, proficientium, & perfectorum; vnuſquiſque ipſorum triduò quærit Chriſtum, incipientium triduum, dicitur contritionis, confeſſionis, & ſatisfactionis. *Ibidem fol. 36.*

Eiuſdem ſermo tertius, materiam præcedentis proſequitur, & de triduo proficientium ſiue Religioſorum tractat, hoc triduum completur in paupertate, quæ debet eſſe voluntaria, perſeuerans, & humilis; in caſtitate, quæ triplex dicitur corporalis, mentalis, ſenſualis; in obedientia, quæ debet eſſe grata, pura, & ſolicita. *Ibidem fol. 36.*

Eiuſdem ſermo quartus priorum continuatio de triduo perfectorum diſſerit, & conſiſtit. I. in quiete à praua cogitatione, à curarum tumultu & oppreſſione, & à phantaſtica imaginatione. II. in luce cogitationis, meditationis, contemplationis. III. in perfecta dilectione, quæ accenditur multùm ex conſideratione ſuppliciorum, quæ Chriſtus pro nobis paſſus eſt, ex recordatione beneficiorum, quæ animæ contulit Dominus, & ex ſpe futurorum bonorum quæ expectamus. *Ibidem fol. 37.*

Eiuſdem ſermo quintus in quo quatuor tanguntur, & conſideranda veniunt vt Chriſtus inueniatur. I. temporis opportunitas. II. loci congruitas. III. quærentis humilitas. IV. quæſiti vtilitas, quæ omnia ex lectione euangelica colliguntur. *Ibidem fol. 37.*

Eiuſdem ſermo ſextus, in quo docet Chriſtum à nobis quærendum. I. tanquam fontem viuum ad vitia extinguenda. II. tanquam panem ad famem euitandam. III. tanquam dilectum, ad triſtitiam expellendam. IV. tanquam vitam, ad mortem exterminandam; quæ omnia ex ſcripturæ teſtimonijs confirmantur. *Ibidem fol. 38.*

A IOAN. GERSONII ſermo in Euangelium coniugatos docens modum rectè viuendi in matrimonio. I. Duodecim excellentias matrimonium coronantes enumerat, quæ ad annos duodecim, quos natus erat IESVS quando ſe ſubiecit matrimonio. (*Et erat ſubditus illis*) referuntur. II. Tres conditiones notantur, quas habere debent maritus & vxor in ſtatu matrimonij, ſcilicet, fidem Deo, fidem ſibi ipſis, fidem progeniei ſuæ: vel Deo obedientiam, ſibi ipſis fidelitatem, filijs diſciplinam: vel religionē erga Deum, amorē mutuum erga ſeipſos, vigilantiā & ſolicitudinē erga prolem; quæ tres conditiones tribus bonis matrimonij B correſpondent, ſacramento, fidelitati, & proli, faciuntque tripartitam concionem, in. I. parte agit de fide & religione quam debet habere erga Deum vxorati, in II. de fidelitate mutua, in III. de vigilantia & cuſtodia reſpectu filiorum; & hæc omnia (quod valdè notandum) ex Euangelio hodierno deſumuntur, exemploque Mariæ & Ioſeph comprobatur. III. varias rationes, de pluralitate yxorum prohibita, viduitate conſeruanda & de cælibatu ſacerdotum nouæ legis, proferr in medium. *Tom. 2. part. 4. à col. 353. ad col 362.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo C vnicus tria complectitur. I. Chriſtum quærentes. II. quærendi modum. III. rationes, & motiua quærendi. *Tom. 16. fol. 4. col. 2. & 3.*

DOMINICA SECVNDA post Epiphaniam.

S. AMBROSII ſermo ſecundus in Epiphaniam de Euangelio hodierno diſſerit, & tractat. I. de miraculo conuerſionis aquæ in vinum. II. de myſterio reſurrectionis per illud miraculum deſignato. *Serm. 13. de Temp. Tom. 5. col. 17.*

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo ſecundus qui eſt in Epiphaniam tertius ordine, tria continet. I. Miraculum præſens, olim iam factum ad nos etiam pertinere. II. Ea quæ in miraculo conuerſionis aquæ in vinum notantur, Apoſtolis & diſcipulis myſticè etiam accidiſſe. III. Vnde dicitur *& crediderunt in eum diſcipuli eius*, & nos vtique in Chriſtum etiam inde credere exemplo illorum debemus, non ſolùm ſermone, & lingua, ſed opere, & corde. *Tom.5.ſerm.14. de Temp.col.18.*

S. AVGVSTINI ſermo de conuerſione aquæ in vinum; Chriſtum humilem & ſublimem oſtendit, deſurſum eſſe, & deorſum, pauperem & diuitem, quod colligit ex Euangelio; ad humilitatem, eleemoſynamque auditores promouet, & homines pauperes ac mendicos eſſe conuincit. *Tom.10.ſer. 41. de verbis Domini fol. 35. col.1. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo in Euangelium quod allegoricè interpretatur; Vbi nouem examinat circumſtantias; quæ ſint nuptiæ, qui miniſtri, qui princeps architriclinij, qui ſponſus, quomodo ad nuptias Deus, quomodo Maria, vnde ex aqua vinum, quare poſtea melius, quare Deus in hora differre voluerit? *Tom. 10.ſerm.41. de Tempore fol.142.143.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. Aduerſus eos qui nuptijs detrahunt diſputat, in myſterio incarnationis nuptias inter Chriſtum & Eccleſiã celebratas eſſe, oſtendit nuptijs huius Euangelij ſimiles, & totum Euãgelium moraliter exponit; vbi ſex hydrias myſticas enumerat, & mira de ſcripturarum ſenſu & interpretatione dicit. *Tom. 7. in homilijs hyemalib. de Temp. col. 204. & ſequentibus.*

S. BERNARDI ſermo primus, quomodo ſimiles eſſe debemus hominibus expectantibus dominum ſuum quando reuertatur à nuptijs; de ſex hydrijs myſticis purificationi in ſeruientibus quæ ſunt compunctio, con- A feſſio, eleemoſyna, iniuriarum remiſſio, corporis afflictio, & obedientia præceptorum, iſtæ hydriæ ſeu vaſa pœnitentiæ implentur aquâ timoris Dei, quæ poſtea conuertitur in vinum charitatis. *col.92.93.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de ſpiritalibus nuptijs in euangelica hiſtoria deſignatis, cuius œconomia talis eſt; ſponſus, Chriſtus; eius pulchritudo, & amor erga ſponſam animam hominis: conuiuium harum nuptiarum habet cœnam, habet & prandium; cœna in cœlo paratur, prandium hic in terra ſumimus, in quo nonnumquam vinum deuotionis & feruoris deficit, inuocanda mater Ieſu vt neceſſitati ſubueniat, B ſex hydriæ habendæ videlicet, ieiunium, labor manuum, vigiliarum obſeruantia, ſilentium, & diſciplina, quæ ſunt implendæ aquâ timoris triplicis, *à col.93. ad col.97.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Euangelium, de quatuor nuptiarum generibus; quæ ſunt nuptiæ viri & mulieris contrahentium, nuptiæ diaboli & animæ peccatricis, nuptiæ Chriſti & Eccleſiæ militantis, nuptiæ Chriſti & Eccleſiæ triumphantis, quas omnes explicat. *Tom. 3. pag. 38. & 39.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de quadruplici vino, quod in quatuor nuptijs C bibitur; videlicet, naturale, mortale, ſpirituale, & æternale, ſeu vt habet. S. Doctor deficiens, inficiens, ſitiens, & reficiens. *Tom.3.pag.39.*

Eiuſdem ſermo tertius de quatuor miris conuerſionibus, quæ in ſcriptura reperiuntur, & ſpiritaliter quotidie fiunt. I. hominis in lapidem. II. lapidis in aquam. III. aquæ in vinum. IV. vini in ſanguinem. *Tom. 3. pag. 39. 40.*

Eiuſdem ſermo quartus, tria complectitur. I. miraculorum Chriſti inchoationem quoad apparentiam. II. manifeſtationem potentiæ & gloriæ per hoc miraculum conuerſionis aquæ

Digitized by Google

in vinum. III. diſcipulorum illumi- A nationem. *Tom. 3.pag.40.41.*

S. I. Chrysostomi ſermo in Euangelium contra Iudæos, Gentiles, & hæreticos; in quo multa pulchrè admodum exprimit. I. Agit aduerſus eos qui dicunt nuptias, vxores, liberos & cætera matrimonium conſequentia, obſtaculum eſſe ad pietatem, & probat efficaciſſimè, nullum, quodcumque illud ſit, ad pietatem eſſe obſtaculum, ſolo peccato excepto. II. Quare Chriſtus qui ſolo nutu omnia poteſt, dixerit, implete hydrias aquâ, explicat. III. Iudæorum incredulitatem, ingratitudinemque, inductione demonſtrat. IV. Hæreticos æqualitatem Filij Dei cum Patre negantes conuincit, B obiectioneſque eorum diſſoluit. *Tom. 6.à pag. 256. ad pag. 264.*

D. Evsebii Emiseni homilia in Euangelium. In nuptijs contemplatur Chriſtum Eccleſiæ ex Gentibus congregandæ ſuſcepta incarnatione iungendum: in ſex hydrijs, ſex mundi ætates: in aquis in vinum conuerſis, baptiſmatis & regenerationis ſimilitudinem, nec-non legis in gratiam, veteris Teſtamenti in nouum translationem: in vino deficiente, vineæ Iudæorum ſterilitatem, quæ debens proferre vuas, fecit ſpinas & labruſcas: in bono vino ad finem vſque reſeruato, præceptum legis gratiæ: & in Architriclino, C Apoſtolum Paulum, ac præpoſitum in domo Domini. *Homil. 2. in Epiph. fol. 12. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia vnde ſupra, Alijs verbis quædam iam ſuperiori homilia præmiſſa exprimit; Deinde de diuino amoris & cœleſtis dulcedinis poculo diſſerit, nec-non de dæmonis calice quo inebriata anima, vitijſque repleta, toxico inficitur, & in infernum deiicitur; Denique deflectit orationem in deſcriptione ac conſideratione tormentorum inferni, & pœnarum purgatorij. *Homil. 3. in Epiph. fol. 14. & ſequentibus.*

Gersonii ſermo in Concilio Conſtantienſi hac die habitus, ſuper Euangelium quod comparat ſpeculo cuidam in quo, (vt docent Catoptrici) relucent ex vnius corporis obiectu quatuor imagines, ſpeculo integro remanente; habet enim quatuor expoſitiones quaſi totidem ſpecies, prima eſt litteralis, ſecunda allegorica, tertia tropologica, quarta anagogica; ſecundum quas. I. agit de nuptijs corporalibus. II. de nuptijs ſpiritualibus & ſacramentalibus. III. de nuptijs ſenſualibus. IV. de nuptijs æternalibus; & diſputationem de excellentia ipſarum inſtituit, littera corporales laudat, allegoria ſacramentales & ſpirituales celebrat tropologia ſenſuales commemorat anagogia æternales extollit, tandem diſceptatio ipſarum comprimitur, & vnitate mirabili conciliantur: quibus præmiſſis de nuptijs iuxta allegoricam intelligentiam amplè diſſerit, quicquid in nuptijs ex conſuetudine fit, ad Eccleſiam Chriſti ſponſam refert, & nuptias eius ſpirituales deſcribit. Multas inſuper quæſtiones mouet videlicet, quibus dotibus ditata & adornata eſt Eccleſia; qualis ſit habitudo Chriſti ſponſi, ad ſponſam Eccleſiam, & viceuerſa; quare Deus voluerit carnale coniugium ſignum eſſe ſpiritualis; quo pacto materialis Eccleſia ſpiritualem ſignificet, ſic, vt mutuas ſibi laudes & nomina communicent; denique quibus modis & locis ſacræ ſcripturæ figurentur hæ Chriſti & Eccleſiæ nuptiæ. Has autem quæſtiones in præſenti ſermone non ſoluit, præter vnicam nempe primam, pro qua quinque dotes Eccleſiæ enumerat. *Tom. 1. part. 1. à col. 317. ad col. 335.*

Item conſequenter tractatus eiuſdem de nuptijs Chriſti & Eccleſiæ habetur, in quo ſatisfacit quæſtionibus in ſuperiori ſermone propoſitis, & tunc ob breuitatem temporis non ſolutis. *Ibidem col. 336.*

Eiuſdem ſermo in quo Euangelium

ad litteram exponitur, deinde ad moralitatem; moralitas autem contra auaritiam procedit, & I. oſtendit matrimonium auaritiæ cum humano ſpiritu eſſe maledictionibus plenum. II. Auaritiam marito ſuo non ſeruare fidem, promittit ſiquidem, ſufficientiam, ſecuritatem, poteſtatem, libertatem, requiem & iucunditatem; at numquam ſoluit: imo verò omnia affert in contrarium, & pro ſacramento execrationem: pro fide, deceptionem habet. III. Auaritiam eſſe ſponſam ſterilem, infœcundam, nullum bonum, nullam prolem procreantem. Quæ omnia triplex bonum matrimonij deſtruunt; maledictio, benedictionem & ſacramentum; deceptio, fidem, ac fidelitatem, ſterilitas, prolificationem. IV. Harum nuptiarum apparatum deſcribit. V. In vſuram ſiue denudatam, ſiue fucatam, ſiue occultam vehementiùs inuehitur. VI. Remedium tùm contra auaritiam, tùm contrà vſuram colligit ex Euangelio, & fit per conſiderationem Ieſu, Mariæ, & diſcipulorum, qui omnes nuptijs hodiernis interfuerunt. *Tom. 2. parte. 4. à col. 361: ad col. 375.*

D. INNOCENTII P. III. ſermo in Euangelium, in quo omiſſis carnalibus nuptijs de ſpiritualibus diſſerit; Hæ autẽ nuptiæ inter ſpiritũ hominis & gratiã conditoris celebrãtur; quæ nunquã ſunt ſteriles, ſed affectus & actiones, deſideria ſancta & bona opera procreantes; tria coniugij bona fidem, videlicet, prolem & ſacramentum, poſſidentes; in Cana, zelo, nempe, & tranſmigratione factæ dicuntur; ad quas Ieſus, ſermo diuinus; diſcipuli eius, mores honeſti; mater Ieſu, fides Catholica inuitantur, & adſunt; ſponſa ex parte ſua vocat ad nuptias virtutes gratuitas ſponſus naturales affectus; tres eriguntur menſæ, vis rationalis animæ, vis iraſcibilis, vis concupiſcibilis; Architriclinus adeſt, pars rationis ſuperior; vinum autem deficit cum

A charitas refrigeſcit; ſex hydriæ apponuntur ſex opera nimirum quæ in iudicio commendabuntur; miniſtri aquam haurientes, liberalitas & hilaritas aſſignantur & reliquum Euangelij eodem modo proſequitur. *Tom. 1. pag. 16. & ſequentibus.*

S. THOMAS AQVINAS ſermone primo in Euangelium, quatuor genera nuptiarum ex ſcriptura colligit, hiſtoricarum, allegoricarum, tropologicarum, & anagogicarum; Primæ nuptiæ inter virum & vxorem, ſecundæ inter Chriſtum & Eccleſiam, tertiæ inter Deum & animam, quartæ inter Deum & Eccleſiam triumphantem celebrantur. *Tom. 16. ſerm. Dominic. fol. 4. col. 4.*

B

Eiuſdem ſermo ſecundus de nuptijs myſticis & ſpiritualibus inter Deum & animam in quibus tria concurrunt, iudicium, iuſtitia, & miſericordia. Iudicium in tres partes ſubdiuiditur, ad ſeipſum, ad Deum, ad proximum. Iuſtitia ſimiliter in alias tres partitur, nempe, iuſtitia per fidem, per ſpem, & per charitatem. Miſericordia pari modo in tres alias diſtribuitur, vt ignorantes doceat, indigentibus ſubueniat, offendentibus indulgeat: quæ quidem omnia teſtimonio. *Oſee. 2.* nituntur, in quo legitur *deſponſabo te mihi in iudicio, iuſtitia & miſericordia*; deinde Euangelicam hiſtoriam myſtico ſenſu proſequitur. *Ibidem fol. 5. col. 1.*

C

DOMINICA TERTIA poſt Epiphaniam.

S. V. BEDÆ homilia in euangelicam lectionem. Leproſi humilitatem extollit, Photinum, Arrium, Manichæum hæreticos hoc miraculo conuincit, & cur Chriſtus huic leproſo ſacrificium offerre præceperit, rationem reddit. *Tom. 7. in homil. hyemalib. de Temp. col. 209.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo pri-

mus in Euangelium quod myſticè de peccatore explicat, & tria complectitur. I. lepræ cum peccato comparationem. II. adorationem humilem & religioſam leproſi, quā imitari debet peccator. III. orationem ſeu petitionem eiuſdem, quæ docet nos modum orandi ad effectus conſequutionem. *Tom.3. pag 43. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *ſi vis potes me mundare*, docet quadruplicem mundationis modum, ſcilicet, per aquæ regenerationem, per contritionem & pœnitentiam, per orationem deuotam, per tribulationem temporalem; & ſecundum hanc quadruplicem mundationem, quadruplicem modum leproſos mundandi ex ſcriptura refert, mundationibus iſtis correſpondentem, nempe fluuio, ſinu, interuentu, tactu. *Tom.3. pag. 41.42.*

Eiuſdem ſermo tertius; In hoc ſermone colligit ex Euangelio quatuor conſideranda. I. Chriſtum ſanare totaliter. II. ſanare velociter. III. faciliter. IV. multipliciter, id eſt, varijs remedijs; vbi quatuor præcipua remedia in medium profert. *Tom. 3. pag. 42.*

ORIGENIS homilia in Euangelium, in qua textus tum ad litteram, tum ad ſpiritum exponitur, & multa oſtenduntur, videlicet; aſcenſus in montem & deſcenſus, leproſi contactus; lepra animæ, peccatum; inanis gloriæ contemptus; Centurionis charitas, humilitas & fides; fides Gentium, incredulitatem Iudæorum redarguens; quid ſit ab Oriente & Occidente venire & recumbere cum ſanctis Patribus. *Tom. 2. homil. 5. in diuerſos. pag. 284. & ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus; Comparat peccatorem homini lepra infecto, & quatuor notat in lepra, ſcilicet, corruptionem humorum, membrorum conſumptionem, aliorum infectionem, & ab hominibus ſeparationem, quibus alia quatuor in peccato correſpondent, nempè corru- A ptio naturalium, amiſſio gratuitorum, infectio proximorum, ſeparatio à ſocietate ſanctorum & Angelorum. *in ſerm. domin. Tom.16. pag. 9.10.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, pro curatione leproſi & peccatoris tria conſiderātur & obſeruāda veniunt. I. Chriſti de monte deſcenſus. II. leproſi ad eum acceſſus. III. Chriſti iuſſio, dicens, *volo, mundare*, in conuerſione autem peccatoris iſta reperiuntur mirabili modo. *Tom.16. in ſerm. Dominic. pag. 10.*

B

DOMINICA QVARTA poſt Epiphaniam.

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium, de diuerſis animæ tentationibus, agit, & quomodo ſint vincendæ: item de iracundia compeſcenda, de fide in cordibus noſtris euigilanda, de Chriſti memoriā recolenda, ac de modo Chriſtum ſuſcitandi exemplo diſcipulorum. *Tom.10. ſerm. 3. ex 17. ſermonib. quos dedit Carthuſia Pariſienſis fol. 317. col. 1.2.*

S. BASILII SELEVCIÆ in Euangelicam lectionem oratio Chriſtum dormientem in naui, auibus, qui pullos ſuos volitantes nonnunquam deſerunt, quò virtutis volandi experimentum C capiant, aſſimilat, ipſe enim vt experimentum fidei in ſuis diſcipulis comprobaret, ipſis periclitantibus dormiebat. Hæreticos ſopitum dominum, Deum negantes refrænat. Diſcipulorum anguſtias contemplatur. Mare terrorem diſcipulis iniiciens, præceptorem ipſorum nuncupat. Ad Chriſtum tanquam ad portum recurrendum, docet. Cur Chriſtus prius diſcipulos, quam mare & vndas increparit, rationem affert. Denique de tempeſtate miraculosè ſedata diſſerit, & orationem terminat. *Orat. 22. pag. 123. & ſequentibus.*

S.V. BEDÆ homilia, ſenſum lit-

Digitized by Google

teralem, & allegoricum tangit, pauca ad litteram, ad allegoriam & mores multa, inter quæ iſta ſunt præcipua; Euangelica hiſtoria, ſtatum Paſſionis, & Reſurrectionis Dominicæ deſignat nauis, crux eſt; mare mundus: diſcipuli perturbati ſunt cum mortem timuerunt, procella, Paſſio; ſomnus Chriſti, ipſius mors; à ſomno ſuſcitatio, eiuſdem reſurrectio, diſcipulis autem tunc facta increpatio fuit cùm exprobrauit illorum incredulitatem & duritiam cordis. Tandem de mala & bona ſocietate quædam notatu digna refert, occaſione ſumpta ex eo quod cum diſcipulis in naui intererat & Iudas Iſcariotes, qui forſitan fuit cauſa exortæ tempeſtatis. *Tom. 7. homil. hyemal. de Temp. col. 212. & ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo in illud Euangelij, *Aſcendente Ieſu in nauiculam, &c.* Eccleſiam nauiculæ ſimilem facit, quæ tempeſtatibus & fluctibus tribulationum impetitur, eſt autem nauis piſcatorum, nauis bellatorum, nauis negotiatorum, & nauis viatorum, quæ omnia ex ſcripturis deducit & pulchrè explicat. *Tom. 3. ſerm. Dom. de Temp. pag. 45. col. 1. ſerm. 2. Dom. 3. poſt Epiph. ſeu poſt Epiph. octauam, iuxta errorem Typographi, ſiquidem primus eſt pro hac Dominica.*

Eiuſdem ſermo ſecundus & tertius in illud. *Ecce motus magnus factus eſt in mari, ita vt nauicula, &c.* Cum nauicula ſit Eccleſia, mare ſæculum, motus & fluctus, tribulationes, probat ex ſcripturis ſeptem vicibus naues periclitatas, quæ cauſas ſeptem indicant propter quas Eccleſia fluctibus afflictionum quaſſatur; videlicet propter auaritiam & opulentiam diuitiarum, ſicut naues Ioſaphat confractæ ſunt; propter malam ſocietatem, ſicut naues Ioppitarum; propter inobedientiam ſubditorum, ſicut nauis in qua erat Ionas; propter prælatorum negligentiam ſicut nauis hodierni Euangelij per exemplum & figuratiuè tantùm non autem

A quod Chriſtus dormiendo fuerit negligens; propter ſpiritualem Chriſti abſentiam, ſicut nauis diſcipulorum, Math. 14. propter curæ Paſtoralis, ſeu ſubditorum excreſcentiam, ſicut ambæ naues Apoſtolorum Luc. 5. vltimò propter iniquam innocentium oppreſſionem & violentiam, ſicut nauis in qua erat Paulus captiuus. *Ibidem pag. 45. 46.*

Eiuſdem ſermo quartus, *iuxta librarij errorem Domin. 4. poſt Epiph. ſermo primus*, in illud *Domine ſalua nos, perimus,* modum ad diuinæ miſericordiæ auxilium recurrendi in omni neceſſitate, tradit, & ex Euangelio colligit. I. confitendo diuinam potentiam *Domine.* II. B demonſtrando indigentiam. *Perimus.* III. implorando eius clementiam. *Salua nos. Ibidem pag.* 46. 47.

S. P. CHRYSOLOGI ſermo primus de ſedata maris tempeſtate, de ſenſu litterali ad allegoricum deflectit & ſtatum militantis Eccleſiæ inter vndas perſequutionum & tentationum fluctuātis deſcribit: inſuper quomodo in afflictionibus ad Chriſtum recurrendum & tribulatis fratribus compatiendum ſit, docet. Denique de Dei flagellis ob culpam immiſſis diſſerit. *Serm. 20. col.* 50. 51. 52. 53.

Eiuſdem ſermo ſecundus vndè ſuprà, Euangelij textum ſecundum Mar- C cum notis, varijſq; cōceptibus illuſtrat & commentatur, de naui Eccleſiæ in medio afflictionum & procellarum fluctuanti, miraculum hodiernum interpretatur. Poſtremò ad vigilantiam, & pſalmodiam auditores cohortatur. *Serm. 21. col. 53. 54. 55.*

ORIGENIS homilia in Euangelium. Potentiam Chriſti erga creaturas contemplatur, cur exorta tempeſtas, & quare tunc Chriſtus dormiens, oſtendit, ad patientiam in aduerſis & tolerantiam prouocat, factum hodiernum ad Chriſti fideles refert, qui in nauicula Eccleſiæ cum Domino per vndoſum mundum ſupernatantes, ad ipſum ac-

Digitized by Google

currere, confugere, & Apoſtolorum exemplo orationibus inſtare habent. Denique inobedientiam hominum, obedientiâ ventorum, maris, & creaturarum inſenſibilium voci Chriſti obtemperantium arguit, & condemnat. *Tom. 2. homil. 6. in diuerſos. pag. 286. 287.*

B. Theodori Stvditæ ſermo huic Dominicæ aptandus, in quo agit de vitæ noſtræ nauigatione, ſolicitè, vigilanterque regenda quatenus ab incurſu piratarum, hoc eſt, demoniorum, & à procellis malignorum ſpirituum, & tentationum ſit libera & ſecura. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patrum ſermon. Catechet. ordine 106. col. 1378. 1379.*

S. Thomæ Aqvinatis in Euangelium quatuor docet ad vitam ſanctitatis aſcendere, tentationes poſt aſcenſum inſurgere, ad Dominum in tentatione clamare, & tranquillitatem ad eius voluntatem expectare. Ibi etiā habes à quatuor ventis tentationem euenire, ab infeſtatione dæmonum, à peruerſitate hæreticorum, à crudelitate tyrannorum, & à malignitate falſorum Chriſtianorum. Inſuper & modus orandi, exemplo Apoſtolorum traditur qui & inſtanter petierunt, & humiliter deprecati ſunt & rem vtilem poſtulauerunt. *Tom. 16. ſerm. Domin. de Temp. fol. 6. col. 2.*

Eiuſdem ſermo in illud, *Aſcendens Ieſus in nauiculam, &c.* Sanctitas vitæ nauiculæ comparatur ratione materiæ, formæ, & finis. Ratione materiæ quia conſtat ex ligno, ferro, ſtupa, & pice, ſanctitas verò vitæ, ex iuſtitia fortitudine, temperantia, & charitate. Ratione formæ, in qua quinque conſiderantur, arctitudo principij, latitudo medij, altitudo finis, ſtrictitudo fundi, & amplitudo oris, in ſanctitate autem vitæ, dolor de præteritis peccatis, ſpes de gaudijs æternis, timor de ſupplicijs inferni, humilitas ex conſideratione propriæ fragilitatis, & conſideratio ſummæ bonitatis. Ratione denique finis qui eſt quadruplex, nimirùm transmare ferre, merces portare, belligerare, ac piſces capere. Per quem deſignantur tranſitus de mundo ad Deum, merces bonorum operum, pugna dæmonum, & conuerſio hominum. *Ibid. col. 2.*

DOMINICA QVINTA poſt Epiphaniam.

S. Avgvstini ſermo de iudicio extremo, & parabola Zizaniorū, in quo docet meſſem eſſe genus humanum in conſummatione ſæculi ad iudicium congregandum: zizania, peccatores: inimicum hominem diabolum qui ſuperſeminauit peccata: meſſores, Angelos: & faſciculos, reprobos. Deinde hortatur ad conuerſionem vitiorum, præſertim iræ depoſitionem, & virtutum proſequutionem. *Tom. 10. ſerm. 39. de ſanctis. fol. 273. col. 1. & 2.*

S. Bonaventvræ ſermo primus, iuxta errorem Typographi Dom. 4. ſecundus, in illud, *ſimile factum eſt regnum cælorum, &c.* notat. 1. diuinum beneficium non ſolum in ſeminando ſemen bonum, ſed etiam in tollendo ſemen malum: diabolicum maleficium: humanum exercitium: & Angelicum officium. *Tom. 3 ſerm. Domin. de Temp. ſerm. 1. Dom. 5. poſt Epiph. pag. 47. 48.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij. *Triticum autem congregate, &c.* agit de quadruplici congregatione, credentium in hoc mundo, gementium in inferno, lætantium in cœlo & reſurgentium in iudicio. *Ibid. ſerm. 2. col. 2. pag. 48.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Domine nonne bonum ſemen ſeminaſti, &c.* de quadruplici modo quo Chriſtus ſeminat, inſtituitur, ſeminat autem in natura, in gratia, in gloria, & in æterna miſeria. *Ibidem ſerm. 3. col. 1. pag. 49.*

Eiuſ-

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo quartus in Euangelium, declarat creationem hominis verè in hac parabola & ſub præſenti metaphora eſſe expreſſam, & quantùm ad principium ipſius effectiuum, & & quantùm ad ſubiectum receptiuum, & quantùm ad actum intermedium. *Ibidem pag.* 49. 50.

S. P. Chrysologi ſermo primus de parabola Zizaniorum; multa complectitur. I. cur Chriſtus in parabolis ſit loquutus. II. quod Deus autor ſit boni, & non mali, bonum enim ſemen ſeminauit in agro. III. quod dæmon hominis inimicus ſator ſit malorum. IV. parabolæ verba ſigillatim perpendit. V. quòd diabolus non hominem, ſed hominis interitum quærat. *Serm.* 96. *col.* 252. *& ſequentibus.*

B

Eiuſdem ſermo ſecundus, præcedentis continuatio, Dominum probat vigilantem, etiam ipſis ſeruis dormientibus, vnde inimicus ſuperſeminando zizania nihil profecit. Dæmonis odium in homines demonſtrat, bonorum & malorum differentiam paucis tangit. Cur Deus mala permittat, rationem profert, & de malorum tolerantia ſicut & zizaniorum diſſerit. *Serm.* 97. *col.* 255. *& ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo hac die habitus, quatuor ex textu Euangelico colligit, & dilucidè pertractat. I. iniquorum malitiam. II. eorum ſupplicia. III. iuſtorum bonitatem. IV. eorumdem gloriam. Quantùm ad I. mali lolio, viciæ, & auenæ aſſimilantur. Quantum ad. II. peccatorum tria ſupplicia notantur conſtrictio in vinculis, ad inuicem compreſſio, & in igne combuſtio, in qua quinque conſiderantur, combuſtio ſine conſumptione, frigoris & caloris admiſſio & paſſio, acerbiſſima afflictio ob dolorem, æternitas pœnarum, & ardor ſine ſplendore. Quantum ad III. boni tritico comparantur, quia albi ſunt propter puritatem, rubei propter charitatem, ponderoſi per morum honeſtatem.

C

A Quantum ad. IV. & vltimum, gloria horreum dicitur ſpatioſum ob amœnitatem, delitioſum ob iucunditatem, & perpetuum ob æternitatem. *Tom.* 16. *ſerm. de Temp. fol.* 16. *col.* 3. 4.

DOMINICA SEXTA *poſt Epiphaniam.*

S. Ambrosii ſermo in Euangelium, qua ratione grano ſinapis regnum cælorum comparetur; I. Negligentiam quorundam pigriùs ad Eccleſiam Dominicis diebus conuenientium reprehendit. II. fidem Chriſtianam grano ſinapis ſimilem facit varijs paralellis; III. parabolam euangelicam ſancto martyri Laurentio breuiter quidem ſed mirificè accommodat. *Tom.* 5. *ſermonib. de Temp. ſerm.* 19. *col.* 24. 25.

Eiuſdem ſermo ſecundus vndè ſuprà, eandem materiam alijs ſimilitudinibus proſequitur, duoque facit. I. quod quicquid ſuccus ſinapis in corpore agit, hoc totum fides chriſtiana operatur in anima. II. verò, quod Chriſtus ſit granum, exiguum patiendo, & magnum reſurgendo, cuius acrimoniam non potuerunt ferre Iudæi, cuiuſque rami fuerunt Apoſtoli & ſancti Martyres. *Ibidem col.* 26. 27 *ſerm.* 2.

Eiuſdem ſermo tertius de altera Euangelij parabola, *ſimile eſt regnum cælorum fermento*, comparationem fermenti ſpiritaliter interpretatur, fermentum Chriſtus dicitur, humilitate paruum, virtute magnum, in paſſione confractum, comminutum, diſſipatum. Mulier, ſancta Eccleſia, quæ fermentum abſcondit in farina, quoties Chriſti doctrinam in cordibus noſtris conatur recondere. *Ibid. col.* 27. 28. *ſerm.* 21.

S. P. Chrysologi ſermo de parabola grani ſinapis; Qua ratione Chriſtus regnum cœlorum, ſub tam minima ſimilitudine concluſerit, mira-

Digitized by Google

tur. Miminum apud homines, maximum apud Deum haberi docet. Chriſtum granum eſſe ſinapis, in hortum virginei corporis miſſum, in Patriarchis radicatum, in Prophetis natum, in Apoſtolis eleuatum, in Eccleſia ad modum arboris erectum, & in ramos gratiarum dilatatum, pluribus declarat. *ſerm. 98. col. 256. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de parabola fermenti, tripartitur, & I. quare maieſtatem regni ſui tam vilibus, tamque diſparibus formet Chriſtus exemplis; quærit & ſoluit. II. quare has ſui regni ſimilitudines per virum, & fœminam variauerit, diſcutit. III. parabolam allegoricè explicat, ita vt mulier ſit Eccleſia; fermentum, cæleſtis doctrinæ ſacramentum ac tres menſuræ, lex, prophetæ, & Euangelia. *Ibid. ſerm. 99. col. 260. & ſequentibus.*

DOMINICA IN Septuageſima.

ALCVINVS duos diſcurſus habet, in primo agit de Septuageſimæ origine, & cur præſens Dominica ſic vocetur: in ſecundo de filiorum Iſraël captiuitate per annos ſeptuaginta in Babylonia, & noſtra ſpiritali detentione in Septuageſima deſignata. *lib. de Diuinis officijs, in Auct. Bibliot. Patr. Tom. 1. à col. 232. ad col. 235.*

AMALARIVS FORTVNATVS diſcurſum ſimiliter habet pro hac die, in quo hortatur ad fletum & planctũ, vt quod Iudæi captiuitate babylonica per ſeptuaginta annos inuiti ſuſtinuerunt, nos voluntariè pro peccatis noſtris in Septuageſima præſentis vitæ ſuſtineamus. *Ibid. lib. 1. de diuinis offic. cap. 1. col. 311. & ſequentibus.*

S. AMBROSII ſermo hac die habitus, in quo populũ ad ſpiritualis hominis renouationem incitat, cùm hodie nouum tempus inchoetur. Deinde monet fideles vt in vinea Domini laborent fideliſſimè, ac ſic denarium æternæ retributionis valeant percipere. *Serm. 22. Tom. 5. col. 28.*

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium, in quo oſtendit quodnam ſit opus Dei, ſiue vinea euangelica in quam mittimur vt laboremus, & probat eſſe iuſtitiam ac fidem ad quas hortatur, de dilectione autem inimicorum, & de iudicio temerè non faciendo præſertim agit, in his enim vera iuſtitia comprobatur. *Tom. 10. ſerm. 230. de Temp. fol. 244.*

S. BERNARDI ſermo primus in Septuageſima habitus. I. quid ſit ex Deo eſſe explicat. II. quomodo in hac vita, qua durante, Septuageſimam, id eſt, tempus captiuitatis noſtræ celebramus, omnia habeantur in pondere, numero, & menſura; in alia verò nihil horum reperiatur, niſi pondus ſupra modum, numerus extra numerum, & menſura omnem excedens menſuram, docet. III. captiuitatem qua detinemur in hoc ſæculo, Septuageſimam nuncupat, quæ ex denario & ſeptenario conſtat propter decem mandata quæ accepimus, & ſeptem impedimenta quibus à mandatorum obſeruantia retardamur, quæ ſunt, neceſſitas huius miſeri corporis, vitia cordis, proſperitas ſæculi, aduerſitas mundi, ignorantia noſtra, aduerſarius noſter, diabolus, & inimici hominis domeſtici & proximi eius. *col. 104. & ſequentibus ſerm. 1. Septuageſ.*

Eiuſdem ſermo ſecundus hac die etiam habitus de eo quod ſcriptum eſt *Genes. 2. Immiſit Dominus ſoporem in Adam.* agit de duplici ſopore, primi videlicet, Adam, & ſecundi, primus in exceſſu contemplationis, ſecundus verò in miſerationis & charitatis affectu. *Ibidem col. 106. 107.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud *voca operarios, & redde illis, &c.* tripartitur. I. tractat de vocatione diuina. II. de operatione meritoria. III. de remuneratione cõdigna. Quan-

tùm ad. I. notat Deum vocare auerſos à ſe, ad pœnitentiam; conuerſos ad ſe, ad iuſtitiæ rectitudinē; & perfectos ad conſiliorum obſeruantiam. Quantùm ad. II. docet humanam actionem eſſe meritoriam, in acquiſitione gratiæ cæleſtis, in multiplicatione iuſtitiæ, & in legis diuinæ promulgatione, ignarum proximum docenti. Quantùm ad. III. & vltimum dicit remunerationem fore delitioſam, copioſam, & ſpecioſam. *Tom. 3. ſerm. Domin. de Temp. pag. 51. 52.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eo quod legitur, *Ite & vos in vineam meam.* Quadruplicem oſtendit vineam, in qua laborandum eſt, Eccleſiam, videlicet, conſcientiam, ſapientiam, & pœnitentiam, pulchrè admodum, & omnia ex ſcripturis. *Ibidem pag. 52. col. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud *Voca operarios, &c.* de mercede laborum iuſtis impertienda differit & quatuor complectitur nimirum mercedis iſtius receptionem celerem, liberalem ſolutionem, in merendo facilitatem, & in poſſidendo perennitatem. *Ibidem pag. 53. col. 1.*

Eiuſdem ſermo quartus de eo quod habetur in Euangelio. *Sic erunt nouiſſimi primi & primi nouiſſimi*, veritatem huius concluſionis Euangelicæ probat in Deo in Angelis, in hominibus & dæmonibus. In Deo qui primus in æternitate, factus eſt nouiſſimus in paſſione, in Angelis qui primi erant in naturalibus donis & gratijs, facti fuerunt nouiſſimi ratione iniquitatis, in hominibus qui aliquando primi in vocatione, & conuerſione, vltimi ſunt in retributione. In Dæmonibus, qui primi & vltimi ſunt iniquitate & obſtinatione. *Ibidem pag. 53. col. 2. & 54. col. 1.*

S. IOAN. CHRYSOSTOMI oratio catechetica in dictum Euangelij. *Simile eſt regnum cælorum homini Patrifamilias qui exijt, &c.* ad baptizandos, & baptizatos habita. Varia continet & pertractat; Paterfamilias dicitur Dominus; operarij vocati, omnes pij, qui

A baptiſmum in diuerſis ætatibus ſuſceperunt, vinea, ſalutaria Dei mandata, quibus parum ineſt laboris, & multum lucri. Vocatio diuina omnes inuitans celebratur, negligentia hominum vocationi diuinæ non obtemperantium ſed procraſtinantium, imò nec correſpondentium, reprehenditur. Ad operandum dum tempus habemus hortatur. Laus bonorum, quam ex ipſo Chriſti ore in iudicio audient, deſcribitur, ipſorumque merces, quam pro laboribus læti excipient, declaratur. Copioſa Dei miſericordia & benignitas erga peccatores præſtantiſſima perpenditur. Inuidia fratrum redarguitur. Eleganti amplificatione Euangelica

B parabola illuſtratur. Fides laudatur, bonum opus ſuadetur, corporis ac animæ reformatio traditur, & humilis peccatoris ad Chriſti genua procumbentis oratio conficitur. *Tom. 6. ſerm. 60. à pag. 539. ad pag. 552.*

S. GREGORII MAGNI homilia ad populum hac die habita, in qua Euangelium breuiter perſtringit, & hoc modo explicat Paterfamilias, Conditor omnium dicitur, vinea eius, vniuerſalis Eccleſia quæ tot palmites miſit, quot ſanctos protulit, ad hanc vineam nullo tempore deſtitit operarios mittere, primùm Iudæos, poſtremò Gentiles, cunctoſque homines in quali-

C cumque ætate, multi tamen ex ipſis vocati, qui non dicuntur, nec verè ſunt electi; qua propter in hac vita cum timore & tremore ſalus noſtra operanda eſt, vt nec, de bonis operibus glorìemur, nec de peccatoribus quantumuis ſceleratiſſimis deſperemus, quamdiu in hoc ſæculo vitam tranſigere illis per tempus liceat. *Tom. 3. homil. 19. in Euangelia col. 53. 54. 55. 56.*

IOAN. GERSONII ſermo in Septuageſima habitus anno 1388. ſuper Euangelium, in tres orationes diſtinctus, quarum prima agit de vinea ſpirituali noſtræ mentis, vt ad eam primo mane conſurgamus: ſecunda de ea-

Digitized by Google

tur. Miminum apud homines, maximum apud Deum haberi docet. Chriſtum granum eſſe ſinapis, in hortum virginei corporis miſſum, in Patriarchis radicatum, in Prophetis natum, in Apoſtolis eleuatum, in Eccleſia ad modum arboris erectum, & in ramos gratiarum dilatatum, pluribus declarat. *ſerm.98.col.256.& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de parabola fermenti, tripartitur, & I. quare maieſtatem regni ſui tam vilibus, tamque diſparibus formet Chriſtus exemplis; quærit & ſoluit. II. quare has ſui regni ſimilitudines per virum, & fœminam variauerit, diſcutit. III. parabolam allegoricè explicat, ita vt mulier ſit Eccleſia; fermentum, cæleſtis doctrinæ ſacramentum ac tres menſuræ, lex, prophetæ, & Euangelia. *Ibid. ſerm. 99.col.260.& ſequentibus.*

DOMINICÆ IN Septuageſima.

ALCVINVS duos diſcurſus habet, in primo agit de Septuageſimæ origine, & cur præſens Dominica ſic vocetur: in ſecundo de filiorum Iſraël captiuitate per annos ſeptuaginta in Babylonia, & noſtra ſpiritali detentione in Septuageſima deſignata. *lib. de Diuinis officijs, in Auct. Bibliot. Patr. Tom. 1. à col.232. ad col.235.*

AMALARIVS FORTVNATVS diſcurſum ſimiliter habet pro hac die, in quo hortatur ad fletum & planctū, vt quod Iudæi captiuitate babylonica per ſeptuaginta annos inuiti ſuſtinuerunt, nos voluntariè pro peccatis noſtris in Septuageſima præſentis vitæ ſuſtineamus. *Ibid. lib.1. de diuinis offic. cap. 1. col. 311.& ſequentibus.*

S. AMBROSII ſermo hac die habitus, in quo populū ad ſpiritualis hominis renouationem incitat, cùm hodie nouum tempus inchoetur. Deinde monet fideles vt in vinea Domini la-

A borent fideliſſimè, ac ſic denarium æternæ retributionis valeant percipere. *Serm.22.Tom.5.col.28.*

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium, in quo oſtendit quodnam ſit opus Dei, ſiue vinea euangelica in quam mittimur vt laboremus, & probat eſſe iuſtitiam ac fidem ad quas hortatur, de dilectione autem inimicorum, & de iudicio temerè non faciendo præſertim agit, in his enim vera iuſtitia comprobatur. *Tom. 10. ſerm. 230. de Temp. fol. 244.*

S. BERNARDI ſermo primus in Septuageſima habitus. I. quid ſit ex Deo eſſe explicat. II. quomodo in hac
B vita, qua durante, Septuageſimam, id eſt, tempus captiuitatis noſtræ celebramus, omnia habeantur in pondere, numero, & menſura; in alia verò nihil horum reperiatur, niſi pondus ſupra modum, numerus extra numerum, & menſura omnem excedens menſuram, docet. III. captiuitatem qua detinemur in hoc ſæculo, Septuageſimam nuncupat, quæ ex denario & ſeptenario conſtat propter decem mandata quæ accepimus, & ſeptem impedimenta quibus à mandatorum obſeruantia retardamur, quæ ſunt, neceſſitas huius miſeri corporis, vitia cordis, proſperitas ſæculi, aduerſitas mundi, ignorantia noſtra, aduerſarius noſter, diabolus, &
C inimici hominis domeſtici & proximi eius. *col.104. & ſequentibus ſerm. 1. Septuageſ.*

Eiuſdem ſermo ſecundus hac die etiam habitus de eo quod ſcriptum eſt *Geneſ. 2. Immiſit Dominus ſoporem in Adam.* agit de duplici ſopore, primi videlicet, Adam, & ſecundi, primus in exceſſu contemplationis, ſecundus verò in miſerationis & charitatis affectu. *Ibidem col. 106.107.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud *voca operarios, & redde illis, &c.* tripartitur. I. tractat de vocatione diuina. II. de operatione meritoria. III. de remuneratione cōdigna. Quan-

tùm ad. I. notat Deum vocare auerſos à ſe, ad pœnitentiam; conuerſos ad ſe, ad iuſtitiæ rectitudinē; & perfectos ad conſiliorum obſeruantiam. Quantùm ad. II. docet humanam actionem eſſe meritoriam, in acquiſitione gratiæ cæleſtis, in multiplicatione iuſtitiæ, & in legis diuinæ promulgatione, ignarum proximum docenti. Quantùm ad. III. & vltimum dicit remunerationem fore delitioſam, copioſam, & ſpecioſam. *Tom. 3. ſerm. Domin. de Temp. pag. 51. 52.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eo quod legitur, *Ite & vos in vineam meam.* Quadruplicem oſtendit vineam, in qua laborandum eſt, Eccleſiam, videlicet, conſcientiam, ſapientiam, & pœnitentiam, pulchrè admodum, & omnia ex ſcripturis. *Ibidem pag. 52. col. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud *Voca operarios, &c.* de mercede laborum iuſtis impertienda diſſerit & quatuor complectitur nimirum mercedis iſtius receptionem celerem, liberalem ſolutionem, in merendo facilitatem, & in poſſidendo perennitatem. *Ibidem pag. 53. col. 1.*

Eiuſdem ſermo quartus de eo quod habetur in Euangelio. *Sic erunt nouiſſimi primi & primi nouiſſimi*, veritatem huius concluſionis Euangelicæ probat in Deo in Angelis, in hominibus & dæmonibus. In Deo qui primus in æternitate, factus eſt nouiſſimus in paſſione, in Angelis qui primi erant in naturalibus donis & gratijs, facti fuerunt nouiſſimi ratione iniquitatis, in hominibus qui aliquando primi in vocatione, & conuerſione, vltimi ſunt in retributione. In Dæmonibus, qui primi & vltimi ſunt iniquitate & obſtinatione. *Ibidem pag. 53. col. 2. & 54. col. 1.*

S. IOAN. CHRYSOSTOMI oratio catechetica in dictum Euangelij. *Simile eſt regnum cælorum homini Patrifamilias qui exijt, &c.* ad baptizandos, & baptizatos habita. Varia continet & pertractat; Paterfamilias dicitur Dominus; operarij vocati, omnes pij, qui

A baptiſmum in diuerſis ætatibus ſuſceperunt, vinea, ſalutaria Dei mandata, quibus parum ineſt laboris, & multum lucri. Vocatio diuina omnes inuitans celebratur, negligentia hominum vocationi diuinæ non obtemperantium ſed procraſtinantium, imò nec correſpondentium, reprehenditur. Ad operandum dum tempus habemus hortatur. Laus bonorum, quam ex ipſo Chriſti ore in iudicio audient, deſcribitur, ipſorumque merces, quam pro laboribus læti excipient, declaratur. Copioſa Dei miſericordia & benignitas erga peccatores præſtantiſſima perpenditur. Inuidia fratrum redarguitur.

B Eleganti amplificatione Euangelica parabola illuſtratur. Fides laudatur, bonum opus ſuadetur, corporis ac animæ reformatio traditur, & humilis peccatoris ad Chriſti genua procumbentis oratio conficitur. *Tom. 6. ſerm. 60. à pag. 539. ad pag. 552.*

S. GREGORII MAGNI homilia ad populum hac die habita, in qua Euangelium breuiter perſtringit, & hoc modo explicat Paterfamilias, Conditor omnium dicitur, vinea eius, vniuerſalis Eccleſia quæ tot palmites miſit, quot ſanctos protulit, ad hanc vineam nullo tempore deſtitit operarios mittere, primùm Iudæos, poſtremò Gentiles, cunctoſque homines in

C qualicumque ætate, multi tamen ex ipſis vocati, qui non dicuntur, nec verè ſunt electi; quapropter in hac vita cum timore & tremore ſalus noſtra operanda eſt, vt nec, de bonis operibus glorietur, nec de peccatoribus quantumnis ſceleratiſſimis deſperemus, quamdiu in hoc ſæculo vitam tranſigere illis per tempus liceat. *Tom. 3. homil. 19. in Euangelia col. 53. 54. 55. 56.*

IOAN. GERSONII ſermo in Septuageſima habitus anno 1388. ſuper Euangelium, in tres orationes diſtinctus, quarum prima agit de vinea ſpirituali noſtræ mentis, vt ad eam primo mane conſurgamus: ſecunda de ca-

Digitized by Google

dem vt eam ipſam debite excolamus: tertia vero de vinea ſapientiæ vt eam diligamus. In prima multa habes contra procraſtinatores, & ſaluti non incumbentes. In ſecunda docet vineam animæ noſtræ eſſe ſuffumigandam doctrinæ ſuſceptione, fodiendam cordis contritione, irrigandam lachrymarum imbre, extirpandam pura confeſſione, putandam plena ſatisfactione, & fulciendam tribus palis fidei, nimirum, ſpei, & Charitatis. In tertia denique ſapientiam viti comparat, & quid circa eam ſit obſeruandum annotat. *Tom. 1. part. 2. à col. 718. ad col. 729.*

Eiuſdem ſermo alter in Euangelium, cõtra acediam hac die habitus; Primò varia circa litteram dubia proponit, & ſoluit, v. c. ſi ſeruiendum ſit Deo propter ſpem mercedis? An merces ſit æqualis? quare inchoatur à nouiſſimis? quomodo intelligitur operariorum murmur? quare Deus ſaluat tam paucos? Secundò quoad moralem ſenſum, agit de diuerſis vineis, quas enumerat, principaliter autem de vinea conſcientiæ, fusè, & appoſitè. Tertiò contra acediam diſputat, quæ operarios impedit & à laboribus retrahit; tribus aculeis, pigram naturam noſtram pungendam dicit qui in Euangelio proponuntur, honore, valore, & timore. *Tom. 2. part. 4. ſerm. Dom. in ſeptuag. à col. 375. ad col. 381.*

Eiuſdem ſermo tertius in Euangelicam lectionem, qui dicitur collatio, contra acediam, etiam hac Dominica ad populum prolata, tradit triplicem modum quo acedia homines ad laborem natos tentare conſueuit, tentat enim aliquandò, vt parum laboremus, aliquandò vt male laboremus, aliquando etiam vt nimium laboremus. *Ibidem à col. 381. ad col. 386.*

Hvgonis a S. Victore ſermo de vinea Dominica, in illud *Ite & vos in vineam meam, &c.* quærit quis ſit ager, quæ vinea, quæ foſſio, quæ binatio, quæ tertiatio, qui palmites, quæ pu-
A tatio, quæ plicatio, quæ folia, qui flores, quis fructus, quis denarius qui promittitur: & reſpondet agrum eſſe cor humanum, vineam, diuinam gratiam, foſſionem, compunctionem; binationem ſecundam, compunctionem quæ oritur non ſolum ex ſcrutatione peccatorum, ſed ex conſideratione donorum cœleſtium; tertiationem, compunctionem tertiam quæ procedit de prægustatione futurorum bonorum, palmites bonas cogitationes, putationem, cogitationum inutilium reſecationem; plicationem, humiliationem; folia, bonas actiones; flores, bonam famam; fructum, bonam conſcientiam; & denarium ſummum bonum. *Tom. 2. ſerm. 15. inſtitut. Monaſt. pag. 325. col. 2.*

B Eiuſdem ſermo alter, in Septuageſima de plantandis in nobis virtutum ſeminarijs, eijciendis vitiorum radicibus ſumpta parabola, de Paradiſi delicijs in illud Geneſ. *Tulit Dominus Deus hominem, quem formauerat, & poſuit eum in Paradiſum, &c.* Duo facit, I. Iuſti conſcientiam per omnia Paradiſo terreſtri aſſimilat. II. impij & peccatoris conſcientiam vineæ, in qua tribuli, ſpinæ, vepres, rubi, vrtica, lappa, & cicuta inueniuntur comparat. *Tom. 2. ſerm. 43. inſtit. Monaſt. pag. 354. & ſequentibus.*

C Eiuſdem ſermo tertius, in illud Dauidis. *Super flumina Babylonis illic ſedimus, &c.* in quo diſſerit de flendi tempore in hac vita, de Cantici Alleluya intermiſſione in Septuageſima, quæ tempus ſæculi præſentis, quod ſeptem diebus voluitur, repræſentat, ac de riſu moderando, & modeſtia, vita durante, ſeruanda. *Tom. 2. ſerm. 51. inſtitut. Monaſticæ pag. 365. col. 2. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus, vndè ſuprà, de Captiuitate Babylonica Iudæorum tractat, & captiuitati demoniacæ à qua animæ captiuæ tenentur, accommodat. Domum ſpiritalem iuſti depingit, bonis & donis refertã quibus peccans anima ſpoliatur, & ſeptem

Digitized by Google

principalium vitiorum polluta & obuoluta, quaſi ſub ſeptuagenario numero annorum in confuſione captiua & ſeruituti obnoxia conſtringitur. *Ibidem ſerm. 52. inſtitut. Monaſt. pag. 366.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo primus in illud *Eccleſiaſtici. 40. Occupatio magna creata eſt omnibus hominibus, &c.* de graui iugo ſuper filios Adam in ingreſſu humanæ conditionis, in progreſſu, & in egreſſu, inſtituitur, ac de occupatione honeſta & vtili quæ hodie in Euangelio ſuadetur, diſſerit. *Tom. 1. ſerm. 1. Septuag. pag. 19. 20.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in Euangelium, peccatores de ſua deſperantes ſalute, ad ſpem reuocat, numerum ſaluandorum ſeu electorum examinat, & per patrem-familias, vineam, operarios, conuentione mex denario, quinque horas, forum, otioſos, pondus & æſtum, ac per procuratorem vineæ: Deum, Eccleſiam, iuſtos, mercedis æternæ promiſſionem, quinque hominis ætates, ſæculum, deſides, laborem, ac ſollicitudinem & hominem Chriſtum Ieſum intelligit. *Tom. 1. ſerm. 2. Septuag. pag. 21. & ſequentibus.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo de Septuageſima, inſtitutionis Septuageſimæ rationem profert, eaptiuitatem animarum captiuitati Babylonicæ filiorum Iſrael aſſimilat, gemitus & ſuſpiria animæ in captiuitate conſtitutæ exprimit, numerum ſeptuagenarium, typum eſſe vniuerſi temporis probat, ac tandem vt in præſenti vita, propenſius autem hiſce diebus gemitibus & fletibus operam demus, & ad Hieruſalem cæleſtem patriam ſuſpiremus, amareſcentibus nobis ſæculi voluptatibus, eohortatur. *Tom. 1. Auctarij Biblioth. Patr. ſerm. 12. Iuon. Carnotenſ. col. 820. 821. 822.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo ſuper Euangelium in quo quatuor præcipua notantur. I. Egreſſus Chriſti quinque modis, in mundi principio, in natiuitate, in paſſione, in familiæ ſuæ gubernatione & prouidentia, & in iudicio. II. Stultitia hominis in præſenti vita otio vacantis, quæ colligitur ex quintuplici capite. III. Iuſtitia quæ continet omnes virtutes, per vineam figurata, in qua debemus quinque modis laborare, plantatione, eradicatione, putatione, cuſtodia, & cohibitione. IV. laborantium in hac vinea remuneratio, per denarium deſignata. *Tom. 16. ſerm. Dom. de Temp. fol. 7. col. 1. & 2.*

DOMINICA IN Sexageſima.

Albini Flacci Alcvini diſcurſus in Sexageſimam, diuini officij huius dominicæ rationem profert, & ſexageſimi numeri myſteria enucleat. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patr. lib. de diuin. off. Alcuino authore col. 235. & ſequentibus.*

Amalarii Fortvnati Ep. Treuirenſis de Sexageſima Tractatus officium huius diei explicans, & numeri ſenarij laudem & perfectionem continens. *Tom. 1. Auctar. Bibli. Patr. lib. 1. de offic. Eccleſiaſt. ab eodem congeſto, cap. 2. col. 315. 316.*

S. Ambrosii ſermo hac die habitus, in quo de celebratione Sexageſimæ diſſerit, rationem ieiunij Sexageſimæ, Quinquageſimæ, & Quadrageſimæ affert, & numerum ſenarium myſticum dicit ac cõmendat. *Tom. 5. ſerm. 23. de Temp. col. 29. 30.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium hodiernum quod totum ſub breuitate exponendo perſtringit, fructificationis ſeminis impedimenta, & adiumenta notat, & ex euangelica parabola colligit, diuitias à Chriſto Domino ſpinas eſſe nuncupatas miratur, quid ſit fructum afferre in patientia explicat, & de fructuũ inæquali numero, in fine loquitur. *Tom. 7. homil. hyemal. de Temp. col. 214. & ſequentibus.*

S. Bonaventuræ ſermo. 1. de expoſitione præſentis parabolæ qui in tres ordinatur partes. Prima agit de cordis noſtri, (quod per terram bonam intelligitur) debita ad ſemen ſuſcipiẽdum & fructum ex eo afferendum pręparatione, quæ in tribus conſiſtit, in malarum radicum vitiorum extirpatione, in aquarum, lachrymarum & compunctionum irrigatione, in caloris radioſi ſolis expoſitione & ſuſceptione. Secunda verò de ſeminis verbi cæleſtis firma retentione, ad quam tria requiruntur reuerentia & attentio in audiendo, fidelitas ipſi fidem humiliter & fortiter abhibendo, & patientia cum operis exequutione. Vbi obiter de fructu trigeſimo, ſexageſimo, & centeſimo differens Arithmeticam digitalem oſtendit, & per partes docet. Tertia denique de recepti ſeminis fructificatione, quæ penes tria iſta attenditur, munditiem & puritatem, ob ſpinarum eradicationem; claritatem, & intelligentiam ob aquarum irrorationem, & familiaritatem diuinam ob ſolis ſuſceptum calorẽ. Vnde dicitur iſte fructus optimus, quia habet & pulchritudinem in aſpectu, & vtilitatem in affectu, & delicias in guſtu. *Tom. 3. ſerm. Domin. de Temp. pag. 54. 55.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, tractat de ſpirituali ſeminatione per comparationem ad materialem, & quatuor requiſita conſiderat, nimirum ſeminis bonitatem, ſeminantis liberalitatem, telluris fœcunditatem, & temporis opportunitatem. *Ibidem pag. 56. col. 1.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud. *Exijt qui ſeminat, ſeminare, &c.* quatuor ſeminum ſpiritualium genera notantur, videlicet ſemen ſcientiæ, ſemen pœnitentiæ, ſemen miſericordiæ, & ſemen iuſtitiæ, quæ omnia ex ſcripturis colligit. *Ibid. pag. 56. col. 2.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba, *Aliud cecidit in terram bonam, &c.* quadruplicem oſtendit terram bonam, materialem ſcilicet, virginalem, ſpirituálem, & æternalem; ac de ipſis ſeparatim agit. *Ibidem pag. 57. col. 1. 2.*

S. Cæsarii Arelatensis homilia huic dominicæ & Euangelio præſenti conuenientiſſima, ſiquidem in ea populum admonet & hortatur, vt lectiones diuinas audire ſtudeat, & qui poteſt legere, legat, qui verò non poteſt, legentem libenter audiat; vt à prauis colloquijs ac inanibus, linguam compeſcat, & à prandijs luxurioſis, nec-non & ebrietatibus abſtineat, quia hoc erit animæ pro cibo & potu in æternum, quod hîc de diuina lectione conceperit: vt ſic excolere ſtudeamus animam, quomodo vineam, vel oliuetam; vt animam noſtram præparemus, ad ſemen diuinum fructuosè excipiendum; vbi de agro mundando ſpinis atque lapidibus; vt tricenos, & ſexagenos, & centenos fructus proficiat: ac de tribus profeſſionum generibus virginum, viduarum, & coniugatorum. *Tom. 2. Bibl. Patrum S. P. Cæſar. Arel. homil. 20. de cura animæ, inſcripta, à col. 613. ad col. 617.*

I. Gersonii ſermo in Euangelium, de ira, poſtquam tres cauſas protulit cur in præſenti vita multùm timere habeamus quas ex parabola elicit, probat impatientiam omni bono ſemini ad bene fructificandum aduerſari, triplicique modo diuerſificari; eſt enim ira ſeu impatientia ſubita, prolixa, & grauans, prima terram cordis noſtri reddit calcatam, ſecunda petroſam, & tertia ſpinis refertam, de hac autem triplici ira & impatientia fusè diſſerit, ipſique remedium tradit & adhibet. *Tom. 2. part. 4. à col. 387. ad col. 394.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium ad populum in baſilica S. Petri hodierno die habita, in ipſa diuitiæ ſpinoſæ, & fallaces dicuntur, modus fructuosè verbum diuinum excipiendi traditur, voluptates, & ſolici-

tudines reprobantur, patientia in aduerſis commendatur, denique ad benè operandum hortatur. *Tom.3.homil.15.in Euang.col.38. 39.50.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. de ſemine materiali ad ſpiritalem tranſit, & quid ſeminandum nobis ſit, quouè modo ſemen irrigandum myſticè docet; Deinde de fiducia in Deo habenda diſſerit. *Tom. 2. Auctar. Bibl. Patr. ſerm.27.col.1311.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Euangelij. *Volucres cœli comederunt illud*, tria docet. I. dæmones volucribus comparari propter volatus ſublimitatem, volandi velocitatem, & rapacitatem. II. dæmones, cœli aues dici, ratione originis, ſubtilitatis ac habitationis. III. triplex ſemen à dæmonibus comedi, ſemen verbi Dei, ſemen iuſtitiæ, & ſemen boni operis. *Tom.16. ſerm. Dom. fol. 7. col.4. & fol.8. col.1.*

DOMINICA IN Quinquageſima.

ALBINI FLACCI ALCVINI de Quinquageſima diſcurſus, tria complectitur, hodierni officij Miſſæ expoſitionem, Quinquageſimæ rationem, & quinquagenarij numeri myſteria varia, eorumque intelligentiam. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patr. lib. de diuin. offic. col. 237.238.*

S. AVGVSTINI ſermo de cæco illuminato de triplici charitate proloquitur, de licita humana, de humana illicita, & de diuina qua Deum amamus, qua eius lucem ſicut cæcus hodierni Euangelij, deſideramus; impedit autem ab hac dilectione turba tumultuans & cæco, ne Chriſtum inclamet, contradicens; ſed vincendum & fortius clamandum vt Chriſtus pertranſiens, ſtet, & illuminet tenebras noſtras: tranſijt quidem Chriſtus cum temporaliter pro nobis bona egit, mala pertulit, ſed nunc ad dexteram Patris

A ſtat, vt nobis ſucclamantibus miſericorditer ſuccurrat. *Tom. 10. ſerm.52. de Temp. fol.152 col. 1.2.3.4.*

S. BASILII SELEVCIÆ oratio in illud; *Ecce aſcendimus Hieroſolymam, & filius hominis, &c.* beneficia diuina populo Iudæorum collata commemorat, ingratitudinemque ipſorum ac cordis duritiam miratur qui liberati à malis ope diuina conuicijs, vitijſque liberatorem & benefactorem ſuum inceſſebant; Exinde inuidiam ipſorum contra Chriſtum in ſalutem totius Iudaicæ gentis, nec-non & vniuerſi orbis miſſum, ab ipſomet Chriſto præuiſam, & Apoſtolis ſuis hodie prædictam, de-
B monſtrat. Apoſtolorum ex hac reuelatione mœſtitiam, & ex reſurrectione prænuntiata conceptam lætitiam tanquam ingentis doloris temperamentum repræſentat. Denique Chriſtum cum Petro paſſionem impedire conanti, colloquentem introducit, & aſperitatis erga diſcipulum beneficium oſtendit. *Orat. 31. à pag. 164. ad pag. 169.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium in duas partes ordinata. Prima varias rationes profert, cur Chriſtus prænuntiarit diſcipulis paſſionem ſuã & mortem; & quid ſibi vult quod diſcipuli toties replicatum Dominicæ Paſſionis arcanum intelligere nequi-
C uerint, exponit. Secunda verò cæci infirmitatem, eiuſque curationem ac alias miraculi hodierni circumſtantias conſiderat, & eas allegoricè ad genus humanum refert. *Tom. 7. Homil. Hyemal. de Temp. col. 216. & ſequentib.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud: *Tradetur enim gentibus, &c.* Tria conſiderantur, malignitas Iudæ proditoris ex triplici capite; contemptibilitas & opprobrium Chriſti in corporis flagellatione, & faciei conſpuitione; denique vltimi ſupplicij acerbitas in eius amara morte. *Tom. 3. ſerm. de Temp. ſerm. 1. Dom. in Quinq. pag. 57.58.59.*

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo ſecundus vndè ſuprà, docet Chriſtum Dominum prius traditum, illuſum, flagellatum & conſputum fuiſſe, quam corporaliter occideretur: quia talia patitur anima, vt poſt occidatur ſpiritualiter; ſiquidem traditur à diabolo ſuggeſtionibus, illuditur proſperitatibus, flagellatur aduerſitatibus, & conſpuitur delectationibus. *Ibidem ſerm. 2. pag. 59. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius in alteram euangelij partem de cæco illuminato, oſtendit quatuor ex cauſis cæcitatem culpæ in anima contingere, carnis videlicet voluptate, ſuperbiæ vanitate, rerum cupiditate, ac mentis infidelitate, quæ omnia colligit ex ſcripturis. *Ibid. pag. 59. col. 2. & 60. col. 1.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud: *Confeſtim vidit, &c.* quatuor declarat, quæ animam peccatis excæcatam illuminant, quæ ſunt tribulatio, Chriſti incarnatio, veritatis prædicatio & gratiæ inſpiratio, iuxta quatuor illuminantia oculos cæcorum, vt in ſacris litteris legitur, nimirùm fel, lutum, verbum, & tactum. *Ibid. pag. 69.*

S. I. CHRYSOSTOMI homilia in cæcum à Chriſto ſanatum. I. docet omnes ſcripturarum doctrinas, quæcumque legis, quæcumque Prophetarum, quæcumque Apoſtolorum, quæcumque euangelij, à Spiritu ſancto, tanquam ab vno vberi fonte promanare ac diffluere. II. Exinde miratur, quo pacto euenerit, vt cæcus qui legem, Prophetas, Euangelia non legerat, Ieſum, filiũ Dauid inclamauerit. III. hortatur fideles vt in hanc confeſſionem ex corde prorumpant, & pro animarum ſanitate adipiſcenda, hancce vocem proferant *Ieſu, fili Dauid miſerere mei*, vbi quædam de animæ infirmitatibus, cæcitate, præſertim, ſurditate & lepra. IV. fidem cõmendat, cũ ſaluum faciat. V. inæqualitatis gratiæ rationem aperit, & præclarè explicat. VI. cauſam inquirit, cur Chriſtus permiſerit cæco iſti ſanato vt ſequeretur illum, & ma- A gnificaret Deum; qui aliàs prohibuit à dæmonis vexatione ſanato, ne veniret poſt illum, ſed in domum abiret, & quanta ſibi feciſſet Deus cæteris nuntiaret. VII. de illuminatione ſpiritali Zacchæi per auaritiam excæcati, pluribus diſſerit. *Tom. 6. ſerm. 65. pag. 575. & ſequentibus.*

IOAN. GERSONII ſermo in Euangelium, tractat de inuidia quæ Chriſtum tradidit ad mortem, & mentem hominis excæcat: diſtribuitur autem in tres partes, quarum prima probat inuidiam aduerſari & eſſe contrariam Deo Opt. Max. ſecunda, mundo & proximo, tertia denique ipſimet homini inuido. *Tom. 2. part. 4. col. 394. & ſequentibus.*

B

S. GREGORII MAGNI homilia in euangelicam lectionem ad populum habita, ratio præuiſionis & prænuntiationis Paſſionis Dominicæ tangitur, illuminatio cæci allegoricè exponitur & ad genus humanum appoſitè refertur, miraculi circumſtantiæ perpenduntur, orationis impedimenta notantur, modus illa ſuperandi traditur, lux ſpiritalis commendatur, denique fideles ad Chriſtum ſequendum, & imitandum hortatur. *Tom. 3. homil. 2. in Euang. col. 5. 6. 7.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud: *Cæcus ſedebat ſecus viam, &c.*

C per iſtum cæcum intelligit peccatorem qui ſpiritaliter excæcatur à ſeptem vitijs capitalibus, ſicut homo corporaliter à ſeptem impedimentis viſione priuatur, quæ ſunt faciei inflatio, ſuperbia; aëris obtenebratio, inuidia; oculorum conturbatio, ira; pulueris iniectio, auaritia; oculorum clauſio, acedia; ſanguinis humorumque circa viſus facultatem multiplicatio, gula; nubecula, ſiue paniculi obumbratio, luxuria. Sunt & alia ſeptem quæ cæcos ſpiritales illuminant, nimirum fides, humilitas, amaritudo, dilectio proximi, abundantia lachrymarum, oratio, & ſacrarum litterarũ auditio. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 8. col. 2. 3.*

QVADRAGESIMA SANCTA.

FERIA QVARTA CINERVM.

ALBINI FLACCI ALCVINI diſcurſus de Quadrageſima, in quo agit de officio quadrageſimæ, de numero quadragenario, & de carnis maceratione. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patr. col.238. lib. de diuin. officijs.*

Eiuſdem diſcurſus alter, in capite ieiunij docet. I. quomodo pœnitentia debeat iniungi Chriſtianis. II. octo vitia criminalia enumerat cum ſuis ſpeciebus. III. de ieiunio alijſque pœnitentiæ operibus diſſerit. IV. modum pœnitentem interrogandi in confeſſione tradit. V. pœnitentem inſtruit quomodo ſe gerere debeat in confeſſione. *Ibidem colum. 239. & ſequentibus.*

AMALARII FORTVNATI diſcurſus de quadrageſima, numeri quadragenarij myſteria enucleat, cap. 4. cap. verò. 5. cur quadragenarius numerus temporali vitæ aptetur, inquirit: cap. 6. cur hocce tempore obſeruatio quadrageſimæ inſtituta ſit, poſtulat; cap. autem. 7. de varietatibus officiorum per diem, vſque in Reſurrectionem Domini loquitur. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum lib. 1. de Eccleſiaſt. officijs col.317. & ſequentibus.*

S. AMBROSII ſermo inillud Ioel. *Conuertimini ad me in toto corde veſtro, &c.* multa complectitur documenta. I. dies quadrageſimę vitam præſentis ſæculi ſignificare. II. tempus præſens pœnitentiæ, addictum eſſe virtutibus conſequendis. III. remedium pro ſatisfactione culparum commiſſarum. IV. cibandæ animæ modum, dum corpori ſubtrahitur alimentum. V. hominis interioris curam & exterioris contemptum habendum. VI. denique lectionibus ſacris, & Dei verbis hiſce temporibus ſeriò incumbendum. *Tom. 5. ſerm.25. col.32. & ſequentibus.*

A

Eiuſdem ſermo ſecundus, feria. 5. poſt Dominicam. 2. Quadrageſimæ inſcriptus, huic autem diei Cinerum aptandus docet. I. quadragenarium ieiunij numerum eſſe diuinitus inſtitutum. II. hoſce verno tempore rationabiliter celebrari, per iſtam enim, vt ipſe loquitur, deuotionem cuncta elementa habent profectum, & quicquid tunc temporis in natura operatur, in anima fideli ſpiritaliter perficitur. III. denique quo pacto Chriſtus poſt ieiunium eſurierit, & quod ſit eius alimentum. *Tom. 5 ſerm. 40. col. 57. 58.*

B

Eiuſdem ſermo tertius Dominica. 5. Quadrageſimæ habitus huic tamen diei conuenientiſſimus; fideles hortatur, vt hoc ieiunij tempore declinando à culpis, vacent operibus bonis, duplex autem ieiunium demonſtrat, vnum inutile & vanum, quod inedia membra debilitat, & animam à perditione non liberat: alterum bonum ac laudabile, quo corpus ieiunat à cibis, & anima pariter à peccatis, denique ad miſericordiam erga ſeruos, & liberalitatem erga egenos promouet. *Tom. 5. ſerm. 41. col. 58. 59.*

C

Eiuſdem ſermo quartus Dominica prima quadrageſimæ habitus, de inſtitutione quadrageſimæ concionatur, cur eadem quadrageſima quadraginta & duos dies habeat, rationem profert vbi ieiunia noſtra Iſraelitarum manſionibus aſſimilantur. *Tom. 5. ſerm. 32. col. 44. 45.*

Eiuſdem ſermo quintus, feria. 5. poſt primam Dom. Quadr. dictus, in quo de vtilitate ieiunij quadrageſimalis agitur, ieiuniáque, Chriſtianorũ ca-

Digitized by Google

ſtra, mœnia, & arma dicuntur. *Tom.5. ſerm.36.col.51.52.*

S. Avgvstini ſermo primus hac die habitus, monet fideles vt ſanctè ac ſpiritualiter quadrageſimale tempus celebrent, ne iudicium nobis pariat ſed profectum: deinde eos hortatur ad mundi deriſum, ad voluptatis contemptum, & vt occupationes ſæculi huius, ſi non ex toto poſſint abſcindere, ſaltem ex parte aliqua ſtudeant temperare. *Tom.10.ſerm.55.de Temp.fol.153.col.4.& 154.col.1.*

Eiuſdem ſermo ſecundus docet. I. dies ſanctæ quadrageſimæ, præſentis ſæculi vitam ſignificare. II. ſacram hanc quadrageſimam, tempus eſſe meſſis & ſpiritalis vindemiæ, quo totius anni cibaria animabus noſtris prouidere debemus. III. hiſce diebus, operibus bonis, ac diuinis virtutibus acquirendis, nec-non vitijs omnibus deponendis incumbendum eſſe. IV. verbum Dei, animarum exiſtere alimentum. *Tom.10.ſerm.56. de Temp. fol. 154. col.1.2.3.*

S. Basilii Magni homilia prima de ieiunio, multa præclarè demonſtrat, videlicet, ieiunium alacriter eſſe implendum: non eſſe recens inuentum, ſed tam vetus, vt ſimul cum homine eſſe cœperit: obiectiones non ieiunantium vanas ac futiles: ieiunij excellentias & virtutes eleganti inductione, vini abſtinentiam multùm laudabilem: ieiunantium victoriam: verum ieiunium, ab omnibus vitijs alienum: poſtremò mala à gula & ebrietate prognata. *Tom.1. homil. diuerſar. homil.1. à pag.321. ad pag.332.*

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra mutuata ſimilitudine eorum, qui exhortatorijs orationibus ante conflictum vti ſolent ad milites incitandos, de laudibus ieiunij diſſerit, vt per ſobrietatem ac temperantiã ad ſpiritale certamen animosè deſcendamus; probat autem ieiunij edictum per vniuerſum orbem proclamatum eſſe ac pu-

A blicatum, ac omnibus ieiunium vtile eſſe, & conuenientiſſimum, diuitibus, pauperibus, mulieribus, pueris, viatoribus, militibus, vbi præclara de ſpiritali Chriſtiani armatura; deinde acriter reprehendit eos, qui vt faciliùs ieiunium ſuſtineant, crapula & ebrietate ſe diſponunt ac ingurgitant; poſtremò ieiunium commendat & encomijs celebrat, deniquè ad verum ieiunium, quod fit per abſtinentiam à peccatis cohortatur, ne veniat in nos ieiunium, quod Deus Iudæis comminatur. *Ibidem homil.2.à pag.333. ad pag.340.*

B S. V. Bedæ ſermo in die cinerum, docet nos hodie in pugnam intrare, vnde & ſicut antiqui milites, cineres capitibus noſtris imponimus, leuibuſque cibis corpora paſcimus; alias inſuper affert ex ſcripturis ceremoniæ hodiernæ rationes, cur Chriſtianis cineres imponantur. *Tom. 7.col.361.*

S. Bernardi ſermo in capite ieiunij quomodo debemus vngere caput noſtrum, & faciem noſtram lauare; caput Eccleſiæ laudat quod eſt Chriſtus, Chriſtianos hortatur, vt tanquam mẽbra corporis myſtici Chriſti caput ſuum ſequantur & imitentur, ne indigni abſcindantur, & capiti Dæmoniorum incorporentur: ipſos monet primò vt capiti ſuo hæreant, ipſumque vngant, in illud refundendo quicquid

C in ipſis eſt deuotionis, quicquid delectationis, quicquid affectionis. Secundò vt faciem lauent, hoc eſt, conuerſationem ſinceram non fictitiam, non vt hypocritarum exterminatam exhibeant; faciem lauent, hoc eſt, conſcientiam puram habeant. Denique ieiunium corporale vnctionem mentis nominat, & inediam carnis, refectionem cordis. *Serm.1.in capite Ieiunij.col. 107.& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus hac die habitus, quomodo debemus ad Dominum conuerti, in illud. *Ioel. 2. Conuertimini ad me in toto corde veſtro, &c.* tradit modum conuerſionis ad Domi-

Digitized by Google

num,in humilitate, in dilectione,in timore,in gaudio, in triſtitia, in ieiunio, in flectu,in planctu,in cordis ſciſſione, & in veſtimentorum conſeruatione, quæ omnia myſticè exponit. *Serm. 2. in Capite ieiunij col.109. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſuprà, agit de ieiunio quadrageſimæ deuotè ſuſcipiendo, & implendo: de myſterio quadrageſimæ, vitæ præſentis ſtatum, ſignante: de ieiunio ſenſuum exteriorum: nec-non de abſtinentia animæ à vitijs & peccatis. *Serm. 3. in Capite ieiunij col.111. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo quartus, in duas partes diſtinctus, quarum prima de ieiunio proloquitur, exponitque quo fructu, & quemadmodum oporteat ieiunare: Secunda verò de oratione tractat, & qualiter ſit orandum, oſtendit. *Serm. 4. in Cap. ieiunij col.113.114.*

S. Bonaventvræ ſermo 1. in illud *Iob. 42. Ago pænitentiam in fauilla, & cinere.* quatuor pœnitentiæ veræ vtilitates profert, eſt enim vtilis ad culpæ expiationem, ad diaboli ſpoliationem, ad Angeli congratulationē, & ad Dei remunerationem. *Tom. 3. ſerm. 1. in die Cinerum. pag. 61. col. 1.*

Eiuſdem ſermo II. in illud *Ieremiæ, 6. Conſpergere cinere: &c.* notat per cineres quatuor effici corporaliter, quæ per noſtri humiliationem perficiuntur ſpiritaliter. *Ibid. pag. 61. col. 2. ſerm. 2. in die Ciner.*

Eiuſdem ſermo. III. in illud *Ioel. 2. Conuertimini ad me in toto, &c.* quatuor enumerat conuerſionem peccatoris impedientia, pudorem videlicet in confeſſione, timorem in ſatisfactione; ſpem in futura & procraſtinata conuerſione, & deſperationem in obtinenda remiſſione. *Serm. 3. in die Ciner. pag. 62. Tom. 3.*

Eiuſdem ſermo. IV. præcedentis continuatio, duobus prioribus impedimentis, remedium adhibet, & I. docet quàm vtilis, quàm tolerabilis, quàm rationabilis ſit pudor confeſſionis. II. A quantùm valeat timor ad conuerſionem, ſi attendatur auxilium gratiæ, præmium gloriæ, & iudicium gehennæ. *Ibidem.*

Eiuſdem ſermo. V. tertij & quarti complementum, monet, vt attendamus dierum noſtrorum incertitudinem, periculorum multitudinem, & præmiorum diſſimilitudinem, ne vana ſpes conuerſioni noſtræ obſiſtat. Denique ne deſperatio de diuina bonitate in abyſſum demergat peccatorem, illum cohortatur, vt inſpiciat cum fiducia Dei poteſtatem, veritatem, & bonitatem infinitam. *Ibidem pag. 63.*

B Eiuſdem ſermo. VI. in illud Euang. *Cum ieiunatis, &c.* agit de ieiunij perfectione, quod perficitur plena conuerſione, pura intentione, deuota continuatione, & humiliatione vera, quæ omnia ex ſcripturis colligit & probat. *Ibidem.*

S. Cæsarii Arelatensis homilia ad populum in quadrageſima habita, ſuper illud *Frange eſurienti panem tuum.* Ad quadrageſimale ieiunium qui tenentur & qui non; quod melior ſit eleemoſyna quàm ieiunium, (vt quædam cautè legenda,) & vt peregrini vel in vno angulo domus excipiantur; denique quòd ieiunia noſtra eleemoſynarum pinguedo commendat, ieiunium enim ſine eleemoſyna eſt lucerna ſine oleo. *Tom. 2. Bibl. Patr. homil. 2. col. 574. & ſequentib.*

C S. P. Chrysologi ſermo in Euangelium hodiernum, Hypocriſis mala refert, hydropiſi eam aſſimilat, Hypocritarum miſeriam plangit, & ad eleemoſynam hortatur. *Serm. 7. col. 16. 17. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de ieiunio quadrageſimali. Sacramenta quadragenarij numeri, & quadrageſimalis ieiunij aperit, & copioſiſſimis demonſtrat exemplis. *Serm. 166. col. 417. & ſequentibus.*

S. I. Chrysostomi ſermo admonitorius ſub initium ſanctæ qua-

drageſimæ, congratulatur populo quòd cum multa iucunditate, alacrique animo ad Eccleſiam conuenerit; ieiunium & alias virtutes illius comites Chriſtianorum ferias appellat: modum, verbum Dei vtiliter audiendi, tradit: his prælibatis exordij loco, ad narrationem deſcendit, & de ieiunio parænеſis inſtituitur; probat autem, quòd ſicut crapula humano generi innumerorum malorum cauſa fuit & adiutrix; ita etiam ieiunium, ventriſque neglectus omnium nobis bonorum ſemper cauſa extitit; (vbi quædam de quadrageſimali ieiunio Domini & ſeruorum eius Prophetarum.) Denique ad abſtinentiam cæteraſque virtutes conſequendas auditores ſuos inducit. *Homil. 1. in Geneſ. à pag. 1. ad pag. 8.*

Eiuſdem ſermo habitus in principio quadrageſimæ in illud *Geneſ. 1. In principio creauit Deus cælum, &c.* Ieiunium quadrageſimale ſpiritale vel animarum nominat, in quo coronæ nobis florum gratiarum parantur, in quo carnis fluctus, concupiſcentiarumque turbines mitigantur, in quo fugata vitiorum hyems nunciatur. Exinde ad textus explicationem, orationem conuertit, & quid ad nos de creaturis pertineat narratio, proloquitur; cur Deus per litteras cum hominibus egerit, docet: quantùm valeat ad Creatoris cognitionem creaturarum notitia, oſtendit, denique ad eleemoſynam erogandam pluribus cohortatur. *Serm. 1. in diuerſ. ſcript. loc. à pag. 879. ad pag. 887.*

Eiuſdem homilia in Ionam Prophetam, Danielem, & tres pueros & de pœnitentia, dicta in ſacrorum ieiuniorum ingreſſum. Ieiunium laudibus celebrat, ebrietatis & crapulæ vitia deteſtatur: Ieiunij neceſſitatem demonſtrat: quomodo iraſcatur Deus ieiunio ſpreto, & quomodo lætetur ieiunio honorato, oſtendit: pœnitentiam commendat, eiuſque efficaciam prædicat: ſtatum miſerabilem peccatoris deſcribit & luget: Ionam fugientem, periclitantem, de viſceribus belluæ orantem, in Niniue prædicantem, populumque Niniuiticum pœnitentem miro artificio depingit: rurſùs ieiunium commendat, quòd à nobis excludat mala & animæ & corporis: denique reprehendit eos qui ieiunia ingreſſuri, crapulâ ſe muniunt. *Fuit autem habita hæc concio, vt facilè colligi poteſt ex lectione, feria. III. infra Dominicam Quinquageſimæ. Homil. 53. ad popul. & 1. de pœnitent. à pag. 653. ad pag. 662.*

S. ELIGII NOVIOMENSIS homilia in quadrageſima, de ieiunii laudibus inſcripta, exorditur à diuina miſeratione, quæ multiplicibus modis, noſtræ proſpexit ſaluti. Hortatur exindè ne in vacuum gratiam Dei recipiamus; denique ieiunium celebrat, & mala gulæ in medium deducit. *Tom. 2. Bibli. Patr. hom. 3. ex 16. D. Elig. col. 139. & ſequentibus.*

S. EPHRÆM SYRI oratiuncula, in qua mira de ieiunio proferuntur, & quædam in ebrietatem dicuntur. *Tom. 1. pag. 17.*

D. EVSEBII EMISENI homilia de initio quadrageſimæ, quid commodi, quid vtilitatis exercitium ieiunandi affert, docens: quid boni habeat caſtigatio corporalis, attingens: quid è contra incommodi carnalia oblectamenta nutriant, referens: & ad opera bona exercenda, virtutes acquirendas, & voluptates hoc tempore reſecandas, adhortans. *A pag. 21. ad pag. 24.*

S. HIERONYMI vel potiùs alterius ſermo de quadrageſima, neceſſitatem ieiunij declarat: vt tot diebus pro peccatis noſtris ieiunemus, quot pro ſceleribus noſtris ieiunauit Dominus, hortatur: & vt ſollicita mente à peccatis caueamus. *Tom. 4. ſerm. 32. col. 886. 887.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. in die cinerum, ſeu in capite ieiunij ſermo primus, in quo habentur ieiunij dignitas, vtilitas, & varij effectus: ieiunium ſolemne triplex in Eccleſia: ieiunij

modus; in ieiunio tria vitia cauenda: modus orandi, & eleemoſynas ordinatè largiendi. In illud Euang. *Tu cum ieiunaueris vnge caput tuum, &c. Tom. 1. à pag. 24. ad pag. 30.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud *Iſaiæ. 58. Hoc eſt maius ieiunium quod elegi: Diſſolue colligationes, &c.* I. De tribus impietatis colligationibus diſſerit, hæreticorum, ſcilicet, peccatorum, & damnatorum. Colligatio hæreticorum contexta eſt tribus funiculis, Theologicis autoritatibus malè intellectis, rhetoricis floribus, & dialecticis argumentis; Colligatio peccatorum tribus alijs, concupiſcentia carnis, concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ; Colligatio damnatorum pari modo connectitur, obſcuritate, nempè tenebrarum, acerbitate pœnarum, & diuturnitate miſeriarum. II. De modis iſtarum colligationum diſſoluendi, hæreticorum, videlicet, per fidelem doctrinam: peccatorum, per humilem pœnitentiam: damnatorum, per finalem perſeuerantiam. *Tom. 1. pag. 30. & ſequentibus.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo de capite ieiunij, docet, matrem Eccleſiam filios ſuos materna pietate colligere, & ſaucios ad oſtendenda vulnera ſua, in confeſſione, ne incurata putreſcant hodie inuitare: modum autem pœnitendi tradit, & per capitalia peccata inductione diſcurrit. *Tom. 1. Auct. Biblioth. Patr. ſerm. 13. eiuſdem Authoris. col. 822. & ſequentibus.*

S. LEONIS ſermo de quadrageſima. Quòd hiſce diebus ieiunio piè conſecratis religioſius ſit conuerſandum: quòd ieiunio corporis & animæ opera miſericordiæ ſint adiungenda; quòd opera bona magis ex animi affectione, quàm donorum magnitudine penſentur, (vbi de eleemoſyna mentali quæ ex bona oritur voluntate plura habentur) *ſerm. 6. de quadraget. col. 113. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo, de via Domini paranda, ac de fide, charitate & miſericordia, in hoc ſermone virtus fidei Chriſtianæ amor Dei dicitur, & proximi; viuendi forma ab exemplo operum diuinorum petenda; fides charitatis fortitudo, charitaſque fidei robur; denique quibus ſtudijs in quadrageſima vacandum, vt congruis purificationibus ad ritè Paſcha Domini celebrandum digni habeamur. *ſerm. 7. de quadrag. col. 115. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de vera vtriuſque naturæ in Chriſto ſubſtantia, & quibus argumentis vtramque naturam probauerit, ac de hæreticis vitandis: quod autem attinet ad hoc tempus quadrageſimale docet. I. tunc mentem ſanctum agere atque ſpiritale ieiunium, cùm erroris cibos, venenáque abijcit falſitatis. II. in quadrageſima maiorem dandam pietati operam. *ſerm. 8. de quadrag. col. 119. & ſequentibus.*

Hîc aptari poſſunt ſermones eiuſdem S. de ieiunio Pentecoſtes, in quorum primo agit de abſtinentia, carniſque afflictione, & probat Eccleſię ieiunia authore Spiritu ſancto ſalubriter inſtituta, & neminem in hac vita eſſe ſecurum. In ſecundo, de ieiunio Chriſtianorum, Iudæorum hæreticorum, & paganorum. In tertio, de vtilitate ieiunij, & eleemoſynarum, & quòd eleemoſynæ ieiunijs præſtant. In quarto denique, de laude abſtinentiæ, ieiuniorum efficacia, & carnis caſtigatione. *A col. 220. ad col. 225.*

Item eiuſdem ſermones. 8. de ieiunio decimi menſis. In quorum primo diſſerit de creatione hominis ad Dei imaginem, & quantùm ieiunium, oratio, ac eleemoſyna nos Deo commendent. In ſecundo de vi & efficacia ieiunij. In tertio, hortatur vt ager dominicus fide muniatur, ieiunijs exerceatur, eleemoſyna ſeratur, orationibuſque fœcundetur: ac tandem diaboli aſtutias propalat, qui ſemper bene operantibus magis inſidiatur. In quarto, de ieiunij in vtroque teſtamento ob-

Digitized by Google

ſeruantia tractat, & quid valeat contra peccata. In quinto de ieiunij ac eleemoſynarum fructibus, & de hæreticorum prodigioſa ſeruitute. In ſexto de auaritiæ morbo, & de vtilitatibus eleemoſynarum ac ieiuniorum Chriſtianorum, nec-non de vſura fugienda. In ſeptimo de impugnatione aſſidua inuiſibilium hoſtium aduerſus Chriſtianos, & quibus armis in fugam vertantur ac debellentur. In octauo & vltimo, de ieiuniorum Chriſtianorum téporibus, de abſtinentiæ fructu, ac de duplici ieiunio, ſpiritali & corporali. *A col. 17. ad col. 35.*

Item eiuſdem. 9. alij ſermones de ieiunio ſeptimi menſis, quorum. Primus eſt, de laude abſtinentiæ & eleemoſynarum. Secundus, de fortitudine, continentia, pietatis operibus, ieiunij vtilitatibus, & carnalibus deſiderijs comprimendis. Tertius, de ieiunij neceſſitate, déque publica ac priuata lege ieiunij, orationis, & eleemoſynę. Quartus, de libertate ſpiritus, de diuerſitate ieiunij Iudæorum & Chriſtianorum, de delectu ciborum, de generali ieiunio, de inſidijs diaboli, ac de eleemoſyna Chriſtianis elargienda. Quintus, de fragilitate humanæ naturæ ac pugna carnis, de auxilio diuino, & duobus amoribus atque aduentu regni Dei, nec-non de ieiunio vtrique teſtamento conuenienti. Sextus docet, contitendum eſſe non ſolùm à cibis, verùm etiam & multò magis ab erroribus, (vbi de duplici Chriſti natura, ac veritate eius corporis in Euchariſtia.) Septimus agit de ſpiritali legis impletione, rectáque ieiunij forma, & ſpiritalibus theſauris Chriſtianorũ. Octauus, de duplici concupiſcentia, carnis & ſpiritus, de pugna ſpiritali & abſtinentia. Nonus, de ieiunio corporali quatuor temporum, & de ſpiritali, quod eſt animæ. *A col. 236. ad col. 255.*

Hi autem ſermones de ieiunio cùm huic diei directè non quadrarent, illos ſolùm prænotauimus, & prout apud Autherem inueniuntur, inſcripſimus.

A

S. MAXIMI homilia in die Cinerum in illud euangelij hodierni. *Cum ieiunatis, &c.* Documentum habetur de non ieiunando hominibus, ſed Deo, & quodnam ſit tale ieiunium: de capite noſtro vngendo ſanctæ eleemoſynæ oleo: & de lauanda facie à ſimulata triſtitia, lætitiæ ſerenitate. *col. 584. & ſequentibus.*

ORIGENIS homilia in euangelium, modum tradit fructuosè ieiunandi; ieiunium hypocritarum & hæreticorum condemnat; exterminationem facierum deſcribit, & exponit; mulieres facies ſuas artificiosè pingentes, reprehendit; ieiunium & abſtinentiam à peccatis multùm commendat; non ieiunandum hominibus, ſed angelis & omnibus ſanctis docet; quid ſit ieiunando caput ſuum vngere & faciem ſuam lauare myſticè, & appoſitè interpretatur; à cultu mammonæ & auaritiæ dehortatur; theſauros terræ contemnit, cœli theſauros cæteris præfert, egregiè admodum. *Homil. 4. in diuerſos Tom. 2. pag. 282. col. 2. & ſequentibus.*

B

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. de ieiunio hilariter implendo, & quemadmodum ſerij ac morigeri ſubditi verum ieiunium ſit propriæ excidium voluntatis. *Tom. 2. Auctar. Bibl. Patr. ſerm. 53. col. 1335.*

C

Eiuſdem ſermo alter, de ieiunio, & vacuitate libidinum, hac die habitus; hortatur autem vt ieiunium animi renouationem prælati ſuſcipiamus: & à cunctis iniquitatibus ſpiritali abſtinentia ieiunemus. *Ibid. ſerm. 54. col. 1335. 1336.*

Eiuſdem ſermo alius, Dominica ſecundæ hebdomadis dictus, qui inſcribitur de tranſeundo lætè, atque expeditè ieiunio, ſpe vitæ æternæ. *Ibid. ſerm. 59. col. 1339.*

S. ZENONIS VERONENSIS ſermo de ieiunio, in quo. I. ieiunium eorum, qui à cibis eſuriunt, vt litibus ſatientur, condemnat. II. vt læti, & hi-

Digitized by Google

lares ieiunium ſanctificemus, hortatur. III. ieiunium medicinæ aſſimilat. IV. quodnam caput vngere debeamus, declarat. V. quid ſit faciem ſuam lauare, docet. VI. ſimulationem faciem exterminantem deteſtatur. VII. perantiquum probat ieiuniorum inſtitutum. VIII. ieiunium viam dicit, qua ad paradiſum ire debemus. Vbi de effectibus ieiuniorum quædam notantur & euangelium hodiernum exponitur. *Tom. 2. Biblioth. Patr. col. 776. & ſequentibus.*

FERIA QVINTA
Cinerum.

S. Ambrosii ſermo in dedicatione Eccleſiæ legatur infra in feſto dedicationis: euangelium enim Centurionis exponit, ac interpretatur.

S. Avgvstini ſermo de puero Centurionis, & verbis eius indignum ſe præſentia Domini iudicantis. Vis humilitatis declaratur, quæ habitare facit Dominum gloriæ in animo & pectore: vt patet in Centurione, in cuius domum Chriſtus non intrauit, & tamen pectus poſſedit; Centurio corde Chriſtum geſtans laudatur; fides eius in humilitate commendatur; verus Iſraelita ſecundum ſpiritum dicitur; domo Centurionis, in qua Chriſtus corpore non intrauit, Eccleſia Gentilium probatur figurata: ab ipſa enim licet Chriſtus corpore abſens fuerit, quia non ibi natus, non ibi paſſus: mente tamen, & Maieſtate præſens ibi extitit; vnde dicit hodie *non inueni tantam fidem in Iſrael, &c. Et filij autem regni eijcientur in tenebras, &c.* Vbi multa de Iudæorum iuſta reprobatione, de gentilium gratioſa adoptione, ac de Idololatris. Reliqua huius ſermonis ad Dom. 23. poſt Pent. pertinent. *Tom. 10. ſerm. 6. de verbis Domini fol. 4. col. 4. & ſequentibus.*

S. Basilii Selevciæ oratio in Centurionem; Vocationem Gentium in Centurione agnoſcit; ſanitatem ſerui corporalem, & Centurionis ſpiritalem miratur; cur Chananæa mater pro filia rogitans repulſam tulit, Centurio verò pro ſeruo rogans ſerui ſanitatem dicto citiùs obtinuit, rationem reddit; fidem Centurionis prædicat, nec-non prudentiam, & religionem; Iudæorum reprobationem oſtendit: Gentilium electionem comprobat, & ad fidem ſeruandam, incredulitatemque fugiendam cohortatur; *Orat. 19. à pag. 108. ad pag. 113.*

S. V. Bedæ homilia in euangelicam lectionem quam interpretatur, varias circa Centurionis hiſtoriam difficultates ſoluit, Euangeliſtarum apparentem diuerſitatem de Centurionis ad Chriſtum acceſſu concordat, & eius præclaras virtutes miratur. *Tom. 7. ſerm. 1. Dom. 3. poſt Epiphaniam col. 210. & ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de Centurione, euangelium exponens. I. Centurionem militiæ Chriſtianæ ducem nominat; nobis enim petendi præbuit formam, normam dedit credendi, virtuteſque inſequendi. II. Hæc Centurionis verba, *puer meus iacet*, ponderans, ſeruos hominum iacere, Dei verò ſtare, oſtendit. III. Chriſtum veniſſe docet ad hoc, vt iacentes leuaret. IV. Humilitatem Centurionis commendat. V. diuini verbi virtutem pluribus demonſtrat. *Serm. 15. col. 37. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo alter vnde ſupra; Euangelium percurrit, & commentatur, Iudæorum cæcitatem, & incredulitatem oſtendit, & condĕnat, Gentium vocationem in Centurione contemplatur, ac per Centurionis ſeruum, & tectum corpus noſtrum intelligi debere oſtendit, (vbi quædam de myſterio incarnationis Verbi ſub tectum carnis noſtræ intrantis.) *Serm. 102. col. 268. & ſequentibus.*

Digitized by Google

FERIA SEXTA Cinerum.

S. AMBROSII ſermo, in quo docet populum quòd Quadrageſimam cum ieiunijs & eleemoſynis cuſtodire debeat, quòd bonum ſit ieiunare, melius eleemoſynā dare, vtrumque implere optimum, quòd non habentibus vnde tribuant, bona ſufficiat voluntas, quòd peregrinos excipere debeamus, quòd merces eleemoſynæ in cœlo reponatur, denique ad caſtitatem per totam Quadrageſimam ſeruandam, & eleemoſynæ operationem in conſuetudine mittendam ſuos hortatur. *Tom. 5. ſerm. fer. 5. poſt diem Cinerum. col.* 34. 35. 36.

Eiuſdem ſermo in illa euangelij verba. *Te autem faciente eleemoſynam, &c.* de dextera & ſiniſtra manu differens, docet per dexteram Dei amorem intelligi, per ſiniſtram verò vanitatem mundi: vnde cauendum ne quod per eleemoſynam facit amor Dei, perdat vanitas mundi; (vbi multa habes de dextera, & de dextera arida à Chriſto ſanata. *Tom. 5. ſerm. fer. 6. Ciner. col.* 36. 37. 38.

S. ANASTASII SINAITÆ oratio de ſacra ſynaxi, & de non iudicando, déque obliuione iniuriarum, in qua efficaciter demonſtrat illum qui inimicis non dimittit iniurias, contra ſemetipſum ſententiam ferre, crimen, & veniæ expers peccatum cōmittere, quod tranſcendit omnium aliorum criminum enormitatem. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. col. 5. & ſequentibus.*

S. AVGVSTINI homilia de eo quod Dominus dicit in euangelio, *Diligite inimicos veſtros, benefacite, &c.* Inimicos non diligentes, nec illis benefacientes acriter reprehendit, eorum obiectionibus reſpondet, argumentis *ad hominem*, eos conuincit, quo pacto abſque offenſa inimicos noſtros occidere poſſu-

A mus, docet, oratione videlicet, ſicut Chriſtiani Saulum perſecutorem interfecerunt orando, vt Chriſtus prædicatorem faceret illum viuificando; Inſuper duplicem eleemoſynam oſtendit, cordis vnam quæ fit indulgendo, pecuniæ alteram, quæ fit erogando. *Tom. 10. lib. 5. Hom homil. 6. fol. 92. col. 2. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra multa complectitur. I. inimicos diligendos eſſe, non inquantum inimici ſunt, ſed inquantum homines. II. Odio habendum inimicum, non inimicos, diabolum non homines. III. Præceptum de inimicorum dilectione impoſſibile
B non eſſe. IV. Quomodo huic Domini præcepto non ſit aduerſum quod & in Prophetis inueniuntur multæ imprecationes aduerſus inimicos. V. Conciliationem locorum S. Scripturæ, qui huic præcepto videntur contradicere. VI. Plus diligendos inimicos, quàm amicos. VII. Hypocritas prodit. VIII. In eleemoſynis largiendis dextram manum amorem Dei eſſe, ſiniſtram verò mundi vanitatem, vel cupiditatem. (Hæc autem myſtica expoſitio eſt etiā D. Ambroſij, vt hîc ſup. notauimus, & penè iiſdem verbis.) Denique totum euangelium percurrit, & commentarijs illuſtrat. *Tom. 10. ſerm. 59. de Temp. fol.* 155. 156.

C Eiuſdem ſermo de eo quod hodie legitur, *Neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua, &c.* Loca diuerſa ſcripturæ de eleemoſyna, de ieiunio, ac de orationibus publicè, aut in abſconſo faciendis, quæ videntur contraria, concordat: & docet quod quando aliquid agitur intentione mundi, tunc publicè fit etiamſi in occulto peragatur, & quod operatur intentione Dei, ſemper occultè fieri etiamſi in publico videatur. *Tom. 10. ſerm. 60 de Temp. fol. 156. col. 2. 3.*

Eiuſdem ſermo de dilectione in euangelium hodiernum. Oſtendit neminem poſſe ſe excuſare à dilectionis præcepto, eſt enim, cum Dei adiutorio

in

in noſtra poteſtate illam habere; quapropter perperam à dilectione inimicorum ſe excuſatos quidam prætendunt, fingentes non ſolùm laborem in præcepto, ſed & impoſſibilitatem in adimplendo charitatis mandato; Præterea docet iſtud mandatum de dilectione inimicorum, non eſſe conſilium, ſed verum præceptum, quod qui non impleuerit, euadere pœnam non poterit. Denique miratur, qua fronte indulgentiam peccatorum ſuorum obtinere petit,& poterit, qui Deo præcipiente inimicis ſuis veniam dare non acquieſcit. *Tom.10.ſerm. 61.de Temp.fol. 157.*

Eiuſdem ſermo de dilectione inimicorum. De amœniſſimis ſcripturarum montibus paucis floribus collectis,medicamentum animæ ægrotanti conficit: iſtud autem medicamentum, plenam & perfectam dilectionem dicit, per quam poſſit non ſolùm amicos, verùm etiam inimicos diligere; vbi multa antiquorum Patrum exempla, qui inimicos dilexerunt, proferuntur, & quantum ſit malum inimicis non parcere,docetur.*Tom.10.ſerm.168. de Temp. fol.210.col.3.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, docet modum interpellandi iudicem noſtrum Chriſtum,cauſamque coram illo agendi, vt remittat nobis iniquitates noſtras,in his conſiſtere verbis, *Dimitte nobis debita noſtra: ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris*, quæ docuit nos tunc Aduocatus humani generis, poſteà Iudex omnium futurus; quapropter qui non dimittit inimicis, nec illi dimittetur. Inſuper monet non ſolùm condonandas eſſe iniurias veniam rogantibus,ſed etiam non poſtulantibus, cùm Dominus in cruce ſanguinem fundens non tantùm pro rogantibus orauerit, ſed & pro inſultantibus,& interficientibus. *Tom.10.ſerm. 170.de Temp.fol.211. col.3.4.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Qualiter Chriſtiani cum inimicis agere debeant, oſtendit. Aduerſus eos qui ſibi ipſis blandientes dicunt virtutibus ſufficere, non odiſſe inimicos: ſed eos diligere plus præcipi, quã humana patiatur natura, diſputat, & exemplis antiquorum conuincit. (Vbi notandum venit V. Bedam ſi non omnia quæ in hac homilia habentur, ſaltem plurima à D. Auguſtino mutuatum eſſe.) *Tom.7. in Homil. Quadrageſ. col.219. 220.*

S. Cæsarii Arelatensis homilia de eleemoſyna, huic euangelio coaptanda. Probat. I. eleemoſynam peccata redimere. II. Deum ideo pauperes voluiſſe in hoc mundo,vt diuitum peccata expiarentur,quod ſummum diuinæ miſericordiæ videtur artificium. III. Hortatur eos,qui eleemoſynam erogando facere præ inopia non poſſunt, vt ad aliud eleemoſynarum genus,quod fit remittendo, & iniurias condonando, tranſeant, & toto corde ſuis inimicis indulgeant; ab hoc autem eleemoſynæ exercitio nullus ſe excuſare valet, de cordis enim theſauro, & bonæ voluntatis promptuario profertur. IV. Tertium docet genus eleemoſynarum quod eſt ſpiritale; & fit cùm alios ſicut nos ipſos diligimus, & pro cunctis preces fundimus. *Tom. 2. Biblioth.Patr. Homil. 9. col.590.591.*

Ibidem eiuſdem homilia de diligendis inimicis, habetur apud D. Auguſtinum ſerm. 168. de Temp. iiſdem ferè verbis; quare videtur non eſſe D. Auguſt. vel ex D. Auguſtino à S. Cæſario collectam & deſumptam eſſe. Require hîc ſuprà,ſermone quinto D. Auguſtini. *Tom.2. Biblioth. Patr. homil.11.col.594. & ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de ieiunio & eleemoſyna,ieiunium laudibus celebrat præclaris, & eleemoſynæ fructus & encomia prædicat. *Serm. 8. col.19. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo in illam euangelicæ lectionis partem, *Attendite ne iuſtitiam veſtram faciatis coram, &c.* Difficulta-

Digitized by Google

tem ſoluit, quomodo Deus iuſtitiam vult celare, cuius opera vult ſic elucere, vt præcipiat ſuis diſcipulis; *ſic luceat lux veſtra coram hominibus: vt videant opera veſtra bona.* Differentiam inter veram, & falſam iuſtitiam declarat. Eleemoſynam ob vanitatem factam, hoſtilem nominat, & contra Deum inſultantem. Deum facta metiri ex intentione & placendi voluntate. Siniſtræ manus pugnam in dexteram deſcribit, & virtutum ac vitiorum certamen depingit. Hipocryſim deteſtatur, & ad fugiendum ea quæ in ſiniſtris ſunt, ſi in iudicio à dextris deſideramus aſtare, hortatur. *Serm. 9. col. 22. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de ieiunio & eleemoſyna. I. Deplorat eos, qui dorſa hoſtibus non dederunt, delictis & crapulæ dediſſe pectora. II. Non ieiunantes efficaciſſimo conuincit argumento. III. Humanæ naturæ fragilitatem pluribus lamentatur. IV. Ad hanc ſanandam, ieiunium ſalubre dicit medicamentum, ſed eleemoſynâ nobis emendum, abſque enim miſericordia & liberalitate ſuum non ſortitur effectum. V. Eleemoſynæ vtilitates quaſdam refert, & multùm commendat. *Serm. 41. col. 106. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de oratione, ieiunio, & eleemoſyna, oſtendit tria hæc, quid vnum eſſe, per quod ſtat fides, conſtat deuotio, virtuſque manet: quod probat antiquorum exemplis. Vbi multa præclara de harum virtutum diuerſis effectibus. *Serm. 43. col. 111. & ſequentibus.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo ad eos, qui ad Miſſas & collectas non occurrerunt; Vbi licet multa hodierno Euangelio non conueniant, (applauſus enim reſpuit auditorum, auditores ſuos vrget, vt abſentibus quæ audierint communicent, non nobis ſolis natos eſſe probat, abſentes reprehendit, quod ad verbum Dei audiendum non confluerent, eorumque excuſationes A & prætextus reprobat, præſentes hortatur vt abſentes ad conciones & conuentum pertrahant opportunè, & importunè.) tamen plura habet ad propoſitum, in illud Apoſtoli, quod ad præſens euangelium referri poteſt, *ſi eſurierit inimicus tuus ciba illum.* I. Siquidem difficultatem ſoluit, quare cùm Apoſtolus ab ira reuocaret, & manſuetudinem erga inimicos ſuaderet, dicens *ſi eſurierit, &c.* ſtatim ampliùs illos exaſperaſſe videtur, & iracundia inflammaſſe, addens hæc verba, *Hæc autem faciens, carbones ignis congeres ſuper caput eius.* II. Quomodo ſit vincendus inimicus docet. III. Facilitatem præcepti de diligendo inimico demonſtrat B ex veteris Teſtamenti Patribus qui illud adimpleuerunt, præſertim Dauid, qui maiorem in modum nouæ legis mandatum, antiquæ legis tempore obſeruauit. (Vbi habes inſignis Dauidis elogium.) *Tom. de diuerſis ſerm. 16. à pag. 220. ad pag. 239.*

Eiuſdem homilia in illud Euangelij, *Attendite ne eleemoſynam veſtram faciatis coram hominibus.* Docet Chriſtum hiſce verbis more peritorum agriculturæ artificum, qui plantas & arbores in altitudinem erigentes, ſuperfluos & ſtolones importunos opportunè defringunt, moleſtas eleemoſynæ ſuperfluitates pullulantes repurgare: reſpectus C humanos reſcindendo, oſtentationes vanas amputando, & alia eiuſmodi eleemoſynæ fructum impedientia, prohibendo. Vbi, quid ſit faciendo eleemoſynam tuba canere, ſiniſtram opus dexteræ neſcire debere, egregiè interpretatur: & quanta Euangelio cùm legeretur reuerentia, etiam ab ipſis Regibus, ſuo tempore ſit exhibita, oſtenditur. *Tom. 6. homil. 57. à pag. 523. ad pag. 529.*

S. EPHRAEM paræneſis; Quod Chriſtianum oporteat eſſe longanimem, & immemorem iniuriarum. I. Modum tradit patienter iniurias & contumelias ſuſtinendi. II. Do-

Digitized by Google

ꝗet, aduerſus contumelioſos non eſſe agendum contumelioſè. III. Monet cauendum eſſe à riſu qui excitat proximum ad iram. IV. Excuſationibus, contumelijs affectorum occurrit, & Chriſtum opponit. V. Exempla Dauidis, qui cum malediceretur, non maledicebat, proponit. *Tom. 2. Paraneſi. 32. pag. 390. 391.*

S. Leonis ſermones quinque de eleemoſynis & collectis. In quorum primo quoſdam eleemoſynarum fructus refert, & ad pauperibus largiendum cohortatur. In ſecundo eleemoſynam dicit lauacrum ſecundum à peccatis, ipſâ enim peccata extinguuntur: & opus probat maximæ charitatis. In tertio oſtendit opera bona, præſertim verò eleemoſynam excruciare diabolum. In quarto agit de ſalute hominum per eleemoſynam: Diaboli aſtutiam & malitiam in deceptione generis humani detegit, cùm multis quibus auferre non potuit fidem, ſuſtulit charitatem: ſed cùm ad ſalutem non ſufficiat confeſſio labiorum, laborum exercitium eſt aſſumendum, & miſericordiæ operibus inſtanter incumbendum, ipſa enim ſunt quæ ſaluant hominem, & extremi iudicij non experiuntur furorem; Denique inſtitutionis collectarum originem profert, & ad verecundis pauperibus ſubueniendum, hæreticoſque ſacerdotibus prodendos, hortatur. In quinto eleemoſynarum bona recenſet, & virtutes omnes ſine miſericordiæ operibus non prodeſſe, docet. *A col. 10. ad col. 17.*

Eiuſdem ſermo de laude charitatis, & de offenſis remittendis, animas noſtras Deitatis eſſe habitaculum dicit, quas ideò ab omnibus contaminationibus oportet eſſe purgatas, & omni ornatu virtutum decet eſſe condecoratas; erunt autem perfectæ in ſingulis, ſi obtineant communionem decoris; communionem verò habebunt pulchritudinis, ſi ſint in connexione charitatis; at tunc erunt in connexione charitatis, cum cunctos amicos, & inimicos dilexerint. Ad hanc autem dilectionem, & erga pauperes miſericordiam prouocat. *Serm. 10. de Quadrag. col. 124. & ſequentibus.*

DOMINICA PRIMA *Quadrageſima.*

S. Ambrosii ſermo in illud epiſtolæ, *Ecce nunc tempus acceptabile*, hortatur fideles ad bona opera ampliori deuotione hoc tempore peragenda, oſtendens hoſce dies ad deflenda & delenda peccata totius anni fuiſſe inſtitutos. *Serm. 28. de Temp. Tom. 5. col. 38. 39.*

Eiuſdem ſermo alter in epiſtolam in quo populum multa docet. I. tempus quadrageſimale eſſe tempus cœleſtis medicinæ. II. Chriſtum Dominum verè eſſe medicum occidentem, & viuificantem, percutientem & ſanantem. III. præceptum huius diuini medici de ieiunijs, orationibus, & vigilijs hoc quadrageſimali tempore obſeruandis. IV. conuerſionem morum, nouam natiuitatem eſſe, pulchrè demonſtrat. *Serm. 29. de Temp. Tom. 5 col. 39. 40.*

Eiuſdem ſermo ſuper Euangelium in quo de Chriſti tentatione & noſtra concionatur, & diuiditur in 4. partes. In I. non mirum eſſe, ſi Chriſtiani à dæmone tentantur, cum ipſemet Chriſtus fuerit tentatus per omnia. In. II. diabolicæ fraudis aſtutiam detegit in eo quod dixit *mitte te deorſum*, conatur enim ſemper perfectos ad inferiora à ſuperioribus, & à cæleſtibus ad terrena deijcere. In III. fiduciam in Deum tempore tentationis habendam docet. In IV. ſolum peccatum auxilium diuinum impedire, declarat, eo quòd inter Deum & hominem ſeparet. *Serm. 30. de Temp. Tom. 5. col. 41. 42.*

Eiuſdem ſermo pro hac Dominica qui eſt de ratione Quadrageſimæ; Vbi acriter reprehendit non ieiunantes, &

Digitized by Google

in ieiunio ſuperſtitiones vanas obſeruantes: Deinde agit de quadrageſimi numeri myſterijs ex teſtimonijs ſcripturæ deſumptis. *Serm.31.de Temp. Tom. 5.col.42. 43.*

Eiuſdem ſermo feria.6. poſt primam Dominicam Quadrageſimæ habitus, ad hanc tamen diem referendus, de ieiunio Chriſti & tentatione diſſerit, ac multa pertractat, nimirum, cur Chriſtus poſt ieiunium tentari voluerit, quare dæmon in ipſa tentatione mutationem lapidis in panem poſtulauerit, & de ſapientia Chriſti Domini in reſponſione; Vbi de cibo ſpiritali animarum,hoc eſt,verbo Dei,pulchra habentur. *Serm.37.de Temp.Tom.5.col.53.54.*

Eiuſdem ſermo cuius inſcriptio declarat ſatis, ipſum fuiſſe habitum feria ſecunda infra hebdomadam ſecundam Quadrageſimæ, ſed huic Dominicæ potius conuenit & ideo in hac ſerie attexendum cenſui, in ipſo ſiquidem agit de cauſis ieiunij Chriſti & duas affert. I. eſt vt ſuo exemplo tanquam bonus medicus priùs potionem,quam ægro daturus eſt deguſtans nos ad ieiunium prouocaret. II. vt primi hominis peccato conueniens remedium adhiberet, & qui per intemperantiam in morbum incidit, per abſtinentiam conualeſcat; Vbi multa de primo & ſecundo Adam per antitheſim dicuntur. *Serm.39. de Temp.Tom. 5.col.55.56.*

S. AVGVSTINVS tres habet ſermones pro hac die.In primo agit de ieiunij quadrageſimalis myſterio, de eius fructu, vtilitate & modo,ac de ieiunio duplici ab eſcis,videlicet, & à vitijs.

In ſecundo, de laude ieiunij & vituperio intemperantiæ plurimis exemplis è ſcriptura deſumptis diſſerit; Vbi multa de ieiunij effectibus;tandem populum hortatur, vt ieiunio adhibeat eleemoſynam, & ſit noſtra pœnitentia egenorum lætitia.

In tertio de confeſſione & pœnitentia in præſenti vita facienda, de fletu A duplici propter bona omiſſa & mala commiſſa, & de peccatis poſt confeſſionem non perpetrandis. *Tom.10.ſerm. 64. 65. & 66. fol.158. col. 4. & ſequentibus.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium hodiernum,in qua. I. à quo ſpiritu ductus fuerit IESVS in deſertum exponitur. II. quædam ieiunij & numeri quadrageſimalis myſteria aperiuntur. III. tentationem dæmonis, nullam in Chriſto perturbationem excitaſſe declaratur. IV. tentationem, ſignum eſſe perfectionis, aſſeritur, amplius enim dæmon expugnare contendit,quos ſibi rebelles cõſpicit. V. Chriſti humilitas monſtratur, & ſæculi momentanea vanitas deſignatur, humilitas,quando permiſit ſe à dæmone in B altum eleuari, vanitas, cùm diabolus in momento omnia mundi regna illi oſtendit. VI. quid ſit ſoli Deo ſeruire & quo pacto hoc intelligatur. VII. quomodo omnis tentatio dæmonis in tribus aſtutiæ fraudibus conſummatur, explicatur. *in homil. quad. Tom. 7. à col. 223.ad col. 226.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus,in illud, *Ecce nunc tempus acceptabile*, de quatuor temporibus memoriæ tradendis, agit, quæ ſunt tempus reconciliationis, tempus humanæ reſolutionis, tempus diſtrictiſſimi examinis, & tempus damnationis. *Tom. 3. C ſerm.de Temp. pag.64.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, primus in Euangelium docet nos exemplo Chriſti qualiter reſiſtere diabolo debeamus & tres complectitur partes: Prima agit de ſpiritus motione & inſpiratione in illud, *Ductus eſt Ieſus à ſpiritu:* Vbi oſtenditur triplex ſpiritus à quo Chriſtus fuit ductus, videlicet veritatis, æquitatis, & fortitudinis. Secunda, de loci ſecuritate ad validè reſiſtẽdum, in illam particulam, *deſertum.* Ieſus ſiquidem in deſerto exiſtens, etiam antequam tentaretur iam de tentationibus victoriam reportabat & triumphabat,

Digitized by Google

quod pulchrè declaratur. Tertia de tribus tentationum generibus, quibus dæmon Chriſtum aggreſſus eſt. *Ibid. pag.64.65.66.*

Eiuſdem ſermo tertius qui & in Euangelium ſecundus. I. Tria tentationum genera pulchrè admodum explicat teſtimonijs è ſcriptura deſumptis. II. Apparatum armorum, quo cōgrediamur, deſcribit. III. Auxilium, quo muniamur, oſtendit. IV. Coronam gloriæ, quo alliciamur, proponit. *Ibidem.pag. 66.col.2.*

Eiuſdem ſermo quartus, laus eſt Quadrageſimæ quæ vtilis eſt ad veniæ conſequutionem, ad gratiæ augmentum, ad victoriæ reportationem, & ad gloriam promerendam: Prima vtilitas in quadrageſima Niniuitarum notatur; Secūda, in quadrageſima Moyſis; Tertia in quadrageſima Chriſti; quarta in quadrageſima Heliæ. *Ibidem pag. 67.*

Eiuſdem ſermo quintus quadruplicem hominis Chriſti aſſumptionem enumerat & exponit. Prima facta fuit in incarnatione; Secunda in tentatione hodierna; Tertia in iuſtificatione ſeu ſacramento altaris; Quarta in Aſcenſione. *Ibidem. pag. 67.68.*

S. P. Chryſologi ſermo primus de ieiunio & tentationibus Chriſti, in quo oſtendit. I. Diabolum mali eſſe authorem, & nequitiæ originem. II. Eumdem ſemper primordia boni tentationibus pulſare. III. Quadrageſimæ virtutem. IV. Quare Chriſtus ieiunauerit. V. Stultitiam & miſeriam dæmonis in tentando Chriſtum Dominum. *Serm.11.col.27. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſuprà, in quo varia conciouatur præcipuè autem. 5. nimirùm tempus quadrageſimale bellorum ſpiritualium tempus eſſe docet, populum ad bella peccatis indicendum prouocat, inimicorum aſtutias & nequitias prodit quibus militat aduerſus Chriſtianos, laudem & virtutem ieiunij prædicat, & diaboli vanos conatus deridet. *Serm. 12. col.30. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius docet Chriſtianos tempus Quadrageſimæ tempus eſſe conflictus virtutum & vitiorum, ieiunium laudibus extollit, dæmoniſque aſtutias & tentationes contemnit. *Serm.13.col.32. & ſequentibus.*

S. I. Chryſoſtomi homilia de diabolo tentatore. In qua rationem reddit cur de dæmone ſermonem habeat, quare diabolus è medio non ſit ſublatus, quod eius malitia nihil nos poſſit lædere, ſi velimus, & quod ſemper non ſit cauſa mali, imò magnam nobis vtilitatem affert, ſi eo, vt oportet vtamur; denique quinque vias pœnitentiæ indicat, quæ ſunt peccatorum damnatio, iniuriarum remiſſio, oratio, eleemoſyna, & humilitas, ad quas populum hortatur. *Homil. 25. ad popul. Ant. à col.318. ad col.327.*

S. Ephræm ſermo huic Dominicæ ſatis conueniens, in quo oſtendit quomodo anima cum lachrymis debeat orare Deum, quando tentatur à diabolo; deinde ab inferioribus reuocat, & ad ſuperna prouocat. *Tom. 1. pag. 62.*

I. Gersonii ſermo in hanc Dominicam in præludio docet tempus quadrageſimale eſſe tamquam decimationem totius anni, & vitam præſentem, deſertum in quo tres ſerpentes reperiuntur ſicut in ſolitudine populi Iſraël, in exordio de ſuperbia differit quæ tribus modis tentat pœnitentiam; videlicet inobedientia, præſumptione, & vana excellentia, quæ in hoc Euangelio manifeſtantur, & à Chriſto Domino debellantur: & iuxta hanc triplicem tentationem partitur ſermo in tres partes. In prima poſt varias quæſtiones & earum ſolutiones circa litteram Euangelij oſtendit quomodo inobedientia contra præceptum eccleſiaſticum de ieiunio quadrageſimali obſeruando murmuret: Vbi multa in laudem ieiunij proferuntur; & multiplices caſus pro obligatione ieiunij ſol-

Digitized by Google

uuntur. In ſecunda, præſumptionem, pœnitentiam propulſare, vt procraſtinetur, & Confeſſarios inſtruit, multis documentis. In tertia, vanam excellentiam, pœnitentiam deſtruere, diuitias enim & honores quærendo, impedit tertiam partem pœnitentiæ, ſatisfactionem, ſicut inobedientia non ieiunando primam, contritionem ſeu dolorem de peccatis, & præſumptio ſecundam, videlicet confeſſionem. *Tom. 2. part. 4. à col. 402. ad col. 410.*

Eiuſdem ſermo alter in illud Euangelij, *Non in ſolo pane, &c.* In quo oſtendit quomodo diabolus tribus tentationum generibus, gulâ, præſumptione, & auaritiâ ſit conatus auferre Chriſto panem deuotionis, quo in deſerto nutriebatur; Deinde moraliter concionatur & in ſexdecim conſiderationes totum complectitur. I. eſt, quantò anima bene viuere nititur, tantò ab inimico tentatur. II. ſignum bonum eſt quando anima in ſuæ conuerſionis primordijs impugnatur. III. anima conuerſa non ſtatim ad vitæ ſpiritalis eminentiam, eleuanda. IV. in tentationibus ad Deum per humilitatis orationis & timoris viam recurrendum. V. rationabiliter inſtituta fuêre ieiunia. VI. excuſantur quidam à ieiunio quadrageſimali. VII. quomodo etiam alijs temporibus Chriſtianus abſtinere debeat per ſobrietatem. VIII. gula, flagellorum Dei cauſa. IX. tentatio inimici quoſdam eleuat, vt ſtatim ad ima deijciat. X. pro virtutum adeptione, cauenda præſumptio & propria fiducia. XI. diſcere ſcripturam ſacram animo ſolùm curioſo, aut malo, res periculoſiſſima. XII. cooperatio propria in ſalutis proſequutione, neceſſaria. XIII. diuitiarum ſtudium vitandum nec illis animo inhærendum. XIV. auaritia, dicitur Idololatria. XV. iniuria Deo illata, vindicanda. XVI. poſt graues tentationum afflictiones, magnas Deus immittit conſolationes, hæc autem omnia ex Euangelio hodierno

A deſumuntur. *Tom. 2. parte. 4. à col. 424. ad col. 432.*

S. GREGORII MAGNI homilia in qua lectionem Euãgelico ſuo more explanat, & partiri poteſt in 5. membra. I. enim à quo ſpiritu ductus in deſertum, & cur à diabolo in altum ſit ſublatus Dominus Chriſtus, declarat. II. docet tentationem fieri tribus modis ſuggeſtione, delectatione, & conſenſu. III. agit de Chriſti patientia, & noſtra impatientia, in tentationibus. IV. de ſacramento Quadrageſimæ, & ieiunij. V. quid ſit ieiunium ſanctificare, explicat. *Tom. 3. homil. 16. in Euangel. col. 41.*

B HVGONIS A S. VICTORE ſermo in Quadrageſima habitus in illud Pſ. 90. *Super aſpidem & Baſiliſcum, &c.* Bellum ſpiritale dæmoniorum contra animam & animæ contra dæmonia perbellè deſcribens, & vniuerſam diaboli malitiam per quatuor, videlicet, aſpidem, baſiliſcum, leonem, & draconem repræſentans. *Tom. 2. ſerm. 54. Monaſticæ inſtitutionis. pag. 370.*

Eiuſdem ſermo alter hac die habitus in illud. 3. Reg. 19. *Timens Elias minas Ieſabel, relicto puero ſuo perrexit in deſertum, &c.* In quo tria docet, vnum, ſanctos viros ne ſuperbiant, tentationibus reprimi; ſecundum, ordinem Religioſum iunipero aſſimilari; tertium, qua-

C tuor tentationum generibus animam veluti iuniperi aculeis pungi, nimirùm tentatione leui & occulta, tentatione leui ſed manifeſta, tentatione graui & occulta, tentatione graui ac manifeſta, quæ continentur in illo Dauidis verſiculo, *Non timebis à timore nocturno, à ſagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incurſu & dæmonio meridiano. Tom. 2. ſerm. 89. monaſt. inſtitut. pag. 412.*

D. INNOCENTII PAPÆ. III. ſermo in euangelium hac die habitus. Docet hominem tentari in hac vita à tribus, à Deo ſemper ad bonum, à dæmone ſemper ad malum, ab homine

quandoque ad bonum, quandoque ad malum. Tentationem dæmonis verſari circa opes, voluptates, & honores. Dæmonis aſtutiam prodit. Septem circa Chriſti tentationem notanda enumerat, perſonam, videlicet, locum, tempus, cauſam, modum, ordinem, & finem. Denique vt aſtutiam tentationis ſollicitè caueamus, monet. *Tom. 1. pag. 33. & ſequentibus.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo de Quadrageſima in quo duo tractat, vnum, Chriſti vitam, vitæ Chriſtiani formam eſſe, cùm in ipſo tanquam in capite omnes gradus inueniantur, vndè imbuatur, vndè prouehatur, vndè conſummetur quilibet Chriſtianus; quod comprobat exemplo tentationis Chriſti, per quam fidelis docetur qualiter tentationibus reſiſtere valeat, dæmoneſque triumphare. Alterum, quadragenarij numeri ieiunio conſecrati myſteria propalat, & ieiunium ſpiritale à voluptatibus, & peccatis, pluribus commendat. *Tom. 1. Auct. Bibl. Patr. col. 824.*

S. LEONIS ſermo de Quadrageſima. Cùm inter nos & dæmones, non ſit parua diſſenſio, & intra noſmetipſos plurima ſint certamina: neceſſariò arma militiæ ſpiritalis ſunt aſſumenda, hoc præſertim tempore Quadrageſimæ quæ bello contra dæmones & vitia cenſetur conſecrata: & ad victoriam de inuiſibilibus hoſtibus reportandam, Hæbræorum exemplo & Chriſti ieiunare conuenit. Qualiter autem ſit ieiunandum conſequenter docetur, & arma Chriſtianorum proferuntur. *Serm. 1. de Quadrag. col. 95. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà. Tempus Quadrageſimę laudat, in quo vitijs bellum indicitur, & omnium virtutum profectus augetur. Quapropter hiſce diebus purgationi peccatorum dicatis, religioſiùs viuere cõuenit, ad perfectionem tendere, & contra ſalutis noſtræ aduerſarium ſollicitiùs decet inuigilare; nunc enim diabolus aduersùm nos acriore ſæuit inuidiâ, & hoſtis à Chriſto hodie ſuperati, & expollati fremit in Chriſtianos furor impius, nouum quærentis lucrum, qui ius perdidit antiquum. Denique ieiunium verum declarat, & ad bonorum operum exercitium cohortatur. *Serm. 2. de Quadr. col. 99. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà, ſequentia complectitur; in Quadrageſima viuendum ſanctius, non præſumendum de non peccandi facilitate, feſtiuis diebus animum maximè purgandum, diabolum à nemine dolos ſuos continere, cùm ipſum quoque Dominum maieſtatis auſus ſit calliditatis ſuæ fraude tentare. *Serm. 3. de Quadrag. col. 102. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà. De abſtinentia à vitijs in Quadrageſima tractat, diaboli verſutias & calliditates in Chriſtum & Chriſtianos manifeſtat, tentationis Chriſtianæ ordinem explicat, miſericordiæ operibus hocce quadrageſimæ tempore incumbendum monet, & Hæreticorum ſui ſæculi malitiam, & impietatem deteſtatur. *Serm. 4. de Quadrag. col. 105. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà. De tentationibus vitæ humanæ diſſerit, & dæmonum impugnatione, à quibus immunis nullus, aut liber inuenitur, ac de iniuriarum remiſſione; Vbi etiam quædam habes de ſpiritali certamine, ad quod hiſce diebus præcipuè, debemus cœleſti tubâ accendi, & armis virtutum inſtrui. *Serm. 11. de Quadrag. col. 128. & ſequentibus.*

S. MAXIMI homilia, in qua oſtenditur callidi hoſtis querela, qualiter in ſemetipſo Chriſtum aggrediendo turbabatur, & quàm diuerſis ac tumultuoſis cogitationibus agitabatur, quomodo Chriſtus ſermone certamen egerit, & peregerit maieſtate victoriam, quænam ſit ieiunij ſanctificatio ad quam ſcriptura hortatur, & quodnã ſit Deo placitum ieiunium. *Homil. 1. de ieiunio Quadrag. col. 586. & ſequentibus.*

Digitized by Google

A Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſuprà, conflictum mirabilem inter cœli Regem, & Regni cœleſtis Tyrannum repræſentat; & quo fine, diabolus Chriſtum tentauerit, declarat; inſuper oſtendit inimicum cœli ne tentando quidem aſcenſum ſuadere cœleſtem, ſed deorſum & in ima prouocare, & omne, quod diabolus ſuadet, caſum eſſe. Denique quomodo dæmon ſit à nobis vincendus, paucis docet. *Hom.2. de ieiunio Quadrag. col. 589. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà, egregiam inter Chriſti & Moyſis ieiunium comparationem deſcribit, & fideles ad ieiunium corporale, nec-non ſpiritale, ad religioſam eſuriem, & ſpiritalem ſatietatem adhortatur. *Homil. 3. de ieiunio Quadrag. col. 592.*

B Eiuſdem homilia vnde ſuprà, in qua multa in præcedentibus dicta iterantur, agit autem de Chriſti certamine cum tentatore, de dæmonis ſtultitia & perturbatione, de tentationum reprobatione, de bene ieiunantibus, ac de gratiſſimo diuinæ maieſtati ieiunio. *Homil. 4. de ieiunio Quadrag. col. 594. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Ecce nunc tempus acceptabile. 2. Corinth. 6.* quod oſtendit propter octo, deinde tempus Quadrageſimale non ſolum eſſe acceptabile, ſed etiam tempus benefaciendi ad quod nos inuitant octo. *In ſerm. Dominic. fol. 8. col. 3.*

C Eiuſdem ſermo in Euangelium in quo agit de ieiunio, & docet nos quatuor mouere ad ieiunij obſeruantiam, Dei præceptum, Chriſti exemplum, nocumenta quæ non ieiunantibus obueniunt, emolumenta quæ ex ieiunijs oriuntur & hauriuntur, quæ omnia per alia quatuor ſubdiuiduntur. *In ſerm. dom. fol. 8. col. 4.*

FERIA SECVNDA INFRA Dominicam primam Quadrageſ.

S. Ambrosii ſermo de futuro vniuerſali iudicio; In quo iudicium deſcribitur, quàm ſit timendus dies iudicij docetur, pœna damnatorum vtcumque recitatur, ad pœnitentiam dum tempus datur agendam, prouocamur. Inſuper ad decimas ſoluendas, ad reuerentiam ad modeſtiam in Eccleſia ſeruandam, & ad rectè iudicandum cohortatur. Denique contra Idololatras, ſortilegos, ſaltatores, aborſum procurantes, & alios peccatores acriter inuehitur, & rectè cōmunicandi modum tradit, virtuteſque commendat. *Tom. 5. ſerm. 33. col. 45. & ſequentibus.*

S. Avgvstini ſermo de extremo iudicio cogitando. Imprimis ſe excuſat quod tam aſſiduè, & tam frequenter tremendum & expaueſcendum diem iudicij ſuis auditoribus inſinuare contenderet, oſtendens concionatorem tàm pro ſua quàm pro aliorum ſalute dura & terribilia prædicare debere, & medicorum inſtar pro ſalute animarum potiones amariſſimas ægrotis propinare: Exindè ad vniuerſalis iudicij narrationem deſcendit, & qualiter Chriſtus Iudex viuorum & mortuorum conſtitutus reprobis exprobrabit ingratitudinem, beneficia ipſis miſericorditer collata commemorando. Denique ad pœnitentiam ante iudicium peragendam hortatur, quatenus hæc tam dura, & tam terribilia ante tribunal æterni iudicis audire non mereamur. *Tom. 10. ſerm. 67. de Temp. fol. 159. 160.*

S. Basilii Magni oratio de futuro iudicio, in qua iudicij recordatione, quaſi fræno quopiam animam à malo coërcere conatur. Multus eſt autem in deſcriptione iudicij extremi, reproborum horrendæ damnationis, ac præ-

Digitized by Google

præſertim confuſionis æternæ, tenebris ignéque infernali horribilioris, & à Deo ipſo auerſionis ac abalienationis planè intolerabilis; Inſuper argumento efficaci pœnarum inferni æternitatem, & differentiam comprobat, ac tandem ad iudicium futurum recolendum, pœnitentiæque incumbendum excitat fideles. *Apud S. Ephram. Tom. 1. pag. 242. & ſequentibus.*

S. CÆSARII ARELATENSIS homilia in Euangelium; Docet lectionem hodierni Euangelij benè intellectam, ſufficere ad omne opus bonum faciendum, & ad omne opus malum fugiendum. Agit de terribili ſententia damnatis indicenda, & deſiderabili prædeſtinatis in iudicio futuro pronuntianda, Præcipuè autem hortatur ad eleemoſynam & miſericordiam, quæ in iudicio, (vt habet Euangelium,) remunerationem habebit. *Tom. 2. Biblioth. Patr. Homil. 39. col. 649. 650.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo in quo miſericordiæ opera commendat, & cùm Chriſtus in iudicio antè de miſericordia diſputet, quàm de reatu iudicet, miſericordiam faciat, qui vult gehennæ incendium non timere; Vbi exponitur illud Euangelij, *Eſuriui & non dediſtis, &c. ſerm. 42. col. 109. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo, de oratione, ieiunio & eleemoſyna, huic Euangelio coaptandus. Docet enim has virtutes ante tribunal Chriſti cauſas humani generis exequi, vt ex Euangelico textu conijci facilè poteſt. *Serm. 43. col. 111. & ſequentibus.*

S. EPHRÆM SYRI oratio, de ijs quæ poſt crucem reuelanda ſunt in formidabili illo ſecundo aduentu Domini noſtri Ieſu Chriſti. Imprimis de crucis apparitione, in extremi iudicij die proloquitur; deinde horrenda & contremiſcenda, Iudicis aduentum præcedentia, ipſumque filij hominis aduentum, & iudicium miro modo depingit, totamque orationem in hac deſcri- A ptione abſoluit. *Tom. 1. pag. 228. & ſequentibus.*

Eiuſdem diſcurſus de iudicio & retributione. Ex Chriſti formidabilis aduentus conſideratione, monet ſuos ſic agere in hac vita, quatenùs opprobrium & confuſionem horribilem, quę cunctos peccatores conſequetur, contendant effugere, & bonorum retributionem poſſidere. *Ibid. pag. 231. 232.*

Eiuſdem oratio de iudicio extremo & compunctione. Quàm formidabilis erit dies extremi iudicij cunctis peccatoribus, miratur, & exaggerat. Chriſti verba in iudicio reprobris exprobrantis refert. Dominum pijs affectibus al-
B loquitur, ac oratione deuotâ veniam precatur, gratiamque ſupplex poſtulat. Fratres ſuos ad virtutes, & perfectionem hortatur; Vbi obiter de digno ad diuina participanda myſteria acceſſu, & de indignè Euchariſtiam ſumentibus quædam habet. Inſuper de laude charitatis pertractat, de eius efficacia, fructibus & dulcedine, nec-non de SS. Martyrum victorijs & triumphis. Denique de compunctione cordis, de eius varijs vtilitatibus, de vi & ſuaui lachrymarum dulcedine diſſerit, vtriuſque ſacræ paginæ exemplis comprobando. *Ibidem pag. 233. & ſequentibus.*

Eiuſdem parænesis de inobedien-
C tibus, & de ſtatu ac timore Dei; Et, de futuro iudicio. I. Contra refractarios, & quietis fratrum perturbatores grauiter agit. II. Timorem Dei commendat, & emendandam in melius vitam docet. III. Cunctis iudicium futurum proponit; Vbi præclara de præmijs iuſtorum poſt hanc vitam, & reproborum malis, ſupplicijſque æternis, habet, vt à peccatis deterreat, & in virtutem inclinet, quæ exemplo Lazari & diuitis epulonis appoſitè confirmat. IV. Denique ad proximi dilectionem auditorum animos promouet. *Tom. 2. Parænesi. 39. à pag. 404. ad pag. 408.*

ORIGENIS homilia in Euange-

K

Digitized by Google

lum, quod explicat, vbi multa erronea, & Origeniſtarum phraſim redolentia, quare cautè legenda, multa enim allegoricè, tantùm interpretatur, quæ & literaliter ſunt iuxta catholicam fidem intelligenda & firmiter tenenda; Commendat autem humanitatem, h. e. miſericordiam cùm de illa præcipuè in iudicio fiat mentio, & opera miſericordiæ corporalia, quomodo implenda ſpiritaliter, docet. *Tom. 2. Homil. 9. in diuerſ. pag. 289. & ſequentibus.*

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. ordine. 31. agit de iudicio futuro, ac quemadmodum præſens oppugnatio alijs ſit materia virtutis, alijs peccati & ſceleris; vbi contra improbos, vitijſque deditos acriter inuehitur. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. col. 1314. 1315.*

Eiuſdem ſermo alter de ſupremo die, & aduentu illuſtris Dei, ac Seruatoris Ieſu Chriſti. Ex certitudine iudicij futuri, & incertitudine diei, horæ, modi, ac loci noſtri finis, hortatur fratres ſuos, vt fœdus in futurum diem paciſcantur, reconcilientúrque Deo priuſquam implacabilis mortis hora adueniat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. ſerm. 112. col. 1383. 1384.*

FERIA TERTIA INFRA Dominicam primam Quadrageſ.

S. Ambrosii ſermo hac die, (ſi inſcriptioni, quam præfert fidé adhibeas,) habitus. Docet formam dignè agendi Quadrageſimam, & hortatur ad confeſſionem Deo, & ſacerdoti faciendam, ad decimas ſoluédas, ad eleemoſynam largiendam, ad ieiunia obſeruanda, ad puritatem cuſtodiendam, & ſacratiſſimam Euchariſtiam deuotè frequentandam. *Tom. 5. ſerm. 34. col. 47. 48.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium, quod exponendo tàm quoad literam, quàm quoad moralitatem percurrit. Vbi fraudes ſacerdotum antiquæ legis, & turpia lucra cùm Dominus ſui templi profanatores eiecit, detegit; & monet ſacerdotes nouæ legis, vt ab his negociationibus & ſimoniacis lucris ſibi caueant, ne idem Dominus de templo ſpiritali eos eijciat. *Tom. 7. in Homil. quadrag. col. 226. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia vnde ſuprà, Euangelium tum ad literam, tum ad myſterium breuiter perſtringit, in ſimoniacos præcipuè agit, & cur domus Dei facta dicatur ſpelunca latronum clarè exponit. *Tom. 7. in Homil. quadrag. col. 229. 230.*

FERIA QVARTA INFRA Dominicam primam Quadrageſ.

S. Ambrosii ſermo in Euangelium, de modo verè agendi pœnitentiam. In falſos pœnitentes acriter inuehitur; modum verè pœnitendi, in eleemoſyna, humilitate, planctu, & virtutum operibus conſiſtere declarat; pœnitentiam extollit & commendat; pœnitentiam non ſimulantes, ſed verè pœnitentes eleganter depingit. *Serm. 35. col. 49. 50. 51.*

S. V. Bedæ homilia in euangelicam lectionem, quam ſuo more non minùs doctè, quàm deuotè literaliter ac myſticè commentatur. I. autem Iudæorum inueteratam in Chriſtum malitiam prodit. II. Ionam typum fuiſſe Domini Saluatoris pluribus demonſtrat; Vbi non contemnenda quæſtio proponitur, de tempore quo Chriſtus in ſepulchro requieuit. III. Chriſtum pluſquam Ionam prædicat. IV. Qua ratione Niniuitæ & Regina Auſtri Iudæos & alios impœnitentes in iudicio condemnabunt, exponit. Et hæc circa primam Euangelij partem. Circa ſecundam in qua dicitur. *Cum immundus ſpiritus, &c.* Euangeliſtæ verba de hæ-

Digitized by Google

retico, vel ſchiſmatico, vel falſo Catholico interpretatur, pulchrè equidem. Circa verò tertiam in qua de matre & fratribus Chriſti fit mentio, varia pro literali intelligentia affert, ac de Chriſti matre fratribuſque ſpiritualibus & myſticis amplè diſſerit. *Tom.7. in Hom.quadrag. à col.230.ad col.234.*

S. P. Chrysologi ſermo de Ionæ Prophetæ ſigno. Docet Ionam Chriſti typum per omnia geſſiſſe; fugit enim Chriſtus non quidem Deum, ſed à facie Dei, cùm formam ſerui accipiens exinaniuit ſemetipſum; deſcendit in Ioppen, vt fugeret in Tharſis, cùm de cœlo ad terram deſcendit; in nauem conſcendit, in Eccleſiam, videlicet, orta eſt confuſa tempeſtas cùm fremuerunt gentes contra Dominum, & populi meditati ſunt inania aduerſus Chriſtum; ſors cecidit ſuper eum, cùm ſuper veſtimenta eius miſerunt ſortem; author ſuæ demerſionis exiſtit, enim verò oblatus eſt quia ipſe voluit; occurrit bellua de profundo, cùm mors vitæ authorem deuorauit; denique de condemnatione Iudæorum in iudicio futuro à Niniuitis & Regina Auſtri ferenda loquitur, ſicque orationem concludit. *Serm.37. à col.96.ad col.98.*

S. I. Chrysostomi homilia de pœnitentia, & oratione, huic diei aptanda cùm in ea de Niniuitis pœnitentibus agatur; Docet. I. hinc iuſtorum lapſus fuiſſe conſcriptos, quò & rectè & peruersè viuentes ab his maximè lucrifaciant. II. Paſſionum communionem & afflictorum exempla ſolatium tribulatis præbere. III. Exinde profert patientiæ exempla, & Chriſtianis afflictionem multùm prodeſſe oſtendit. IV. Ad ſanctorum imitationem prouocat, & ad proprias animas ſaluandas hortatur. V. de libidine pecuniæ animam corrumpente diſſerit, & quòd non ſufficiat caſtitas corporis, ſi cordis munditia defecerit. VI. Vt ad Deum & volentem & potentem noſtras ſoluere moleſtias confugiamus, corde clamemus, coram illo lachrymas fundamus, monet. VII. & Vltimò qualiter Deum oremus, afflictionis præſertim tempore, tradit. *Homil. 54. ad Popul. Antioch. quæ eſt. 4. de Pœnitentia, à col. 662. ad col.671.*

Eiuſdem homilia altera, de pœnitentia & contritione, quòd ad ſalutem velox, ad pœnam verò tardus ſit Deus, in illud. D. Pauli 2. Corinth.12. *Ne forte veniens, multos defleam eorum, qui peccauerunt, & pœnite itiam non egerunt.* Varia autem eáque præclara complectitur. I. Pœnitentiam nullum reſpuere, omnes ſuſcipere peccatores. II. Dei intentionem eſſe, longanimem ſeſe peccantibus exhibere, & vtiliter rationabiliterque ſupplicium differre; quod diuerſis cõfirmat exemplis. III. Deum videri vbique granem iuſtis, peccatoribus verò lenem, atque ad clementiam velocem: & quare? IV. Modum, pœnitentiam infirmitatibus noſtris medentem ritè agendi. V. Deum tardum eſſe ad pœnam, & promptum ad ſalutem. VI. Exhortationem ad lachrymarum profuſionem, & pœnitentiam amplectandam. VII. Peccatum omnium malorum eſſe cauſam. VIII. Datam eſſe propter peccatum triſtitiam, vnde dicitur Euæ, *In triſtitia paries filios*, & per triſtitiam ſolui peccatum; quod enim in pœnam Deus dedit, hoc in ſalutem vertit. IX. Pœnitentiam ſine eleemoſynis mortuam eſſe. X. Chriſtianorum mirabiles nundinas; Vbi pulchra de vſura ſpirituali. XI. Clementiam, benignitatem, & miſericordiam laudibus celebrat. XII. & vltimò, Deum gehennam minari, non quò gehennam inducat, ſed quò à gehenna liberet. *Homil. 55. ad Popul. Antioch. Hom.5. de pœnitentia, à col. 671. ad col. 688.*

Eiuſdem homilia de pœnitentia, de mœſtitia Regis Achab, & de Iona Propheta, quæ præclara continet; Imprimis pœnitentiæ virtutem laudat, quæ

diaboli vaſa rapuit, eius arcem euertit, A ipſumque lethali vulnere confodit. Poſtremò tres pœnitentiæ vias ad ſalutem facilè conducentes oſtendit, quarum prima dicitur peccatorum confeſſio, qua peccata remittuntur: ſecunda lachrymarum effuſio, qua iniquitates delentur: tertia denique humilitas, qua peccatorum vincula ſoluuntur; quæ omnia ex ſcripturis colligit,& eleganter demonſtrat. *Tomo de diuerſis noui Teſtamenti locis. ſerm. 70. & iuxta Typographi errorem. 68. à col. 1003. ad col. 1011.*

S. Ephræm Syri ſermo in Ionam Prophetam,& de pœnitentia Niniuitarũ. Duo facit. I. confert Ionã cũ Niniuitarum ciuitate, ſicut enim Ionas B fugit à facie Dei, ſic & Niniue à lætitia & oblectatione: ſicut Ionas pœnitentiam in viſceribus belluæ agens, reuertitur ex ſubmerſione: ſic & Niniue de peccatis contritionem habens, à ſubuerſione liberata eſt; & alia eiuſmodi.) II. Niniuitarum pœnitentiam ieiunium, voces lamentabiles, & profuſas lachrymas miro artificio, eleganti que ſtylo depingit; inducit enim populum voce Ionæ perturbatum, Ionam ſupplicium minitantem, pueros illachrymantes, patres natos contra ſpem conſolantes, ſenes lamentationibus ſeipſos obruentes, Regem ſuos alloquentem, ad certamen pietatis & C pœnitentiæ prouocãtem, & ſuo exemplo animantem, &c. (Vbi Ionas Medico aſſimilatur.) *Tom. 3. à pag. 650. ad pag. 659.*

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. huic Euangelio coaptandus, cùm de domo ſpiritali loquatur; agit enim B. Pater de incorrupta quaſi quadam animi domo, cuius fundamentum timor Dei, cuius materies, functio virtutum, quæ charitatis vinculo coagmentatæ creſcunt in templum ſanctum in Domino, & in Spiritus-ſancti habitaculum. *Tom. 2. Auctar. Bibl. Patr. ſerm. 55. col. 1336. 1337.*

FERIA QVINTA INFRA Dominicam primam Quadrageſ.

S. Avgvstini ſermo in euangelicam hiſtoriam, quam deſcribit, & quærit, quid ſibi vult, quod cum Dominus ſciret quare venerat, videlicet vt Eccleſiam haberet in omnibus Gentibus, non ſe miſſum dixerit, niſi ad oues quæ perierant domus Iſraël. Sed ne penitus oues alterius ouilis derelinquerentur, ad Gentes, licèt ipſe præſentiam ſui corporis illis non exhibuerit, diſcipulos tamen, qui ipſos docerent, miſit. Quomodo Chananæa canis ſit dicta, oſtendit. Eccleſiæ humilitatem, cuius hæc mulier typum gerebat, multùm commendat. Denique docet Regnum cœlorum deſiderari dupliciter, aut propter ſapientiam, & vitam æternam aut propter fœlicitatem terrenam, quæ illis opulentior inuenitur. *Tom. 10. ſerm. 74. de Temp. fol. 163. 164.*

S. Basilii Selevciæ oratio in Chananæam, Euangelium notis & commentarijs illuſtrat, oſtenditque Domini tranſmigrationem cùm receſſit in partes Tyri & Sidonis, opprobrium eſſe Iudæorum; exinde in Iudæos acriter inuehitur, ſtatum miſerabilem filiæ Chananææ repræſentat, Chriſti ſilentium miratur, & laudat; Chananæam denique ob fidem, humilitatem, prudentiam, & pietatem commendat. *Orat. 20. à pag. 113. ad pag. 118.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium, Chananæam laudat à fide, à patientia, à conſtantia, & ab humilitate; varias profert rationes cur Chriſtus reſpondere roganti mulieri diſtulerit. Deinde ad allegoricam deflectit, & per Tyrum ac Sidonem doctrinæ ac viæ gentilis monimenta intelligit, à quibus egrediendum, per filiam à dæmonio vexatam, quamlibet animam à

Digitized by Google

peccato poſſeſſam, per matrem pro filia ſupplicantem, ſanctam Eccleſiam, quæ ſollicitè Deum inuocat, & ſanctos interpellat quatenùs ipſi de cœlis Dominum pro audienda ſupplicent Eccleſia. Denique ad perſeuerantiam, & orationem cohortatur. *Tom. 7. Homil. Domin. 2. in Quadrag. à col. 257. ad col. 259.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illa Euangelij verba, *Dimitte eã, quia clamat poſt nos.* Quatuor enumerat, quæ faciunt homines clamare: ea autẽn ſunt aqua, ignis, gladius, & beſtia. Vnde & clamare debemus ratione aquæ, & tempeſtatis ſpiritalis æternalis, ratione ignis æternalis, ratione gladij iudicialis, & ratione beſtiæ infernalis, diaboli ſcilicet. *Tom. 3. ſerm. 2. Dom. 2. in Quadrag. pag. 68.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſuprà, docet ob quatuor clamandum: clamare enim habemus, vt impedimenta tranſeamus; clamare, vt inimicos confundamus; clamare, vt interceſſores moueamus; clamare, vt neceſſaria obtineamus. *Ibid. ſerm. 3. Dom. 2. in Quadrag. pag. 69.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud Euangelij, *Catelli edunt de micis, quæ cadunt de menſa, &c.* de quadruplici menſa diſſerit, de materiali, in qua quatuor vitanda; gulâ, immiſericordia, ſocietas mala, cibaria illicita: de doctrinali ſcripturæ; de Sacramentali Euchariſtiæ; & de æternali gloriæ. *Ibid. ſerm. 5. Dom. 2. in Quadrag. pag. 71. 72.*

S. P. Chrysologi ſermo de Syrophœniſſa, ſiue Chananæa, in illud Euangelij ſecundum Marcum. *Et inde ſurgens Dominus abijt in partes Tyri & Sidonis, & ingreſſus domum, neminem ſcire voluit, & non potuit latere.* Quærit quare cùm voluerit latere, non potuerit? Deinde agit de reprobatione Iudæorum, & electione Gentium, vltimò Chananæam paucis commendat. *Serm. 100. col. 263. 264.*

S. I. Chrysoſtomi ſermo in A dimiſſionem Chananææ, habitus poſt eius reditum ab exilio. Suos laudat quòd conſtantiam in aduerſis ſeruauerint; probat eos, qui Eccleſiam impugnant, ſeipſos interimere, & illam potentiorem, & glorioſiorem reddere; vt ſuorum alacritatem excitet, & numquam tentationem reformident, oſtendit tribulationem animæ præparatę nihil officere, ſed patientiam operari; quibus prælibatis ad Euangelij expoſitionem ſe applicat; Et I. peccatores conſolatur, demonſtrans nullum eſſe vitium, quod pœnitentia non reſoluatur. II. Mulierem Chriſtum ſequentem miratur. III. Eam vocat Euangeliſtam, & Philoſophicam animam habentem. B IV. Prudentiam ipſius contemplatur, eiuſque Philoſophiam, animæque generoſitatem. V. Rationem reddit, cur Verbum incarnatum Chananææ ſupplicanti non reſpondit verbum. VI. Quare Chriſtus Gentium expectatio, & qui Gentes ſaluare venerat, dixerit Chananææ, *Non ſum miſſus niſi ad oues, quæ perierunt domus Iſrael,* inquirit, & fusè exponit. VII. Improbitatem Iudæorum declarat, qui de filijs, canes ſua malitia ſunt effecti; Gentes autem prædicat qui canes olim appellati, Chriſti gratiâ facti ſunt filij. VIII. Exemplo Chananææ ad attentionem & perſeuerantiam in oratione C hortatur. IX. Moraliter euangelicam hiſtoriam interpretatur, per filiam Chananææ animam intelligit, & per dæmonem, peccatum. X. Vt in omni loco Deum oremus, monet. XI. & vltimò mulieris iſtius fidem pluribus commendat. *Tom. 6. pag. 295. ad pag. 311. ſerm. 28.*

Origenis homilia in Euangelium hodiernum; *Non videtur eſſe Origenis, ſed Chryſoſtomi, vel alterius incogniti qui ex Chryſoſtomo collegit, quicquid enim habet D. Chryſoſtomus ſerm. in dimiſſionem Chananææ, hic ſup. hæc homilia compendiosè continet, iiſdem ferè verbis. Tom. 2. Homil. 7. in diuerſ. pag. 287. 288. 289.*

Digitized by Google

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Filia mea malè à dæmonio vexatur.* Per iſtam dæmoniacam animam peccatricem intelligit, quæ duo mala patitur, vnum, quòd à dæmone poſſideatur, alterum quòd malè vexetur. Quantùm ad I. animam peccatricem oſtendit à ſeptem dæmonibus poſſeſſam, à dæmonio meridiano, à dæmonio muto, à dæmonio Aſmodæo, à dæmonio cæco, à dæmonio ſæuo, à dæmonio maligno, & à dæmonio quod dicitur legio. Quantùm ad II. docet animam peccatricem ab iſtis dæmonijs ſeptem modis vexari, excæcatione, loquelæ priuatione, combuſtione, ſubmerſione, mutatione, frigore, doloribus varijs & anguſtijs; Valent autem ad liberationem huius dæmoniaca quinque, quæ mulier Chananæa obſeruauit: & ſunt humilitas, patientia, oratio, perſeuerantia, & fides. *Tom. 16. ſerm. 2. in Quadrag. fol. 9. col. 1. 2.*

FERIA SEXTA INFRA Dominicam primam Quadrageſimæ.

S. Avgvstini ſermo de infirmo iacente ad piſcinam. I. oſtendit vitam præſentem intelligentibus, tribulationem eſſe, torquetur ſiquidem à duobus tortoribus, non ſimul, ſed cruciatus alternantibus, timore videlicet, & dolore. II. Piſcinæ myſterium aperit, intelligens per aquam, Iudaicum populum; per quinque porticus, legem, ſiue quinque libros Moyſis; per aquæ turbationem, Domini paſſionem, in quam ſuperbi nolunt deſcendere, quare & in infirmitatibus ſuis detinentur. III. Vitæ præſentis breuitatem commemorat, & ad æternam inquirendam prouocat. *Tom. 10. ſerm. 42. de verbis Domini fol. 35. col. 3. 4.*

S. I. Chrysostomi ſermo in Paralyticum, qui annos octoginta octo decubuerat in infirmitate ſua. Imprimis ſuos laudat auditores, quòd A copioſè ad Eccleſiam confluerent. II. Clementiam Domini demonſtrat, qui ideò aſſiduè Hieruſalem deligebat, & Iudæis in ipſis diebus feſtis ſeſe oſtendebat, vt quo tempore frequens erat ipſorum conuentus, infirmos tanquam cœleſtis medicus ab inualetudine liberaret, & quæ ad ſalutem eorum facerent, proferret. III. Probat aquam piſcinæ vnicum ſanare, quia gratia veteris Teſtamenti ſeruilis erat, aquam verò piſcinæ myſticæ h. e. baptiſmi, cunctos ſanare. IV. Quærit, cur Chriſtus cæteros omnes præteriens ad hunc Paralyticum venerit, & eum alloquutus ſit? V. Paralytici patientiam multùm commendat, qui idcirco à Chriſto ſic inter- B rogatur, *Vis ſanus fieri*, vt eſſet patientiæ gymnaſium & exemplum. VI. Exemplo conſtantiæ Paralytici noſtram confundit deſidiam & impatientiam. VII. Ideò Chriſtum Paralytico vt ſuum ſibi lectum tolleret imperaſſe dicit. Primò, vt in poſterum liberaret Iudæos à legis obſeruatione. Secundò, vt obſtrueret ora illorum impudentia; Tertiò, vt perfectæ ſanitatis argumentum demonſtraret. VIII. Inuidorum naturam & conditionem tangit. IX. Prouidentiam Domini miratur. X. Chriſti Diuinitatem probat. XI. & vltimò illa Chriſti verba Pater meus vſque modò operatur, & ego operor, C explicat. *Tom. de diuerſis ſerm. 7. à pag. 111. ad pag. 124.*

Eiuſdem homilia in Paralyticum per tectum demiſſum, quòd non ſit ille, de quo apud Ioannem agitur, déque Filij cum Patre æqualitate. In cuius prima parte de Paralytico hodierni Euangelij diſſerit, & I. huncce Paralyticum theſauro aſſimilat in cuius mente diuitiæ admodum copioſæ erant defoſſæ. Vbi de naturâ ſpiritalium opum habentur præclara. II. Paralytici virtutem conſiderat & miratur. III. Docet ad noſtras animas corroborandas illius paralyſim ſufficere. IV. Afflictiones cum fornace confert. V.

Digitized by Google

Deum ac Dominum prouido medico comparat. VI. & vltimò de Paralytico per tectum demiſſo loquitur. *Tomo de diuerſis noui Teſtam. locis ſerm. 64. & iuxta Typrographi errorem 61. à col. 921. ad col. 940.*

D. GAVDENTII BRIXIENSIS ſermo de Paralytico, varia complectitur; quare Chriſtus, qui iam multa ſigna fecerat, Iudæis dixerit, *Vnum opus feci, & omnes miramini?* Nominis IESV efficaciam. Obſeruationis Sabbati rationem. Cur Chriſtus Sabbato operatur? Denique vtrum ipſa lex, otio Sabbati, ſalutis opus excluſerit? *Tom. 2. Biblioth. Patr. à col. 74. ad col. 77. Tract. 11.*

DOMINICA SECVNDA Quadrageſimæ.

S. BASILII SELEVCIÆ oratio in Transfiguratione Domini, & Dei, & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti. Magnum & illuſtre dicit lumen ſolis, humanis vſibus attemperatum: Chriſti autem lucem illuſtriorem occaſum neſcientem, hominibus obſtupendam, & Angelis ipſis inacceſſam. Cuius tamen radios quoſdam Apoſtolorum obtutibus hodie accommodat, vt hoc ſpectaculo ſpem futuri concitet, & aduentus ſui imaginem præmonſtrét. Illuminatam Chriſti transfigurati faciem contemplatur, & miratur. Quomodo Petrus neſciebat quid diceret, oſtendit. Apoſtolos, beatos prædicat, qui placidiſſimè conſpexerunt, & cum iucunditate viderunt ea, quæ tremebundi in die iudicij videbunt alij; Vbi ſecundi Chriſti aduentus per iudicium, terrorem, & corruſcationem egregiè repræſentat. *Oratione. 40. & vltima à col. 220. ad col. 224.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. I. Transfigurationis Chriſti quaſdam rationes profert. II. Matthæum & Marcum, Chriſtum poſt ſex dies eſſe transfiguratum dicentes, cum Luca, qui, poſt octo, ſcribit concordat; & myſterium propalat. III. Per Chriſti veſtimenta, myſticè Sanctos intelligit, ſicut & per Moyſen & Heliam in maieſtate, cum Domino viſos futuram omnium Sanctorum gloriam. IV. Per nubem obumbrantem, Spiritum ſanctum concipit, ſanctos in gloria protegenté. V. Et euangelicum textum appoſitè interpretatur. *Tom. 7. Homil. quadrag. Homil. in Sabbat. poſt inuocauit, à col. 234. ad col. 237.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo in Euangelium; Quaſdam imprimis Tráſfigurationis rationes affert; Deinde concionem in tres diſtribuit partes, quarum prima agit de dignatione diuina myſticæ aſſumptionis trium Apoſtolorum; aſſumptionem autem dicit myſticam, quia in Petro notatur ſtatus prælationis, in Iacobo figuratur ſtatus actionis, & in Ioanne deſignatur ſtatus contemplationis. Secunda verò de deuota præparatione affectuoſæ eleuationis, quæ per triplicem montis proprietatem ſignatur. Tertia denique de diſpenſatiua oſtéſione futuræ glorificationis; Vbi multa eáque præclara pro ſpiritali & myſtica intelligétia huiuſce Transfigurationis: docet ſiquidé Chriſtum in Petro illuminaſſe Prælatos ſplendore virtutis, & intelligentiæ, vt per ipſos cæteri in fide illuminarentur: in Iacobo confirmaſſe actiuos, vt firmiter expectarent futuram gloriam reſurrectionis: & in Ioanne inflammaſſe contemplatiuos amore charitatis. *Tom. 3. ſerm. 4. Dom. 2. in Quadrag. pag. 69. 70. 71.*

I. GERSONII ſermo in Euangelium hac die habitus contra ſuperbiam. Pœnitentiam monti aſſimilat, & ad Virginem Mariam montem myſticum recurrit. Deinde ignis diluuium, vitiorum ſcilicet, Chriſtianitatem, Franciam, & ciuitates ſpiritales humanæ creaturæ vaſtantis & com-

Digitized by Google

burentis repræſentat, & montem oſtendit ſicut Angelus Loth, ad quem confugere conuenit, ne flamma ignis animas noſtras deuoret; Hic autem mons, pœnitentia, dicitur quæ tres habet ſtationes, infimam, mediam, & ſublimem; in infima eſt pœnitentia incipientium, in media proficientium, in ſublimi perfectorum, quæ dici poteſt mons contemplationis, in quem hodie ducti ſunt electi Apoſtoli. Exinde Transfigurationem litteraliter & myſticè exponit, & ad infimam montis pœnitentiæ ſtationem explicandam, deſcendit, ad quam neceſſe eſt Ieſum nos ducere & dirigere: in hac parte montis tria apparent tabernacula, gratia contritionis, cognitio confeſſionis, & potentia ſatisfactionis, quæ applicantur tribus Apoſtolis. Superbiæ verò murmurationibus & obiectionibus contra pœnitentiam occurrit, & ſilentium imponit. *Tom. 2. part. 4. à col. 410. ad col. 417.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo in Euangelium. Circa difficultatem diei Transfigurationis conciliat Euangeliſtas. Quærit vtrum viſio Christi transfigurati fuerit ſpiritalis, an corporalis. Myſterij huius diei varia teſtimonia profert: de cœlo enim habuit Chriſtus teſtimonium, de terra, de paradiſo, de inferno, à Deo, ab homine, à viuis, à mortuis, à præteritis, à præſentibus, à lege, & à Prophetis. Quare ſit facta Transfiguratio, quæſtioni ſatisfacit. Inſuper de caſu bonorum & malorum agit, illorum quidem in faciem, iſtorum verò retrorſum. Cur diſcipuli timuerint, inquirit. Deinde ad ſpiritalem interpretationem deflectit, & per tres diſcipulos moraliter intelligit tres ordines fidelium in Eccleſia, Prælatos, continentes, & coniugatos. Denique myſticam intelligentiã Transfigurationis Chriſti, & eius veſtimentorum aperit, ac de quatuor corporum glorificatorum, triumque ſpirituum proprietatibus

A gloriofis differit, & eas ſolis proprietatibus accommodat. *Tom. 1. à pag. 36. ad pag. 39. ferm. in Sabbato quatuor temporum Quadrag.*

FERIA SECVNDA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſ.

I. Gersonii ſermo de quærendo Domino in illud Iſaiæ. 55. *Quærite Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum propè eſt*, hodierno Euangelio facili negotio aptandus. Tripartitur autem, & I. agit de modis quibus perditur amor Dei noſtri Creatoris. II. docet quibus in locis quæri

B debeat. III. Quo tempore inuenitur. Quantùm ad primam conſiderationem, dicit quòd tripliciter amor Dei amittitur, & amor proximi, per diffidentiam, per arrogantiam, per inobedientiam; Vbi multa de ſuperbia, & in ſuperbiam, nec-non de deſidia ac negligentia. Quantùm ad ſecundam, tribus in locis monet Chriſtum eſſe quærendum, in præſepio, in templo, & in ſepulchro. Quantùm ad tertiã, ſcribit Chriſtum quærendum non in tempore ſenectutis tantùm ſed in infantia & in media die h. e. in vigore, & fortitudinis plenitudine; Vbi quinque hominis ætates, quinque horis diei, pri-

C mæ, tertię, ſextæ, nonæ, meridiei, & veſperæ proportionantur. *Tom. 2. part. 4. à col. 417. ad col. 424.*

FERIA TERTIA INFRA Dominicam ſecundam Quadrag.

S. V. Bedæ homilia, de ijs qui amant ſalutationes in foro, primas Cathedras in ſynagogis, &c. I. ſuperbia retunditur. II. Hypocriſis condemnatur. III. turpis lucri gratia orantes, & in oratione pernoctantes vt pauperibus nummum furentur, maledicuntur. *Tom. 7. Homil. Quad. col. 240.*

S. I.

Digitized by Google

S. I. Chryſoſtomi ſermo de colendis Dei ſacerdotibus. Imprimis locũ D. Pauli Rom. 16. *Salutate Priſcillam & Aquilã* cõmentatur ipſos, beatos præ alijs prædicat, clariſſimi enim omnium ſunt, qui Dei timorem habent, etiamſi in extrema degant paupertate, & alia multa ſcribit, præclara quidem, ſed huic Euangelio non conuenientia; quæ autem conſonant, iſta ſunt. I. Qualiter Chriſtiani erga ſacerdotes & patres ſpirituales affecti eſſe debeant, ſacris cõprobat exemplis. II. Nihil eſſe, quod Eccleſiam Dei ita deſtruere, & diſſoluere poſſit, vt quando diſcipuli magiſtris, & patribus filij non cohærent, oſtendit. III. Patrem ſpiritualem accuſantes, detrectantes, iudicantes, & contemnentes acriter increpat, & fortiter reprehendit. IV. Quantum honorem ſacerdotibus Dei exhibere oporteat ex hodierno Euangelio & ex alijs ſcripturæ locis colligit. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm.* 18. *à pag.* 250. *ad pag.* 266.

FERIA QVARTA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſimæ.

S. Baſilii Selevciæ oratio in illud Euangelij, *Dic vt ſedeant hi duo filij mei, &c.* cuius hæc eſt ſumma. Acies ab hominibus in homines ordinata, graue quoddam malum eſt ac ſæuum: at in mundi Conditorem linguas pro manibus armare, Dominum maieſtatis blaſphemijs, calumnijſque proſcindere, & bellum Diuinitati inferre, omnium malorum conſtat grauiſſimum; vnde & hæreticorum ſcelus ſtat maximum, filium Dei, non Deum, ſed creaturam dicentium. Pudeat, pudeat eos mulierculæ euangelicæ, quæ hodie regiam dignitatem Chriſto, ſuo adſcribit teſtimonio. Exinde lectionem euangelicam exponit, matrem filiorum Zebedæi laudibus celebrat, quę crucem pangi videns, videbat & cælum pandi, præuidebat & reſurrectionem, vnde & dicebat, *Dic vt duo, &c.* Verùm ad hæc Chriſtus regni acquirendi modum tradit, per paſſionis ſocietatem, *Poteſtis bibere calicem, &c.* Denique cur Chriſtus in cuius poteſtate omnia ſunt poſita, dixerit *Calicem quidem meum bibetis, ſedere autem ad dexteram meam, vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis*, egregiè admodum interpretatur. *Oratione* 24. *à pag.* 131. *ad pag.* 135.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium multa quærit, & ſoluit. Quomodo neſciebant iſti duo fratres quid petebant? Quo pacto calicem martyrij biberint? An Regnum cœlorum ſit dantis, vel accipientis & promerentis? Textumque euangelicum breuiter exponit. *Tom.* 7. *Homil. æſtiual. de Sanct. in feſt. D. Ioann. Euangel. ante portam Latinam. col.* 95.

S. I. Chryſoſtomi homilia aduerſus hæreticos, de iudicio, atque eleemoſyna, & in petitionem matris filiorum Zebedæi. Imprimis cum hæreticis æqualitatem Filij cum Patre negantibus, & verbis hodierni Euangelij, *Non eſt meum dare vobis*, impugnantibus congreditur, & refutatione efficaci, claraque horum verborum explicatione victoriam refert, ac trophæum erigit; (Vbi quædam de ſacrarum ſcripturarum difficili intelligentia.) Deinde, quam ob cauſam Chriſtus ita dixerit. *Non eſt meum dare vobis*, quæſtionem mouet, & difficultati ſatisfacit. Quid hoc ſibi vult illud quod ait Dominus, *Neſcitis quid petatis*, inquirit. Nõ poſſe nos dormiendo vel ſtertendo in Regnum cœlorum introire, ſed per multas tribulationes præmia eſſe accipienda, ſermone, auctoritate, & exemplo confirmat; (Vbi præclara de noſtra cooperatione, laude laborantium, & vituperio ſalutem negligentium.) Denique Chriſti humilitatem prædicat, & ad hanc virtutem, quæ honorem largitur æternum, cohortatur. *Tom. homil. ad popul. Antioch. Homil.* 33. *à*

burentis repræſentat, & montem oſtendit ſicut Angelus Loth, ad quem confugere conuenit, ne flamma ignis animas noſtras deuoret; Hic autem mons, pœnitentia, dicitur quæ tres habet ſtationes, infimam, mediam, & ſublimem; in infima eſt pœnitentia incipientium, in media proficientium, in ſublimi perfectorum, quæ dici poteſt mons contemplationis, in quem hodie ducti ſunt electi Apoſtoli. Exinde Transfigurationem litteraliter & myſticè exponit, & ad infimam montis pœnitentiæ ſtationem explicandam, deſcendit, ad quam neceſſe eſt Ieſum nos ducere & dirigere: in hac parte montis tria apparent tabernacula, gratia contritionis, cognitio confeſſionis, & potentia ſatisfactionis, quæ applicantur tribus Apoſtolis. Superbiæ verò murmurationibus & obiectionibus contra pœnitentiam occurrit, & ſilentium imponit. *Tom. 2. part. 4. à col. 410. ad col. 417.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo in Euangelium. Circa difficultatem diei Transfigurationis conciliat Euangeliſtas. Quærit vtrum viſio Chriſti transfigurati fuerit ſpiritalis, an corporalis. Myſterij huius diei varia teſtimonia profert: de cœlo enim habuit Chriſtus teſtimonium, de terra, de paradiſo, de inferno, à Deo, ab homine, à viuis, à mortuis, à præteritis, à præſentibus, à lege, & à Prophetis. Quare ſit facta Transfiguratio, quæſtioni ſatisfacit. Inſuper de caſu bonorum & malorum agit, illorum quidem in faciem, iſtorum verò retrorſum. Cur diſcipuli timuerint, inquirit. Deinde ad ſpiritalem interpretationem deflectit, & per tres diſcipulos moraliter intelligit tres ordines fidelium in Eccleſia, Prælatos, continentes, & coniugatos. Denique myſticam intelligentiā Transfigurationis Chriſti, & eius veſtimentorum aperit, ac de quatuor corporum glorificatorum, triumque ſpirituum proprietatibus

A gloriosis differit, & eas ſolis proprietatibus accommodat. *Tom. 1. à pag. 36. ad pag. 39. ſerm. in Sabbato quatuor temporum Quadrag.*

FERIA SECVNDA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſ.

I. Gersonii ſermo de quærendo Domino in illud Iſaiæ. 55. *Quærite Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum propè eſt*, hodierno Euangelio facili negotio aptantus. Tripartitur autem, & I. agit de modis quibus perditur amor Dei noſtri Creatoris. II. docet quibus in locis quæri

B debeat. III. Quo tempore inuenitur. Quantùm ad primam conſiderationem, dicit quòd tripliciter amor Dei amittitur, & amor proximi, per diffidentiam, per arrogantiam, per inobedientiam; Vbi multa de ſuperbia, & in ſuperbiam, nec-non de deſidia ac negligentia. Quantùm ad ſecundam, tribus in locis monet Chriſtum eſſe quærendum, in præſepio, in templo, & in ſepulchro. Quantùm ad tertiā, ſcribit Chriſtum quærendum non in tempore ſenectutis tantùm ſed in infantia & in media die h. e. in vigore, & fortitudinis plenitudine; Vbi quinque hominis ætates, quinque horis diei, pri-

C mæ, tertię, ſextæ, nonæ, meridiei, & veſperæ proportionantur. *Tom. 2. part. 4. à col. 417. ad col. 424.*

FERIA TERTIA INFRA Dominicam ſecundam Quadrag.

S. V. Bedæ homilia, de ijs qui amant ſalutationes in foro, primas Cathedras in ſynagogis, &c. I. ſuperbia retunditur. II. Hypocriſis condemnatur. III. turpis lucri gratia orantes, & in oratione pernoctantes vt pauperibus nummum furentur, maledicuntur. *Tom. 7. Homil. Quad. col. 240.*

S. I.

Digitized by Google

S. I. Chrysostomi ſermo de colendis Dei ſacerdotibus. Imprimis locũ D. Pauli Rom. 16. *Salutate Priſcillam & Aquilã* cõmentatur ipſos, beatos præ alijs prædicat, clariſſimi enim omnium ſunt, qui Dei timorem habent, etiamſi in extrema degant paupertate, & alia multa ſcribit, præclara quidem, ſed huic Euangelio non conuenientia; quæ antem conſonant, iſta ſunt. I. Qualiter Chriſtiani erga ſacerdotes & patres ſpirituales affecti eſſe debeant, ſacris cõprobat exemplis. II. Nihil eſſe, quod Eccleſiam Dei ita deſtruere, & diſſoluere poſſit, vt quando diſcipuli magiſtris, & patribus filij non cohærent, oſtendit. III. Patrem ſpiritualem accuſantes, detrectantes, iudicantes, & contemnentes acriter increpat, & fortiter reprehendit. IV. Quantum honorem ſacerdotibus Dei exhibere oporteat ex hodierno Euangelio & ex alijs ſcripturæ locis colligit. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm.* 18. *à pag.* 250. *ad pag.* 266.

FERIA QVARTA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſimæ.

S. Basilii Selevciæ oratio in illud Euangelij, *Dic vt ſedeant hi duo filij mei, &c.* cuius hæc eſt ſumma. Acies ab hominibus in homines ordinata, graue quoddam malum eſt ac ſæuum: at in mundi Conditorem linguas pro manibus armare, Dominum maieſtatis blaſphemijs, calumnijſque proſcindere, & bellum Diuinitati inferre, omnium malorum conſtat grauiſſimum; vnde & hæreticorum ſcelus ſtat maximum, filium Dei, non Deum, ſed creaturam dicentium. Pudeat, pudeat eos mulierculæ euangelicæ, quæ hodie regiam dignitatem Chriſto, ſuo adſcribit teſtimonio. Exinde lectionem euangelicam exponit, matrem filiorum Zebedæi laudibus celebrat, quę crucem pangi videns, videbat & calum pandi, præuidebat & reſurrectionem, vnde & dicebat, *Dic vt duo, &c.* Verùm ad hæc Chriſtus regni acquirendi modum tradit, per paſſionis ſocietatem, *Poteſtis bibere calicem, &c.* Denique cur Chriſtus in cuius poteſtate omnia ſunt poſita, dixerit *Calicem quidem meum bibetis, ſedere autem ad dexteram meam, vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis*, egregiè admodum interpretatur. *Oratione* 24. *à pag.* 131. *ad pag.* 135.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium multa quærit, & ſoluit. Quomodo neſciebant iſti duo fratres quid petebant? Quo pacto calicem martyrij biberint? An Regnum cœlorum ſit dantis, vel accipientis & promerentis? Textumque euangelicum breuiter exponit. *Tom.* 7. *Homil. æſtiual. de Sanct. in feſt. D. Ioann. Euangel. ante portam Latinam col.* 95.

S. I. Chrysostomi homilia aduerſus hæreticos, de iudicio, atque eleemoſyna, & in petitionem matris filiorum Zebedæi. Imprimis cum hæreticis æqualitatem Filij cum Patre negantibus, & verbis hodierni Euangelij, *Non eſt meum dare vobis*, impugnantibus congreditur, & refutatione efficaci, claraque horum verborum explicatione victoriam refert, ac trophæum erigit; (Vbi quædam de ſacrarum ſcripturarum difficili intelligentia.) Deinde, quam ob cauſam Chriſtus ita dixerit. *Non eſt meum dare vobis*, quæſtionem mouet, & difficultati ſatisfacit. Quid hoc ſibi vult illud quod ait Dominus, *Neſcitis quid petatis*, inquirit. Nõ poſſe nos dormiendo vel ſtertendo in Regnum cœlorum introire, ſed per multas tribulationes præmia eſſe accipienda, ſermone, auctoritate, & exemplo confirmat; (Vbi præclara de noſtra cooperatione, laude laborantium, & vituperio ſalutem negligentium.) Denique Chriſti humilitatem prædicat, & ad hanc virtutem, quæ honorem largitur æternum, cohortatur. *Tom. homil. ad popul. Antioch. Homil.* 33. *à*

pag. 420. ad pag. 432.

S. Ephræm Syri oratio ad correctionem eorum, qui vitioſè viuunt, & honores appetunt. Ambitionem multorum deplorat, falſos Monachos habitum angelicum ferentes, & vitam mundanam agentes acriter reprehendit, cauſam confuſionis ordinum & deformationis declarat, ſuperbiam Religioſorum honores ambientium pluribus condemnat, denique parænesi ſaluberrimâ Religioſos ad morum reformationem prouocat, & modum inimicis noſtris reſiſtendi, eoſque vincendi deſcribit. *Tom. 1. à pag. 92. ad pag. 96.*

FERIA QVINTA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſimæ.

S. Asterii homilia de diuite & Lazaro. I. Superuacuum ac minimè neceſſarium veſtimentorum cultum condemnat. II. Vanitatem eorum qui omnium formas animalium in veſtibus exprimunt, deridet. III. Quoſdam religioſiores, qui ſuo tempore, argumenta textoribus ex hiſtoria euangelica collecta ſubminiſtrabant, vt in ſuis veſtibus depingerentur, reprehendit. IV. Ventri & gulæ per voluptatem ancillari, cum ſtudio virtutis repugnare, comprobat. V. Luxum & delicias, vitiorum parentes demonſtrat. VI. Varias Lazari ægritudines & miſerias enarrat, & eum, quem alterius inopia commiſeratione non tangit, feram rationis expertem nominat. VII. Diuitem inhumanitatis, & crudelitatis conuincit. VIII. Cur Abrahami ſinus commemoretur, & non alterius, quærit. IX. Non omnes pauperes iuſtos eſſe, nec omnes diuites damnatos oſtédit; (Vbi duo circa pauperem Lazarum notantur, inopia nimirum, & humilitas atque modeſtia.) X. & vltimò vtriuſque defuncti elationem prudenter examinat, & peccatorem mortuo

A aſſimilat. *Homil. 1. à pag. 1. ad pag. 16.*

S. Avgvstini ſermo de diuite & Lazaro. Paritas & diſparitas amborum conſideratur, in ſæuam & inexplebilem diuitum auaritiam agitur, pauperes laudantur, diuitibus præferuntur, & ad miſericordiæ opera diuites prouocantur. *Tom. 10. ſerm. 25. de verbis Domini ſecundum Lucam fol. 24. col. 1. & 2.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. I. Ponderat, quali pœnâ mulctandus ſit, qui aliena diripuerit, ſi inferni damnatione percutitur, diues qui propria non largitur. II. Cultum pretioſarum veſtium nimiùm condemnat.

B III. Quare nomen pauperis in Euangelio declaratur, diuitis verò reticetur, quærit. IV. Dei ſapientiam ſimul & iuſtitiam miratur, qui ex vna re duo iudicia exhibuit, dum Lazarum pauperé ante ianuam diuitis iacere permiſit, vt & diues impius dãnationis ſibi augeret vltionem, & tentatus pauper creſceret ad remunerationem. V. Cur diues damnatus apud inferos grauius in lingua ardere perhibetur, rationem reddit. VI. Ardenti diuiti quanta ad ſupplicium cumulata enumerat. VII. Ad allegoricum ſenſum deflectit, & per diuitem Iudaicum populum intelligit, per Lazarum verò Gentilitatem, per canes vlcera Lazari lingentes, præ-

C dicatores, per Abrahæ ſinum, requiem Patris ſecretam, & ſic per alias Euangelij circumſtantias, varias tradit myſticas intelligentias, totumque Euangelium commentatur. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. Homil. in Dom. 1. poſt Trinitat. à col. 44. ad col. 47.*

S. Cæsarii Arelatensis homilia de miſericordia diuina & humana, & quod ideo Deus pauperes in hoc mundo eſſe permiſerit, vt diuites haberent quomodo peccata ſua redimerent; huic Euangelio conuenientiſſima. I. Docet illum debere miſericordiam in hoc mundo dare, qui illam in cœlo optat recipere. II. Duplicem

diſtinguit miſericordiam, vnam diuinam, humanam alteram, quarum prima miſerias reſpicit pauperum, ſecunda verò indulgentiam peccatorum. III. Cur Deus pauperes eſſe in hoc mortali ſæculo permiſerit, rationem reddit. IV. Eleemoſynarum fructus refert. V. denique ad eleemoſynam pauperibus erogando, & inimicis dimittendo impertiendam excitat. *Tom. 2. Biblioth. Patr. Homil. 15. eiuſd. Patr. col. 619. 620.*

S. P. Chrysologi ſermo de diuite & Lazaro. Vtriuſque ſtupendas vices, pauendas ſucceſſiones, & conditiones lamentandas in medium profert. In diuite damnato comprobat commune dictum, *per quæ quis peccat, per hæc & punietur*, egregiè admodum & pluribus argumentis. Rationes adducit, quare in lingua diues plus arderet. Condignam Lazari oſtendit remunerationem, & iuſtiſſimam diuitis in inferno punitionem. Vltimò declarat quomodo Deus, ſicut diues petijt, viuis vnum ex mortuis miſerit, Lazarum videlicet reſuſcitatum, pro Lazaro in ſinu Abrahæ conquieſcente. *Serm. 66. à col. 174. ad col. 177.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, Paupertatis, & diuitiarum finem & varium deſcribit exitum. Culpam diuitis requirit, quæ eum ſupplicijs addixit inferni. Et cur Abraham quondam diues, eum quem habuit in bonis præſentibus parem, nunc reprobet, & patiatur eſſe pœnalem. Abrahami miſericordiam, & liberalitatem erga pauperes & peregrinos laudibus celebrat. Erga diuitem huiuſce Euangelij Dei bonitatem demonſtrat, & diuinos fauores commemorat. Denique diuitem comprobat canibus peiorem. *Serm. 121. à col. 314. ad col. 318.*

Eiuſdem ſermo de iiſdem in feſto. S. Andreæ habitus, præcedentis continuatio. Eleganti ſtylo oculorum diuitis eleuationem depingit, clamorem eius ad Abrahã repræſentat, crudelitatem ipſius in Lazarum etiam poſt mortem exprimit, flammam linguam diuitis exurentem deſcribit, & cur de lingua ſolum conqueritur, rationem reddit, ad pauperum denique obſequium hortatur, vt potum aquæ frigidæ egeno non denegantes, in æternitate ſicut diues iſte immiſericors guttula aquæ ad linguæ refrigerium non indigeamus. *Serm. 122. à col. 318. ad col. 321.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, antecedentis conſequentia. Præclaras rationes profert, cur Pater Abraham, diuitem impium, filium appellauerit; Beatum prædicat eum qui mala recipit in hac vita, infœlicem verò qui bona recipit à Deo, & Deo non reddit; ex Abrahæ dictis infert ante Chriſti Aſcenſionem nullam adhuc animam cœlos conſcendiſſe, ſed vnam inferni regionem, cum diſcretione tamen locorum, & qualitatum, omnes continuiſſe; (vbi mira de Paradiſi reſeratione, & Chriſti virtute qui viam ſanctorum propalauit;) diuitis iam damnati in Lazarum odium & inuidiam pluribus demonſtrat; denique quomodo fratres huius maledicti diuitis, nempe Iudæi, ei qui ex mortuis reſurrexit credere noluerunt, oſtendit. *Serm. 123. à col. 321. ad col. 325.*

Eiuſdem de eiſdem ſermo. I. Euangelium præſens pietatis ſtadium nominat, in quo conſpicitur quàm breui quamtumuis pauper ad palmam, diues peruenit ad ruinam. II. Vtriuſque diſparitatem pluribus eleganter deſcribit. III. Diuitis & pauperis conflictum repræſentat. IV. Immutationem rerum in diuite damnato, & Lazaro in ſinu Abrahæ quieſcente, miratur: & ex prædictis ad contemptum mundi, & ad Paradiſi cœleſtis deſiderium ſuos prouocare conatur. *Serm. 124. à col. 325. ad col. 328.*

S. I. Chrysostomi homilia prima de Lazaro poſtridie Calendas Antiochiæ habita de ijs qui inebriantur, deque ijs qui commeant ad cau-

Digitized by Google

ponas, ac popinas, quique choræas ducunt per ciuitatem: præterea quod non oporteat præceptorẽ de diſcipulis deſperare, etiamſi in præſens non obtemperent: poſtremò de Lazaro mendico & diuite. In ipſa autem varia eaque præclara continentur. I. Diem voluptatibus dicatum, Sathanæ feſtum vocat, eoſque laudat qui huic feſto non interfuerunt, ſed feſtum ſpiritus celebrarunt. II. Linguam ſuam aduerſus ebrietatem armat, & vituperat eos, qui in ea totis diebus verſantur, non vt illos pudefaciat, ſed vt eos à pudendis liberet; Vbi multa de concionatorum officio qui à verbi miniſterio deſiſtere non debent, etiamſi inde nullus ſequatur effectus. III. Ad Euangelij expoſitionem tranſit, quod parabolam nominat. IV. Diuitis ſtatum vitioſum, varijs criminibus maculatum, viſcera eius ferrea, cordis duritiam, animæque improbitatem fusè deſcribit; (vbi per digreſſionem de Sabbati & feſtorum obſeruatione, ac delicijs pernicioſiſſimis diſſerit.) V. Lazari pauperis ſanctitatem cæteraſque virtutes prædicat. VI. Nouem in Lazaro ſupplicia enumerat, quæ patienter pertuliſſe docet, paupertatem nimirum, aduerſam valetudinem, ſolitudinem ac deſtitutionem ab his qui curam illius gerere debebant: deinde quòd hæc omnia patiebatur in domo quæ poterat hæc mala depellere, neque eum vllo ſolatio quiſquam dignabatur; quum videret illum à quo deſpiciebatur tantis frui delicijs; & quum improbè viueret, nihil tamen graue perpeti: inſuper quòd non haberet alterum Lazarum ad quem reſpiceret: præterea quod de reſurrectione nihil poſſet philoſophari: quòd ex calamitatibus illis à vulgo malam ferret opinionem, eò quòd per omnem vitam, & ſeipſum videret in eiuſmodi miſerijs, & diuitem in delicijs; Vbi multa in diuitem, quem vlceroſum, & latronem nuncupat. VII. & vltimò ad Lazari imitationem co- A hortatur. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis, ſerm. 2. & de Lazar. conc. 1. à pag. 20. ad pag. 45.*

Eiuſdem de Lazaro concio ſecunda: quòd animæ morte violenta decedentium, non fiunt dæmones: déque iudicio, & eleemoſyna. Imprimis laudat auditores, quòd heſterno die præcedenti videlicet ſermone, diuitis immanitatem, inhumanitatemque deteſtati ſint, & pauperis tolerantiam comprobarint, docetque ſuos, quis verè ſit diues, & quis verè pauper: deinde ad ea quæ ex Euangelio reſtabant reuertitur, & Lazarum, non iam in veſtibulo diuitis iacentem, ſed in ſinu Abrahæ B recumbentem, oſtendit. Et. I. aduerſus quorumdam ſimplicium errorem, qui putabant animas violenta morte decedentium fieri dæmones, diſputat, probatque non ipſorum animas fieri dæmones, ſed eorum qui in peccatis viuunt, & verſantur, non quòd mutetur illarum ſubſtantia, ſed quòd ipſarum voluntas dæmonum prauitatem imitetur. II. Ex Euangeliſtæ verbis dicentis Lazarum ab Angelis fuiſſe deportatum, diuitem verò in inferno ſepultum, infert, animas corpus egreſſas non amplius hîc cõmorari, ſed protinus abduci, & coram iudice æquiſſimo C tremẽtes præſentari. III. Diuitis mortem lugubrem peſſimamque deſcribit. IV. Mundum, vitamque præſentem theatro & ſcenæ aſſimilat, quotquot enim perſonæ in ipſo apparẽt, perſonatæ apparẽt, aliæ quidẽ diuitijs, aliæ verò paupertate, vt in Lazaro & diuite facile videri poteſt. V. Varia ex Euãgelio colligit documenta, quòd malitiæ repoſita ſit vltio; laboribus verò pro pietate ſuſceptis, honor & corona: quod in iudicio omnes qui à nobis ſunt contumelijs affecti, tunc ante faciem noſtram ſtatuentur: quòd rapina ſit, de ſuis facultatibus pauperibus non impartiri. VI. Quam ob cauſam, diues in ſinu Abrahæ Lazarum viderit, & non apud alium iuſtum, examinat;

& ad hoſpitalitatem liberalitatemque hortatur. VII. Cur diues damnatus potius ad Abraham, quàm ad ipſum Lazarum ſuum direxerit ſermonem, explicat. *Tom. de diuerſ. noui Teſtament. locis ſerm. 3. & de Laz. conc. 2. à pag. 45. ad pag. 58.*

Eiuſdem de eodem concio tertia, præcedentis continuatio. Quòd ſacræ ſcripturæ ſint legendæ. Quare Abraham non dixerit diuiti, cepiſti bona in vita tua, ſed recepiſti. Quòd malis merces detur aliqua in hoc ſæculo pro benefactis, ſicut & bonis punitio aliqua pro leuibus peccatis, à quibus etiam virtute præditi vix ſunt immunes. Quòd proſperitate plena, delicijſque fruentes in hac vita ſint deflendi, afflicti verò, fœlices dicendi. Quòd ſint aliqui, qui & in hoc, & in altero ſæculo puniuntur. Quòd in aduerſis & ægritudinibus patientia ſit habenda, linguaque cohibenda ne blaſphemias effundat. Cur non omnes in hac vita puniantur. Quòd Deus ex malis bona eliciat. Quòd non poſſimus hîc & in æternitate requie frui. (Vbi ſanctorum afflictiones temporales pluribus commemorat.) Denique quod aliena iuſtitia non proſit malis. *Tom. de diuers. noui Teſtam. locis ſerm. 4. ac de Laz. conc. 3. à pag. 58. ad pag. 79.*

Eiuſdem de diuite & Lazaro concio quarta, quod ſupererat de Euangelio, hoc ſermone perſoluit. Mira imprimis de diuinis ſacræ ſcripturæ, quam vineæ aſſimilat, ſenſibus proloquitur; deinde varia pertractat. I. Quomodo diues cruciatibus addictus, quum duo poſtularet ab Abraham, pro ſeipſo, & pro fratribus vtroque fuerit fruſtratus. II. Petitioni diuitis pro fratribus ſuis auſcultat, eamque explicat. III. Abrahæ reſponſiones diuiti factas conſiderat, & commentarijs illuſtrat; (Vbi habes, quare mortui rarò viuentibus appareant, quodque remuneratio erit poſt mortem, etiam ex conſenſu vnanimi tum Gentilium, tum hæreticorum.) IV. Ad peccatorum confeſſionem integrè faciendam hortatur. V. Conſcientiæ remorſum miratur, & ſacram animæ anchoram dicit. VI. Pœnitentiam de peccatis commiſſis ſuis auditoribus perſuadere conatur. *Tom. de diuers. noui Teſtam. loc. ſerm. 5. ac de Laz. conc. 4. à pag. 79. ad pag. 93.*

Eiuſdem ſermo in terræmotum, & in diuitem ac Lazarum, atque vnde ſeruitus orta ſit. Exemplo diuitis & Lazari probat ſatius eſſe in hac vita puniri quam in alia. Vitam mali diuitis narrat, & cur nomen eius non exprimatur in Euangelio, quærit. Peccatum, veram ſeruitutem eſſe teſtatur. Malos diuites, pauperrimos comprobat. Quæ diues bona in hac vita receperit, recenſet, & cur diuiti damnato dixerit Abraham *fili recordare, quia recepiſti bona in vita tua*, inquirit. Poſtremò cur peccatoribus proſperè cuncta ſuccedant, exponit. *Tom. de diuers. noui Teſtam. locis ſerm. 6. à pag. 94. ad pag. 111.*

Eiuſdem homilia de Lazaro & diuite. Euangelij verba ſigillatim interpretatur; nomen diuitis, ideò ſilentio ſuppreſſum eſſe docet, quia infructuoſus & inutilis, etiam nomine priuatur; eius diuitias, veſtimenta, & epulas recenſet. Lazari ſtatum miſerabilem deſcribit; diuitis immanitatem & crudelitatem repræſentat, eiuſque ſepulturam commemorat, ac Euangelij reſiduum explanat & breui expoſitione perſtringit. *Tom. 6. ſerm. 63. à pag. 564. ad pag. 569.*

Eiuſdem oratio contra ingluuiem huic Euangelio facili negotio aptanda. In delicijs diffluentes, & in eos qui ebrietati indulgent, acriter inuehitur, probatque ſumptus effuſos culpâ non carere; non ſolùm corpora eorum qui ſic afficiuntur deformari, ſed animas multò magis corporibus deformatas eſſe, multóque maiores, quàm corpus ægritudines ex hac mollitie ſuſcipere; delicias veneno eſſe peiores; ac veras voluptates in frugali vita poſitas. In-

ſuper ſui temporis ſuperfluas voluptates, delicias, vanitateſque enumerat, & condemnat; Vbi quædam de ſanctorũ menſis frugalibus, ac Tyrannorum aliorumque prodigorum ſuperfluis. *Tom. Homil. ad popul. Antioch. Homil. 66. à pag. 834. ad pag. 840.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium Dominica. 1. poſt Trinitatem habita, ex qua V. Beda omnia tranſcripſit quæ habet in hodiernum Euangelium, quapropter ſupra requirendum. Duo autem præcipuè tangit, ſpiritalem allegoriæ intelligentiam, & pro morali inſtructione, hiſtoriæ veritatem: ac tandem ex conſideratione quietis Lazari, & pœnarum diuitis, infert, pauperibus ſubueniendum eſſe, eoſque tanquam aduocatos noſtros in die iudicij futuros, colendos, & diligendos. *Tom. 3. Homil. 40. & vltima à col. 149. ad col. 156.*

B. Theodori Studitæ ſermo catechet. huic diei ſatis conueniens, agit enim de ferijs veris & falſis, docetque nequaquam feriandum eſſe crapulâ atque poculis, ſed Deo; feriatur autem Deo qui illi cohæreſcit, cohæreſcit verò ipſi, qui mundi illecebras contemnit. *Tom. 2. Auctar. Bibl. Patr. ſerm. 37. col. 1320.*

Eiuſdem ſermo alter de noxia fugienda voluptate, Martyrum ac ſanctorum exemplo. *Ibi. ſerm. 85. col. 1360.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij, *Recordare quia recepiſti bona in vita tua, & Lazarus ſimiliter mala, &c.* Quatuor tanguntur, reproborum in præſenti proſperitas, quæ conſiſtit in diuitijs, in honoribus, & in voluptatibus carnis, hæc autem omnia habuit diues iſte; Sanctorum in hac vita aduerſitas quæ in tribus cõſideratur, in paupertate rerum, in contemptus vilitate, & in afflictionum aſperitate, vt videre eſt in Lazaro; Sanctorum fœlicitas in alio ſæculo, quæ in tribus ſtat poſita, in gloria & honore, in cœleſti regni poſſeſſione, ac in æternarum deliciarum & conſolationum fruitione; Impiorum perpetua calamitas quæ circa tria attenditur circa carentiam ſummam omnium bonorum, pœnarum acerbitatem & multiplicitatem, ſummamque confuſionem ac ignominiam. Ex quibus concludit proſperitatem præſentem eſſe contemnendam, aduerſitatem hilariter ſuſtinendam, damnatorum calamitatem fugiendam, & Beatorum fœlicitatem appetendam. *Tom. 16. ſerm. 2. Dom. 1. poſt Pentecoſt. fol. 16. col. 2.*

FERIA SEXTA INFRA Dominicam ſecundam Quadrageſimæ.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium quod ſuo more commentarijs illuſtrat, per hominem qui plantauit vineam, Dominum intelligens qui domum Iſraël vineam Domini nuncupatam ædificauit, per primum ſeruum, Moyſen, per ſecundum, Dauid, per tertium, chorum Prophetarum, per filium, Chriſtum, per filij extra vineam eiectionem & occiſionem, Saluatoris noſtri paſſionem. Denique morali intellectu breuiter ſed præclarè parabolam explicat. *Tom. 7. Homil. Quadrag. à col. 241. ad col. 245.*

SABBATO INFRA DOMInicam ſecundam Quadrageſimæ.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium hodiernum. Conſiderat in filio prodigo primum hominem in paradiſo terreſtri poſitum; à Patre, hoc eſt, à Deo receſſum in regionem longinquam exponit, eiuſque miſeriam deſcribit; obedientiam laudibus extollit: & hominem ad ſe reuertentem, Dominumque patrem agnoſcentem ex Pſalmis in medium adducit. *Tom. 10. ſerm. 34. de verbis Domini fol. 29.*

S. V. Bedæ homilia in Euange-

Digitized by Google

lium; Parabolam interpretatur, per hominē duos habentem filios, Deum Patrem intelligit duorum populorum genitorem; per maiorem filium qui in domo remanſit paterna, eum qui in vnius Dei permanſit cultura: per minorem verò eum, qui relicto patre ad colenda idola feſtinauit, tantòque à Dei gratia receſſit, quantò plus in opere prauo deliquit, ſic autem profectus ornamenta naturæ conſumpſit, in regione longinqua fame veritatis verbi laborauit, principi mundi huius adhæſit, porcos pauit operando ea quibus immundi ſpiritus gaudent, ſiliquaſque doctrinæ ſæcularis, vt ventrem impleret, concupiuit. In ſe autem reuerſus, ſurrexit, & qui à patre receſſerat ad patrem iuit, à Patre miſericordiarum miſericorditer excipitur, verbo gratiæ & ſpe veniæ conſolatur, charitatis oſculo ſalutatur, iamque in Eccleſia conſtitutus peccata confiteri incipit; facta confeſſione ſtola innocentiæ induitur; annulus fidei ad manum ei datur, vt fides per opera clareſcat; cœleſtibus deſiderijs tanquam calceamentis munitur, vt ſuper ſerpentes ac ſcorpiones ſecurus incedat; corpore & ſanguine Chriſti ſatiatur, & ſpiritali alacritate cum Deo & Angelis lætatur. Cætera de maiore filio, Iudæo videlicet indignante, exponuntur. *Tom.7. Homil. Quadrag. Homil. Sabbat. poſt Reminiſcere à col. 243. ad col. 248.*

S. P. Chrysologi ſermo primus de duobus filijs Prodigo & Frugi. Quid ſub hac parabola Chriſtus intelligere voluerit, paucis declarat: cauſam aperit cur adoleſcentior filius portionem ſubſtantiæ petierit; facultates, vnitatem ſcindere, parentumque charitatem violare probat, & ex Euangelio colligit; vitam voluptatibus deditam, non vitam, ſed mortem nominat; Prodigi poſt ſubſtantiæ diſſipationem miſerabilem ſtatum, crudeléque miniſterium deſcribit ac lamentatur. Denique ad honorem, obſequiumque parentibus & propinquis exhibendum hortatur. *Serm. 1. col. 1. 2.*

A

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem. Prodigi reditum, eiuſque pœnitentiam egregiè proſequitur; conuerſionis eius, & confeſſionis ſingula verba examinat, & varia in ipſis myſteria deprehendit; voluntarium quid poſſit ieiunium, ex inuita Prodigi fame, oſtendit; Dei viuentis & omnia videntis vbiquitatem & præſentiam comprobat; Poſtremò ſuos monet, ne bonum patrem, genitoremque pium deſerentes, ad mundi longinqua & nimis peregrina tendant, ſalutiſque ſubſtantiam diſſipent. *Serm. 2. col. 3. 4. 5.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſuprà. Patris occurſum, bonitatem, & ineffabilem erga filium luxurioſum miſericordiam declarat, & vt ad talem patrem, tali inuitati redeamus exemplo, prouocat. *Serm. 3. à col. 5. ad col. 8.*

B

Eiuſdem de eiſdem ſermo quartus, præcedentium continuatio, ſenioris filij malum pandit zelum, & dolet inuidiam: inuidiæ mala exactè dinumerat, in inuidos grauiter agit, & vim amoris paterni miratur. *Serm. 4. à col. 8. ad col. 10.*

Eiuſdem ſermo quintus; Hiſtoricum parabolæ ſenſum, ad myſticam & ſingularem Deitatis intelligentiam attollit, hoc modo; Homo, Dominus noſter, duos habuit filios, populos duos, Iudæum & Gentilem tanquam ſeniorem, & iuniorem: illis pater ſubſtantiam diuiſit, ſeniori quinque legis libros diſtribuit, iuniori quinque naturæ beneficia largitus eſt, habitum videlicet, ſermonem, ſcientiam, rationem & iudicium, quæ hominem præ cæteris animantibus contingunt. Iunior iſte, portione accepta, abijt in longinquam dæmonis regionem, idolorum patriam, vbi diſſipauit ſubſtantiam in vanis deſiderijs, & ſæcularis ſcientiæ, nec-non eloquentiæ curioſitatibus; tandemque fame veritatis cognoſcendæ afflictus, in villam multarum ſu-

C

Digitized by Google

perſtitionum miſſus eſt, vt porcos ſeu dæmones paſceret thure, victimis, & ſanguine, ac de porcorum ſiliquis, corporis voluptatibus, ventrem concupiſcentiæ ſuæ repleret. Verùm in ſe reuerſus, redit ad patrem, confitetur ſe in cœlum peccaſſe quia ſidera adorauit, ſed pater occurrit in filio qui de cœlo deſcendit, ſuper collum eius cecidit cùm carnem noſtram aſſumpſit, deoſculatus eſt eum, cùm iuſtitia & pax oſculatæ ſunt; inſuper ſtolam immortalitatis recepit, & annulum fidei, & calceamenta in præparationem Euangelij. At frater ſenior Iudæus indignè ferens, & ſymphoniam Dauidicam, Propheticam, concentumque populorum audiens, Eccleſiam, patris domum ex inuidia non vult intrare, nec dulciſſimi parentis monita audire: quare & patris gaudia, paternaſque epulas dignus eſt non habere. *Serm. 5. à col. 10. ad col. 14.*

S. I. Chrysostomi in parabolam de filio prodigo ſermo. Totum explanat Euangelium, vt ex eo diſcamus, quomodo ad eum accedendum ſit, qui eſt inacceſſibilis, & delictorum venia petenda. Statum autem peccatoris per peccatum à Deo diſcedentis, & ad Deum per pœnitentiam redeuntis fusè & egregiè deſcribit. Summi Dei ineffabilem ſapientiam, religioſam prouidentiam, paternamque miſericordiam miratur, cùm & peccatoris eſt miſertus, & iuſto ſeniori filio eſt adulatus, vt non caderet qui ſtabat, & eum qui ceciderat, excitaret; Vbi habes pro corporis Chriſti in Euchariſtia realitate, inſignem locum. *Tom. 6. ſerm. 37. à pag. 369. ad pag. 379.*

Eiuſdem homilia decima de pœnitentia legatur, ibi enim parabolam prodigi in pœnitentiæ exemplum adducit, & explicatione illuſtrat, quò ſciamus & peccatorum quæ poſt baptiſma contrahuntur, remiſſionem eſſe, ſi attendamus; in medium autem hanc ſimilitudinem profert, non vt ad

A inertiam compellat, ſed vt peccatores à deſperatione reuocet. *Tom. Homil. ad popul. Antioch. Homil. 58. à pag. 718. ad pag. 721.*

S. Eligii Noviomensis homilia in die cœnæ Domini de filio prodigo, ad pœnitentes. Parabolam breuiter perſtringit, ac de peccatore interpretatur, qui poſtquam partem ſubſtantiæ ſibi contingentem, ſenſum nempe rationalem per peccatum conſumpſit, per pœnitentiam ad Deum reuertitur. Hortatur inſuper ſuos, vt grauia facinora cum gemitibus ac ſuſpirijs lugeant, minora verò, & quotidiana eleemoſynis & orationibus deleant.

B Denique Quadrageſimæ tempus, totius anni decimationem nuncupat, & pauca de tremendo iudicio proponit. *Tom. 2. Bibl. Patr. Homil. 13. S. Elig. à col. 167. ad col. 169.*

Gverrici Abbatis ſermo de parabola prodigi filij ad patrem reuerſi. I. Humilis confeſſionis vim & efficaciam oſtendit. II. Diuinam miſericordiam præconijs celebrat. III. Humilitatem omnium virturum maximam, cùm tamen virtutem ſe eſſe neſciat, prædicat. *Serm. 2. Quadrag. à pag. 163. ad pag. 168.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra imprimis quatuor ſtatus conuerſionem noſtram præcedentes enumerat, primus ſtatus

C dicitur cùm anima eſt ſub ſeipſa propriam ſequens voluntatem, ac libertate pernicioſa gaudens, ſicut prodigus qui bona naturæ tanquam portionem ſubſtantiæ, à Deo per peccatum elongatus, diſſipat, viuendo luxurioſè cum carnis concupiſcentijs; Secundus eſt cũ anima ſub principe tenebrarum captiua tenetur nec volẽs, nec nolens, quod conuenit ante vſum rationis, ob originale peccatum. Tertius eſt cùm volens ipſi ſubditur, peccatis voluntariè conſentiendo. Quartus verò, cùm nolens homo dæmonibus ſubiacere, ſed reſipiſcere, tamen peccati conſuetudine obligatus, in ſordibus iacens, ſordeſcit adhuc;

adhuc; in his autem ſtatibus prodigus laboraſſe videtur. Deinde alios quatuor ſtatus refert quibus homines ſub Deo ſtant. Primò tanquam mercenarij ſub patrefamilias, Secundò tanquam ſerui ſub Domino, Tertiò tanquam paruuli ſub pædagogo, Quartò tanquam viri robuſtæ ætatis ſub patre optimo. *Serm. 3. de ſcript. vtilitat. à pag. 395. ad pag. 404.*

DOMINICA TERTIA Quadrageſimæ.

S. V. BEDÆ homilia; Euangelium hodiernum litteraliter, & moraliter explicat ſuo more. *Tom. 7. in hom. Quadrageſimalib. col. 248. & ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Euangelium, de quatuor diaboli eiectionibus, videlicet, de cœlo, de impio, de poſſeſſo, de mundo; de cœlo, per pugnam & prælium ibi factum; de impio, per pœnitentiam; de poſſeſſo, per iuſſionem Chriſti; de mundo, per aduentum Domini. *Tom. 3. in ſerm. de Temp. pag. 72.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in quo agit. I. de diaboli malitia erga hominem. II. de diuina potentia contra hanc malitiam. III. de vtilitate diuinæ miſericordiæ, quæ omnia ex Euangelio deſumit. *Ibidem.*

Eiuſdem ſermo tertius, tria complectitur, in illud. *Aſſumit ſeptem alios ſpiritus, &c.* I. Docet ſeptem peccata mortalia, eſſe ſeptem ſpiritus. II. Eos qui poſt conuerſionem peruertuntur, fieri peiores, & pluribus vitijs ſubijci quàm antè. III. Sex modos ſpiritus iſtos eijciendi, qui ſunt prædicatio, Dominica Paſſio, exemplum bonum, inſpiratio occulta, oratio, & ieiunium, quod teſtimonijs ſcripturæ ſacræ confirmat. *Ibidem pag. 73. 74.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba, *Beatus venter qui te portauit.* In quo oſtendit quomodo quatuor portare debemus, videlicet, Chriſtum in corde, per dilectionem; crucem Chriſti in corpore, per mortificationem; nomen Chriſti, in ore per prædicationem; coronam Chriſti in capite, per glorificationem. *Ibidem.*

I. GERSONII ſermo in illud Euangelij. *Omne regnum in ſeipſum, &c.* de Regno ſpiritali animæ concionatur, & de diuiſione eius, ingreſſu dæmonis, facta. Partitur autem in tria membra, quorum primum agit de dæmoniacis, & quatuor affert rationes cur Deus permittat creaturam humanam à dæmone vexari, videlicet, ob peccati correctionem & punitionem, propter humiliationem, ad probationem, & propter damnationem. Secundum quatuor conſiderationibus de regni ſpiritalis diuiſione tractat. Tertiũ diſſerit de verbo Dei in illa Euangelij verba, *Beati qui audiunt verbum Dei, &c.* Docétque verbum Dei dare auditoribus ſuis & ſe cuſtodientibus viuificationem, fortificationem, & conſolationem. *Tom. 2. parte 4. à col. 444. ad col. 452.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo in Euangelium; Quærit. I. de locis aquoſis in quibus requieſcit ſpiritus immundus, quænam ſint. II. Agit de tribus ſcopis compunctionis, confeſſionis, & ſatisfactionis, quibus conſcientiæ domus mundatur. III. De triplici ornamento, donorum, virtutum, & operum quibus ornatur. IV. De ſeptem vitijs capitalibus per ſeptem ſpiritus deſignatis. *Serm. in Domin. 3. Quadrag. Tom. 1. à pag. 40 ad pag. 42.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo vnicus in Euangelium. Tria complectitur. I. Diaboli eiectiones poteſtate Dei & Chriſti factas. II. Dæmonis eiecti nequitiam. III. eiectionis vtilitatem. Pro. I. ſeptem enumerat eiectiones, de cœlo, de paradiſo terreſtri, de monte, de animabus, de corporibus,

de mundo,& in infernum. Pro II. triplex malum,quod dæmon per peccatum, animæ infert. Pro III. triplicem vtilitatem ex peccati eiectione ſubſequentem, & prouenientem, quæ omnia figurata fuerunt in dæmoniaco præſentis Euangelij à Chriſto domino liberato. *In ſerm. Dom. fol. 9. col. 3. & 4. Tom. 16.*

A

FERIÆ SECVNDÆ INFRA Dominicam tertiam Quadrageſimæ.

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium, varia quærit. I. Quare Chriſtus in carne apparens fabri filius, imò faber appellari voluerit? II. Cùm ſit medicus, quonam vtatur genere medicandi? III. Cur Chriſtus in patria ſua non ſit dignè exceptus? IV. Exempla à Chriſto in medium producta, litteraliter & myſticè exponit. V. Quoſdam homines dæmonibus ipſis peiores eſſe oſtendit. *Tom. 7. Homil. Quadrag. à col. 252. ad col. 254.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo in Euangelium, & de inuidia. I. Probat inuidiam excæcare & tenebrare mentem. II. Benignitatem ac humilitatem Domini demonſtrat. III. Iudæorũ liuorẽ deteſtatur. IV. Quomodo Chriſtus verè ſit fabri filius, explicat. V. Varios inuidiæ effectus dinumerat. *Serm. 48. à col. 124. ad col. 127.*

Eiuſdem ſermo alter vnde ſuprà. Ex Euangelio, Chriſti vera humanitas comprobatur, mens Iudaica ad diſcutiendum ſemper promptior, quàm credendum, reprehenditur, vana curioſitas circa diuina redarguitur, Chriſtus verus fabri filius demonſtratur, B. V. Maria vnici filij mater declaratur. *Serm. 49. à col. 127. ad col. 129.*

FERIÆ TERTIÆ INFRA Dominicam tertiam Quadrageſimæ.

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium. I. Omnem hominem Dei debitorem eſſe commonſtrat. II. Debitoribus noſtris dimittendum docet non ſolum vſque ſeptuagies ſepties, ſed toties quoties, ſicut & Chriſtus nobis omnia donauit. III. Huius formulæ loquendi, *ſeptuagies ſepties*, vim & efficaciam declarat, & in ipſa magnum reperit myſterium, remiſſionis omnium peccatorum. IV. Modum tradit ignoſcendi peccantibus, & delinquentibus correctionis remedium adhibendi. *Tom. 10. ſerm. 15. de verbis Domini fol. 14. & 15.*

B

Eiuſdem ſermo alter, de fraterna concordia, & offenſionis relaxatione. Hortatur, vt quicumque habet quærelam aduerſus alium, finiat ne finiatur; iniuriarum remiſſionem pluribus perſuadere conatur; Qualiter homo in reconciliatione ſe gerere debeat erga ſeruum, aut humilem perſonam quam iniuſtè offendit: & erga eum à quo læſus fuit, qui & ei veniam petere nolit, modum facilem tradit, & à ſcrupulis alienum. *Tom. 10. lib. 50. Homil. Homil. 40. fol. 114.*

C

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. Duo inſinuat, vnum, tranſgreſſorem monendum, corripiendum, & increpandum eſſe: alterum, toties quoties in nos peccantibus miſericorditer indulgendum. *Tom. 7. Homil. Quadrag. col. 255.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo de remittendo fratri debito. Sua non videns, & alienis curioſè intendens reprehenditur. Modus proximi defectibus charitatiuè compatiendi traditur. Remittere delicta & iniurias, durum non eſſe, probatur. Septimus numerus, ampliſſimus dicitur ſacramento, qui paruus eſt calculo; vnde non ad

Digitized by Google

numerum inimicis remittendum, ſed A toties quoties aderit occaſio. *Serm.* 139. *col.* 355. 356. 357.

S. I. Chrysostomi ſermo ad eos qui reprehenderunt eum ob prœmiorum prolixitatem, & quod vtile ſit æquo animo ferre reprehenſiones; facili negotio huic Euangelio aptandus. Varia autem complectitur. I. Laudare ſi quid fiat vt debet, reprehendere autem ſi peccatum fuerit, amici eſſe officium, & curam agentis. II. Oſcula inimici, vulnera eſſe, & amici vulnera, oſcula. III. Quòd quomodocumque reprehenſio contingat, ſemper ſit patienter ſuſtinenda, ac tanquam vtile, magnumque bonum cum gaudio excipienda. B IV. Quòd ſtultus ſit qui grato animo nō ſuſcipit reprehēſiones. V. Quòd omnes indigeant conſiliario, & quòd fratres noſtros charitatiuè corripere debeamus; & hæc de correptione. Deinde tres cauſas prolixitatis prœmiorum affert. Poſtremò de mutatione nominis, Sauli in Paulum, & de nominum impoſitionibus diſſerit. *Tom. de diuerſ. noui Teſtamenti locis ſerm.* 13. *à pag.* 381. *ad pag.* 198.

S. Gregorii Nysseni oratio aduerſus eos qui caſtigationes ægrè ferunt. Rationem homini diuinitus collatam miris celebrat elogijs: Exinde agit in peccatores, qui donum tam inſigne diuini benefactoris, ventre, libidine, ocio ac ſomno produnt: & in eos, qui reprehenſiones Epiſcopi & Sacerdotum ægrè ferunt, & contra ipſos murmurant conuicijſque laceſſere non ceſſant. Denique exemplis comprobat è ſcriptura deſumptis, Epiſcopos & Sacerdotes ob id ab excommunicationibus, caſtigationibus, & paternis reprehenſionibus non ceſſare debere, nec ægrè ferre ſi contumelijs ob hanc cauſam afficiantur, cùm ſemper diſcipulis quos reprehendunt, inuiſi ſint veritatis amatores & magiſtri, ſed patienter ſuſtinere. *Tom.* 2. *à pag.* 743. *ad pag.* 749.

FERIA QVARTA INFRA Dominicam tertiam Quadrageſimæ.

S. Venerabilis Bedæ homiliæ in Euangelium. Iudæorum ſuperſtitiones reprehenduntur, eorum ſtultitia demonſtratur, phariſæorum ſacrilega auaritia condemnatur, & textus euangelicus litteralibus commentarijs illuſtratur. *Tom.* 7. *Homil. quadrag. col.* 255. *& ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de diſcipulis illotis manibus prandentibus. Chriſti ſermonem fulguri aſſimilat; Iudæorum ſuperſtitiones carnis non animæ curam facientes condemnat; Inimicorum hominis abſque numero multitudinem miratur; Hominum conditionem in hac vita deplorat, cùm nouo bellandi genere, *ab intus exeunt de corde*, de homine contra hominem gentes exeant bellaturæ; Vt à vitiorum, quæ Euangelium enumerat, ſordibus emundemur intrinſecus, hortatur. *Serm.* 171. *col.* 430. *& ſequentibus.*

FERIA QVINTA INFRA Dominicam tertiam Quadrageſimæ.

C S. P. Chrysologi ſermo de ſocru Petri. Varia quærit & explicat. I. Quare vniuerſi Conditor & Reſtaurator terrenas & ſeruiles intrauerit manſiones? II. Cur Chriſtus ſocrum Petri ſanaturus, eius manum tenuerit? III. Quàm ſit excellens & efficax Chriſti medicina? IV. Quid in Euangelica lectione, intelligentiæ ſpiritalis lateat? (vbi Chriſti incarnationem & aduentum exponit per ingreſſum eiuſdem in domum Petri.) *Serm.* 18. *à col.* 45. *ad col.* 48.

D. Innocentii Papæ III. ſermo in Euangelium. Virtutes Chriſti commendantur. Per domum Simonis vniuerſalis Eccleſia intelligitur: ſi-

cut per ſocrum eius, Synagoga; quæ à Domino derelicta magnis cœpit febribus erroris,& inuidiæ detineri. Inſuper quatuor febrium genera enumerantur, ſimplicis, duplicis, continuæ, & interpolatæ, quæ moraliter ſic explicantur, vt ſimplici febre laboret, qui vnico vitio moleſtatur; duplici, qui multis vitijs detinetur; continuâ, qui in vitio perſeuerat; interpolatâ, qui mox pœnitet de peccato, moxque ad illud reuertitur. Deinde loquitur de mentis varijs ægritudinibus, in diuerſis corporis infirmitatibus deſignatis. Poſtremò docet Chriſtum tribus de cauſis prohibuiſſe dæmonia dicere veritatem, & prædicationem etiam veritatis, hæreticis eſſe prohibendam. *Tom.* 1. *ſerm. quadrag. à pag.* 42. *ad pag.* 45.

FERIA SEXTA INFRA DOMINICAM TERTIAM Quadrageſimæ.

S. AMBROSII ſermo hac die habitus, de virtute aquæ baptiſmatis, & eleemoſyna, ex verbis Euangelij Ioannis. 4. *Aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ, &c.* De duobus miſericordiarum fontibus baptiſmo videlicet, & eleemoſyna differit, qui & vitā tribuunt & peccata condonant; Oſtendit inſuper quomodo mulieris Samaritanæ ſordes melius vnda Chriſti diluerit, quàm Samariæ aqua purgarit: mundiùs miſericordia quàm puteus maculas detergat. Per mulierem autem Samaritanam, Eccleſiam intelligit de Gentibus congregatam, quæ fonte aquæ ſalientis in vitam æternam in baptiſmate purificata, immaculata extitit. Denique eleemoſynam quodammodo lauacro aſſimilat. *Tom.* 5. *ſerm.* 42. *à col.* 59. *ad col.* 61.

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium, & de non differendo baptiſmo. Quòd Chriſtus ſit myſticus Ioſeph, cui Iacob prædium dedit. Quòd peccata noſtra Chriſtum fatigent. Quòd Do-

A minus noſter ſit fons vitæ. Obiter autem textum breui expoſitione perſtringit, & quædam myſteria paucis declarat. *Tom.* 10. *ſerm.* 92. *de Temp. fol.* 174.

Eiuſdem diſcurſus in quo Euangelium myſticè interpretatur. In putei profunditate tenebroſa, errorem mundi & eius infimas partes agnoſcit; ad puteum venit Chriſtus hora ſexta, cùm ſexta humani generis ætate, ſenectutem hominis in peccatis inueterati ſanaturus, per incarnationis myſterium aduenit: fatigatus autem venit, quia carnis noſtræ imbecillitatem ſuſcepit; à muliere aquam petijt, fidem enim eo-B rum ſitiebat, pro quibus & ſanguinem effundere volebat. Per quinque Samaritanæ viros, quinque carnales ſenſus intelligit, & per ſextum ſpiritum rationalem; mulier autem illa errore adhuc, peccatoque detenta, & tota carnalis complexu adulterino à diabolo poſſidebatur, nec ſpiritalem aquam intelligere nec haurire valebat; ſed Chriſtus illam monuit vt vocaret virum, rationem, & ſpiritum videlicet, quo ſpiritalia poſſet intelligere; quæ benè dixit virum non habeo, quia non erat in ipſa ſpiritus qui Deum cognoſceret; Dominus verò miſericordiâ motus & errorem quo tenebatur expulit, & ſe verum Meſſiam declarauit: cui ſtatim fidem Samaritana adhibens, relicta hydria cupiditatis ſæcularis, non ſolum credi-C dit ad iuſtitiam, ſed etiam ad ſalutem ore confeſſa eſt quod credidit, & prædicare incœpit. *Tom.* 4. *lib.* 83. *quæſt. quæſt.* 64. *fol.* 131. 132. 133.

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo in Samaritanam, & in illud Euangelij, *Venit Ieſus in ciuitatem Samariæ, quæ dicitur Sychar.* Samaritanam, quam vocat meretricem, & Apoſtolam, luxurioſam, & fidelem, encomijs celebrat. Textum Iſaiæ cum verbis Ioannis Euangeliſtæ dicentis Chriſtum fatigatum ex itinere ſediſſe concordat. Qua de cauſa idem Euangeliſta & locum, & horam, & abſentiam diſcipulorum indicauerit, cum

Samaritanâ aduenit, perquirit; vbi A Chriſtus piſcatori egregiè aſſimilatur. Quare Chriſtus qui Samaritanæ aquã volebat dare, ab ipſa aquam poſtulauerit, cauſam exponit: & probat Deũ conſueuiſſe nobis dare, quod à nobis expetit. Chriſti benignitatem erga mulierẽ, & in reſponſis ſapientiam humilem miratur. Quomodo Dominus noſter Samaritanæ animam ſenſim ad ſpiritalia, & in cœlum euexit, attentè conſiderat. Rurſus Samaritanam laudibus extollit. Denique vt eius exemplo peccata confiteri non erubeſcamus, adhortatur. *Tom. 6. à pag. 409. ad pag. 412. ſerm. 43.*

S. P. Ephræm Syri diſcurſus de diuina gratia, huic Euangelio conuenientiſſimus quicquid enim de aqua dicitur in ipſo, de gratia intelligendum venit. Oſtendit autem quid diuina gratia operetur, quantumque eius ſtudio teneri debeamus; vbi multa in eius commendationem præclara habentur. *Tom. 1. à pag. 76. ad pag. 79.*

Sabbato infra Dominicam 3. Quadrageſimæ.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium, de muliere deprehenſa in adulterio. Iudæorum in Chriſtum odiũ & malignitas notantur; Chriſti veritas, manſuetudo & iuſtitia declarantur; eius in reſpondendo ſapientia conſideratur; quare lex ſcripta in lapidem, & cur Chriſtus digito ſcripſerit in terram, ratio affertur. Chriſtum peccatis non fauere, cùm adulteram non cõdemnauit, oſtenditur, damnauit enim peccatum, non hominem, iniquitatem deſtruxit, & animam liberauit. Vt non tantum Chriſti miſericordiam, ſed etiam iuſtitiam conſideremus, monemur. In pœnitentiam procraſtinantes grauiter agitur. De ſua ſalute deſperantes, eriguntur. *Tom. 10. ſerm. 47. de verbis Domini fol. 39. 40.*

Eiuſdem ſermo ad menſam. S. Cypriani habitus, de eo quod ſcriptum eſt in Pſalmo, *Erudimini qui iudicatis terram:* & de muliere adultera. Quid ſit terram iudicare? Conditiones iuſti Iudicis quales? Quòd Chriſtus iudicat iuſtitias & Iudices, vt ex Euangelio comprobatur. Quòd peccatum ſit damnandum, homo verò abſoluendus, & liberandus, docet. Denique pro iudicibus varia traduntur documenta. *Tom. 10. ſerm. 94. de Temp. fol. 174. 175.*

Dominica quarta Quadrageſimæ.

S. Ambrosii ſermo hac die dictus; Populum hortatur quòd ſicut B ad Quadrageſimæ medium patienter peruenit, ſic alacri animo ad finem tendat; monet eos, qui huc-vſque in peccatis vixerunt, vt deinceps reſipiſcant, & medicinam ſpiritalem requirant; mortem animæ magis timendam eſſe quàm corporis internecionem efficaciter oſtẽdit: & ad benè operandum dum tempus datur, prouocat. *Tom. 5. ſerm. 43. col. 61.*

S. Avgvstini diſcurſus allegoricus de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, Dominum turbas in monte pauiſſe de quinque panibus, &c. Quinque panes veterem legem ſignificant, quæ in quinque libris per Moyſen data eſt; duo piſces qui ſaporem ſuauem pani dabant, C duas perſonas quibus Iudaicus populus regebatur, regiam ſcilicet & ſacerdotalem: quæ Dominum noſtrum præfigurabant, & quas ſolus ſuſtinuit, & propriè impleuit, ipſe enim Rex ſimul & Sacerdos; fœnum ſuper quod turba diſcubuit, ſpem carnalem & temporalem in qua collocati erãt ipſi Iudæi, propter regnum temporale; fragmentorum reliquiæ in cophinis duodecim, de legis adapertione, (quam Iudæi reliquerant & deſeruerant,) repletionem diſcipulorũ in quibus duodenarius numerus principatum tenet. *Tom. 4. lib. 83. quaſt. quaſt. 61. fol. 130. 131.*

S. Basilii Selevciæ in quinquies mille homines, quinque panibus

paſtos oratio. Auditorum incitatum deſiderium laudat; Chriſti benignitatem & humanitatem ex Euangelio demonſtrat; Dominus panes benedictione multiplicaturus, quare in cœlum conſpexerit, cauſas exponit; Multiplicationis panum miraculum egregiè deſcribit; Sacra myſteria reliquiarum panis multiplicati aperit, & differentiam antiquæ legis & nouæ ex hodierno miraculo oſtendit. *Orat. 33. à pag. 175 ad pag. 178.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Quid in præſenti Chriſti miraculo myſticum perpendere debeamus inquirit, & I. per mare Tyberiadis ſæculum intelligit. II. per multitudinem Chriſtum ſequentem, nationum credentium in ipſum vniuerſitatem. III. per aſcenſionem in montem, doctrinæ & chariſmatum Chriſti, iuxta percipientium capacitatem diſtributionem & accommodationem. IV. per oculorum ſubleuationem diuinæ pietatis & præuenientis gratiæ indicium; V. per quinque panes hordaceos, quinque Moyſi libros auſteritate legis refertos; VI. per duos piſces, pſalmiſtarum ſcripta, & Prophetarum; VII. per puerum quinque panes & duos piſces habẽtem, populum Iudæorum; VIII. per fœnum, carnis concupiſcentiam quam calcare debemus; IX. per quinque millia virorum, perfectionem eorum qui verbo vitæ reficiuntur; X. per reliquias fragmentorum, arcana diuinorum eloquiorum quæ vulgi ſenſus non capit; XI. & vltimò per duodecim cophinos, ſpiritualium doctorum congregationẽ; *Tom. 7. homil. quadrag. à col. 258. ad col. 261.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in Euangelium; Tractat de ægritudinis animæ ſanitate, & in tres ordinatur partes. Prima agit de recurſu ad medicum per voluntariam deſpectionem terrenæ cupiditatis, per veram deiectionem profundæ humilitatis, & per continuam macerationem propriæ car-

A nis. Secunda verò de infirmitatum oſtenſione, ex inæqualitate & inordinatione affectionum prouenientium, videlicet inconſtantiæ & deſperationis, quæ cauſatur ex puſillanimitate timoris & diffidentiæ: inuidiæ & rancoris, ex gaudio & exultatione afflictionis alienæ: auaritiæ & cumulationis ex inordinato ſæcularis proſperitatis amore. Tertia denique de diuina bonitate in noſtrarum miſeriarum curatione, quæ per tria ſigna declaratur; fecit enim ſignum pietatis, in gratuita condonatione, contra infirmitatem diffidentiæ; fecit ſignum charitatis, in propriæ car-

B nis exhibitione, contra rancoris ægritudinem; fecit & ſignum paupertatis voluntariæ, contra morbum auaritiæ. *Tom. 3. ſerm. 1. Dom. 4. in Quadrag. à pag. 74. ad pag. 76.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *Eſt puer vnus hic, quinque panes hordeaceos, &c.* Per puerum Chriſtũ intelligit, qui quinque panes ſuis porrigit, naturæ videlicet, doctrinæ, pœnitentiæ, Euchariſtiæ, & gratiæ; habet etiam puer iſte diuinus duos piſces, lætitiam conſcientiæ, & miſericordiam. *Ibidem pag. 76. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Docet panes hordeaceos ſignificare auſteras refectiones, quas habet anima

C fidelis de doctrina legali, de pœnitentia medicinali, de diſciplina, ſiue continentia ſenſuali, de pœna dominicali. Doctrinæ panes ſunt quinque verba, quibus tota ſcriptura comprehenditur, crede, fuge, age, time, appete. Pœnitentiæ panes, contritio, confeſſio, oratio, ieiunium, eleemoſina. Panes diſciplinæ quinque ſenſuum mortificationes. Panes verò pœnarum Chriſti, quinque vulnera eiuſdem Domini. *Ibidem ſerm. 3. pag. 76. 77.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Euangelij, *Hic eſt verè Propheta &c.* Ponderat iſtud verbum, *Verè*, & docet ſacram ſcripturam ſub atteſtatione veritatis nobis inſinuare quatuor; nimirũ, humanam.

Digitized by Google

fragilitatem, angelicam charitatem, diuinam authoritatem, & diabolicam importunitatem. *Ibidem ſerm. 4. pag. 77.*

Eiuſdem ſermo quintus & ſextus in illa Chriſti verba, *Colligite quæ ſuperauerunt fragmenta &c.* Per quinque panes hordeaceos, quinque Chriſti vulnera intelligit, & per duodecim fragmentorum cophinos, duodecim paſſionis Chriſti circumſtantias & conditiones conſiderandas. Attendenda enim eſt quæ perſona patitur, quam pœnam ſuſtinet, qua parte, qua culpa, quibus miniſtris, quibus ſociis, quibus ſolatiis, quibus inſtrumentis, quo loco, quo tempore, quo fructu, & quo modo. Inſuper quælibet circumſtantia ſubdiuiditur & diſtribuitur in tria fragmenta, pulchrè admodum. *Ibidem ſerm. 5. & 6. in die Paraſceues pag. 90. col. 1. 2.*

S. I. Chrysostomi homilia de ieiunio, & in apoſtolicum dictum, *Gaudete in Domino ſemper* huic dominicæ conuenientiſſima, & vt arbitror hac die habita. I. Quoſdam de ieiuniorum profligato dimidio gaudentes reprehendit, & vt conſiderent ſi peccatorum profligatum ſit dimidium hortatur, & ſic exultent. II. Licet omnes lætitiam ament, aſſequi tamen eam omnes non poſſe, docet. III. Varias ex aliorum ſententia, lætitiæ cauſas refert, & refellit. IV. Clarè & efficaci argumento eum ſolum vero potiri gaudio, qui in Domino lætatur, demonſtrat. V. Fidelem non poſſe non frui continua voluptate & perpetuo gaudio probare nititur. VI. Bonis, etiam ipſammet triſtitiam, conſolationem & lætitiam afferre oſtendit. VII. Aduerſus eos, qui calamitatis publicæ obliti, ad fluuium lauandi cupiditate concurrebant, & laſciuiis operam dabant, grauiter agit. *Tom. Homil. ad Pop. Antioch. Homil. 18. à pag. 225. ad pag. 236.*

I. Gersonii ſermo in Euangelium; Imprimis aduerſus diuinam prouidentiam negantes paucis diſputat. Exinde ad moralitatem deflectit, & quinque fames malas recenſet videlicet vanæ gloriæ: diuitiarum: ſcientiæ, & cognitionis: corporalis requiei: quietis ſpiritualis immundarum tentationum. Panis autem Angelorum quinque panes propoſuit vt tolleret prædictas fames, nimirum doloris, miſeriæ & paupertatis, deuotæ ſimplicitatis, corporalis infirmitatis, & ſpiritualis frugalitatis. Per duodecim verò cophinos intelligit totidem conſiderationes de panibus laboris excipiendas, ad nos paſcendos cùm opus fuerit. *Tom. 2. part. 4. à col. 452. ad col. 455.*

Hvgonis a S. Victore ſermo in medio Quadrageſimæ habitus, de Hieruſalem pro ſancta Eccleſia per allegoriam ſumpta, in illud, *Lætare Hieruſalem & conuentum facite, &c.* Agit autem de Eccleſia ſpōſa Chriſti triumphante in cœlis, & militante in terris, cui belligeranti dicitur, *Lætare Hieruſalem.* Deinde tractat de conuentibus faciendis in monaſterio, & de conuenticulis euitandis in clauſtro; Vbi multa aduerſus Religioſos ſuæ regulæ, & profeſſionis immemores. *Tom. 2. Inſtitut. monaſt. ſerm. 44. pag. 355. 356. 357.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo in Euangelicam lectioné; Chriſti potentia, ſapientia, & benignitas commendantur, in miraculo, in myſterio, & in officio. Duo miracula multiplicationis panum quomodo differant, declaratur. Vtrumque miraculum explicatur, de vita contemplatiua & actiua, de Iudaico populo & Gentili, ac de duobus teſtamentis. In quinque panibus hordeaceis, quinque legis libros agnoſcit: in duobus piſcibus, duas legis ſcriptæ tabulas: in puero, Moyſen: fregit autem Dominus & panes & piſces, quando aperuit diſcipulis ſenſum vt intelligerent ſcripturas: duodecim cophini cumulantur fragmentis, quia ſpiritales viri ſenſum capientes duodecim Prophetarum, de ſubtilioribus legis myſteriis replentur. Et hæc pro primo miraculo. Quoad ſecundum, per ſe-

ptem panes ſeptem dona præcipua Spiritus ſancti, intelligit: & per piſciculos paucos, alias virtutes minores: cœteras autem circumſtantias eodem modo interpretatur. *Tom.* 1. *ſerm.* 1. *Domin.* 4. *in Quadrag. pag.* 45.46.47.

Eiuſdem ſermo alter, Dominica Lætare, ſiue de Roſa habitus, in illud, *Lætare Hieruſalem, & conuentum facite, &c.* Rationem profert, cur Romanus Pontifex in hac Dominica florem aureum fidelibus populis repræſentet, & cur in Baſilica. S. Crucis videndus oſtenditur; vbi habes floris aurei tres proprietates, Roſæ triplicem materiam eiuſque myſteria, Chriſtumque verum florem eſſe. Deinde quadruplicem ciuitatis Hieruſalem ſignificationem aperit, & ad lætitiam ſpiritalem hortatur. *Tom.* 1. *ſerm.* 2. *Dom.* 4. *in Quadrag. pag.* 48.49.50.

B. Theodori Studitæ ſermo catech. Dominicâ quarta ieiunij habitus; Paucis tractat de animosè ſancta tranſeunda Quadrageſima. *Tom.* 2. *Auctar. Bibl. Patr. ſerm.* 68. *col* 1405.

S. Thomæ Aquinatis ſermo in Euangelium. I. Docet Chriſtum tria circa mare feciſſe, illud placauit, per ipſum ambulauit ſicco pede, & tranſmeauit: eadémque circa mundum operatum eſſe; placauit enim eum Deo Patri reconciliando, ipſum ſiccis pedibus perambulauit, nihil mundanum diligendo; tranſmeauit, ad cœlum aſcendendo. II. In montibus ſeptem peregiſſe, ſiquidem in ipſis diabolum ſuperauit, diſcipulis prædicauit, ſe transfigurauit, frequenter orauit, ſuis apparuit, turbas pauit, & inde cœlum conſcendit. III. Duodecim panes myſticos enumerat, quibus Chriſti veſtigiis inhærentes in hac vita paſcuntur. *Tom.* 16. *fol.* 10. *col.* 1, 2.

FERIA SECVNDA INFRA Dominicam quartam Quadrageſimæ.

S. Avgvstini diſcurſus in lectionem Euangelicam; Agit de modeſtia in Eccleſia domo Dei exhibenda; de peccatorum noſtrorum funiculis, quibus flagellatur Chriſtus, & quibus flagellabimur; de columbas & boues in Eccleſia vendentibus; de zelo bono & diſcreto; denique de templo myſtico corporis Chriſti. *Tom.* 9. *Tract.* 10. *in Ioann. fol.* 20.21.

FERIA TERTIA INFRA Dominicam quartam Quadrageſimæ.

S. Anastasii Sinaitæ ex ſermone de ſancta communione fragmentum, huic Euangelio in quo dicitur. *Nolite iudicare ſecundum faciem, &c.* coaptandum; ſiquidem docet neminem eſſe ante tempus iudicandum, præcipuè autem Sacerdotem, cum ouis non ſit, ſuum iudicare paſtorem. *Tom.* 1. *Bibl. Patr. col.* 284.

S. P. Chrysologi ſermo in Euangelium; De myſtica Aſcenſione Domini in cordis noſtri templum differit: & Iudæorum cæcitatem repræſentat. *Serm.* 85 *col* 225.226.

S. Ephrem Syri paræneſis de temerario iudicio non ferendo. Quòd à dæmone terreri non oporteat: ſed neque langueſcere & pigreſcere in tentationibus. Quòdque poteſtatem nullam inimicus habeat, abſque Dei permiſſione. *Tom.* 2. *paræneſi.* 30. *pag.* 386.387.

FERIA QVARTA INFRA Dominicam quartam Quadrageſimæ.

S. Avgvstini homilia de illuminatione cæci nati, ac totius mundi cæcitate. Imprimis cæcitatem mentis pœnam noſtram hæreditariam nominat; Ex verbis Euangelij ſumit occaſionem aduerſus Arrianos dimicandi, & fusè probat Filij cum Patre conſubſtantialitatem, atque æqualitatem validiſſimis argumentis è promptuario ſcripturarũ deſumptis; Quo pacto Deus peccatores exaudiat.

Digitized by Google

exaudiat oſtendit; Vt peccatores ab oratione non ceſſent, eos hortatur; Poſtremò omnes homines etiam iuſtiores aliquando peccaſſe pluribus declarat. *Tom.10. lib. 50. Homil. Homil.43. fol.116.117.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo de zelo ac pietate, & de cæco à natiuitate. Multa præclara habet. I. Quòd Verbũ Dei ſit fons luminis, cuius ſplendor apud Deum licet ſit vnus, ad nos tamen trāſmiſſus, diuerſos operatione ſua producit fulgores, h. e. varia & diuerſa dona. II. Quòd ſicut ſe habet lux viſibilis ad corpora, ſic ſe habeat verbum Dei erga animas: quòdq; tenebræ ſunt in nocte, hoc in animabus ſeductis eſt ignorãtia. III. Quòd diſcrimen locorum non efficiat, vt meliores euadamus. IV. Quòd Eccleſia ſit ſponſa Chriſti, & magnus paradiſus. V. Quòd zelus animarum ſit habendus. VI. Quòd ſancti, & viri pij ſint Dei defenſores. VII. Cæci nati & illuminati zelum pro Chriſto demonſtrat, & totum Euangelium breui interpretatione perſtringit. VIII. & vltimò de latrone in cruce Chriſtum cõfitente diſſerit. *Tom. 6. ſerm. 44. à pag. 423. ad pag. 442.*

I. GERSONII ſermo de cæco nato, in illud Euangelij, *Tu diſcipulus eius ſis.* Cuius hæc eſt ſumma. Chriſtus ſummus omnium magiſter, cathedram habet in cœlo, de qua corda docet: eius ſub magiſter, ſubtilis eſt intellectus qui ſex habet diſcipulos, quinque corporis ſenſus, & cor hominis, qui edoceri debent, vt Chriſti ſint diſcipuli: iſti diſcipuli ab infantia proni ſunt ad malum, quapropter virga diſciplinæ opus eſt, vt eorum auferatur ignorantia & ſtultitia, & ne in magiſtrum conſurgant, rationique contradicant, quod ſæpiſſimè accidit. Vt autem intellectus noſter docere ſuos & ad perfectum adducere poſſit, debet. I. cognoſcere veritatem per rectam illuminationem. II. defendere veritatem per ſtabilem aſſertionē, III. adorare & honorare veritatem per A operationem: ſic fecit & cæcus natus poſtquam fuit à Chriſto illuminatus; & iuxta hanc triplicem magiſtri conditionem, tripartitur eius ſermo, totumq; Euangelium percurrit; In prima parte quadruplicem ex Euangelio colligit conſiderationem moralem: videlicet, tribulationem non ſemper accidere propter aliquod peccatum perſonale: ſtultum eſſe expectare bona agere donec veniatur ad mortem, cæcitatem ignorantiæ, per gratiam expelli: opus miraculoſum ſimplicem creaturam turbare. In ſecunda totidem, nimirum, quòd homo ſæpenumero magnam in ſe ſentit inſpirationem, neſciens vnde veniat, aut quo pacto elabitur: quòd B phariſæis complures hodie ſunt ſimiles qui de leuibus ſibi conſcientiam formant, & de grauioribus peccatis, non curant: quòd Iudæis miraculum illuminationis cæci nati non credentibus aſſimilantur hi, qui benè viuendi conſilium quærunt, & cum illud inuenerint reiiciunt: quòd qui inuiti veritatem audiunt, libenter concionatorum vitam reprehendunt. In tertia verò eodem modo proſequitur, agitque de augmento & defenſione diuinæ legis, de credendorum iuſta interrogatione, de proſtrationibus & inclinationibus faciendis, ac de humili adoratione Chriſto exhibenda, & gratiarũ actione C Deo pro collatis beneficiis reddenda. Inſuper modum docendi diſcipulos iſtos myſticos tradit, & vnicuique lectionem præſcribit: & ne excuſationes aut prætextus cauſentur, interroganda quolibet die erit cõſcientia, quæ ob ſynderēſim diſcipulos indiſciplinatos accuſabit, & quicquid in occulto egerint ſubmagiſtro, intellectui, manifeſtabit. Denique qualiter ſit mundanda animæ noſtræ ſchola paucis declarat. *Tom. 2. part. 4. à col. 455. ad col. 466.*

Digitized by Google

FERIA QVINTA INFRA Dominicam quartam Quadrageſimæ.

S. P. Chrysologi ſermo de filio viduæ à mortuis excitato, deque corporum reſurrectione. Vocem Dei tubæ aſſimilat, quæ de corde Patris, ore Filij, vitalem ſimul & inferis & ſuperis dat clamorem: quæ in principio mundum vocauit ex nihilo, quæque in nouiſſimo mundum reuocabit ex perdito. Vniuerſi ordinem & œconomiã egregiè deſcribit. Reſurrectionẽ corporis noſtri probat, ex eo quod homini omnia ſua ex morte reuiuiſcant. Tandem vt altare Chriſti vacuum non relinquamus adhortatur, ſed muneribus repleatur. *Serm.* 1[illegible]. *à col.* 271. *ad col.* 273.

FERIA SEXTA INFRA Dominicam quartam Quadrageſimæ.

S. Avgvstini ſermo de reſuſcitatione Lazari quadriduani. Miraculum hodiernum ſupra quæcumque alia extollit, infirmitatem Lazari deſcribit, ſororum eius lamenta repræſentat, Chriſti Domini præſentiam commendat, Lazari miſerabilem in ſepulchro ſtatũ accuratè depingit, & eius miraculoſam è ſepulchro & inferis ſuſcitationem paucis explicat. *Tom.* 10. *ſerm.* 52. *de verbis Domini fol.* 44. 45.

Eiuſdẽ ſermo alter; Oſtẽdit. I. Chriſtum in hoc miraculo ſuam declaraſſe potentiã. II. in ſuſcitatione Lazari duplicem Chriſti virtutem, viſibilem vnã, inuiſibilem alterã, Lazaro enim mortuo vitam donauit, vt incredula corda Iudæorũ de morte peccati ſuſcitaret in vitam; III. mortis obſequium ad vocem Domini; IV. Chriſtum de Lazari morte & gauiſum fuiſſe & fleuiſſe, & quare. V. lachrymarũ eius efficaciam; VI. myſteria in eiuſdem verbis incluſa,
A cum dixit, *Quia non ibi eram* & cum interrogauit, *Vbi poſuiſtis eum*; VII. vocis Chriſti virtutem, & totum Euangeliũ breui illuſtratione declarat. *Tom.* 10. *ſerm.* 104. *de Temp fol.* 179. 180.

S. P. Chrysologi ſermo de Lazaro à mortuis ſuſcitato. Imprimis reſurrectionis aſpectum in Lazaro contemplatur, & tanquam ſignum ſignorum eius ſuſcitationem miratur. Deinde facti altitudinem penetrat, & lectionem euangelicam percurrens, I. rationem reddit cur Chriſtus qui ſolo nutu languorem Lazari remouere poterat, morti licentiam dederit, vt in ipſum inſurgeret. II. Quare de morte Lazari
B Chriſtus gaudio exultauerit. III. Colloquium Chriſti & Marthæ refert, & docet, Chriſtum, qui ad Lazarum venerat, ſic occupatum fuiſſe in Martha, vt ante iſta in fide ſurgeret, quàm ille in carne reſuſcitaretur. *Serm.* 63. *à col.* 164. *ad col.* 167.

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra; Euangelium proſequitur, Martham Chriſto occurrẽtem commendat, mulier enim currebat pro morte, quæ cucurrerat prima ad mortem. Lachrymarum Mariæ, Marthæ, Iudæorum, & Chriſti originem requirit & demonſtrat. Chriſtum iure ſtantes interrogaſſe, vbi poſuerant Lazarum, oſtendit, quia quem in paradiſo poſuerat, eum-
C dem in inferno peccata repoſuerant. Iudæorũm denique cæcitatem, & cordis indurationem depingit. *Serm.* 64. *à col.* 167. *ad col.* 170.

Eiuſdem ſermo tertius de eodem. Varias quæſtiones circa Lazari reſurrectionẽ proponit, & ſoluit; videlicet, Cur Chriſtus mortuum ſuſcitaturus rurſus fremuerit? Cur in ſpelunca collocatus fuerit Lazarus? Quid ſignificet lapidis ablatio? Quare Chriſtus oculos ſurſum eleuauerit, Patriq; gratias egerit? Vbi de Saluatoris noſtri apud Patrem pro nobis aduocatione. *Serm.* 65. *à col.* 170. *ad col.* 174.

S. I. Chrysostomi in qua-

triduanum Lazarum ſermo. I. Aduerſus hæreticos ex Euangelio hodierno Patri ſimilem non eſſe Filium probare contendentes fortiter dimicat, & efficaciter demonſtrat non ideò Filium minorem eſſe Patre ſecundum Diuinitatem, quod preces fuderit Patremque precatus fuerit Lazarum reſuſcitaturus. II. Contra Iudæos Diuinitatem Chriſti planè negantes ex eo quod miraculum facturus dixerit, tanquam neſciens *Vbi poſuiſtis eum?* authoritatibus ſacræ ſcripturæ acriter diſputat. III. Rurſus cum ijs confligere aggreditur, qui Chriſtum dicunt propter imbecillitatem oraſſe, cùm Lazarum ſuſcitaret, proprijſque armis aduerſarios confodit, æqualitatem Filij cum Patre verbis euangelicis demonſtrans, (vbi oſtendit Chriſtum medicum, prout ſe habent infirmorum voluntates, ipſis medelam adhibere.) IV. Quare mortuum nominatim vocauit, rationem affert. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis, ſerm.* 11. à *pag.* 160. *ad pag.* 166.

S. ZENONIS VERONENSIS ſermo de Lazaro ſuſcitato. Eiuſdem Lazari infirmitatem, mortem, & reſurrectionem viuo colore depingit; quatuor cauſas lachrymarum Chriſti aperit: & miraculi excellentiam prædicat. *Tom.* 2. *Biblioth. Patr. col.* 735. *& ſequentibus.*

DOMINICA PASSIONIS.

S. AMBROSII ſermo in Euangelium; Quòd quiſque eius filius eſſe conuincitur, cuius opera imitatur: vt mendacium vitetur, & patientia exerceatur, monet; Quid ſit, myſticè loquendo, Ieſum lapidare, oſtendit; Vbi de quotidianis Chriſti perſecutoribus. *Tom.* 5. *ſerm.* 44. *col.* 62.63.

S. BONAVENTVRÆ ſermo 1. in illud Apoſtoli, *Si ſanguis hircorum & taurorum, &c.* Probat Chriſtum per ſuum ſanguinem fuiſſe operatum, mundi purgationem, inferni ſpoliationem,
A cœli reſerationem, & iudicij euaſionem. *Tom.* 3. *pag.* 78.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa Euangelij verba, *Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi.* Cùm homines ſoleant credere iuramento, ſigillo, promiſſo, & teſtimonio: oſtendit Chriſto fidem eſſe adhibendam propter iuramentum paternæ veritatis, propter ſigillum maternæ virginitatis, propter promiſſum æternæ fœlicitatis, & propter teſtimonium propheticæ authoritatis. *Ibidem pag.* 78.79.

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Si quis ſermonem meum ſeruauerit, mortem non guſtabit in æternum.* Animam arbori comparat, quæ recipit radij ſolaris influentiam, producit fructuum abundantiam,
B ſuper quam, ne fructus eius pereant, hortulanus diligentem adhibet cuſtodiam. Myſticè autem radius ſolaris eſt ſermo diuinus, illuminans rationem, per fidei intelligentiam: inflammans appetitum concupiſcibilem, per charitis Chriſti beneuolentiam: & roborans iraſcibilem partem, per ſpei perſeuerantiam; Vnde & anima ſic illuſtrata ac diſpoſita fructum bonæ operationis producit, puritatem conſcientiæ, mundum contemnendo: latitudinem beneuolentiæ, Deum diligendo: & firmitatem patientiæ, malum tolerando. Præſeruantur autem iſti fructus & hæc
C myſtica arbor à morte originalis culpæ, per baptiſmi gratiam: à morte iniquitatis propriæ, per pœnitentiam: & à morte pœnalitatis æternæ per gloriam deiformem. *Ibidem pag.* 79.80.

Eiuſdem ſermo quartus in illa verba, *Tulerunt lapides Iudæi, &c.* Agit de iactibus ſagittarum verbi Dei in prædicando, ſeminum bene operando, onerum ſuperfluis renunciando, & lapidum alios ſcandalizando. *Ibidem pag.* 80.81.

S. CÆSARII ARELATENSIS admonitio, vt pro ſalute animæ aſpera prædicatio non ſolum non reſpuatur, ſed etiam ardenti deſiderio requiratur;

Digitized by Google

ægrotis ſiquidem medicamenta prouidet, ſaniſque ornamenta componit; vt ſacerdotes ab officio prædicationis non deſiſtant: vt prædicatores, vitioſos acriter redarguant. Deinde peccatorum excuſationes prodit, ac reijcit: & concionatores verbi diuini medicis aſſimilat. *Tom. 2. Bibl. Patr. Homil. 15. col. 603. & ſequentibus.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo huic Euangelio coaptandus, in quo docet. I. rem eſſe periculi plenam cùm ijs qui dicunt, tum ijs qui audiunt ad gratiam concionari: atque vtile eſſe, & iuſtitiam maximam propria incuſare peccata. II. Concionatorem aliquando auditores exhortari, conſolationibuſque adiuuare debere, aliquando autem ne in negligentiam incidant, increpare. III. Quid ſit reum eſſe corporis & ſanguinis Domini, explicat: & indignè communicantes, ijs qui Chriſtum crucifixerunt, comparat. IV. Chriſtianæ reprehenſionis conditionem refert. V. Officium prædicatoris deſcribit. VI. Pœnam non mediocrem imminere concionatori tacenti, oſtendit. VII. Demonſtrat, ſatius eſſe temporariam compunctionem, cum æterna voluptate commutare: quàm breui hac vitâ ridendo tranſactâ; immortali ſupplicio plectendos in infernum abire. VIII. Ad peccatorum confeſſionem noxio pudore depoſito, prouocat. IX. Noſtrorum rectè factorum obliuionem, & humilem peccatorum recordationem ſuadet. X. Examen conſcientiæ conſulit. XI. Et vltimò, diuinam clementiam ſacris comprobat teſtimonijs, & Deum inferre ſupplicium, non vt præteritorum criminum pœnas exigat, ſed vt in futurum emendet, demonſtrat. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis, ſerm. 60. à pag. 765. ad pag. 777.*

I. GERSONII ſermo in Euangelium tripartitus; Prima pars docet audiendum eſſe verbum Dei bona intentione & humilitate. Secunda deuotè credendam verbi Dei veritatem. Ter- A tia cuſtodiendum ſollicitè Dei verbum, operéque complendum: hæc autem omnia ex Euangelio colligit, pluribus explicat, & varia documenta tradit. *Tom. 2. part. 4. à col. 466. ad col. 476.*

S. GREGORII MAGNI homilia hac die ad populum habita. Euangelium ſuo more commentatur, eiuſque ſingula verba perpendit. Verbum Dei audientium diuerſitatem profert. Hominum ſuperbiam confundit. Patientiam Chriſti exemplo ſuadet. Dominũ, furorem inimicorum ſe abſcondendo declinantem, conſiderat, & miratur. *Tom. 3. Homil. 18. col. 50. & ſequentibus.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. huic Euangelio conueniens, B docet ſiquidem in ipſo ſacras litteras ſeriò eſſe audiendas. *Tom. 2. Auctarij biblioth. Patrum ſerm. 78. col. 1354. 1355.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus, in illud, *Chriſtus aſſiſtens Pontifex, &c.* Quatuor complectitur. I. Chriſtum probat Pontificem. II. Eius pontificatum commendat. III. Pontificis iſtius oblationem indicat. IV. Oblationis eius effectum, ſiue vtilitatem demonſtrat. *Tom. 16. fol. 11. col. 3.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in Euangelium. Sanctorum gloriam & ſapientiam notat. Reproborum verò ſtultitiam ac miſeriam declarat. Quantùm C ad I. docet ſanctos tribus modis dici eſſe ex Deo, per creationem, ſicut effectus ex cauſa: per iuſtificationem, ſicut ſplendor ex luce: per imitationem ſicut exemplum ex exemplari. Quantùm ad II. triplex verbum Dei, quod libenter audiunt ſancti enumerat, æternale, mẽtale, & vocale. Quantùm ad III. non audientes verbum Dei; ſtultos duabus ex cauſis cõprobat. Quantùm ad IV. oſtendit quòd non eſſe ex Deo magna ſit miſeria. *Ibidem. col. 3. 4.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illa Euangelij verba, *Si quis ſermonem meum ſeruauerit, &c.* In duas diſtribuitur partes, quarum prima ſex modos ſermonem

Domini ſeruandi tradit, in intellectu, A per cognitionem: in voluntate, per dilectionem: in memoria, per meditationem: in aure, per auditionem: in ore, per loquutionem: & in manu, per operationem. Secunda autem octo refert vtilitates ex obſeruatione verbi Dei manantes, nimirum, ſanitatem, munditiam, lætitiam, diuinam inhabitationem, illuminationem, in bono cõſeruationem, à morte æterna liberationem, & gloriæ permanentis aſſequutionem. *Ibidem. fol. 11. col. 4. fol. 12. col. 1.*

FERIA SECVNDA INFRA Dominicam Paſſionis.

S. AVGVSTINVS hodiernum Euangelium interpretatur tractatu trigeſimo primo & trigeſimo ſecundo in Ioannem. Tranſitum Chriſti à Iudæis ad Gentes pluribus exprimit. Hominem interiorem & exteriorem ad ſe inuicem confert. Fontem interiorem, & ſitim ſpiritualem exponit. Cauſam denique inquirit cur Chriſtus ſtatuerit non dare ſpiritum ſanctum, niſi cùm eſſet glorificatus. *Tom. 9. vbi ſupra fol. 55. 56.*

FERIA TERTIA INFRA C *Dominicam Paſſionis.*

S. AVGVSTINI tractatus in Euangelium. I. Dat rationem, cur Chriſtus aliquando latebat, aliquando ſe, tanquam ne occideretur, occultabat. II. Celebritatem ſcenopegiæ explicat. III. Conſanguineos Domini, fratres eius dici, more iudaico, oſtendit. IV. Quare fratres Chriſti in eum non credebant, aperit. V. Tempus veræ gloriæ non modo aduenisse, demonſtrat, ſed afflictionis & laboris. VI. Feſtum diem iuſtorum indicat. VII. Cauſam & myſterium requirit, cur Chriſtus ad diem feſtum aſcenderit, non manifeſtè, ſed quaſi in occulto: & Chriſtianos populo Iſraëlitico aſſimilat. *Tom. 9. Tractat. 28. in Ioann. fol. 52. 53.*

FERIA QVARTA INFRA Dominicam Paſſionis.

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium hodiernum; Textus euangelicus explanatur; Trinam fuiſſe templi Salomonis dedicationem diuerſis temporibus celebratam, oſtenditur; Templi eiuſdem conſtructio, & Eccleſiæ de- B dicatio coaptantur. *Tom. 7. in Homil. æſtiual de SS. Homil. 2. in dedicat. à col. 174. ad col. 178.*

FERIA QVINTA INFRA Dominicam Paſſionis.

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo in meretricem & Phariſæum. B. Mariæ Magdalenæ conuerſionem repræſentat, elegantique ſtylo deſcribit; eamdem præteritæ vitæ peccata deflentem, ad Chriſtum accedentem, cum ſeipſa ratiocinantem, & vnguentorum venditorem vt vnguentum emeret, adeuntem, depingit. *Tom. 6. ſerm. 41. à pag. 395. ad pag. 401. Quidam autem dicunt hunc ſermonem eſſe S. Ephram Syri, & inter eius opera habetur. Tom. 3. à pag. 718. ad pag. 721. Gerardo Voſſio interprete.*

Eiuſdem de Phariſæo homilia huic Euangelio coaptanda. Chriſti factis docet diuites, vt pauperum menſas non deſpiciant: & iuſtos, vt à peccatorum menſa non abhorreant. Chriſtum domum Phariſæi ingredientem, aſſimilat Regi pellea lorica maieſtatem obtegenti, ſoli radios nube obuelanti, paſtori ſub agno ſe abſcondenti. Corpora exornantes, animas autem deformantes reprehendit, & aduerſus mulieres floridis coloribus facies ſuas pingentes inuehitur. *Tom. 6. à pag. 560. ad pag.*

Digitized by Google

563. Notandum tamen venit hunc Phariſæum de quo præſens loquitur homilia alterū eſſe ab illo de quo in Euāg. hodierno tractatur.

Eiuſdem homilia ſiue catecheſis ad illuminandos huic diei conuenientiſſima, de mulieribus ſe in tortis crinibus, & auro ornantibus: & de ſectantibus vaticinia, vel ligaturas, vel incantationes; quæ cuncta à Chriſtianitate ſunt aliena. Docet autem. I. quid ſit homo, iuxta ſcripturæ ſacræ definitionem, quæ differt à definitione communi Philoſophorum. II. Varia ad pietatem & perfectionem motiua enumerat, quibus homo allicitur. III. Gratiam lumini comparat. IV. Quali deuotione, quanta reuerentia, qualique fructu ſacram Euchariſtiam ſumere debeat Chriſtianus, pluribus oſtendit. V. Quòd Chriſtianum & fidelé in anima poſſit lædere nemo, nec ipſe diabolus. VI. Aditum ſalutis, facillimum eſſe demonſtrat. VII. Mulieres hortatur, vt non margaritis, aut aliis monilibus ornent facies ſuas, ſed modeſtiâ & honeſtate; Vbi multa de ſuperuacaneo cultu margaritarum, de pompa ſatanica, & de vanitate. VIII. & vltimò ſuos monet, vt frequenter in ore habeant verba in ſacro baptiſmatis fonte coram Deo & Angelis prolata; *Abrenuncio tibi ſatana, & pompæ tuæ. Tom. homil. ad pop. Ant. Hom. 21. à pag. 263. ad pag. 275.*

S. Ephræm Syri ſermo de iis, qui animas ad impudicitiam pelliciunt, cùm dicant nihil mali eſſe. Contra impudicos grauiter agit; non ſolùm peccata carnis vitanda docet, ſed & peccatorum occaſiones ac laqueos & quæcumque ad malum inclinant animam, declinanda eſſe, ſuadere conatur. *Tom. 1. à pag. 110. ad pag. 114.*

Eiuſdem ſermo ſequens legatur; tractat ſiquidem, de abſtinendo à cupiditatibus carnalibus, à motibus indecoris, à molli veſte, ab odoramentis, & ab aliis impudicitiam redolentibus. *Ibid. pag. 115. & ſeq.*

A Eiuſdem diſcurſus aduerſus improbas mulieres. Probat mulierem nequam, omni beſtia crudeliorem, omni malo peiorem, & delictorum eſſe mercedem. *Ibid. pag. 120. & ſequent.*

S. Gregorii Nysseni oratio de fugienda fornicatione, in illud Apoſtoli; *Omne peccatum quod fecerit homo, eſt extra corpus: qui autem fornicatur, peccat in proprium corpus.* Multa autem complectitur. I. Carnis tentationes fugiendo vitandas, & vincendas. II. Fornicationem habere in ſe aliquid magis timendum, quàm alia ſcelera. III. Impudicum & fornicatorem in ſeipſum peccare, ſuamque ignominiam operari.

B IV. Mala fornicatorem obuentia. V. Ioſephi continentiam, eiuſque certamen cum muliere ægyptiaca: cuius exemplo ad caſtimoniam prouocat. *Tom. 1. à pag. 961. ad pag. 963.*

Eiuſdem oratio in Euangelium, ad eos qui durius & acerbius alios iudicant, atque condemnant, quique conuerſione indigent, & pœnitentia. Proximos temerariè iudicantes, peccatoreſque dedignantes, ægrotos vocat, quibus hodie D. Lucas animorum magis quàm corporum medicus euangelicam narrationem, tanquam medicinam ſalutarem, & appoſitam exhibet;

C Exinde oſtendit, Deum ſaluatorem, puriſſimum, ac iuſtiſſimum cum perditis atque damnatis miſericorditer verſantem, charitatem, benignitatemque erga omnes præferentem, cum peccatoribus recumbentem, atque ipſis debita condonantem: hæc autem omnia variis ſcripturæ exemplis comprobat, & efficacibus argumentis confirmat. Inſuper Sacerdotes hortatur, vt aliorum caſus commiſerea ntur, vt à recta viuendi ratione deflectentes, in viam reducere conentur. Deinde peccatores alloquitur, eiſque pœnitentiæ profert exemplum, in muliere peccatrice ac de peccatis præteritis pœnitentiam ad pedes Ieſu agente. Poſtremò fictam ſui temporis pœnitentiam

condemnat: quomodo vitia curentur, A
doceat: quid ſit pœnitentia, explicat: & confeſſionem coram Sacerdote ſuadet. *Tom.* 1. *à Pag.* 964. *ad pag.* 969.

FERIA SEXTA INFRA DOMINICAM Paſſionis.

S. I. CHRYSOSTOMI in Euangelium ſermo. Concilium. I. Iudæorum aduerſus Ieſum Dei filium, malum prædicat, & à Diabolo collectũ. II. Iudæorum duritiam, ſæuitiam, inuidiam, mentemque amẽtem, miratur. III. Inuidiam deteſtatur, eamque cædis matrem eſſe, mortiſq; parentem pluribus comprobat. *Tom.* 6. *ſerm.* 39. *à pag.* 385. B
ad pag. 388.

DOMINICA IN PALMIS.

ALB. FLACC. ALCVINI diſcurſus in ramis palmarum; Chriſti ingreſſum in Hieruſalem cum palmis & acclamationibus myſticè exponit de victoria, qua erat Dominus mortem moriendo ſuperaturus, & per crucis trophæum de diabolo triumphaturus. Huius Dominicæ varia vocabula explicat: & proceſſionis ordinem, palmarumq; ceremoniam, eo modò quo ſuo tempore peragebatur, deſcribit. *Tom.* 1. *Auctar. Bibl. Patrum col.* 245. 246.

S. AMBROSII ex verbis Euangelij ſermo; Palmarum ac oliuarum ſacramentum paucis declarat: & canticum Oſanna interpretatur. *Tom.* 5. *ſerm.* 45. *col.* 63.

Eiuſdem ſermo alter vnde ſupra; Docet, Eccleſiam viſibilibus ſignis, quod in Hieruſalem hodie actum eſt, nunc adhuc celebrare, vt id & in nobis fiat inuiſibiliter, & ſpiritaliter; Deinde ingreſſus Chriſti circumſtantias pandit, myſticèque explicat, quatenus & illud in nobis ſpiritu peragatur, quod corpore à Iudæis hac ſolemnitate celebratum eſt. *Ibid. ſerm.* 46. *col.* 64. 65.

S. ATHANASII ALEXANDRINI ſermo in Euangelium; à rebus perditis, quærendis, & inueniendis ſumit exordium; Exinde deuenit ad Chriſtum cœlitus deſcendentem, tantoperè noſtri curam gerentem, vt hodie amandet diſcipulos ſuos in pagum, ad inueniendum hominem ob peccata iumentis inſipientibus aſſimilatum, & ſub aſina ac pullo figuratum. Diſcipulorũ autem Chriſti eſt ipſum ſoluere, & è diaboli cõpedibus, quibus implicatur, liberare: quare & in pagum ex aduerſo mittuntur, vt inuenirent hominem, olim ex paradiſo deliciarum à Domino eiectum, & in locum ex aduerſo conſtitutum. Huius verò pulli complures aſſignantur Domini, dæmones ſiquidem ipſum vinculis detinebant conſtrictum, tanquam crudeles & efferati Domini, Chriſtus verus Dominus ſoluere & ſaluare venerat pullum ligatum: vnde & conturbabantur in ſe aduerſariæ poteſtates, veri Domini iuſſum audientes, dicebantq; quid ſoluitis pullum? Vbi multa præclara, de vinculis peccatorum; Denique hortatur, vt nos-ipſos examinemus, num ſint ſoluta vincula noſtra, & in melius proficiamus. *Tom.* 1. *à pag.* 775. *ad pag.* 781.

C S. V. BEDÆ homilia in Euãgelium, Dominicâ primâ Aduentus habita; Narrat geſtum hodiernum, & prodit myſterium, per diſcipulos à Domino miſſos, doctores intelligens, qui populum nationum tanquam pullum inuenientes perfidiæ vinculis irretitum, funibuſque peccatorum conſtrictum: & ſynagogam Iudæorum in aſina figuratam; prædicatione ſua, ad Chriſtum vtrumque duxerunt. Quid ſit autem myſticè, veſtimenta ſubſternere, paucis exponit. *Tom.* 7. *Homil. hyemal. de Temp. Homil. Dom.* 1. *Aduent. col.* 183. *& ſequentibus.*

Eiuſdem homilia altera, vnde ſupra. Imprimis quædam myſteria ingreſſus

condemnat: quomodo vitia curentur, docet: quid ſit pœnitentia, explicat: & confeſſionem coram Sacerdote ſuadet. *Tom. 1. à Pag. 964. ad pag. 969.*

FERIA SEXTA INFRA DOMINICAM PAſſionis.

S. I. CHRYSOSTOMI in Euangelium ſermo. Concilium. I. Iudæorum aduerſus Ieſum Dei filium, malum prædicat, & à Diabolo collectũ. II. Iudæorum duritiam, ſæuitiam, inuidiam, mentemque amẽtem, miratur. III. Inuidiam deteſtatur, eamque cædis matrem eſſe, mortiſq; parentem pluribus comprobat. *Tom. 6. ſerm. 39. à pag. 385. ad pag. 388.*

DOMINICA IN PALMIS.

ALB. FLACC. ALCVINI diſcurſus in ramis palmarum; Chriſti ingreſſum in Hieruſalem cum palmis & acclamationibus myſticè exponit de victoria, qua erat Dominus mortem moriendo ſuperaturus, & per crucis trophæum de diabolo triumphaturus. Huius Dominicæ varia vocabula explicat & proceſſionis ordinem, palmarumq; ceremoniam, eo modò quo ſuo tempore peragebatur, deſcribit. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum col. 245. 246.*

S. AMBROSII ex verbis Euangelij ſermo; Palmarum ac oliuarum ſacramentum paucis declarat: & canticum Oſanna interpretatur. *Tom. 5. ſerm. 45. col. 63.*

Eiuſdem ſermo alter vnde ſupra; Docet, Eccleſiam viſibilibus ſignis, quod in Hieruſalem hodie actum eſt, nunc adhuc celebrare, vt id & in nobis fiat inuiſibiliter, & ſpiritaliter; Deinde ingreſſus Chriſti circumſtantias pandit, myſticèque explicat, quatenus & illud in nobis ſpiritu peragatur, quod corpore à Iudæis hac ſolemnitate celebratum eſt. *Ibid. ſerm. 46. col. 64. 65.*

S. ATHANASII ALEXANDRINI ſermo in Euangelium; à rebus perditis, quærendis, & inueniendis ſumit exordium; Exinde deuenit ad Chriſtum cœlitus deſcendentem, tantoperè noſtri curam gerentem, vt hodie amandet diſcipulos ſuos in pagum, ad inueniendum hominem ob peccata iumentis inſipientibus aſſimilatum, & ſub aſina ac pullo figuratum. Diſcipulorũ autem Chriſti eſt ipſum ſoluere, & è diaboli cõpedibus, quibus implicatur, liberare: quare & in pagum ex aduerſo mittuntur, vt inuenirent hominem, olim ex paradiſo deliciarum à Domino eiectum, & in locum ex aduerſo conſtitutum. Huius verò pulli complures aſſignantur Domini, dæmones ſiquidem ipſum vinculis detinebant conſtrictum, tanquam crudeles & efferati Domini, Chriſtus verus Dominus ſoluere & ſaluare venerat pullum ligatum: vnde & conturbabantur in ſe aduerſariæ poteſtates, veri Domini iuſſum audientes, dicebantq; quid ſoluitis pullum? Vbi multa præclara, de vinculis peccatorum; Denique hortatur, vt nos-ipſos examinemus, num ſint ſoluta vincula noſtra, & in melius proficiamus. *Tom. 1. à pag. 775. ad pag. 781.*

S. V. BEDÆ homilia in Euãgelium, Dominicâ primâ Aduentus habita; Narrat geſtum hodiernum, & prodit myſterium, per diſcipulos à Domino miſſos, doctores intelligens, qui populum nationum tanquam pullum inuenientes perfidiæ vinculis irretitum, funibuſque peccatorum conſtrictum: & ſynagogam Iudæorum in aſina figuratam; prædicatione ſua, ad Chriſtum vtrumque duxerunt. Quid ſit autem myſticè, veſtimenta ſubſternere, paucis exponit. *Tom. 7. Homil. hyemal. de Temp. Homil. Dom. 1. Aduent. col. 183. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia altera, vnde ſupra. Imprimis quædam myſteria ingreſſus

Digitized by Google

Chriſti in Hieruſalem pandit; deinde perfidorum Iudæorum cæcitate declinata, fidelium Chriſto occurrentium, ipſumque concomitantium myſticum iter, myſtica interpretatione ſcrutatur, hoc modo; Aſina & pullus, vterque eſt populus, Iudæus & Gentilis, funibus peccatorum circumplexus, ac ſub dominio principis tenebrarum poſitus: ad quem ſoluendum miſit Chriſtus diſcipulos, quia non ſuis meritis, ſed ſola Dei gratia ad Ieſum peruenit; Adductus autem prædicatione & conuerſione ad Dominum, ipſe Dominus eum à noxia libertate ſuo frænans imperio, ad viſionem ſupernæ pacis, velut in Hieruſalem, perducit. Inſuper Euangelij reliquum explanat, & per filiam Sion, Eccleſiam intelligit: per veſtimenta diſcipulorum, opera iuſtitiæ: per plurimam turbam, innumerabilem martyrum exercitum: per ramos arborum, dicta & exempla patrum. Denique canticum Hoſanna interpretatur, & vt ad promiſſam nobis patriam tota mentis deuotione per varias tribulationes tendamus, cohortatur. *Tom. 7. Homil. quadrageſ. Hom. Dom. palm. à col. 261. ad col. 264.*

Eiuſdem ſermo in die palmarum, breuiter modum tradit, quomodo fideles Chriſtum imitando hodie debeant venire in Hieruſalem per aureas portas, ramos portantes, veſtimentaque proijcientes. *Tom. 7. ferm. de diuerſ. ſerm. vltimo, col. 369.*

S. Bernardi ſermo primus in Dominica ramorum, de tribus ordinibus Chriſto obſequentium; Proceſſionis hodiernæ & paſſionis coniunctionem miratur; & primò quid ſæcularibus hæc coniunctio conferat, docet: Secundò quid eadem tribuat ſpiritualibus. Quantum ad primum, animaduertere debet anima ſæcularis, mundi, eiuſque gloriæ temporalis inconſtantiam, quoniam extrema gaudij luctus occupat. Quantum ad ſecundum, Religioſa & deuota anima contemplari habet in proceſſione cœleſtis patriæ gloriam, & in paſſione viam ad ipſam conducentem. Vbi de triplici obſequio in hac proceſſione ſaluatori exhibito, à iumento videlicet, ab ijs qui veſtimenta ſternebant, & ab his qui de arboribus ramos cædebant; Myſticè autem primum obſequium à religioſis defertur, ſecundum à ſæcularibus illis qui de corporali ſubſtantia eleemoſynas largiuntur, tertium verò à Prælatis cum de ſanctorum virtutibus euangelizant. *Serm. 1. Dom. in ram. palm. col. 133. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, de paſſione & proceſſione, & quatuor proceſſionis ordinibus. I. Eamdem materiam de coniunctione proceſſionis & paſſionis proſequitur, docetque eam ob cauſam patres paſſionem addidiſſe proceſſioni, vt diſcamus in nulla lætitia huius ſæculi habere fiduciam; vbi præclare de proſperitate & aduerſitate vitæ præſentis. II. In hodierna proceſſione quatuor conſiderat ordines, præeuntium, ſequentium, Chriſti lateribus adhærentium, & animalium. III. Quadruplicem iſtum ordinem myſticè explicat de bonis prudentibus, de bonis ſimplicibus, de contemplatiuis & ſpiritualibus, ac de parum deuotis, duriſque cordibus. *Ibidem, col. 135. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra; De quinque diebus diſſerit, hodiernæ videlicet, proceſſionis, refectionis, paſſionis, requietionis, & refectionis. Vbi ingreſſum Chriſti in Hieruſalem paucis deſcribit. *Ibidem col. 137. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus, vel ipſi adſcriptus; Imprimis allegoricè, deinde moraliter Euangelium interpretatur; Quantùm ad allegoriam per diſcipulos miſſos, duos intelligit ordines prædicatorum, ad circumciſionem & præputium: per veſtimenta iumento impoſita, fidei ſacramenta: per veſtes ſuas ſternentes, ſanctos Martyres: per ramos

mos cædentes, Doctores. Quantùm verò ad moralitatem, in ingreſſu Chriſti in ciuitatem Hieruſalem, eiuſdem aduentum in animam agnoſcit, debemus autem illi occurrere, triplici via incedendo, confeſſionis videlicet, obedientiæ, & miſericordiæ, per Bethphage, Bethaniam, & montem oliueti deſignata. Porrò caſtellum contra poſitum, peccatrix & anima, turrim habens elationis, & murum obſtinationis, ad quam mittit Dominus timorem & amorem, tanquam duos diſcipulos, quorum ope poſſit à vinculis abſolui, interueniente ſiquidem amore, ſimplicitas in aſina figurata, à prauo pudore velut à vinculo liberatur, & mediante timore bono libertas per pullum deſignata, ab inerti ſoluitur timore, ſicque ad Dominum & ſimplicitas, & libertas adducuntur, ac varijs virtutibus, tanquam diſcipulorum veſtibus, ornantur. *A col.* 1371. *ad col.* 1377.

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud, *Ecce Rex tuus venit tibi, &c.* Quatuor motiua Chriſti aduentus oſtendit, venit enim hominibus propinquare per naturam, ſanare eos per gratiam, reconciliare per pœnitentiam, & remunerare per gloriam. *Tom.* 3. *Serm.* 6. *Dom.* 1. *Aduent. pag.* 6.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa Euangelij verba, *Benedictus qui venit in nomine Domini.* Quatuor in Chriſti aduentu attentè conſiderat, Patris videlicet, autoritatem, qua Dominus venit ad nos, Filij humilitatem, Spiritus-ſancti charitatem, & generis humani vtilitatem. *Ibidem ſerm.* 7. *Dom.* 1. *Aduent. pag.* 6. *&* 7.

Eiuſdem ſermo tertius, in illud Cant. *Egredimini, & videte Regem Salomonem, &c.* Ad tria cohortatur. I. Ad deſertionem propriæ deformitatis, quæ fit egrediendo à tenebris erroris & ignorantiæ, ab illecebris carnalis concupiſcentiæ, & à præſidentijs diabolicæ crudelitatis. II. Ad contemplationem ſpecioſitatis diuinæ, & Maieſtatis regiæ in Chriſto, quæ conſideratio completur veritati eius infallibili firmiter credendo, benignitatem clementiæ ipſius ſinceriter diligendo, eiuſque humilitatem profundæ abiectionis conformiter imitando. III. Ad honoris erga Dominum exhibitionem, vbi notat Chriſtum fuiſſe coronatum carneo diademate à Virgine matre Maria, ſpineo à matre ſynagoga, ſplendido honoris & gloriæ à diuina iuſtitia. *Ibidem. ſerm.* 1. *Dom. in ramis palmar. pag.* 81. 82.

Eiuſdem ſermo quartus in Euangelium. Iuxta honorem quadruplicem hodie Chriſto exhibitum, tractat de quatuor cauſis, in quibus maximè Deus honoratur, nimirum in conuerſione peccatoris, in expoſitione corporis, in operis exhibitione, & in oris glorificatione. *Ibidem ſerm.* 2. *Dom. in ram. Palmar. pag.* 82. 83.

Eiuſdem ſermo quintus in illud, *Ecce Rex tuus venit tibi manſuetus ſedens ſuper aſinam, &c.* Probat Dominum libenter ſedere ſuper tria myſtica animalia ſuper aſinum, camelum, & equum; (id eſt) incipientem, proficientem, & perfectum. *Ibidem ſerm.* 3. *Dom. in ram. Palm. pag.* 83.

Eiuſdem ſermo ſextus in lectionem euangelicam; De palmis myſticis, bonis videlicet operibus diſſerit, quibus honorandus eſt Ieſus; declaratque quomodo per has ſpiritales palmas fides noſtra conſummatur in mundo, mens noſtra ſecuratur in extremo, vita noſtra approbatur in iudicio, & gloria noſtra augmentatur in cœlo. *Ibidem ſerm.* 4. *Dom. in ram. Palm. pag.* 84.

S. Brvnonis ſermo primus, in ramis palmarum; Docet omnia in ingreſſu Chriſti in Hieruſalem ſic actualiter geſta fuiſſe, vt tamen aliquid ſpiritaliter ſignificarent; & per montem oliueti myſticè Chriſtum interpretatur: per aſinam & pullum, duos populos, Iudæos & Gentes qui ſub iugo peccati tenebantur conſtricti: per duos diſcipulos à Domino miſſos, duos diſ-

cipluorũ ordines: per veſtimẽta ſua proſternentes, ſanctos Martyres: per ramos de arboribus cædentes, glorioſos Confeſſores: & per Hoſanna clamantes, omnes iuſtos Dominum collaudantes. *Tom. 3. pag. 89. 90.*

Eiuſdem ſermo alter, vnde ſupra; Feſtiuitatem Paſchalem, non Iudæorum modo, ſed Chriſtianorum celebritatem eſſe demonſtrat, quam diebus ſeptem, hoc eſt, omnibus celebrare debemus, à ſeruili opere, peccatorum abſtinentes, & à fermento malitiæ. Qui autem ſic Paſchalia feſta peragunt, cum palmis, victorijs videlicet, de vitijs reportatis Chriſto Domino obuiam pergant. Sedet autem Dominus ſuper humilem animam, virtutum veſtimentis ornatam; ipſum turbæ præeunt, & ſequuntur, quia Chriſtus in medio poſitus & ſalutem operatus, habuit præcedentes, antiquæ legis fideles, habuit & ſubſequentes nouæ legi credentes. *Ibidem pag. 90. & ſequentibus.*

B. P. Damiani homilia in Dominica palmarum. Iudæorum cæcitatem exprobrat; Chriſto ad mortem voluntariè eunti compatitur, ipſumque alloquitur; Euangelium interpretatur. I. Allegoricè, ita vt caſtellum ſit mundus, qui contra Dominum, & diſcipulos eius fuit: aſina, Iudaicus populus iugo legis ſubiectus: pullus laſciuiens, & effrænis, Gentilitas ſecundum deſideria carnis incedens: Diſcipuli miſſi, duorum Teſtamentorum prædicatores. II. Moraliter, per caſtellum enim, animum intelligit obſtinatum; per diſcipulos, ſpem, & timorem; per animalia, humilitatem, ac ſimplicitatem; per aſinæ & pulli ſolutionem, peccatorum confeſſionem. *Tom. 2. ſerm. 7. pag. 165.*

D. Epiphanii in die feſto palmarum ſermo. I. Huius ſolemnitatis præconia celebrat; II. Chriſtum ad mortem properantem miratur. III. Chriſti hodiernum in Hieruſalem ingreſſum, egreſſui Lazari è ſepulchro pridie ſuſcitati opponit. IV. Eccleſiam paradiſo voluptatis aſſimilat. V. Rurſus huiuſce celebritatis gratiam pandit, pangit & gloriam. VI. Ad laudes Chriſto triumphatori canendas cunctos hortatur. VII. Pueros Chriſti victorias conclamantes, cum ipſorum patribus crucem Domino parantibus, confert. *Tom. 2. à pag. 251. ad pag. 258.*

Eiuſdem in feſto palmarum orationis fragmentum; Humilitatem aduentus Chriſti prædicat, & arcana hodiernæ ſolemnitatis myſteria interpretatur. *Ibidem pag. 301. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo primus in Euangelium, quod imprimis breuiter iuxta litteram exponit; deinde morali declaratione illuſtrat hoc modo; Anima in ſtatu innocentiæ, fortunata erat ciuitas, aderat in ea pax rationis ad voluntatem, voluntatis ad ſenſualitatem, & totius hominis ad Deum. Peccatum ciuitatem hanc expugnauit, gula cœpit, vinculis prauarum affectionum, peruerſorumque deſideriorum funiculis conſtrictam, in captiuitatem redegit. Dominus autem miſericordia motus venit vt diſſolueret opera diaboli, diſcipulos miſit, qui captiuam liberarent. Vbi pluribus, mala quæ gula infert, dinumerat, & quo pacto aduentum Dei in animam poſſimus dignoſcere, oſtendit. *Tom. 2. part. 4. ſerm. Dom. 1. Aduent. à col. 304. ad col. 310.*

Eiuſdem ſermo ſecundus; inceptam proſequitur materiam, & facta ſuppoſitione ex ſupradictis priori ſermone, quòd gula impediat aduentum Chriſti in nos, tria facit. I. Gulæ mala declarat, II. Gulam eſſe mortiferam probat. III. Contra ipſam tria profert remedia. *Ibidem ſerm. 2. Dom. 1. Aduent. à col. 310. ad col. 316.*

Eiuſdem ſermo tertius in ramis palmarum, in illud Apoſtoli, *Hoc ſentite in vobis, quod & in Chriſto Ieſu.* Docet, ſentire in nobis debere, iuxta ea quæ hodie Chriſtus peregit in ſuo triumphali ingreſſu, humilitatem & mundi contem-

ptum, liberalitatem, & paupertatem, patientiam & æquanimitatem, magnificentiam, & Deo debitum honorem, præſertim autem obedientiam, quæ in duobus conſiſtit, in innocentia & pœnitentia, de quibus fusè pertractat; & ea hodierno Euangelio coaptat, vbi bona obedientiæ, quæ fit Deo per euitationem peccati, ac innocentiæ conſeruationem, refert: & quomodo per pœnitentiam peccatum deleatur, declarat. *Ibidem ſerm.* 1. *Dom. in ram. palm. à col.* 476. *ad* 483.

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra, in illa Euangelij verba, *Ecce Rex tuus venit tibi, &c.* Rationes profert quare Deus ſuorũ orationes non ſtatim exaudiat, & cur qui hodie dicitur manſuetus, multis terribilis appareat. *Ibidem ſerm.* 2. *Dom. in ram. palm. à col.* 484. *ad col.* 490.

Gverrici Abbatis ſermo primus Domin. in ramis palmarum, in illud Pauli, *Hoc ſentite in vobis, &c.* De forma ſerui quam filius Dei accepit, diſſerit, oſtenditque quomodò cùm eſſet homo factus, vt ſuo ſeruiret Creatori, confregerit à ſæculo iugum, vincula diſruperit, dixeritque non ſeruiam: miſericors verò Deus, vt ſeruum redimeret, formam ſerui acceperit, Creator ſuæ creaturæ ſeruierit, Dominus ſeruo ingrato miniſtrauerit, humillimaque præſtiterit Deus homini obſequia. Exinde hortatur vt demus manus in vincula Chriſti, ipſiuſque iugo ſuaui ceruices noſtras libenter ſupponamus. *Serm.* 1. *in pal. à pag.* 224. *ad pag.* 228.

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra; Virtutes crucis, Paſſionis & Crucifixi prædicat; ad carnem noſtram cum vitijs & concupiſcentijs cruce myſtica mortificationis crucifigendam efficaciter prouocat. *Ibidem à pag.* 228. *ad pag.* 235.

Eiuſdem ſermo tertius in eadem die; Vt inoffenſo pede tam per proſpera, quàm per aduerſa ſequamur Chriſtum, ipſum repræſentat in proceſſione glorioſum, in paſſione ærumnoſum, & in vtraque, (licet in vna miſerabilem,) deſiderabilem, & amore dignum. *Ibidem à pag.* 235 *ad pag.* 242.

Eiuſdem ſermo quartus in illud Euangelij, *Hoſanna filio Dauid.* Agit de laudibus Chriſti ab omnibus decantatis; de gaudio ineffabili Chriſti paſſione in cordibus iuſtorum ſuſcitato; de Iudæorum malitia; de Chriſtianorum tepore & infidelitate; & de myſticæ petræ foraminibus, Chriſti ſcilicet vulneribus. *Ibid. à pag.* 242. *ad pag.* 248.

B. Ivonis Carnotensis ſermo in ramis palmarum. Commendat Chriſti virtutes, præſertim autem humilitatem, & patientiam, quibus veluti potentioribus armis ſe accinxit, mundum vicit, diabolum ſtrauit, & nos de eius poteſtate liberauit; Hodierna verò die ſuper aſinam ſedens, humilitatis inſigne præbuit fidelibus exẽplum, quod imitari debent, qui ſunt ex parte ipſius. *Tom.* 1. *Auctar. Biblioth. Patr. ſerm.* 16. *de rebus eccleſiaſticis col.* 827. *& ſequentibus.*

S. Lavrentij Ivstiniani ſermo de ramis palmarum; Imprimis Chriſtum, Deum Regemque agnoſcis, regnum eius demonſtrat, vnde & hodie coronâ populorum ſtipatus, principe mundi, eiuſque poteſtatibus deuictis, palam triumphat, & tanquam ei, qui cunctos Reges excellebat dignitate, nouæ venerationis præſtantur obſequia, vt ab vniuerſis diſcerneretur ſpecialis reuerentiæ forma. Deinde ſuadet, vt quod ab Eccleſia myſticè hodierna die agitur, à nobis ſpiritaliter exhibeatur; veſtimenta, Chriſti veſtigijs ſubijciantur, eleẽmoſynam pauperibus erogando, temporalium facultatum affectum reijciendo, & carnem propriam mortificando: rami deuotionis in manibus teneantur: & canticum Hoſanna diuinis laudibus decantetur. Vbi quædam de religioſa paupertate obſeruanda, ac de excommunicatione multùm pertimeſcenda. *Part.* 2. *ſerm. de ram.*

palm. à pag. 703. ad pag. 707.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Euãgelij, *Ecce Rex tuus venit tibi, &c.* Tria conſiderantur in ipſo, dignitas, videlicet, aduenientis: aduentus vtilitas: & adueniendi modus. Quantùm ad. I. oſtendit Chriſtum eſſe Regem clemẽtem, iuſtum, bonum, ſapientem, terribilem, omnipotentem, æternum. Quantùm ad. II. Septuplicem refert aduẽtus Chriſti vtilitatem; nimirũ, mundi, illuminationẽ, inferni expoliationem, cœli reparationem, peccati deſtructionem, diaboli ſuperationem, hominis cum Deo reconciliationem, & creaturæ rationalis beatificationem. Quantùm ad. III. Chriſtum dicit veniſſe manſuetum ob quatuor, vt malos facilius corrigeret, vt omnibus ſe amabilem exhiberet, vt omnes ad ſe traheret, & vt manſuetudinem doceret. *Tom. 16. ſerm. 3. Dom. 1. Aduent. fol. 1. col. 3. & 4.*

Eiuſdem ſermo hac die habitus in illa Apoſtoli verba, *Qui cum in forma Dei eſſet, &c.* differit de Chriſti maieſtate, de ipſius humilitate, ac de humilitatis eius vtilitate. *Ibid. ſerm. Dom. in ram. palm.*

FERIA SECVNDA MAIORIS hebdomadæ.

S. AMBROSII ſermo in Euangelium. Iudæ Iſcariotis peccata recenſentur. Vis dominicæ pecuniæ declaratur. Sanguinis Chriſti efficacia demonſtratur. Baptiſmum ſepultura myſtica dicitur. *Tom. 5. ſerm. 47. col. 65. & ſequentibus.*

S. V. BEDÆ homilia. Ex hodierno Euangelio tria colligit, & docet. I. Virtutis deuotionem ad exemplum amatorum Chriſti addiſcendam. II. Perfidiam Chriſtum & quæ eius ſunt perſequentium conſiderandam. III. Poſt ipſius conſiderationem prudenter declinandam. Textum autem Euangelij,
A ſuo more, exponit. *Tom. 7. fer. 2. palm. à col. 264. ad col. 267.*

FERIA TERTIA, ET QVARTA maioris hebdomadæ.

Agat hiſce diebus Euangelicus Concionator de confeſſione, & pœnitentia.

S. BASILII MAGNI homilia de pœnitentia. Acriter agit in eos qui pœnitentiam abrogare volebant; indulgentiamque peccatorum etiam poſt ſuſceptum baptiſmum, cum ex veteri, tum ex nouo Teſtamento efficaciter
B comprobat: non vt homines ad peccandum impellat, ſed vt à peccatis animas reuocet, iacentes erigat, & de ſua ſalute deſperantes conſoletur. *Tom. 1. Homil. 28. à pag. 611. ad pag. 619.*

S. CÆSARII ARELATENSIS homilia ſiue admonitio; Vt pro capitalibus criminibus, ſine aliqua diſſimulatione, (fortè dilatione,) ad medicamentum pœnitentiæ recurratur. Vt peccator ſic quærat miſericordiam, vt timeat iuſtitiam: ſic iuſtitiam contremiſcat, vt de miſericordia confidat. Vt pœnitentiam non differat, ne de multitudine peccatorum deſperatio naſcatur. *Tom. 2. Biblioth. Patr. Homil. 13. col.*
C *599. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia, vnde ſupra. Hortatur ſuos, vt de Dei miſericordia non deſperent, ſed citò de malo iniquitatis conſurgant, ne conſuetudine peccandi in ipſis ſe ruinis ſuis ſepeliant. *Ibidem Homil. 14. col. 601. & ſequentibus.*

Eiuſdem admonitio de libris ſanctorum antiquorum Patrum excerpta; Vt qui ſe crimina capitalia feciſſe cognoſcit, ad pœnitentiæ medicamenta confugiat. Vt de peccatis confeſſionem faciat. Vt caueat peccator, ne pro criminibus eleemoſynam tribuat, & crimina ipſa non relinquat. *Ibidem Homil. 17. col. 607. 608.*

Digitized by Google

S. Ephræm Syri diſcurſus, in eos qui quotidie peccant, & quotidie pœnitentiam agunt, (vel, vt habet alia lectio,) & rarò pœnitentiam agunt. Ad pœnitentiam citò agendam, & ad peccata impoſterum vitanda prouocare conatur. *Tom.1.pag.23.24.*

Eiuſdem ſermo primus de pœnitentia. Peccata, vulnera dicit; Deum verò medicum, ad quem confugiendum, vt à peccatorum vulneribus curari poſſimus. Huius diuini medici præconia celebrat. Differentiam ponit inter medicamenta humana & diuina. Peccatoris, qui de ſuis peccatis pœnitentiam agere negligit, cæcitatem oſtendit. Dei benignitatẽ erga peccatores ad ipſum reuertentes fusè demonſtrat. Hanc vitam pœnitentiæ dicatam, cum futura in qua nullus pœnitendi locus, antitheſi grauiſſimâ confert. Iudicium vltimum pertimeſcendum docet. Pauperes ſpiritu & voluntate, Chriſtum ſequentes, multùm commendat. Mundana tanquam vana contemnit. Magnam ſanctorum in die iudicij iubilationem vtcumque exprimit. *Tom.1. à pag.144. ad pag.147.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra; Ad pœnitentiam, & in bono perſeuerantiam hortatur. Inſignia pœnitentiæ exempla refert; allegorijs, ſententijs, varijſque antitheſibus diſcurſum ſuum pulchrè exornat. *Ibid.pag.148.149.*

Eiuſdem ſermo tertius, de pœnitentia & conuerſione. Docet Deum animarum medicum ad omnem plagam peccati, nobis dediſſe pœnitentiæ ſalutare remedium. *Ibid.pag.15[illegible].*

Eiuſdem ſermo quartus, de pœnitentia & patientia. Ex conſideratione vitæ huius fugitiuæ, pœnitentiam, & à peccato abſtinentiam ſuadere conatur. Deinde ad patientiam cohortatur. Denique conſilium vtile, & facile ad ſalutem animæ conſequendam præbet. *Ibid. à pag.150. ad pag.152.*

Eiuſdem parænefis, de pœnitentia, ad fratrem qui excidit. Multùm facit A ad vitam in melius commutandam, ad lapſum reparandum, & ad reſurrectionem ſpiritalem cunctorum, in peccatis iacentium. Docet autem præcipuè qualiter monachus vitam inſtituere habeat, quomodo quis ad ſeipſum redire debeat, quòd à peccato & diabolo ſit fugiendum, & in conſcientia pura ad Deum recurrendum. *Tom. 2. Paranes. 41. à pag.418. ad pag.421.*

Eiuſdem ſermo de pœnitentia fuſiſſimus. Miro artificio, & iudicio, veræ pœni[illegible] naturam, circumſtantias, effect[illegible] vtilitates expandit: inſuper hæreticorum falſa contra pœnitentiam dogmata recenſet, reijcit, & confutat. *Tom.3. à pag.561. ad pag.584.*

B D. Evsebii Emisseni homilia ad pœnitentes; Ipſos conſolatur, & vt pœnitentiam, quæ eſt extremum remedium, tanquam primum ſemper teneant, & vt ſolum poſt peccatum, ad ſalutem adipiſcendam, indeſinenter cuſtodiant. *fol.133.134.*

Hvgonis a S. Victore ſermo de confeſſione facienda, & votis reddendis. Varia pertractat, quæ autem ad confeſſionem pertinent, hæc ſunt. Duplicem diſtinguit confeſſionem, vnã criminis, alteram laudis. Quantùm ad primam, eius neceſſitatem oſtendit, diuerſiſque Patrum comprobat teſtimonijs: materiam declarat: modum pœni- C tendi tradit: & quaſdam confeſſionis ſacramentalis circumſtantias annotat. Quantùm verò ad ſecundam, docet, qualiter Deus ſit à nobis digne laudandus; vbi de votis ſtultorum, de votorum differentijs, & commutationibus. *Tom. 2. Inſtitut. monaſt. ſerm. 53. pag. 367. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo exhortatorius ad conuerſionem, & ad emollienda obdurata corda; in illud Ioel. *Conuertimini ad me in toto corde veſtro, &c.* I. Salutem animarum quantùm Deus exquiſierit, pluribus demonſtrat. II. Parabolam hominis illius ab Hieruſalem in Hierico deſcendentis, qui inci-

dit in latrones, exponit. III. Christum medico aſſimilat, qui pro noſtrorum medela facinorum ſanguine ſuo antidotum fecit. IV. Quales gratias ſuo authori & Saluatori rependere debeat homo, inquirit V. Ad conuerſionem hortatur. VI. Peccatoris obſtinati & indurati dementiam, conſiderat, eiuſque in inferno futuram pœnam. *Part. 2. à pag. 707. ad pag. 710.*

FERIA QVINTA I[illegible]NA Domini.

ALBINI FLACCI ALCVINI diſcurſus de ſacris huius diei ceremonijs, extinctione videlicet candelarum, confectione chriſmatis, lotione pedum, reſeruatione Euchariſtiæ, altarium denudatione, & quibuſdam alijs. *Tom. I. Auctar. Biblioth. Patrum à col. 247. ad col. 250.*

S. AVGVSTINI ſermo in cœna Domini, de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, *Surgit à cœna, & ponit veſtimenta ſua, &c.* I. Agit in eos qui, nobilitatis, & natalium cauſa, dedignantur ſe inclinare vſque ad Sanctorum veſtigia, & pedes eorum lauare. II. Humilitatem commendat, humilitatis Chriſti in Euchariſtia teſtimonio. III. Quomodo ſine Dei adiutorio nihil facere poſſumus, B. Petri mira hac die promittentis, nec poſtea implentis, comprobat exemplo. IV. Ad pœnitentiam, perſeuerantiam, conſcientiæ diſcuſſionem, cordis puritatem, aliaſque virtutes hortatur. *Tom. 10. ſerm. 127. de Tempore fol. 191. 192.*

S. V. BEDÆ homilia in Cœna Domini. I. Quid myſticè Paſchæ nomen ſignificet, aperit. II. Chriſti humilitatem, quam hodie in pedum lotione demonſtrauit, miratur. III. Euangelicam lectionem tam ad litteram, quàm ad myſticum ſenſum interpretatur. *Tomo 7. Homil. quadrag. Homil. vlt. à col. 287. ad col. 290.*

A S. BERNARDI ſermo primus in Cœna Domini, de baptiſmo, Sacramento altaris, & ablutione pedum. Quantùm ad I. docet baptiſmum animas à peccatis lauare, non tamen carnis concupiſcentias omnino extinguere. Quantùm ad. II. duo oſtendit quæ ſacramentum Euchariſtiæ operatur in nobis: minuit enim ſenſum in minimis & in grauioribus delictis tollit prorſus conſenſum. Quantùm denique ad. III. in lotione pedum, peccatorum venialium remiſſionem ſiue ablutionem intelligit, & de ipſa pertractat. *Col. 144. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra, in illud, *Sediſti ad menſam diuitis.* Diues ille potentiſſimus, Dominus noſter B eſt, Rex virtutum, eius menſa, incarnationis myſterium, in qua fercula præparata, delicioſa, ſolida, & efficacia fidelibus ſumuntur; Ferculum primum obedientia dicitur, habens humilitatem in corde, patientiam in ore, & perſeuerantiam in bono opere. Ferculum ſecundum, paupertas ſpiritualis, quam tria conſtituunt, depoſitio & contemptus rerum, vilitas & abiectio ſui ipſius, abdicatio propriæ voluntatis in omnibus. Ferculum tertium, mors Chriſti reuerenda, ad quam tria præſertim reſpiciunt, iniuriarum videlicet illatio, manuum ac pedum confixio, ſepulchri C ac ſepulti ſub militum excubijs obſeruatio. Hæc verò omnia apponuntur, vt & talia præparemus, & in his omnibus configuretur & conformetur vita Chriſtiani. Hortatur autem ad beneficia paſſionis recolenda, ac de Chriſti crucifixi doloribus & tormentis ſpirituale conficit pigmentum ad feſtiuam conuiuantium exhilarationem. *A col. 146. ad col. 149.*

Item ſermo tertius, ad ſacerdotes, illi adſcriptus, vnde ſupra. In illud, *Panem Angelorum manducauit homo*; Hominis in peccato miſeriam enarrat; Verbi Diuini in humanitate, & ſacramento Euchariſtiæ, humilitatem atque

Digitized by Google

dignationem conſiderat; Sacerdotum poteſtatem efficacem, in corpore Chriſti conficiendo, miratur; Euchariſtiæ nomen elucidat; Chriſti mortem prius profuiſſe quàm fuiſſe, aſſerit; Sacramenti formam, corporis & ſanguinis Chriſti efficaciam, communionemque exponit; Bonorum & malorum in cõmunicando differentiam notat; Mortem Chriſti, mortiſque eius memoriam multùm commendat; Deuotionem, quam debet habere ſacerdos inter diuina ſacramenti altaris myſteria, contemplatur; Incruenti ſacrificij altaris mirabilia commemorat; Miſſæ ceremonias myſticè interpretatur; Tandem ſacerdotes vt iuſtè & ſacerdotaliter viuant, adhortatur. *A col. 1678. ad col. 1684.*

Eiuſdem quindecim numero ſermones in Cœna Domini, quorum.

Primus, Euangelium hodiernum exponit, tractatque de non timenda morte: de fiducia in Deo habenda, afflictionis præſertim tempore: de Chriſti amore erga homines, & de Chriſto ſine modo diligendo: de Iuda proditore, eiuſque peſſimis imitatoribus.

Secundus, de eo quod dicitur in Euangelio, *Omnia dedit ei Pater in manus:* de Chriſti exitu à Deo, & eiuſdem reditu ad Patrem: de myſtica expoſitione eorum, quæ Dominus geſſit hodie in ablutione pedum: de myſtica pelui, & aqua in ipſam infuſa: de Chriſti exemplari humilitate, & inſolenti hominum ſuperbia: de animarum morali lotione: de Prædicatorum imperfectionibus aqua orationum lauãdis: de anagogica recubitus Chriſti poſt diſcipulorum ablutionem, ſignificatione: de humilitatis Domini Ieſu imitatione: de fraterna correctione: nec-non de Iudæ proditoris veſtigia miſerè inſequentibus.

Tertius, de Chriſtum, in pauperibus ſiue ad hoſpitium, ſiue ad menſam, ſiue ad aliud miſericordiæ opus, deuotè ſuſcipientibus: de duplici perturbatione carnis & ſpiritus: de pane intincto Iudæ traditori porrecto; vbi de multiplici panis in ſcriptura acceptione, necnon de myſtica buccellæ interpretatione: denique de Chriſti verborum Iudæ dicentis, *Quod facis, fac citius*, clara intelligentia.

Quartus, de duplici clarificatione, Chriſti Domini à ſuo Patre, & Patris ab hominibus ſanctis: de eo, quod Chriſtus Apoſtolos ſuos filiolos appellauerit: ac de paſſione ſaluatoris, ab ipſo *modicum*, nuncupata.

Quintus, de dilectionis mandato, quod varijs aſſimilatur rebus: de nouitate mandati: de malo, & bono amore: de modis diligendi Deum, & proximum: ac de laudibus charitatis.

Sextus, de Petri acerbo dolore ob prædictam Chriſti Domini paſſionem; de eiuſdem trina negatione, de diſcipulorum mœſtitia propter magiſtri diſceſſum, necnon de Domini cum ipſis colloquio, quos eos conſolabatur, ac de æternæ fœlicitatis promiſſa manſione.

Septimus, de eo quod dicitur, *Ego ſum via, veritas, & vita*, & quomodo de Chriſto verè intelligatur, variè exponitur: de Filij Dei cum Patre æquali ſimilitudine: de multiplici ſignificatione vocabuli *Amen*: de eo quod legitur, *Qui credit in me opera quæ ego facio, & ipſe faciet, & maiora horum faciet:* de tentationibus patienter ſuſtinendis, fortiter dimicandis, & glorioſè ſuperandis: de petitione in nomine Chriſti facienda, æternaque filiorum Dei hæreditate expetenda & expectanda.

Octauus, de probatione dilectionis erga Chriſtum, per exhibitionem operis, dignoſcenda: de efficaciſſimis Chriſti ad Patrem pro nobis orationibus: de mœrentium ex Paracliti aduentu conſolatione: de modo facili creaturam ſimul & Creatorem diligendi: ac de animabus in quibus inhabitare dignatur Spiritus ſanctus.

Nonus, de Chriſti abſentia, & dolore ex ipſa concepto, quem deuota anima

patitur: de Dei viſione optanda: de mundo maligno, qui Deum non videt: de amore Dei, & mundi: de Dei erga nos dilatione: de Deum diligentis remuneratione: de perfecti religioſi Deum amantis virtutibus, quas breuiter perſtringit: de dilectione proximi: de domo Dei à charitate fabricata: de lachrymis iuſtorum, ſiue ob amorem, ſiue ob timorem effuſis: de Chriſti ſermonibus, qui ſui dicuntur, & non ſui: nec non de duabus Domini manſionibus, in via, & in patria.

Decimus, de verbi Dei mira dulcedine, amantibus; negligentibus verò faſtidioſa amaritudine: de mœſtitia diſcipulorum, paſſionis Domini hora ſine mora inſtante: de pace tunc ipſis data, & relicta: de ficta mundi pace: de myſtica vinea, & fidei acceptione varia.

Vndecimus, de verbi Dei efficacia: de Chriſti dignatione, & pietate hominiſque ſublimitate: de cruce & paſſione Domini, quam medicinæ aſſimilat: de manſione Chriſti in nobis, & noſtra in Chriſto: de peruerſa commutatione viri ſancti in virũ iniquum: de quadruplici differentia manſionis, in Chriſto, cum Chriſto, iuxta Chriſtum, procul à Chriſto; vbi de noſtri abnegatione, qua Deo placemus.

Duodecimus, de manſione verborum Chriſti in nobis: de ſtadio Chriſtianorum: de bonorum operum fructificatione varia: de amore Chriſti erga homines, hominumque erga ipſum: ac de dilectione Patris æterni erga vnigenitum ſuum filium.

Decimus tertius, de mira diuinæ dilectionis excellentia: de eo quod Chriſtus morti proximus ſuis dixit Apoſtolis, *Si præcepta mea ſeruaueritis, manebitis in mea dilectione: ſicut Patris mei præcepta ſeruaui, & maneo in eius dilectione*; vbi particulam, *ſicut*, interpretatur: de motiuis Deum & Chriſtum ſuper omnia diligendi: ac de gaudio ſpiritali ex ipſa dilectione profluenti.

Decimus-quartus, de leui, ſuaui, & dulci charitatis præcepto, quod eſt Chriſti nouum mandatum: de duplici Chriſti erga homines dilectione, & hominis erga Deum, & proximum ſimili charitate.

Decimus-quintus, de vero amore proximi: de perfecta dilectione Dei: de Chriſti erga homines ineffabili dignatione: ac de veris amicis Domini. In iſtis autem quindecim concionibus, ſermo Chriſti poſt cœnam ad vndecim Apoſtolos hac nocte habitus myſticis & deuotione refertis expoſitionibus illuſtratur. *Acol. 1316. ad col. 1363.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Cœna Domini, in illud, *Cum dilexiſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem, &c.* Oſtendit Chriſtum electis ſuis dilectionem exhibere in hoc mundo quadrupliciter; videlicet, mundando per veniam, reconciliando per hoſtiam, illuminando per ſapientiam, conſolando per gratiam. *Tom. 3. pag. 84. 85.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illa Euangelij verba, *Si non lauero te, non habebis, &c.* De quadruplici lotione pertractat, qua Chriſtus nos lauat; nimirum, aquâ baptiſmi, lachrymâ pœnitentiali, vino Sacramentali, ſanguine triumphali. *Ibid. pag. 85.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illud, *Qui lotus eſt non indiget niſi vt pedes, &c.* Loquitur de affectuum purgatione; per lotionem pedum figurata, eamque probat vtilem nobis eſſe ad deuotionem & gratiæ augmentum, ad communionem dignè ſumendam ad defenſionem, victoriamque habendam, & ad beatificationem. *Ibidem pag. 85. 86.*

Eiuſdem ſermo quartus, in illa Chriſti verba, *Hoc facite in meam commemorationem.* Docet myſteria corporis & ſanguinis Domini in Eccleſia celebrari, ob quadruplicem commemorationē, paſſionis, videlicet, propitiationis, dilectionis, & vnionis, *Ibidem pag. 86. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo quintus & ſextus in illud Sapientiæ, *Paratum panem de cælo* pra-

præſtitiſti eis ſine labore , &c. Agit de Euchariſtiæ mirabilibus , iuxta octo mirabilia circa panem in veteri Teſtamento exhibita , quæ ſunt , mirabile productionis, multiplicationis, miniſtrationis , conſumptionis , ſubuerſionis , confortationis , delectationis , & tranſmiſſionis , quorum mirabilium fecit Deus memoriam in venerabili altaris ſacramento , in quo verus panis ſuperſubſtantialis in veritate ſumitur. *Ibidem pag.* 86. 87.

S. Brvnonis ſermo in Cœna Domini , in duas diſtribuitur partes ; Prima de agni paſchalis comeſtione diſſerit, vbi per diem decimam menſis, vetus teſtamentum intelligit, tunc enim tollebatur agnus : per quartam-decimam , nouum , in quo verè fuit immolatus ſine macula agnus Dei, qui abſtulit peccata mundi : per hœdum ab omni multitudine immolatum, cruentum crucis ſacrificium : per agnum immolatum & comeſtū ſanctum & incruentum miſſæ ſacrificium: per lactucas agreſtes, cordis cōpunctionē: per agni caput Deū: per pedes, carnē : per inteſtina, myſteria profunda: per integram comeſtionem, fidem perfectam : per renes accinctos, continentiæ cingulum: per calceamenta in pedibus, peregrinationis noſtræ agnitionem : per baculos in manibus, virtutes : cæteraſque eiuſmodi cæremonias , eodem modo interpretatur. Secunda verò pars, de pedum ablutione , & Sacramenti altaris inſtitutione, nec-non mirabilibus Euchariſtiæ, appoſitè pertractat. *Tom.* 3. *à pag.* 92. *ad pag.* 96.

S. I. Chrysostomi ſermo in proditionem Iudæ, & in Paſcha, & in traditionem myſteriorum, & quòd non oporteat iniuriarum meminiſſe , hac die habitus. Varia tractat , pluримaque docet. I. Chriſtum traditum pro traditore ſuo doluiſſe & lachrymaſſe. II. Non eos qui mala patiuntur, ſed eos qui mala committunt eſſe lugendos. III. Malum eſſe , mala facere, ſed non mala pati. IV. In aduerſarios non iraſcendum. V. Nobiſmetipſis conſulere & prodeſſe , cùm inimicis noſtris peccata laxamus. VI. Tempus, quando Iudas abijt Dominū ſuum traditurus. VII. Fiduciam nimiam , & deſperationem , vtramque periculoſam. VIII. Iudæ proditoris nequitiam , & auaritiam. IX. Deum non inuitum trahere, ſed volentem amplecti : nec tamen cauſam eſſe malitiæ. X. Iudæ proditoris & aliorum diſcipulorum diſp[illegible]tem. XI. Paſchæ Iudæorum , & Chriſtianorum differentiam. XII. Sacrificij & ſacramenti Euchariſtici veritatem , & realitatem. XIII. Ad ſacram ſynaxim & communionem , neceſſariam diſpoſitionem. XIV. Iniuriarum pro amore Dei remiſſionem. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis, ſerm.* 32. *& iuxta errorem Typographi* 30. *à pag.* 453. *ad pag.* 465.

S. Cyrilli Hierosolymitani Catecheſis myſtagogica quarta, de corpore & ſanguine Chriſti. Corporis & ſanguinis Domini in Euchariſtiæ ſacramento realitatem apertè & efficaciter demonſtrat. Menſam in qua Chriſtum ſumimus , menſæ dæmoniorum opponit. Præparationem ad dignè communicandum debitam ſuadet ; Vbi olei ſancti & ſacri Chriſmatis fit mentio. *Cath. myſtagog.* 4. *à pag.* 528. *ad pag.* 532.

B. P. Damiani ſermo in Cœna Domini. Ex hodierna ſolemnitate varia documenta, plurimaq; virtutum cæleſtium colligit ſacramenta. Ex pedum lotione, humilitatem, & operum ſimul ac cogitationum noſtrarum purificationem. Ex noui Sacramenti Paſchatiſq; inſtitutione, veteris fermenti expurgationem , & nouam ſpiritalis hominis regenerationem. Ex ſacri chriſmatis confectione, ſancti Spiritus vnctionem ; Vbi multa de Sacramento confirmationis , de chriſmatis noſtri figuris, nec-non de ſeptem Spiritus ſancti donis. Tandem regiam Chriſtiano-

Digitized by Google

rum dignitatem paucis declarat, & vt à ſeruitutis diabolicæ laqueis reſipiſcant, adhortatur. *Serm.* 10. *pag.* 169. *&* *ſequentibus.*

S. Eligii Noviomensis homilia in Cœna Domini, de eo quod Chriſtus lauit pedes Apoſtolorum, & de pœnitentium reconciliatione. Euangelium exponit: rationem nominis Paſchatis aſſignat: Chriſtum agno legali aſſimilat: excellentiam tranſitus Domini ex hoc mundo ad Patrem prædicat: ea quæ in lotio pedum actu corporeo geſta ſunt, ſpirituali intellectu docet eſſe ſcrutanda, & ad paſſionem appoſitè refert: iniuriarum remiſſionem, Chriſti exemplo peccata condonantis, ſuadet: veram reconciliationem peccatorum per pœnitentiam, à falſa diſcernit: reconciliationis authorem & miniſtros demonſtrat: confeſſionem exprimit: peccatorum variam exhibet medicinam: & pœnitentiam multùm commendat. *Tom.* 2. *Bibl. Patrum Homil.* 4. *à col.* 142. *ad col.* 146.

Eiuſdem homilia in Cœna Domini, de ſacrificio Abrahæ & Iſaac. Per Abraham, æternum Patrem intelligit: ſicut & per Iſaac, coæternum eius filium; oſtenditque hoc in Chriſto completum fuiſſe, quod in Iſaac erat deſignatum. *Ibid. col.* 146. *Homil.* 5.

Eiuſdem homilia eodem die habita, de non procraſtinando in agenda pœnitentia. Docet pœnitentiam & compunctionem omnibus Chriſtianis eſſe neceſſariam: non ſolùm in fine, ſed in tota vita: & ideò valdè periculoſum eſſe, ipſam vſque ad mortem prolongare. *Ibidem Homil.* 6. *col.* 146. 147.

Eiuſdem homilia vnde ſupra, ad publicè pœnitentes; vt ſeriò pœniteant; vt manus dextras in ſignum veræ pœnitentiæ ſurſum erigant. Ad cæteros verò, vt de illorum reconciliatione gratias Deo agant. *Ibidem Homil.* 7. *col.* 147. 148.

Eiuſdem homilia in eadem ſolemnitate, ad Clerum, plebem, & publicè pœ-

A nitentes. I. Sacramenta dominicæ Cœnæ & metuenda eſſe dicit, & deſideranda. II. Mortem animæ & mortem corporis: ſicut & reſurrectionem vtriuſq; explicat. III. Sacerdotes & Parochos, vt forma ſint gregis dominici, hortatur. IV. De duobus eleemoſynarum generibus, donatione videlicet, & condonatione loquitur. V. Quadrageſimalis ieiunij myſterium pandit. VI. Duo charitatis præcepta commendat. VII. Eleemoſynam non prodeſſe docet adhuc peccare volentibus. VIII. Ignem purgatorii ex ſcripturis colligit. IX. Agit de vita animæ, & morte ſpirituali

B vitiorum per mortificationem & contemplationem. X. Publicè pœnitentes alloquitur, vt non fictè pœniteant, vt in ſiniſtra adhuc Eccleſiæ parte ſtantes, dextras in ſignum vitæ melioris erigāt, vt in bono perſeuerent, vt prodigum in exemplum habeant, (vbi parabolam miro modo interpretatur) & vt fiduciam in Conditoris miſericordia reponant. XI. Verum pœnitendi modum tradit. XII. Quæ in die Cœnæ Domini, in Eccleſia fieri ſolita erant, recenſet, & myſticè exponit. XIII. Corporis & ſanguinis Chriſti in Euchariſtia veritatem comprobat. XIV. Sacramenti al-

C taris frequentem communionem approbandam eſſe, an reprobandam, inquirit. XV. & vltimò, animæ iudicium in tribunali conſcientiæ accuratè deſcribit. *Ibidem Homil.* 8. *à col.* 148. *ad col.* 157.

Eiuſdem homilia in Cœna Domini. Agit de myſterijs huius diei, quæ ad mores refert; de vocabulis Cœnæ Domini, & natalis calicis, de carcerum reſeratione, & de latronibus hodie per indulgentiam dimiſſis. *Ibidem Homil.* 10. *col.* 159.

Eiuſdem homilia vnde ſupra ad populum & ad pœnitentes. I. Spem, fidē, & charitatem commendat. II. Charitatis quatuor gradus enumerat. III. Attentionem in orationibus, & Miſſæ ſacrificio habendam efficaciter demon-

Digitized by Google

ſtrat, IV. Orationem frequentem conſulit. V. Eleemoſynam orationibus adiungendam eſſe docet. VI. Ieiunij veri varios effectus recenſet. VII. Quid ſit, ſibi ieiunare, explicat. VIII. Eleemoſyna ſpiritalis in quo conſiſtat, exponit. IX. Confeſſionis negligentes reprehendit, ad cordis compunctionem, & in virtutibus perſeuerantiam, cohortatur. *Ibidem Homil.* 11. *à col.* 160. *ad col.* 166.

Eiuſdem homilia in die Cœnæ Domini, de vera charitate, ad populum. Charitatem veram commendat, breuitatem nominat, & pani aſſimilat; fictam verò reprobat. *Ibid. Homil.* 12. *col.* 166.167.

Eiuſdem homilia vnde ſuprà, de filio prodigo, ad pœnitentes. Ipſos conſolatur; parabolam prodigi myſticè interpretatur, & pœnitentibus accommodat; peccata minora à grauioribus diſtinguit; qualis debeat eſſe timor Dei, docet; pœnitentiam ſuadet; Quadrageſimam totius anni decimationem nuncupat. *Ibidem Homil.* 13. *à col.* 167. *ad col.* 169.

Eiuſdem homilia vnde ſuprà; Tractat de vtriuſque agni Paſchalis eſu, & quæ carnaliter à Iudæis in comeſtione agni obſeruabantur, ad Chriſtianos, vt eadem ſpiritaliter agant, appoſitè transfert. *Ibid. Homil.* 14. *à col.* 169. *ad col.* 172.

Eiuſdem homilia vnde ſuprà. Realitatem corporis & ſanguinis Chriſti in Eucharistia demonſtrat; ad pœnitentiam & compunctionem cunctos prouocat; publicè pœnitentium vulnera oſtendit; ipſis remedium adhibet; & Chriſtum in agno Paſchali agnoſcit. *Ibidem Homil.* 15. *à col.* 172. *ad col.* 175.

Eiuſdem homilia vnde ſuprà; Chriſti nominis excellentiam pangit, eiuſque myſterium pandit; pœnitentiam commendat, morum emendationem inſinuat, & lachrymarum vim exprimit. *Ibid. Homil.* 16. *à col.* 175. *ad col.* 178.

I. Gersonii ſermo in Cœna Domini factus, in illud Euangelij, *A Deo exiuit, & ad Deum vadit.* Diuiditur autem in duas partes; Prima agit de triplici Chriſti exitu à Deo, & regreſſu ad Deū: eſt enim primus exitꝰ ipſius à Deo per æternam generationem, regreſſus per Spiritus ſpirationem; Secundus exitus per humanitatis aſſumptionem, regreſſus per corporis glorificationem; tertius exitus per animæ creationem, regreſſus per contemplationem; Vbi de noſtro morali regreſſu ad diuinum principium. Secunda verò pars tractat de mortali animæ exitu à Deo per ſuperbiam, & de fœlici eiuſdem exitu per humilitatem ab eodem. Triplici autem conſideratione præ-aſſumptam de humilitate materiam abſoluit, hoc modo.

Prima conſideratio.

Humilitas ius tradit animæ ad omnia quæ conantur poſſidenda, non quidem ciuili lege, ſed diuina: quod probat artificioſo & efficaci modo.

Secunda conſideratio.

Vbi vera humilitas, ibi vera exiſtit ſapientia, licet à ſtultis mundi amatoribus dicatur inſipientia.

Tertia conſideratio.

Quantùm anima exit à diuina bonitate, & perfectione, in ſuam vilitatem, deiectionem, & imperfectionem: tantò eſt nobilior ac perfectior. *Tom.* 1. *part.* 2. *à col.* 559. *ad col.* 572. *Reliquum autem ſermonis huius, in quo tractat de ſignis humilitatis habetur Tom.* 2. *part.* 4. *col.* 98. 99. *Vide hic infra ſermonem de regreſſu animæ ad Deum, in illud, Ad Deum vadit, & habetur Tom.* 2. *part.* 4. *col.* 81. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de pœnitentia, hac die habitus, in illud Euāgelij, *Si non lauero te, non habebis partem mecum.* Imprimis, quæ ſit pars illoti, & loti à Chriſto pulchrè declarat; Deinde peccatorum ablutionem explicans, contritionem

aquæ comparat, quæ debet eſſe calida, A munda, amara, & viua: confeſſionem ablutionem nominat, quæ fieri debet opportunè, integrè, non fictè, & à debita perſona iuriſdictionem habente: ſatisfactionem denique extenſioni pedum aſſimilat, & ei quatuor aſſignat proprietates, aſperitatem, videlicet, rationabilitatem, claritatem, & celeritatem. *Tom.* 1. *part.* 2. *à col.* 572. *ad col.* 584.

Eiuſdem ſermo de dominio euangelico, in illud Euangelij, *Omnia dedit ei Pater in manus*, hodierna die factus. Agit primò de vniuerſali Chriſti Monarchia quæ conſurgit ex triplici titulo, iure videlicet, hæreditario diuinæ filiationis, iure mutuæ dilectionis eius ad Patrem, B iure victorioſæ debellationis. Secundò docet quo pacto quilibet Chriſtianus Chriſti frater & amicus, poſſit eſſe princeps omnium; (vbi de omnipotentia participata.) Tertiò titulos noſtri moralis Monarchatus examinat: at cùm ſit lata & nimis diffuſa materia, de ſolo primo titulo, alijs duobus omiſſis diſſerit, & quatuor conſiderationibus abſoluit, ſequenti modo.

Prima conſideratio.

Ablutis per gratiam omnia ſunt communia; probat efficaciter, oſtenditque Deum ſuum communicaſſe dominium creaturis rationabilibus.

Secunda conſideratio.

Pulchrior eſt dominatio, fœcundior atque diuinior, quæ ex titulo gratiæ, quàm ea quæ ex titulo ciuilis aut politicæ iuſtitiæ oritur & accreſcit.

Tertia conſideratio.

Vnus & idem homo, ratione huius dominij participati, eſt in vnum diues & pauper, nihil habens & omnia poſſidens.

Quarta conſideratio.

Monarchatus ex titulo gratiæ conſurgens fuit reſtitutus per Chriſti paſſionem extenſius & vberius, quàm fuiſſet ante peccatum. *Tom.* 1. *part.* 2. *à col.* 584. *ad col.* 596. Huius autem ſermonis reliquum habetur. *Tom.* 2. *part.* 4. *col.* 81. *& ſequent*, & hîc infra abbreuiatur.

Eiuſdẽ ſermo eodẽ die habitus, ad Eccleſiaſticorum cautelam, & eruditionem, in illud, *Tradidit Ieſum Iudas Simonis Iſcariotis.* Cùm proditor dicatur ille, qui ſimulat officium, & affert detrimẽtum, oſtendit aliquem poſſe ſimulare tripliciter, in ſtatu & profeſſione, in geſtu & operatione, in affatu ſeu loquutione; vnde & probat Iudam Iſcariotem verè eſſe proditorem. Primò, quia amicitiam obſequioſam prætendebat in ſtatu, quam longè proiecerat ab affectu. Secundò, quia oſculando Chriſtum, ſignum Iudæis dedit. Tertiò, quia Dominum nomine Rabbi ſalutando, Iudæis ipſum tradidit. Quantùm ad moralitatem ſequentes profert conſiderationes.

Prima conſideratio.

C Ad exemplum Iudæ proditor eſt Eccleſiaſticus, qui ſpreta parte ſua ditiſſima, egenam auaritiam conſectatur.

Secunda conſideratio.

Ad imitationem Iudæ proditor eſt Eccleſiaſticus, qui corporaliter etiam adſcriptus ad conſortium Eccleſiamque Sanctorum, deſerit illos corde nequam tranſiens ad ſynagogam peccantium.

Tertia conſideratio.

Proditor eſt cum Iuda Eccleſiaſticus prædicans & confitens Ieſum verbis,

Digitized by Google

operibus autem negans.

Quarta conſideratio.

Proditor eſt Eccleſiaſticus ſuſcipiens ſacrum Preſbyteratus honorem & officium, ſi perditè viuendo exhibet ſe diabolo execrabile mancipium, quem oportuerat ſanctis operibus eſſe Dei ſacerdotem & miniſtrum.

Quinta conſideratio.

Similes Iudæ ſunt Eccleſiaſtici, qui comedentes patrimonium Ieſu, eum in ſuis pauperibus ſpoliant, ſumunt Euchariſtiam, & eam venalem faciunt.

Sexta conſideratio.

Similes Iudæ ſunt Eccleſiaſtici, qui ſacramenta conficiunt & miniſtrant, nec tamen à peccandi voluntate deſiſtunt.

Septima conſideratio.

Similes Iudæ ſunt Eccleſiaſtici, qui ſub titulo alendi pauperes, reditus vberrimos in loculos beneficiorum reconditos habent. *Tom.* 1. *part.* 2. *à col.* 597. *ad col.* 611.

Eiuſdem ſermo vel potius ſermonis reliquum de Cœna Domini, in illud Euangelij, *Ad Deum vadit*: in duas tribuitur partes. Prima edocet quibus gradibus anima Chriſtiana vadit ad Deum, per cognitionem, videlicet, & amorem: magis autem per amorem. Secunda verò, ad pergendum ſuadet, & animat. Vbi de dignè ſumenda Euchariſtia. *Tom.* 2. *part.* 4. *à col.* 81. *ad col.* 90.

Eiuſdem ſermo in Euangelium hodiernum; Tractat de ſcientia Chriſti, in illud, *Sciens Ieſus quia venit hora eius*, & de eius erga ſuos amore, in illud, *Cum dilexiſſet ſuos*, &c. Vbi præter litteralem ſenſum, duas admonitiones promiſcuè interſerit; vnam pro

A ſcientia, ne erremus in intellectu: alteram pro charitate, ne tepeſcamus in affectu & voluntate. *Tom.* 2. *part.* 4. *à col.* 191. *ad col.* 203.

Hvgonis a S. Victore ſermo in feſtiuitate paſchali, & corporis Chriſti hîc reſtituendus. Myſteria & ſacraméta diei decimi-quarti, quo Paſcha celebrabatur, declarat. Quid ſit, vorare caput, pedes, & inteſtina agni Paſchali, myſticè & diuerſimodè explicat. Modum dignè ſumendi ſanctiſſimum Chriſti corpus, tradit. Quæ in comeſtione agni à Iudæis religioſè obſeruabantur, ea ad Chriſtianos moraliter transfert. De multiplici Paſchate, *h. e.* tranſitu ſpiritali faciendo, diſſerit, &

B quinque Phaſe enumerat, in percuſſione Ægypti, in paſſione Domini, in iuſtificatione impij, in morte iuſti, in aſſumptione & glorificatione totius Eccleſiæ. *Tom.* 2. *ſerm.* 27. *Inſtitut. Monaſt. pag.* 335. *& ſequent.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo in Cœna Domini, in illud Euangelij, *Qui lotus eſt non indiget, niſi*, *&c.* Agit de triplici lauacro, in aqua per baptiſmum, in lachrymis per pœnitentiam, in ſanguine per ſupplicium & Euchariſtiæ ſacramentum. Inſuper ſex diſtinguit lotionis ſpecies, quas hodie repræſentat Eccleſia, quæ ſunt; lotio aquæ materialis, in ablutione pedum,

C ad humilitatis exemplum: lotio aquæ ſpiritualis, in refectionem pauperum: lotio lachrymarum in reconciliatione pœnitentium: lotio chriſmatis, per ſacramentum: lotiones ſanguinis, in cruce iam effuſi; ac in ſacrificio Miſſæ, & Euchariſtiæ ſumptione. *Tom.* 1. *pag.* 50.

B. Ivonis Carnotensis ſermo de Cœna Domini. Tractat de pœnitentium reconciliatione, hac die fieri ſolita; de nouo ſacerdotio, & veteris tranſlatione; de affectuum mūdatione, in lotione pedū deſignata; & de perſeuerantia in bono, quam habere debent pœnitentes ad ſacramentum reconciliatio-

Digitized by Google

nis hodie admiſſi. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. col.* 829. 830.

FERIA SEXTA IN PARAſceue.

ALBINI FLACCI ALCVINI diſcurſus pro hac die, in quo ſolemnitas Paraſceues tangitur: tripartita ratio Paſſionis dominicæ oſtenditur: quare Chriſtus crucis ſupplicio mori elegerit, docetur: magnum crucis myſterium demonſtratur: lectiones & ceremoniæ hodie in Eccleſia fieri ſolitæ myſticè exponuntur: religioſa crucis adoratio depingitur: mirabilia de cruce referuntur: tempus ſepulturæ Chriſti examinatur: cur diem paſſionis Chriſti in afflictione carnis, & contritione ſpiritus conueniat celebrari, cùm Sanctorum dies, quibus ab hoc ſæculo tranſierunt, ſummis laudibus & magna recolamus alacritate, declaratur. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum à col.* 250. *ad col.* 256. *lib. de diuinis officiis.*

AMALARII FORTVNATI diſcurſus de adoratione ſanctæ crucis. Magnalia crucis refert ex Patribus. Crucis adorationem laudat & exemplis comprobat. Adam nouum, cum veteri confert. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. à col.* 337. *ad col.* 340. *Lib. 1. de eccleſiaſtic. offic. cap.* 14.

S. AMBROSII ſermo de cruce Chriſti Domini noſtri, hac die habitus. Virtutem crucis prædicat, quòd omne genus hominum de mortis periculo crucis arbor eripuerit: quòdque ſanitatem & ſalutem animæ præſtet populis Dominus in patibulo crucifixus. Vbi de ſerpente æneo à Moyſe exaltato. *Tom. 5. ſerm.* 51. *col.* 70. 71.

Eiuſdem ſermo vnde ſupra; Grande crucis myſterium celebrat, exemplíſque ab arte deductis illuſtrat. Ioſeph tumulum in quo Chriſtus fuit poſitus, cum B. Virginis Mariæ vtero confert. Reſurrectionem Chriſti, natiuitatem nominat. *Ibid. ſerm.* 52. *col.* 71. 72.

A Eiuſdem ſermo de Petri negatione; I. Docet ſathanam nonniſi per mulieré fideles viros oppugnare cõſueuiſſe. II. Petrum cum Adamo primo parente confert. III. Petri lachrymas, ſilentium, & pœnitentiam multùm commendat, & ad eius imitationem hortatur. *Ibid. ſerm.* 48. *col.* 67. 68. *Fer. 3. Hebdomad. ſanct.*

Eiuſdem ſermo de bono latrone; Imprimis quærit, cur tantorum criminum reus tam citò à Saluatore paradiſum promeretur, cùm alij multorum temporum lachrymis, frequentibuſque ieiunijs vix delictorum ſuorum veniam conſequantur: & varias affert cauſas. B Deinde latronis fidem & deuotionem laudibus celebrat, & cum perfidia Iudæ confert. *Ibid. ſerm.* 49. *col.* 68. 69. *Feria 4. hebdomad. ſanct.*

Eiuſdem ſermo ſuper eadem materia de qua ſupra; Latronem tam citò ſaluatum miratur, cùm Petro à Chriſto dicatur, *Non potes me modo ſequi, ſequeris poſtea.* Eiuſdem prædicat fidem. Fidei præcordia refert. Petrum Adamo aſſimilat, & Euæ ancillam, quæ Apoſtolum à fide Saluatoris excluſit. *Ibid. ſerm.* 50. *col.* 69. 70. *Fer. 5. hebdom. ſanct.*

S. ANASTASII SINAITÆ oratio de paſſione & impaſſibilitate Chriſti, multa, eaque præclara complectitur. I. C Paſſionis Chriſti neceſſitatem. II. Mortem Chriſti in cruce, eius eſſe gloriam. III. Incarnationis Verbi conuenientiam & neceſſitatem. IV. Idiomatum communicationem. V. Chriſti paſsibilitatem & impaſsibilitatem. VI. Hominum captiuitatem per peccatum, & liberationem per Chriſtum. VII. Eiuſdem Chriſti poteſtatem. VIII. Saluatoris cum tabernaculo fœderis comparationem. IX. In Chriſti morte prodigia plurima. *Orat. 4. apud Petr. Stenartium Tom ſingul. à pag.* 503. *ad pag.* 511. *& Tom. 1. Bibl. Patr. à col.* 323. *ad col.* 329. *lib. 4. de rectis fidei Catholicæ dogmatibus.*

ARNOLDI ABBATIS CARNOT. BONÆ-VALL. Tractatus ſeptem de nouiſ-

ſimis verbis Domini in cruce; quorum.

Primus in illa verba, *Deus meus, Deus meus quare me dereliquiſti.* Loquitur de Chriſti ſublimitate,& humilitate:de eius bonitate,& Iudæorum malicia: de Saluatore derelicto: de introitu in Sancta per ſanguinem proprium: de Iona myſtico, Chriſto: de inquiſitione facienda in rebus aduerſis, vnde nobis afflictiones eueniant.

Secundus ſuper verbo illo, *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiſo.* De Iudæis,& Nouatianis hæreticis in peccatores inſurgentibus,& de Chriſti miſericordia Latroni Paradiſum promittentis: de Latronis virtutibus: de Saluatoris benignitate facillimè peccata condonantis.

Tertius de illo Domini verbo, *Mulier, ecce filius tuus.* De B.V. Mariæ dolore & conſtantia, in Filij ſui paſſione: de B. Virginis ad propitiandum Deum cooperatione: de B. Ioannis Euangeliſtæ meritis: de B. V. integritate: de ſpirituali quadriga qua currendum eſt ad Patrem,ſiue de intercesſoribus quibus ſit accedendum ad Deum: de virginitatis præconijs.

Quartus de verbo illo Chriſti in cruce, *Sitio.* De ſitis Chriſti cauſis: de Siti Sacramentali, qua non tam deſideratur potus,quàm hominum ſalus: de Chriſti cum Dauide aſſimilatione: de Chriſti mira dulcedine,& manſuetudine:de Domini noſtri varijs teſtimonijs.

Quintus in illa Chriſti verba, *Pater ignoſce illis, quia neſciunt quid faciunt.* De nouæ legis manſuetudine, & antiquæ rigore: de forma patientiæ in Chriſto tanquam in capite, quæ in membra debet prodire: de Saluatoris noſtri erga inimicos ſuos perfectiſſima charitate: de cordis Iudæorum duritia, & cæcitate: de eorumdem ignorantia pro qua orauit Chriſtus: de crucis Domini dimenſionibus, earumque myſterijs: de mortificatione chriſtiana: de charitatis & ſpei excellentijs.

Sextus & Septimus de vltimis verbis Chriſti in cruce. De corporis & ſpiritus Chriſti integra pro nobis oblatione: de veteris legis, antiquarumque cæremoniarum conſummatione: de eſus agni Paſchalis myſtica interpretatione: de viuifico ſigni crucis remedio, dæmonibus ipſis terrorem incutiente: de antiquæ legis Sacerdotibus, eorumque indumentis, & quid præfigurabant: de ſummi Pontificis ſecundum legem ornatu, eiuſque myſtica ſignificatione: de anagogica pontificalium indumentorum veteris legis expoſitione: & Chriſto ſummo omnium Pontifice, qui ſimul & Sacerdos & hoſtia extitit. *Tom. 1. Bibl. Patrum à col. 787. ad col. 810.*

S. Athanasii Alexandrini in paſſionem & crucem Domini diſcurſus. Varia pertractat. I. Deum veraciſſimum eſſe, homines verò mendaces. II. Iuramentum in re vana vitandum. III. Deum non more hominum iurare. IV. Modum imitandi Deum in iuramento. V. Deum promiſſa veraciter compleuiſſe. VI. Oracula etiam Prophetarum & ſcripturarum in Chriſto conſummaſſe; vt ſatis patet in eius paſſione. VII. præuiſionem Prophetarum & prophetiam Videntium non imponere neceſſitatem rebus. VIII. Chriſti Domini bonitatem, miſericordiam, humilitatem. IX. Incarnationis myſterium mirabiliter operatum. X. Chriſti in paſſione ſilentium perſuaſiuum & efficacius verbis Iudæorum. XI. Robur ipſius, animique fortitudinem in contemnenda morte. XII. Dæmonis inquietam agitationem, qua tempore paſſionis torquebatur, in Chriſto Filio Dei, aut puro homine cognoſcendo. XIII. Chriſti cum Sathana & principibus tenebrarum conflictum. XIV. Saluatoris noſtri de inimicis in die ſuæ paſſionis reportatam victoriam; (vbi mira de corona ſpinea, de ſpinis, & arundine.) XV. Chriſtum omnis virtutis exemplum. XVI. Contumelias,

Digitized by Google

contumelijs non compenſandas,ſed patienter ſuſtinendas,tunc enim verè vincuntur, non enim contumelijs affectos inficiunt, ſed potius contumelijs alios afficientes. XVII. Crucem Chriſti verum eius trophæum. XVIII. Nuditatem Domini in cruce morientis non ſine cauſa factam. XIX. Veſtimentorum Chriſti myſticam diuiſionem , & ſortem. XX. Mortis eius per crucis ſupplicium rationem. XXI. Dæmonis & inferni ob amiſſam pugnam lamentationes. XXII. Mortis & mundi contemptum , ex Chriſti victoria ortum. XXIII. Conuerſionem Gentium per paſſionis, & crucis Chriſti prædicationem. XXIV. Pro redemptione generis humani gratiarum actiones. XXV. Iudæorum mirandam cæcitatē. XXVI. Dominicæ mortis & crucis fructus. XXVII. Crucis baiulandæ verum modum. Notandum autem quod ferè per totum , inſignem Chriſti cum dæmone pugnam , eiúſque de principe Mundi glorioſam victoriam miro modo deſcribat ſanctus Pater. *Tom.1.à pag.782.ad pag. 810.*

S. AVGVSTINI ſermo de paſſione Domini. Redemptionem hominum per Chriſti mortem explicat. Pretium redemptionis perpendit. Chriſti varia ſupplicia contemplatur, & inde varia ad morum correctionem , virtutumque adeptionem elicit documenta. *Tom. 10. ſerm. 114. de Temp. fol. 185. col. 3.4.*

Eiuſdem ſermo de paſſione Domini & Iuda traditore. Agit de Iudæ perfidia; de abſciſſione auriculæ pueri Principis ; de Petri negatione; de pœnitentiæ Petri & Iudæ diſcrimine ; de emptione agri , mundum ſignificantis; de corona ſpinea : & de varijs Crucifixi virtutibus. Cæterùm Paſſionis dominicæ hiſtoriam compendiosè perſtringit. *Ibidem ſerm. 117. de Temp. fol. 186. 187.*

Eiuſdem ſermo de paſſione Domini & Suſanna. Cur Chriſtus coram Præ- A ſide Pilato tacuerit , rationes profert; ſilentij taciturnitatiſque virtutes commendat ; Suſannæ & Chriſti iudicia conſiderat,& in quibus conueniunt aut diſcrepent, perpendit. *Ibid. ſerm. 118. de Temp. fol. 187. col. 1. & 2.*

Eiuſdem ſermo de paſſione Domini. I. Iudæ proditoris perfidiam,ſacrilegium, & cordis duritiam miratur. II. Comprehenſionem Chriſti in horto deſcribit. III. Petrum negantem contemplatur. IV. Chriſtum orantem repræſentat. V. Iudam falsò pœnitentem, & laqueo ſe ſuſpendentem conſiderat. VI. De quæſtione Chriſto, Pilato interrogante, facta, eiuſque reſponſione diſſerit. *Ibid. ſerm. 121. de Temp. fol. 189. col. 2.3. 4.*

B Eiuſdem ſermo vnde ſupra. Mira erga nos pietatis Chriſti in cruce morientis dignatio oſtenditur. Beneficia eiuſdem nobis paſſione ſua collata, recenſentur. Chriſti de diabolo victoria monſtratur. Latro in cruce pendens, Deum in Chriſto agnoſcens, laudatur. Eius exemplo ad ſimilem confeſſionem prouocamur. *Ibidem ſerm. 122. de Temp. fol. 189. 190.*

Eiuſdē ſermo de reparatione Generis humani. I. Incarnationis dominicæ quædam motiua referuntur. II. Latronis abſolutio, ſpes dicitur & conſolatio totius populi : priuatum enim donum C ipſi factum, in publicum tranſiuit beneficium. III. Latronis fides magna , & ſtupenda deuotio celebratur. IV. Eius poſtulatio explicatur. V. Chriſti Diuinitas ab ipſa totius mundi irrationabili creatura paſſionis tempore prædicatur. VI. Tria capitaliter occidentia enumerantur , blaſphemia ſcilicet, homicidium, & adulterium. VII. Vt cauſa quæ de neceſſitatibus agitur æternis, mutabilitatibus vitę deficiētis extremis non committatur, monemur. *Ibid. ſerm. 120. de Temp. fol. 188. 189.*

Eiuſdem ſermo de paſſione dominica ; Apoſtolorum exemplo multa promittentium paſſione Chriſti inſtante,

nec adimplentium, quid poſſit homo ſine Dei gratia oſtendit. Bona, quæ de malo Petri negantis Chriſtus elicuit, recenſet. *Ibid. ſerm.* 123. *de Temp. fol.* 190. *col.* 3.4.

Eiuſdem ſermo hac die habitus de cruce & Latrone. I. Crucem præclaris celebrat encomijs, varijſque rebus aſſimilat. II. Chriſti mortem verum ſacrificium eſſe demonſtrat. III. Quare extra ciuitatem Chriſtus voluerit crucifigi, rationes profert. IV. Crucis beneficia hominibus & toti mundo collata declarat. V. Crucifixi ſummam poteſtatem oſtendit. VI. Latronis fidẽ & magnanimitatem commendat. VII. Eumdem, magiſtrum vocat & doctorem nos edocentẽ. VIII. Inter vtrumque latronem diſcrimen perpendit. IX. Confeſſionis efficaciam ex Latronis confeſſione colligit. X. Regiam Chriſti maieſtatem cum Latrone agnoſcit. XI. Futurum Chriſti in iudicio aduentum deſcribit. XII. Quam ob cauſam tunc Crucis ſignum apparebit, docet. XIII. Vt Chriſti pro inimicis ſuis deuotè ſupplicantis imitatores ſimus, adhortatur. *Ibid. ſerm.* 130. *de Temp.* 192. 193.194.

D. BASILII SELEVCIÆ oratio in illud, *Pater ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte.* I. Vt pro Chriſto, qui ſanguinis ſui pretio charitatiuè nos redemit, aduerſa & dura ſuſtineamus, monet. II. Arrium & Eunomium Filij cum Patre æqualitatem negantes, Iudæ ſocios nominat. III. Vtramque naturam Diuinam, ſcilicet, & humanam in Chriſto probat, & hæreticorum obiectionibus è ſcripturis deſumptis occurrit. IV. Chriſtum voluntariè pro nobis mortem ſubiiſſe demonſtrat. V. Duas affert cauſas, cur Chriſtus Patri dixerit, *Pater ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte; &c.* VI. Suſcepta pro religione certamina, non ſine animi alacritate eſſe adeunda: nec tamen propterea ad patiendum ſe præcipitare, aut aduerſus pericula per nimiam audaciam inſolentius inſurgere, docet. VII. Mortem Chriſti morte enecatam, ante crucem formidabilem, poſt verò deſpicabilem oſtendit. *Orat.* 32. *à pag.* 170. *ad pag.* 174.

S. V. BEDÆ homilia feria tertia palmarum habita, in qua ſuo more Paſſionis dominicæ hiſtoriam litteraliter & myſticè commentarijs illuſtrat, ab initio ad finem. *Tom.* 7. *Homil. quadrag. à col.* 267. *ad col.* 287.

S. BERNARDI ſermo de paſſione Domini. I. Beneficia quædam humano generi morte Chriſti collata agnoſcit, eiuſque erga nos miſerationes prædicat. II. Afflictiones quas Saluator ab ipſis natiuitatis ſuæ exordijs, ad finem vſque vitæ pro noſtra ſalute pertulit, dinumerat. III. Dominum horâ paſſionis inſtante cum Apoſtolis loquentem, Patrem ſuum in horto orantem, contemplatur. IV. Chriſtum à Iuda proditore oſculo traditum, vinculis conſtrictum, ante Iudices perductum, productum, & illuſum, conſpicit. V. Eumdem in crucis ſtipite eleuatum, pro ſuis inimicis orantem, & in manus Patris ſpiritum ſuum commendantem, conſiderat. VI. Deum Patrem alloquitur, vt reſpiciat in Chriſti ſui faciem, & propter ipſum debita noſtra remittat, ac miſericordiarum ſuarum abundãtiam largiter ſuper nos effundat. VII. Crucifixum, paſſioniſque inſtrumenta ſupplex adorat. VIII. Paſſionibus Chriſti ac doloribus communicare expetit, humiliterque petit. IX. & vltimò Dominum Ieſum præclaris encomijs ob ſuum erga nos amorem celebrat. *A col.* 149. *ad col.* 156.

Eiuſdem ſermo, feriâ quartâ hebdomadæ pœnoſæ habitus, de Paſſione Domini. Imprimis Chriſtianorum erga paſſionem Chriſti deuotionem, his præſertim diebus, commendat. Deinde tria ſpeliaciter intuetur in dominica paſsione, nimirum opus, modum, & cauſam: in opere, patientiam; in modo, humilitatem; in cauſa, charitatem. De-

Digitized by Google

nique verba Chriſti in cruce prolata elucidat, & ad diuinorum beneficiorum recordationem cohortatur. *A col. 139. ad col. 144.*

S. BONAVENTVRÆ ſermones. 2. in illud Iſaiæ, *Verè languores noſtros ipſe tulit*, hac die habiti; Septem languores ſpirituales humani generis enumerat, quos Dominus noſter tulit & abſtulit. Deſignantur autem per ſeptem languores corporales, quos Chriſtus curaſſe legitur; eſt enim in lepra figurata ſuperbia: in paralyſi, inuidia: in febre, ira: in virium imbecillitate, acedia: in hydropiſi, auaritia: in epilepſi, gula: in ſanguinis fluxu, luxuria. Dicitur autem Chriſtus hos languores pertuliſſe, non quidem reipſa, quia peccatum non fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius: ſed per quaſdam ſimilitudines in corpore apparentes. *Tom. 3. Serm. 1. & 2. in Paraſceue pag.* 88.

Eiuſdē ſermo tertius vnde ſupra, in illud Iſa. *Cùm videris nudum, operi eum*; Chriſtum dicit in cruce nudatum fuiſſe, ſicut ſolent nudari ebrij, ſpoliati, mendici, & mimi: quod quidem myſticè ſicut Seraphicus Doctor interpretatur, intelligi debet. *Ibid. ſerm. 3. pag.* 89.

Eiuſdem ſermo quartus, in illa Threnor. verba, *Spiritus oris mei Chriſtus Dominus, captus eſt in peccatis noſtris.* Agit de captione Chriſti, qui fuit captus, ſicut diues pro diuitijs extorquendus: ſicut miles pro inimicitijs componendis, ſicut latro pro maleficiis puniendis. *Ibid. ſerm. 4. pag. 89. 90.*

S. BRVNONIS homilia in die Paraſceues. De imitando Chriſto in paupertate, miſericordia, charitate, cæteriſque virtutibus. De diuitiarum indifferentia. De bonis & malis diuitibus. De gemina tribulatione huius vitæ, contra quam oratione muniri conuenit, *Tom. 3. ſerm. 1. in Paraſc. pag. 96, 97.*

Eiuſdem ſermo in Paraſceue, ſiue (vt præfert titulus) in reſurrectione Domini. I. Peccatorum redemptionem, Verbi incarnati fuiſſe intentionem aſſeuerat. II. Chriſtum medicum vocat, qui de proprio ſanguine confecit medicinam, ita vt ſanguis eius non ſolùm ſit precium quo redempti ſumus, non ſolùm lauacrum quo abluti ſumus, ſed & antidotum quo ſanati viuimus. III. Diuinam circa Chriſti mortem diſpoſitionem oſtendit. IV. Tempus dominicæ ſepulturæ examinat. *Ibid. ſerm. 2. Paraſc. pag. 97. & ſequentibus.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo in illud, *Pater ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte: verumtamen, &c.* Et contra Marcioniſtas, ac Manichæos: & quòd ingerere ſe periculis non oporteat, ſed omni voluntati, Dei voluntatem anteferre. Quamplurima autem complectitur. I. Vt hæreticorum prædicta Chriſti ad Patrem verba arripientium inſultus propulſet, & Catholicos quæſtiones proponentes, anxietate ac perturbatione liberet, horum verborum expoſitioni immoratur, obiectiones diſſoluit, reconditos ſenſus attingit, & ſolutionem poſtea ſubiungit. II. Crucis Chriſti prænunciata oracula refert. III. Miracula Domini in morte recenſet. IV. Paſſionis hiſtoriam, in veteri Teſtamēto paſſim deſcriptam, repræſentat. V. Scripturarum difficultates quaſdā proponit. VI. Crucis præconia pangit, eamque Patris voluntatem, Filij gloriam, Spiritusſancti exultationem, Pauli gloriationem nominat. VII. Duas adducit cauſas cur Chriſtus mortem pertimuerit, ſimileſque paſſiones, & affectus in ſe receperit: quarum vna fuit, vt verum hominem, non autem phantaſma quoddam ſe demonſtraret: altera verò vt ſuos diſcipulos quomodo orare deberent edoceret, & ſuo exemplo non temere ſeſe periculis objicere, ſed inſultum aduerſariorum expectare, omnem fortitudinem præ ſe ferentes, informaret. VIII. Chriſtum doctiſſimum magiſtrum oſtendit, qui ſimul verbo & opere ſuos erudiuit. *Tom. de*

diuerſis noui Teſtamenti locis, ſerm. 8. *à pag.* 124. *ad pag.* 136.

Eiuſdem oratio in crucem & in confeſſionem Latronis recitata in ſancta & magna Paraſceue, & quod oporteat pro inimicis orare. Sequentia pertractat. I. Crucis virtutes, & laudes recitat. II. Cùm crux res ſit odioſa de ea tamen feſtum celebrat, iuxta Apoſtoli Pauli monitum. III. Paſsionē Chriſti, verū fuiſſe ſacrificium oſtendit. IV. Cur Chriſtus extra ciuitatem crucifixus ſit, cauſas aperit. V. In cruce cur promiſſus ſit Paradiſus, docet. VI. Latronis merita prædicat. VII. Latronem conuerſum, cum alio latrone confert. VIII. Confeſsionis vim efficaciſsimam demonſtrat. IX. Signum crucis in futuro Chriſti aduentu viſurum contemplatur. X. Pro inimicis noſtris Chriſti exemplo orandum eſſe comprobat, cùm & multo maius ſit, & nobis ipſis vtilius pro inimicis preces fundere, quàm pro amicis. *Ibid. ſerm.* 35. *& iuxta Typographi errorem* 32. *à pag.* 488. *ad pag.* 502. *Notandum autem, hunc ſermonem iiſdem planè verbis, paucis exceptis, inter D. Auguſtini genuina opera reperiri, & annumerari ſub hac inſcriptione; Feria ſexta in Paraſceue, de Cruce & Latrone. Sermo.* 1. *De Tempore.* 130. *Require hìc ſupra pag.* 121. *col.* 1. *Verùm mihi videtur eſſe potius. S. I. Chryſoſtomi, quàm D. Auguſtini, cùm & phraſim eius redoleat, & textus græcus habeatur.*

Eiuſdem ſermo in ſancta & magna Paraſceue. I. Crucem Saluatoris trophæum ieiunij quadrageſimalis certamen terminans nominat. II. Omnibus Chriſti miraculis ipſam præfert, præclaraque inductione pulchrè demonſtrat. III. Fœlicitatem Paradiſi terreſtris egregiè deſcribit, & per peccatum amiſſam deflet. IV. Omnia per præuaricationem veteris Adàm amiſſa, per noui Adam crucem & paſsionem redempta, reparata, renouata & miro modo reſtaurata oſtendit; inde enim medelam tulit hoſtis, vnde læſerat. V. Chriſtum ligatum qui alios à vinculis

A ſoluit; ad prætorium pertractum, qui habet in cœlo thronum, iniuſte condemnatum, qui conſtitus eſt iudex viuorum & mortuorum, deuotè contemplatur. VI. Saluatoris pro nobis condemnati integerrimam innocentiam eleganti ſtylo deſcribit. VII. Chriſtum multis laboribus preſſum variis ſuppliciis oppreſſum, doloribus quamplurimis ab omnibus exagitatū in medium adducit. VIII. Eumdem Latroni Paradiſum promittentem, & non ſolùm pro perſecutoribus orantem, ſed & pro cunctis peccatoribus ſupplicantem, conſiderat. *Tom.* 6. *à pag.* 402. *ad pag.* 409. *ſerm.* 42.

B Eiuſdem ſancti pars altera ſermonis de cæco à natiuitate, inſtituitur de Latrone in cruce, & ſequentia continet. I. Latronem hodierna die veritatis patronum ſua confeſsione extitiſſe. II. Timorem Dei docuiſſe. III. Eumdem Chriſti Diuinitatem confeſſum fuiſſe. IV. Non tantùm ſecundum gratiam ſaluatum eſſe à Chriſto Latronem, ſed ſecundum debitum. V. Probi Latronis virtutes & merita. VI. Quòd etſi hominibus innumera fidelibus Deus promiſerit, nulli tamen Paradiſum, niſi primùm huic latroni promiſit. VII. Latronis & Adami comparationem. *Tom.* 6. *ſerm. ſup. cit. à pag.* 436. *ad pag.* 441.

C Eiuſdem tractatus de negatione Petri, & de Cruce, & quo pacto Ioſeph fuerit figura Chriſti. I. Crucem laqueū diaboli nominat in quo comprehenſus eſt peccati inuentor. II. Chriſtum cum Ioſepho, in quo ſuum poſuit teſtimonium, confert. III. Prophetiam Dauidis dicentis, *Aſcendens in altum captiuam duxit, &c.* de cruce dominica interpretatur. IV. Dominum in paſsione, oui & agno aſsimilat. V. Qua de cauſa Dominus ſitim præ ſe ferebat, qui effecit, vt prædura pètra in ſtagnum abiret, inquirit. VI. Apoſtolorum tempore paſsionis diſperſionem, Petri negationem prædictam, & miſerè impletam; conſiderat VII. & vltimò agit de elee-

moſyna, de mammona iniquitatis, & de pauperibus ad ianuas templorum expoſitis. *Ibid. à pag. 626. ad pag. 635.*

Drogonis Episcopi ſermo de Sacramento Dominicæ Paſſionis. I. Ingreſſum Domini in Hieruſalem myſticè explicat. II. De ſomno diſcipulorum, & animarum loquitur. III. Duplicem ſomnum diſtinguit vnum conceſſum, alterum prohibitum. IV. Animæ Chriſti triſtitiam vſque ad mortem contemplatur. V. Mortem, cruci aſſimilat. VI. Chriſti ſitim myſticam exponit. VII. Chriſtum, animarum medicum probat, qui arte medicinæ ſimilia ſimilibus curauit. VIII. Chriſtiani afflictiones, paſſioni Chriſti accommodat. IX. De ſpiritali colaphizatione diſſerit. X. Hiſtoriæ paſsionis reliquum ſub breuitate perſtringit. XI. Latronem, confeſſorem, martyrem, & beatiſſimum prædicat. XII. Chriſtum in cruce Regem agnoſcit, crucemque laudibus celebrat. XIII. Saluatorem cum Eliſæo caluo comparat, Iudam verò proditorem Abſaloni comam nutrienti aſsimilat; vbi multa de caluitie, & capillatura. XIV. Vulneri lateris fixus fortiter adhæret, & mira dicit. XV. Chriſti ſepulturam, & reſurrectionem, nec-non & B. Magdalenæ deuotionem conſiderat, pluribuſque declarat. *Tom. 2. Biblioth. Patrum à col. 109. ad col. 132.*

S. Ephræm Syri ſermo de Paſſione Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti. I. Dominum redemptorem noſtrum à ſuis proditum, à ſeruis ligatum, à peccatoribus & iniquis conſputum & illuſum miratur. II. Eumdem alapa à ſeruo percuſſum contemplatur. III. Eius in reſponſis, & ſupplicijs manſuetudinem prædicat. IV. Omnem creaturam tremore perculſam dicit ob Chriſtum paſſum & crucifixum. V. Superfluum veſtium ornatum reprehendit. VI. Pia & ſalubri admonitione fideles ad Paſſionis meditationem, afflictioniſque tolerantiam hortatur. VII. Et vltimò

A Chriſto paſſo gratias refert. *Tom. 3. à pag. 692. ad pag. 695.*

D. Evsebii Emisseni homilia de Latrone beato, habetur inter ſermones D. Auguſtini, ſub hac inſcriptione. *Feria tertia poſt Dominicam palmarum. De reparatione generis humani. Tom. 10. ſerm. de Tempore. 120. fol. 188. & ſequent. Et hic ſupra pag. 120. col. 2.*

I. Gersonii in dominicam Paſſionem expoſitio. I. Chriſtum ad mortem properantem, piiſsimæ Matri valefacientem introducit. II. Iudam proditorem deteſtatur. III. Diſcurſum ordinat, & quæ tractanda habet diſponit hoc modo; Senſum quatuor Euangeliſtarum ſimul complectitur, & textum

B euangelicum diducit in quatuor & viginti partes; Quarum,

Prima incipit ab egreſſu Chriſti de cænaculo, & terminatur ad ingreſſum in hortum, & orationem; vnde ſequentes colligit conſiderationes.

Prima conſideratio.

Expedit & neceſſarium eſt in quacumque tribulatione & aduerſitate ad Deum recurrere; ſicut fecit ipſe Chriſtus.

Secunda conſideratio.

Expedit orantem eligere locum ſecretum ab omni turba, modò hoc aptè

C & conſultè fieri poſsit.

Tertia conſideratio.

Quamquam in ſecretis orationibus quilibet quoad corpus eligere poteſt conuenientiorem ſibi modum orandi, tamen ſi fieri liceat formam Ieſu in horto orantis aſſumat.

Quarta conſideratio.

Myſticè in orationibus noſtris tres diſcipulos nobis debemus aſciſcere; fidem, videlicet, fortitudinē & gratiam,

Digitized by Google

Quinta conſideratio.

In omnibus orationibus noſtris ſubmittenda eſt voluntas noſtra diuinæ voluntati, ipſe enim nouit quid opus ſit nobis.

Sexta conſideratio.

Membrorum fragilitas ſiue in religione ſiue extra eam, benignè & clementer toleranda eſt.

Secunda, ab apparitione Angeli, ad Iudæ acceſſum: Deſcribit autem certamen in Chriſto voluntariè peractum inter rationem & ſenſualitatem; vnde & riui ſanguinis decurrentis in terram profluxerunt.

Tertia, ab acceſſu Iudæ, ad Chriſti comprehenſionem. Vbi notatur Saluatoris manſuetudo & benignitas: Iudæ verò malitia & cordis duritia. Inſuper peccatores Iudæ varijs de cauſis aſſimilantur.

Quarta, à Chriſti comprehenſione, ad eiuſdem coram Anna præſentatione, Chriſtum ligatum, ignominiosè incedentem ſequitur; illuſiones, & contumelias quibus in via afficiebatur meditatur.

Quinta, à Chriſti coram Anna præſẽtatione, ad Petri interrogationẽ. Supprimitur hîc iactantia & præſumptio nimia cuiuſcumque etiam pijſſimi; qui enim ſtat, videat ne ſicut Petrus infœliciter cadat. Iudicantes alios reprehenduntur. De Adoleſcente veſtimentum vt fugeret dimittente, agitur.

Sexta, à Petri interrogatione, ad eiuſdem pœnitentiam. Loquitur de Pontificum nequitia; de Ieſu alapa percuſſo; de interrogationibus Chriſto factis ab Anna, & Caipha; & de Petri lacrhymis.

Septima, à pœnitentia Petri, ad Chriſti colaphizationem. Ibi quærit vbi nam tunc erat Mater Chriſti, & quis illi dilectiſſimi filij comprehenſionem nunciauerit: agitque de veſtium Caiphæ

A ſciſſione, & Saluatoris diuerſa illuſione.

Octaua, à Chriſti colaphizatione, ad denariorum reſtitutionem. Tractat de Iudæ falſa pœnitentia & de eius deſperatione.

Nona, à denariorum reſtitutione, ad Chriſti coram Herode deductionem. Ibi docet Dominum Regem eſſe, nec tamen vt exequeretur dominium temporale veniſſe.

Decima, à Chriſti coram Herode deductione, ad Pilati & Herodis reconciliationem. Herodis illuſionem Chriſto factam conſiderat, ſtultam Herodis & aliorum curioſitatem deridet.

B *Vndecima*, à prædicta reconciliatione, ad Chriſti condemnationem. Diſſerit de Barrabæ liberatione; de vana mundi & creaturarum ſecuritate; de Saluatoris flagellati, & ſpinis coronati coram populo præſentatione.

Duodecima, à Chriſti condemnatione, ad Crucis baiulationem. Duodecim enumerat violentias tunc Chriſto Domino illatas.

Decima-tertia, à crucis baiulatione ad Chriſti cum filiabus Hieruſalem colloquium. Varias ac deuotas elicit conſiderationes; ſeptem ſignacula libri Paſſionis aperit; & Iudæorum prænuntiatam punitionem, aduenisse demonſtrat.

C *Decima-quarta*, à præfato colloquio ad hanc Chriſti vocem, *Pater dimitte illis, &c.* Chriſtum in cruce pro omnibus qui agere volebant pœnitentiam, Patrem oraſſe aſſeuerat.

Decima-quinta, à dicta voce, ad Paradiſi promiſſionem latroni factã. Fiduciam peccatoribus ingerit habendi gratiam & gloriam; humilitatem commendat, & Chriſti conſtantiam inter opprobria miratur.

Decima-ſexta, à promiſſione Paradiſi, ad V. Matris iuxta crucem ſtationem; cuius conſtantiam, dolorem, & lamentationes deſcribit.

Decima-ſeptima, à ſtatione Matris ad

Digitized by Google

Chriſti verba Matri dicentis, *Mulier ecce, &c.* Cur B. Virginem Chriſtus non nominauerit Matrem, quærit: & ad crucem amplectandam prouocare conatur.

Decima-octaua, à dicto Matri verbo, ad hanc vocem, *Deus meus, Deus meus, &c.* Statum Chriſti in cruce, eiuſque dolorem nimium deuotè depingit.

Decima-nona, à prædictis verbis, ad illud vocabulum *ſitio*. Contra gulam breuiter agit.

Viceſima, à ſuperiori verbo prolato, ad illud *Conſummatum eſt*. Inconſtantiam noſtram reprehendit, qui nihil ad perfectum adducimus.

Viceſima-prima, Chriſtum in manus Patris amantiſſimi ſpiritum ſuum commendantem meditatur, & eius mortem lamentatur.

Viceſima-ſecunda, de ſciſſione veli templi, & duritiæ cordis noſtri pertractat.

Viceſima-tertia, quædam miracula in Chriſti morte facta, recenſet.

Viceſima-quarta & vltima, conſideratione lateris Chriſti lancea percuſſi cōcluditur: & in ſepultura dominica conquieſcens terminatur. *Tom. 2. part. 4. à col. 864. ad col. 921.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo allegoricus, de Abſalon ſignificante Iudæos, & de Dauid deſignante Chriſtum, hoc eſt, de his quæ paſſus eſt Chriſtus. Per omnia Dominum Dauidi appoſitè accommodat, & cum Abſalone Iudaicum populum comparat. *Tom. 2. Inſtitut. monaſt. ſerm. 59. pag. 377. & ſequent.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. in die S. Paraſceues ſermo ſuper illud, *Quem vultis dimittam vobis? Barrabam, an Ieſum qui dicitur Chriſtus?* Sequentia pertractat. I. Cur Chriſtus cum impijs ſit ligatus. II. Chriſtum eligendum eſſe, nō Barrabam, id eſt, peccatum. III. Peccatores toties Barrabam præferre Chriſto, quoties non abſtinent à peccato; plus enim peccatum diligunt quàm

A Chriſtum. IV. Chriſtus quomodo & quando contemnatur. V. Homines abſtinere poſſe à peccato, ſi ipſi velint. *Tom. 1. ſerm. feſt. à pag. 119. ad pag. 122.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo; quare Deus natus & paſſus ſit. Mundi iam creati reparationem & reformationem Chriſti incarnatione, & paſſione, factā fuiſſe oſtendit: hæc enim ſpecialis cauſa eſſe videtur, cur Dei Filius hominē induere voluerit, & inter homines conuerſari, vt mortalitatem quam à nobis acceperat, moriendo ſuperaret, naturamque humanam infœliciter lapſam reſtitueret ac reformaret; Vnde & Chriſtum peritiſſimo medico pluribus

B aſſimilat. Crucis Chriſti quædam myſteria propalat; Vbi de myſticis crucis dimenſionibus: eiuſdemque crucis præconijs. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. ſerm. 6. à col. 809. ad col. 812.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in Paſſione Domini. I. Hominis in peccato iacentis miſeriam, & à miſeria per Chriſti incarnationem & paſsionem, liberationem loquitur. II. Chriſti ſupplicia breuiter perſtringit. III. Chriſto patienti compatitur & eius amorem immenſum miratur. IV. Latronis confeſſionem commendat. V. Saluatorem in cruce ſuſpenſum deuotè alloquitur, & pro ipſo interimi expe-

C tit. VI. Chriſti verba in patibulo prolata expendit. VII. Paſsionis Domini cauſam declarat. *Part. 2. à pag. 630. ad pag. 633.*

S. LEONIS nouemdecim ſermones de Paſsione Domini noſtri.

Primus, agit de neceſsitate incarnationis Filij Dei, de humilitate Chriſti, & non erubeſcenda cruce Domini; de Iudæ proditoris ſcelere, eiuſque inutili pœnitentia; de Saluatoris potentia, & manſuetudine; de Diuinitatis eiuſdem, paſsionis etiam tempore, manifeſtatione.

Secundus, de Latronis conuerſione & confeſsione; de ſignis in morte Chri-

Digitized by Google

ſti factis ad Iudæorum confuſionem; de reformatione imaginis Dei in homine.

Tertius, de duabus Chriſti naturis Diuina & humana; de Iudæ infœlici deſperatione; de Domini in horto pauore; de Petri trepidatione & conuerſione; de Iudæorum ſcelere & punitione.

Quartus, de latronum in cruce ſignificatione in iudicio futuro complenda; de vero ſacrificio in ara crucis peracto; de charitate & puritate, quibus tamquam duabus alis ſurſum ferri debemus.

Quintus, de vnica ſpe noſtra in cruce Chriſti repoſita; de Saluatoris Diuinitate & humanitate; de neceſsitate Incarnationis Verbi; de Chriſti orationibus in horto: de falſa Iudæ pœnitentia.

Sextus, de perducto Ieſu ad Caipham; de Pontificis veſtimentorũ diruptione; de Iudæorum nequitia; de efficaci attractione qua Chriſtus in cruce omnia ad ſe reuocauit; de tentationibus dæmonum ſuperandis.

Septimus, de cauſa cur Chriſtus mori voluerit in feſto Paſchæ; de Iudæ traditione, & Domini oratione; de Chriſti cum Patris voluntate perfectiſsima conformitate imitanda.

Octauus, de Ieſu comprehenſione, deductione, & coram Iudicibus præſentatione; de Pilati ac Iudæorum peccato; de crucis gloria & myſterio; de eiuſdem crucis efficacia.

Nonus, de Paſsione Domini oraculis Prophetarum prædicta, & antiquis figuris prænuntiata, de diaboli victa malitia, de auaritia deteſtanda, & de Petri negatione.

Decimus, de falſis accuſationibus contra Dominum, de Chriſti Regia Maieſtate, de compaſsione mulierum, ac ruina diaboli, de veli templi ſciſsione.

Vndecimus, de paſsionis contemplatione, contemplationiſque vtilitate, de Petri confeſsione, de Chriſti gemina natura; de incarnationis myſterio diabolo occultato; de proditoris deſperatione.

Duodecimus, de virtute ac neceſsitate mortis Chriſti, cur Verbum ſit incarnatum, de Chriſti ſanguinis efficacia, & virtute; de duabus Chriſti veris naturis contra Manichæos.

Decimus-tertius, de recreatione hominis creatione ipſius mirabiliori, de legalibus ſacramentis per Chriſtum completis, de fide noſtra, & antiquorum, de ſpiritalibus Iſraelitis, & vera Chriſti humanitate, de vita Chriſtianorum & ipſorum profeſsione, de conformitate quam debent habere cum Chriſto fideles.

B *Decimus-quartus*, de modo redemptionis generis humani, de fidei vnitate, de legis per Chriſtum adimpletione, de Saluatoris imitatione.

Decimus-quintus, de Chriſti vera humanitate, inuicta patientia in morte, abſconſa potentia in paſsione, Iudæorum excæcatione, Manichæorum perfidia & falſitate.

Decimus-ſextus, de Chriſti paſsione per Prophetas prænuntiata, de Iudæorum inexcuſabili malitia, de Iudæ ſcelere, de duplici remedio ab omnipotenti medico præparato, de Chriſti in cruce querela.

Decimus-ſeptimus, de Chriſti clamore
C in cruce, de veli templi myſterio, de fide Centurionis, de Iudæorum indurata nequitia.

Decimus-octauus, de figuris veteris Teſtamenti in paſsione Domini reſeratis, de Sacramento redemptionis humani generis diabolo & Iudæis abſcondito, de vitandis hæreticorum colloquijs.

Decimus-nonus, de incomprehenſibili humani generis Sacramento, de Paſsionis dominicæ vtilitate, de dæmonum inſidijs & poteſtate, de Chriſti cruce ferenda. *A col.* 134. *ad col.* 194.

S. Maximi homilia prima de accuſato & iudicato Domino apud Pilatum. *col.* 599. *& ſequent.*

An ſit D. Auguſtini, vel S. Maximi du- A
bitatur, habetur enim inter D. Auguſtini opera, ſerm. 2. Feria 3. Domin. Palmar. ſub hac inſcriptione; De Paſsione Domini & Suſannæ. ſerm. 118. de Temp. & hîc ſupra pag. 120.

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra. In Suſanna & Chriſto ſimilem iudicij cauſam agnoſcit. In Iudæ propria condemnatione, hæreticorum notat damnationem, ita vt vterque eadem pœna damnetur. *Col. 601. & ſequent.*

Eiuſdem homilia tertia, de Iuda traditore. *Col. 603. & ſequentib. Inter opera D. Auguſtini annumeratur, legiturque Feria quinta in cœna Domini ſerm. 2. & de Temp. 128.*

Eiuſdē homilia quarta, de Paſſione B
& Cruce Domini. *Col. 605. & ſequentibus. Dicitur eſſe D. Amb. & inter eius opera habetur ſerm. 51. Feria ſexta hebdomadæ ſanctæ. col. 70. Tom. 5. Hîc ſupra pag. 118. col. 1.*

Eiuſdem homilia quinta de Cruce eiuſdem Domini noſtri Ieſu Chriſti. *Col. 607. & ſequentib. Etiam apud D. Ambr. legitur ſerm. 52. col. 71. Tom. 5. Et hîc ſupra pag. 118. col. 1.*

Eiuſdem homilia de ſancto Latrone. *Col. 613. & ſequent. Habetur apud D. Ambroſium Tom. 5. ſerm. 49. Fer. 4. hebdom. ſanctæ col. 68. & ſequentib. Hîc ſupra pag. 118. col. 2.*

Eiuſdem homilia de eodem Latrone, & Petro Apoſtolo, ancillaque oſtiaria. C
Col. 614. & ſequentib. Etiam apud eundem D. Ambroſium reperitur. Tom. 5. ſerm. 50. Fer. 5. hebdomadæ ſanctæ col. 69. & ſequent. Hîc ſupra pag. 118. col. 2.

Eiuſdem homilia de pœnitentia Petri, & oſtiaria ancilla. *Col. 616. & ſequent. Inter D. Ambroſii ſermones inuenitur ſerm. 48. Tom. 5. col. 67. Fer. 3. hebdom. ſanct. Et hîc ſupra pag. 118. col. 2.*

Eiuſdem homilia de eodem Petro Apoſtolo. Quomodo nomen petræ Chriſto & Petro conueniat, oſtendit. B. Petri deuotionem commendat. Ipſum ſuper vndas gradientem miratur. *Col. 618. & ſequentibus.*

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. in Quadrageſimæ finem. De cunctis patiendis ſupplicijs, Domini ac Sanctorum imitatione. *Catech. 70. Tom. 2. Auctar. Bibl. Patr. col. 1347. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo hac die, vt videtur, habitus. De ſalutifero ſupplicio, deque ſubmiſſione, ac patientiæ doctrina. Vbi ſummatim refert varia Chriſti ſupplicia: & ad animi fortitudinem cæteraſque virtutes cohortatur. *Ibid. catech. 72. col. 1349. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo in hebdomadam maiorem. De Domini herique noſtri Ieſu Chriſti ſupplicio: nec-non de eiuſdem ſublimitate & humilitate. *Ibid. catech. 73. col. 1350. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Filius hominis tradetur, vt crucifigatur.* Tria conſiderat, Paſſionis qualitatem, virtutem, & vtilitatem. Quantùm ad I. Oſtendit Chriſti paſsionem fuiſſe amaritudine refertam propter patientis bonitatem, ſupplicij vilitatem, & illud inferentium crudelitatem. Quantùm ad II. Virtutem Paſſionis ex tribus colligit, ex cœlo, ex terra, & ex inferno. Quantum ad III. Paſsionis vtilitatem triplicem demonſtrat; cœleſtes enim reparati ſunt, terreſtres liberati, & infernales extracti. *Tom. 16. ſerm. 2. in ram. palmar. fol. 12. col. 2.*

SABBATVM SANCTVM.

ALbini Flacci Alcvini diſcurſus de Sabbato ſancto Paſchæ. Tractat de huius diei veneratione, ritibus & cæremonijs; de baptiſmate & confirmatione; de ſacri fontis benedictione & aqua benedicta. *Lib. de diuin. offic. Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. à col. 256. ad col. 261.*

Amalarii Fortvnati tractatus de corpore Domini poſt emiſſum ſpiritum in cruce, & noſtra mortificatione

in idipſum. I. Chriſtum dicit ideò mortuum eſſe, vt nos vitijs moreremur. II. Eccleſiam ex Chriſti latere ortam demonſtrat. III. Ioſephi ab Arimathia feruorem & deuotionem commendat. IV. Sudarij myſticam declarat intelligentiam. *Lib. 3. de eccleſiaſt. off. cap. 26. Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. à col. 426. ad col. 428.*

S. Ambrosii ſermo de ſepulchro Domini noſtri Ieſu Chriſti. Conuenientiam inter. V. Mariam Dei matrem, & Ioſeph Chriſtum ſepelientem egregiè deſcribit. II. Tumulum Ioſeph, Virginis Mariæ vtero aſſimilat. III. Bonum & malum ſepulchrum diſtinguit. IV. Ioſeph decurionis merita celebrat. V. Cur Chriſtus in aliena ſepultura repoſitus ſit, cauſam aperit. *Tom. 5. ſerm. 53. col. 72. & ſequent.*

S. Avgvstini ſermo in vigilia Paſchæ, de Ioſeph qui corpus Domini petijt à Pilato, &c. Tria complectitur; Ioſeph prudentiam & diſcretionem; Mariæ Magdalenæ ob ſepulchrum ſine Chriſti corpore inuentum lachrymationem; B. Petri ob eamdem cauſam exultationem. *Tom. 10. ſerm. 132. de Temp. fol. 194. 195.*

Eiuſdem ſermo de ſepulchro Domini. Tumuli Ioſeph & vteri Virginis egregia aſſimilatio demonſtratur. *Ibid. ſerm. 133. de Temp fol. 195. Sermonis autem reliquum concordat de verbo ad verbum cum ſermone S. Ambroſii de ſepulchro Domini, hic ſupra.*

Eiuſdem ſermo de deſcenſu Chriſti ad inferos. I. Quomodo Chriſtus liberè agens infernum turbauerit dæmones vicerit, animas fidelium extraxerit, omnia ad ſe traxerit, oſtenditur. II. Miniſtrorum infernalium querimoniæ referuntur. III. Laudes Chriſti ab animabus liberatis celebrantur. *Ibid. ſerm. 2. in Paſch. & de Temp. 137. fol. 196. 197.*

S. V. Bedæ homilia in vigilijs Paſchæ, ſuper Euangelium. I. Textum iuxta litteralem ſenſum, & moralem

A intelligentiam percurrit. II. Cur Chriſtus feria ſexta crucifixus Sabbato requieuerit in ſepulchro, myſticè exponit. III. Noctem beatam ſepulturæ dominicæ commendat. IV. Chriſti reſurgentis pijſſimam erga ſuos benignitatem miratur. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. Homil. 1. col. 1. & ſequentibus.*

S. Bernardi de lamentatione Virginis ſermo deuotiſſimus, afflictionibus Virginis Matris, affectionibuſque pijſſimis refertus, àd compaſſionem & lachrymas excitans. *A col. 156. ad col. 165.*

B S. Bonaventvræ ſermo primus in Sabbato ſancto, ſuper illud, *Requieuit Deus die ſeptimo, &c.* Genes. 2. Quadruplicem conſiderat requiem, diabolicam, humanam, diuinam, & angelicam. Dæmon requieſcit in homine peccatore: homo iuſtus in Deo: Chriſtus in ſepulchro: Angelus cum homine beato in gloriæ æternitate. *Tom. 3. pag. 91. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra in illud, *Septimus dies erit vobis ſanctus, &c.* Exod. 35. Agit rurſus de ſupradicta requie quadruplici, docetque diabolum triplicem habere requiem, in peccatorum occultatione, in peruerſorum defenſione, & in virtutum ſimulatione. Iuſtum ſimiliter aliam triplicem,

C corporalem videlicet, legalem & mentalem. Deum verò in vtero virginali, in morte triumphali, & in virtute ſpirituali. Beatum denique in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiduciæ, & in requie opulenta. *Ibid. pag. 91. 92.*

S. Ephræm Syri threni, id eſt, lamentationes glorioſiſſimæ Virginis Matris Mariæ, ſuper Paſſione Domini. Breuis quidem oratio ſed efficax, pathetica, & ad affectus piè mouendos apta. *Tom. 3. pag. 697. 698.*

S. Epiphanii oratio in diuini corporis ſepulturam Domini & Seruatoris noſtri Ieſu Chriſti, & in Ioſephum, qui fuit ab Arimathia, & in Domini in infernum deſcenſum, poſt ſalu-

Digitized by Google

Chriſti verba Matri dicentis, *Mulier ecce, &c.* Cur B. Virginem Chriſtus non nominauerit Matrem, quærit: & ad crucem amplectandam prouocare conatur.

Decima-octaua, à dicto Matri verbo, ad hanc vocem, *Deus meus, Deus meus, &c.* Statum Chriſti in cruce, eiúſque dolorem nimium deuotè depingit.

Decima-nona, à prædictis verbis, ad illud vocabulum *ſitio*. Contra gulam breuiter agit.

Viceſima, à ſuperiori verbo prolato, ad illud *Conſummatum eſt*. Inconſtantiam noſtram reprehendit, qui nihil ad perfectum adducimus.

Viceſima-prima, Chriſtum in manus Patris amantiſſimi ſpiritum ſuum commendantem meditatur, & eius mortem lamentatur.

Viceſima-ſecunda, de ſciſſione veli templi, & duritiæ cordis noſtri pertractat.

Viceſima-tertia, quædam miracula in Chriſti morte facta, recenſet.

Viceſima-quarta & vltima, conſideratione lateris Chriſti lancea percuſſi cócluditur: & in ſepultura dominica conquieſcens terminatur. *Tom. 2. part. 4. à col. 864. ad col. 921.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo allegoricus, de Abſalon ſignificante Iudæos, & de Dauid deſignante Chriſtum, hoc eſt, de his quæ paſſus eſt Chriſtus. Per omnia Dominum Dauidi appoſitè accommodat, & cum Abſalone Iudaicum populum comparat. *Tom. 2. Inſtitut. monaſt. ſerm. 59. pag. 377. & ſequent.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. in die S. Paraſceues ſermo ſuper illud, *Quem vultis dimittam vobis? Barrabam, an Ieſum qui dicitur Chriſtus?* Sequentia pertractat. I. Cur Chriſtus cum impijs ſit ligatus. II. Chriſtum eligendum eſſe, nó Barrabam, id eſt, peccatum. III. Peccatores toties Barrabam præferre Chriſto, quoties non abſtinent à peccato; plus enim peccatum diligunt quàm

A Chriſtum. IV. Chriſtus quomodo & quando contemnatur. V. Homines abſtinere poſſe à peccato, ſi ipſi velint. *Tom. 1. ſerm. feſt. à pag. 119. ad pag. 122.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo; quare Deus natus & paſſus ſit. Mundi iam creati reparationem & reformationem Chriſti incarnatione, & paſſione, factá fuiſſe oſtendit: hæc enim ſpecialis cauſa eſſe videtur, cur Dei Filius hominē induere voluerit, & inter homines conuerſari, vt mortalitatem quam à nobis acceperat, moriendo ſuperaret, naturamque humanam infœliciter lapſam reſtitueret ac reformaret; Vnde & Chriſtum peritiſſimo medico pluribus

B aſſimilat. Crucis Chriſti quædam myſteria propalat; Vbi de myſticis crucis dimenſionibus: eiuſdemque crucis præconijs. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. ſerm. 6. à col. 809. ad col. 812.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in Paſſione Domini. I. Hominis in peccato iacentis miſeriam, & à miſeria per Chriſti incarnationem & paſsionem, liberationem loquitur. II. Chriſti ſupplicia breuiter perſtringit. III. Chriſto patienti compatitur & eius amorem immenſum miratur. IV. Latronis confeſſionem commendat. V. Saluatorem in cruce ſuſpenſum deuotè alloquitur, & pro ipſo interimi expe-

C tit. VI. Chriſti verba in patibulo prolata expendit. VII. Paſsionis Domini cauſam declarat. *Part. 2. à pag. 630. ad pag. 633.*

S. LEONIS nouemdecim ſermones de Paſsione Domini noſtri.

Primus, agit de neceſsitate incarnationis Filij Dei, de humilitate Chriſti, & non erubeſcenda cruce Domini; de Iudæ proditoris ſcelere, eiuſque inutili pœnitentia; de Saluatoris potentia, & manſuetudine; de Diuinitatis eiuſdem, paſsionis etiam tempore, manifeſtatione.

Secundus, de Latronis conuerſione & confeſsione, de ſignis in morte Chri-

Digitized by Google

ſti factis ad Iudæorum confuſionem; de reformatione imaginis Dei in homine.

Tertius, de duabus Chriſti naturis Diuina & humana; de Iudæ infœlici deſperatione; de Domini in horto pauore; de Petri trepidatione & conuerſione; de Iudæorum ſcelere & punitione.

Quartus, de latronum in cruce ſignificatione in iudicio futuro complenda; de vero ſacrificio in ara crucis peracto; de charitate & puritate, quibus tamquam duabus alis ſurſum ferri debemus.

Quintus, de vnica ſpe noſtra in cruce Chriſti repoſita; de Saluatoris Diuinitate & humanitate; de neceſsitate Incarnationis Verbi; de Chriſti orationibus in horto: de falſa Iudæ pœnitentia.

Sextus, de perducto Ieſu ad Caipham; de Pontificis veſtimentorũ diruptione; de Iudæorum nequitia; de efficaci attractione qua Chriſtus in cruce omnia ad ſe reuocauit; de tentationibus dæmonum ſuperandis.

Septimus, de cauſa cur Chriſtus mori voluerit in feſto Paſchæ; de Iudæ traditione, & Domini oratione; de Chriſti cum Patris voluntate perfectiſsima conformitate imitanda.

Octauus, de Ieſu comprehenſione, deductione, & coram Iudicibus præſentatione; de Pilati ac Iudæorum peccato; de crucis gloria & myſterio; de eiuſdem crucis efficacia.

Nonus, de Paſsione Domini oraculis Prophetarum prædicta, & antiquis figuris prænuntiata, de diaboli victa malitia, de auaritia deteſtanda, & de Petri negatione.

Decimus, de falſis accuſationibus contra Dominum, de Chriſti Regia Maieſtate, de compaſsione mulierum, ac ruina diaboli, de veli templi ſciſsione.

Vndecimus, de paſsionis contemplatione, contemplationiſque vtilitate, de Petri confeſsione, de Chriſti gemina natura; de incarnationis myſterio diabolo occultato; de proditoris deſperatione.

Duodecimus, de virtute ac neceſsitate mortis Chriſti, cur Verbum ſit incarnatum, de Chriſti ſanguinis efficacia, & virtute; de duabus Chriſti veris naturis contra Manichæos.

Decimus-tertius, de recreatione hominis creatione ipſius mirabiliori, de legalibus ſacramentis per Chriſtum completis, de fide noſtra, & antiquorum, de ſpiritalibus Iſraelitis, & vera Chriſti humanitate, de vita Chriſtianorum & ipſorum profeſsione, de conformitate quam debent habere cum Chriſto fideles.

Decimus-quartus, de modo redemptionis generis humani, de fidei vnitate, de legis per Chriſtum adimpletione, de Saluatoris imitatione.

Decimus-quintus, de Chriſti vera humanitate, inuicta patientia in morte, abſconſa potentia in paſsione, Iudæorum excæcatione, Manichæorum perfidia & falſitate.

Decimus-ſextus, de Chriſti paſsione per Prophetas prænuntiata, de Iudæorum inexcuſabili malitia, de Iudæ ſcelere, de duplici remedio ab omnipotenti medico præparato, de Chriſti in cruce querela.

Decimus-ſeptimus, de Chriſti clamore in cruce, de veli templi myſterio, de fide Centurionis, de Iudæorum indurata nequitia.

Decimus-octauus, de figuris veteris Teſtamenti in paſsione Domini reſeratis, de Sacramento redemptionis humani generis diabolo & Iudæis abſcondito, de vitandis hæreticorum colloquijs.

Decimus-nonus, de incomprehenſibili humani generis Sacramento, de Paſsionis dominicæ vtilitate, de dæmonum inſidijs & poteſtate, de Chriſti cruce ferenda. *A col.* 134. *ad col.* 194.

S. Maximi homilia prima de accuſato & iudicato Domino apud Pilatum. *col.* 599. *& ſequent.*

in idipſum. I. Chriſtum dicit ideò mortuum eſſe, vt nos vitijs moreremur. II. Eccleſiam ex Chriſti latere ortam demonſtrat. III. Ioſephi ab Arimathia feruorem & deuotionem commendat. IV. Sudarij myſticam declarat intelligentiam. *Lib. 3. de eccleſiaſt. off. cap. 26. Tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. à col. 426. ad col. 428.*

S. Ambrosii ſermo de ſepulchro Domini noſtri Ieſu Chriſti. Conuenientiam inter. V. Mariam Dei matrem, & Ioſeph Chriſtum ſepelientem egregiè deſcribit. II. Tumulum Ioſeph, Virginis Mariæ vtero aſſimilat. III. Bonum & malum ſepulchrum diſtinguit. IV. Ioſeph decurionis merita celebrat. V. Cur Chriſtus in aliena ſepultura repoſitus ſit, cauſam aperit. *Tom. 5. ſerm. 53. col. 72. & ſequent.*

S. Avgvstini ſermo in vigilia Paſchæ, de Ioſeph qui corpus Domini petijt à Pilato, &c. Tria complectitur; Ioſeph prudentiam & diſcretionem; Mariæ Magdalenæ ob ſepulchrum ſine Chriſti corpore inuentum lachrymationem; B. Petri ob eamdem cauſam exultationem. *Tom. 10. ſerm. 132. de Temp. fol. 194. 195.*

Eiuſdem ſermo de ſepulchro Domini. Tumuli Ioſeph & vteri Virginis egregia aſſimilatio demonſtratur. *Ibid. ſerm. 133. de Temp fol. 195. Sermonis autem reliquum concordat de verbo ad verbum cum ſermone S. Ambroſii de ſepulchro Domini, hic ſupra.*

Eiuſdem ſermo de deſcenſu Chriſti ad inferos. I. Quomodo Chriſtus liberè agens infernum turbauerit dæmones vicerit, animas fidelium extraxerit, omnia ad ſe traxerit, oſtenditur. II. Miniſtrorum infernalium querimoniæ referuntur. III. Laudes Chriſti ab animabus liberatis celebrantur. *Ibid. ſerm. 2. in Paſch. & de Temp. 137. fol. 196. 197.*

S. V. Bedæ homilia in vigilijs Paſchæ, ſuper Euangelium. I. Textum iuxta litteralem ſenſum, & moralem

A intelligentiam percurrit. II. Cur Chriſtus feria ſexta crucifixus Sabbato requieuerit in ſepulchro, myſticè exponit. III. Noctem beatam ſepulturæ dominicæ commendat. IV. Chriſti reſurgentis pijſſimam erga ſuos benignitatem miratur. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. Homil. 1. col. 1. & ſequentibus.*

S. Bernardi de lamentatione Virginis ſermo deuotiſſimus, afflictionibus Virginis Matris, affectionibuſque pijſſimis refertus, ad compaſſionem & lachrymas excitans. *A col. 156. ad col. 165.*

B S. Bonaventvræ ſermo primus in Sabbato ſancto, ſuper illud, *Requieuit Deus die ſeptimo, &c.* Genes. 2. Quadruplicem conſiderat requiem, diabolicam, humanam, diuinam, & angelicam. Dæmon requieſcit in homine peccatore: homo iuſtus in Deo: Chriſtus in ſepulchro: Angelus cum homine beato in gloriæ æternitate. *Tom. 3. pag. 91. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra in illud, *Septimus dies erit vobis ſanctus, &c.* Exod. 35. Agit rurſus de ſupradicta requie quadruplici, docetque diabolum triplicem habere requiem, in peccatorum occultatione, in peruerſorum defenſione, & in virtutum ſimulatione. Iuſtum ſimiliter aliam triplicem, C corporalem videlicet, legalem & mentalem. Deum verò in vtero virginali, in morte triumphali, & in virtute ſpirituali. Beatum denique in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiduciæ, & in requie opulenta. *Ibid. pag. 91. 92.*

S. Ephræm Syri threni, id eſt, lamentationes glorioſiſſimæ Virginis Matris Mariæ, ſuper Paſſione Domini. Breuis quidem oratio ſed efficax, pathetica, & ad affectus piè mouendos apta. *Tom. 3. pag. 697. 698.*

S. Epiphanii oratio in diuini corporis ſepulturam Domini & Seruatoris noſtri Ieſu Chriſti, & in Ioſephum, qui fuit ab Arimathia, & in Domini in infernum deſcenſum, poſt ſalu-

Digitized by Google

tarem paſſionem admirabiliter factum, A hac die habita. I. Huius diei præconia celebrat. II. Diem heſternum cum hodierno confert. III. Omnia Chriſti duplicia eſſe demōſtrat. IV. Natiuitatis & Reſurrectionis Chriſti conuenientiam deſcribit. V. Ioſephum verè diuitem nominat, quòd à Pilato duplicem Chriſti ſubſtantiā acceperat. VI. Chriſti ſepulturā myſteriū myſteriorū abſcōditū dicit. VII. Ioſephi in petendo Domini corpore prudētiam commendat. VIII. Chriſtum peregrinum eſſe pluribus oſtendit. IX. Ioſephum prædicat per omnia beatum, quòd contrectauerit Chriſtum. X. Grauiſſimis antitheſibus dominicum funus egregiè deſcribit: Chriſtumque in ſepulchro miratur. XI. Patrum in limbo degentium elogia recitat. XII. Chriſti de inferno reportatam victoriam loquitur. XIII. Eiuſdem cum Adamo colloquium refert. *Tom. 2. à pag. 259. ad pag. 275.*

S. MAXIMI homilia de Paſſione & ſepultura Domini. *Col. 609. & ſequentib. Eadem planè verba, idemque ſenſus reperiuntur apud D. Ambroſium. Tom. 5. ſerm. 53. de Tempor. & apud D. Auguſtinum ſerm. 133. Tom. 10. Hîc ſupra citatus.*

Digitized by Google

DOMINICA RESVRRECTIONIS DOMINI.

ALBINI FLACCI ALCVINI diſcurſus de ſancto die Paſchæ, & de huius celebritatis cæremoniis. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum col. 261. lib. de diuinis offic.*

S. AMBROSII ſermo ſuper verbis Euangelij, de Reſurrectione Domini. In quærendo Chriſto, ſanctas huius Euangelij mulieres imitari conuenit: quærendus eſt enim cum odore bonorum operum, orto iam ſole, vitiorum nempe tenebris diſſipatis, & cum Magdalenæ deuota perſeuerantia. Quid ſit Paſcha, litteraliter & moraliter exponitur. *Tom. 5. ſerm. 54. col. 74. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo alter vnde ſupra, de vtilitate Reſurrectionis Domini noſtri Ieſu Chriſti. Agit de Reſurrectione Chriſti litterali, allegorica, & morali; de Chriſtianorum & meritorum myſticis ætatibus; nec-non de Puero nobis dato, & nato imitando. *Ibid. ſerm. 55. col. 75. 76.*

S. ANASTASII SINAITÆ tractatus de Reſurrectione. I. Veritatem Reſurrectionis Chriſti efficaciſſimis comprobat argumentis. II. Iudæos ad extremum malitiæ prolapſos demonſtrat. III. Eorum teſtes dormientes deridet. IV. Victoriam Chriſti in ſuo ad inferos deſcenſu pangit. V. Omnium Reſurrectionem futuram eſſe demonſtrat. VI. Cur tantùm triduo Chriſtus moratus ſit in ſepulchro, inquirit. *Tom. 1. Bibl. Patrum lib. 5. de rectis fidei catholicæ dogmatibus à col. 329. ad col. 334. Et apud Steuartium Tom. ſingulari, orat. 5. à pag. 511. ad pag. 516. diuerſis quidem verbis, ſed planè eodem ſenſu.*

S. AVGVSTINI homilia de Reſurrectione Domini, & cantatione Alleluia. I. Tractat de facili modo numquã ceſſandi à laude diuina. II. De bonis & malis cogitationibus. III. De rectè & malè factis. IV. De pœnis ac ſupplicijs damnatorũ. V. De carnalis concupiſcentiæ ignis extinguendis. *Tom. 10. lib. 50. homil. Homil. 16. fol. 98. & ſequ.*

Eiuſdem in die ſancto Paſchæ de eo quòd ſcriptum eſt in Pſalmo: *Hæc dies quam fecit, &c.* Huiuſce diei præconia celebrat, & ſacramenta exponit. Quæ in Sabbato olim à Iudæis ſacro ritu obſeruabantur, ea transfert ad Reſurrectionis diem, in qua religioſius & perfectius à Chriſtianis peraguntur. Duplicem diſtinguit portam, Eccleſiæ vnam, Paradiſi alteram. *Ibid. ſerm. 136. de Temp. fol. 196. col. 2. & 3.*

Eiuſdem ſermo vnde ſuprà. Hodier-

næ ſolemnitatis magnalia prædicat. In Chriſti vulneribus humani generis medicamentum agnoſcit. Domini pietatem in morte comprobatam commendat. Iudæos alloquitur vt videant quẽ compunxerunt. Fideles ad virtutes ſectandas hortatur. *Ibid. ſerm.138. de Temp. fol.197.*

Eiuſdem ſermo in eodem feſto, de Reſurrectione corporum contra Gentiles. I. Quatuor Euangeliſtarum de Paſſione & Reſurrectione Chriſti concordantiam aduerſus quoſdam eos dicentes inter ſe contrarios, demonſtrat. II. Reſurrectionis corporum veritatem aſtruit. III. Peccatum malorum omnium cauſam eſſe affirmat. IV. Animarum immortalitatem Philoſophorum ſententijs comprobat. V. De ſtultitia & ſapientia mundana diſſerit. *Ibid. ſerm.139. de Temp. fol.197. & ſequentibus.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Illud ſuo more exponit: iuxta litteram, magnum ſanctarum mulierum charitatis feruorem oſtendit: iuxta intellectum verò myſticum docet nos illuminata facie, decuſſiſque vitiorum tenebris, odorem bonorum operum, ac orationum ſuauitatem Domino offerre debere. Cæteras autem hiſtoriæ euangelicæ circumſtantias eodem modo explicat & perſtringit. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. col.5. & ſequentibus.*

S. Bernardi ſermo primus in die ſancto Paſchæ, de ſeptem ſignaculis quæ ſoluit agnus. I. Inſignes Chriſti victorias loquitur. II. Saluatoris crucem virtutum gemmis, myſticaque intelligentia adornat. III. Varias diſtinguit mortuorum reſurrectiones. IV. Chriſti Reſurrectionem duplici priuilegio cunctis alijs excellentiorẽ oſtendit. V. Ad crucem baiulandam, & in ea perſeuerandum fideles Chriſti exemplo cohortatur. VI. Per ſeptem ſignacula quæ agnus ſoluit, ſeptem Chriſti maieſtatem in carne cœlantia intelligit; nimirum, Matris ſuæ deſponſatio-

A nem, corporis infirmitatem, circumciſionis ſignum, fugam in Ægyptum, tentationem in deſerto, crucis ſupplicium, & ſepulturam. VII. Ad tranſitum ſpiritalem faciendum, ad perſeuerantiam in bono, morumque emendationem excitat. VIII. Aduerſus Chriſti proditores, qui hodie Domino venturo parauerunt hoſpitium confitentes peccata cum gemitu, & ſuſceptum produnt inimicis, imò exire compellunt priores nequitias admittendo, grauiter agit. *A col.163. ad col.169.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in tempore Reſurrectionis ad Abbates, de lectione euangelica. Imprimis fidem ſine operi-

B bus mortuam eſſe demonſtrat. Deinde fidem mortuam in animo tanquam in ſepulchro iacentem, vngendam eſſe docet ne fœteat: quod quidem Superioribus competit. Quare mens, lingua, manus Superioris, velut tres mulieres aromata emere debent. Mens emat compaſſionis affectum, rectitudinis zelum, & diſcretionis ſpiritum, nummo propriæ voluntatis. Lingua, modeſtiam in increpando, copiam in exhortando, & efficaciam in perſuadendo, nummo confeſſionis. Manus, continentiam in carne, miſericordiam in fratre, & patientiam in pietate; & ſic Prælatus accedat ad eum in quo fides

C mortua eſt. *A col.169. ad col.172.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, de merſione Naaman ſepties in Iordane, & de mundatione ſeptemplicis lepræ, & de ſeptem apparitionibus Domini reſurgentis, quibus ſeptem dona Spiritus-ſancti deſignantur. Chriſtum medico aſſimilat, qui ante paſſionem ſuam animæ ægrotanti ſeptem dedit purgationes: ſeptempliciter ſiquidem occupauerat nos lepra ſuperbiæ, in proprietate poſſeſſionũ, in gloria veſtium, in voluptate corporum, in impatientiæ verbo, in iactantia, in propria voluntate, & in proprio conſilio. Poſt Reſurrectionem verò idem cœleſtis medicus cibos infirmo ſuo parauit ſalubres &

ſuaues: in ſeptem enim apparitionibus, quæ poſt Reſurrectionem factæ leguntur, ſeptem dona Spiritus-ſancti quibus reficitur anima poſſumus inuenire. *A col.173.ad col.175.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſuprà: quomodo quibuſdam nondum natus eſt Chriſtus, quibuſdam nondum paſſus, quibuſdam nondum reſurrexit, quibuſdam nondum aſcēdit in cælum, quibuſdam nondum miſit Spiritum ſanctum. (Vbi de animarum medicina.) *Col.175. & ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus, in illud Pſalm. 3. *Exurge Domine, ſaluum me fac Deus meus: quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi, &c.* In tres diſtribuitur partes. Prima agit de affectuoſa B exclamatione dominicæ Reſurrectionis. Secunda de hominis captiui perfecta liberatione. Tertia de poteſtatis diabolicæ iuſta exterminatione. Quantùm ad. I. docet Reſurrectionem Chriſti affectuosè fuiſſe deſiderandam propter triplex priuilegium, nempe, primitatem inſolitæ nouitatis, virtuoſitatem propriæ poteſtatis, & exemplaritatem noſtræ neceſſitatis, ſiue reſurrectionis. Quantùm ad. II. Triplicem enumerat liberationem hominis per Chriſtum, ab offenſione culpæ, per infuſionem iuſtificantis gratiæ: ab obligatione reatus pœnæ, per tolerationem mortis ſatisfactoriæ: à calamitate cor- C poralis miſeriæ, per collationem reformantis gloriæ in generali reſurrectione. Quantùm ad. III. Iuſtam dicit diaboli exterminationē triplici de cauſa, ob doloſitatem deceptionis & fraudulentiæ, in vſurpando dominationem hominis primi: ob malignitatem præſumptionis & iniuſtitiæ, in ſuggerendo occiſionē innocentis Chriſti: ob rectitudinem æquitatis iuſtitiæ, in non patiendo perturbationem ordinis vniuerſi. *Tom. 3. pag. 92. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Exurge gloria mea, exurge Pſalterium, &c.* Docet Chriſtum exurrexiſſe ad diuinam gloriam magnificandam, ad angelicam ruinam reparandam, ad humanam miſeriam ſubleuandam, & ad diabolicam malitiam diſſipandam. *Ibidem pag.94.*

Eiuſdem ſermones tertius & quartus in illud, *Fac mecum ſignum in bonum.* Reſurrectionem Chriſti bonum ſignū nominat. Signum enim eſt eius gloriæ in cœlo, miſericordiæ in mūndo, victoriæ in inferno, & iuſtitiæ in iudicio. *Ibidem pag.95.col.1.2.*

Eiuſdem ſermo quintus in illa Euangelij verba, *Ieſum quæritis Nazarenum crucifixum, ſurrexit, &c.* Oſtendit Chriſtum reſurrexiſſe glorioſiſſimè, veriſsimè, potentiſsimè, & vtiliſsimè. *Ibidem pag.96.col.1.*

Eiuſdem ſermo ſextus in illud, *Ego ſum reſurrectio, & vita.* Probat Dominum ſuam eſſe reſurrectionem corporalem, fidelium ſpiritualem, omnium generalem. Vbi de Angelis Reſurrectionem Chriſti denunciantibus per verbum, per factum, & per ſitum: de reſurrectione à morte culpæ, quæ debet eſſe matutinalis, integralis, ſocialis, & immortalis, ſicut fuit Reſurrectio Chriſti: de vniuerſali reſurrectione quæ adueniet vniuerſaliter, diſsimiliter, celeriter, & integraliter. *Ibid. pag. 96. col.2.*

S. BRVNONIS ſermo in die ſancto Paſchæ. Hodiernam celebritatem vocat feſtiuitatem feſtiuitatum, & huius denominationis rationes profert. Duplicem inſuper diſtinguit mortem, ſicut & vitam *Tom.3. de feſtis feſtor. pag. 90. & ſequentibus.*

S. CÆSARII ARELATENSIS homilia prima de Paſchate, Chriſti ad inferos deſcenſum deſcribit, iiſdem planè verbis & ſenſu quo D. Auguſtinus ſerm. 2. in feſto Paſchat. Tom. 10. & D. Euſebius Emiſenus homil. 1. de Paſchate fol.36. & hîc infrà. *Tom. 2. Biblioth. Patrum homil. 3. col.576.*

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra. I. Paſcha ſiue tranſitum Hebræo-

rum. allegoricè transfert ad Chriſtianos. II. Animarum ſub peccato, crudeli Pharaone, ſeruitutem deſcribit. III. Chriſtianis peccantibus maiorem pœnam, quàm infidelibus infligendam eſſe demonſtrat. IV. Chriſti de diabolo mortis auctore reportatam prædicat victoriam. V. Dominum ſerpenti aſſimilat, qui ſerpentes inferni interfecit, & à ſerpentibus læſos perfectè ſanauit. VI. Quomodo Chriſtus de peccato damnauit peccatum, quod & nos imitari decet, clarè oſtendit. *Ibid. hom. 4. col. 577. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia tertia vnde ſupra. I. Tranſitum populi Iſrael per mare rubrum, myſticè exponit de tranſitu ſeruitutis ad libertatem, iniquitatis ad iuſtitiam, culpæ ad gratiam, mortis ad vitam, per vitales baptiſmi vndas, velut rubras ſanguine Chriſti conſecratas. II. Baptiſmatis virtutes celebrat. III. Eccleſiam cum Virgine Matre comparat, cùm per baptiſmum mater diuinæ prolis efficitur. IV. Chriſtianorum libertatem declarat. *Ibid. hom. 5. col. 579. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia quarta vnde ſupra. Quæ in parabola filij prodigi habentur, quæ de vitulo in veteri Teſtamento offerendo, ſcribuntur, quæ de agni Paſchalis eſu leguntur: ea allegoricè explicat, & tum ad Chriſtum, tum ad Chriſtianos refert. Inſuper quaſdam Paſſionis dominicæ circumſtantias myſticè interpretatur. *Ibidem homil. 6. col. 581. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia quinta vnde ſupra. I. Quare verbum humanam noſtram naturam aſſumpſerit, quare pro nobis mortuus ſit, quare corporis ſui & ſanguinis ſacramentum in Eccleſia reliquerit, rationes affert. II. Euchariſtiæ realitatem, & corporis ſanguiniſque Chriſti in ea veram & non imaginariam exiſtentiam ac præſentiam pluribus confirmat. III. Sacramenti altaris antiquas refert figuras. IV. Aquæ in calicem infuſionem & permixtionem

A declarat, quidque ſignificet, oſtendit. V. Membrorum myſtici corporis Chriſti vnionem cum ſuo capite commendat. *Ibidem homil. 7. à col. 583. ad col. 586.*

S. P. CHYSOLOGI ſermo primus de Paſchali ſolemnitate. Paſchatis Iudæorum & Chriſtianorum quantum ſit diſcrimen, perpendit. Nouam prolem Eccleſiæ per aquas conſecratas regeneratam, ablactatis aſſimilat: & fideles ad ſpiritalem lætitiam excitat. *Serm. 73. col. 194. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de Reſurrectione Chriſti. I. Quid ſibi vult illud

B Euangelij, *Veſpera ſabbati quæ luceſcit, &c.* Cùm veſper finiat, non inchoet diem, explicat. II. Quare mulieres primæ venerunt ad monumentum, præclaras affert rationes. III. Euangelij ſingula verba examinat, & varia myſteria propalat. IV. Mortis & dæmonis exterminationem oſtendit. V. Tumulum vtero aſſimilat. *Serm. 74. col. 196. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius de eadem. I. In Reſurrectione Chriſti totum diuinum eſſe dicit, nil humanum. II. De luce ſpiritali, & myſticis tenebris diſſerit. III. Sepulchrum cum virginali vtero

C confert. IV. Quid ſit lapidem ab oſtio monumenti reuoluere, moraliter exponit. V. De aſpectu Angeli, & terrore eorum qui cuſtodiebant ſepulchrum, loquitur. *Serm. 75. col. 198. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus prioris continuatio de eadē, déque ſecunda Chriſti manifeſtatione facta mulieribus, à monumento regredientibus. Reſurrectionis domini, nec-non & vniuſcuiuſque veritatem probat. In fœminis ad Chriſti ſepulchrum currentibus, quibus & occurrebat Chriſtus, plenam Eccleſiæ figuram agnoſcit, & demonſtrat. *Serm. 76. col. 200. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus de Reſurrectione Chriſti. Quòd in Domino re-

Digitized by Google

ſurgente non humanæ ſolùm conuerſum ſit ius naturæ, ſed etiam ipſe creaturæ ordo inſigniter ſit mutatus. Euangelicum textum varijs, præclariſque illuſtrat conceptibus, & narrationis euãgelicæ ſingula verba ponderat. (Vbi multa ex præcedentibus iteranrur.) *Serm.77 col.103. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, de hiſtoria euangelica ſecundùm. D. Lucam. I. In Chriſti Reſurrectione, formam noſtræ reſurrectionis agnoſcit. II. Mulierum ad ſepulchrum venientium, & conſtanter Chriſtum quærentium audaciam miratur, eiuſque cauſam aſſignat; (Vbi præclara de fœminarum lachrymis.) III. Apoſtolos Chriſti paſſiones ſuſcipientes, cum mulieribus ad obſequium Saluatoris feſtinantibus miro modo confert. IV. Quòd Apoſtoli non citò mulieribus Dominum reſurrexiſſe nunciantibus crediderint, ob hoc non arguendos eſſe aut condemnandos efficaciter demonſtrat. *Serm. 79. col. 108. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra. In præcedenti ſermone materiam inchoatam proſequitur, & docet. I. non ideò reprehendendos eſſe Apoſtolos, quòd reſurgenti Chriſto mulieres primæ occurrant: non enim euentus fuit, ſed myſterium. II. Vanum timorẽ foras mittendum. III. Euangelicæ lectionis breuem, ſed accuratam expoſitionem. IV. Iudæorum malitiam in manifeſta Chriſti Reſurrectione occultanda. *Serm.80. col.111. & ſequentibus.*

S. I. CHRYSOSTOMI homilia de Reſurrectione mortuorum. I. Quòd doctrina de Reſurrectione ſit valdè vtilis: nam & in his quæ fidei ſunt, nos dirigit, & vitam noſtram componit, & diuinã prouidentiam ab omnibus calumniatoribus vindicat. II. Quòd vita noſtra ſit Athletis ſimilis. III. Quòd in hac vita peruerſi vt plurimùm diuitijs, delicijſque affluant: iuſti verò omni ferè ſubſidio careant. IV. Quòd graues fuerint in primitiua Eccleſia Sanctorum

A afflictiones, & Tyrannorum perſecutiones. V. Quòd fides & ſpes reſurrectionis futuræ ſint Chriſtianorum in afflictionibus ſolatium. VI. Quòd iuſti in præſenti ſæculo afflicti magnam hic recipiant mercedem, antequam inſignem, æternamque aſſequantur retributionem. VII. Quòd noſter internus homo, ſi velimus, renouetur de die in diem. VIII. Quòd inuiſibilia poſſimus videre. IX. Quòd futura quæ nobis promiſſa ſunt, ſint præſentibus certiora. X. Quòd hominis corpus rectè dicatur tabernaculum. XI. Quòd in creaturis reperiantur exempla reſurrectionis. XII. Quòd hominis creatio, reſurrectionis eius ſit valida probatio. XIII.

B Quòd pro diuerſitate meritorum futura ſit inæqualis reſurrectio mortuorum. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm.36. & iuxta errorem Typographi ſerm. 33. à pag. 503. ad pag. 522.*

Eiuſdem aduerſus ebrietatem, & de reſurrectione ſermo habitus in ſancta magna Dominica Paſchæ. I. Docet tempore Paſchali corporale quidem ieiunium iam præteriſſe, ſed non ſpirituale. II. Facilitatem ieiunandi à peccatis. III. Fieri poſſe vt quis ieiunando non ieiunet: vt quis non bibẽdo ebrius ſit: vt quis vinum bibendo ſobrius ſit. IV. Ebrium dæmoniaco deteriorem.

C V. Ebrium in regno cœlorum intrare non poſſe. VI. Quaſdam eſſe ſpiritus præclaras ebrietates. VII. Angelos, ſanctos, etiam ipſum Sanctorum & Angelorum Dominum hanc Paſchalem feſtiuitatem nobiſcum celebrare. VIII. Sacrorum conuiuiorum & profanorum diſcrimen: nec-non feſtorum ſæcularium & ſanctorum diſparitatem. IX. Chriſtum hodie reſurgentem ſecum ſuſcitaſſe orbem terrarum. X. Reſurrectionis dominicæ effecta præclara. XI. In nobis duplicem eſſe mortem, duplicemque reſurrectionem. XII. Aquas baptiſmi piſces myſticos producere. XIII. Baptiſmum in piſcina fuiſſe præfiguratum. XIV. Adiicnes indiſſe-

Digitized by Google

rentes, quæ poſſunt eſſe cauſa peccati, vitandas. XV. Cur Chriſtus inimicum noſtræ ſalutis è medio non ſuſtulerit. *Tom. de diuerſ. ſerm. 37. & iuxta Typog. errorem 34. à pag. 522. ad pag. 532.*

Eiuſdem ſermo in triduanam Reſurrectionem Domini noſtri Ieſu Chriſti. I. Huius celebritatis præconia pangit. II. Chriſtum omnium bonorum conciliatorem agnoſcit. III. Eiuſdem magnam bonitatem & benignitatem prædicat. IV. Cur Chriſtus ignominioſa morte crucis mori elegerit, varias rationes reddit. V. Paſſionis Chriſti omnes ferè circumſtãtias examinat, & myſticis ſenſibus illuſtrat. *Tom. 6. ſerm. 45. à pag. 442. ad pag. 448.*

Eiuſdem in ſacrum Paſcha oratio. I. Reſurrectionis dominicæ mirabiles effectus recenſet. II. Mortem poſt Chriſti paſſionem, ſomnum vel requiem nominandam eſſe demonſtrat. III. Saluatoris de morte & dæmone reportatas victorias celebrat. IV. Diabolum iiſdem armis, quibus anteà hominem ſtrauerat, debellatum oſtendit. V. Crucem cum ligno vitæ confert. VI. Huius ſolemnitatis magnalia enarrat. Cætera quæ pertractat concordant cum iis quæ habentur ſerm. 37. de diuerſis. Hic ſupra pag. 135. *Tom. 6. ſerm. 72. à pag. 641. ad pag. 650.*

S. Cypriani Martyris ſermo de Reſurrectione Chriſti. Imprimis dominicæ Reſurrectionis hiſtoriam ſub breuitate tranſcurrit. Deinde cæcitate & malitiâ Iudæorum deteſtatâ, circa huiuſce ſolemnitatis inclytæ gaudia deuoto & alacri animo inſiſtit: & ad gaudium ſpiritale incitat. Inſuper vetus Paſcha cum nouo confert, Reſurrectionis Chriſti incomparabilem dignitatem prædicat, & Dominum partiri nobis ſuæ abundantiam voluiſſe claritatis: vt poſt reſurrectionem corpus non aggrauet animam, ſed ſine mole ſit & pondere, oſtendit. Denique mirabilia Domini opera pluribus refert. *A pag. 478. ad pag. 481.*

S. I. Damasceni de Dominica Paſchæ carmen. Reſurrectionis Chriſti præconia cantat: eiuſdemque hiſtoriam breuiter ſed appoſitè perſtringit. *Fol. 401. pag. 1. & 2.*

B. P. Damiani ſermo de Reſurrectione Domini in illud, *Poſtulaui Patrem meum, &c.* I. Quid ſit poſtulare explicat. II. Quiſnam poſtulet, quem, vbi, & quid poſtulet attendit. III. Chriſtum apud Patrem aduocatum eſſe noſtrum oſtendit. IV. Sex enumerat quæ de Domino iudice prædicantur. V. Sex etiam refert, quæ de reprobis dicuntur. VI. Quæ de lege Domini à Dauide pſalmo decimo-octauo recitantur, pluribus exponit. VII. Auditorium iuris myſtici in quo Filius poſtulauit Patrem deſcribit. *Tom. 2. ſerm. 12. pag. 173. & ſequentibus.*

S. Epiphanii oratio in ſanctam Chriſti Reſurrectionem. I. Huius diei encomia prædicat. II. Eccleſiam cœlo aſſimilat, ipſoque formoſiorem dicit. III. Chriſtum cum ſole pluribus confert. IV. Reſurrectionis dominicæ varia effecta enuntiat. V. In Moſe Chriſtum adumbratum & in eius Paſchate, noſtrum figuratum, oſtendit. VI. Varias Reſurrectionis Domini figuras profert. VII. Vt pro fratribus qui tunc propter Chriſtum captiui detinebantur ardenter orarent, ſuos adhortatur, efficaciamque precum Eccleſiæ & iuſtorum exprimit. VIII. Pro ipſis orandi modum tradit efficaciſſimum. *Tom. 2. à pag. 276. ad pag. 284.*

Eiuſdem oratio altera vnde ſupra. Mortis exterminationem Chriſti Reſurrectione factam demonſtrat. Paſſionis dominicæ ſupplicia recenſet, & grauiſſima antitheſi egregiè illuſtrat. Hominum ingratitudinem miratur. Chriſti manſuetudinem contemplatur. Animarum ex inferno extractionem, & ad cœlos exaltationem repræſentat. *Tom. 2. pag. 310. & ſequentibus.*

D. Euſebii Emiſſeni homilia prima de Paſchate. Hodiernum diem noua

luce vndique radiantem conſpicit. Chriſti ad inferos deſcenſum depingit. Lamentationes dæmonum ſtylo eleganti deſcribit. *Fol. 36. Multa ſumpſit ex ſerm. 2. D. Auguſtini in feſto Paſchat. Hic ſupra pag.*

Eiuſdem homilia ſecunda. Chriſti incarnationis, paſſionis & reſurrectionis ſacramenta, & longè ante oraculis fuiſſe prædicta, & myſterijs præfigurata pluribus probat. Chriſtum in Iona adumbratum præclarè demonſtrat. Chriſtianorum contra hoſtes fortitudinem declarat. *A fol. 36. ad fol. 39.*

Eiuſdem homilia tertia. Quæ in filijs Iſraël fuerunt olim peracta, ea in Chriſtianis agnoſcit eſſe completa. *A fol. 39. ad fol. 42.*

Eiuſdem homilia quarta. In hac die exultandum, & ſpiritali gaudio lætandum præcipit. Mirabilia hodie patrata recenſet. Huius diei lucem, & feſtiuitatem commendat. In Reſurrectione Chriſti omnia elementa dicit gloriari. *A fol. 42. ad fol. 44.*

Eiuſdē homilia quinta. Agit de ratione inſtitutionis Euchariſtiæ; de veritate & realitate corporis & ſanguinis Chriſti in ſacramento altaris; de mirabili Euchariſticæ communionis effectu; de manna ſacramenti altaris figura; de ſacrificio Melchiſedech noſtri veri ſacrificij typo; de permixtione vini & aquæ in Miſſa; de vnione membrorum Eccleſiæ cum Chriſto ſuo capite. *A fol. 44. ad fol. 48.*

Eiuſdem homilia ſexta. I. Iucundiores prædicat dies quibus renaſcimur, quàm illi quibus naſcimur. II. Deſcenſum Chriſti ad inferos deſcribit. III. Recreationem oſtendit creatione meliorem. IV. Diuinam benignitatem commendat. V. Varias incarnationis aſſignat cauſas. *A fol. 48. ad fol. 50.*

Eiuſdem homilia ſeptima. Diem hodiernam ob mirabilia in ea peracta & ob duplicem ſanctificationem veneratur. Ioſeph in carcere, Heliam in curru igneo, Chriſtum in infernum deſcendentem, & à mortuis reſurgentem præfiguraſſe teſtatur. Sacri baptiſmatis beneficia perſpicit. Quanta hodie Saluator per totum mundum erogauerit munera, perpendit. Quantùm hodierna die infernus perdiderit, declarat. *A fol. 50. ad fol. 52.*

Eiuſdem homilia octaua. Diem reparationis noſtræ cum die noſtræ creationis confert. Chriſti fortitudinem & potentiam ex ſcripturis demonſtrat. Virtutem, & Chriſti imitationem perſuadere conatur. *Fol. 53. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia nona. Reſurrectionis dominicæ triumphum celebrat. Mortis exterminium declarat. Chriſti de diabolo obtentam diuina adinuentione victoriam prædicat. De apparitione Chriſti diſcipulis facta, cùm ianuæ clauſæ tenerentur, diſſerit. In Apoſtoli Thomæ incredulitate, mundi vtilitatem agnoſcit. Mortem, Chriſti morte interemptam, deinceps ſomnum dicit nuncupandam. Reſurrectionem futuram, mutuato à natura exemplo comprobare nititur. *Fol. 54. & ſequentibus.*

I. Gersonii de Chriſti Reſurrectione ſermo in illud Apoſtoli; *Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite.* In tres diuiditur partes. Prima tractat de Chriſti Reſurrectione iugiter meditanda. Secunda de noſtri conſuſcitatione ſalubriter affectanda. Tertia de cœli habitatione fœliciter inquirenda. *Tom. 1. part. 2. à col. 611. ad col. 614.*

Eiuſdem ſermo deuotiſſimus vnde ſupra in illud Euangelij, *Ibi eum videbitis, ſicut dixit vobis.* I. A ſepultura Domini exorditur. II. Reſurrectionis Chriſti hiſtoriam iuxta Euangeliſtarum deſcriptionem, proſequitur. III. Modum quærendi & inueniendi Chriſtum, exemplo & imitatione mulierum ſanctarum, præſcribit. IV. Aromata quid myſticè ſignificent, declarat. V. Docet faciendum eſſe Paſcha ſpiritua-

liter, & ab Ægypto ad terram promiſſionis tranſeundum. VI. Duplicem in nobis diſtinguit reſurrectionem, quarum glorioſa Chriſti Reſurrectio cauſa eſt & exemplar: prima reſurrectio animæ dicitur de peccato ad gratiã per iuſtificationem: ſecunda verò corporis, quæ in fine mundi futura creditur. VII. Ex Chriſti Reſurrectione iam facta, futuram omnium demonſtrat reſurrectionem. VIII. Ex diuerſitate meritorum, inæqualitatem & differentiam probat reſurgentium. *Tom. 2. part. 4. ſerm. in feſto Paſchæ, à col. 511. ad col. 521.*

D. Gregorii homilia in Euangelium hodiernum ſecundum Marcum, hac die ad populum habita. Textum euangelicæ lectionis ſuo more ad litteram & ad ſpiritalem intelligentiam commentatur. Deinde agit de duplici vita mortali & immortali: nec-non de Reſurrectione Chriſti iam facta, & omnium futura. Denique Chriſtum Samſoni aſſimilat. *Tom. 3. homil. 21. in Euang. col. 63. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia in Euangelium hodiernum ſecundum Ioannem. I. Per Ioannem ad monumentum citius Petro currentem ſynagogam intelligit: per Petrum verò prius intrantem, Eccleſiam ſiue multitudinem Gentium. II. Textus euangelici ſingulas circumſtantias diſcutit & myſticè interpretatur. III. Paſchalis ſolemnitatis encomia refert. IV. Eſum agni Paſchalis ad Chriſtianos transfert, & tropologicè explicat. V. De Euchariſtia dignè ſumenda diſſerit. *Ibidem homil. 22. in Euangelia à col. 66. ad col. 70.*

S. Gregorii Nazianzeni oratio in Paſcha, & in tarditatem. Vt myſtici exitus de Ægypto peccati, feſtum hodie celebremus, hortatur. Vt efficiamur Dij propter Chriſtum, quoniam ipſe propter nos homo factus eſt, ſuadet. Antiſtitis laudes, & merita pluribus celebrat. *Tom. 1. orat. 41. pag. 673. & ſequent.*

Eiuſdem oratio altera vnde ſupra. I. Hodiernæ celebritatis præconia inſinuat. II. Hoc feſtum cæteris omnibus ſolemnitatibus præfert. III. Dei æternitatem, immenſitatem, & ſimplicitatem, quoad fieri poteſt, exprimit. IV. Diuinum decretum de mundo creando ſubtiliſſimè explicat. V. Mundi creationem pulcherrimè deſcribit. VI. Adami ſtatum in paradiſo terreſtri, eiuſque lapſum declarat. VII. Hominis lapſi per Chriſtum reparationem oſtẽdit, cauſamque incarnationis aſſignat, & Verbum carnem aſſumens miratur. VIII. Nomen Paſchatis exponit. IX. Cur lex ſcripta hominibus ſit data, rationem profert. X. Chriſtum agno Paſchali per omnia aſſimilat. XI. Euangelicam legem cum veteri confert, & ipsâ perfectiorem, leuioremque demonſtrat. XII. Ablationẽm vaſorum aureorum ex Ægypto, myſticè interpretatur. XIII. Cui & cur ſit effuſus Chriſti ſanguis inquirit. XIV. Tranſlationem veteris legis ad nouam, & euangelicam, indicat; ita vt quæ in ipſa obſeruabantur carnaliter, eadem in noua lege gratiæ ſpiritaliter completa videantur. XV. Ad Paſſionis, & Reſurrectionis myſteria contemplanda, & imitanda pluribus incitat. XVI. In hæreticos diuinam Chriſti maieſtatem impugnantes grauiter agit. *Tom. 1. orat. 42, à pag. 676. ad pag. 697.*

S. Gregorii Nysseni oratio prima in ſanctum Paſcha, & de triduano feſto Reſurrectionis Chriſti. I. Hunc diem ſupra omnes alios extollit, omnibuſque diuinis benedictionibus repletum prædicat. II. Hodiernam gratiam figuris veterum Patrum, geſtis Patriarcharum, & oraculis Prophetarum multùm illuſtrat. III. Naturæ noſtræ commutationem hodie peractam agnoſcit. IV. Noui hominis generationem, natiuitatem, educationem, variaſque ætates egregiè deſcribit. V. Hodie nouam creationem, nouos cœlos, terram nouam, nil niſi nouum apparere demonſtrat. VI. Huiuſce diei laudes, & præconia celebrat, Reſurrectioniſque

Chriſti diuerſos refert effectus. VII. Chriſti de dæmone reportatam in triduo ſuæ mortis victoriam depingit. VIII. Eximiam Chriſti virtutē oſtendit ex hoc quod, tam exiguo tēporis ſpatio hoſtes ſuos debellauerit, dæmones ſuperauerit, mortem proſtrauerit, & omnium malorum aceruum diſſoluerit. IX. Tribus gradibus malum dicit emerſum, & ideo conſentaneum erat, vt Chriſtus trium dierum ſpatio morbum humani generis expelleret. X. Sacramentum altaris non ſolum ſacramentum ſed verum probat eſſe ſacrificium. XI. Reſurrectionis Chriſti horam diſcutit. XII. Quonam modo vno eodémque tempore Dominus ſe tribus his dederit, cordi terræ, paradiſo cum Latrone, Patriſque manibus, ſubtiliter explicat. XIII. Iudæorum in noſtrum Paſcha inſurgentium obiectionibus occurrit. XIV. Cur Chriſtus mortem crucis ſibi delegerit atque præſcripſerit, docet. XV. Crucis myſteria depromit. XVI. Reſurrectionis dominicæ hiſtoriam perſtringit, & myſticè exponit. *Tom.2. à pag.* 814. *ad pag.* 831.

Eiuſdem oratio ſecunda vnde ſuprà; Quòd nullo modo inter ſe contrarij Euangeliſtæ diuerſis modis memoriæ prodiderint ea, quæ acciderunt in Reſurrectione Emanuelis. I. Difficultates circa horam Reſurrectionis Chriſti planè dilucidat. II. Eiuſdem Reſurrectionis hiſtoriam deſcribit, præclariſque conceptibus illuſtrat. III. Quare mulieres primæ venerint ad monumentum rationes affert. IV. De quibuſdam mulieribus illuſtri nomine Mariæ inſignitis differit. *Ibidem à pag.* 831. *ad pag.* 848.

Eiuſdem oratio tertia de ſacro feſto Paſchæ & de Reſurrectione, habita in magna die Dominica. I. Cum Dauide omnes gentes hodie ad hymnum vocat, & ad diuinas laudes incitat. II. Aduerſus Ethnicos Chriſti Reſurrectionem irridentes grauiter agit. III. Huiuſce diei magnalia prædicat. IV. Ad bona opera hodierno die agenda dominos hortatur. V. Futuram omnium hominum reſurrectionem eleganter deſcribit. VI. Argumētis & probationibus eorum reprehendit amentiam, qui dicunt reſurrectionem mortuorum numquam futuram. VII. Reſurrectionis veritatem quamplurimis comprobat teſtimonijs, & exemplis. VIII. Cur inueniuntur homines futuram reſurrectionem negantes, docet. IX. Quanta mala ex reſurrectionis negatione euenire poſſint, oſtendit. *Tom.2. à pag.* 848. *ad pag.* 867.

Eiuſdem oratio quarta de ſancto & ſalutari feſto Paſchæ. Hunc diem noua luce coruſcantem intuetur. Ad lætitiam ſpiritalem cohortatur. Diem noſtræ condemnationis cum die hodierna confert: & varios Reſurrectionis dominicæ effectus refert. *Ibidem à pag.* 867. *ad pag.* 869.

Eiuſdem oratio quinta in illuſtrem & ſanctam Domini Deique noſtri Reſurrectionem. Hodiernum diem ex multis commendat. Ignominias quas Chriſtus in ſua pertulit paſſione, recenſet: Reſurrectionis verò gloriam oſtendit. *Ibidem à pag.* 869. *ad pag.* 873.

Gverrici Abbatis de Reſurrectione Domini ſermo primus; in illud Genes. *Nunciauerunt Iacob, dicentes, Ioſeph viuit. Quo audito, reuixit ſpiritus eius, &c.* Chriſtum cum Ioſeph comparat; Apoſtolorum chorum Iacob Patriarchæ aſſimilat; ſignum demonſtrat quo poſſimus ſcire ſi ſpiritus noſter hodie in Chriſto reuixerit. *A pag.* 249. *ad pag.* 255.

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Apocal. *Beatus & ſanctus qui habet partem in reſurrectione prima.* I. Chriſtus prima & ſecunda reſurrectio dicitur: prima animarum, ſecunda corporum. II. Quomodo Chriſti Reſurrectio prima, cauſa eſt & argumentum ſecundæ reſurrectionis futuræ: ſic vnicuique noſtrum prima reſurrectio animæ quæ reuiuiſcit à morte pec-

cati, argumentum eſt & cauſa ſecundæ reſurrectionis, qua corpus liberabitur ab omni corruptibilitate mortalitatis, pulchrè oſtenditur. III. Quo pacto Chriſtus moriendo mortem proſtrauerit, & reſurgendo ipſam triumphauerit, declaratur. IV. Vt pro Chriſto emendo, omnia detrimentum reputemus, & velut ſtercora arbitremur, ſuadetur. V. Euchariſtiæ Sacramentum, vitæ myſterium, & immortalitatis medicamentum nominatur. *A pag. 255. ad pag. 262.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Quòd animabus ipſis duplicem gratiam reſurrectionis ſimplex Chriſti Reſurrectio præparauit: dum & quotidie reuiuiſcunt à morte peccati per operationem myſterij, & hodie maximè reſurgunt à ſomno torporis per deuotionem gaudij, declarat. Reſurrectionis dominicæ hiſtoriam breuiter perſtringit, & myſticè illuſtrat. Vt reſurgat hodie ac reuiuiſcat ſpiritus omnium noſtrum, ſiue ad vigilátiam orandi, ſiue ad inſtantiam operandi, cohortatur. Gradus reſurgendi in mortuo quem Heliſæus ſuſcitauit, agnoſcit. *A pag. 262. ad pag. 268.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo in die ſancto Paſchæ. I. Paſchale conuiuium menſæ & cibis Salomonis myſticè aſſimilat, ita vt triginta cori ſimilæ in eo inueniantur per ſanctæ Trinitatis fidem; ſexaginta cori farinæ per bonam actionem; decem boues pingues per decem præcepta legis; viginti boues paſcuales per alia legis mandata; centum arietes per eminentiſſimos ſcripturæ ſenſus; venatio ceruorum, caprearum, atque bubalorum, & auium altilium, per eiuſdem ſcripturæ alios ſenſus nouos & rariùs auditos, quos lectione & meditatione diſcurrendo ex diuerſis libris quaſi diuerſis ſyluis venamur, & auditoribus nouo quodam ac inuſitato dicendi modo diſpenſamus. II. Alteram profert huiuſce conuiuij expoſitionem, intelligitque per ſimi-

A lam & farinam, doctrinam, quæ eſt in præceptis vtriuſque Teſtamenti; per animalia domeſtica, exempla ſanctorum ex gentibus pro Chriſto peremptorum; per ſylueſtria animalia, actiuos; per aues, contemplatiuos. III. De Euchariſtiæ ſacramento diſſerit, eius excellentiam commendat, vtilitates ex ipſo manantes expandit, indignè communicantes fortiter reprehendit. *Tom. 2. lib. Inſtitut. monaſt. Serm. 94. pag. 416. & ſequentibus.*

S. HYERONIMI ſermo de Reſurrectione Domini, vel potius ipſi adſcriptus. Media pars de verbo ad verbum reperitur apud D. Auguſtinum ſerm. 137. de Tempore, & apud D. Euſebium
B Emiſenum homil. 1. de Paſchate. Altera verò pars etiam habetur apud D. Maximum Homilia prima in feſto Paſchæ. col. 622. & apud eumdem D. Euſebium Emiſenum homil. 2. vnde ſuprà. *Tom. 4. col. 882. & ſequentib. ſerm. 29.*

Sermo alter vnde ſupra, ipſi etiam attributus. Hodiernum diem omnium dierum nominat matrem; eiuſdem diei varia ſacramenta exponit; eumdem cum Sabbato Iudæorum confert; Iudæorum & Chriſtianorum diſcrimen perpendit. *Ibidem ſerm. 34. col. 889. & ſequent. Habetur etiam inter D. Auguſtini ſermones de Tempore ſerm. 136. ſerm. 1. in die Paſcha. Tom. 10.*

C B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo in die Paſchatis. I. Quòd meritò vterque homo noſter interior & exterior hodie lætatur, oſtendit: quia vterque Chriſto conſuſcitatur: interior in re, exterior in ſpe. II. Dominicæ diei ſacramenta aperit. III. Myſterium temporis celebrationis hodiernæ feſtiuitatis declarat. IV. Quænam requirantur ad dignè dominicum Paſcha celebrandum, edocet. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum col. 830. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI in feſto Reſurrectionis Domini ſermo. I. Quòd conformetur mater Eccleſia capiti ſuo Chriſto in ſuis mébris; II. Quòd in filijs

Digitized by Google

toto orbe terrarum diffuſa hodie exultet, & ſpiritali lætitia repleatur. III. Quòd ob beneficia hac die hominibus collata ſit ſpiritaliter lætandum. IV. Quòd hodierna die cunctis, quæ inferius ſunt oblitis, diuinis ſit intendendum laudibus, Deoque gratias agendum. V. Quòd in corde noſtro tanquam myſtica domo hoſpitium ſit parandum. VI. Quòd myſteria hodie peracta tanquam præſentia ſint animo reuoluenda. VII. Quòd verus dominicæ Reſurrectionis cultor, per virtutis ſtudium, & pij amoris incendium mediatori Chriſto inhærere concupiſcat. *Part. 2. pag. 634. & ſequentibus.*

S. Leonis ſermo primus de Reſurrectione Domini. Tractat de duplici vita ac morte, de Reſurrectionis dominicæ documentis, & immortalitate Chriſti; Vbi docet. I. Quamdam eſſe mortem quæ eſt cauſa viuēdi, & quamdam vitam quæ eſt cauſa moriendi. II. Mirabilem extare commutationem hominis, cum de imagine terreni, transfertur ad imaginem cæleſtis. III. Temporalia deſpicienda, & ad cœleſtia anhelandum eſſe toto conatu. IV. Creaturarum nouitatem Chriſti Reſurrectione fuiſſe factam. *A col. 195. ad col. 198.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra; Quòd crux Chriſti ſit ſaluandis ſacramentum & exemplum, & de myſterio Incarnationis. Quòd contra quoſcumque inimicos, dominica cruce tanquam inuincibili armatura muniti, nobis ſit fortiter dimicandum. Quòd crucis vera ſuſceptio ſit interfectio cupiditatum, omniumque errorum abdicatio. Quòd hæretici naturam humanam in Chriſto negantes ſint ſalutiferi ſacramenti impugnatores, & Paſchalis feſti exules. *A col. 198. ad col. 202.*

D. Macharii Ægyptii homilia. Duo complectitur, vnum, geminam reſurrectionem animarum & corporum: alterum, diuerſam reſurgentium gloriam & inæqualitatem, quam varijs

A ſimilitudinibus demonſtrat. *Homil. 36. pag. 193.*

S. Maximi homilia prima in feſto Paſchæ, *A col. 621. ad col. 624. Habetur apud SS. Auguſtinum, Hyeronimum, & Euſebium Emiſenum vt hic ſupra annotauimus in ſerm. D. Hieronymo adſcriptis pag. 140. col. 2.*

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra. *Col. 624. & ſequentibus. Reperitur inter Homilias. D. Euſebij Emiſeni de Paſchate homil. 4. vide hic ſuperius in D. Euſebij Emiſ. ſermonib.*

B Eiuſdem homilia tertia de eodem. I. Docet lætitiam hodiernæ feſtiuitatis omnibus eſſe communem, quia omnes Chriſto reſurgente ſurreximus. II. Reſurrectionis dominicæ veritatem validis confirmat argumentis. III. Iudæorum in poſteros ſuos crudelitatem & impietatem exaggerat. IV. Rurſus quo pacto verum ſit, quod in Chriſto omnes ſurreximus dilucidè exponit. V. Hodiernum diem beatum prædicat, dieque noſtræ creationis longè meliorem. *A col. 626. ad col. 629.*

Eiuſdem homilia quarta in eadem ſolemnitate. I. Magnitudinem beneficij humano generi hodie cōllati ponderat. II. Paſcha myſticè explicat. III. Chriſtianorum ſpiritales ætates deſcribit. IV. Infantium ſimplicitatem commendat, & ad eius imitationem prouo-

C cat. *Col. 630. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia quinta vnde ſupra. Agit de hominis reformatione ac innouatione per iuſtitiam: & de Aquilæ renouatione myſtica à Dauide decantata. *Col. 631. & ſequentib.*

S. Odilonis Abbatis de Reſurrectione Domini ſermo primus. Quòd vera ſit promiſſio Chriſti de reſurrectione corporum facta. Quòd duplex ſit vita, & mors, corporis nimirum, & animæ. Quòd à duplici morte Chriſtus nos liberauerit. *Biblioth. Cluniacenſ. S. Odil. ſerm. 5. col. 383. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem. I. Hortatur vt ad imitationem ſancta-

tum mulierum in odorem vnguentorum Chriſti curramus: & ad auctorem noſtrum virtutum odorem portantes, greſſu mentis ſemper incedamus. II. Reſurrectionis dominicæ hiſtoriam litteraliter & tropologicè perſtringit, & interpretatur. III. B. Virginis Mariæ de ſui dilectiſſimi filij Reſurrectione fidem laudibus celebrat. IV. Chriſti reſurgentis victorias pangit, & reportatos de inimicis glorioſos loquitur triũphos. V. Mala ab Adamo profluentia, cum bonis à Chriſto nobis miſericorditer conceſſis, grauiſſima antitheſi confert. VI. Ad ſpiritalem excitat lætitiam, ob magna & ſacratiſſima hodierno die patrata myſteria. *Ibid. ſerm. 6. à col. 384. ad col.* 388.

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Omnes inuitat ad gaudium, ad exultationem, ad laudes Deo canendas. Quatuor enumerat ſpecialia diuini muneris beneficia, ex omnibus dominicis liberalitatibus excepta; & diuinam bonitatem multùm commendat. *Ibidem ſerm.* 7. *col.* 388. *& ſequentibus.*

Richardi a S. Victore ſermo in die Paſchæ. Imprimis Paſſionem & Reſurrectionem Chriſti non ſolùm veritatem & figuram eſſe dicit, ſed etiam medicinam. Deinde de exemplo & remedio Paſſionis & Reſurrectionis Domini proſequitur: oſtenditque Chriſtum præbuiſſe exemplum humilitatis, & charitatis; (vbi præclara de his virtutibus.) Remedium verò quia medicamento humilitatis ſanatur morbus totius elationis: dono autem charitatis curatur infirmitas cupiditatis. Item remedium Paſſionis in iuſtitia intelligitur & in miſericordia. (Vbi de mortis & inimicorum ſalutis proſtratione.) Inſuper Reſurrectionis remedium in fide & ſpe agnoſcitur: ipsâ etenim reformata eſt fides Apoſtolorum, accenſa ſunt corda: & ardenti inflammata deſiderio immortalitatis futuræ. Præterea docet Domini Reſurrectionem, geminam effeciſſe reſurrectionem, animarum quidem in præſenti, corporum autem in futuro. Porrò exemplum Reſurrectionis attenditur penes ſpiritalem noſtri renouationem, & in virtute profectum. Denique modum tradit dignè celebrandi Paſchatis feſtum, & myſticam proceſſionem inſtituit. *Part.* 1. *à pag.* 570. *ad pag.* 575.

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. in ſacrum Paſcha. Quàm ſit vtile fidelibus, ſæpiſſimè Chriſti myſteria animo reuoluere: & qualiter omnis vita noſtra ſolicitè ſit exigenda, oſtendit. *Tom.* 2. *Auctar. Bibl. Patrum Catech.* 1. *col.* 1285. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo catech. Quòd præſens Paſcha licet venerandum & ingens, tamen ſit ſimulacrum futuri & æterni: ideóque mala præſentia fortiter patienterque ferenda, docet. *Ibidem Catecheſ.* 66. *col.* 1344. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo catechet. Quòd vitijs obire, ac virtutibus reuiuiſcere, ſit feriari quotidie: Dominoque Deo Paſcha peroptabile celebrare. *Ibidem Catech.* 67. *col.* 1345. *& ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus, in illud Apoſtoli; *Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus.* Probat Chriſtum ſe nobis triplici modo exhibuiſſe in eſum; videlicet, ſacramentaliter, ſpiritualiter, æternaliter; & ideò triplex Paſcha fecit nobis, iuxta tria Paſchata à filijs Iſraël celebrata. Ad dignè autem ſacramentale Paſcha celebrandum, Agnumque myſticum comedendum, quinque requiri videntur; expurgatio nimirum, à carnali concupiſcentia, à ſuperbia, ab auaritia, mentis munditia, & veritatis vita. *Tom.* 16. *fol.* 12. *col.* 2. *&* 3.

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud Euangelij, *Ieſum quæritis Nazarenum crucifixum, ſurrexit.* Quinque conſiderantur in hoc diſcurſu, ſcilicet, infinita Chriſti bonitas, ipſius delectabilis ſpecioſitas, admirabilis ipſius charitas, iucunda Dei ſolemnitas, & feruens mu-

lierum charitas. Chriſti bonitas in tribus hodie apparet, in liberatione humani generis à dæmone, à morte, & ab inferno. Reſurgentis ſpecioſitas notatur in eo quòd dicitur Nazarenus, id eſt, floridus; fuerunt autem in ipſo tria genera florum, rubeorum, nigrorum, & candidorum. Saluatoris charitas ex mortis genere colligitur; voluit autem mori morte crucis, vt ſe mortuum verè fuiſſe, & conſequenter verè reſurrexiſſe manifeſtè demonſtraret: vt vnde mors oriebatur, inde vita reſurgeret: vt glorioſiorem de diabolo victoriam reportaret, & qui in ligno omnes vincebat, in ligno ab vno vinceretur. Huius diei celebritas petitur ex eo quod cælum Angelum tranſmiſit, terra præ gaudio exultauit, & infernus ſanctos reſtituit. Charitas mulierum docet nos quærere Ieſum tripliciter, fide, ſpe, & charitate. *Ibid. ſermonib. dominic. fol. 12. col. 3. & 4.*

Eiuſdem in feſto paſchali ſermo tertius in illud; *Hæc dies quam fecit Dominus, &c.* Diem iſtam prædicat admirabilem, amabilem, & deſiderabilem; Admirabilem dicit, quia hoc cœli enarrant, terra demonſtrat, inferi clamant. Amabilem etiam, quia in ea mors ſuperatur, vita reparatur, aditus æternitatis reſeratur. Deſiderabilem quoque à cœlis, vt reparentur: à terris, vt illuminentur: à mortuis, vt ſuſcitentur. In hac autem die tam celebri lætari debet anima, Chriſto reſurgenti congaudendo: à morte cum eo reſurgendo: in ſpe noſtræ reſurrectionis hodie inchoatæ iubilando; Lætari debet & corpus, in nouitate vitæ, & morum honeſtate ambulando: diem feſtum celebrando: & Chriſto reſurgenti laudes decantando. *Ibid. ſerm. feſt. fol. 35. col. 1.*

S. Zenonis Veronensis nouem ſermones de Paſcha. *In primo*, agit de quatuor anni myſticis temporibus: & de die ſacramentali dominicæ Reſurrectionis. *In ſecundo*, de die Reſurrectionis: & de ſpe immortalitatis. *In tertio*, & *in ſequentibus* paucis additis, quibuſdam verò mutatis, ea pertractantur quæ in ſecundo ſcripſit mandauit. *Tom. 2. biblioth. Patr. à col. 754. ad col. 757.*

Eiuſdem ſermo de Reſurrectione. I. Docet de Reſurrectione futura non dubitandum. II. Eius veritatem confirmat. III. Cur aliqui eam audeant denegare, cauſam aperit. IV. Animæ immortalitatem quamplurimis comprobat argumentis. V. Chriſtianos nimio fletu ſuper mortuos plangentes, quaſi non eſſent ad vitam redituros, grauiter reprehendit. VI. Non homines tantùm, ſed penè omnia ſuis mortibus viuere pulchra inductione demonſtrat. VII. De iuſtorum, & iniuſtorum diſcretione, in reſurrectione futura, diſſerit. *Ibidem ſerm. vlt. à col. 792. ad col. 796.*

FERIA SECVNDA Paſchæ.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium. I. Diſcipulorum in via cum Chriſto ambulantium, & à via vera aberrantium incredulitatem oſtendit. II. De Chriſti agnitione in fractione panis, & de carnis eiuſdem Chriſti ſacramentali manducatione diſſerit. III. Hoſpitalitatem multùm commendat. IV. Docet Chriſtum ideo aſcendiſſe in cælum, vt Eccleſia in fide ædificaretur. *Tom. 10. ſerm. 140. de Tempore fol. 198.*

Eiuſdem ſermo de Reſurrectione hac die habitus. I. Incredulitas diſcipulorum & fidelium reprehenditur. II. Ideò Chriſtum fuiſſe crucifixum, vt in cruce oſtenderet veteris hominis noſtri occaſum: & reſurrexiſſe à mortuis, vt in vita ſua noſtræ vitæ demonſtraret nouitatem, docetur. III. Vt peccatis moriamur & Chriſto viuamus, ſuadetur. IV. Diſcrimen inter viuere, & benè viuere oſtenditur. V. Vnde homo

beatè viuat, declaratur. VI. Æternæ vitæ fœlicitas commendatur. *Ibidem ſerm.* 141. *de Temp. fol.* 198. 199.

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, Agit de hodierna Chriſtianorum lætitia, de cōfuſione & pœna Iudæorum, de Chriſti Domini humilitate & erga homines dignatione. *Ibid. ſerm.* 142. *de Temp. fol.* 199. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, de Reſurrectione corporum contra infideles. I. Quomodo ex creaturis poſſimus deuenire in cognitionem Creatoris pulchrè oſtenditur. II. Philoſophorum & Paganorum errores de exitu & reditu animarum recenſentur, & confutantur. III. Immortalitas, & æterna fœlicitas comprobantur. *Ibidem ſerm.* 143. *de Temp. fol.* 199. 200.

Eiuſdem ſermo in Euangelium hodiernum ſecundum Lucam. I. Quare Deus voluerit, vt ex quatuor Euangeliſtis duo tantùm eſſent de numero Apoſtolorum, duo autem alij extra numerum ipſorum, rationem profert. II. Qualiter ſit facta hodierna Chriſti apparitio declarat, & Euangeliſtas concordat. III. Chriſtum hoſpiti aſſimilat, hoſpitalitatemque commendat. IV. Vſuram ſuadet ſed ſpiritalem. V. Ad eleemoſynam ſuos hortatur. VI. Quo pacto adhuc Chriſtum hoſpitio excipere poſſimus, docet. *Ibidem ſerm.* 146. *de Temp. fol.* 201. 202.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Textum explicat tùm ad litteram, cùm ad ſpiritalem intelligentiam: ſtadiorumque ſexaginta myſterium aperit. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiual. de Temp. col.* 7. *& ſequentibus.*

S. Bernardi homilia, de duobus diſcipulis euntibus in Emaus. Euangelium myſticè interpretatur hoc modo. Duo diſcipuli, oratio & meditatio, quæ coniunctione neceſſaria ſibi ad inuicem copulantur, & de Chriſti paſſione acerbiſſima confabulantur: quibus apparet Ieſus, vita ſcilicet, & ſalus: imò & appropinquat, quia iuxta

A eſt ijs qui tribulato ſunt corde; Oculi earum tenentur, ne eum agnoſcant: quia cùm oculi ſint amor & deſiderium, neſcit homo vtrum ſit dignus odio vel amore, nec quando ex hoc exilio tranſmigrans adipiſcatur regnum, & videat Deum; In Emaus proficiſcuntur, hoc eſt, in deſiderium conſilij, per decem mandatorum obſeruationem, ſæculi abrenunciationem, morum conuerſionem, propriæ voluntatis abiectionem, cordis cuſtodiam, & ſermonis circumſpectionem: quæ in ſpatio ſtadiorum ſexaginta deſignantur. Chriſtus illas alloquitur, oratio autem interrogationi reſpondet, & dulces ſuas exprimit querimonias; meditatio verò Ieſu crucifixi

B memoriam animo reuoluit, & quæ Chriſtus paſſus eſt ſibi ante oculos ponit. Conſolatur eas dulciſſimus Ieſus charitatiuè increpando per ſcripturarum authoritatem, ſeu per occultam inſpirationem. Fingit autem Dominus ſe longiùs ire, ſed hæ ambæ diſcipulæ ſuſpirijs & lachrymis cogunt eum vt maneat quoniam adueſperaſcit & inclinata eſt dies, appropinquante enim mundi termino ſuperexcreſcit iniquitatis nox, & lux charitatis minuitur: Tunc intrat cum illis, panem accipit, benedicit, & porrigit, gratiam videlicet. Cognoſcitur in panis fractione, id eſt, in humilitatis virtute; Euaneſcit ab

C oculis, cū enim incipit cordi dulceſcere, tunc fugit, vt de abſentia ſua faciat nos dulciter dolere: ſed dum ob eius abſentiam, poſſident nos dies afflictionis, recogitet memoria cordis ardorem, & deuotionis priſtinum feruorem, dum loquebatur Dominus in ſilentio ad cor animæ: porrò expectet tempus futuræ beatitudinis, vt in patria fideliter enarret, quæ geſta ſunt in via, & quomodo agnitus eſt in fractione panis, in gratiarum diſtributione & communicatione. Cæterùm ſingula Euangelij verba exponit, præclaris conceptibus illuſtrat, & de meditatione, oratione, deuotionis conſolatione, Chriſti peregrina-

Digitized by Google

grinatione, eius potentia in opere & ſermone, pijs cogitationibus, ſanctis affectibus, nec non de humilitate pluribus diſſerit. *A col. 176. ad col. 187.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij, *Manè nobiſcum Domine, &c.* Docet Chriſtum ad mânendum nobiſcum allici per charitatis amicitiam, per orationis inſtantiam, per mentis opulentiam, & per pacis confidentiam. *Tom. 3. pag. 97.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa diſcipulorum verba, *Nonnè cor noſtrum ardens erat in nobis, &c.* Cor hominis dicitur Dei ſpeculum, arca, ager, & caminus; tanquam ſpeculum debet eſſe mundum innocentia: tanquam arca plenum virtutum opulentia: tanquam ager, fructiferum operatione bona: tanquam caminus, accenſum amoris vehementia. *Ibidem pag. 97. 98.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud; *Surrexit Dominus verè.* Oſtendit quòd in ſcriptura ſub atteſtatione veritatis nobis inſinuantur quatuor de Deo. Videlicet, potentia, ſapientia, clementia, & prouidentia; quod quidem ſacris comprobat exemplis. *Ibidem pag. 98.*

S. P. CHYSOLOGI ſermo de Chriſti Reſurrectione, & quarta manifeſtatione facta duobus diſcipulis euntibus in caſtellum. I. Triumphantem Chriſti Reſurrectionem celebrat. II. Solem, qui præter horam, vt Domino cōpateretur, abſceſſerat claritate, cùm reſurgeret Dominus ante tempus occurriſſe aſſeuerat. III. Angeli ſtolam candidam contemplatur. IV. Mulieres introeuntes, & exeuntes de monumento conſiderat, & quæ geſſerunt moraliter exponit. V. Quare Chriſtus hodie diſcipulis apparuerit, & non pluribus, rationem adducit. VI. De Chriſti faciei mutatione paucis loquitur. *Serm. 82. col. 216. & ſequentibus.*

S. GREGORII MAGNI homilia in Euangelium. Hiſtoriam hodiernam breuiter perſtringit, & ſpiritali intelligentia illuſtrat. Ad hoſpitalitatem hortatur: & virtutum praxim ſuadet. *Tom. 3. Homil. 23. in Euangelia, col. 71. & ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud; *De Ieſu Nazareno, qui fuit vir Propheta potens in opere, &c.* Quatuor notantur opera Chriſti, in quibus apparuit potentia eius. I. Opus creationis. II. Opus recreationis. III. Opus miraculorum. IV. Opus retributionis. In primo opere potens apparuit, ſecundùm materiam, quia de nihilo cuncta fecit: ſecundùm modum, quia verbo creauit: & ſecundùm cauſam, quia magna facit. In ſecundo opere potentiam ſuam manifeſtauit in paſſione, in reſurrectione, & in aſcenſione. In tertio opere potens extitit, quia multa operatus eſt miracula, quia ſolâ verbi virtute, quia propria authoritate. In quarto opere ſuam demonſtrat poteſtatem, in omnium creaturarum commotione, in mortuorum reſurrectione, & in reproborum dæmoniorúmque condemnatione. *Tom. 16. ſerm. Dom. fol. 12. & 13.*

FERIA TERTIA PASCHÆ.

S. AVGVSTINI ſermo primus hac die habitus. I. Ex diſcipulorum incredulitate, infidelitatem conditionis humanæ colligit. II. Apoſtolorum, animarumque noſtrarum alternationē egregiè deſcribit, modo enim anima, Petri videlicet, de Deo illuminabatur, modo de ſuo obtenebrabatur. III. Incarnationis myſterium appoſitè explicat. IV. Apparitionem Chriſti duobus diſcipulis factam perſtringit. V. Probum Latronem in cruce Dominum cōfitentem commendat. VI. Quomodo Reſurrectio Chriſti & ipſe Chriſtus ſint in nobis, exponit. (Vbi de fide, de morte vitiorum, & vita virtutum.) VII. Malam vitam deteſtatur, & vt benè viuamus, ſuadet. *Tom. 10. ſerm. 144. de Temp. fol. 200. & ſequentibus.*

T

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo ſecundus, de Reſurrectione. Imprimis aduerſus hæreticos incarnationem & Chriſti veram carnem, verumque corpus negantes grauiter agit, & ex geſtis poſt Reſurrectionem Domini comprobat. Deinde Verbi diuini ineffabilitatem demonſtrat. *Ibidem ſerm.145. de Temp. fol.201.*

Eiuſdem ſermo tertius de Reſurrectione corporum contra Gentiles. Varia inquirit, & ſoluit; Quare Chriſtus poſt Reſurrectioné manducauit? Quare cum cicatricibus reſurrexit, cùm vitia quæ erant prius in corpore non debeant reſurgere cum homine? Quomodo erit corpus terrenum in cœlo? *Ibidem ſerm.147. de Temp. fol.202. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in Euangelium hodiernum. Vulnera Apoſtolorum & diſcipulorum oſtendit; Chriſtum ſuis cicatricibus remedium adhibentem, eoſque ſanantem demonſtrat; Reſurrectionis veritatem confirmat. S. Pauli conuerſionem breuiter explicat. *Ibidem ſerm. 4. ex 17. quos dedit Carthuſia Pariſienſis fol.317. & ſequentibus.*

S. V. Bedæ homilia in euangelicam lectionem. Textum percurrit & exponit, hiſtoricè & tropologicè. Chriſtum ipſa die qua reſurrexit quinquies apparuiſſe teſtatur. Quare Dominus cum vulnerum cicatricibus reſurrexerit, tres cauſas adducit. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. à col. 9. ad col.12.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illud Euangelij hodierni, *Stetit Ieſus in medio.* Docet Chriſtum ſtare in medio Eccleſiæ, & fidelis animæ. I. Ad confortandum per gratiam. II. Ad illuminandum per ſapientiam. III. Ad vindicandum per iuſtitiam. IV. Ad beatificandum per gloriam. *Tom. 3. pag. 98. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Pax vobis.* Quia per peccatum homo inimicitias habuit cum Deo, cum Angelis, cum hominibus, ſiue cum ſeipſo, & cum irrationabilibus: ideò Chriſtus offert fidelibus pacem trium perſona-

A rum ſanctiſſimæ Trinitatis, pacem Poteſtatum angelicarum, pacem creaturarum humanarum, & pacem irrationabilium creaturarũ. *Ibid. pag. 99. col.1. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Oſtendit quomodo bonis hominibus ſit pax in mundo, pax in extremo, pax in iudicio, & pax in cœlo. *Ibidem pag. 99. & 100.*

I. Gersonii ſermo in illud, *Pax vobis.* Reſurrectionis dominicæ certitudinem & veritatem varijs validiſque comprobat teſtimonijs. Pacem Apoſtolorum plenam demonſtrat, quam fruſtrà perturbare conati ſunt inimici varijs obſidionibus & multiplici impetu; Eſt enim Eccleſia & fidelis anima, B turris Dauid fortiſſima & inexpugnabilis, ex qua mille clypei pendent, omnis armatura fortium, in qua Dux inuincibilis charitas, circa quam humilitas profundas fecit foueas, patientia muros & munitiones prouidit, in qua prudentia cuſtos, prouidentia munitiones diſcernit, & timor malè operandi extat loco ianitoris, quæ diligenter cuſtodit quinque portas corporis, contra peccatum ipſum proditorem, & omnem malum eius comitatum. Cæterùm quatuor præcipuas quæſtiones proponit, quibus ſatisfacit. I. Si Chriſtus reſurrexit, quid habuit poſt Reſurrectionem. II. Vtrùm corpus Domini fuiſſet C putrefactum, ſi diù permanſiſſet. III. Vtrùm Chriſtus in ſua Reſurrectione reſumpſerit omnem ſanguinem ſuum, & carnem. IV. Quomodo duo diſcipuli cognouerint citiùs Chriſtum in fractione panis, quàm in verbis eius vel alijs ſignis. *Tom. 2. part. 4. ſerm. in feſto Paſcha, à col.490. ad col.502.*

DOMINICA IN ALBIS.

S. Avgvstini ſermo primus ad Competentes, hac die habitus in qua Neophytorum veſtimenta commutabantur. I. Eos hortatur ad virtu-

tum exercitium præſertim autem orationis, eleemoſynæ, & ieiunij. II. In hac vita mortali lugendum, & plorandum eſſe varijs argumentis oſtendit. III. Quomodo ſit ieiunium obſeruandum, docet. *Tom.10.ſerm.157. de Tempore fol.206. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus concordat de verbo ad verbum cum ſermone quarto feriæ tertiæ Paſchæ, qui inſcribitur de Reſurrectione corporum contra Gentiles, & habetur ſuprà Fer.3. poſt Paſcha pag. 146. col.1. *Ibidem ſerm.158. de Temp. fol.207. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius in Euangelium; Tria complectitur, miraculum hodie factum, quando Chriſtus clauſis ianuis intrauit in domũ; Thomæ incredulitatẽ; & benigniſſimi Saluatoris erga diſcipulum titubantem dignationẽ. *Ibidem ſerm. 159. de Temp. fol. 208. col.1.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra. I. Veritatem hodierni miraculi confirmat. II. Duplicem hominis diſtinguit natiuitatem. III. Noua Eccleſiæ germina alloquitur, & monet, vt fructus bonorum operum producant. IV. Vt imitentur bonos, & malos caueant, hortatur. *Ibidem ſerm. 160. de Temp. fol. 208. col.2. & 3.*

Eiuſdem ſermo quintus. Quantùm profuit Eccleſiæ incredulitas S. Thomæ, declarat. Veritatem Reſurrectionis dominicæ oſtendit. Chriſtum primogenitum ex mortuis prædicat. Quid ſit mortem eſſe in victoria abſorptam, explicat. *Ibidem ſerm. 161. de Temp. fol. 208. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſextus. Reſurrectionem mortuorum certiſſima fide tenendam docet. Geminam agnoſcit vitam, ſicut & mortem. Vt in anima reſuſcitati per fidem, cum iuſtitia viuamus, vt etiam corpore ad æternam lætitiam reſurgamus, cohortatur. *Ibidem ſerm. 162. de Temp. fol. 209. col. 1.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus. I. Chriſti Reſurrectionem præclaris illuſtrat nominibus. II. Ad hoc Dominum reſurA rexiſſe dicit, vt imaginem nobis futuræ reſurrectionis oſtenderet. III. Baptiſmum Chriſtianorum reſurrectioni aſſimilat. IV. De baptizatorum albis veſtibus diſſerit. V. Baptizatos, & eorum fideiuſſores adhortatur. *Ibidem ſerm.163. de Temp. fol.209. col.2.3.*

Eiuſdem ſermo octauus, ad baptizatos, vt bonos non malos in Eccleſia imitentur. I. Chriſtianorum quanta ſit gratia, oſtendit. II. Carnis tentationes ſolicitè vitandas eſſe, fortiterque vincendas docet. III. In adulteros grauiter agit. IV. Peccatorum carnalium etiam ſimplicis fornicationis grauitatem ponderat. *Ibidem ſerm.164. de Temp. fol.209. col.3. & 4.* B

S. Bernardi ſermo primus in octaua Paſchæ, de tribus teſtimonijs in cœlo & in terra. Tractat. I. De filiatione Chriſtianorum adoptiua. II. De victoria tentationis, quæ teſtimoniũ eſt cœleſtis generationis. III. De fide chriſtiana, quæ dicitur victoria mundum vincens. IV. De fide viua, per quam Chriſtus habitat in cordibus noſtris. V. De tribus qui teſtimonium dant in terra, ſpiritus videlicet, aqua, & ſanguis hoc eſt, charitas, baptiſma, & martyrium. VI. De multiplici baptiſmatis genere. VII. De modo mundum triumphandi. VIII. De teſtimonio Patris, Filij, & Spiritus-ſancti in cœlo ob reportatam de mundo victoriam. Vbi explicatur illud D. Ioann. quod hodie legitur. *Omne quod natum eſt ex Deo, vincit mundum, &c. Col.187. & ſequentibus.* C

Eiuſdem ſermo ſecundus de ijſdem teſtimonijs, vnde ſupra. Oſtendit quòd teſtimonium in cœlo, ſit ſtabilitatis Angelorum ſignum: teſtimonium autem in terra, ſignum noſtræ reparationis. Vbi de peccato & caſu dæmonum, de redemptione generis humani, & de triplici teſtimonio noſtræ iuſtificationis; iuſtificatus ſiquidem debet abſtinere à peccatis, pœnitere de malis præteritis, & conuerſatione noua proficere. *Col. 189. & ſequentibus.*

Digitized by Google

S. Bonaventuræ ſermo primus, in illud Euangelij, *Pax vobis.* Pacem ſeruandam docet, propter Principis authoritatem, fœderis firmitatem, iudicis ſeueritatem, & noſtram vtilitatem, quæ ex pace procedit. Hæc autem omnia moraliter pertractat, & ſcripturarum authoritate corroborat. *Tom.* 3. *pag.* 101. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud, *Gauiſi ſunt diſcipuli, viſo Domino.* Tripartitur, agitque. I. De ſubiectione reuerentiæ & humilitatis Chriſto debita. II. De contemplatione diuinæ veritatis. III. De oblatione internæ iucunditatis. Quantùm ad primum docet Chriſti ſubiectum diſcipulum humilitatem fidelis obedientiæ, reſpectu mundi contemnendi: confœderationem charitatis & beneuolentiæ, reſpectu proximi diligendi: & perpetuationem finalis perſeuerantiæ, reſpectu inchoati boni continuandi. Quantùm ad ſecundum, Apoſtolos fuiſſe contemplatos diuinam Maieſtatem triplici modo. I. In mundana creatura eminentem proprietatibus. II. In propria aſſumpta natura reſurgentem cum cicatricibus. III. In propria conſcientia regnantem in cœleſtibus. Quantùm ad tertium, gauiſos eſſe Apoſtolos. I. De cognatione primæ veritatis. II. De acquiſitione perpetuæ hæreditatis. III. De guſtatione diuinæ ſuauitatis. Et ex his tribus habuerunt gaudium verum per amotionem falſi, gaudium perpetuum per excluſionem termini, & gaudium plenum, propter completionem deſiderij. *Ibidem pag.* 102. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Accipite Spiritum ſanctum.* Differit de quatuor accipiendis quæ nobis in Euangelio propoſuit Chriſtus Dominus; nimirum, crucem in caſtigatione corporali, corpus ſuum in communione ſacramentali, Spiritum ſanctum in vnctione mentali, & denarium in remuneratione æternali. *Ibidem pag.* A 103. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Affer manum tuam, & mitte in latus meum.* Conſiderat quatuor bona de Chriſti latere vulnerato profluentia, huius enim beneficio ab ira ſaluamur, in gratia regeneramur, à culpa ſanamur, & in gloria ſublimamur. *Ibidem pag.* 104. *col.* 1. 2.

S. P. Chrysologi ſermo de quinta Chriſti manifeſtatione facta diſcipulis, cum Thomas abeſſet. Cùm Iudæa rebellis in authoris ſui necem manus leuans, terris pacem abſtulerit, concordiamque rerum & elementorum diſſoluerit: hodie Chriſtus ab inferis reuerſus, vt rebus pacem reddat, exclamat, *Pax vobis.* Et cùm etiam ſuos B diſcipulos incredulitate perturbatos videret, ipſis etiam pacem attulit, ſalutatione pacifica eos confirmauit, & ſuæ Reſurrectionis veritatem efficaci argumento comprobauit. *Serm.* 81. *à col.* 215 *ad col.* 216.

Eiuſdem ſermo alter de quinta Chriſti manifeſtatione facta diſcipulis cùm abeſſet Thomas, & de ſexta cùm adeſſet. Euangelicam percurrit exponendo lectionem, varijſque illuſtrat conceptibus. Vbi de triſtitiæ & mœroris tenebris, de vtero clauſo, clauſo ſepulchro, & ianuis clauſis, de pace, paciſque Chriſti effectibus, de poteſtate Sacerdotum in dimittendis peccatis, & de C Thomæ Apoſtoli incredulitate. *Serm.* 84. *à col.* 221. *ad col.* 225.

D. Evsebii Emiseni homilia; ex textu Euangelij hodierni Reſurrectionis dominicæ veritatem cõprobat, Reſurrectionis futuræ omnium hominum certitudinem pluribus confirmat. De cicatricibus peccatorum differit, & ad fidem hortatur. *Homil.* 10. *de Paſch. à fol.* 56. *ad fol.* 59.

Eiuſdem homilia altera. I. Perdici quæ non peperit fouenti, diabolum aſſimilat: genus enim humanum quod non creauerat, occupauerat: quod non genuerat, mentito patris nomine poſſidebat; ſed Chriſtus reſurgens ex mor-

Digitized by Google

tuis ſuos liberauit, diabolum proſtrauit, & inſignem de inimicis ſuis reportauit victoriã. II. Mundi & peccatoris captiuitatem & ſeruitutem deſcribit. III. Quibus debitis egenus homo à diabolo tenebatur adſtrictus, perpendit. IV. Pro liberando homine diuinum conſilium à ſanctiſſima Trinitate excogitatum, refert. V. Qualiter diabolus ius ſuum in homines, magnis præiudicijs irretitus amiſerit, dum appetijt hominem non ſuum, explicat, & quadruplicem huius amiſſionis cauſam adducit. VI. Quaſdam Incarnationis conuenientias affert, & redemptionis noſtræ myſterium declarat. *Homil. 11. de Paſch. à fol. 60. ad fol. 64.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium in octauis Paſchæ habita. I. Textum explanat. II. Miraculum quod hodie legitur de ingreſſu Chriſti in domum ianuis clauſis, verum demonſtrat. III. De miſſione Apoſtolorum, miſſionem Filij à Patre imitanti differit. IV. Quare Spiritus-ſanctus ſit hodie in terra Apoſtolis datus, cùm è cœlo in linguis igneis eſſet poſtea venturus, exponit. V. Apoſtolorum, & Epiſcoporum poteſtatem declarat. VI. Quantùm profuerit Eccleſiæ, incredulitas Thomæ, expendit. VII. Fideles credentes, non videntes conſolatur. VIII. Ad morum compoſitionem, & peccati exterminationem hortatur. IX. & vltimò, Reſurrectionis futuræ certitudinem confirmat. *Tom. 3. Homil. 26. in Euang. à col. 81. ad col. 85.*

S. Gregorii Nazianzeni oratio prima de pace poſt reconciliationem Monachorum habita, huic loco facili negotio aptanda. Varia demonſtrat. I. Monachorum exercitia. II. Veri Monachi effigiem. III. Cur triſtia aliquando commemoranda. IV. Reconciliationis laudes. V. Pro pace obtenta gratiarum actionem. VI. Contentionem pietatis cauſa ſuſceptam longè meliorem eſſe, quàm vitioſã concordiã. VII. Pacem Dei, & Angelorum. VIII. Diſſidentium inſtabilitatem & exterminationem. IX. Mundum & omnia, pace conſeruari. X. Iudæorum calamitates, ob pacis inter ſe & cũ Deo amiſſionem. XI. Non omnem pacẽ amandam. XII. Veram & catholicam de Trinitate doctrinam firmiter tenendã. *Tom. 1. orat. 12. à pag. 190. ad pag. 205.*

Eiuſdem oratio ſecunda de pace. I. Aduerſus hæreticos, Monachorum ob diſſidium euentum calumniatores. II. Quòd malis linguis ſit occurrendum, oſtendit. III. Arrianos & Sabellianos ſanctiſſimam Trinitatem negantes impetit. IV. Quæ de ſumma Trinitate credere debeant fideles, declarat. *Ibidem Orat. 13. à pag. 205. ad pag. 213.*

Eiuſdem oratio tertia de pace. I. Pacis dulcedinem oſtendit. II. Eius encomia celebrat. III. Sui temporis ob diſcordiam ſtatum miſerabilem deplorat. IV. Diſſenſionem viuis coloribus depingit. V. Quid cõſiderandum dum conuitijs afficimur, docet. VI. Non ideò damnandam eſſe religionem, quod in ea mali ſint Prælati, declarat. VII. Concordiam rerum omnium pulchritudinem demonſtrat. *Ibidem Orat. 14. à pag. 213. ad pag. 224.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo Dominica prima poſt Paſcha habitus, in illud Act. 1. *Poſt paſſionem ſuam Chriſtus præbuit ſeipſum viuum, &c.* I. Chriſtum ſuam Reſurrectionem probaſſe oſtendit multipliciter, frequentiã apparitionum, teſtimonio Angelorum, oſtenſione vulnerum, eſu, vel potius, vſu ciborum, expoſitione ſcripturarum, & operatione miraculorum. II. Quomodo verum ſit, quod tribus diebus & tribus noctibus iacuerit in ſepulchro, demonſtrat, & Euangeliſtas conciliat. III. Vtrum Chriſtus poſt Reſurrectionem ſuam nudus apparuerit, an indutus? quærit, & quæſtioni ſatisfacit. IV. Vbi-nam Chriſtus erat per quadraginta dies, proponit, & ſoluit. V. An ipſo die mortis anima Chriſti ſtatim in infernum deſcenderit, inqui-

rit, & inquiſitioni reſpondet. VI. Per regnum Dei quatuor intelligit, vniuerſalem videlicet Eccleſiam, cæleſtem patriam, fidem rectam, & ſacram ſcripturam. *Tom.1.pag.51.ad pag.55.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catecher. in octauam Paſchæ. De horrendo tribunali, déque præſentis vitæ noſtræ diebus circumſpectè tranſeundis, nec-non de vitijs deteſtandis. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 5. col. 1289. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo catechet. de pace hac die habitus. Agit de pace interiori & exteriori, vtramque commendat. *Ibidem Catech.11. col. 1295.& ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus in octaua Paſchæ, ſuper illa D. Ioann. verba quæ hodie leguntur. *Tres ſunt qui teſtimonium dant, &c.* In duas autem diſtribuitur partes; Prima duodecim teſtimonia Diuinitatis Chriſti refert; Secunda tractat de tribus teſtimonijs quæ ſunt in terra: vbi quinque bona in ſanguinis Chriſti effuſione enumerat: Dominum triplicem aquam nobis dediſſe oſtendit: Eumdem emiſiſſe ſpiritum, vt nos viuificaret, vt ſanctos de inferno liberaret, & vt emittendi ſpiritum nobis exemplum præberet. *Tom.16. ſerm. Domin. fol. 13. col.1.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *Pax vobis.* De triplici pace diſſerit, cum Deo nimirum, cum ſeipſo, & cum proximo. Quantùm ad primam tria requiri dicit, vt homo Deum timeat, in eo ſpem ſuam reponat, & mandatis eius obediat. Quantùm ad ſecundam, docet tria homini neceſſaria eſſe, vt Deo ſe totum ſubijciat, vt bonam voluntatem ſemper cuſtodiat, & vt omnes motus animi & corporis ſecundum prudentiam ſpiritus regat. Quantùm ad tertiam ſimiliter tria requirit, vt quæ placita ſunt Deo operetur, vt nulli iniuriam faciat, & vt omnibus benefaciat. Inſuper tria quæ pacem deſtruunt notat: hæc autem ſunt ſuperbia, iracundia, & quælibet iniquitas. *Ibidem col.2.*

DOMINICA SECVNDA post Paſcha.

S. AVGVSTINI ſermo de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, *Ego ſum paſtor bonus, &c.* I. Bonos paſtores à malis charitate diſcernit. II. Non omnes, qui pro ſuis ouibus ſanguinem fuderunt, veros paſtores eſſe aut martyres oſtendit. III. Quantum ſit bonum charitas, ponderat. IV. Vnitatem inter paſtores commendat. V. Chriſtum verum & bonum paſtorem prædicat. VI. Vnitatem fidelium celebrat. VII. Chriſti decorē, etiam inter ſupplicia, agnoſcit & contēplatur. VIII. In hæreticos & alios diſſenſionis & diuiſionis amatores grauiter agit. *Tom.10. ſerm. 50. de verbis Domini ſecundum Ioannem fol. 42. & ſequentibus.*

S. BASILII SELEVCIÆ oratio in illud Euangelij, *Ego ſum paſtor bonus.* I. Paſtorum, quos ſcriptura refert, laudes & encomia prædicat. II. Deum paſtorem agnoſcit, qui nec homines paſcere erubeſcit. III. Phariſæos ouium iugulatores, non paſtores nominat. IV. Chriſti paſtoris animarum artes humanitatis & manſuetudinis plenas, quæ ſupra ouium placiditatem ſunt, conſiderat. V. Vtilitates, quæ ex paſtoris noſtri morte, ouibus euenerunt, exprimit. VI. Vt paſtorem noſtrum non deſpiciamus, cohortatur. *Orat. 16. à pag. 142. ad pag. 146.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Euangelium hodiernum. Chriſtum, verum & bonum paſtorem commendat à tribus, à ſolicitudine vigilantiæ, in executione paſtoralis officij: à latitudine beneuolentiæ, in expoſitione corporis proprij: à diſcretione prudentiæ, in defenſione & liberatione ſui gregis, non alieni. Quantùm ad primum, probat Chriſtum humanum gregem ſuum erudijſſe documento ſalutaris doctrinæ vel prædicationis, pauiſſe ſubſidio ſa-

cramentalis refectionis, & defendiſſe præſidio virilis protectionis. Quantùm ad ſecundum, oſtendit ipſum ſuam poſuiſſe animam, in pretium humanæ redemptionis, ad liberandum captiuos: in argumentum præcipuæ dilectionis, ad inflammandum tepidos: & in exemplum virtuoſæ imitationis, ad animandum timidos. Quantùm ad tertium, docet eumdem Dominum & paſtorem liberaſſe oues ſuas, quæ habent ſimplicitatem innocentiæ, per rectitudinem puræ intentionis: tractabilitatem patientiæ, per tolerationem omnimodæ tribulationis: & fœcunditatem multiplicem bonæ operationis. *Tom. 3. ſerm. Domin. pag. 104. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Paſtoris noſtri Chriſti bonitatem demonſtrat, in paſcendo, in defendendo, in cognoſcendo, & in vniendo. Paſcit Chriſtus oues ſuas, per doctrinam, per gratiam, per Euchariſtiam. Defendit illas contra lupum, leonem, & vrſum, id eſt, contra mundum, dæmonem, & carnem. Cognoſcit eas, quæ fidei oculo ipſum paſtorem ſuum agnoſcunt, quæ mandatis paſtoris obtemperant, & quæ paſtorem ſequuntur. Congregat autem cunctas oues ſuas & ſibi vnit, in mundo per fidem & charitatem, in iudicio, & in cœlo. *Ibidem pag. 106.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud Euangelij, *Animam meam pono pro ouibus meis.* Docet Chriſtum paſtorem noſtrum animam ſuam dilectam dediſſe in pretium redemptionis, in ſignum dilectionis, in monumentum recordationis, & in exemplum imitationis. *Ibidem pag. 106. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa verba, *Alias oues habeo, quæ non ſunt ex hoc ouili, & illas, &c.* Quinque complectitur, nimirum, ouium Chriſti adductionem, deductionem, perductionẽ, eductionẽ, & inductionẽ. Adducit autem Chriſtus, verus paſtor animarum, pœnitentes, deducit proficientes, perducit conſummantes, educit decedentes, inducit peruenientes, ſcilicet ad Patrem. *Ibid. pag. 107. & ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de bono paſtore. Imprimis boni paſtoris mentionem infert, officiumque declarat. Deinde de ipſo, qui ſolus bonus, ſolus paſtor, ſolus paſtorum paſtor eſt, fusè pertractat. Inſuper ipſius erga oues amorem demonſtrat: & mortem pro ouibus ſubijſſe in ipſarum commodum oſtendit. Denique quærit & explicat, quæ vis, quæ ratio ſit tanti amoris, quæ huius cauſa mortis, quæ huius ſit vtilitas paſſionis, vbi quædam de ſpe futuræ reſurrectionis. *Serm. 40. col. 104. & ſequentibus.*

S. I. Chysostomi ſermo in memoriam Martyrum, quòd paſtor & ouis ſit Chriſtus: nec-non de velo & propitiatorio. I. Ex verbis hodierni Euangelij paſtoris noſtri Chriſti benignitatem demonſtrat, qui ſpontè pro ouibus mori dignatus eſt: & potentiam eius prædicat. II. Paſtoris & ouis diſcrimen examinat. III. Chriſtum & ouem eſſe, & paſtorem comprobat. IV. Omnia quæ in veteri lege obſeruabantur ad Chriſtum referri debere oſtendit. V. Scripturarum diuinarum veteris & noui Teſtamenti veritatem & infallibilitatem pluribus commendat, & in hæreticos ſcripturas in prauos ſenſus detorquentes grauiter agit. *Tom. 6. à pag. 265. ad pag. 279.*

S. Ephræm Syri paræneſis de ſtatu præpoſitorum, ac de cura paſtorali. I. Docet quo ſtudio & affectu paſtores oues ſibi commiſſas curare ac regere debeant. II. Non eſſe cuiuſuis, ſed perfectorum virorum ſuſcipere onus animarum, oſtendit. III. Virtutes paſtori ſeu prælato requiſitas refert. IV. Vt bonum exemplum ſubditis præbeant, ſcandalaque vitent adhortatur. *Tom. 2. Paranes. 15. pag. 357. & ſequentibus.*

Eiuſdem paræneſis; De non grauando ſubditos atque obedientes; De eo,

qualem oporteat eſſe Præfectum; De obedientia ſubditorum; De adhortationibus libenter audiendis, & cuſtodiendis. *Ibidem Parænes. 16. pag. 359. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo in Concilio Remenſi hac die habitus. In tres diuiditur partes, prima agit, de pabulo doctæ prædicationis; ſecunda, de pabulo ſanctæ conuerſationis; tertia, de pabulo piæ ſubuentionis. Quantùm ad primam probat officium eſſe de neceſſitate annexum paſtorali dignitati, paſcere oues pabulo prædicationis, dando animam quoad vim rationalem pro eis. Item paſcere oues authoritatiuè pabulo prædicationis dando animam rationalem pro eis, eſſe officium quod nulli fas eſt exercere niſi miſſo: nec mittendum eſſe, niſi idoneum & probatum. Vbi quædam documenta & conſilia pro prædicatorum officio ritè exequendo tradit, quæ nuncupat prouiſiones. Quantùm ad ſecundam tres inducit conſiderationes, quarum hæc eſt prima. Bonus paſtor nequit animam dare pro ouibus ſecundum vim iraſcibilem, niſi prius ſtuduerit eijcere tyrannidem rapacem, quæ dicitur lupus auaritiæ. Secunda; Bonus paſtor nequit animã ſuã dare pro ſuis ouibus, ſi retinet in ſe vel in ſuis tyrannidem deceptricem, quæ nuncupatur lupus fallaciæ. Tertia; Bonus paſtor neſcit dare animam ſuam pro ſuis ouibus; ſi in ſe vel in ſuis tyrannidem voracem nutrit, quæ eſt lupus gulæ atque luxuriæ. Quantùm ad tertiam pro collatione ſacramentorũ quibus nutriuntur oues duodecim numerat prouiſiones, ſiue inſtructiones. *Tom. 1. à col. 615. ad col. 634.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium. I. Textum percurrit ſuo more, & explicat. II. Chriſtum bonum paſtorem oſtendit, qui fecit quod monuit. III. Mercenarium eſſe docet eũ, qui locum quidem paſtoris tenet, ſed lucra animarum non quærit. IV. Quid

A ſit, ex aduerſo aſcendere, exponit. V. Quæ ſint ſpiritalium ouium paſcua declarat. *Tom. 3. Homil. 14. in Euang à col. 35. ad col. 38.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo hac die dictus in Euangelium. Tractat de bonitate paſtoris, Chriſti, qui bonus eſt in natura, in effectu, & in officio: de animæ triplici vocabulo & acceptione in ſcripturis: de tribus alimentis quibus nos paſcit Chriſtus: de mercenario, lupo, & oue: de modo quo Chriſtus ſuas oues cognoſcit: & de ouium proprietatibus. *Tom. 1. ſerm. Dominical. à pag. 55. an pag. 58.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo

B de euangelica lectione. Tria conſiderat, Chriſti paſtoris bonitatem, magnã ipſius charitatem, & electorum ſanctitatem. Pro primo docet tria boni paſtoris eſſe officia; oues defendere, in bonis paſcuis tenere ac paſcere, & errantes requirere. Pro ſecundo, tria enumerat, quę nobis dedit Chriſtus, in quibus apparuit magna eius charitas; nimirum corpus in cibum, ſanguinem in potum, & animam in pretium. Pro tertio, tres actus ſanctitatis ſeu bonitatis profert, nulli videlicet nocere, iniurias patienter ferre, & ſua & ſe omnibus libenter tribuere. *Tom. 16. ſerm. Domin. fol. 13. col. 3. 4.*

C

DOMINICA TERTIA post Paſcha.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Lectionem hodiernam iuxta ſenſum litteralem & tropologicum commentarijs illuſtrat, & breui explicatione perſtringit. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. col. 16. & ſequentibus.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illud, *Iterum modicum, & videbitis me.* Conſiderat quomodo Deus videatur in mundo à credentibus, in extremo à decedentibus, in cœlo à fruentibus, & in judicio à reſurgentibus. *Tom. 3. ſerm.* Do-

Domin.pag. 108.

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Notat Deum videre omnes ſimplici notitia generali, bonos in gratia ſpiritali, malos in ira iudiciali, & beatos in gloria æternali. *Ibidem pag.* 108. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud, Euágelij, *Mundus autem gaudebit, vos verò, &c.* In tria diſtribuitur membra. I. Agit de illicita delectatione mundanæ lubricitatis. II. De temporanea tribulatione apoſtolicæ religioſitatis. III. De futura conſolatione æternæ iucunditatis. Quantùm ad primum docet gaudium ſiue delectationem mundi comprehendi ſub triplici differentia, ſub carnali laſciuia, inſatiabili pecuniæ B copia, & excellentia honoris ſeu iactantia. Quantùm ad ſecundum oſtendit ſanctos Apoſtolos ſicut viros religioſos triplicem habuiſſe tribulationem, videlicet lachrymoſæ contritionis in propriæ tranſgreſſionis recordatione, doloroſæ compaſſionis in dominicæ paſſionis meditatione, & deſolationis in Chriſti præſentiæ corporalis priuatione. Quantùm ad tertium, Apoſtolos triplex gaudium habuiſſe demonſtrat; nimirum, internæ dilectionis, propter euaſionem mortis æternæ: mutuæ congratulationis, propter cohæredationem cœleſtis patriæ: lætitiæ, & conſolationis, propter viſionem reſurgentis ſapientiæ. *Ibid. fol.* 109. *& ſeq.* C

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba, *Triſtitia veſtra vertetur in gaudium.* Quadruplicem conſiderat verſionem, triſtitiæ in lætitiam, lætitiæ in triſtitiam, tritiſtiæ in triſtitiã, & lætitiæ in lætitiam. *Ibidem fol.* 110. *& ſequentibus.*

S. Ephræm Syri oratio huic Euangelio aptanda. Docet enim non eſſe in hac vita ridendum, ſed lugendum potius atque plorandum. *Tom.* 1. *pag.* 104. *& ſequentibus.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo in Euangelium. I. Lætitiam mundanam A ſtultam eſſe colligit ex tribus, quia non eſt modò tempus, non eſt locus, nec eſt cauſa. II. Docet ſapientiæ eſſe triſtari propter tria, qui a per triſtitiam corripitur hominis malitia, homo euadit æterna ſupplicia, & acquirũtur gaudia æterna. III. Futuram Sanctorum lætitiam in tribus conſiſtere oſtendit, in diuinæ præſentiæ conſolatione, in ſumma cordis exultatione, & in æternitatis aſſecutione. *Tom.* 16. *ſerm. Dominic. fol.* 14. *col.* 1. *&* 2.

DOMINICA QVARTA post Paſcha.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium, in quo tractatur de incredulitate in Chriſtum, quæ ſimpliciter dicitur peccatum, quod ex ſcriptura clarè demonſtrat; & quomodo ad fidem diſcipulis & fidelibus augendam & meritum complendum, expediens erat vt Chriſtus ad Patrem abiret, & præſentia eius ſenſibili priuaremur. At tandem quid ſit, mundum à Spiritu ſancto argui de peccato, de iuſtitia & de iudicio breuiter explicat. *Tom.* 10 *ſerm.* 60. *de verbis Domini fol.* 50. *à col.* 1. *ad.* 3.

Eiuſdem ſermo in illa Euangelij verba *arguet mundum de peccato, &c.* In quo multæ difficultates ſoluuntur; Cur de ſolo incredulitatis peccato mundus ſit à Spiritu-ſancto redarguendus; Quæ differentia inſit inter credere Chriſtũ, & credere in Chriſtũ; Vbi dicitur, fidem veram & viuam non ſeparari à ſpe & charitate, contra huiuſce temporis hæreticos; De qua iuſtitia mali homines ſint increpandi; Vbi obiter notat miſericordiam erga proximum à nobis exhibitam dici noſtram iuſtitiam; Quomodo Chriſtus ſit vnum cum Patre, & vnum nobiſcum; Quid ſit, mundum argui de iudicio, & quædam alia eiuſmodi. *Tom.* 10. *ſerm.* 61. *de verbis Domini fol.* 50. *col.* 3. 4. *&* 51. *col.* 1. *&* 2.

Digitized by Google

S. V. Bedæ homilia in Euangelium, in qua textum ad litteram, & ad myſterium Patrum veſtigia ſequendo, exponit: & ad Chriſtum imitandum fideles hortatur. *Tom. 7. homil. Æſtiual. col. 18. 19. & ſequentibus.*

S. Bonaventuræ ſermo primus de peccati reprehenſione inſtituitur, & tria declarantur. I. Peccatum redargui corde quatuor modis. II. Idem argui ore quadrupliciter. III. Idem etiam opere reprehendi quadrifariam, in illud, *arguet mundum de peccato, &c. Tom. 3. Dom. 3. poſt Octau. Paſch. pag. 111.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa verba Euangelij, *Princeps mundi huius iam iudicatus eſt*, oſtendit dæmonem, principem malum, imò peſſimum eſſe, & tyrannum quia fraudulentiſſimus, quia inquietiſſimus & turbulentiſſimus, quia crudeliſſimus, quia iniuſtiſſimus in retributione exiſtit: è contra Chriſtus bonus princeps ob quatuor præclara & ſupradictis contraria, ob fidelitatem, ob pacem, ob clementiam, & iuſtitiam. *Ibid. pag. 111. & 112.*

Item eiuſdem ſermo tertius in illud, *Cum venerit ille ſpiritus veritatis, &c.* De Spiritu ſancto loquitur, cuius benignitatem, dignitatem, & liberalitatem prædicat; quoad benignitatem docet eum ad nos venire vt medicum, vt magiſtrum, vt Regem; quoad dignitatem oſtendit illum admirabilem, venerabilem, & deſiderabilem; quoad liberalitatem declarat eumdem. S. S. docere nos triplicem veritatem, ad quam omnis veritas reduci poteſt. *Ibid. pag. 112. 113.*

Item eiuſdem ſermo quartus in illud Euangelij, *Spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem.* Tribus conſiderationibus concluditur, quis doceat, quos doceat, & quid doceat. In I. Probat Patrem, filium & ſpiritum ſanctum nos docere. In II. Humiles, mites, & ſpirituales à tribus iſtis Diuinis Magiſtris doceri. In III. Verò triplicem veritatem in hac cœleſti ſchola didiſci, nimi-A rùm veritatem doctrinæ, veritatem vitæ, & veritatẽ iuſtitiæ. *Ibid. pag. 113. 114.*

S. Gaudentius Brixiensis diſcurſum habet de promiſſione paracliti, huic Euangelio aptandũ, Spiritus ſancti Diuinitatem, & cum patre & filio vnitatem in ſubſtantia probat; quibus alis ad Diuinæ Trinitatis cognitionem eleuari poſſimus, docet. Vbiquitatem Diuinæ naturæ & trium perſonarum ſanctiſſimæ Trinitatis, verbis dauidicis, ex Pſ. 138. appoſitè explicat, ac tandem quid ſit Spiritum ſanctum in nomine filij à patre mitti, docet, & exponit. *Tom. 2. Biblioth. Patrum Tractat. 14. col. 83. 84. 85.*

B S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in Euangelium tria docet de quibus ſpiritus ſanctus arguet mundanos, de peccato quod debebant fugere propter tria mala, de iuſtitia qua abundare debebant ſimiliter propter tria bona, de iudicio quod illis timendum erat ob triplicem rationem. *Tom. 16. ſerm. Dom. pag. 14. col. 4.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *Arguet mundum, &c.* Oſtendit peccatores in præſenti, & in futuro arguendos; in præſenti ab inſpiratione & diuino lumine, à prædicatione, à propria conſcientia ſiue ſyndereſi; in futuro autem, à proprio peccato, ab omni C creatura, & à Chriſto cum æquitate, cũ furore, & abſque indulgentia. *Ibid. pag. 14. col. 4. pag. 15. col. 1.*

DOMINICA QVINTA
poſt Paſcha.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium. I. Docet nos quidem malos eſſe, ſed Patrem bonum habere. II. Bonum vnum eſſe quod facit bonum oſtẽdit: & bonum alterum vnde facimus bonum. III. Eleemoſynam multùm commendat. IV. Conſilium dat lucrorum. V. Vt ſimus Dei mendici iuſtitiam poſtulantes hortatur. VI. Perſeueran-

Digitized by Google

tiam in oratione ſuadet. VII. In oratione quis petat, quid, & à quo, diſcutit. VIII. Naturalem pauperum & diuitum æqualitatem demonſtrat, tam in in natiuitate, quàm in morte. IX. Diſcrimen ponit inter eſſe diuitem, & velle fieri diuitem. X. Superbiæ cauſam, diuitias dicit. XI. Temporalia contemnit, & cœleſtia, quæ in æternum manent expetit. XII. Diuites eum pauperibus confert. XIII. Cibos ſuperfluos & nimis precioſos deſpicit. *Tom. 10. ſerm. 5. de verbis Domini ſecundum Matthæum fol. 3. col. 4. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo facilè huic diei aptandus, de eo quod ſcriptum eſt, *Domine doce nos orare*. I. Oratio dominica commendatur. II. *Pater noſter* exponitur. III. Frequens communio ſuadetur. *Ibidem ſerm. 28. de verb. Dom. ſecundum Lucam fol. 25.*

B

Eiuſdem ſermo in illud Euangelij Rogationum, *Quis veſtrum habet amicum, &c.* Multa complectitur. I. Dei voluntatem in deſiderijs noſtris implendis, & petitionibus exaudiendis: plus enim vult ille dare, quàm nos accipere: plus vult miſereri quàm nos à miſeria liberari. II. In ſcripturarum difficultatibus orationi incumbendum eſſe, & ad Deum recurrendum. III. Diuerſas trium panum, de quibus Euangelium ſupradictum loquitur, myſticas expoſitiones. IV. Charitatem rectè pani aſſimilari: ſicut fidem, piſci: & ouo ſpei virtutem. V. Lapidis, ſerpentis, & ſcorpionis morales interpretationes. VI. Patientiæ formam, quam tenere debemus in aduerſis. VII. Terrenorum contemptum, & æternorum deſiderium. VIII. Spei commendationem. IX. Regni terreni, & cœleſtis diſcrimen. *Ibidem ſerm. 29. de verb. Dom. ſecund. Luc. fol. 25. & ſequentibus.*

C

Eiuſdē ſermo vnde ſupra. Agit de ianua pietatis domus Domini orationib⁹ opportunè & importunè pulſanda: de Angelorū obſequio: de precum noſtrarū exauditione: & de conuiuio ſpiritali

A

animæ cum Chriſto. *Ibidem ſerm. 171. de Temp. fol. 212. col. 1. & ſequentibus.*

S. V. Bedæ homilia in Euangeliū hodiernū. I. Has quæſtiones proponit & ſoluit. Quare quotieſcumq; poſtulam⁹, non exaudimur. Cur ſæpiſſimè in futurum differatur noſtræ petitionis effectus. II. Textum euangelicum litteraliter & moraliter exponit. III. Vt non ſolùm verba, & opera noſtra, ſed ipſa quoque cordium ſecreta diuinis aſpectibus digna reddamus, hortatur. IV. De malis cogitationibus cordium expellendis diſſerit. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. à col. 22. ad col. 25.*

Eiuſdem homilia in Litanijs maioribus & minoribus, feria ſecunda Rogationum habita in Euangelium. Textus exponitur ab initio ad finem. Amicus ad quem media nocte venitur, ipſe Deus intelligitur. In tribus panibus, myſterij Trinitatis intelligentia notatur. Media nox tribulatio nuncupatur. Amicus autem qui venit de via, noſter animus dicitur. Et ſic de cæteris huius parabolæ circumſtantijs. *Ibidem à col. 25. ad col. 30.*

Eiuſdem de maiori litania ſermo, ſeu diſcurſus breuiſſimus, in quo inſtitutionis Litaniarum & Rogationum cauſas aperit. *Ibid. col. 360. & ſequentib.*

S. Bonaventuræ ſermo primus tripartitus in illud, *Petite & accipietis, vt gaudium veſtrum, &c.* Prima pars tractat de congruentia conuenienti debitæ diſpoſitionis ad obtinendum quæ poſtulamus, ex parte noſtri; fieri autem debet triplici modo, ſinceriter, cum rectitudine conſcientiæ, in declinando mala: prudenter, cum diſcretione prudentiæ, in eligendo bona: fiducialiter, cum certitudine confidentiæ, in expectando futura. Secunda pars agit de liberali affluentia ſupernæ diffuſionis; iuxta enim prædictam diſpoſitionem, accipiet petens triplex bonum à diuina miſericordia; nimirum claritatem ſapientiæ dirigentis animam quantùm ad rationalem: pretioſitatem diuinæ

gratiæ animam ſtabilientis, quantùm ad concupiſcibilem: & ſoliditatem conſtantiæ roborantis animam, quantùm ad iraſcibilem. Tertia pars differit de efficacia completæ perfectionis ex parte doni; tandem enim gaudebimus de aperta viſione primæ veritatis, in quieta fruitione fraternæ ſuauitatis, & in firma tentione diuinæ immobilitatis. *Tom. 3. pag.* 114. *& ſequentibus.*

A

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Quadruplicem conſiderat plenitudinem, miſericordiæ ſcilicet, in mundo: iuſtitiæ, in iudicio: lætitiæ, in cœlo: & miſeriæ, in inferno. *Ibidem fol.* 115.

B

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Ipſe enim Pater amat vos, &c.* Docet nos Patrem æternum habere propitiatorem in mundo, ſuſceptorem in extremo, glorificatorem in cœlo, & amatorem ab æterno. *Ibidem fol.* 115. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba, *Nunc ſcimus, quia ſcis omnia.* Agit de duplici ſcientia humana & diuina. Humana quinque de Deo ſcire debet: nimirum poteſtatem eius, veritatem, bonitatem, voluntatem, & ſeueritatem. Diuina verò etiam quinque alia de homine cognoſcit; videlicet, aduerſa quæ ſuſtinet, neceſſaria quibus indiget, merita quæ habet, tempora quæ timet, & ſtipendia quæ recipiet. *Ibidem fol.* 116.

C

Eiuſdem ſermo quintus in diebus Rogationum habitus, ſuper illa Eſther verba, *Eſther Regina confugit ad Dominum pauens periculum.* Tria diſcutit ad impetrandum aliquid à Domino requiſita; neceſſaria eſt enim conſcientia benè ordinata, per fidem eleuata, & cauſa ſiue ratio manifeſta. *Ibidem fol.* 116. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in illud D. Iacob. *Confitemini alterutrum peccata veſtra.* Docet confeſſionem debere eſſe propriam, veram, puram, integram, mundam, & piam. *Ibid. fol.* 118.

Eiuſdem ſermo ſeptimus vnde ſupra, in illud, *Petite & dabitur vobis.* Monet, vt in noſtris orationibus neceſſitatem quam habemus, attendamus, necnon petitionis dignitatem, & diuinam largitatem. Neceſſitas noſtra ſe tenet ex tribus, ex inimicorum noſtrorum ſeueriſſima impugnatione, ex hominis viliſſima defectione & paupertate, & ex iudicis grauiſſima offenſione. Dignitas petitionis attenditur penes petentem, rem petitam, & modum petendi. Largitas diuina, in rebus ſpiritualibus, temporalibus, & æternis nobis diuinitùs collatis, comprobatur. *Ibid. fol.* 118. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra. Tractat de modo, quo Deus dat, & de donis eius ac datis. Quantùm ad I. Docet Deum dare certiſſimè, copioſiſſimè, prudentiſſimè, & frequentiſſimè: ſiue, indubitanter, abundanter, prudenter, & inceſſanter. Quantùm ad II. Quinque Dei data enumerat, quibus homo, quaſi quinque talentis ditatus, lucra ſpiritualia cumulare debet. Datum primum dicitur naturæ, ſecundum fortunæ, tertium potentiæ mundanæ, quartum ſcientiæ, & quintum gratiæ. *Ibidem fol.* 119.

Eiuſdem ſermo nonus in illud, *Confitemini alterutrum peccata veſtra.* Confeſſionis vtilitates recenſet. Confeſſio ſiquidem liberat à malo culpæ, miſeriæ, & gehennæ: adiuuat in tentatione ad triumphandum, in oratione ad impetrandum, & in operatione ad fructificandum: inuenit faciem Chriſti pacatam, portam cœli reſeratam, & coronam regni magnificatam. *Ibidem fol.* 119. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo decimus in illud, *Quærite & inuenietis.* Cùm Dei regnum ſit inueniendum, vt illud quæramus allicit nos temporis opportunitas, loci amœnitas, inueniendæ rei prætioſitas, & inueniendi ſecuritas. *Ibidem fol.* 120.

Eiuſdem ſermo vndecimus vnde ſu-

Digitized by Google

pra. Docet illum, qui quærit meditando, orando, & benè agendo, inuenire in mundo gratiam, in iudicio iuſtitiam, & in cœlo gloriam. *Ibidem fol.* 110. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo duodecimus in illa. D. Iacob. verba, *Confitemini alterutrum peccata veſtra.* Præſuppoſita confeſſionis neceſſitate, quatuor conſideranda proponit; confeſſoris videlicet authoritatem, ſceleris fœditatem, temporis congruitatem, & confeſſionis qualitatem. *Ibidem fol.* 121.

Eiuſdem ſermo decimus-tertius in illud Euangelij, *Pulſate & aperietur vobis.* De triplici pulſatione diſſerit, diuina, humana, & diabolica. Pulſat Deus ad oſtium cordis, baculo crucis, tintinnabulo prædicationis, & malleo timoris damnationis. Pulſare debet homo ad oſtium diuinæ miſericordiæ deſiderijs & ſuſpirijs, lachrymis, orationibus, & caſtigationibus, diu & altè. Pulſat dæmon tentationibus, delectationibus, & aliquandò etiam aduerſitatibus. *Ibidem fol.* 121. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo decimus-quartus vnde ſupra. Cùm homo debitè orationibus pulſat ad oſtium bonitatis diuinæ, apetitur illi carcer culpæ ad euadendum, theſaurus gratiæ ad accipiendum, palatium gloriæ ad ingrediendum, & ſepulchrum miſeriæ ad reſurgendum. *Ibidem fol.* 122.

S. Cæsarii Arelatensis homilia de Litania. I. Dies Rogationum, animarum peccatis vulneratarum nominat medicinales. II. Modum tradit, quo poſſimus fortiter dimicare contra inimicos ſalutis noſtræ, ac de illis inſignem victoriam reportare. III. Cùm per totum anni circulum nobis peccatorum vulnera ſubrepant, hortatur vt in iſtis tribus diebus fideliter ad Eccleſiam, tanquam apes ad aluearium curramus, & corde contrito Dei miſericordiam deprecemur. IV. Vt ad meliora conuertamur, dum in noſtra poteſtate ſunt remedia, incitat. V. Chriſtianos

A apibus aſſimilat. VI. Negligentes, & ad Eccleſiam tardè venientes redarguit: eoſque, qui priuſquam diuina myſteria compleantur, abſcedunt, reprehendit. *Tom.* 1. *Bibl. Patrum Homil.* 37. *col.* 647. *& ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de perſeuerantia orationis, in Euangelium Rogationum. I. Quàm bonus & quàm fidelis ſit Dominus in orationibus noſtris exaudiendis, declarat. II. Horam impetrandi efficacem aſſignat. III. Somno nimis deditos reprehendit. IV. Modum petendi tradit. V. Perſeuerantiam in oratione commendat. *Serm.* 39. *col.* 101. *& ſequentibus.*

B Eiuſdem ſermo in illud Lucæ, *Quis ex vobis patrem petit panem, &c.* I. Comparatione patris inſinuatur Dei erga homines affectus. II. De patrum in filios charitate agitur. III. Filiorum Dei qualis debeat eſſe obedientia reſpectu diuini patris, declaratur. IV. Cur ſimilitudines in Euangelio Rogationum commemoratas Dominus propoſuerit, ratio redditur. *Serm.* 55. *col.* 141. *& ſequentibus.*

S. I. Chrysostomi oratio prima de precatione. I. Precationis dignitatē exprimit. II. Quòd Deus homines precatione ac ſua conſuetudine dignetur, ipſis maximum honorem ex hoc euenire, oſtendit. III. Orationem vitæ ſpiritua-

C lis ac omnium virtutum eſſe conciliatricem, demonſtrat. IV. Stultum imò mortuum probat eum, qui Deum non precatur aſſiduè, neque diuino colloquio frui cupit. V. Precationem veſti aſſimilat. VI. Orationis varios effectus recenſet, eamque laudibus celebrat, quod ipſa ſit iuſtitiæ argumētum, quòd culpas & ſcelera expellat, quòd magna pericula repellat. VII. Orationis frequentiam ſuadet, & vt in ea diei curſus conficiatur, hortatur. *Homil.* 67. *ad populum Antioch. à pag.* 840. *ad pag.* 846.

Eiuſdem oratio altera vnde ſuprà I. Quantùm ſit, hominem in diuinum

colloquium, (quod fit oratione,) venire, explicat. II. Encomia eorum prædicat, qui diuina conſuetudine fruuntur, & cum Deo ipſo colloquuntur. III. Orationem aduerſus hoſtes animas munire oſtendit. IV. Precationem neruis corporis aſſimilat. V. Quare Chriſtus homines ad precationem cùm vellet allicere, eiuſque commoda mentibus noſtris proponere, iudicē ſæuum, & crudelem qui nec Deum timebat, nec hominem reuerebatur, in exemplum adduxerit, cauſam aperit, & efficaciam orationis comprobat. VI. Sanctorum exempla profert, qui pijs precibus gentes, vrbes, orbemque terrarum conſeruauerunt. *Homil. 68. ad Popul. Antioch. à pag. 846. ad pag. 854.*

S. Ephræm Syri diſcurſus de oratione; Agit de modo orandi Deum, de frequenti oratione, de precationis laudibus, eiuſque diuerſis effectibus, & de inimicitijs ante orationem deponendis. *Tom. 1. pag. 14. & ſequentibus.*

D. Euſebii Emiſeni homilia in Litanijs. I. Ad quid ſit hoc triduum Rogationum inſtitutum, declarat. II. Quoſdam ſui temporis, qui nimia temeritate dicebant, quid nobis profuit oraſſe, & tota ſpiritus contritione laboraſſe, acriter reprehendit. III. Varios orationis effectus refert. IV. Deum ſuos in tribulationibus quidem probare, ſed non derelinquere, oſtendit. *Fol. 68. & ſequentibus.*

I. Gerſonii ſermo de oratione factus in Concilio Conſtantienſi, in illud. *Obſecro vos tanquam aduenas & peregrinos, &c.* Diuinam laudat prouidentiam, quòd benigniſſimus Deus celerem nuntium nobis prouiderit, quem quotieſcumque anima voluerit, libero volatu ad Patrem noſtrum qui in cœlis eſt, deſtinabit. Nuncius iſte eſt oratio, duabus alis ſubnixa, fide, & ſpe, charitateque animata, ac virtutum multiplicitate tanquam varijs plumis ornatā. Enumerat autem conditiones & proprietates, quas debet habere nuncius iſte noſtræ peregrinationis, & ſex-tuplici partitione totum abſoluit. Prima pars vult, vt oratio ſit agilis & expedita tanquam curſor leuis, vias ſuas explicans. Secunda vt ſit bonis aſſociata, impoſſibile eſt enim multorum preces non exaudiri. Tertia vt ſit patiens & benigna. Quarta, vt ſit libera, nec obligata, vel alligata rebus huius mundi per vincula cupiditatis. Quinta, vt ſit amicabilis & modeſta. Sexta, vt ſit humilis & ſubdita. *Tom. 1. part. 2. à col. 768. ad col. 774.*

Gverrici Abbatis ſermo in diebus Rogationum. Euāgelium quod feria ſecunda legitur, explanat. Per tres panes, ſummam Trinitatem intelligit. Hos panes relinquit frangendos angelicæ ſublimitati: & alias horum panum myſticas proponit intelligentias, quæ noſtræ magis congruunt infirmitati. *A pag. 268. ad pag. 273.*

S. Maximi homilia in Litanijs, & de ieiunijs Niniuitarum. I. Regem Niniuitarum laudat, quòd virtute hoſtes ſuperaret, & Deum humilitate vinceret. II. Niniuitarum pœnitentiam deſcribit. III. Vt in noſtris neceſſitatibus ad Deum per ieiunia, & orationes legationem deſtinemus, auxilij petendi cauſa, hortatur. IV. Ieiunij præconia refert. *A col. 633. ad col. 635.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in Rogationibus, ſuper illa Iacob. verba, *Multùm valet deprecatio iuſti aſſidua, &c.* Orationis virtutem efficacem oſtendit quinque modis. I. In comparatione ad Deum, quia eius iram mitigat, quicquid ab eo petit impetrat, & eum ad hominis obedientiam inclinat. II. In comparatione ad Angelos, quia orantibus Angeli aſſiſtunt, orationes Deo deferunt, & orationis exauditionem referunt. III. In comparatione ad omnes, quia à malis liberat, veniam impetrat, & æternaliter ſaluat. IV. In cōparatione ad dæmones, quia orationibus fugiunt, de cordibus expelluntur, & precationibus iuſtorum obediunt. V. In comparatione ad omnes creatu-

cas, quia ſolem ſiſtit, ignem de cœlo deponit, cœlum aëreum claudit, aquas currentes immobiles facit, fertilitatem terræ reddit, mortuos de purgatorio educit, & beſtias ferociſſimas manſuefacit. *Tom. 16. ſerm. Domin. fol. 15. col. 1. 2.*

A

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Petri, *Eſtote prudentes, & vigilate in orationibus.* In tres diſtribuitur partes. Prima docet orandum eſſe fideliter, attentè, & frequenter. Secunda hortatur ad dilectionem proximis exhibendam affectu cordis, operis, & ſermonis. Tertia monet vt omnia bona à Deo nos habere cognoſcamus, vt omnia ad honorem Dei faciamus, & vt gratiam & gloriam Domino referamus. *Ibidem col. 2. & 3.*

B

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Pet. *Hoſpitales inuicem ſine murmuratione.* Hoſpitalitatem ſuadere conatur, propter præceptum Domini, ſanctorum exemplum, ſupplicium vitandum, & multiplex emolumentum. *Ibidem col. 3.*

Eiuſdem ſermo in Euangelium huius Dominicæ. In quo docet. I. Chriſtum à Patre exiiſſe propter tria, ſcilicet, vt eum mundo manifeſtaret, eius voluntatem nobis declararet, & paternam charitatem manifeſtaret. II. Eumdem etiã propter tria veniſſe in mundum, vt ipſum illuminaret, Deo Patri reconciliaret, & à poteſtate diaboli liberaret. III. Ipſum deſeruiſſe mundum, propter ipſius mundi malignitatem, ingratitudinis peruerſitatem, & vt relinquendi mundum nobis præberet exemplum. IV. Dominum aſcendiſſe ad Patrem, vt eum pro nobis rogaret, Spiritum ſanctum deſtinaret, & locum apud Patrem hominibus pararet. *Ibidem ſerm. 3. Domin. 4. poſt Paſcha fol. 15. col. 1.*

C

FESTVM ASCENSIONIS Domini

S. AMBROSII ſermo in Euangelium hac die habitus. I. Quare Chriſtiani ſumus & cur crucem Chriſti in fronte portamus, docet. II. Quòd non ſufficiat adulto Chriſtianum nomen oſtendit, ſed bona etiam vita exigitur ab eo. III. Quis ſit verus & bonus Chriſtianus pluribus demonſtrat. IV. Ad cooperationem hortatur, vt nomen Chriſtianum non ſit falſum in nobis, nec in nobis Chriſtiana ſacramenta patiantur iniuriam. V. Eccleſiam non frequentantes redarguit. *Tom. 5. ſerm. 58. de Temp. col. 79. & ſequentibus.*

S. ATHANASII ALEXANDRINI oratio in Aſſumptionem Domini noſtri Ieſu Chriſti. I. Hominem dæmones contemnentem ob ſpem aſcenſionis cum Chriſto in cœlum, diabolumque alloquentem introducit. II. Chriſti triumphum celebrat. III. Dæmonem victum deſpicit. IV. Hodierni myſterij miracula & arcana pandit. V. Fraudis diabolicæ præmia oſtendit. VI. Caſum hominis in peccatum, eiúſque in cœlum aſcenſum eleganter deſcribit. VII. Docet oportuiſſe Reſurrectioni ſaluatoris contiguum eſſe aſcenſum, & victorem inferni ſtatim etiam cœlum occupare debuiſſe. VIII. Quare Chriſtus poſt ſuam Reſurrectionem cum hominibus per dies aliquot conuerſatus fuerit, rationem reddit. *Tom. 2. orat. 1. à pag. 3. ad pag. 7.*

S. AVGVSTINI ſermo primus in feſto Aſcenſionis Domini. Quòd Chriſtus aſcendit, vt nos deſuper protegeret. Quòd trophæo ſuo diabolus ſit victus. Quòd Chriſtus ſit leo, & agnus. Quòd cor hominis Chriſtiani aſcendere debeat cum Chriſto in cœlum. *Tom. 10. ſerm. 174. de Temp. fol. 213.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Hortatur, vt cum Chriſto cœlo-

Digitized by Google

in cœlum aſcendamus. II. Docet vitia cum virtutum authore non aſcendere, quapropter illa deponenda. III. Quid ſit ſurſum cor habere, explicat. IV. Cordis munditiam ſuadet. V. Humilitatis virtutem commendat. *Ibid. ſerm. 175. de Temp. fol. 213.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Oſtendit. I. Aſcenſionem Domini, Catholicæ fidei fuiſſe confirmationem. II. Hodiernam feſtiuitatem vtriuſque naturæ Chriſti ſacramenta manifeſtaſſe. III. Hæreticorum impudentiam & ignorantiam, qui inter Deum & hominem diſtinguere neſciunt. IV. B. Virginem Mariam veram Chriſti Domini, & dici & eſſe matrem. V. Myſticam hominis in cœlum aſcenſionem. *Ibidem ſerm. 176. de Temp. fol. 213. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra. Aſcenſionis Chriſti in cœlum cauſam profert: & de eius duplici forma diſſerit. *Ibidem ſerm. 177. de Temp. fol. 214.*

Eiuſdem ſermo quintus in eodem feſto. Glorioſam Chriſti Aſcenſionem repræſentat, eiuſque triumphum deſcribit. *Ibidem ſerm. 178. de Temp. fol. 214.*

Eiuſdem ſermo ſextus de eodem. Cœleſtem melodiam in hodierno Chriſti triumpho decantatam recitat. Chriſtum aſcendentem, diſcipulos ſuos benedicentem, Apoſtolos ſurſum aſpicientes, & Angelos deſcendentes, ipſoſque alloquentes contemplatur. *Ibidem ſerm. 179. de Temp. fol. 214. col. 4.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus vnde ſupra. Differit de benedictione Chriſti Apoſtolis hodie data, de Angelis, quos prætores cœleſtes nominat, ad Apoſtolos à Domino miſſis: & de Iudicis aduentu futuro. *Ibidem ſerm. 180. de Temp. fol. 215. col. 1.*

Eiuſdem ſermo octauus in hodiernum Euangelium. I. Diſcrimen ſalutis animæ, & carnis diſcutit. II. Quare Chriſtus filius hominis voluerit appellari, rationem reddit. III. Chriſtum filium hominis cum homine qui non fuit filius hominis, Adamo videlicet, confert. IV. Verbi diuini Incarnationē & deſcenſum explicat. V. Spem ingerit fœlicitatis & immortalitatis. VI. Mortem mortis prædicat. *Ibidem ſerm. 5. ex his quod dedit Carthuſia Pariſienſis fol. 318.*

Eiuſdem ſermo nonus de lectione Actuum Apoſtolorum, quæ hodie recitatur. I. Docet potius eſſe mirandum quòd Chriſtus deſcenderit in infernum quàm aſcenderit in cœlum. II. De tempore ſecundi Chriſti aduentus fusè loquitur. III. Vnitatem Eccleſiæ multùm commendat, & in ſchiſmaticos diuiſionis amatores acriter inuehitur. IV. Duas Chriſti glorificationes ſecundum hominem agnoſcit. V. Quare ſit bis datus Apoſtolis Spiritus-ſanctus, rationem affert. VI. De duobus charitatis præceptis diſſerit. *Ibid. ſerm. 6. Dom. poſt Aſcenſ. Dom. fol. 318. & ſequentibus.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Textum exponendo percurrit: & miracula in lectione Euangelica commemorata, iamque in primitiua Eccleſia per Apoſtolos corporaliter facta, nunc etiam ſpiritaliter fieri demonſtrat. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. col. 30. & ſequentibus.*

S. Bernardi Sermo primus in Aſcenſione Domini de Euangelica lectione. I. Quid ſibi vult quod recumbentibus Chriſtus apparet. II. Increpationes æquo animo ferendas docet. III. Myſticam miraculorum operationem pulchrè explicat; in cordis enim compunctione dæmonia ejiciuntur, in oris confeſſione fideles linguis loquuntur nouis, in tentationum expulſione ſerpentes tollunt, in concupiſcentiæ carnis mortificatione, ſi mortiferum quid bibunt non nocet, cùm enim ſenſerint, nollent conſentire, in bona operatione ægras affectiones curant. *Col. 192. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, quomodo aſcendit ſuper omnes cœlos, vt adimpleret omnia. I. Hodiernæ feſtiuitatis præconia celebrat. II.

Chriſtum

Chriſtum, Dominum eſſe vniuerſorum, ab omnibus creaturis cognitum breui inductione demonſtrat. III. Futurum Chriſti aduentum cum primo, & cum eius Aſcenſione in cœlum confert. IV. Humilitatem commendat, & viam qua itur ad cœlum nominat. V. Diſcrimen ponit inter eos qui ad cœlum trahuntur, eos qui in cœlum ducuntur, & eos qui ad eumdem locum rapiuntur. *Col.* 193. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, de intellectu & affectu. I. Explicat illa Salomonis verba Sap. 9. *Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam, & deprimit terrena inhabitatio ſenſum multa cogitantem.* Per animam affectiones intelligit: & per ſenſum, intellectum. II. Oſtendit Apoſtolorum & fidelium intellectum per Chriſtum fuiſſe illuminatum, & eorum voluntatem per Spiritum ſanctum emundatam: vt ſicut bonum nouerint, ſic & velint. III. Hanc intellectus illuminationem, & voluntatis emundationem, Spiritum duplicem quem Heliſæus ab Helia poſtulabat, nominat. IV. Docet conſiderandam eſſe Chriſti Aſcenſionem, vt fiat in nobis ſpiritus iſte duplex. V. Negligentiam & ignauiam reprehendit eorum qui ad ſpiritalia exercitia, corde arido, & affectione recalcitrante, vix trahuntur, vix gehennali timore ad hæc compelluntur. VI. Ad orationem hortatur, quatenus bonus Dominus noſter affectiones noſtras prauas depellat, & ſpirituales immittat. *Col.* 195. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, de duobus non bonis montibus, & de ſeptem Aſcenſionibus Chriſti. Imprimis huiuſce ſolemnitatis encomia prædicat. Deinde Chriſti deſcenſum, eius eſſe aſcenſum, pluribus teſtatur. Inſuper duos malos montes quos fugiamus demonſtrat, in vno enim cecidit Angelus, in altero verò lapſus eſt homo. Denique ſeptem Aſcenſiones Chriſti enumerat, & myſticè interpretatur. A *Col.* 198. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra; De magnanimitate, longanimitate, & vnanimitate Apoſtolorum diſſerit: & has eſſe primitiuæ Eccleſiæ virtutes ſingulares ex D. Lucæ verbis colligit. *Col.* 202. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſextus in eadem ſolemnitate, de intellectu & affectu. I. Hodiernæ ſolemnitatis gloriam laudibus extollit. II. Vt corda in cœlum leuemus, & Chriſtum aſcendentem ſequi contendamus, ſuadet. III. Quid ſit leuare cor ſurſum, explicat. IV. Quid ſit ſapere quæ ſurſum ſunt, exponit. V. B Diſcrimen intellectus & affectus examinat. VI. Religioſos puſillanimes, remiſſos, deficientes, & bonis affectibus carentes plangit. VII. Illos, qui ſoli iam Deo viuunt, ipſi ſoli vacāt, intelligēdo, diligendo, fruendo, beatos prædicat. VIII. Chriſtum oſtendit & intellectum illuminantem, & affectum inflammantem. IX. Cur ante Chriſti Aſcenſionē non fuerit miſſus Spiritus ſanctus, rationem reddit. X. Exemplo Apoſtolorum orationi aſſiduè eſſe incumbendum, vt Spiritus ſanctus ad nos veniat, docet. XI. Spiritum duplicem Heliæ, & Apoſtolorum interpretatur. *Col.* 203. C *& ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud, *Numquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila, &c.* Iob. 39. Chriſtum Dominum aquilæ aſſimilat, propter ſanctiſſimam communionem, glorioſiſſimam reſurrectionem, ſubtiliſſimam Aſcenſionem, & limpidiſſimam cognitionem. *Tom.* 3. *pag.* 122. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Act. 1. *Hic Ieſus qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, &c.* Hodiernum Chriſti Aſcenſum confert cum ipſius futuro deſcenſu per iudicium: & docet quòd ſicut hodie Ieſus iuit in cœlum, in voce tubæ, ſuſcipiente nube, comitatu turbæ, & data benedictione: ſic vtique veniet cum tuba iudicandos excitante, cum nube bonos obumbrante, cum tur-

ba iudicium approbante, & cum benedictione electos lætificante. *Ibidem fol.* 123.

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Homo quidam abyt in regionem longinquam accipere ſibi regnum, &c.* De Chriſti ad cœlum Aſcenſione pertractat. Aſcendit autem Chriſtus in cœlum ad regnum accipiendum, ad hoſpitium diſponendum, ad Spiritum ſanctum emittendum, & ad deſiderium accendendum. *Ibidem fol.* 123. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Pſalmiſt. *Aſcendit Deus in iubilatione, &c.* Diſſerit de quatuor aſcendentibus. Aſcendit enim Chriſtus glorioſè in iubilatione, Angelus officioſè in miniſtratione, homo delitioſè in euolatione, & diabolus præſumptuoſè in ambitione. *Ibidem fol.* 124. *& ſequentibus.*

S. Brvnonis ſermo primus in Aſcenſione Dominica. I. Explicat illa Dauidis verba, *Aſcendens in altum, captiuam duxit captiuitatem, &c.* II. Duplicem diſtinguit captiuitatem, bonam vnam, alteram malam. III. Imitationem Chriſti ſuadet. IV. Redemptorem electro aſſimilat. V. Similitudinem quatuor animalium, quam vidit Ezechiel, Chriſto accommodat. *Tom.* 3. *fol.* 100. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo alter vnde ſupra; Quædam huiuſce ſolemnitatis myſteria aperit. De varijs montibus myſticis, in terræ montibus deſignatis, loquitur. Hiſtoriam Aſcenſionis breui narratione perſtringit. *Ibidem fol.* 101. *& ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo de nona Chriſti manifeſtatione hodie facta, recumbentibus vndecim diſcipulis. Imprimis artificioſa ſimulatione Apoſtolos menſis, & epulis deditos miratur. Deinde triſtitiam diſcipulorum potiùs metuentium, quàm prandentium exprimit. Denique fidem ex qua viuimus commendat, & præcipuos noſtræ fidei articulos compendioſè refert. *Serm.* 83. *fol.* 219. *& ſequentibus.*

A S. I. Chrysostomi in Aſcenſionem Domini noſtri Ieſu Chriſti ſermo, recitatus in æde, vbi Martyrum corpora ſub pauimento propè cadauera hæreticorum condita, ablata fuerunt & ſeparatim ſepulta, & extra ciuitatem habitus. I. Multa de Angelorum & Martyrum præſentia & concurſu proloquitur. II. Ad inſtitutum hodiernæ feſtiuitatis reuertitur, & eius præconia celebrat. III. Quo pacto in odium Dei incurrerimus declarat. IV. Dei erga nos benignitatem & liberalitatem miratur. V. Quanta gratia, nos qui terrâ ipsâ videbamur indigni, hodie in cœlum

B ſublati fuerimus, ponderat. VI. Chriſtum mediatorem noſtrum agnoſcit. VII. Eumdem hodierna die naturæ noſtræ primitias Deo Patri obtuliſſe oſtēdit. VIII. Quid ſint primitiæ, exponit. IX. Quis hodie aſcenderit, quò aſcenderit, & vnde, meditatur. X. Hominem per peccatum, rationis expertibus peiorem & inſulſiorem demonſtrat. XI. Angelorum gaudium in dominica Aſcenſione, ob noſtram cum Deo reconciliationem, explicat. XII. Angelicæ apparitionis Apoſtolis ſtatim poſt Domini Aſcenſum factæ duas profert cauſas. XIII. Diſcrimen inter Aſcenſionem Heliæ, & Chriſti Saluatoris exa-

C minat. XIV. De futuro Chriſti per iudicium aduentu paucis loquitur. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm.* 38. *& iuxta errorem Typographi.* 35. *à pag.* 535. *ad pag.* 545.

Eiuſdem ſermo vnde ſupra. I. Tria ſtupenda, naturæque vires ſuperantia recenſet, nimirum, partum innuptæ matris, triduanæ paſſionis reſurrectionem, & carnis in cœlum Aſcenſionem. II. Chriſti futurum aduentum in fine mundi cum aduentu primo in plenitudine temporis facto, grauiſſima antitheſi confert. III. De omnium rerum rationibus reddendis coram æquiſſimo iudice diſſerit: & ad opera miſericordiæ exemplis incitat. *Tom.* 6. *ſerm.* 1. *in Aſcenſ. Dom. à pag.* 448. *ad pag.* 451.

Eiuſdē ſermo vnde ſupra. I. Ad cōmunē lætitiam popŭlū hortatur. II. Domini ineffabilem bonitatem erga ſeruos, qui fraude diaboli paradiſo exciderant, contemplatur. III. Quantum honorem quantaque bona, natura noſtra hodierna die Chriſto in cœlum aſcendente, receperit, explicat. IV. Similitudine egregia Incarnationis myſterium breuiter declarat. V. Hodierni myſterij encomia prædicat. VI. Fidelium ſpem erigit, & vt ſuam agnoſcant dignitatem ſuadet. VII. Virtutem ſuperuenientis Spiritus ſancti inſinuat. VIII. Rurſus beneficia hodie hominibus collata refert. IX. Vt mutuis donis Dominum remuneremur, optimo nempe vitæ genere, incitare conatur. *Ibidem ſerm. 2. Aſcenſ. pag. 452. ad pag. 457.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra. I. Lamentationem diaboli vehementem ob Chriſti Aſcenſum oſtendit. II. Prodigia in Chriſti morte facta perſtringit. III. Dæmonis vanos contra Chriſtum conatus refert. IV. Fidelium, ob Saluatoris hodiernum triumphum, ingentem explicat lætitiam. *Ibidem ſerm. 3. Aſcenſ. à pag. 458. ad pag. 461.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra, I. Hodiernæ lætitiæ cauſam exponit. II. Septem feſtorum Chriſti, pro ratione dierum creationis mundi, enumerat celebritates. Prima nuncupatur eius incarnatio ſeu natiuitas. Secunda, Epiphania in fluuio Iordanis. Tertia, mors & paſſio. Quarta, à morte Reſurrectio. Quinta, in cœlum Aſcenſio. Sexta, Spiritus-ſancti miſſio. Septima, vniuerſalis mortuorum reſurrectio. III. Chriſti Transfigurationem cum eius Aſcenſione comparat. IV. In teſtimonium dominicæ Aſcenſionis varia profert ſcripturæ loca. V. Saluatoris triumphalem in cœlos ingreſſum paucis deſcribit. *Ibidem ſerm. 4. Aſcenſ. à pag. 462. ad pag. 467.*

S. Cypriani Martyris ſermo de Aſcenſione Chriſti. I. Ad quid dilata ſit Aſcenſionis dominicæ gloria, docet.

A II. Fidelium nobilitatem prædicat. III. Conformitatem Chriſti ſuadet. IV. Mirabile & impar commercium inter Deum & hominem diſcutit. V. Chriſti Aſcenſionem miro celebrat encomio. VI. Extremum iudicium explicat. VII. Inferni ſupplicia æterna: & Paradiſi gloriam eleganti ſtylo deſcribit. *Tom. 3. pag. 482. & ſequentibus.*

S. Epiphanii de Domini noſtri Ieſu Chriſti Aſſumptione oratio. I. Decus feſtorum vocat hodiernum feſtum: & inductione præclara celebritatum, in Aſcenſionis feſto vberrima voluptate ac lætitia cumulata fuiſſe omnia, comprobat. II. Aſcenſionis Chriſti verita-

B tem contra Iudæos confirmat, obiectionibuſque ipſorum occurrit. III. Beneficia hodie humano generi collata commemorat. IV. Diabolum ſuas vices dolentem graphicè depingit. V. Parabolam ſeminis diuerſimodè ſparſi breuiter explicat. *Tom. 2. à pag. 285. ad pag. 290.*

D. Evsebii Emiseni homilia prima de Aſcenſione Domini. I. Hodiernum diem cum die natiuitatis Chriſti miro modo confert. II. Miracula hodie patrata non fuiſſe minora, quàm munera, dicit. III. Præclaram inſignis Chriſti victoriæ pompam deſcribit. IV. Quare anima hominis corpori ſit ſo-

C ciata, rationem affert: & corporum reſurrectionem confirmat. V. Cauſas aperit, cur anima iam in Paradiſi beatitudine conſtituta, reſumere proprij corporis deſideret indumentum. VI. Quantam debeant habere munditiam, qui iuſtorum cupiunt intrare regionem, conſiderat. VII. Peccatorum confuſionem in die iudicij futuram inſpicit. VIII. Quomodo poſt Chriſtum per paſſiones noſtras poſſimus aſcendere, docet. *A fol. 70. ad fol. 75.*

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra. *Fol. 75. & ſequentib.* Habetur apud D. Auguſtinum. *Serm. 176. de Temp. Tom. 10. & hîc ſupra pag. 160. col. 1.*

I. Gersonii ſermo coram Alexan-

dro Papa in die Aſcenſionis Domini A habitus, in illud Actuum 1. *Domine ſi in tempore hoc reſtitues Regnum Iſrael.* Duo Regna Iſraël diſtinguit, vnum Eccleſiæ triumphantis, alterum Eccleſiæ militantis: & iuxta hanc diſtinctionem diſtribuitur ſermo in duas partes. Prima oſtendit quomodo Aſcenſio dominica Regni cœleſtis ruinas inſtaurauerit. Secunda, quo pacto eadem Aſcenſio etiã Regni terreni ſiue Eccleſiæ militantis ruinas hodie reſtituerit. Vbi vtriuſque Regni ſimilitudines & diſſimilitudines deſcribit. Quoſdam abuſus reformandos propalat: & miſerabilem ſui ſæculi ſtatum deflet ac lamentatur. *Tom.1.part, 1.à col.258.ad col.270.*

S. Gregorii Magni homilia in B Euangelium, ex qua multa V. Beda tranſcripſit. I. Textum litteraliter & myſticè interpretatur. II. Miracula in hodierna lectione euangelica commemorata, nunc etiam ſpiritaliter fieri demonſtrat. III. Chriſtum cum Enoch & Helia confert. IV. Myſticæ Aſcenſionis modum tradit. *Tom.3.Homil.29.in Euangelia à col.91.ad col.95.*

S. Gregorii Nysseni oratio in die Aſcenſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti. Dauidis laudes præfatur. Quomodo ipſe propheta regius hodiernam feſtiuitatem dulciorem nobis effecerit, dum Eccleſiæ hilaritati gratiam ſuam immiſcuit, oſtendit. Triumphalem C Chriſti Aſcenſum verbis dauidicis eleganter depingit. *Tom. 2. à pag. 873. ad pag.876.*

Gverrici Abbatis ſermo de die Aſcenſionis Domini, in illud, *Pater cùm eſſem cùm eis, &c.* I. Mirabilem Chriſti erga homines charitatem, in ſacramento altaris ſignatam, agnoſcit. II. Domini erga ſeruos dignationem miratur. III. Securitatem fidelium, & fiduciam credentium oſtendit. IV. Martyrium Chriſtianorum aſſiduum dicit ſed facile & ſublime. V. Chriſtum aquilæ aſſimilat, qui prouocat ad volandum pullos ſuos. *A pag.273.ad pag.278.*

Hvgonis a S. Victore ſermo in Aſcenſione Domini, de laudando Deo per omnem creaturam, in illa Dauidis verba, *Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyſſi, &c.* Horum verborum litterali intelligentia breuiter præmiſſa, ad diſcutiendos ſenſus tropologicos ſermonem conuertit. Per dracones, viros magno iuſtitiæ merito, vel boni nominis opinione, & authoritate cæteros tranſcendentes, intelligit. Per abyſſos, illos qui occulta & myſtica cœleſtis ſapientiæ & ſcientiæ profunditate præ cæteris abundant. Per ignem, illos quorum mens per charitatem accenſa feruentiùs flagrat. Per grandinem, illos quorum ſermo ſeuerus eſt, & diſſolutos ac inquietos aſperè caſtigat. Per niuem, eos qui per munditiam candent. Per glaciem, eos qui fluxa mentis & carnis ſuæ rigore diſciplinæ conſtringunt. Per ſpiritum procellarum, Spiritum ſanctum. Per montes, prouectos & perfectos. Per colles incipientes & imperfectos. Per ligna fructifera, eos qui cæteris fructum doctrinæ vitalis conferunt. Per cedros, illos qui terrenis contemptis ad cœleſtia ſe erigunt. Per beſtias, eos qui humanum aſpectum fugiunt. Per pecora, ſocialiter viuentes. Per ſerpentes, prudentes. Per volucres, contemplatiuos. Per Reges eos, qui alijs rectè præſunt. Per populos, illos qui ſuis Prælatis obediunt. Per principes, eos qui exemplo boni operis alios præcedentes, ad iuſtitiam ſuos informãt. Per iudices eos, qui verũ à falſo, & bonum à malo diſcernunt. Per iuuenes, in bello ſpiritali fortes. Per virgines, puros, & Chriſto animarum ſpõſo fideliſſimos. Per ſenes, grauitate morum maturos. Per iuniores, velocitate boni operis expeditos. Tandem de ſolius nominis Dei exaltatione differit, & hodiernæ feſtiuitatis encomia celebrat. *Tom.1. inſtit. monaſt. ſerm.69. pag.389. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra in illud, *Confeſſio eius ſuper cœlum & terram: &*

exaltauit cornu populi ſui. Chriſtum cornu pluribus aſſimilat: & myſticas Aſcenſiones notat, ſcalamque ſpiritalis Aſcenſus demonſtrat. *Ibidem ſerm. 98. Inſtitut. monaſt. pag. 420. & ſequentibus.*

D. INNOCENTII PAPÆ. III. ſermo in ſolemnitate Aſcenſionis Domini noſtri, ſuper illa Apoſtoli verba, *Aſcendens Chriſtus in altum, captiuam duxit, &c.* I. Diſſerit de tribus magnis feſtiuitatibus, Paſchæ ſiue Reſurrectionis Domini, Scenopegiæ ſeu Aſcenſionis Chriſti, Pentecoſtes ſiue Spiritus-ſancti miſſionis. II. Modum tradit, quo debemus has ſolemnitates dignè celebrare. III. De tribus ordinibus eas celebrantium breuiter pertractat. *Tom. 1. à pag. 58. ad pag. 61.*

B. IVONIS CARNOTENSIS in Aſcenſione Domini ſermo. I. Huius diei magnalia prædicat. II. Totam humanitatis Chriſti diſpenſationem ad hoc factam fuiſſe docet, vt intentionem noſtram ad ſuperna dirigeret. III. Ad deſiderium cœleſtium & æternorum incitat. IV. Rationem huiuſce celebritatis paucis declarat. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patr. col. 831. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI in feſto Aſcenſionis ſermo. I. Oracula prophetarum Chriſti Redemptoris noſtri myſteria prænuntiantia breuiter recenſet. II. Triumphalem Chriſti Aſcenſionē, & in cœlos ingreſſum deuotè deſcribit. III. Animarum ſanctarum myſticas Aſcenſiones explicat: & vtcumq; gaudia earū exprimit. IV. Quoſdā ſcalæ ſpiritalis gradus deſignat. *Part. 2. à pag. 644. ad pag. 648.*

S. LEONIS ſermo primus de Aſcenſione Domini. I. Cur permiſſa ſit diſcipulorum de Reſurrectione Chriſti dubitatio, rationem in medium adducit. II. Quid Chriſtus quadraginta dierum ſpatio à Reſurrectione ad Aſcenſionem egerit, declarat. III. De B. Petri prærogatiua, & Saluatoris noſtri cicatricibus diſſerit. IV. Ad exultationem & gratiarum actionem, ob beneficium hodie naturæ humanæ collatum, excitare conatur. *Col. 203. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Exaltationem humanæ naturæ per Chriſtum cōſiderat. II. Fidei Chriſtianæ virtutem oſtendit. III. Quantùm de Aſcenſione Domini profecerint Chriſti diſcipuli docet. IV. Eiuſdem Diuinitatem confirmat. V. Quomodo Chriſto Angeli ſeruierint, exponit. VI. Vt ſurſum corda leuemus terrena deſpicientes, hortatur. VII. Charitatis & miſericordiæ opera commendat. *A col. 205. ad col. 208.*

S. ODILONIS ABBATIS ſermo de Aſcenſione Domini Saluatoris. Varias Chriſti poſt Reſurrectionem apparitiones & manifeſtationes breuiter perſtringit ac expoſitione illuſtrat. Oraculis ſacris tam veteris quàm noui Teſtamenti, veritatem myſterij hodierni cōprobat, & de veſtibus albis Angelorum paucis loquitur. *Bibliothec. Cluniacenſ. ſerm. 8. D. Odil. à col. 390. ad col. 393.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catech. paulò ante Aſcenſionem dictus. Hanc ſolemnitatem feſtum feſtorum nuncupat. Dignitatem hominis ob Chriſti Aſcenſionem inſpicit, & de vita inter nos ex Dei voluntate purè & ſanctè agenda diſſerit. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 7. col. 1291. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo alter in Aſcenſione. Beneficij hodierni amplitudinem veneratur. Quòd oporteat ad ſacra percipienda puram conſcientiâ accedere, monet. *Ibidem Catech. 8. col. 1292. & ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in feſto Aſcenſionis, in illa Actuum verba; *Viri Galilæi quid admiramini aſpicientes in cœlum, &c.* In tres diſtribuitur partes. Prima oſtendit Apoſtolos, ſtupentes de Aſcenſione, dolentes de diſceſſione, timentes de mundi perſequutione, & cōfidentes de promiſſione. Secunda circa dominicam Aſcenſionem quatuor no-

tat in modo, & conſiderat quis aſcendit, vnde aſcendit, quò aſcendit, & qua via. Tertia loquitur de futuro Dei iudicio, & Chriſti deſcenſum ad iudicium, cum eiuſdem Aſcenſu confert. *Tom.16.ſerm.feſt.fol.36.col.2.*

DOMINICA INFRA Octauam Aſcenſionis.

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. Imprimis textum exponendo percurrit. Deinde ex textu ſequentia colligit, Spiritus-ſancti proceſſionem, perſonarum Trinitatis diſtinctionem, Spiritus-ſancti reuelationes, iuxta promiſſum Domini Apoſtolis factas, & iuſtorum in præſenti ſæculo afflictiones. Denique de Quinquageſimæ inſtitutione & celebratione, quæ à Reſurrectione ad Pentecoſten numeratur, fusè diſſerit, nec-non de Quadrageſima, de non flectendis genibus tempore Paſchali, de Chriſti conuictu poſt Reſurrectionem, & de futura beatitudine. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. à col. 32. ad col. 38.*

A S. BONAVENTVRÆ ſermo primus & ſecundus in illud, *Vos teſtimonium perhibebitis, &c.* Oſtendit hominem teſtimonium perhibere de Chriſto, de ſeipſo, & de proximo. De Chriſto, ſuæ credibilis veritatis, honorabilis poteſtatis, amabilis pietatis, & terribilis ſeueritatis. De ſeipſo, per propriam conſcientiam apud Deum in cogitatione, apud ſacerdotem in confeſſione, & apud omnes in extrema examinatione. De proximo, in cauſis quotidianis, in declaratione bonæ opinionis, & in iudicio extremæ diſquiſitionis. *Tom. 3. pag. 125. & ſequentibus.*

B Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Ab initio mecum eſtis, &c.* In tres partes diſtinctus. Prima docet electos cum Domino cohabitare ſpiritualiter, conuiuãdo interius per deuotionem, fructificando exterius per operationem, & expectando ſuperiùs per retributionẽ. Secunda, perſeuerare finaliter in conuerſione pœnitentiali, in tribulatione temporali, & in dilectione finali. Tertia, permanere in æterna gloria celeriter, familiariter, & honorabiliter. *Ibidem pag. 126.*

Digitized by Google

FESTVM PENTECOSTES.

S. Ambrosii ſermo primus ſuper verbis Epiſtolæ. I. Spiritus-ſancti Diuinitatem, proceſſionem, & miſſionem tam latentem, quàm manifeſtam paucis declarat. II. Quid fecerit olim ſuperbia cum homines turrim ædificarent ad cœlum pertingentem, & quid hodie promeruerit humilitas, conſiderat. III. Vt Spiritus-ſanctus ad nos dignetur venire, & apud nos manſionem non dedignetur facere, quid ſit agendum, docet. *Tom. 5. ſerm. 59. de Temp. col. 80. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de ratione feſtiuitatis Pentecoſtes. I. Feſtum præſens cum Paſchate confert. II. Cur toto tempore Reſurrectionis dominicæ nec genua flectuntur, nec ieiunia obſeruantur, explicat. III. De Chriſti poſt Reſurrectionem cum hominibus conuerſatione pertractat. IV. Aſcenſionem dominicã deſcribit. V. De nube Chriſtum ſuſcipiente, & de alijs nubibus obumbrantibus & protegentibus diſſerit. *Ibidem ſerm. 60. de Temp. col. 81. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. I. Chriſtum à mortuis reſurgentem flori aſſimilat, & ad cœlos aſcenden-
A tem fructum nominat. II. Eumdem aquilæ mirabili modo comparat. III. Dona hodie hominibus diuinitùs collata expandit. *Ibidem ſerm. 61. de Temp. fer. 2. Pentec. col. 82. & ſequentibus.*

S. Avgvstini ſermo primus in illud Euangelij, *Pacem meam do vobis, pacem relinquo vobis.* Pacis commoda & effectus recenſet, ipſam commendat, & diſcordiam deteſtatur. *Tom. 10. ſerm. 57. de verb. Dom. ſecundum Ioannem fol. 47. col. 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa Euangelij verba, *Non turbetur cor veſtrum, neque formidet, &c.* I. Quomodo Chriſtus à diſcipulis recedendo, non diſceſ-
B ſerit, clarè explicat. II. Contra Arrianos formam Dei & formam ſerui in Chriſto demonſtrat. III. Hæreticorum Diuinitatem Chriſti negantium obiectionibus occurrit, eaſque diſſoluit. IV. Filij cum Patre coæternitatem, & coæqualitatem probat ex ſcripturis. V. De oranda Chriſti humanitatè loquitur. *Ibidem ſerm. 58. vnde ſupra fol. 47. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius in feſto Pentecoſtes, de miſſione Spiritus-ſancti. Quòd hodie Chriſtus non aſcenderit in cœlum, ſed Chriſti Spiritus deſcenderit de cœlo. Quòd abeuntem Chriſtum non amiſerimus. Quòd venientem Spi-

Digitized by Google

ritum poſſideamus. Quòd Paraclitus noſter ſit magiſter bonus. Quòd ab omni inquinamento peccati cor ſit mundandum, vt poſſit promereri & accipere Spiritum-ſanctum. *Ibidem ſerm.1.Pentecoſt.183.de Temp.fol.219.col.3.& 4.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra. Impletam fuiſſe in Apoſtolis Saluatoris promiſſionem agnoſcit. Vt impleatur & in nobis per Spiritus-ſancti receptionem expetit. Quid faciendum vt hoc eueniat, paucis monet. Diuinitatem Spiritus-ſancti, & eius cum filio coæqualitatem confirmat. *Ibidem ſerm. 2. Pentec. 184. de Temp. fol. 219. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra. Sanctiſſimæ Trinitatis veritatem ex Chriſti promiſſione de ſpiritu ſancto mittendo Apoſtolis facta, colligit. II. Ineffabilem Chriſti erga homines pietatem miratur. III. Spiritus-ſancti miſſionem præclaris encomijs celebrat. IV. Spiritum ſanctum varijs rebus aſſimilat. V. Quid contulerit Apoſtolis ſpiritus-ſancti miſſio, enarrat. VI. Ante viſitationem cœleſtis conſolatoris, quãtum Apoſtolis de magnanimitate, quãtumque de perfectione defuerit, inſpicit. VII. Beneficia quædam aduentu ſpiritus-ſancti hominibus collata, oſtẽdit. VIII. De ſpiritali ebrietate fuſè diſſerit. IX. Humilitatem & pacis manſuetudinem ſuadet, vt ſpiritus-ſanctus in nobis habitare dignetur. *Ibidem ſerm. 1. fer. 2. Pentecoſt. & de Temp. 185. fol. 220.*

Eiuſdem ſermo ſextus de aduentu Spiritus-ſancti. Imprimis nominis *ſolemnitatis* æthymologiã explicat. Deinde Chriſtum nominat botrum, in paſſione velut in torculari calcatum, cuius vinum ſpiritusſanctus, quo hodie impleti ſunt Apoſtoli tanquam vtres noui, & ita impleti illo nouo vino, vt ebrij dicerentur ac muſto pleni, muſtoque bulliente ex ore ipſorum linguæ Gentium profluebant. Denique oſtendit clarè, quòd adhuc hodie detur ſpiritus- A ſanctus, & quòd etiam nunc Eccleſia habeat donum linguarum; Vbi quædam de vnitate fidelium. *Ibidem ſerm.2. fer. 2. Pentecoſt. & de Temp.186.fol. 220. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de miſſione Spiritus-ſancti. I. Spiritus vehementis & ignis, qui hodie apparuerunt, myſteria aperit. II. Quare Chriſtus, quando Spiritum-ſanctum promiſit, dixerit: non poteſt ipſe venire niſi ego abiero, rationem aſſignat. III. Donum linguarum Eccleſiam nunc adhuc habere efficaciter demonſtrat. IV. Vt tanquam membra viua, corpori Chriſti myſtico perſeueranter adhæreamus, hortatur. *Ibidem ſerm. 1. fer. 4. Pentecoſt. & de Temp. 188. fol. 221. B col.3. 4.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. Imprimis textum, ſuo more, litterali & morali interpretatione elucidat. Deinde quæ hac die in veteri lege à populo Iſraëlitico obſeruabantur, ea myſticè à Chriſtianis in noua lege compleri teſtatur. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. à col. 38. ad col. 43.*

S. BERNARDI ſermo primus in feſto Pentecoſtes. I. Hodiernæ celebritatis dignitatem commendat. II. De Patre agnoſcit creationem, de Filio gratiam ſiue incarnationem, & de Spiritu ſancto inſpirationem. III. Quàm congrua ſint ſigna hac die viſa ad Spiri- C tus-ſancti operationem deſignandam, demonſtrat. IV. Vt declinemus à malo, Spiritum ſanctum tria in nobis operari docet, compunctionem, ſupplicationem, & remiſſionem. V. Vt bonum faciamus alia tria in nobis etiam operari oſtendit, monet enim memoriam, rationem docet, & mouet voluntatem. VI. De quinquageſima quæ poſt Reſurrectionem celebratur, & eius myſterio diſſerit. *Col.208. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Imprimis Iſaiæ Prophetæ verba cap. 4. *Erit in die illa germen Domini in magnificentia & gloria, & fructus terræ ſublimis, & exultatio his qui ſaluati fuerint de Iſrael.* Expli-

Explicat, & huic ſolemnitati accommodat, per Germen Chriſtum intelligens, per magnificentiam eius Aſcenſionem, per fructus terræ ſublimitatem, creaturæ humanæ exaltationē; per exultationem, Spiritus-ſancti conſolationē Deinde diuinas adinuentiones pro generis humani reparatione contemplatur, & oſtendit Chriſtum Redemptorem noſtrum nobis donaſſe conceptionem ſuam, vt noſtram mundaret: vitam ſuam, vt noſtram inſtrueret: mortem ſuam, vt noſtram deſtrueret: reſurrectionem ſuam, vt noſtram præcederet: aſcenſionem ſuam, vt noſtram præpararet: Spiritum ſanctum ſuum, vt noſtram infirmitatē adiuuaret. Ipſe enim ſpiritus-ſanctus & bonus dedit nobis pignus ſalutis, robur vitæ, & ſcientiæ lumen. Denique quanta benigniſſimus Dominus pro ſeruis ingratis fecerit breuiter perſtringit, hominumque duritiem reprehendit. *Col. 210. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in eadem ſolemnitate. Agit de feruentiſſima charitate; de ſpirituali animarum ebrietate; de tribus in magno huius mundi opere cogitandis, quid ſit, quomodo ſit, & ad quid ſit conſtitutus; de triplici ſpiritu, ſancto, recto, & principali; de ſpiritu qui hominibus conceditur ad vſum, ad miraculum, ad ſalutem, ad auxilium, ad ſolatium, & ad feruorē. *Col. 212. & ſequ.*

Eiuſdem ſermo quartus, de ſeptem donis Spiritus-ſancti, totidem capitulis diſtinctus, & beatitudinibus accommodatus. *Col. 425. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus de ſeptem donis Spiritus-ſancti contra ſeptem vitia. Siquidem ſeptiformis ſpiritus ordinata procedit acie aduerſus ſeptem peccati gradus. I. Contra negligentiam timor exurgit. II. Curioſitati pietas aduerſatur. III. Aduerſus mali experientiam confligit ſcientiæ ſpiritus. IV. Cōtra concupiſcentiam mali dimicat fortitudo. V. Prauæ conſuetudini conſilium ſe opponit. VI. Contemptum malorum profundum impugnat ſpiritus intellectus. VII. Aduerſus malitiam ſapientia congreditur. *Col. 378. & ſequentibus.*

S. Bonaventuræ ſermo primus & ſecundus, in illud Apoſtoli, *Nolite contriſtare Spiritum ſanctum in quo ſignati eſtis.* De quadruplici ſigno prædeſtinatorum diſſerit, ſignat enim Spiritus ſanctus electos ſuos ſigno fidei & veritatis credendorum: ſigno honeſtatis morum & bonorum operum: ſigno paupertatis terrenorum, relinquendo ſuperflua, neceſſaria, & omnia tàm in communi, quàm in ſpeciali: ſigno charitatis Dei & proximorum. *Tom. 3. pag. 127. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Oſtendit quadruplex ſignum peruerſorum, quo ſignantur mali à ſpiritibus malignis, nimirum infidelitatis, carnalitatis, cupiditatis, & doloſitatis. Contra hæc quatuor ſigna, alia quatuor ipſis oppoſita profert, quæ ex ſcripturis colligit. *Ibidem pag. 128.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Iudic. 7. *Aſcendit ignis de petra.* Docet de petra quatuor, vt ſcriptura probat, miniſtrata fuiſſe, aquam, oleum, ignem, & mel, quibus Spiritus-ſanctus deſignabatur: per effectum enim gratiæ ſuæ, aqua eſt incipientibus, oleum proficientibus, ignis conſummantibus, & mel regnantibus. *Ibidem pag. 128. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus in illud, *Factus eſt repente de cælo ſonus, &c.* Spiritum ſanctum dicit, repentinum in feſtina conuerſione, ſonorum in laude & oratione, validum in temporalium renunciatione, repletiuum in bona opinione, linguoſum in facunda prædicatione, igneum in ardenti dilectione, & quietum in ſancta contemplatione. *Ibidem pag. 129.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra. Spiritum ſanctum agnoſcit repentinum in Eliſabeth, ſonorum in Zacharia, validum in Ioanne, repletiuum in Simeone, linguoſum in diſcipulis,

Digitized by Google

ritum poſſideamus. Quòd Paraclitus noſter ſit mag.ſter bonus. Quòd ab omni inquinamento peccati cor ſit mundandum, vt poſſit promereri & accipere Spiritum-ſanctum. *Ibidem ſerm.1.Pentecoſt.183.de Temp.fol.219.col.3.& 4.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra. Impletam fuiſſe in Apoſtolis Saluatoris promiſſionem agnoſcit. Vt impleatur & in nobis per Spiritus-ſancti receptionem expetit. Quid faciendum vt hoc eueniat, paucis monet. Diuinitatem Spiritus-ſancti, & eius cum filio coæqualitatem confirmat. *Ibidem ſerm. 2. Pentec. 184. de Temp. fol. 219. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra. Sanctiſſimæ Trinitatis veritatem ex Chriſti promiſſione de ſpiritu ſancto mittendo Apoſtolis facta, colligit. II. Ineffabilem Chriſti erga homines pietatem miratur. III. Spiritus-ſancti miſſionem præclaris encomijs celebrat. IV. Spiritum ſanctum varijs rebus aſſimilat. V. Quid contulerit Apoſtolis ſpiritus-ſancti miſſio, enarrat. VI. Ante viſitationem cœleſtis conſolatoris, quãtum Apoſtolis de magnanimitate, quãtumque de perfectione defuerit, inſpicit. VII. Beneficia quædam aduentu ſpiritus-ſancti hominibus collata, oſtẽdit. VIII. De ſpiritali ebrietate fusè diſſerit. IX. Humilitatem & pacis manſuetudinem ſuadet, vt ſpiritus-ſanctus in nobis habitare dignetur. *Ibidem ſerm. 1. fer. 2. Pentecoſt. & de Temp. 185. fol. 220.*

Eiuſdem ſermo ſextus de aduentu Spiritus-ſancti. Imprimis nominis *ſolemnitatis* æthymologiã explicat. Deinde Chriſtum nominat botrum, in paſſione velut in torculari calcatum, cuius vinum ſpirituſſanctus, quo hodie impleti ſunt Apoſtoli tanquam vtres noui, & ita impleti illo nouo vino, vt ebrij dicerentur ac muſto pleni, muſtoque bulliente ex ore ipſorum linguæ Gentium profluebant. Denique oſtendit clarè, quòd adhuc hodie detur ſpiritus-ſanctus, & quòd etiam nunc Eccleſia habeat donum linguarum; Vbi quædam de vnitate fidelium. *Ibidem ſerm.2. fer. 2. Pentecoſt. & de Temp.186.fol.220. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo de miſſione Spiritus-ſancti. I. Spiritus vehementis & ignis, qui hodie apparuerunt, myſteria aperit. II. Quare Chriſtus, quando Spiritum-ſanctum promiſit, dixerit: non poteſt ipſe venire niſi ego abiero, rationem aſſignat. III. Donum linguarum Eccleſiam nunc adhuc habere efficaciter demonſtrat. IV. Vt tanquam membra viua, corpori Chriſti myſtico perſeueranter adhæreamus, hortatur. *Ibidem ſerm. 1. fer. 4. Pentecoſt. & de Temp. 188. fol. 221. col.3. 4.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium. Imprimis textum, ſuo more, litterali & morali interpretatione elucidat. Deinde quæ hac die in veteri lege à populo Iſraëlitico obſeruabantur, ea myſticè à Chriſtianis in noua lege compleri teſtatur. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. à col. 38. ad col. 43.*

S. BERNARDI ſermo primus in feſto Pentecoſtes. I. Hodiernæ celebritatis dignitatem commendat. II. De Patre agnoſcit creationem, de Filio gratiam ſiue incarnationem, & de Spiritu ſancto inſpirationem. III. Quàm congrua ſint ſigna hac die viſa ad Spiritus-ſancti operationem deſignandam, demonſtrat. IV. Vt declinemus à malo, Spiritum ſanctum tria in nobis optari docet, compunctionem, ſupplicationem, & remiſſionem. V. Vt bonum faciamus alia tria in nobis etiam operari oſtendit, monet enim memoriam, rationem docet, & mouet voluntatem. VI. De quinquageſima quæ poſt Reſurrectionem celebratur, & eius myſterio diſſerit. *Col.208. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Imprimis Iſaiæ Prophetæ verba cap. 4. *Erit in die illa germen Domini in magnificentia & gloria, & fructus terræ ſublimis, & exultatio his qui ſaluati fuerint de Iſrael.* Expli-

Explicat, & huic ſolemnitati accommodat, per Germen Chriſtum intelligens, per magnificentiam eius Aſcenſionem, per fructus terræ ſublimitatem, creaturæ humana exaltationẽ; per exultationem, Spiritus-ſancti conſolationẽ. Deinde diuinas adinuentiones pro generis humani reparatione contemplatur, & oſtendit Chriſtum Redemptorem noſtrum nobis donaſſe conceptionem ſuam, vt noſtram mundaret: vitam ſuam, vt noſtram inſtrueret: mortem ſuam, vt noſtram deſtrueret: reſurrectionem ſuam, vt noſtram præcederet: aſcenſionem ſuam, vt noſtram præpararet: Spiritum ſanctum ſuum, vt noſtram infirmitatẽ adiuuaret. Ipſe enim ſpiritus-ſanctus & bonus dedit nobis pignus ſalutis, robur vitæ, & ſcientiæ lumen. Denique quanta benigniſſimus Dominus pro ſeruis ingratis fecerit breuiter perſtringit, hominumque duritiem reprehendit. *Col. 210. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in eadem ſolemnitate. Agit de feruentiſſima charitate; de ſpiritali animarum ebrietate; de tribus in magno huius mundi opere cogitandis, quid ſit, quomodo ſit, & ad quid ſit conſtitutus; de triplici ſpiritu, ſancto, recto, & principali; de ſpiritu qui hominibus conceditur ad vſum, ad miraculum, ad ſalutem, ad auxilium, ad ſolatium, & ad feruorẽ. *Col. 212 & ſequ.*

Eiuſdem ſermo quartus, de ſeptem donis Spiritus-ſancti, totidem capitulis diſtinctus, & beatitudinibus accommodatus. *Col. 425. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus de ſeptem donis Spiritus-ſancti contra ſeptem vitia. Siquidem ſeptiformis ſpiritus ordinata procedit acie aduerſus ſeptem peccati gradus. I. Contra negligentiam timor exurgit. II. Curioſitati pietas aduerſatur. III. Aduerſus mali experientiam confligit ſcientiæ ſpiritus. IV. Cõtra concupiſcentiam mali dimicat fortitudo. V. Prauæ conſuetudini conſilium ſe opponit. VI. Contemptum malorum profundum impugnat ſpiri-

A tus intellectus. VII. Aduerſus malitiam ſapientia congreditur. *Col. 378. & ſequentibus.*

S. Bonaventvræ ſermo primus & ſecundus, in illud Apoſtoli, *Nolite contriſtare Spiritum ſanctum in quo ſignati eſtis.* De quadruplici ſigno prædeſtinatorum diſſerit, ſignat enim Spiritus ſanctus electos ſuos ſigno fidei & veritatis credendorum: ſigno honeſtatis morum & bonorum operum: ſigno paupertatis terrenorum, relinquendo ſuperflua, neceſſaria, & omnia tàm in communi, quàm in ſpeciali: ſigno charitatis Dei & proximorum. *Tom. 3. pag. 127. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſuprà.
B Oſtendit quadruplex ſignum peruerſorum, quo ſignantur mali à ſpiritibus malignis, nimirum infidelitatis, carnalitatis, cupiditatis, & doloſitatis. Contra hæc quatuor ſigna, alia quatuor ipſis oppoſita profert, quæ ex ſcripturis colligit. *Ibidem pag. 128.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Iudic. 7. *Aſcendit ignis de petra.* Docet de petra quatuor, vt ſcriptura probat, miniſtrata fuiſſe, aquam, oleum, ignem, & mel, quibus Spiritus-ſanctus deſignabatur: per effectum enim gratiæ ſuæ, aqua eſt incipientibus, oleum proficientibus, ignis conſummantibus, & mel regnantibus. *Ibidem pag. 128. & ſequentibus.*

C Eiuſdem ſermo quintus in illud, *Factus eſt repente de cælo ſonus, &c.* Spiritum ſanctum dicit, repentinum in feſtina conuerſione, ſonorum in laude & oratione, validum in temporalium renunciatione, repletiuum in bona opinione, linguoſum in facunda prædicatione, igneum in ardenti dilectione, & quietum in ſancta contemplatione. *Ibidem pag. 129.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra. Spiritum ſanctum agnoſcit repentinum in Eliſabeth, ſonorum in Zacharia, validum in Ioanne, repletiuum in Simeone, linguoſum in diſcipulis,

Digitized by Google

igneum in Maria, & quietum in Chriſto. In his autem ſeptem inuenitur Spirituſſanctus euidenter & notabiliter, vt teſtantur ſcripturæ. *Ibidem pag.* 129. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus & octauus in illud, *Paraclitus autem Spiritus ſanctus, quem mittet Pater in nomine meo, &c.* Quòd Spirituſſanctus ſit miſſus. I. Ad oſtendendam veritatem. II. Ad arguendam iniquitatem. III. Ad accendendã voluntatem. IV. Ad faciendam ſecuritatem. *Ibidem pag.* 130. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo nonus in illud, *Spiritus Domini ornauit cœlos.* Tres habet partes; Prima agit de hodierno beneficio quantùm ad principium effectiuum, nempe Spiritum ſanctum, in quo eſt infallibilis veritas, liberalis charitas, & inſeparabilis poteſtas, quæ quidem opponuntur tribus malis, quæ incurrimus ratione primi peccati, tenebroſitati ſcilicet ignorantiæ, malignitati inuidię, & debilitati impotentiæ. Secunda tractat de eodem beneficio quantùm ad ſubiectum receptiuum, quod cœli nomine deſignatur: ſicut enim cœli habent ſpectabilem refulgentiam luminum, efficacem redundantiam influentiarum, & terribilem reſonantiam ſignorum & prodigiorum: ſic Apoſtoli ſimilibus donis myſticis ornati & dotati fuerunt, nimirum doctrina, charitate, & miraculorum operatione. Tertia de præſenti etiam beneficio diſſerit quantùm ad actum intermedium, in ſingulari operatione. Signanter enim Spirituſſanctus ornauit Apoſtolos triplici ornamento, videlicet, copioſitatis gratiæ, quantùm ad indeficientiam ſuffragiorum, dignitatis prælaturæ, quantùm ad prouidentiam ſubditorum, pulchritudinis gloriæ, quantùm ad excellentiam præmiorum. *Ibidem pag.* 132.

Eiuſdem ſermo decimus, in illa Sapient. verba, *O quàm bonus & ſuauis eſt Domine Spiritus tuus in nobis.* Bonitatem Spirituſſancti comprobat ex eo, quod per illum habeamus veniam peccatorum, victoriam de inimico, gratiam donorum, & gloriam præmiorum. *Ibidem pag.* 132. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo vndecimus, & duodecimus, vnde ſupra. Quatuor enumerat bonitatis Spirituſſancti effectus, peccatorum remiſſionem, virtutum collationem, ſenſuum illuminationem, & animarum eleuationem: & ſecundum iſta quatuor dicitur Spirituſſanctus bonus incipientibus, proficientibus, conſummantibus & peruenientibus. *Ibidem pag.* 133. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo decimus-tertius in illud, *Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, &c.* Docet Apoſtolos Spirttu ſancto fuiſſe repletos, tanquam aqua irrigante in prædicatione, tanquam igne inflammante in dilectione, tanquam theſauro locupletante in virtutum aggeratione, & tanquam vino lætificante in conſolatione. *Ibidem ſerm.* 3. *fer.* 2. *Pentecoſt. pag.* 135. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo decimus-quartus vnde ſupra; Quatuor effectus repletionis Spirituſſancti explicat. Purgat enim defectum, illuminat intellectum, perficit affectum, & confirmat perfectum. *Ibidem ſerm.* 3. *fer.* 3. *Pentecoſt. pag.* 137.

S. Brvnonis ſermo primus in die ſancto Pentecoſtes. Cur Spiritusſanctus in igne apparuerit, rationem affert. Ignis triplicem naturam Spiritui ſancto accõmodat, conſumit enim, calefacit, & illuminat. Hodiernum myſterium cum lege Moſaica in monte quinquageſimo die data appoſitè confert. *Tom* 3. *pag.* 103. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Solemnitates Iudæorum præcipuas & maximas, quæ ſeptenario numero celebrabantur recenſet. II. Septenarij numeri laudes prædicat. III. Quãta qualique diligentia feſta Pentecoſtes & Iubilæi celebrari debeant, inſpicit. IV. Quid ignis hodiernus & linguæ, quæ apparuerunt, ſignificent, explicat. *Ibidem pag.* 104. *& ſequentibus.*

S. I. Chrysostomi ſermo de ſancta

Pentecoſte, & cur iam non fiant miracula, quodque ea, quæ geruntur aut dicuntur à nobis, perſcribantur; multa autem pertractat. I. Chriſtianorum ad Eccleſiam laudat concurſum. II. Fideles corporis Chriſti myſtici veſtem nominat. III. Abſentes tanquam nudationis propriæ matris reprehendit. IV. Feſtiuitatem nobis ſemper eſſe probat, & feſtiuitatum occaſiones refert. V. Quomodo quotidie Pentecoſten poſſumus celebrare, declarat. VI. Bona de cœlo in terram generi humano delapſa recenſet, & hodiernum beneficium ſupra alia omnia extollit. VII. Reconciliationis Dei donum eſſe, quòd Spiritus ſanctus eſt datus, ex ſcripturis perſuadere conatur. VIII. Iræ diuinæ ſignum eſſe, quòd non ſit in hominibus Spirituſſanctus, demonſtrat. IX. Quòd nunc etiam ſit in nobis Spirituſſanctus oſtendit. X. Cur hoc tempore ſigna non fiant, cum adſit adhuc præſens Spiritus-ſanctus, rationem profert. XI. Quare ſpiritus-ſanctus in igne apparuerit, explicat. XII. Benigniſſimi Dei pro acceptis naturæ noſtræ primitijs retributionem hodiernam conſiderat. XIII. De libris, in quibus bona & mala quæ hîc operamur deſcribuntur, diſſerit. XIV. Quo pacto peccata ſcripta poſſint deleri, docet. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm. 39. & iuxta Typograph. err. 36. à pag. 545. ad pag. 560.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra. I. Beneficia Spirituſſancti hominibus hac die collata recenſet. II. Virtutem Spiritusſancti demonſtrat, & igni aſſimilat. III. Hæreticos Spirituſſancti Maieſtatem & Diuinitatem impugnantes obiurgat, & ſcripturarum authoritate conuincit. IV. Quare non ſtatim poſt Chriſti aſcenſionem Spirituſſanctus non fuerit miſſus, cauſam aperit. V. Cur in ſpecie linguarum aduenerit Spirituſſanctus, declarat. VI. Spirituſſancti fructus à B. Paulo enumeratos, explicat. VII. Charitatis virtutem multùm commendat. VIII. Aduerſus inuidiam acriter A agit, & recenter baptizatos alloquitur. *Ibidem ſerm. 40. & iuxta Typog. err. 37. à pag. 560. ad pag. 567.*

Eiuſdem ſermo de ſancto & adorando Spiritu. I. Agit de Spirituſſancti poteſtate, nominibus, Diuinitate, proceſſione, donis & effectibus. II. Mira loquitur de virtutum ſpiritu. III. Quo pacto Spirituſſanctus habitabat in Chriſti humanitate ſubtiliſſimè explicat. IV. Humanitatem Chriſti laudibus celebrat, eiuſque virtutes prædicat. V. Macedonianos hæreticos cum Patre & Filio Spirituſſancti coæqualitatem denegantes efficaciter conuincit. VI. Diuinas miſſiones interpretatur. *Tom. 6. à pag. 204. ad pag. 227.*

B Eiuſdem ſermo de Pentecoſte. Quòd hodie terra facta ſit cœlum. Quòd Apoſtoli ſint myſticè ſtellæ, ſtelliſque ſplendidiores. Quòd ijdem Apoſtoli ſint vinitores, piſcatores, turres, columnæ, medici, duces, doctores, portus, gubernatores, paſtores, athletæ, pugnatores, & coronas geſtãtes. Quòd Chriſtus nobis ſit omnia. Quòd multas ob cauſas Spirituſ-ſãctus in igne apparuerit. Quòd plurima Chriſtus immutauerit. Quòd Eccleſia ſit inuincibilis, & glorioſiſſima. *Ibidem à pag. 227. ad pag. 234.*

S. CYPRIANI MARTYRIS ſermo de Spiritu ſancto. I. Poſt Spirituſſancti C inuocationem, Chriſti Domini myſteria à natiuitate, ad miſſionem vſque Paracliti ſummariè recenſet. II. Quæ de Spiritu ſancto in ſacris deſcribuntur litteris refert, & explicatione illuſtrat. III. Myſticam numerorum ſeptimi & quinquageſimi ac Pentecoſtes intelligentiam aperit. IV. Spirituſſancti præconia celebrat. *Tom. 3. à pag. 484. ad pag. 488.*

D. EVSEBII EMISSENI homilia in die Pentecoſtes. Tractat in illud, *Effundam de ſpiritu meo ſuper omnem carnem.* De baptizatorum confirmatione, & eius vtilitate. De Spirituſſancti fructibus, & Apoſtolorum ex Paracliti miſſione ſanctis profectibus. De Sapientia ſpiritua-

Digitized by Google

li, & ſapientia huius ſæculi. *Fol. 76. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo de Spiritu ſancto in Concilio Conſtantienſi habitus, in illud Sap. 1. *Spiritus Domini repleuit orbem terrarum.* Horum verborum quibuſdam expoſitionibus præfatis de triplici Spirituſſancti repletione diſſerit. Prima dicitur repletio ſufficientiæ. Secunda, repletio abundantiæ vel excellentiæ. Tertia repletio redundantiæ vel ſuperfluetiæ. Primam operatur Spiritusſanctus in actiuis, ſecundam in contemplatiuis, tertiam verò in viris heroicis, præpollentibus & exercitatis in vtraque vita, actiua ſimul & contemplatiua: & quia hæc vltima repletio alijs eſt excellentior de ipſa ſermonem inſtituit, & in tres diſtribuit partes. Prima loquitur de modo quo per Spiritum-ſanctum communicatur hæc repletio. Secunda, qualis ſit ex Spirituſſancti repletione contemplatio. Tertia, quomodo plenitudinem contemplationis conſequitur comes actio. Quantùm ad I. Docet Spiritum-ſanctum hominem replere, non naturali neceſſitate, ſed gratuito ſpontaneoque voluntatis atque libertatis arbitrio. (Vbi de præparatione ad dignè Spiritum-ſanctũ excipiendum.) Quantùm ad II. Oſtendit Spiritum-ſanctum replere hominem, ipſumque attollere, vt in arcem contemplatiuæ perfectionis aſcendat. Quantùm ad. III. Dicit Spiritum-ſanctum in repletione hominis conſtituere ipſum fortem & expeditum ad opera vitæ exterioris & actiuæ. Denique quatuordecim quæſtiones circa myſterium hodiernum proponit & breui ſolutione explicat. *Tom. 1. part. 2. à col. 774. ad col. 789.*

Eiuſdem ſermo in illud Pſal. *Emitte Spiritum tuum & creabuntur, &c.* Duas habet partes. Prima loquitur de humilitate quæ eſt diſpoſitio certiſſima & neceſſaria ad vitam Spirituſſancti obtinendam vel in vna ſingulari perſona, vel in tota Eccleſia. Vbi de animæ per-

A Spiritum-ſanctum viuificatæ excellentia & nobilitate. Secunda oſtendit quomodo hæc vita Spirituſſancti conſeruatur à mutua membrorum colligatione & debita vnitate. *Tom. 2. part. 4. ſerm. fer. 2. Pentecoſt. à col. 257. ad col. 266.*

Eiuſdem ſermo de Spiritu-ſancto coram Rege Franciæ habitus, in illud, *Accipietis virtutem ſuperuenientis Spirituſſancti in vos.* Quomodo ordinationi Apoſtolorum hac die factæ nihil prorſus defuerit, quod ſpirituali congrueret habitationi, declarat, & miro modo deſcribit. Quo pacto in aduentu Spirituſſancti confortati fuerint Apoſtoli, docet,

B & tribus concluſionibus demonſtrat. Cùm enim futuri eſſent milites ſui ad legem ſuam ſeruandam & tutandam, eos ſcuto donauit fidei, gladio veræ ſapientiæ, & inſuper armis prorſus à pedibus vſque ad capita munientibus, communis ſcilicet confœderationis. Pluribus autem Regem alloquitur & hortatur. *Ibid. à col. 522. ad col. 537.*

Eiuſdem ſermo vnde ſupra in illud Euangelij, *Manſionem apud eum faciemus.* Cùm ſancta anima hoſpitium ſit Spirituſſancti, eam monet, vt omnem de domo cordis abijciat peccati immunditiã, auaritiæ puluerem, iræ & inuidiæ araneas, lutum & fimum luxuriæ: tres ancillas in hoſpitio conſcientiæ habeat, orationem nimirum, quæ deuotè aduocet Spiritum-ſanctum, obedientiã, quæ

C ipſi ad oſtium animæ pulſanti ſiue per ſonitum, & tremorem, ſiue per linguas igneas prædicationis, ſiue per columbam manſuetudinis adaperiat, pacem & vnionem, quæ hoſpitem retineat. *Ibidem à col. 538. ad col. 546.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hac die habita. I. Euangelicæ lectionis verba breui explicatione ad litteram & myſterium perſtringit. II. Quanta ſit dignitas, habere in cordis hoſpitio Spiritum-ſanctum, conſiderat. III. Paraclitum ſuſcipientium differentiam notat. IV. Donum linguarum in Eccleſia agnoſcit. V. Quare Spirituſ-

ſanctus in igneis linguis aduenerit, docet. VI. Cur Spirituſſanctus in ipſo Redemptore noſtro per columbam apparuerit, in diſcipulis verò per ignem, rationem in medium profert. VII. Quoſdam Spirituſſancti effectus & Apoſtolorum ex ipſis effectibus profectus recenſet. *Tom. 3. Homil. 30. in Euangelia à col. 95. ad col.* 100.

S. Gregorii Nazianzeni oratio in ſanctam Pentecoſten. I. Quo modo ſint à Chriſtianis feſta celebranda, docet. II. Feriari Chriſtianorum in quo conſiſtat, oſtendit. III. Numeri ſeptenarij laudes proſequitur. IV. Pentecoſtes Iudæorum & Chriſtianorum diſcrimen examinat. V. Pentecoſtes myſterium magnum & venerandum prædicat. VI. Spirituſſancti myſteria pandit, Macedonianos deteſtatur, & diſputatione confutat. VII. Spirituſſancti Diuinitatem, cum Patre & Filio coæternitatem demonſtrat. VIII. In Apoſtolis vim triplicem Spirituſſancti reperit, ante Chriſti paſſionem, poſt eius reſurrectionem, & poſt in cœlum aſcenſionem. IX. Hodiernæ apparitionis Spirituſſancti quaſdam circumſtantias diſcutit. X. Paracliti erga homines benignitatem declarat. XI. Quibus linguis Apoſtoli loquebantur, refert. *Tom. 1. Orat. 44. à pag.* 705. *ad* 717.

S. Gregorii Nysseni in Pentecoſten oratio oſtendit. I. Rurſum homini hodie admixtum eſſe Spiritum illum, qui, quòd homo eſſet caro, à natura noſtra receſſerat. II. Neminem Spirituſſancti fieri participem, qui non in excelſa huius vitæ parte h. e. in cœnaculo verſetur. III. Diuinorum eloquiorum igneam linguam; & oris Spirituminſanctum oppugnantium obſtructionem. *Tom. 1. pag.* 976. *& ſequentibus.*

Gverrici Abbatis ſermo primus. I. Ineffabilem Dei miſericordiam & charitatis erga homines dignationem miratur, qui dedit Filium in redemptionis precium, Spiritum-ſanctum in adoptionis priuilegium, & ſeipſum dabit totum in hæreditatem fidelium. II. Ita de ſalute noſtra, vel magis de ſpe ſalutis, propter pignus hæreditatis, nobis eſſe gaudendū docet, vt quod in peruerſis dolemus, adhuc de nobis pro noſtra mutabilitate timeamus. III. De gaudio ſpiritali animarum diſſerit. IV. Faſtidium cordis quod abominari facit bona Spiritus, abhorret. *A pag.* 278. *ad pag.* 284.

Eiuſdem ſermo in illud, *Loquebantur varijs linguis Apoſtoli magnalia Dei.* I. Linguas igneas charitate accenſas celebrat. II. Linguam qua poſſit laudare Deum, vel linguam canis expoſtulat, qua poſſit & propria, & aliena vlcera lingere. III. Gemitus inenarrabiles quibus poſtulat pro nobis, ſibi & alijs infundi peroptat. IV. Spiritalem deſolationem & planctum ſuadet. *A pag.* 285. *ad pag.* 291.

Hvgonis a S. Victore ſermo in die Pentecoſtes. Agit de imagine & ſimilitudine Dei in homine. De boni ignorantia, & mali concupiſcentia imagini & ſimilitudini oppoſitis. De Spiritu ſancto in igne hominibus dato, vt eos illuminaret ad cognitionem veritatis, & inflammaret ad amorem virtutis. De Pentecoſte veteris & nouæ legis. De gratia & lege. De vnctione Spirituſſancti in capite, quæ deſcendit in barbam, & in oram veſtimenti. *Tom. 2. ſerm. 70. Inſtitut. monaſt. pag.* 391. *& ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ. III. ſermo primus in ſolemnitate Pentecoſtes, in illud Pſalm. *Liquefacta eſt terra & omnes qui habitant in ea: &c.* Tractat de duplici liquefactione, bonorum & malorum. De diſcrimine liqueſcentium. De ſapientia & charitate Apoſtolorum in lingua & igne deſignatis. De prædicando verbo & exemplo, tanquam lingua & igne. *Tom. 1. pag. 61. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem in illa Act. verba, *Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizamini Spiritu ſancto, non poſt multos hos dies.* Loquitur

Digitized by Google

de duplici baptiſmo, aquæ & ignis. De Apoſtolorum baptiſmate in igne. De Spiritu ſancto igni aſſimilato. De baptiſmo in ſpiritu. De myſticis Iſraëlitis. *Ibidem pag. 62. & ſequentibus.*

Eiuſdē ſermo tertius in illud Thren. 1. *De excelſo miſit ignem in oſſibus meis.* I. Per excelſum Patrem intelligit, per mittentem Filium, & per ignem Spiritum ſanctum. II. Paraclitum miſſum fuiſſe teſtatur in triplici lege, in figuris columbæ, flatus, & ignis. III. Spiritum vnicum & multiplicem eſſe ſacris comprobat authoritatibus. IV. Quamplurimos Spiritusſancti recenſet effectus. *Ibidem pag. 63. & ſequentibus.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo in die ſancto Pentecoſtes. I. Hunc diem ſacratiſſimum eſſe probat & in lege & in Euangelio. II. Septenarij & quinquagenarij numeros commendat. III. Præſuppoſita ineffabili Spiritusſancti eſſentia, de eius mirabili & amabili efficientia pluribus diſſerit. IV. De Spiritusſancti à Patre & Filio proceſſione contra Græcos & quoſdam hæreticos diſputat. V. Eumdem. S.S. digito aſſimilat. *Tom. 1. Auctar. Bibl. Patrum col. 832. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani in ſolemnitate Pentecoſtes ſermo. I. Varijs ſimilitudinibus oſtendit, quod in rebus vitæ ſpiritualis à minus perfectis ad magis perfecta ſemper procedatur; vt patet in Apoſtolis. II. Mutuata lucis comparatione, agnoſcit iuſtitiæ ſolem abundantius bonitatis ſuæ radios effudiſſe aſcendentem in cœlo, quàm vbi conuerſaretur in terra. III. Cunctas myſterij hodierni circumſtantias diligenter obſeruat, & pijs expoſitionibus illuſtrat. IV. Vnitatem & pacem commendat, nec non & orationem. V. Spiritum ſanctum Doctorem comprobat mirabilem, & quamplurimos eius effectus recenſet. VI. Quomodo Spiritus Domini cœlum Eccleſiæ ſanctorum virtutibus veluti ſtellis à ſe inuicem differentibus ornauerit, demonſtrat. *Part. 2. pag. 648. & ſequentibus.*

S. Leonis ſermo primus de Pentecoſte. Quòd magna huic diei debeatur reuerentia. Quòd vbi Deus magiſter eſt, citò diſcitur quod docetur. Quòd Spiritusſanctus ſit Deus, & Patri Filioque æqualis. Quòd peccatum in Spiritum ſanctum ſit irremiſſibile. *A col. 208. ad col. 211.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Quid de Spiritu ſancto Catholicè ſit ſentiendum, declarat. II. De Trinitatis myſterio diſſerit. III. Varias Spiritusſancti miſſiones refert. IV. Cur Paraclitus hodie modo tam mirabili Apoſtolis fuerit datus, rationem reddit. V. Manichæorum impietatem confutat, qui dicebant Spiritum ſanctum à Domino promiſſum ante Manichæum non aduenisse. *A col. 212. ad col. 216.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Quòd opera ſanctiſſimæ Trinitatis ſint indiuidua. Quòd ſi homo à lege ſibi poſita per concupiſcentiam non deuiaſſet, Creator mundi creatura factus non fuiſſet. Quòd ſit in perſonarum Trinitate æqualitas. Quòd Filius Patri ſit coæqualis. *A col. 217. ad col. 220.*

S. Maximi homilia prima in ſolemnitate ſanctæ Pentecoſtes. Hodiernam feſtiuitatem cum Paſchali celebritate confert. De Filij ad Patris dexteram ſeſſione diſſerit. Quo pacto intelligi poſſit, quòd Chriſtus ſedeat & ſtet, explicat. *Col. 635. & ſequentibus.*

Eiuſdē homilia ſecunda vnde ſupra. *Col. 637. & ſequentibus. Habetur apud D. Ambroſ. ſer. 2. Pentecoſt. ſerm. 61. Tom. 5. col. 82. & hic ſupra.*

Eiuſdem homilia tertia de eadem ſolemnitate. *Col. 639. & ſequentibus. Etiam apud D. Ambr. Legitur ſerm. 2. Pentecoſt. de Temp. 60. col. 81. Tom. 5. & hic ſupra.*

S. Odilonis Abbatis ſermo in die Pentecoſtes. Quid Deus in homine geſſit, quidque homo à Deo aſſumptus temporalis apparēs pro nobis corporaliter pertulit, breui recapitulatione re-

cenſet: & myſteriorum Chriſti cauſas aperit. Spiritusſancti Diuinitaté oſtendit, & hæreticos contradicentes obmuteſcere facit. Varios Spiritusſancti effectus demonſtrat, & ex Patribus colligit. *Biblioth. Cluniacenſ. ſerm. 9. S. Odil. à col. 393. ad col. 397.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. de Spiritusſancti degreſſu. Quòd Spiritusſanctus ſit Deus, ſit & Paraclitus. Quod vitia ſint fugienda, & auaritia deteſtanda. *Tom. 2. Auctar. Bibl. Patrum, Catech. 9. col. 1293. & ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus in die Pentecoſtes in illud, *Cùm venerit Paraclitus quem mittam vobis à Patre, &c.* Agit de perſonarum Trinitate, de Trinitatis charitate, & de charitatis vtilitate. Varia autem profert ex ſcripturis & creaturis, de Chriſto teſtimonia. *Tom. 16. ſerm. Dominic. fol. 15. col. 3. & 4.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Paraclitus quem mittet Pater in nomine meo, &c.* Tractat de miſſione Spiritusſancti, & tres habet partes. Prima mittentis charitatem conſiderat. Secunda miſſi benignitatem contemplatur. Tertia miſſionis vtilitatem inſpicit. Quantùm ad. I. Deum Patrem in charitatis teſtimonium tria nobis miſiſſe oſtendit, videlicet Filium, ad noſtram redemptionem, Spiritum ſanctum ad noſtrã confirmationem, & Angelos ad noſtram protectionem. Quantùm ad. II. Notat Spiritum ſanctum conſolari nos tripliciter, cœleſtes conſolationes largiendo, dona chariſmatum in tribulationibus augmentando, & quanta ſint gaudia futura demonſtrando. Quantùm ad. III. Eumdem S. S. tria valde vtilia nos docere teſtatur, nimirum cognitionem veritatis, vtilem orandi modum, & voluptatum carnalium deſpectum. *Ibidem fol. 15. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Spiritus Domini ornauit cælos Iob. 26.* Apoſtolos cœlis aſſimilat, propter motum, ordinem, & concordiam. Quinque ſtellarum ordines in ipſis cœlis myſticis diſtinguit, quibus ſpiritus Domini eos ornauit. Primus ordo dicitur virtutum theologicarum. Secundus virtutum politicarum. Tertius donorum Spiritusſancti. Quartus octo beatitudinum. Quintus duodecim fructuum Spiritusſancti. *Ibidem ſerm. in Vigil. Pentecoſt. fol. 36.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Paraclitus Spiritusſanctus quem mittet Pater in nomine meo, &c.* Circa miſſionem Spiritusſancti tria conſiderat, videlicet mittentium authoritatem, miſſi benignitatem, & miſſionis vtilitaté. Quantùm ad. I. Probat Spiritum ſanctum à Patre & Filio mitti. Quantùm ad. II. Paraclitum agnoſcit hominis aduocatum in beneficijs naturæ, gratiæ, & gloriæ: & conſolatorem in miſerijs. Quantùm ad. III. Duplicem miſſionis Spiritusſancti profert vtilitatem, boni cognitionem; (Vbi quinque ſcientiæ ad ſalutem neceſſariæ enumerantur.) Et ad bonum motionem; ſuggerit autem. SS. bonum compellendo, alliciendo, & ſeipſum pignus pro mercedis certitudine tribuendo. *Ibidem ſerm. in die Pent. fol. 36. col. 3. & 4.*

FERIA SECVNDA Pentecoſtes.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Euangelium hodiernum. I. Dilectionis diuinæ immenſitatem ex beneficijs corporalibus, ſpiritualibus, & æternalibus colligit. II. Stabilitatem quantùm ad principium, medium, & finem attendit. III. Communem illam dicit, communionem, & communiſſimam amicis, inimicis, & creaturis omnibus. *Tom. 3. pag. 134.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Dei dilectionem erga homines miratur, quòd vnigenitum dederit nobis, in Incarnatione corporaliter, in Commu-

Digitized by Google

nione ſacramentaliter, in iuſtificatione ſpiritualiter, & in fruitione æternaliter. *Ibidem pag. 134. & ſequentibus.*

FERIA TERTIA Pentecoſtes.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij; *Oues illum ſequuntur, &c.* Oſtendit fideles tanquam oues Chriſti ſuum paſtorem ſequi, in ſancta conuerſatione, in ſecura euolatione, in beata reſurrectione, & in æterna commanſione. *Tom. 3. pag. 136.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Fur non venit, niſi vt furetur, & mactet, & perdat.* Tractat de malorum perditione, à Deo iudicante, ab Angelo exequente, à proximo ſcandalizante, & à diabolo tentante. *Ibidem pag. 136. & ſequentibus.*

DOMINICA SANCTISSIMÆ Trinitatis.

S. ANASTASII SYNAITÆ oratio de Trinitate Diuina. Multa doctè & ſubtiliter tractat. I. Agit de Dei incomprehenſibili natura. II. Ex verbis D. Ioan. Apoſt. cap. 1. Sui Euãgelij probat Filij cum Patre coæternitatem, ac conſubſtantialitatem, argumentis efficaciſſimis. III. Idem facit pro coæternitate & conſubſtantialitate Spirituſſancti. IV. Diſtinctionem generationis, Verbi, & proceſſionis Spirituſſancti declarat. V. Myſterium ſacro-ſanctum Diuinæ Trinitatis explicat. VI. Varijs iiſque claris ſimilitudinibus ſubſtantiæ vnitatem, nec-non perſonarum Trinitatem exprimit. VII. De nominibus relatiuis Diuinarum perſonarum diſſerit. VIII. Tandem vnitatem eſſentiæ, perſonarum Trinitatem, earumque conſubſtantialitatem rurſus demonſtrat eo modo quo demonſtrari poteſt. *Apud P. Stenartium in ſuo Tomo ſingulari* A *orat. 1. S. Anaſtaſ. Sinaita, à pag. 463. ad pag. 484.*

S. AVGVSTINI ſermo de ſacroſanctiſſima Trinitate. I. Naturam Dei ineffabilem incomprehenſibilemque argumento à minori ad maius, & à creaturis deſumpto, oſtendit. II. Coæqualitatem Diuinarum perſonarum aduerſus falſa Arrianorum dogmata, defendit. III. Vnitatem in Trinitate, & Trinitatem in vnitate exemplis à ſole, & igne mutuatis, declarat. IV. Denique fidem Catholicam circa myſterium ſuper adorandæ Trinitatis laudibus & encomijs celebrat. *Tom. 10. ſerm. 1. de Verb. Apoſt. fol. 55. col. 1. & 2.*

B Eiuſdem ſermo in feſto ſanctæ Trinitatis I. Quoſdam nimis circa myſterium vnitatis Eſſentiæ & Trinitatis perſonarum curioſos reprehendit. II. Docet qua ratione homo Chriſtianus Deũ vnum in natura & in perſonis trinum credere fideliter debeat, & quòd hoc myſterium ſit incomprehenſibile etiam ipſiſmet Angelis. III. Quòd in præſenti vita magis bonis operibus ac virtutibus incumbendum nobis ſit, quàm cognitioni rationali abſtruſi huius ſacramenti. *Tom. 10. ſerm. de Temp. 189. fol. 221. & 222.*

Eiuſdem ſermo in eodem feſto, de eo quod Sap. 7. dicitur. *Splendor eſt* C *enim lucis æternæ, & imago inuiſibilis Dei, &c.* In iſto ſermone duo habentur. I. Deum definiri non poſſe, omninò nec comprehendi. II. Viginti nomina verbum Diuinum, pro nobis hominem factum, aliquomodo, exprimentia. *Tom. 10. ſer. de temp. 190. fol. 222. col. 2. & 3.*

Eiuſdem ſermo in eodem feſto, declarationem fidei Eccleſiæ Catholicæ, Antiquorumque patrum orthodoxorũ, continens: aduerſus Arrianos Sabellianos, Apollinariſtas, Photinos, Manichæos, Cataphrygas, & alios ſimilis farinæ hæreticos. Quòd autem ſpectat ad Trinitatis feſtum, coæternitatem, conſubſtantialitatem, coæqualitatem, & diſtinctionem Diuinarum perſonarum

Patris,

Patris, Filij, Spiritus ſancti declarat. *Tom. 10. ſerm. de temp. 191. fol. 122. col. 3. 4. & fol. 123. col. 1.*

Eiuſdem ſermo hac die habitus, in quo ſolummodo agit de Patris æterni omnipotentia in creatione, in recreatione, in reſurrectione Chriſti Filij ſui manifeſtata, & in mundi diſſolutione manifeſtanda. *Tom. 10. ſerm. de temp. 192. fol. 113. col. 1. 2. & 3.*

Eiuſdem ſermo eadem die, in quo ex ſcripturis diuinis oſtendit Spiritum ſanctum eiuſdem eſſe ſubſtantiæ, naturæ, eſſentiæ, ac Deitatis, cum Patre, & Filio, *Tom. 10. ſer. 194. de temp. fol. 224. col. 1. 2.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Iſai. 6. *ſanctus, ſanctus ſanctus, &c.* De Dei ſanctitate inſtituitur, & trifariam partitur. I. Quòd Deus ſit ſanctus in ſeipſo. II. Quòd Deus ſit ſanctus in Chriſto, III. Quòd Deus ſit ſanctus in opere ſuo. Primum membrum ſubdiuiditur in tres partes, I. agit. De Patris ſanctitate. II. De Filij ſanctitate. III. De Spiritus ſancti ſanctitate. Secundum membrum ſimiliter in tres alias partes diſtinguitur, oſtenditque Chriſti ſanctitatē in corpore, in anima, & in diuinitate. Tertium pariter membrum tripartitam habet ſubdiuiſionem, videlicet de ſanctitate Dei in tribus ſuis operationibus, in creatione, in redemptione, & in æterna remuneratione. *Tom. 3. ſer. de temp. pag. 138. & 139.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem ſolemnitate, in illud Iſai. 40. *quis appendit tribus digitis molem terræ?* In hoc ſermone fides, quam habemus de Trinitate Diuina, comparatur triplici funiculo, quo trahimur in conuerſione de profundo culpæ. Tribus digitis quibus appendimur in conuerſatione per gratię conſeruationem. Tribus palmitibus quibus reficimur in fruitione, vino mero gloriæ. *Tom. 3. ſerm. de Temp. pag. 139.*

Eiuſdem ſermo tertius ſuper illa D. Ioann. verba 1. Ioann. 5. *Tres ſunt qui teſtimonium dant in cælo, &c.* Quatuor valde notanda docet, nimirùm, Trinitatem credendam, metuendam, diligendam, ac colendam eſſe. *Tom. 3. ſerm. de Temp. pag. 140.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Pſal. 66. *Benedicat nos Deus, &c.* De quatuor benedictionibus diſſerit, de duabus bonis quibus à ſanctiſſima Trinitate benedicimur, ſcilicet gratiæ, & gloriæ; & de duabus malis, adulationis, & fortunæ; ac tandem de benedictionibus, quibus benedicuntur ex more pœnitentes, offerentes, & militantes, quas omnes myſticè explicat. *Tom. 3. ſerm. de Temp. pag. 140. 141.*

S. BRVNONIS ſermo primus, in quo aduerſus Iudæos Trinitas Diuina cum vnitate Eſſentiæ declaratur argumentis è ſcriptura tum veteris, tum noui Teſtamenti deſumptis. *Tom. 3. pag. 72. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, tractat I. De Diuina Trinitate perſonarum, earumque diſtinctione & coæternitate, vbi diſtinguit ſubſtantiam creatam ab increata, Diuina, & immutabili. II. De Diuinæ Trinitatis imagine in Angelo & homine, per intelligentiam, memoriam, & vſum expreſſa; vbi ad propoſitum oſtendit, in creaturis aliquid inueniri, quod ex aliquo gignitur, & tamen non ſit poſterius eo ex quo gignitur. *Tom. 3. pag. 75. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo tertius. Naturam Dei & perſonarum Trinitatem incomprehenſibilem eſſe teſtimonijs ſcripturæ probat, eámque non temerè aut curioſè inueſtigandam demonſtrat. Deinde ſuperbiam Arrij & aliorum plus ſapientium quàm ſapere oportet redarguit, & argumento à minori ad maius ex propria noſtri notitia deducto, reprimit. *Tom. 3. pag. 78. & ſeq.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo de ſancta & conſubſtantiali, viuificáque ac inſeparabili Trinitate; Diſputat contra Arrium, Macedonium, alioſque hæreticos, & aduerſus eos multis ſcripturæ

Digitized by Google

teſtimonijs & varijs rationibus è ſcriptura illatis, Diuinitatem Filij, ac Spiritus-ſancti, ſicut & Patris, efficaciter probat, argumentaque in contrarium ab hæreticis θεομάχοις allata ſubtiliter & doctè diſſoluit. *Tom. 6. pag. 189. & ſequent. vſque ad pag.* 204.

D. EVSEBII EMISENI homilia de Trinitate. I. Vnitatem eſſentiæ, & perſonarum Trinitatem explicat. II. Theſauro Trinitatem aſſimilat. III. Spiritus-ſancti effectus varios recenſet. IV. Baptiſmi virtutem declarat. V. Spiritus-ſancti Diuinitatem aduerſus hæreticos probat. *Fol. 86. & ſequentibus.*

I. GERSONII ſermo præſenti die habitus in illud. 1. Corinth. 3. *Videmus nunc per ſpeculum &c.* Colloquium inſtituit inter animam deuotam & rationem fidelem ac ſapientem, de Deo vno in Eſſentia & trino in perſonis. Ratio fidelis animam alloquitur & eam docet Theologiam, quomodo Deus ſit vnus ſecundum naturam, quomodo trinus ſecundum perſonas, quomodo imago ſummi Dei attributorumque eius reluceat in homine. Ratio autem prius à fide eruditur quàm animam edoceat, deuotio verò poſtea accedit, & ſui præſentia anima valdè illuminatur; Deus enim abundantius ſe reuelat & ſua, deuotioni magis quàm rationi, dilectioni, plus quàm cognitioni; Denique animam ſpeculo comparat, & quædam de ſpeculorum varietate & diuerſis eorum effectibus obiter tangit. *Tom. 2. part. 4. column. 546. & ſeq. vſque ad col.* 557.

Eiuſdem ſermo in eadem ſolemnitate ſecundus ſuper illa Chriſti Domini verba, *Si terrena dixi vobis & non creditis, quomodo ſi dixero vobis cæleſtia credetis?* Docet qualiter ſit loquendum & audiendum de ſublimi myſterio ſanctiſſimæ Trinitatis. Multas quæſtiones merè naturales in medium profert, quas ratio humana ſoluere nequit, licet ſint intra naturæ limites, vt inde à minori ad maius argumentum deſumat, & huius myſterij ineffabilitatem incomprehenſibilitatemque oſtendat. Inſuper ad cognoſcendam eo modo quo nunc cognoſci poteſt, Diuinam Trinitatem fide & humilitate neceſſariò præditos nos eſſe debere inſtruit. Poſtea ad triplicem ſcholam nos manuducit videlicet naturæ, ſacræ ſcripturæ, & animæ noſtræ vt de tam profundiſſimo myſterio quoquomodo edoceamur. Deniquè ad moralitatem deueniens de poſſe Patris, de ſcire Filii, de velle Spiritusſancti, diſſerit, & ad diuinam eorum imitationem Chriſtianos hortatur. *Tom. 2. part. 4. à col. 557. ad 563.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Pauli. *O Altitudo &c.* De tribus loquitur nimirùm de Diuinitate, de Trinitate in Diuinitate, & de vnitate in Trinitate. *Tom. 16. ſer. de ſanctis & feſtis. fol. 36. col. 4.*

Eiuſdem alter ſermo in illud. 1. Ioann. vlt. *Tres ſunt qui teſtimonium &c.* Non videtur facere ad propoſitum, nam duo complectitur, in. I. ſancti cœlo aſſimilantur propter ſeptem: in. II. quomodo Pater, Filius, & Spiritusſanctus teſtimonium dant in ſanctis, exponitur. Quare magis feſto alicuius ſancti, vel omnium ſanctorum conuenit, quàm præſenti, *ibid. fol. 37. col.* 1.

DOMINICA PRIMA POST Pentecoſten.

S. AVGVSTINI homilia in illud Euangelii, *Remittite, & remittetur vobis: date, & dabitur vobis.* Eleemoſynam commendat: eam Chriſtiani ſacrificium nominat: eleemoſynarum duo genera diſtinguit, de quibus in hodierno Euangelio, vnum videlicet erogando, alterum remittendo: hominem malum ſui-ipſius probat eſſe inimicum. *Tom. 10. lib. 50. homil. Homil. 29. fol. 106. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, *Nolite iudicare &c.* Quòd de iis quæ ſunt Deo nota & nobis incognita, periculosè proximos noſtros

iudicamus. Quòd de illis quæ aperta A ſunt & publica mala, iudicare & charitatiuè redarguere & poſſumus & debemus. *Ibidem ſerm. 202. de temp. & 1. in Dom. 4. poſt Trinitat. fol. 227.*

Eiuſdem ſermo de miſericordia & indulgentia in illud Euangelij, *Eſtote miſericordes ſicut & Pater veſter &c.* Quòd non poſſit peccator miſericordiam à Deo ſperare, qui miſericordiam non facit peccantibus in ſe. Quòd in iudice miſericordia & diſciplina debeant eſſe. Quòd in noſtra ſit poteſtate, quomodo iudicemur à ſupremo iudice. *Ibidem ſer. 203. de temp. & 2. in Dom. 4. poſt Trinit. fol. 227. & ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud, *Eſtote miſericordes, ſicut & Pater* B *veſter &c.* I. Diuinam commendat miſericordiam ex tribus, ex gratuitæ vocationis inſtantia: ex diuturnæ expectationis patientia: ex benignæ ſuſceptionis clementia. II. Triplicem vtilitatem ex miſericordia diuina prouenientem enumerat; liberat enim à peccato, locupletat in merito, & beatificat in præmio. III. Diuinæ ſeueritatis aduerſus immiſericordes manifeſtationem conſpicit, eoſque ſpoliari beneficio gratuitæ donationis: vituperari opprobrio diuinæ redargutionis: & cruciari ſupplicio æternæ damnationis, oſtendit. *Tom. 3. pag. 141. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Ob quatuor miſericordiam vtiliſſimam C prædicat, quia ipſa homo meretur gratiam in mundo, fiduciam in extremo, in iudicio miſericordiam, & gloriam æternam in cœlo. *Ibidem pag. 142. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo in illud, *Eadem menſura, qua menſi fueritis, remetietur vobis.* De ſextuplici menſura diſſerit, naturali videlicet, vſuali, criminali, virtuali, doctrinali, & æternali. *Ibidem pag. 143.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Eſtote miſericordes, ſicut & Pater veſter &c.* I. Ad miſericordiæ opera ſuadenda tria proponit, eius neceſſitatem vtilitatem, & congruitatem. II. Notat in tribus, Dei miſericordiam apparere, in donatione Filij, in iuſtorũ glorificatione, & in peccatorum iuſtificatione. *Tom. 16. ſerm. Dom. 4. poſt pentec. fol. 17. col. 3.*

FESTVM CORPORIS Chriſti.

S. Anastasii Sinaitæ oratio de ſacra Synaxi &c. I. Librum pſalmorum, orationem, & ſacræ ſcripturæ lectionem multùm commendat. II. Chriſtianorum negligentiam acriter reprehendit. III. Indignè communicantes, & coram ſacrâ Synaxi temerè ſe gerentes deſcribit, ac redarguit. IV. Debitam ad communionem ſuadet præparationem. V. Ad reuerentiam in Eccleſiis obſeruendam hortatur. VI. Debitæ præparationis ad ſacram Euchariſtiam dignè percipiendam modum tradit. VII. In volũtarias diſtractiones, & immodeſtias eorum qui Miſſæ ſacrificio indecenter & ſine reuerentia adſtant, inuehitur. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patrum à col. 5. ad col. 12.*

S. Avgvstini ſermo in illud, *Qui manducat carnem meam, & bibit ſanguinem meum &c.* I. Cathecumenos, vt ad epulas diuinas feſtinent, prouocat. II. Baptizatos, vt dignè communicent, hortatur. III. Viros coniugatos, coniuges, ſolutos ad caſtitatem, & puritatem incitat. IV. Inæqualitatem virginitatis coniugalis caſtitatis, & continentiæ vidualis, in gloria viſuram, explicat. *Tom. 10. ſer. 46. de verb. Dom. ſecundũ Ioannẽ. fol. 39.*

Eiuſdem ſermo de corpore & ſanguine Domini Ieſu Chriſti, &c. Quòd corporis & ſanguinis Chriſti Sacramentum, ſit vita fidelium. Quòd tunc vnicuique erit vita, ſi quod in ſacramento viſibiliter ſumitur, in ipſa veritate ſpiritaliter manducetur, ſpiritaliter bibatur. Quòd fides ſit neceſſaria, ad ſacramenti corporis & ſanguinis Chriſti intelligentiam. Quòd humilitas ſit tenenda, arrogantiaque vitanda. Quòd malum ex nobis ſit, bonum verò ex Deo. Quòd in Deum non in nos ipſos

Digitized by Google

confidere debeamus. Quod Chriſtianorum remuneratio æterna ſit ex Dei miſericordia, licet præceſſerint merita noſtra. *Ibidem ſer. 2. de verbis Apoſtoli fol. 55 & ſequent.*

S. Cypriani Martyris ſermo de cœna Domini, & prima inſtitutione conſummantis omnia ſacramenta ſacramenti. Euchariſtiæ inſtitutionem præclarè celebrat. In Melchiſedech ſacrificio eius figuram agnoſcit. Tranſubſtantiationem & corporis ſanguiniſque Chriſti in altaris ſacramento realitatem verbis efficaciſsimis comprobat. Reuerentiam, deuotionem, & dignam præparationem ad ſuſcipiendum Euchariſtiæ ſacramentum multis ſuadet, & indignè communicantes acriter reprehẽdit. Non aſpernandam eſſe in mortis articulo pœnitentiam docet. *Tom. 3. à pag. 465. ad pag. 468.*

I. Gersonii ſermo de Euchariſtia in die corporis Chriſti ſuper illud Dauidis, *Memoriam fecit mirabilium ſuorum &c.* I. Oſtendit Chriſtum Sacramentum Euchariſtiæ inſtituiſſe, vt potentiam ſuam declararet, ſapientiam demonſtraret, & beneuolentiam erga homines exprimeret. II. Obiectiones hæreticorum aduerſus corporis & ſanguinis Chriſti in Euchariſtia realitatem proponit & efficaciter ſoluit. III. Varios huius Sacramenti effectus refert, & communicantiũm diſcrimen explicat. *Tom. 2. part. 4. à col. 563. ad col. 573.*

D. Hyeronimi, vel potius alterius auctoris incerti homilia de corpore & ſanguine Chriſti. I. Sacramentum Euchariſticum, & ſacrificium Miſſæ ad hoc fuiſſe inſtituta docet, vt quia quotidiana & indefeſſa currebat pro hominum ſalute redemptio, perpetua eſſet etiam redemptionis oblatio, & perennis illa victima viueret in memoria, & præſens ſemper eſſet in gratia. II. Tranſubſtantiationis veritatem exemplis creationis & conuerſionis animæ à peccato ad gratiam comprobat. III. Euchariſtiam cum manna comparat. IV. Huius Sa-

A cramenti formam in Iudæorum antiquis paginis agnoſcit expreſſam. V. Quòd aqua vino ſit permiſcenda in Miſſæ ſacrificio probat. VI. Huiuſce permixtionis cauſam & rationem aperit. VII. Vnionem cum Chriſto & communionem explicat. VIII. Verborum Chriſti efficaciam paucis declarat. *Tom. 4. à col. 1012. ad col. 1015.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo, de conuenientia veteris & noui ſacrificii: de beneficiis diuinis: de antiquæ legis figuris in noua adimpletis: de Chriſti myſterio à Prophetis prænuntiato: de variis Iſraëlitarum ſacrificiis, eorumque myſticis ſignificationibus: de iiſdem B ſacrificiis vna oblatione Chriſti conſummatis: de ratione & cęremoniis Miſſæ, earumque intelligentiis: de orationibus ſacerdotum nouæ legis, eorumque myſticis operationibus, in legis Moſaicæ ſacerdotibus deſignatis. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patrum, à col. 789. ad col. 809.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo fuſiſſimus de Chriſti corpore. I. Diuina erga hominem recenſet beneficia. II. Sanctam commendat elationem. III. Homini vniuerſa eſſe tradita oſtendit. IV. Sacrum corporis & ſanguinis Chriſti conuiuium celebrat. V. Carnis ſanguiniſque Chriſti in Euchariſtiæ C Sacramento veritatem ac realem comprobat præſentiam. VI. Communionis ſanctæ varios deſcribit effectus. VII. Indignè communicantes grauiter reprehendit. VIII. Ad bene agendum & in Domino ſperandum fideles incitat, præcipuè autem ſacerdotes. IX. In ſacerdotes ſacra myſteria polluta mente tractantes, acriter agit. X. Angelorum erga altaris Sacramentum deuotionem oſtendit. XI. Euchariſtici Sacramenti excellentiã prędicat. XII. Quàm opportunè & conuenienter Chriſtus corporis & ſanguinis ſui Sacramentum ſub panis & vini ſpeciebus inſtituerit, declarat. XIII Quomodo Euchariſtia ſit omnium mirabilium memoria & recapitulatio pluribus explicat, & quorumdam mirabilium in-

Digitized by Google

ductione demonſtrat. XIV. Sacerdotum Chriſti regulam ſub compendio tradit. XV. Charitatis Chriſti erga homines exceſſum paſſim miratur. XVI. Chriſtum ſponſo, & Eccleſiam ſponſæ aſſimilat, cui non tantum adhæſit in virginali vtero, vt eſſent duo in carne vna: ſed etiam in corporis & ſanguinis ſui Sacramento, quatenus duo eſſent in vno Spiritu. XVII. Eccleſiam hortatur vt dignam ſe exhibeat Chriſto ſponſam. XVIII. Pro tanto beneficio ad gratiarum actiones prouocat, & qualiter ſint faciendæ, docet. XIX. Sacerdotum ſummam dignitatem prædicat. XX. Ambitioſos ſuperboſque Sacerdotes redarguit, & humilitatem ſuadet. XXI. Rurſus Sacerdotum nouæ legis excellentiam pandit. XXII. Boni Sacerdotis qualitates notat, & decimarum ſolutionem indicit. *Part. 2. à pag. 710. ad pag. 727.*

DOMINICA SECVNDA poſt Pentecoſten ſiue infra Octauam corporis Chriſti.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium. Lectionis Euangelicę myſteria aperit. Per hominem, qui cœnam fecit, Chriſtum mediatorem humani generis intelligit: per ſeruos, Prophetas: per inuitatos, Iudæos, qui cœnam Chriſti repudiauerunt: per villæ emptionem, vitæ ſuperbiam ambitionemque ſæculi: per vxorem ductam, carnis concupiſcentiam, quæ nos impedit voluptate corporis à voluptate cordis: per quinque iuga boum, concupiſcentiam oculorum, ſiue ſenſualem quinque ſenſuum exteriorum probationem; vbi pluribus oſtendit Sacramenti Euchariſtici veritatem ſenſibus non eſſe comprobandam: per debiles cæcos, claudos &c. humiles: per eos, quos in via & ſepibus inuentos ſerui patris familias cœgerunt intrare, Gentes, & hæreticos ad fidem conuerſos. *Tom. 10. ſer. 33. de verb. Domini ſe-*

A *cundum Luc. fol. 28. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. Textum hoc modo exponit, homo qui cœnam fecit, Chriſtus intelligitur: cœna, ſatietas internæ dulcedinis; hora cœnæ, finis mundi: ſeruus, ordo prædicatorum: excuſantes, carnalibus & temporalibus ſæculi occupati: villa, terrena ſubſtantia: iuga boum, quinque corporis ſenſus: vxor, carnis voluptas: pauperes, debiles, cæci &c. humiles & iuſti, quos deſpicit mundus: in viis verò & ſepibus inuenti, Gentiles. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de temp. à col. 47. ad col. 49.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in B Euangelicam lectionem. Chriſtus commendatur à tribus, quæ cœnam quamlibet reddunt completam. I. Ab excellentia ſingularis dignitatis, ratione ſuæ puritatis & innocentiæ, in euitatione omnium peccatorum: ratione profunditatis ſapientiæ, in reuelatione diuinorum occultorum: & ratione virtutis ac potentiæ, in operatione miraculorum. II. Ab affluentia ciborum magnæ ipſius cœnæ, gloriæ nimirum ęternæ, in qua aderit iucunditas exultationis lætificantis, ob refulgentiam diuinæ claritatis: abundantia refectionis ſatiantis, ob redundantiam immenſæ bonitatis: & æternitas durationis, ob carentiam om- C nimodæ defectibilitatis. III. A beneuolentia charitatis inuitantis, vocat ſiquidem inſtanter, per documenta & exempla: vocat gratis, per beneficia & promiſſa: vocat ſine acceptione generaliter, comminando per æterna ſupplicia. *Tom. 3. pag. 143. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Tractat de duplici cœna gratiæ & glorię. Prima in Eccleſia militanti peragitur, ſecunda in triumphanti. Prima deſignatur per cœnam in Bethania factam, in qua quatuor notantur perſonæ, Martha, Maria Magdelena, Lazarus, & Iudas: myſticè actiui, contemplatiui, tepidi, & malefici. Secunda per hodiernam ſignificatur, ad quam conuiuæ vocantur in

Digitized by Google

prædicatione, compelluntur in tribulatióne, introducuntur in euolatione, & cómplentur in ruinarum cæleſtium impletione. *Ibidem pag. 145. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illud Euangelii, *Iam parata ſunt omnia.* Quatuor notat quę parauit Dominus, tormentum videlicet, pœnæ in inferno, oppidum Eccleſiæ in mundo, thronum iuſtitiæ in iudicio, & conuiuium glorię in cælo. *Ibidem pag. 146.*

Ejuſdem ſermo quartus, in illa Euangelicę lectionis verba, *Compelle intrare, vt impleatur domus mea.* Docet domum Eccleſiæ impleri debere familiæ abundantia, doctrinæ reſonantia, gratiæ opulentia, & famæ fragrantia: his ſiquidem quatuor domus dicitur impleri. *Ibidem pag. 146. & ſequent.*

S. GREGORII MAGNI homilia in Euangelium hac die habita. I. Diſcrimen corporalium & ſpiritualium deliciarum oſtendit. II. Euangelii circumſtantias examinat, & exponit eo modo, quo Beda hîc ſuprà qui eadem ferè habet quæ D. Gregorius. III. Differentiam eorum, qui ad cænam vocantur, & venire contemnunt: eorum, qui vocantur, & veniunt: & eorum, qui ſic vocantur, vt etiam compellantur, diſcutit. IV. Tribulationum vtilitates commendat. V. Mũdana quomodo relinqui poſſint etiam à mundanis, docet. VI. Nonnullos & ſæcularem habitum gerere, & tamen ſæcularem animum non habere exemplo comprobat. *Tom. 3. Homil. 36. in Euang. à col. 125. ad col. 130.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Euangelicam lectionem. Per cœnam hodiernam, Beatitudinem cæleſtem intelligit, eamque magnam prædicat, propter celebrantium multiplicitatem, propter ferculorum copioſitatem, & propter ipſius æternitatem. Quantùm ad. I. dicitur cœna gloriæ cæleſtis magna, ratione ſedentium, miniſtrantium, conuiuantium. Quantùm ad. II. tria aſſignat fercula, gaudium videlicet, de omnium malorum abſentia, de omnium bonorum præſentia, & de laude diuina. Quantùm ad III. Eius probat æternitatem propter tria, quia numquam terminabitur, numquam à cœnãdo ceſſabitur, & tota ſimul manducabitur. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 16. col. 3. 4.*

DOMINICA TERTIA POST *Pentecoſten.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Eugãelium. Vtrũnque Euãgelij hodierni parabolam interpretatur de humani generis reparatione. Cur cęlum deſertum vocetur, explicat. Quare plus de conuerſis peccatoribus, quàm de iuſtis ſtantibus gaudium ſit in cælo, declarat. Quid ſit pœnitentiam agere, docet. *Tom. 7. Homil. Æſtiualib. de temp. col. 49. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus, in illud Euangelii, *Inueni ouem, quam perdideram.* Bonum inuentorem Dominum prædicat, qui ſcit inuenire electos ad iuſtificandum, ſeruientes ad remunerandum, odientes ad perdendum, & mortuos ad reſuſcitandum. *Tom 3. pag. 147.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illa Euãgelicæ lectionis verba, *Inueni drachmam, quam perdideram.* Quadruplicem hominis conſiderat perditionem, nimirum, per corruptionem originalem, per trãſgreſſionem actualem, per exercitationem corporalem, & per damnationem æternam. *Ibidem pag. 147. & ſequent.*

Eiuſdẽ ſermo tertius, in illud, *Gaudium eſt Angelis Dei ſuper vno peccatore pœnitẽtiã agente.* Quatuor motiua ad pœnitentiam nunc peragendam inducẽtia proponit, periculi, ſcilicet, immenſitatem: loci opportunitatem: Dei benignitatem: & pœnitendi vtilitatem. *Ibidem pag. 148.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra, Agit primò, de humanę infirmitatis miſeria ſpirituali, quæ ob tria homini euenit, ob faſtum mentalis ſuperbię, Deum prouocãtis: ob defluxum carnalis laſciuiæ ſubiectum proprium deprimentis;

A & ob cordialis maleuolentiæ odium, proximum offendentis. Secundò, de efficacia medicinæ ſacramentalis omnes animę infirmitates ſanantis, modò ſit profunda, ex ſubiectionis reuerentia, faſtum diſſipantis: lachrymoſa, ex doloris vehementia, carnis voluptatem impedientis: & ſatisfactoria, ex recompenſationis diligentia, odiũ proximi exterminãtis. Tertiò, de lætitia ſupernæ ciuitatis, in peccatoris cõuerſione, gaudẽt enim ſancti propter beneuolentiæ charitatis latitudinem, propter Angelici caſus reſtaurationem, & propter præmij actualis augmentum. *Ibidem pag. 148. & ſequent.*

S. P. Chrysologi ſermo de parabola centum ouium. Docet. I. Chriſtum Dominum hac parabola & ſpem peccatorum promouiſſe ad veniam, & ſuperborum murmur pijſſimo compreſſiſſe exẽplo. II. Diuinam Chriſti erga homines commendat charitatem. III. De hominis reparatione diſſerit. IV. Ad ſimilia, quæ Chriſtus noſtri cauſa peregit, exequenda hortatur. *Serm. 168. col. 423. & iuxta errorem Typographi 419. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo de parabola drachmę perditæ. Imprimis ſingulas Euangelicæ lectionis diſcutit circumſtantias. Deinde per mulierem, intelligit Eccleſiam: per drachmam, Chriſtum numiſma Deitatis plenum: per lucernam accenſam, internum cordis obtutum, Spiritus-ſancti igne inflammatum, vel B. Ioannem Baptiſtam, qui drachmam inuenit, & Chriſtum demonſtrauit: per decem drachmas decem legis verba, in quibus Chriſtus latebat. Denique quo pacto Synagoga per gradus Decalogi ceciderit, imo corruerit, oſtendit. *Serm. 169. col. 425. & iuxta errorem Typographi 405. & ſequent.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hodiernum. I. Docet verã iuſtitiã compaſſionem habere, falſã verò dedignationem. II. Textum Euangelicum percurrit, & explanat, eo modo, quo. V. Beda hîc ſupra qui ex D. Gregorio, ſuo more, & ſenſum & verba mutuatus eſt. III. Angelorum ordines, & officia deſcribit. IV. Imitationem Angelorum Archangelorum & aliorum ordinum ſpirituũ ſuadet, & quo pacto eos imitari facili negotio poſſimus, pluribus declarat. V. Diſpenſationem diuinæ pietatis miratur, quæ ſtantibus, ſi ceciderint, minatur pœnam, lapſis verò vt ſurgere appetãt, promittit miſericordiam. VI. Conditiones dignæ & Deo acceptę pœnitentiæ proponit, & exemplo memorabili confirmat. *Tom. 3. Homil. 34. in Euangelia à col. 112. ad col. 118.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in Euãgelium. Tria conſiderat, magnam Chriſti Ieſu benignitatem, pœnitentiæ vtilitatem, & pœnitentis veri ſanctitatem. B I. Benignitatem colligit ex tribus, quia Chriſtus pro peccatoribus ſuſcepit humanæ naturæ infirmitatem, ipſis oſtendit ſpecialem familiaritatem, & pro iiſdem pertulit crudelis mortis acerbitatem. II. Triplicem profert pœnitentiæ vtilitatem in Euangelio hodierno ſignatam, in ipſa enim Chriſtus gaudet, Angeli lætantur, & homo à perditione liberatur. III. Octo enumerat neceſſaria ei, qui vult verè pœnitentiam agere. Debet ſiquidem amore Dei inardeſcere, in magnis virtutibus ſe exercere, C cuncta difficilia ſancti certaminis petere, omnia mundana relinquere, honores fugere, receptis contumelijs lætari, ad cæleſtem patriam anhelare, & damna præcedentia lucris ſequentibus compenſare. *Tom. 16. Serm. Dom. fol. 17.*

DOMINICA QVARTA post Pentecoſten.

S. Ambrosii ſermo in Euangelium hodiernum. I. Chriſtum medico aſſimilat. II. Ipſum nobis vbique prodeſſe oſtendit. III. Per duas naues Synagogam intelligit & Eccleſiam, illa vacua in littore relinquitur, iſta verò onuſta in altitudinem reuocatur. IV. Ec-

Digitized by Google

cleſiam nauem Petri, cum arca Patriarchæ Noë confert. V. Cauſam nauis Petri aliquando periclitantis aperit & in Iudam proditorem refundit. VI. Vt malos vitemus, eorumque ſocietatem caueamus, cohortatur. *Tom. 5. ſer. 62. col 84. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in lectionem Euangelicam. I. Textum litteraliter & moraliter interpretatur. II. In duabus nauibus circuncifionem & præputium agnoſcit. III. Piſcatores Eccleſię doctores dicit. IV. Prædicationem fidei rete ſpirituale nominat. *Tom. 7. Hom. Æſtiual. de temp. col. 53. & ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus, in illud, *Aſcendens autem in vnam nauim, quæ erat &c.* Quadruplicem conſiderat nauim, crucem videlicet triumphalem, mentem rationalem, pœnitentiam ſalutarem, & Eccleſiam vniuerſalem. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 150. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud, *Concluſerunt multitudinem piſcium copioſam.* Agit de quadruplici multitudine hominum, impiorum in culpa, iuſtorum in gratia, beatorum in gloria, & damnatorum in gehenna. *Ibidem pag. 151.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illa Euangelicæ lectionis verba, *Ex hoc iam eris homines capiens.* Quomodo capiantur homines à diabolo, à proximo, & à Deo, diſcutit: & docet capi homines à diabolo, retibus, dentibus, & manibus: à proximo, calumniando, ſcandalizando, & prędicando: à Deo, in inferno per animæ ſuæ deſcenſum, in mundo per gratiam attrahentem, & in iudicio per ſententiam conſtringentem, vel ſi mauis, in extremo per mortis laqueum. *Ibidem pag. 151. & ſequen.*

Eiuſdem ſermo quartus, in illud, *Relictis omnibus ſecuti ſunt eum.* Duo complectitur, impedimenti à perfectione retrahentis deſertionem: & complementi expedientis adeptionem. Quantùm ad primum, docet Apoſtolos omnia reliquiſſe, tanquam onera prægrauantia, vt eſſent expeditiores ad currendum poſt

A Chriſtum: tanquam vincula detinentia, vt eſſent ſecuriores ad arguendum malum: tanquam obſtacula prępedientia, vt eſſent efficaciores ad perſuadendum bonum. Quantùm ad ſecundum oſtendit Apoſtolos Chriſtum fuiſſe ſecutos tanquam finem, & complementum omnis boni triplici modo, humiliter ſine ſuperbia, propter ſplendorem internæ cognitionis: concorditer ſine inuidia, propter amorem ſupernæ conuerſationis: perſeueranter cum conſtantia, propter tolerantiam continuę afflictionis. *Ibidem pag. 152. ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Relictis omnibus ſecuti ſunt eum.* I. Quatuor docet relinquenda eſse, ad Chriſtum ſequendum, mundana nimirum,

B parentes & conſanguineos, corpus ſuũ, & propriam voluntatem. II. Nos in quatuor Chriſtum imitari debere oſtendit, in humilitate, in pietate, in charitate, & in tribulationum aſperitate. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 18. col. 1.*

DOMINICA QVINTA POST Pentecoſten.

S. Avgvstini ſermo, de eo quod in præſenti Euãgelio legitur, *Qui dixerit fratri ſuo, fatue &c.* Linguam hominis

C quomodo nullus domare poteſt, explicat, & quòd Deus ſit linguæ noſtræ domitor potens, niſi contra ſtimulum eius velimus calcitrare, diuinis inſpirationibus reſiſtendo. *Tom. 10. ſer. 4. de verbis Domini. fol. 3. col. 2. 3. & 4.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelii. *Omnis qui iraſcitur fratri ſuo &c.* Agit de iracundiæ peccato, & tribus conſiderationibus intentum abſoluit. Prima tractat de iracundia, quantùm ad originem quam habet ab interiori hominis, quæ triplex notatur, ignorantia, ſeu mentis cæcitas, malitia, ſiue inuidia, & crudelitas. Secunda verò de iracundia quantùm ad exteriorem diffuſionem,

Digitized by Google

diffuſionem, quâ fertur contra proximum, quæ tribus completur corde, ore, opere. Tertia denique de iracundia quantùm ad ſupplicia quibus ſubditur in pœnarum æternitate. *Tom.3.ſer.de tem. pag.151. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa Euangelij verba. *Si offers munus tuum &c.* De oblationibus ſiue ſacrificiis diſſerit, & ſex conditiones requiſitas enumerat, nimirum quid offertur, cui, quantum, quo modo, vbi, & quando, quas ampliori ſtylo proſequitur. *Tom.3.ſer.de temp. pag.155.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Quatuor docet quæ ſunt in recordatione offerenda ſcilicet, peccatorum multiplicitas, beneficiorum Dei largitas & affluentia, proximorum neceſſitas, & æternarum remunerarionum diuerſitas. *Tom.3.ſer.de temp.pag.155.156.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa textus Euangelici verba. *Vade prius reconciliari fratri tuo &c.* Oſtendit quemlibet noſtrum quadruplicem fratrem habere, Chriſtum, Angelum, hominem, & diabolum: primo reconciliari debemus per pœnitentiam: ſecundo per obedientiam, eius conſilia audiendo & exequendo: tertio per indulgentiam & iniuriarum remiſſionem: quarto verò numquam reconciliari debemus. *Tom. 3.ſer.de temp pag.156.*

S. Ephræm Syri diſcurſus de charitate ſiue dilectione huic Euangelio conuenientiſſimus. I. Remiſſio offenſionum pondus leue dicitur. II. Inimicorum dilectio ſuadetur. III. Charitas ſali aſſimilatur, præ cęteris virtutibus extollitur, præclariſque laudibus celebratur. IV. Varij dilectionis effectus receſentur. V. Charitas ficta à vera diſtinguitur. VI. Futura eius remuneratio declaratur. *Tom.1.à pag.10.ad pag.13.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo primus in Euangelium. Quatuor ex textu colligit, quid faciendum, quid appetendum, quid fugiendum, & quid timendum. *Tom.16.ſer.de tempore fol.18.col.2.*

A Eiuſdem ſermo ſecundus in illa verba Euangelij. *Omnis qui iraſcitur fratri ſuo &c.* Tria docet. I. Iram lædere hominis naturam, triplici vulnere. II. Iram contrariam eſſe Diuinæ gratiæ, triplici oppoſitione. III. Iracundum facilè triplex homicidium perpetrare. *Ibidem col.3.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illud, *Reus erit iudicio.* De peccatoris triplici iudicio diſſerit, à ſeipſo, tribus modis; ab omni creatura, triplici ratione; à Deo iudice, & malorum vindice, triplici actione, arguendo, confundendo, & condemnando. *Ibidem col.3. & 4.*

B
DOMINICA SEXTA POST *Pentecoſten.*

S. Avgvstini ſermo in Euangelium hodiernum; hiſtoria Euangelica allegoricè tractatur, & ad Eccleſiam ex diuerſis Gentilium nationibus coadunatam refertur; Multiplicatio ex quinque panibus miraculosè facta, & hodierna ex ſeptem, inter ſe conferuntur, vnam ad Iudæos pertinere dicit, & alteram gentiles conuerſos figuraſſe oſtendit. *Tom. 10.ſer. de temp.209.fol.130.col.3. & 4.*

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. C Multæ difficultates, & quæſtiones reſoluuntur, præſertim autem iſtæ. Quid ſit, triduò ſuſtinere; Quid, de longe ad Chriſtum venire; Quid, ſeptem panes indicent; Quid, ſuper terram diſcumbere; Quid, per manus Apoſtolorum multiplicatos panes recumbentibus diſtribuere. *Tom.7. homil. Æſtiualib. de temp. col.55.56.57.*

S. Bernardi ſermo primus in Euangelium; Myſticè textus exponitur, hoc modo. I. Triduum interpretatur de die timoris, pietatis, & rationis. II. Vt cum alijs reficiamur à ſingularitatis vitio cauendum, & ſocietatis ſpiritum habendum, docet. III. Septem panes myſticos exponit verbum ſcilicet Dei, obedientiam, meditationem, lachrymas,

Digitized by Google

pœnitentiam, vnanimitatem ſocialem, & Euchariſtiam. *col.* 228. *&* 229.

Eiuſdem ſermo ſecundus in Euangelium; Contra ingratos inſtituitur; De onere Dei beneficiorum ſuaui & leui diſſerit; Septem miſericordias diuinæ liberalitatis erga nos exhibitas enumerat, quæ veluti totidem panes in hac vita animam noſtram reficiunt. *col.* 230. 231.

Eiuſdem ſermo tertius, De fragmentis ſeptem panum, hoc eſt, miſericordiarum; Vbi vniuſcuiuſque panis tria fragmenta ſiue fruſta colliguntur, eſtque præcedentis continuatio ſiue ſubdiuiſio. *col.* 231. 232. 233.

S. Bonaventvræ ſermo primus in lectionem Euangelicam tripartitur. I. Oſtendit turbam hanc Chriſtum ſequẽtem indiguiſſe manducatione corporali, ſpirituali, & ſacramentali. II. Chriſtum eius de ſiderijs ſatisfeciſſe & appetitus ſatiaſſe. III. Longanimitatem & perſeuerantiam iſtius populi triduo ſuſtinentis, quã tres actus veri pœnitentis deſignantur, contritio, nimirum, confeſſio, & ſatisfactio; & quomodo patienter ſuſtinendum ſit hoc triduo durante docet. *Tom.* 3. *ſer. Domin. pag.* 156. 157. 158.

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud Euangelij, *Vnde illos poterit quis ſaturare panibus in ſolitudine.* Quatuor ſolitudines aſſignat, infra nos, extra nos, intra nos, ſupra nos. I. ſolitudo, mundus, in qua ſeptem panes, ſeptem vitia capitalia. II. Eccleſia, in qua ſeptem inueniuntur Sacramenta pro ſeptem panibus. III. Bona conſcientia, in qua ſeptem panes, hoc eſt, ſeptem ſancti Spiritus dona. IV. Paradiſus, in qua pro ſeptem panibus ſeptem dotes habentur. *Ibidem pag.* 158. *col.* I. 2.

Eiuſdem ſermo tertius, in illa prima Euangelij verba, *Miſereor ſuper turbam &c.* Agit de quadruplici diuinæ bonitatis miſericordia, erga viuentes in terra, erga quieſcentes in monumentis, erga gementes in pœnis, erga exultantes in cœlis. *Ibid. pag.* 158. 159.

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Manducauerunt, & ſaturati ſunt.* De quadruplici ſaturitate diſſerit, ſcilicet, de ſaturitate bonorum temporalium, donorum ſpiritualium, præmiorum æternorum, & pœnarum infernalium *Ibid. pag.* 159. *col.* 1. *&* 2.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in Euangelium; De tribus panum generibus loquitur, quibus Deus ſanctos ſuos paſcit, pane videlicet coporali, pane ſpirituali, & pane æternali. Septem panes myſticos profert ſimul & piſciculos, quos ſpiritaliter explicat. Septem panes dicuntur lachrymarum effuſio, in verbis Dei conſolatio, de Euchariſtiæ ſumptione delectatio, de præſentia Chriſti dulcedo, æternæ beatitudinis prægustatio, de poſſeſſione virtutum gaudium & exultatio, conſcientiæ propriæ teſtimonium. *Tom.* 16. *ſer. Domin. fol.* 18. *col.* 4. *& fol.* 19. *col.* 1.

DOMINICA SEPTIMA POST *Pentecoſten.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangeliũ. Similitudines à Chriſto hodie in mediũ productas explicat. Diſcrimen boni operis & mali conſiderat. Hypocriſim condemnat, & veram iuſtitiam paucis commendat. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiual. de temp. col.* 57. *& ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij, *Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidetur &c.* Vim ſimilitudinis exprimit, & triplicem peccati deſcriptionem in ea agnoſcit. Prima eſt quantum ad interiorẽ originem, quam habet ex mentis arrogantia: illa ſiquidem arbor ſpiritalis, affectu voluntatis corrupta, cauſa eſt & origo malorum operum, quia adulterina, quia arida, quia infœcunda. Secunda, quantum ad exteriorem conſummationem, quam habet in complacentia operis; Vbi mali & boni fructus conditiones diſcutit & differentias. Tertia, quantum ad fina-

lem ordinationem, quam habet in gehenna ignis æterni, qui reprobis erit inextinguibilis propter continuationis perpetuitatem: intolerabilis propter vehementiſſimi doloris acerbitatem: ineuitabilis propter diuinæ iuſtitiæ ſeueritatem. *Tom. 3. ſer. Domin. pag. 159. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. Sub metaphora arboris infructuoſæ, quatuor mala impij oſtendit, nimirum quòd eius culpa ſit inexcuſabilis, ſententia ſupremi Iudicis ineuitabilis, pœna inferni interminabilis, & gratia Dei irrecuperabilis. *Ibidem pag. 161.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. Agit de fructus bonitate, quæ colligitur ex vtilitate in retributione, ex multiplicitate in operatione, ex delectabilitate in deuotione, ex perſeuerantia in conſummatione. *Ibidem pag. 161. & ſequent.*

S. I. Chrysostomi ſermo de Pſeudo-prophetis, & falſis Doctoribus, ac de impijs hæreticis: nec-non de ſignis futuris in conſummatione huius ſæculi: paulò antequam è vita migraret. I. Sacrorum librorum lectioni addictos laudat. II. Pſeudo-prophetas, & hæreticos lupos, & Chriſti inimicos nominat, & ſcripturarum auctoritate comprobat. III. Cum hæreticis comedentes acriter reprehendit. IV. Paſtores monet, ne prædam dent lupis. V. Euerſionem hæreticorum & Eccleſiam Dei oppugnantium demonſtrat. VI. aduerſus Paſtores & Prælatos, qui potius veſtium ornatu delectantur, quàm lectione ſacrorũ librorum, & relicto Dei verbo, ventri inſeruiunt grauiter agit. VII. De ſecundo Chriſti aduentu diſſerit, laſciuijſque vino, & rebus ludicris incumbentes obiurgat. VIII. Modum ſalutis acquirendæ tradit. IX Pœnitentiam veram ſuadet, & quænam ſit illa, docet. X. Ad perſeuerantiam cohortatur. XI. Orationem multum commendat. *Tom. 6. à pag. 473. ad pag. 488. & in fine operum. S. Ephræm Syri* Tom. 3. *à pag. 801. ad pag. 808.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illa Euangelij verba, *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum &c.* Tractat de tribus huius mundi arboribus, de bonis fructus bonos producentibus, de malis, malos fructus facientibus, & de ſterilibus nullũ fructum ferentibus. Prima arbor commẽdatur à fructuũ multiplicitate, à fructuum pretioſitate, & à fructificandi (vt ipſe loquitur) aſsiduitate. Secunda reprobatur ob fructuum mortificationem, peruerſitatem, & malefaciendi frequentiam ac continuitatem. Tertia triplex dicitur, eſt enim arbor frondes producens ſine floribus, arbor flores ferens ſine fructibus, & arbor fructus parturiens, inutiles penitus. *Tom. 16. ſer. Dominic. fol. 19.*

DOMINICA OCTAVA POST *Pentecoſten.*

S. Ambrosii ſermo in Euangelium. I. Scopus parabolę hodierni Euangelij declaratur: & quid in Villico iniquitatis imitandum ſit docetur. II. Duplex tentationum ſpecies diſtinguitur: vna aduerſitate cauſatur: altera proſperitate. III. Diuitum miſeriæ egregiè deſcribuntur. IV. Miſericordia in pauperes pluribus ſuadetur. V. Eleemoſynarum varię vtilitates demonſtrãtur, & à terra & frumento mutuata ſimilitudine comprobantur. VI. Diues auarus homini per inſaniam mente trãſlato aſsimilatur. VII. Auaritia ipſa diuitum accuſatrix coram horrifico tribunali Diuinæ Maieſtatis, nuncupatur. VIII. Diuitis auari anima porcina, animalis, & carnalis dicitur. IX. Diues, ſtultus nominatur. X. Auari crudelitas depingitur, & condemnatur. *Tom. 5. ſer. de temp. à col. 87. ad col. 93.*

S. Asterii homilia de Oeconomo iniquitatis. I. Probat nihil quidquam eorum quæ poſsidemus verè noſtrum eſſe. II. Rerum humanarum & mundanarum inconſtantiam declarat. III.

Cunctos homines œconomos ac diſpenſatores bonorum, non Dominos eſſe oſtendit. IV. Omnia huius ſæculi bona tranſitoria eſſe facultatumque poſſeſſores in hac vita hiſtrionum perſonas gerere, efficaciter demonſtrat. V. Hominem tam corporis aſpectu quàm animi, præceptis virtutis teneri, neque ſuæ ſpontis ſuiue-ipſius Dominum eſſe: ſed & ſe, & omnia in creatorem referre debere docet. VI. Senſuum mortificationem ſuadet. VII. Pauperum neceſsitatibus non ſubuenie͂tes redarguit. VIII. Impenſa immenſa & ſuperflua deteſtatur. IX. Cuiuſque noſtrûm exitus œconomo ac diſpenſatori appoſitè aſsimilat. X. In diuites auaros acriter inuehitur. XI. Quàm ſit mors amara homini diuitijs huius mundi agglutinato & affixo, conſiderat. XII. Vt, dum tempus habemus, bonum operemur, monet, vbi enim ſemel hinc migrauerimus, neque operandi, neque mendicandi tempus aderit. XIII. Eleemoſynam commendat, ipſa ſiquidem apud Iudicem teſtimonium bonum in peccatoris fauorem ferre dicitur. *Homil. 2. à pag. 17. ad pag. 30.*

S. Avgvstini ſermo de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, *Facite vobis amicos de mammona iniquitatis.* I. Qui nam verè ſint minimi. II. Quid ſit propriè mammona. III. Quòd non liceat aliena rapere vt de alienis eleemoſynæ pauperibus largiantur. IV. Quo pacto quis poſſit iraſci ſine peccato. V. Quid ſit facere amicos de mammona iniquitatis? VI. Quæ ſint veræ diuitiæ, & quæ falſę. VII. In quo ſita ſit hominis in præſenti ſæculo vera beatitudo? *Tom. 10. ſer. 35. de verbis Domini, fol. 29. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. In quibus ſit imitandus Villicus iniquitatis, & in quibus non, docet. Quare Villicus iniquitatis in exe͂plum à Chriſto aſſumatur, declarat. Textum lectionis Euangelicæ breui explicatione litterali & morali perſtringit. Cur diuitiæ mammona iniquitatis nuncupe͂-

A tur, oſtendit. *Tom. 7. Homil. Æſtiualib. de temp. col. 59. & ſequent.*

S. Bernardi homilia in Euangeliũ. Imprimis myſticè textum exponit hoc modo. Homo diues, Chriſtus Dominus, qui diues eſt in omnibus: villam habens & villicum, corporum ſcilicet noſtrorum compaginationem, & interiorem hominem: in hac villa poſuit Dominus murorum cuſtodem, prudentiam: defenſorem, fortitudinem: dapiferum, temperantiam: ad tuenda iura, iuſtitiam: iſtæ quatuor virtutes ſollicitè ſibi commiſſa officia complent: in hac eadem villa habuit homo iſte diues nouem ruricolas, qui redderent ei fructus

B vſurarios te͂poribus ſuis: ſuper hos cõſtituit conſcientiam vt accuſet; memoriã, vt teſtificetur; rationem, vt iudicet; timorem tanquam carnificem vt excruciet. Deinde varia huius villæ enumerat bona, ſeptem videlicet corporis, & totidem animæ, aliaque ipſis communia, quæ dantur agricolis, alia his, & alia illis. Poſtea quomodo villicus iſte myſticus diſsippat hæc omnia bona ſigillatim examinat: diffamatur autem villicus iniquitatis à frontoſa petulantia, triplici ſcilicet voce, cogitationis, locutionis, & operis, hæ enim tres ſuas voces habent, vt ex ſcriptura colligitur:

C quia verò villicus omnia bona Domini ſui diſsipauit ideò ipſi dicitur, *Redde rationem villicationis tuæ*, quo autem pacto hæc diſquiſitio perficiatur, explicat Inſuper quid ſit illud, *Fodere non valeo, mendicare erubeſco*, interpretatur: mortem cruci aſſimilat: hominem animam efflã-tem accuratè depingit: quadruplicem timorem diſtinguit: per amotionem à villicatione, ſeparationem animæ à corpore intelligit: in conuocatione omniũ debitorum, examen omnium facultatum hominis agnoſcit, & qua ratione ſit hac in re imitandus, docet: Denique quid ſit facere amicos de mammona iniquitatis: quare diuitiæ hoc nomine nũcupentur? & quibus ſit eleemoſyna eroganda, declarat. *A col. 237. ad col. 243. Tom. 1.*

Digitized by Google

S. Bonaventuræ ſermo primus, in illud Euangelij, *Quid hoc audio de te, redde rationem &c.* Iudicium cuiuſlibet peccatoris deſcribit. Primò citatur ſiue vocatur verbo ſanctæ prædicationis rationalem informantis: beneficio continuę adminiſtrationis concupiſcibilem allicientis: & flagellis pœnitentiæ iraſcibilem deterrentis. Secundò incuſatur, ob arrogantiam & inobedientiam: ob maleuolentiam & inuidiam: & ob carnalem voluptatem. Tertiò ſatisfactio poſtulatur de immundis cogitationibus cordis, de vanis & duris ſermonibus oris, ac de prauis maleficijs operis. *Tom. 3. pag. 162. & ſequent.*

Eiuſdē ſermo ſecundus, vnde ſupra. Docet de tribus corā ęquiſſimo Iudice Chriſto reddendam eſſe rationē, nimirum, de malis peractis, de bonis omiſſis, & de ſubditis nobis cōmiſsis. *Ibidē pag. 163. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illud, *Qui facit voluntatem Patris mei &c.* Probat facientes Dei voluntatem, à Patre exaudiri in neceſsitate, Filio coniungi in familiaritate, à Spiritu ſancto deduci in bonitate, & à Trinitate admitti in immortalitate. *Ibidem pag. 164.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba, *Facite vobis amicos &c.* Quadruplicem conſiderat hominis amicum, Deum ſcilicet creantem, Angelum dirigentem, hominem exorantem, & diabolum perſequentē. *Ibidem pag. 164. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo quintus, in illud lectionis Euangelicæ, *Recipiant vos in æterna tabernacula.* Agit de receptione hominum in manſiones cæleſtes per veram afflictionem, per inflictam tribulationem, per piam erogationem, & per ſinceram dilectionem. *Ibidem pag. 165.*

S. P. Chrysologi ſermo primus, de villico iniquitatis. I. Salis comparatione modum & diſcretionem in ſenſibus commendat. Parabolam myſticè interpretatur, Chriſtus homo diues dicitur, cuius villicus homo, ipſi enim ad colendum mundum tota fuit commiſſa poſſeſsio: villicus iſte diffamatur apud A Dominum à creaturis: vocatur per Euāgelium: petit Dominus ab ipſo rationē, non vt exigat ſed vt relaxet. II. Ad nos figuram Euangelicam refert, qui villici ſumus, non Domini. III. Immaturam mortem lamentatur. IV. Ad imitationem villici iniquitatis in ſe reuerſi cohortatur. *Serm. 125. à col. 328. ad col. 331.*

Eiuſdem ſermo ſecundus præcedentis continuatio. I. Quare villicus de multis reus per vnam fraudem Domino placuiſſe dicatur, inquirit. II. Tyrannicum mammonæ dominium eleganter deſcribit. III. Quid ſit Domino debere centum cados olei, & centum coros tritici allegoricè interpretatur. B IV. Numerorū centenarij & octogenarij myſteria pādit *Ser. 126. à col. 331. ad col. 334.*

D. Gaudentii Brixiensis de Villico iniquitatis ſermo. I. Parabolæ Euāgelicæ rationem profert. II. Eleemoſynarum exercitium ſimilitudinis Villici ſcopum eſſe oſtendit. III. Quomodo pauperes recipient diuites in æterna tabernacula, explicat. IV. Cuius rei ſimus poſſeſſores, declarat. V. Ad regnum æternum poſsidendum, diſpergendas eſſe pauperibus diuitias, docet. VI. Grauem eſſe pecuniarum ſarcinam demonſtrat. VII. Bonorum operum efficientiā pluribus ſuadet. VIII. Per Villicum iniquitatis, diabolum intelligit, qui diſsi- C pat facultatem Domini ſui, quando in perniciem generis humani graſſatur, & ipſi cæteras huius parabolæ circumſtantias accommodat. IX. Dæmonis malitiam depingit. X. In tritico fidem, in oleo bona opera agnoſcit. XI. fraudes Sathanę detegit. XII. qua ratione à Domino laudetur eius prudentia, exponit. *Tom. 2. Biblioth. Patrum. Gaudent. Brixiens ſer. 18. à col. 93. ad col. 98.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo in Euangelium. Per diuitem, Chriſtum intelligit: & per Villicum, Rectorem Eccleſiæ vitijs deditum, ſuis exigentibus culpis diffamatum, bonorum Domini ſui dilapidatorem prodigum: qui tamen vocatus diuina inſpiratione, vt

Digitized by Google

reddat rationem villicationis ſuæ, cordis reſpondet cópunctione, & ad ſeipsú reſponſionem conuertit, vt in ſe puniat, quod in Dominum deliquit: debitoribus inſuper ſuis dimittit, vt Dominus debita ipſi remittat; Vbi de ſignificatione myſtica tritici & olei, de filijs ſæculi & lucis, de mammona iniquitatis, & de eleemoſynis pauperibus largiendis, *Tom.1.ſer. Dom. 9. poſt Pentecoſt. à pag.69. ad pag.73.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Redde rationem villicationis tuæ.* Tria cóſiderat. I. Rationis reddendæ difficultatem. II. Teſtium malam rationem accuſantium veritatem. III. Sententiæ in Villicum iniquitatis ſeueritatem. Quãtùm ad primum, difficultas apparet ex eò, quod reddenda erit ratio de omnibus cogitatis, dictis, & factis. Quantùm ad ſecundum, tres profert teſtes impium in iudicio accuſantes, Deum videlicet, conſcientiam, & omnem creaturam. Quantùm ad tertium, ſeueritatem ſententiæ colligit ex tribus, nimirum quia omnibus bonis mali expoliabuntur, ignis incendio cruciabuntur, & in æternum non liberabuntur. *Tom.16.ſer. Dom. fol.19.col.4.*

DOMINICA NONA POST Pentecoſten.

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. Textum ſuo more breuiter exponendo perſtringit; quæ Chriſtus hodie egit, ad omnes electos transfert; animam peruerſam ſuam hîc diem habere docet; animæ inimicos prodit; varios viſitationis diuinæ modos enumerat; in Religioſos malos agit: & Euangelicam lectionem iuxta hiſtoriá, & moralem intellectum explicat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de temp. col. 61. & ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij, *Videns ciuitatem fleuit ſuper illam &c.* Exemplo Chriſti

A fiendum docet pro culpa, vt ignoſcatur: pro gratia, vt obtineatur: pro miſeria, vt euadatur: pro patria, vt ad eam veniatur. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 165. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud, *Si cognouiſſes & tu &c.* Quadruplicem oſtendit cognitionem hominem ad fletum prouocantem, peccati videlicet fœditatem, retributionis æquitatem, redemptionis charitatem, & reſolutionis ſiue mortis calamitatem. *Ibidem pag. 166.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illa Euangelij verba, *Circumdabunt te, & coangustabunt te vndique.* Probat dæmones hominum animas circumdare in mundo,

B tentatione; coanguſtare in extremo, infirmitate; proſternere in inferno, damnatione. *Ibidem pag. 166 & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus, in illud, *Domus mea, domus orationis vocabitur, &c.* Tria notantur. I. Appropriatio videlicet dominij ſummi Pontificis noſtri Chriſti ſupra vniuerſalem Eccleſiam. II. Intentio ſacrificij. III. Increpatio maleficij & diſplicentiæ. Quantùm ad primum, docet Eccleſiam domum Chriſti eſſe, eo quòd locus ſit deſiderabilis propitiationis, purgantis affectum à ſordibus peccati: locus ſalutatis eruditionis, illuminantis & dirigentis ab errore in Deum:

C & locus ſacramentalis refectionis perficientis, & quietantis appetitum. Quantùm ad ſecundum tria requirit, humilitatem animi præeuntem, ſanctitatem deſiderij concomitantem, & ſedulitatem ſtudij ſubſequentem. Quantùm ad tertium oſtendit Eccleſiam fieri ſpeluncam latronum, quando in ea reperiuntur contentio ſuperborum, infectio lubricorum, & negotiatio cupidorum. *Ibidem pag. 167. & ſequent.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelicam lectionem. I. Singulas viſitationis hodiernæ particulas ponderat, ac literaliter & myſticè exponit. II. Sacerdotum vitia tangit, & plangit. III. Diem animæ peruerſæ explicat. IV. Sta-

Digitized by Google

tum iniquorum depingit & ex Euangelio colligit. V. In Religioſos malos inuehitur. VI. Per templum Hieruſalem ſpeluncam latronum factum, conſcientiam Chriſtianorum ſiue mentem, illicitis cogitationibus repletam intelligit. VII. Nouiſsima hominis attentè conſiderat. VIII. Qualiter membra Chriſti efficimur, docet. IX. Ad amorem Dei & proximi exemplo prouocat. *Tom. 3. Homil. 39. in Euangel. à col. 143. ad col. 148.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Euangelij, *Circumdabunt te inimici tui vallo, &c.* Tractat de aduerſitate vanam huius mundi proſperitatem ſecutura: & diuiditur concio in tres partes, prima agit de ipſius aduerſitatis vniuerſalitate, ſecunda de pœnarum quæ in ipſa erit multiplicitate, tertia de eiuſdem æternitate. Quantùm ad primam, probat ab octo partibus mala reprobis tunc euenienda eſſe, nimirum à terra, aqua, aëre, igne, ſole & aſtris, ſanctis, Chriſto Ieſu, & ab Angelis. Quantùm ad ſecundam, octo malorum pœnas enumerat, quæ ſunt, ſummæ ignorantiæ cæcitas in rationali, continua odij & iræ anguſtia in iraſcibili, omnis ſuauitatis carentia in concupiſcibili, ſonitus flentiũ & vlulantium in auribus, effuſio lachrymarum corpora comburentium in oculis, fœtor intolerabilis in naribus, cibus & potus amariſſimus in ore, & ignis ardentiſſimus in corpore. Quantùm ad tertiam pauciſſima habet de damnationis æternitate. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 20. col. 2. 3.*

DOMINICA DECIMA POST Pentecoſten.

S. BASILII SELEVCIÆ oratio in Publicanum & Phariſæum. I. Chriſtum medico pluribus aſſimilat, eumque medicum abſque pharmaco nominat. II. Paſsiones, animæ ægritudines dicit. III. Superbiam, ægritudinum arcem A nuncupat, eiuſque mala recenſet. IV. Humilitatis laudes pangit. V. Phariſæũ & Publicanum orantes contemplatur. VI. Singulas parabolæ Euangelicæ circumſtantias examinat. VII. Chriſtum cum Iudice comparat, qui hodie litem dirimit inter deiectum peccatorem, & iuſtum ſeſe magnificè iactantem. VIII. Publicanum laudibus celebrat. IX. Phariſæi faſtum deteſtatur. *Orat. 35. à pag 180. ad pag. 185.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. Textum breui expoſitione percurrit, quatuor ſpecies profert quibus omnis tumor arrogantium demonſtratur, & parabolam hodiernam de vtroque populo Iudæo ac Gentili typicè interpretatur. *Tom. 7. Homil. Æſtiual.* B *de temp. col. 63. & ſequent. hom. Dom. 11. poſt Trinitat.*

S. BERNARDI ſermo in illa Euangelij verba, *Omnis qui ſe exaltat, humiliabitur.* Agit de vera & falſa humilitate, ac de vera & falſa exaltatione. Quatuor autem conſiderat, ſummam videlicet fœlicitatẽ in cælo ad quam ſuſpiramus, mediam in Paradiſo vnde cecidimus, infœlicitatem mediam in hoc mundo pro qua gemimus, & in inferno extremam infœlicitatẽ quã meritò formidamus: ſiue vitam & vmbram vitæ, mortẽ & mortis vmbram. Tandem diſcrimen ponit inter humilem & humilitatem, illud- C que exponit. *Col. 390. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij, *Publicanus à longè ſtans, &c.* Docet hominem in hac vita ſtare debere. I. Ad ſeruiendum Deo retribuenti. II. Ad acquieſcendum Angelo cuſtodienti. III. Ad ſubueniendum proximo indigenti. IV. Ad reſiſtendum diabolo inuadenti. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 168. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Deus propitius eſto mihi peccatori.* Quòd homo propitiationem Dei mereatur, per verã confeſsionem, per fraternam condenationem, per deuotam orationem, & per piam erogationem. *Ibidem pag. 169. col. 1.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Deſcendit hic iuſtificatus in domum ſuam ab illo.* Quadruplicem conſiderat hominis deſcenſum, nimirum per tranſitionem mortalem, per humiliationem pœnitentialem, per reſolutionem corporalem, & per demerſionem infernalem. *Ibidem pag. 169. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Qui ſe exaltat humiliabitur.* Oſtendit in his verbis totius ſalutis humanæ ſummam contineri, quæ conſiſtit in humilitate meriti, & ſublimitate præmij; de vtraq; differit. Quantùm ad primam, triplicem agnoſcit in Publicano & pœnitente humilitatem, reuerentiæ videlicet, in opere, ex conſideratione ſupremæ Maieſtatis: contritionis in corde, ex recordatione commiſſæ iniquitatis: recognitionis culpæ in ore, ex timore æternæ calamitatis. Quantùm ad ſecundam, docet pœnitentem triplici exaltatione ſublimari; exaltatur ſiquidem decore cæleſtis gratiæ delentis maculam peccatoris: virtute abundantioris iuſtitię, bona meritorum accumulantis: & honore deiformis gloriæ, ad gaudia æterna ſublimantis. *Ibidem pag. 170. & ſequent.*

S. I. Chryſoſtomi in Publicanum & Phariſæum ſermo. I. Eccleſiæ ſtatum prato aſsimilat. II. Chriſti miracula virtuteſque breuiter perſtringit. III. Phariſæum arrogantiâ quàm pecunijs ditiorem repræſentat. IV. Publicani humilitatem & pœnitentiam eleganter deſcribit. V. Arrogantiam deteſtatur, humilitatiſque virtutem commendat. *Tom. 6. à pag. 569. ad pag. 575.*

S. Ephræm Syri diſcurſus ad euerſionem ſuperbiæ. I. Virtutes cunctas humilitate deſtitutas, vanas dicit. II. Callidi hoſtis varias prodit in homines dominandi artes. III. Superbiam omnino repudiandam docet. IV. Superborum obiectionibus occurrit, eaſque efficaciſsimis diſſoluit argumentis. V. Humilitatē varijs ſanctorum omni virtute præditorum exemplis commendat. VI. Iuſtos docet modum, vanitatis tentatio-

A bus fortiter reſiſtendi. VII. Vt reſipiſcat homo religioſus ab elata cogitatione propriæ complacentiæ, hortatur. *Tom. 1. à pag. 88. ad pag. 91.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in Euangelium. Tria pertractat, magnam Phariſæi ſuperbiam, veram Publicani humilitatem, & Dei iuſtitiā. Quantùm ad primum ex tribus Phariſæi ſuperbiam colligit, ſe etenim ſimpliciter iuſtum cogitabat: cæteros deſpiciebat, & ſua bona iactabat. Quantùm ad ſecundum, Publicani humilitatem oſtendit ſimiliter ex tribus, quia à longè ſtabat: indignum ſe videre templum iudicabat: & ſe peccatorem aſſerebat. Quantùm ad tertium Chriſti iuſtitiam commendat ex Publicani iuſtificatione: Phariſæi condemnatione: & ſuperborum deiectione humiliumque exaltatione. *Tom. 16. Serm. Domin. fol. 20. col. 4.*

B Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Deus propitius eſto mihi peccatori.* I. Quòd firmiter ſperanda ſit diuina miſericordia, quia ipſe Deus diues eſt in miſericordia, quia proprium eius eſt miſereri, quia longam habet conſuetudinem miſerendi. II. Quòd imitandus ſit in oratione Publicanus ad implorandā Dei miſericordiam, ob eius breuitatem, neceſſitatem, & humilitatem. III. Quòd peccator vt ſibi Deum reddat propitium, habeat cordis humilitatem & contritionem, peccatorum ſuorum confeſſionem, & pro ipſis punitionem ſiue ſatisfactionem. *Ibidem fol. 20. & ſequent.*

C

DOMINICÆ VNDECIMÆ, poſt Pentecoſten.

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. I. Textum iuxta literam & intellectum interpretatur. II. De ſurditate ſpiritali & impedimento linguæ generis humani differit. III. Per digitos Chriſti dona Spiritus-ſancti intelligit, ſicut & per ſputum verbum Euangelij. IV. Segregationé huius ſurdi & muti à turba

ba myſticè explicat. V. Quaſdam baptiſmi ceremonias exponit. VI. Chriſti Domini exemplo iactantiam vitandam docet. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de temp. col. 65. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij, *ſtatim apertæ ſunt, aures eius.* Quatuor aperienda dicit; oculos ad credendum fideliter: aures ad obediendum humiliter: os ad loquendum vtiliter: & manus ad ſubueniendum miſericorditer. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 171. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa Euangelij verba, *Solutum eſt vinculum linguæ eius, & loquebatur rectè.* Imprimis de linguæ ſpiritalis impedimentis diſſerit. Deinde remedia adhibet, & vincula ſoluit: ſoluitur autem vinculum ſuperbiæ mentalis, per timorem reuerentiæ filialis: inuidiæ, per amorem beneuolentiæ vniuerſalis: & carnalis laſciuiæ, per decorem pudicitiæ cæleſtis. Denique perfectæ confeſſionis tres notat conditiones, ad hoc requiſitas vt homo loquatur rectè. *Ibidem pag. 172. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. Peccatum vinculum dicitur, quo homo ligatur veluti pedibus, per prauum affectum: manibus, per iniquum tactum: collo, per nociuum verbum: & lingua, per indebitum ſilentium. *Ibidem pag. 173. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Bene omnia fecit.* Sequentia probat. I. Deum omnia facere per potentiam. II. Omnia trahere per gratiam. III. Omnia proſpicere per notitiam. IV. Omnia innouare per gloriam. *Ibidem pag. 174.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Euangelium. Tria complectitur, nimirum, magnam ac multiplicem cuiuſlibet peccatoris infirmitatem: ad eius curationem varia neceſſaria: & ex ipſius curatione vtilitatem. Quantùm ad primum, tres profert hominis peccantis infirmitates; cæcitatem, per mentis obtenebrationem: ſurditatem, per inobedientiam: & mutitatem, per delictorum occulta-A tionem. Quantùm ad ſecundum, tria ad peccatoris curationem requiſita oſtendit, videlicet, ſanctorum & Eccleſiæ orationem: donorum ac gratiæ Spiritus-ſancti ſuſceptionem: & pœnitentiæ operationem, quæ conſiſtit in tribus in præſenti Euangelio deſignatis, nempe in cordis dolore, oris confeſſione, & mandatorum Dei ac Sacerdotis adimpletione. Quantùm ad tertium, ex conuerſione peccatoris, triplicem refert vtilitatem, ab omni ſiquidem ſpiritali infirmitate homo liberatur: Deus inde laudatur: eiuſque potentia & bonitas declarantur. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 21 col. 3.*

B

DOMINICA DVODECIMA poſt Pentecoſten.

S. AVGVSTINI ſermo de eo quod dicit Dominus in Euangelio, *Diliges proximum tuum ſicut teipſum.* Qualiter perfectam charitatem erga proximum tenere debeamus docet, & illicitis amoribus excluſis, licitos hominis in hominem quærit, diuerſoſque charitatis gradus numerat. Primus gradus liciti amoris incipit à coniugio; ſecundus, amor filiorum eſt; Tertius propinquorum; Quartus extraneorum; Quintus inimicorum. Rurſus, amicitia excepta, quam facit mala conſcientia, diſtinguit dilectionem erga proximum, in amorē conC ſuetudinis, & amorem rationis, in amorē amicitiæ, & amorem concupiſcentiæ. Deinde à proximi amore ad Dei aſcendit amorem, & quanta perfectione ſit Deus diligendus, tradit. Denique perpetuam eſſe hominum in hac vita ægritudinem efficaciſſimis rationibus demonſtrat: & vt proximum propter vitam æternam diligamus, cohortatur. *Tom. 10. lib. 50. Homil. Homil. 38. fol. 112. & ſequent.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. Suo more textum ad literam & ſenſum moralem explicat: & parabolam hominis deſcendentis ab

Digitized by Google

Hieruſalem in Hiericho, de Adamo ſiue de homine in miſeriam per peccatum lapſo interpretatur. A *Tom. 7. Homil. Æſtiualib. de temp. col. 67. & ſequentibus.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illud Euangelij, *Beati oculi, qui vident quæ vos videtis.* Quatuor videnda docet videlicet, quid dolendū, quid agendum, quid ſpernendum, & quid recipiendum. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 174. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Diliges Dominum Deum tuum.* Deum diligendum monet, quia nobis eſt pater creatione, amicus redemptione, ſponſus amore, vita glorificatione. *Ibidem pag. 175.*

B Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Appropians alligauit vulnera eius, infundens, &c.* Iuxta præſentem parabolam oſtendit Deum ligare hominem decem ligaturis, hoc eſt, præceptis, ipſi ſubuenire oleo miſericordiæ, & pietatis triplici modo, quia eius ſanat animam ægritudine laborantem, multiplicat gratiam, & conſecrat ad gloriam. *Ibidem pag. 175. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in parabolam Euangelicam. Primi parentis triplicem ſtatum deſcribit, primò ſtatum originalis innocentiæ: ſecundò ſtatum præuaricationis & culpæ: C tertiò ſtatum pœnarum & miſeriæ. Status primus per Hieruſalem deſignatur, ſecundus per Hiericho, & tertius per latrones. Quantùm ad primum, Hieruſalem dicitur figura ſtatus innocentiæ, ob dignitatem, delitias, & ſecuritatem protectionis diuinæ. Quantùm ad ſecundum, in Hiericho, notatur ſtatus culpę, propter defectus obſcuritatis & ignorantiæ ad cognoſcendum verum, tepiditatis & ignauiæ ad operandum bonum, timiditatis & inconſtantiæ ad fugiendum & ſuperandum malum. Quantùm ad tertium, dæmones latrones dicuntur quia deſpoliauerunt hominem gratuitis virtutibus, vulnerauerunt cum in potentijs naturalibus, debilitaueruntque cum in potentiarum viribus. *Ibidem pag. 176. & ſequent.*

S. Eligii Noviomensis homilia in Euangelium. Parabola hodierna de Adamo primo parente exponitur, virtus & pœnitentia commendantur, & vt qui illicita commiſit, à licitis etiam motu pœnitentiæ abſtineat, ſuadetur. *Tom. 2. Biblioth. Patrum Homil. 9. col. 157. & ſequent.*

Hugonis a S. Victore ſermo de mandato dilectionis, in illud, *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c.* I. Quàm magnum, quàm optimum ſit Deo ſeruire declarat. II. Quòd Deo ſeruire ſit ipſum diligere, demonſtrat. III. Quatuor Dei dona præcipua hominibus collata refert. IV. Tradit modos Deum diligendi & proximum. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſer. 88. pag. 411. & ſequent.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo in Parabolam hodiernam. Tria explicat. I. Quatuor miſerias homines incurrere cùm peccant, priuantur enim gloria cæleſti, dæmonibus ſubijciuntur, bonis gratuitis expoliantur, & in naturalibus vulnerantur. II. Quadruplicem eſſe Dei erga miſerrimum peccatorem miſericordiam, nimirum humanæ naturæ ſuſceptionem, ſacramentorum ad ſalutem hominis inſtitutionem, gratiæ infuſionem, & ſuæ paſſionis amaritudinem. III. Quatuor miſericordias pœnitentibus exhibendas, compaſſione ſiue ſubleuatione, oratione, inſtructione, & veniæ donatione. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 22. col. 1.*

DOMINICA DECIMA tertia poſt Pentecoſten.

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. I. Per leproſos hæreticos intelligit. II. Sacerdotalem auctoritatem & dignitatem ex textu colligit. III. Caſum electorum, à caſu reproborum diſtinguit, vtrumque examinat. IV. Decennarij numeri myſterium aperit. V. Mundum ingratum oſtendit. VI. Quid

Digitized by Google

ſit, ſanitate reparata, ſurgere & ire, myſticè interpretatur; (vbi de ſpirituali profectu.) *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de temp. col. 70. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in Euangelicam lectionem. Mundum in caſtello agnoſcit, ſicut in decem leproſis peccatores decem mandatorum tranſgreſſione vitiatos. Contrahitur autem animæ lepra quatuor modis corde, ore, opere, & conſuetudine. Sanatur verò baptiſmali regeneratione, compunctione, confeſſione, & ſatisfactione. *Tom. 3. ſer. Dom. pag.* 178.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Leuauerunt vocem dicentes: Ieſu præceptor &c.* Leuandum docet oculos ad lucem contemplationis, linguam ad vocem orationis, manus ad virtutem operationis, & mentem ſeu caput ad ſpem æternæ retributionis. *Ibidem pag.* 178. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Nonne decem mundati ſunt &c.* Oſtendit à peccatis ad iuſtitiam conuerſos à lepra culpæ mundari, à pœna gehennæ liberari, gratia ſanctificante ditari, & vita gloriæ non priuari. *Ibidem pag.* 179.

Eiuſdem ſermo quartus in illud Euangelij, *Steterunt à longè & leuauerunt vocem, dicentes Ieſu præceptor &c.* In leproſis animæ pœnitentes commendantur quantùm ad tria. I. Quantùm ad geſtum circumſpectionis, ſtantes humiliter ad deflenda peccata, viriliter ad ſuperanda dæmonis tentamenta, perſeueranter ad obtinenda æterna præmia. II. Quantùm ad præconium laudis inuocando Ieſum, qui laude dignus exiſtit, cum per ipſum tria nobis donentur, in quibus perfecta humani generis ſalus conſiſtit; quæ ſunt remiſſio omnium peccatorum, infuſio chariſmatum diuinorum, & conſummatio deſideriorum. III. Quantùm ad meritum petitionis, iſti ſiquidem leproſi petierunt liberari à triplici defectu per triplicem effectum, à calamitate corporis, per collationem ſanitatis: à cæcitate mentis, per claritatem veritatis: & ab iniquitate affectus & voluntatis, per infuſionem interioris ſanctitatis. *Ibidem pag.* 179. *& ſequent.*

S. LEONIS ſermo de ingratitudinis vitio ac decem leproſis. Populum reprehendit quòd maiorem obtinerent inſana ſpectacula frequentiam, quàm beata Martyria: & in ingratos homines grauiter agit. *Serm. in Octaua Apoſtolorum Petri & Pauli. col.* 230. *& ſequent.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Euangelium. Per decem leproſos decem genera peccatorum intelligit, infidelium videlicet & hæreticorum, blaſphematorum & detractorum, gulæ deditorum, auarorum, ſuperborum, ambitioſorum, hypocritarum, luxurioſorum, homicidarum, & deſperatorum, quæ omnia ſcripturæ teſtimonijs comprobantur. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 22. col. 2. & 3.*

DOMINICA DECIMA-Quarta poſt Pentecoſten.

S. AMBROSII ſermo in Euangelicam lectionem tripartitur. I. Diuitem, ſeruum oſtendit. II. Eumdem camelo ob deformitatem & alia incommoda ſimilem dicit. III. Ad pœnitentiam & diuitiarum contemptum eum hortatur. *Tom. 5. ſer. Dom. ſer. 65. col. 94.*

S. V. BEDÆ homilia in Euangelium hodiernum. Textum explicat, & diuitem auarum, diuitiarum ſeruum eſſe demonſtrat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual de temp. col.* 72.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij, *Nemo poteſt duobus dominis ſeruire.* Quatuor ad ſalutem neceſſaria enumerat, fidem videlicet, pœnitentiam, vitam virtutibus ornatam, & ad Deum aſcenſionem: ad hæc autem conſequẽda, quatuor alia requiruntur nimirum, reuelatio pro fide, attractio pro pœnitentia, temporalium repudiatio ad bene viuendum, & vnio pro eleuatione ad Deum. *Tom. 3. pag.* 181. *ſer. Dom. col.* 2.

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euãgelici textus, *Scit enim Pater veſter: &c.* Deum, Patrem noſtrum eſſe demonſtrat ex quatuor, ex paterna videlicet, procreatione, ex paterna dilectione, ex paterna procuratione & ſollicitudine, & ex paternę hereditatis collatione. *Ibidem pag. 182. col. 1. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud Euangelij, *Quærite ergo primùm Regnum &c.* Quatuor quærenda eſſe in hac vita oſtẽdit, medicum, id eſt, Chriſtum, quia ægroti ſumus; gratiæ theſaurum, quia egeni; ſponſum, quia anima noſtra ſponſa dicitur; Regnum Dei, quia cohæredes Chriſti. *Ibid. pa. 182. col. 2.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, tribus conſiderationibus abſoluitur. Prima agit de Regno Dei à nobis quærendo, primò fide ſpe & charitate, ſecundò bonis deſiderijs, tertiò conuerſationibus ſanctis. Secunda verò de excellentia iſtius Regni quantùm ad tria, nimirùm pulchritudinem, delitiarum affluentiã, & malorum carentiam. Tertia denique de efficaci iſtius Regni inquiſitione per iuſtitiam, vnde habetur, *Et iuſtitiam eius*: ad quam tria inducunt & hominem efficaciter operari faciunt. Simplex intentio, ſtrenua actio, & ſtudioſa ſollicitudo. *Ibid. pa. 183. 184. col. 1. 2. 3. & 4.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo in Euangelium de terrenorum cura deſpicienda. Imprimis quàm ſint fœlices in Deum confidentes, & è contra quàm infœlices fiduciam in eum non habentes, & nimis de mundanis, ac vanis curis ſolliciti, pluribus declarat. Poſtremò Euangelij reliqua verba ad propoſitum exponendo, tranſcurrit, & ſuo more interpretatur. *Ser. 163. à col. 410. ad col. 413.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud, *Nemo poteſt duobus dominis ſeruire.* Docet Chriſto ſeruiẽdum propter quinque; quia congruum, cùm omnes aliæ creaturæ illi ſeruiant; quia eſt verus & legitimus noſter Dominus titulis creationis, emptionis, & quotidianæ educationis; quia liberaliſſimus, confert enim illi ſeruienti triplicem vtilitatem; quia nobis perquàm neceſſarium eſt, Deo ſeruire; Denique quia nobis multùm vtile. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 23. col. 1. & 2.*

DOMINICA DECIMA quinta poſt Pentecoſten.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. Hodiernum Chriſti miraculum de homine lethali criminũ funere ſeparato interpretatur, hoc modo. Mater vidua, eſt Eccleſia; porta ciuitatis qua defunctus effertur, quilibet corporis ſenſus; loculus in quo mortuus iacet, malè ſecura deſperati peccatoris cõſcientia; defunctũ efferentes, immunda deſideria, quæ homines rapiunt in interitũ, vel mala ſocietas nociuo fauore peccatorem demulcens; tangitur loculus ſuperni formidine iudicij; reuiuiſcit verò defunctus interna compunctione. *Tom. 7. Hom. Æſtiu. de temp. col. 72. & ſeq.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illud Euangelij, *Ecce defunctus efferebatur.* Agit de quadruplici modo quo homines efferuntur, ſcilicet tranſgreſſione mortali, conuerſione pœnitentiali, reſolutione corporali, & reſurrectione generali. Quantùm ad primum, homines efferuntur de gratia in culpam, de bono ſtatu in malum, de templo gratiæ ad regnum Babyloniæ. Quantùm ad ſecundũ, efferuntur de culpa ad gratiam, de malo ad bonum, de mundo ad religionem. Quantùm ad tertium, hominis effertur corpus ad ſepulchrum, mala anima ad infernum, iuſta ad cœlum. Quantùm ad quartum, transferentur peccatorum corpora de ſepulchro in infernum, & iuſti in paradiſum. *Tom. 3. ſer. Dom. pag. 184. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Reſedit, qui erat mortuus.* Iuxta quadruplicem mortem, quatuor enumerat genera mortuorum. Primi, morte naturæ priuantur vita naturali. Secundi, morte

culpæ vita ſpirituali. Tertij, morte gratiæ vita carnali. quarti, morte gehennæ vita æternali. *Ibid. pag.* 185. *col.* 1. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illa Euangelij verba, *Cœpit loqui.* Ex ſcripturis colligit loqui brutum in indebita ſubditi afflictione: mortuum in pia confesſione: cornu in maledicta Antichriſti blaſphemia: & tonitruū in vltima Chriſti diſceptatione. *Ibidem pag.* 185. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Reſedit, qui erat mortuus, & cœpit loqui, &c.* In tres diſtribuitur partes. Prima peccati ſtipendium declarat, triplicique pœna peccatum puniri oſtendit, pœnalitate præſentis miſeriæ humanum genus multipliciter affligente, mortis calamitate animam à corpore crudeliter ſeparante, & acerbitate infernalis gehennæ, animam cum corpore æternaliter cruciante. Secunda verò ſuſcitationem mortui attentè conſiderat, Dominum ſuſcitaſſe triplicem mortuum iuxta triplicem actum animæ demonſtrat, & ideo ipſum eſſe datorem vitæ & ſalutis animæ ſecundum trinam ſui potentiam probat: ſuſcitatio ſiquidem prima, puellæ ſcilicet, manifeſtata fuit manducatione, iuxta actum vegetabilis; ſecunda, Lazari, oſtenſa fuit ambulatione, iuxta actum ſenſibilis; tertia, adoleſcentis de quo in hodierno Euangelio agitur, quæ probata fuit loquutione, iuxta actum rationalis. Tertia denique de Chriſto propter opus recreationis laudando diſſerit, ratione potentiæ, in deiectione hoſtis antiqui; ſapientiæ, in reuelatione hominis proſtrati; & miſericordiæ, in miſſione Spiritus-ſancti. *Ibid. pag.* 186. *& ſequent.*

SIMEONIS STYLITÆ ſermo de ſemper mente complectendo ſuum cuique diſceſſum, huic Euangelio aptandus. I. Statum animæ è corpore exeuntis plenum horroris deſcribit. II. Animæ peruerſæ, & iuſtæ quanta ſit poſt mortem differentia oſtendit. III. Virtutes commendat, & vitia deteſtatur. IV. Peccati

A cauſas & remedia indicat. *Tom.* 2. *Biblioth. Patrum col.* 103. *& ſequent.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. Decimus-tertius tractat de mortis recordatione, ac vitæ peractæ defenſione ad horrendum tribunal; vbi de obedientia religioſa. Viceſimus primus de exitus noſtri memoria, & de morte dignis pœnitentiæ fructibus præuenienda. Trigeſimus-tertius de eadem materia, ac de compunctione, nec-non de præſentis vitæ inconſtantia. Octuageſimus-octauus de eadem mortis recordatione, de hominis, in exitu animæ, miſeria, ac de ſomno mortis iuſtorum, cauſa quietis ipſorum. Centeſimus-ſeptimus de

B vltimæ horæ memoria, de præparatione ad mortem, deque ſacra ſynaxi dignè percipienda. Centeſimus-decimus-quintus de re eadem, & de pœnitentia. Centeſimus-vigeſimus-primus de hora mortis incerta, ac de vigilantia ne ſubitò præoccupemur. *Tom.* 2. *Auctar. Biblioth. Patrum.*

DOMINICA DECIMA-ſexta poſt Pentecoſten.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. Auaros hydropico ſimiles facit, & de ipſis textum explicat.

C Deinde de nuptijs allegoricis inter Chriſtum ſponſum & Eccleſiam ſponſam loquitur: ac de humilitate Chriſtiana, quę per locum nouiſſimum intelligitur, diſſerit. *Tom.* 7. *in Homil. Æſtiual. col.* 74. *& ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus in illa Euangelij verba, *In domum cuiuſdam principis.* De quatuor principibus agit, nimirùm Chriſto, Angelo, homine, & diabolo. De primo, cum principem eſſe miſericordiæ, iuſtitiæ, & gloriæ oſtēdit. De ſecūdo, ipſum nobis miniſterium exhibere in exilio, teſtimonium in iudicio, & conſortium in regno, declarat. De tertio, iniquorum principum qualitates, imo potius vitia enumerat, ob quæ à

Deo, qui aufert ſpiritum principum, reprobantur. De quarto, huius principis tyrannidem deſcribit, & horret. *Tom.3. pag.* 187. 188.

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud, *Amice aſcende ſuperius.* Sequentia continet, hominem aſcendere debere ad veritatem, contemplatione; ad virtutem, ſancta conuerſatione; ad dignitatem, vocatione, & non ambitione; ad immortalitatem, diuina charitate. *Ibid. pa.* 188.

Eiuſdem ſermo tertius in illa textus Euangelici verba, *Qui ſe humiliat &c.* Humilitatis neceſſitatem, qualitatem, & vtilitatem docet. Quantùm ad neceſſitatem, tria profert quæ nos inducunt ad eius exercitium; nimirum conditionis noſtræ vilitatem, ſaluantis Dei humilitatem, & ſaluationis neceſſitatem. Quantùm ad qualitatem, humilitatem veram à corde, ore, & opere procedere debere oſtendit. Quantùm verò ad eius vtilitatem, tres fructus enumerat, à malo liberationem, in bono auxilium, & in cælo exaltationem *Ibid. pa.* 189.

Eiuſdem ſermo quartus in illud Euangelij, *Ipſe verò apprehenſum ſanauit eum &c.* Miraculum huius hydropici duplici modo exponit, primo litteraliter, ſecundo myſticè & moraliter. Quantùm ad litteram, tres Chriſti virtutes præclaras notat, humilitatem in tangendo infirmum, virtutem diuinam in curando morbum, & liberalitatem in dimittendo eum liberum. Quantùm verò ad myſticum & moralem ſenſum, tria deſignari docet iſtis Chriſti actionibus & virtutibus, gratiæ videlicet infuſio deſignatur, per apprehẽſionẽ, culpę expiatio, per miraculoſam curationẽ, pœnæ relaxatio, per liberam dimiſſionem: gratiæ autem infuſio triplici modo fit per amaritudinem pœnitentiæ, in deteſtatione peccati; per iuſtitiæ rectitudinem, in adimpletione præceptorum; per fortitudinem patientiæ, in mali inflicti tolerantia: culpæ verò expiatio triplici etiam fit modo, humilitate, caſtitate, & paupertatis amore; vbi multa de hydropiſi

A materiali & ſpirituali quæ inter ſe conferuntur: pœnę autem relaxatio ſimiliter tribus modis perficitur, ſupplicatione deuota ad Deum, dilectione diuina, & alienæ offenſionis indulgentia. *Ibid. pa.* 189. *& ſequent.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo primus in Euangelium. Tria complectitur, hydropici infirmitatem, per quam vitia denotantur, præſertim verò luxuria, ſuperbia, & auaritia; Chriſti Domini clementiam, ſanando infirmũ iſtum, & peccatorem, à morbo luxuriæ, ſuperbiæ, & auaritiæ, puritatis, humilitatis, & voluntariæ paupertatis remedio; eiuſdem Chriſti ſapientiam, interrogationibus

B inimicorum conuenienter reſpondendo. *In ſer. Dom. Tom.* 16. *fol.* 23. *col.* 4. *& fol.* 24. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *Omnis qui ſe exaltat &c.* Multa docet, videlicet, ſuperbum tribus modis contra Deum ſe erigere; ſuperbum triplici humiliatione puniendum; è contra hominem ſanctum tripliciter humiliatum: & à Deo tribus exaltationibus remunerandum & honorandum. *Ibid. fol.* 24. *col.* 1. *&* 2.

Dominica decima-ſeptima poſt Pentecoſten.

C S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. Textum ad litteram exponit. Quare præceptum de diligendo Deo dicatur primum & maximum mandatum, paucis declarat. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiual. de temp. col.* 76. *& ſequent.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illud Euangelij, *Diliges Dominum Deum tuum.* Quatuor ſigna profert, quibus perpenditur & probatur vera Dei dilectio. Primum ſignum dicitur ſolicitudo cogitationis; ſecundum, fortitudo affectionis; Tertium, rectitudo intentionis. Quartum, promptitudo operationis. *Tom.3. ſer. Dom. pa.* 191.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Ex toto corde.* Docet Dominum exigere à

Digitized by Google

nobis totum cor. I. Ad credendum. II. Ad pœnitendum. III. Ad bene viuendum. IV. Ad obediendum. V. Ad orandum. VI. Ad diligendum. VII. Ad reminiſcendum Deum. VIII. Ad gratias agendum. *Ibid. pag.* 191. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. Agit de vera dilectione, quæ ex ſex ſignis colligitur; nimirum, ex deteſtatione peccatorum: ex repulſione inimicorum: ex obſeruantia mandatorum: ex prouiſione ſubditorum: ex renunciatione terrenorum: & ex tolerantia aduerſorum. *Ibid. pag.* 192.

Eiuſdem ſermo quartus in Euangelium. Oſtendit mandatum dilectionis verbis Chriſti in Euangelio expreſſum, regulam eſſe totius hominis; Appetitus ſiquidem concupiſcibilis ipſius regulatur à Chriſto in ſummo diligibili, imperando actum charitatis; Appetitus verò iraſcibilis eleuatur in ſummo honorabili, inſinuando obiectum diuinitatis; Appetitus autẽ rationalis illuſtratur in ſummo intelligibili, explicãdo modum veritatis. Vbi cõmendatur charitas: ſuadetur Dei dilectio propter conditionem naturalis eſſe, quam habemus ex creatione; propter collationem multiplicis gratiæ; ac propter donationem hæreditatis perpetuæ: traditurque modus diligendi Deum fideliter, ſincerè, & indeſinenter. *Ibid. pag.* 192. *& ſequent.*

S. Cæsarii exhortatio ad tenendam vel cuſtodiendam charitatem. I. Probat neminem ſe vnquam iuſtè excuſare poſſe, quòd veram charitatem habere non valeat. II. Veram charitatem ita diffundi in cordibus omnium Chriſtianorum, vt eam, ſi velint, poſſint iugiter cuſtodire, eiuſque dulcedine ineffabiliter ſatiari oſtendit. III. Tam leuem eſſe charitatis ſarcinam, vt non premere, ſed leuare conſueuerit, demonſtrat. IV. Iuramentis deditos reprehendit. V. Diuinæ legis obſeruandæ facilitatem efficaciter declarat. VI. Charitatem omnium virtutum radicem nominat, & vim iſtius ſimilitudinis explicat. VII. Dilectionem

A multis præclariſque encomijs celebrat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patrum à col. 1521. ad col. 1523.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud, *Dixit Dominus Domino meo, &c.* Agit de Chriſti Diuinitate, humanæ ipſius naturæ dignitate, & potentia ac iuſtitia. Notatque Chriſtum Dominum poteſtatem & iuſtitiam ſuam in reprobos oſtenſurum, I. Contra eos cum toto orbe pugnando. II. Furorem ſuum eis demonſtrando. III. Eos ſæuiſſimè iudicando. IV. Tenebris infernalibus ipſos excæcando. V. Æternum ſupplicium eis inferendo. VI. Ipſos omnes æternæ morti deſtinando. *Tom. 16. ſer. Dom. fol. 24. & ſeq.*

B

DOMINICA DECIMA-octaua poſt Pentecoſten.

S. V. Bedæ homilia in Euangelium. Textum litteraliter, moraliter, & allegoricè explicat; ſaluationem animæ per paralytici curationẽ deſignat; quinque cauſarum differentias, pro quibus in hac vita affligimur corporalibus moleſtijs, enumerat. *Homil. Æſtiual. de tem. Tom. 7. col. 77. & ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij, *Offerebant ei &c.* De quatuor generibus Chriſto offerentium, C ſeu adducentium tractat, ægri illi offeruntur, tanquam medico, ad ſanandum: paruuli, tanquam Epiſcopo ad confirmandum: Rei, tanquam Iudici ad iudicandum, ſponſa tanquam ſponſo ad cohabitandum. *Tom. 3. pag. 194.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illa textus Euangelici verba, *Filius hominis habet poteſtatem in terra &c.* De quatuor Chriſti Domini poteſtatibus diſſerit, de poteſtate iuſtificandi in mundo, de poteſtate iudicandi in iudicio, de poteſtate regnandi in cælo, de poteſtate puniendi in inferno. *Tom. 3. pag. 194. col. 2.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa verba. *Tolle lectum tuum.* Agit de quadruplici lecto, ſcilicet concupiſcentiæ, con-

Digitized by Google

ſcientiæ, pœnitentiæ, & ſapientiæ: quæ omnia ſcripturarum authoritate confirmat. *Tom. 3. pag. 195.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa verba *Surge, tolle & vade.* Perfecta ſanitas tam hominis exterioris, quantùm ad corpus, quã hominis interioris quantùm ad animã notatur. Triplex malũ paralyſis materialis in corpore, & peccati in anima, declaratur; homo ſiquidem tali morbo percuſſus inhabilis eſt ad ſtãdum, ad operandum impotens, & ad ambulandum minimè idoneus. Sic anima peccato poſſeſſa. Contra primum malum, dicit *Surge,* ſcilicet à tribus, à tenebris ignorantiæ, à concupiſcentiæ illecebris, & à dura captiuitate poteſtatis diabolicæ. Contra ſecundum malum imperat, *tolle,* quod quidem verbum iuſtitiæ denotat exequutionem. Tertio denique malo contrarium adhibet medicamentum, præcipiens ambulare, *& vade,* eundũm autem eſt in domum noſtram, nempe gloriam æternam, humiliter, peccata perpetrata deflendo; indeſinenter perſeuerando; ac viriliter inimicos noſtræ ſalutis fortiter debellando. *Tom. 3. pag. 195. 196. 197.*

S. P. Chrysologi ſermo in Euangelium hodiernum. I. Chriſtum in humanis actibus diuina geſſiſſe myſteria demonſtrat. II. Cur Chriſtus in nauiculam aſcenderit, docet. III. ipſius in nauim ingreſſum allegoricè ad Eccleſiam refert. IV. Eumdem verum Medicum eſſe non ſolùm corporum, ſed & animarum duplici ſimilitudine probat. V. De animarum infirmitatibus curandis diſſerit. *Serm. 50. col. 130. 131. 132.*

S. I. Chrysostomi homilia in Paralyticum, per tectum demiſſum, quòd non ſit ille, de quo apud D. Ioannem agitur. Multa, eaque diuerſa complectitur. I. Euangeliſtas inter ſe aliquando diuerſa loqui non tamen contraria. II. Varia Euangeliorum loca conciliat. III. Quibus diſtinguuntur duo paralytici, vnus apud Ioannem, & alter apud tres alios Euangeliſtas oſtendit. IV. Chriſtum

A Ieſum medicum admiratione dignum, qui ſolo verbo ſanat quaſcumque infirmitates, omniáque reſtaurat, comprobat. V. Eumdem Chriſtum verè benignum eſſe & miſericordem, etiam erga ingratos & indignos, demonſtrat. VI. Paralytici fidem commendat. VII. Cur Chriſtus prius à peccatis, quam ab infirmitate corporali paralyticum liberauerit, inquirit. VIII. Peccata, omnium malorum & morborum fontes & cauſas dicit. IX. Chriſti filij Dei cum Patre æqualitatem, probat. X. Ad patientiam in aduerſis, & infirmitatibus firmiter habendam hortatur. *Serm. de diuerſis noui teſtam. locis. ſer. 64. & iuxta ordinem Typographi 62. parte. 2. ſermonis, a pag. 927. ad pag. 940.*

I. Gersonii ſermo in illud Euangelij, *Vade in domum tuam.* De quatuor domibus pertractat & totidem orationes inſtituit.

B Prima oratio eſt de domo materiali iuxta litteralem ſenſum, ad quam mittitur paralyticus ſanatus. Secunda de domo allegorica, militante videlicet Eccleſia. Tertia de domo tropologica, propria conſcientia. Quarta de domo anagogica, fœlicitate cæleſti & gloria æterna. Prima oratio miraculum ad litteram exponit, & I. Chriſti Diuinitatem ac dignitatem ex tribus probat, ex peccatorum relaxatione, ex cogitationum agnitione, ex paralytici ſubita curatione. II. Verum ac propriè dictum miraculum à ſolo Deo fieri tanquam à

C cauſa principali oſtendit. III. Pluribus diſſerit de Theologia aduerſus indoctos: de canonizatione, & quòd ad hominis canonizationem, ſola miracula nõ ſufficiant: ac de artibus magicis rationabiliter ſub mortis interminatione vetitis.

Secunda oratio Eccleſiam Domum eſſe à Chriſto Domino ædificatam demonſtrat, ad quam ire debet Paralyticus ſpiritalis, & in qua inueniri debent Sacerdotes & Eccleſiaſtici viri, qui triplici officio in ipſa fungi habent, videlicet, ſpeculatorum, patrum ſiue paſtorum, & ianitorum

Digitized by Google

tantur. In vitioſos ac inſcios Eccleſiaſticos grauiter agit, & exinde tres conſiderationes in fauorem Theologiæ elicit; ac tandem diuerſas domos in quas eunt mali Sacerdotes potius quàm in Eccleſiæ domum nominat & enumerat.

Tertia oratio loquitur de domo conſcientiæ propriæ ornanda, ordinanda, & adeunda: quæ tria miro & myſtico modo, ſeruata ſimilitudine domus, proſequitur.

Quarta oratio quo modo, quo duce, qua via ſit adeunda domus gloriæ æternæ pulchrè ac ſubtiliter docet; Vbi multa paſſim de fœlicitatis excellentia ac manſionis beatæ laude appoſitè loquitur. *Tomo* 1. *part.* 2. *ſer. in Dom.* 19. *poſt Pent. à col.* 642. *ad col.* 671.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij. *Aſcendit Ieſus in nauiculam &c. Et venit in ciuitatem ſuam.* Per nauiculam intelligit vitæ ſanctitatem: per ciuitatem verò, patriam cœleſtem, ad quam quiuis homo feſtinare debet propter ſecuritatem, propter amœnitatem, & propter copioſitatem: quæ tria triplici modo ſubdiuiduntur & ad litteram exponuntur. Tom. 16. *ſer. Dom. pag.* 25. *col.* 2. & 3.

DOMINICA DECIMA-NONA post Pentecoſten.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium & præcipuè in hæc verba, *Quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem.* Multa inquirit & ſoluit, videlicet quis ſit iſte Pater-familias, quis eius filius, quænam iſtæ nuptiæ? Deinde contra adulterinos habitus virorum, ac mulierum acriter inuehitur. Poſtremò vt portemus imaginem cœleſtis, & non terreni cohortatur. *Tom.* 10. *ſer. de Tem. ſem.* 247. *fol.* 249. *col.* 4. & *fol.* 250. *col.* 1.

S. Bernardi (vel potius alterius Patris apud eumdem) ſermo huic Dominicæ aptandus; agit etenim de nuptiis filij Regis, id eſt, Verbi Incarnati cum ſponſa Eccleſia: Incarnationis myſterium ſub nuptiarum ſymbolo deſcribit, & ornamenta ſponſæ à ſponſo allata & ei collata profert, & oſtendit. *Apud D. Bernard. à col.* 1721. *ad col.* 1725. *inter ſerm. D. Bern. falsò adſcriptos.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in Euangelium. Nuptias Chriſti cum ſponſa Eccleſia commēdat ob quatuor excellentias, nimirum, ob ſponſi magnitudinem, ob ſponſæ pulchritudinem, ob filiorum multitudinem, & ob conuiuarum plenitudinem. *Tom.* 3. *ſerm. Domin. pag.* 197. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Rex autem cum audiſſet iratus eſt, &c.* Tripartitur. Primò diſſerit de diuinæ iuſtitiæ concitatione. Secundò de culpæ deteſtatione. Tertiò de pœnarum ob demerita, & ſcelera perpetrata diris inflictionibus. *Ibid. pag.* 197. 198.

Eiuſdem ſermo tertius in illa textus Euangelici verba, *Amice quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem.* Per hanc veſtem bonæ vitæ conuerſationem intelligit, quæ homini Chriſtiano neceſſaria dicitur, ad vitandam damnationem: ad tentationes repellendas: ad benedictiones recipiendas; & ad gloriam æternam conſequendam. *Ibidem. pag.* 198. 199.

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba. *Multi ſunt vocati, pauci verò electi.* Agit de quadruplici electione, nempè diuina, humana, Angelica, diabolica. *Ibid. pag.* 199. *col.* 2.

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hodiernum, quod totum percurrit, ac pro more explicat. Vbi quædam de Incarnationis myſterio ſub nuptiarum comparatione: quædam de Eccleſia militante bonis & malis repleta: quædam de charitate, per veſtem nuptialem deſignata: quædam etiam de fine vitæ præſentis, & eius incertitudine, an bona vel mala futura ſit; quæ exemplis ſui temporis comprobat. *Tom.*

ſcientiæ, pœnitentiæ, & ſapientiæ: quæ omnia ſcripturarum authoritate confirmat. *Tom. 3. pag. 195.*

Eiuſdem ſermo quartus in illa verba *Surge, tolle & vade.* Perfecta ſanitas tam hominis exterioris, quantùm ad corpus, quã hominis interioris quantùm ad animã notatur. Triplex malũ paralyſis materialis in corpore, & peccati in anima, declaratur; homo ſiquidem tali morbo perculſus inhabilis eſt ad ſtãdum, ad operandum impotens, & ad ambulandum minimè idoneus. Sic anima peccato poſſeſſa. Contra primum malum, dicit *Surge*, ſcilicet à tribus, à tenebris ignorantiæ, à concupiſcentiæ illecebris, & à dura captiuitate poteſtatis diabolicæ. Contra ſecundum malum imperat, *tolle*, quod quidem verbum iuſtitiæ denotat exequutionem. Tertio denique malo contrarium adhibet medicamentum, præcipiens ambulare, *& vade*, eundùm autem eſt in domum noſtram, nempe gloriam æternam, humiliter, peccata perpetrata deflendo; indeſinenter perſeuerando; ac viriliter inimicos noſtræ ſalutis fortiter debellando. *Tom. 3. pag. 195. 196. 197.*

S. P. Chrysologi ſermo in Euangelium hodiernum. I. Chriſtum in humanis actibus diuina geſſiſſe myſteria demonſtrat. II. Cur Chriſtus in nauiculam aſcenderit, docet. III. ipſius in nauim ingreſſum allegoricè ad Eccleſiam refert. IV. Eumdem verum Medicum eſſe non ſolùm corporum, ſed & animarum duplici ſimilitudine probat. V. De animarum infirmitatibus curandis diſſerit. *Serm. 50. col. 130. 131. 132.*

S. I. Chrysostomi homilia in Paralyticum, per tectum demiſſum, quòd non ſit ille, de quo apud D. Ioannem agitur. Multa, eaque diuerſa complectitur. I. Euangeliſtas inter ſe aliquando diuerſa loqui non tamen contraria. II. Varia Euangeliorum loca conciliat. III. Quibus diſtinguuntur duo paralytici, vnus apud Ioannem, & alter apud tres alios Euangeliſtas oſtendit. IV. Chriſtum

A Ieſum medicum admiratione dignum, qui ſolo verbo ſanat quaſcumque infirmitates, omniáque reſtaurat, comprobat. V. Eumdem Chriſtum verè benignum eſſe & miſericordem, etiam erga ingratos & indignos, demonſtrat. VI. Paralytici fidem commendat. VII. Cur Chriſtus prius à peccatis, quam ab infirmitate corporali paralyticum liberauerit, inquirit. VIII. Peccata, omnium malorum & morborum fontes & cauſas dicit. IX. Chriſti filij Dei cum Patre æqualitatem, probat. X. Ad patientiam in aduerſis, & infirmitatibus firmiter habendam hortatur. *Serm. de diuerſis noui teſtam. locu. ſer. 64. & iuxta errorem Typographi 62. parte. 2. ſermonis, a pag. 927. ad pag. 940.*

I. Gersonii ſermo in illud Euangelij, *Vade in domum tuam.* De quatuor domibus pertractat & totidem orationes
B nes inſtituit.

Prima oratio eſt de domo materiali iuxta litteralem ſenſum, ad quam mittitur paralyticus ſanatus. Secunda de domo allegorica, militante videlicet Eccleſia. Tertia de domo tropologica, propria conſcientia. Quarta de domo anagogica, fœlicitate cæleſti & gloria æterna. Prima oratio miraculum ad litteram exponit, & I. Chriſti Diuinitatem ac dignitatem ex tribus probat, ex peccatorum relaxatione, ex cogitationum agnitione, ex paralytici ſubita curatione. II. Verum ac propriè dictum miraculum à ſolo Deo fieri tanquam à
C cauſa principali oſtendit. III. Pluribus diſſerit de Theologia aduerſus indoctos: de canonizatione, & quòd ad hominis canonizationem, ſola miracula nõ ſufficiant: ac de artibus magicis rationabiliter ſub mortis interminatione vetitis.

Secunda oratio Eccleſiam Domum eſſe à Chriſto Domino ædificatam demonſtrat, ad quam ire debet Paralyticus ſpiritalis, & in qua inueniri debent Sacerdotes & Eccleſiaſtici viri, qui triplici officio in ipſa fungi habent, videlicet, ſpeculatorum, patrum ſiue paſtorum, & ianitorum

Digitized by Google

tantur. In vitioſos ac inſcios Eccleſiaſticos grauiter agit, & exinde tres conſiderationes in fauorem Theologiæ elicit; ac tandem diuerſas domos in quas eunt mali Sacerdotes potius quàm in Eccleſiæ domum nominat & enumerat.

Tertia oratio loquitur de domo conſcientiæ propriæ ornanda, ordinanda, & adeunda: quæ tria miro & myſtico modo, ſeruata ſimilitudine domus, proſequitur.

Quarta oratio quo modo, quo duce, qua via ſit adeunda domus gloriæ æternæ pulchrè ac ſubtiliter docet; Vbi multa paſſim de fœlicitatis excellentia ac manſionis beatæ laude appoſitè loquitur. *Tomo* 1. *part.* 2. *ſer. in Dom.* 19. *poſt Pent. à col.* 642. *ad col.* 671.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij. *Aſcendit Ieſus in nauiculam &c. Et venit in ciuitatem ſuam.* Per nauiculam intelligit vitæ ſanctitatem: per ciuitatem verò, patriam cœleſtem, ad quam quiuis homo feſtinare debet propter ſecuritatem, propter amœnitatem, & propter copioſitatem: quæ tria triplici modo ſubdiuiduntur & ad litteram exponuntur. T*om.* 16. *ſer. Dom. pag.* 25. *col.* 2. & 3.

Dominica decima-nona poſt Pentecoſten.

S. Avgvstini ſermo in Euangelium & præcipuè in hæc verba, *Quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem.* Multa inquirit & ſoluit, videlicet quis ſit iſte Pater-familias, quis eius filius, quænam iſtæ nuptiæ? Deinde contra adulterinos habitus virorum, ac mulierum acriter inuehitur. Poſtremò vt portemus imaginem cœleſtis, & non terreni cohortatur. *Tom.* 10. *ſer. de Tem. ſerm.* 247. *fol.* 249. *col.* 4. & *fol.* 250. *col.* 1.

S. Bernardi (vel potius alterius Patris apud eumdem) ſermo huic Dominicæ aptandus; agit etenim de nuptiis filij Regis, id eſt, Verbi Incarnati cum ſponſa Eccleſia: Incarnationis myſterium ſub nuptiarum ſymbolo deſcribit, & ornamenta ſponſæ à ſponſo allata & ei collata profert, & oſtendit. *Apud D. Bernard. à col.* 1721. *ad col.* 1725. *inter ſerm. D. Bern. falſò adſcriptos.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in Euangelium. Nuptias Chriſti cum ſponſa Eccleſia commẽdat ob quatuor excellentias, nimirum, ob ſponſi magnitudinem, ob ſponſæ pulchritudinem, ob filiorum multitudinem, & ob conuiuarum plenitudinem. *Tom.* 3. *ſerm. Domin. pag.* 197. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Rex autem cum audiſſet iratus eſt, &c.* Tripartitur. Primò diſſerit de diuinæ iuſtitiæ concitatione. Secundò de culpæ deteſtatione. Tertiò de pœnarum ob demerita, & ſcelera perpetrata diris inflictionibus. *Ibid. pag.* 197. 198.

Eiuſdem ſermo tertius in illa textus Euangelici verba, *Amice quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem.* Per hanc veſtem bonæ vitæ conuerſationem intelligit, quæ homini Chriſtiano neceſſaria dicitur, ad vitandam damnationem: ad tentationes repellendas: ad benedictiones recipiendas; & ad gloriam æternam conſequendam. *Ibidem. pag.* 198. 199.

Eiuſdem ſermo quartus in illa Euangelij verba. *Multi ſunt vocati, pauci verò electi.* Agit de quadruplici electione, nempè diuina, humana, Angelica, diabolica. *Ibid. pag.* 199. *col.* 2.

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hodiernum, quod totum percurrit, ac pro more explicat. Vbi quædam de Incarnationis myſterio ſub nuptiarum comparatione: quædam de Eccleſia militante bonis & malis repleta: quædam de charitate, per veſtem nuptialem deſignata: quædam etiam de fine vitæ præſentis, & eius incertitudine, an bona vel mala futura ſit; quæ exemplis ſui temporis comprobat. *Tom.*

3. *hom.* 38. *in Euang. à col.* 136. *ad col.* 143.

Hugonis a sancto Victore ſermones tres, ex libro Eſther, & Euangelio hodierno, de ſpirituali Chriſti conuiuio. In his quicquid in Regis Aſſueri conuiuio notatur, totum myſticè ad Chriſtum & Eccleſiam refertur, & exponitur. *Tom.* 2. *Inſtitut. Monaſt. ſer.* 91. 92. 93. *à pag.* 413. *ad pag.* 416.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij. *Miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos.* Tractat de malorum perditione in tremendo Dei iudicio, & in tres partes diuiditur. Prima loquitur de exercitibus Angelorum, ſanctorum, & creaturarum, quos mittet Deus ad perdendum malos. Secunda, de perditione triplici peccatorum veloci, vniuerſali, & æternali. Tertia, de numero perdendorum. *Tom.* 16. *ſerm. dom. fol.* 25. & 26.

DOMINICA VICESIMA POST Pentecoſten.

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij, *Cuius filius infirmabatur.* Secundum ſeptem vitia capitalia, ſeptem animæ infirmitates enumerat, quas ex diuerſis ſcripturæ locis colligit & probat. *Tom.* 3. *ſerm. domin. pag.* 200.

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud *Deſcende priuſquam moriatur filius meus.* Tripartitur. Primò, oſtendit virtutis Chriſti Domini excellentiam, & magnificentiam, ratione potentiæ, ſapientiæ, & miſericordiæ. Secundò, mortis neceſſitatem ex tribus, videlicet, debilitate, ignorantia, & pœnalitate ſeu miſeriis, quibus homo repletur. Tertiò, tres Chriſti deſcenſus in carne, in mente, & in iudicio ad hominem morbo laborantem corroborandum, illuminandum, & glorificandum. *Ibid. pag.* 200. 201.

Eiuſdem ſermo tertius in illud. *Hora ſeptima &c.* Notat ex ſcriptura, varia horarum genera, præſertim autem quatuor, horam, videlicet conuerſionis peccatorum, horam operationis mandatorum, horam paſſionis in aduerſis, & horam deuotionis. *Ibid. pag.* 201.

A

S. Gregorii Magni homilia in hodiernum Euangelium, ad populum in Baſilica ſanctorum Neræi & Achillæi, die Natalis eorum habita; Monetur difficultas quoad litteram de fide Reguli, & ſoluitur. Humilitate Chriſti ſuperbia noſtra retunditur. Ad huius mundi contemptum fideles cohortatur. *Tom.* 3. *homil.* 28. *in Euang. col.* 89. 90. 91.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in Euangelium. Duos hominis ſtatus conſiderat, infirmitatis, & reparatæ ſanitatis. Infirmatur ſeptemplici febre, continua, quotidiana, tertiana, quartana, ethica, ephimera, putrida. A febre autem liberatur ſeptemplici remedio; quæ omnia è ſcripturis deducit, ac myſticè explicat. *Tom.* 16. *ſerm. dom. fol.* 26. *col.* 2. 3.

B

DOMINICA VICESIMA-PRIMA post Pentecoſten.

S. Bonaventvræ ſermo primus in illud Euangelij *Serue nequam, omne debitum dimiſi tibi, quoniam &c,* Hominis nequitia tangitur; diuinæ dignationis liberalitas oſtenditur; & deuotæ orationis vtilitas refertur. Quantùm ad primum, hominem dicit nequam tribus modis, contra ſemet-ipſum male viuendo; contra proximum, ipſum perſequendo; & contra Deum; eius iudicia & facta reprehendendo. Quantùm ad ſecundum, hominis debita varia commemorat. Quantùm ad tertium, vtilis & attentæ precationis circumſtantias notat. *Tom.* 3. *ſerm. Domin. pag.* 202.

C

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. Agit de malis ſeruis à Domino in Euangelio damnatis; quatuor autem numerantur, nimirum, ſeruus iuſſa

Digitized by Google

Domini ſpernens; ſeruus terrena debita extorquens; ſpiritalia lucra negligens, & carnalia deſideria exquirens. Vbi de inobedientia, inuidia, negligentia, & concupiſcentia. *Ibid. pag* 203.

Eiuſdem ſermo tertius in illud, *Omne debitum dimiſi tibi, &c.* Docet debita culpæ & gehennæ peccatori dimitti condonanti ſibi debita clementer, amanti feruenter, roganti diligenter, & toleranti patienter. *Ibidem pag.* 203. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in Euangelium. Tria facit, ſerui nequitiam increpat: Diuinam miſericordiam ipſi exhibitam exprimit: & indulgentiam alienæ offenſionis ſuadere nititur. Quantùm ad primum, dicit aliquem nequitiam hanc ſerui incurrere triplici de cauſa, ſcilicet propter malitiam prauæ cogitationis in corde; fraudem ſimulatæ loquutionis in ore; & ſæuitiam alieni delicti in opere. Quantùm ad ſecundum, docet Deum peccatori propitiari ob vehementiam contritionis, diligentiam puræ confeſſionis, & ſufficientiam condignæ ſatisfactionis. Quantùm ad tertium, probat hominem teneri alteri miſereri, ex conſideratione ſuſcepti beneficij, diuini exempli, & æterni ſupplicij. *Ibidem pag.* 204. *& ſequent.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo huic Euangelio facili negotio aptādus. Quòd homo acceperit in mundi exordio principatum, id ex ſola Dei benignitate illi obuenerit. Quòd tres modos ſeruitutis induxerit peccatum: primus modus ſeruitutis ille dicitur, quo mulieribus imperant viri: ſecundus, quo homo homini ſubjicitur: tertius, quo Principes & Magiſtratus ſuppliciis, tormentis, ipſaque morte ſubditos afficiant. Quòd parentes ſint à filiis honorandi. *Tom.* 1. *ſerm.* 4. *in Geneſim à pag.* 897. *ad pag.* 904.

Eiuſdem ſermo in parabolam hodiernam decem millium debitoris, & centum denarios exigentis. I. Charitatem commendat. II. Loco exordij ſumpta à citharœdis comparatione, artifici citharæ neruos peritè contrectanti ſe aſſimilat. III. Suos laudat, ob eliminatam ac depulſam iureiurandi prauam conſuetudinem. IV. Rationem & cauſam parabolæ hodiernæ declarat. V. De reddenda ratione in die iudicij coram æquiſſimo Iudice diſſerit. VI. Actiones bonas & tribulationes ad veniam peccatorum imputari docet. VII. Imperatam fuiſſe ſerui venditionem eo fine, vt non venderetur, à rerum exitu comprobat. VIII. Vt non deficiamus in fundendis precibus, cohortatur. IX. Maximam de obtinenda peccatorum venia fiduciam ingerit. X. Dei humanitatem ac bonitatem oſtendit. XI. Perpetuò recordari ſuorum omnium delictorum, quantum ſit bonum perpendit. XII. Peccare in proximum non malum minimum eſſe demonſtrat. XIII. Nihil peius iniuriarum recordatione te ſtatur: eiuſque mala enunciat. XIV. Iniuriarum condonationem, & inimicorum reconciliationem ſuadere conatur. Hæc autem omnia ex Euangelio hodierno colligit, & deducit. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm.* 1. *à pag.* 1. *ad pag.* 19.

I. GERSONII ſermo Lugduni habitus in ſancta Synodo anno 1421. ſuper illud hodierni Euangelij. *Redde quod debes.* Tribus conſiderationibus abſoluitur, quarum hæc eſt Prima; Reddere debet Deo, ſibi, & proximo omnis Eccleſiaſticus, præſertim curam habens animarum, cognitionem atque ſcientiam decem præceptorum. Secunda; Reddere debent viri Eccleſiaſtici Prælati maiores & minores gratis, diligenter & ſincerè ſacramentorum miniſtrationem. Tertia; Reddere debent omnes Prælati de ſeipſis tanquam de exiſtentibus in ſtatu perfectionis exercendæ, & non ſolum acquirendæ, exempla ſanctæ vitæ. Cæterum quadruplex dogma prædicaturis ad populum traditur, de non acriter reprehendendis, coram populo, dominis tam Eccleſiaſticis

quàm laicis; de non apertè redarguendis Curatis & Religioſis, de ſuperfluo mulierum ornatu; & de exceſſibus periuriis, ac fraudulentiis mercatorum reprobandis. *Tom. 2. part. 4. à col. 233. ad col. 239.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in Euangelium. Tria conſiderat. I. Iuſtam Dei indignationem, contra eos qui legem eius ſpernunt, qui in peccatis vſque in finem perſeuerant, qui temporalibus diuitiis abutuntur, & qui proximis non compatiuntur. II. Duram peccatorum damnationem: cruciabitur ſiquidem peccator à quatuor tortoribus, à Deo, à conſcientia, à morte æterna, & ab omni creatura. III. Debitorum redditionem; dedit autem nobis Deus mundum cum creaturis; corpus cum ſenſibus; animam cum viribus; & gratiam cum virtutibus: nos verò reddere ipſi debemus pro mundo, eleemoſynam; pro corpore, puritatem; pro anima, vitam immaculatam; & pro gratia, gratiam, bonis operibus incumbendo. Qui iſta debita non reddiderit in hac vita, tormenta patietur æterna. *Tom. 16. ſerm. Domin. fol. 26. & ſequent.*

DOMINICA VICESIMA SECVNda poſt Pentecoſten.

S. Ambrosii ſermo in Euangelium hodiernum. I. Quòd neque publici actus, neque militia, neq; aliud quicquam à mandatorum obſeruantia, vt norma rectè viuendi hominem impediant, pluribus declarat. II. In milites exactores, & in alienorum bonorum raptores acriter inuehitur. III. De militia carnali & ſpiritali differit. IV. Eccleſiaſticos mercimonia exercentes, intercesſiones vendentes, & viduarum munera libenter amplectentes grauiter reprehendit. *Tom. 5. ſerm. 66. de Temp. col. 95. & ſequent.*

S. Avgvstini ſermo de eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, *Reddite quæ* A *ſunt Cæſaris, Cæſari, &c.* & de ſtipendijs militantium. *Concordat de verbo ad verbum cum ſuperiori ſermone S. Ambroſij; habetur autem tom. 10. ſerm. 19. de verbis Domini. fol. 20. col. 2. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelicam lectionem. Litterali & morali expoſitione textum, ſuo more, breuiter perſtringit: & de nomine Cæſaris Regibus Romanis impoſito quædam annotat. *Tom. 7. Homil. æſtiual. de Temp. col. 80. & ſequent.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in Euangelium. Chriſtum tanquam veracem & ſapientem Magiſtrum commendat; Primò, à dignitate officij, propter ſcientiam, facundiam, & vitæ B ſanctitatem quas habet, & quæ docenti ac prædicanti neceſſariò requiruntur; Secundò, à dicti ſoliditate, triplici de cauſa, videlicet quia habet veritatem puræ intentionis in cordis cogitatione, rectæ loquutionis, in oris eruditione, & honeſtæ conuerſationis in operis oſtenſione; Tertiò, à dicti vtilitate, eo quod docet homines veraciter reſpectu credentium, delectabiliter reſpectu promiſſorum, & efficaciter reſpectu agendorum. *Tom. 3. ſerm. Dominical. pag. 205. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Oſtende mihi numiſma cenſus.* Docet nos C oſtendere debere veritatem in prædicatione, iniquitatem in confeſſione, bonitatem in operatione, & Dei imaginem in expiratione. *Ibid. pag. 207. col. 1.*

Eiuſdem ſermo tertius in illa Euangelij verba, *Reddite ergo quæ ſunt Cæſaris, Cæſari: &c.* Agit de quadruplici redditione, quam à peccatoribus exigit Deus; vult enim ſibi reddi in hoc mundo dignam ſatisfactionem: in extremo ſuam imaginem: in iudicio rectam rationem: & in inferno æternam punitionem. *Ibid. pag. 207. col. 2.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Cuius eſt imago, & ſuperſcriptio.* De triplici Dei imagine differit, naturali videlicet, ſpiritali, & æternali, eamque deſcribit:

Digitized by Google

Ibid. pag. 208.

S. Cæsarii Arelatensis homilia in illud Euangelij, *Reddite ergo quæ ſunt Cæſaris, Cæſari: & quæ ſunt Dei, Deo.* Siue, vt inſcribitur, Admonitio ad eos, qui ſic eleemoſynas frequentius faciunt, vt tamen & rapinas exerceant, & adulteria quotidiana committant. Imprimis eleemoſynam peccatoribus multùm prodeſſe fatetur, ea tamen conditione, vt qui eleemoſynas pro peccatis ſuis erogat, crimina capitalia exercere iam deſinat: & ſic pecuniam ſuam per eleemoſynam Deo offerat, vt ſimul & animam propriam ipſi Domino ex corde tradat. Deinde adulteros, & fornicatores perſequitur & in ipſos acriter inuehitur. *Tom.* 2. *Biblioth. Patrum Homil.* 16. *col.* 605. *& ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Euangelij, *Magiſter, ſcimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, &c.* Conſiderat. I. Magiſterij Chriſti dignitatem, quæ illi conuenit quia veritas apud eum ſolum ſemper conſiſtit; quia habet docendi poteſtatem; quia ſolus poteſt docere de omnibus; quia ſolus docere valet interius. II. Magiſterij vtilitatem, ipſe enim Dominus nos edocuit vias valde vtiles, vias ſcilicet pœnitentiæ, ſapientiæ, obedientiæ, & charitatis. III. Docendi æquitatem, non enim Chriſtus accipit perſonam alicuius; ſiue in iuſtificando, ſiue in docendo, ſiue in puniendo, ſiue in remunerando. *Tom.* 16. *ſerm. Domin. fol.* 27.

DOMINICA VICESIMA-tertia poſt Pentecoſten.

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium. I. Docet ſalutem humani generis in hodierna lectione deſcribi. II. Per Archiſynagogum, Moyſen intelligit. III. Filiam eius, Synagogam dicit. IV. In muliere profluuio ſanguinis laboranti, & à Chriſto cœleſti medico reſtituta ſanitati, Eccleſiam ex

A Gentibus cõgregatam agnoſcit. V. Quid ſit retro venire, veſtimentum Chriſti tãgere, fontem ſanguinis confeſtim ſiccari myſticè interpretatur. VI. Synagogæ infirmitatem & luctum exprimit. VII. Reliquas miraculi & reſurrectionis filiæ Archiſynagogi circumſtantias, eodem intellectu proſequitur. VIII. De triplici reſurrectione animarum pluribus diſſerit. *Tom.* 7. *Hom. æſtiual. de Temp. à col.* 81. *ad col.* 84.

S. Bonaventvræ ſermo in illud Euangelij, *Veni, impone manum tuam ſuper eam & viuet.* Per manus impoſitionem, miſericordiæ Chriſti intelligit operationem, quæ purgat culpam; reparat naturam; confert gratiam; & præparat gloriam. *Tom.* 3. *ſerm. Dom. pag.* 208. *&*
B *ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Cum eiecta eſſet turba, intrauit Ieſus, & tenuit manum eius, & dicit, Puella ſurge.* Quatuor documenta ad ſalutem neceſſaria ex his verbis colligit; Primum, vt impedimentum ſalutis euitetur; Secundum, vt efficaciter de ſalute cogitetur; Tertium, vt voluntas per gratiam ad ſalutem adiuuetur; Quartum, vt à peccato anima in ſalutem iuſtificetur. *Ibid. pag.* 209.

Eiuſdem ſermo tertius in illud lectionis Euangelieæ, *Confide filia, fides tua te ſaluam fecit.* Tripartitur & Primò oſtendit Deum adoptare animam in filiam,
C propter ſplendorem cœleſtis intelligentiæ, propter decorem caſtitatis ac munditiæ, & propter timorem humilitatis ac reuerentiæ. Secundò, ipſam animari tribus modis, ſcilicet Filij ſapientia, vt illuminetur ab errore infidelitatis & ignorantiæ: Spiritus-ſancti clementia, vt purgetur à peccati deformitate: & Patris potentia, vt ſanetur à languore & miſeria. Tertiò, veræ fidei circumſtantias & conditiones declarat, nimirum vt ſit ſolida in credendo vera fideliter, deuota in expectando promiſſa certitudinaliter, & magna in operando ardua viriliter. *Ibidem pag.* 209. *& ſequent.*

S. P. Chryſologi ſermo primus de filia Archiſynagogi, déque muliere ſanguinis profluuio laborante. I. Parentum paſſiones deſcribit, quas ſumunt & proferunt de affectibus, & amore filiorum. II. Chriſtum impoſuiſſe manum ſuper puellam docet, vt eadem manus quæ iam creauerat filiam, recrearet & reduceret ad vitam. III. Domini prætereuntis narrat virtutem. IV. Licita fidei furta prodit. V. Hominum miſeriam deflet ac lamentatur, qui quotidie corpus Domini tractantes & ſumentes, à ſuis vulneribus non curantur. *Serm. 33. à col. 85. ad col.* 88.

Eiuſdem ſermo ſecundus de eiſdem. I. Duplicem diſtinguit fœlicitatem, vna dicitur, cùm quis in peccatorum turpitudinem non venit: altera cùm aliquis iniquitatum veniam peccatis latentibus inuenit; Vbi de malo pudore, quo homo retinetur à peccati confeſſione. II. Cogitationum procellas, quibus mulier inſtar magni maris iactabatur, deſcribit. III. Indignè corpus Chriſti tangentes & ſumentes grauiter reprehendit, ac deplorat. IV. Oculorum Chriſti virtutes paucis explicat. V. Dei vbiquitatem prædicat. VI. Quare mors apud Deum ſomnus dicatur, rationem affert. *Serm. 34. à col.* 88. *ad col. 91.*

Eiuſdem ſermo tertius, de muliere profluuio ſanguinis obnoxia. Laudatur mulier iſta, quòd fidem habuerit: quòd veſtimenti Chriſti fimbriam attrectauerit: quòd Eccleſiæ figuram prætulerit. *Serm. 35. col. 91. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus, de Hæmorrhoiſſa, & filia Archiſynagogi. I. Mulierem ſanguinis fluxu laborantem, beatam prædicat varias ob cauſas. II. Interrogationis Chriſti quærentis quis eũ tetigiſſet, rationes profert. III. Allegorico diſcurſu filiæ Archiſynagogi, & mulieris Hæmorrhoiſſæ myſteria pandit: per illam intelligens Synagogam, & per iſtam, Eccleſiam Gentium fide populorum coadunatam. *Serm. 36. à col. 93. ad col. 96.*

A S. I. Chryſoſtomi ſermo in principium indictionis noui anni: & in Martyres: atque in mulierem, quæ ſanguinis fluxum patiebatur. I. Sanctos Martyres præclaris encomiis celebrat. II. Fidei mirabiles effectus paucis recenſet. III. Hæmorrhoiſſam miſeram & beatam prædicat. IV. Eius infirmitatem & afflictionem viuo colore depingit. V. Chriſtum medicum, & ſanitatum fontem nòminat, eumque variis titulis & elogiis condecorat. VI. Mulierem profluuio ſanguinis afflictam ob ſanitatis deprædationem & furtum commiſſum multùm commendat. VII. Eiuſdem mulieris fidem aggreſſionis

B conciliatricem, & infirmitatis victricem laudibus proſequitur. VIII. Ad ſimilis fidei imitationem mentes ſuorum excitat, & Saluatoris corpus quotidie contrectantes hortatur. *Tom. 6. à pag. 533. ad pag. 538.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in mulierem ſanatam. In hodierno Chriſti miraculo tria agnoſcit, miſeriam animæ peccantis, peccatoris humilitatem, & pœnitentiæ vtilitatem. Quantùm ad primum oſtendit peccatorem tribus modis pati fluxum ſanguinis, nimirum nimio amore conſanguineorum, fluxu carnalium delectationum, & operatione quorumlibet peccatorum. Quantùm ad ſecundum, docet pœnitentiam in his

C tribus conſiſtere, in fide, humilitate, & labore, quæ in actione mulieris fimbriam veſtimenti Chriſti tangentis deſignantur. Quantùm ad tertium, triplicem declarat pœnitentiæ vtilitatem, Chriſti videlicet ad peccatorem conuerſionem, gratiæ Dei infuſionem, & ſalutis æternæ adeptionem. *Tom. 16. ſerm. Dom. fol. 27. & ſequent.*

DOMINICA VICESIMA quarta poſt Pentecoſten.

S. Bonaventvræ ſermo primus in Euangelium. Duodecim ſi-

Digitized by Google

gna Antichriſti aduentum præcurrentia notantur. I. Senes fatui & ſine prudentia. II. Chriſtiani ſine fide. III. Populus ſine pace & dilectione. IV. Diuites ſine miſericordia. V. Iuuenes ſine reuerentia. VI. Pauperes ſine humilitate. VII. Mulieres ſine verecundia. VIII. Matrimonium ſine continentia. IX. Clerici ſiue honeſtate & ſanctitate. X. Religioſi ſine veritate & auſteritate. XI. Prælati ſine ſolicitudine regiminis, & pietate. XII. Domini terrarum ſine amore ſubditorum, & ſine liberalitate. *Tom. 3. ſerm. Dom. pag. 211. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Væ autem prægnantibus, & nutrientibus &c.* Agit de ſeptem maledictionibus peccatorum quæ in ſacris ſcripturis leguntur, & in ſeptem peccata mortalia feruntur. I. In ſuperbiam, *Væ coronæ ſuperbiæ &c. Iſaiæ* 28. II. In inuidiam, *Væ illis, qui in viam Caim abierunt, &c. Iudæ epiſt.* III. In iram, *Væ genti inſurgenti ſuper genus meum. Iudic.* 16. IV. In auaritiam, *Væ ei qui multiplicat non ſua, &c. Habac.* 2. V. In pigritiam, *Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethſaida &c. Math.* 11. VI. In gulam, *Væ vobis, qui ſaturati eſtis, Luc.* 6. &, *Cui væ, &c. nonnè his qui commorantur in vino &c. Prouerb.* 23. VII. In luxuriam, *Apparuit ignominia tua, &c. væ tibi Hieruſalem. Hierem.* 13. *Ibid. pag.* 213.

Eiuſdem ſermo tertius in illud Euangelij, *Vbi fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquilæ.* Chriſtum, Angelos, Homines, dæmones aquilis aſſimilat; Chriſtum propter iuſtificandi altitudinem; Angelos propter volandi fortitudinem; homines propter renouandi aptitudinem; dæmones propter deuorandi con- A ſuetudinem. *Ibid. pag.* 213. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud, *Tunc apparebit ſignum filij hominis in cælo.* Quadruplex ſignum nouiſſimi temporis demonſtrat; nimirum erroris ad decipiendum: terroris ad concutiendum: amoris ad conuincendum: & decoris ad retribuendum. *Ibid. pag.* 214.

S. Ephræm Syri ſermo de conſummatione ſæculi & Antichriſto. I. Malitiam Antichriſti eiuſque ſigna & prodigia fallacia deſcribit. II. Quare Deus ſpiritu erroris tentari mundum patietur, cauſam aperit. III. Vniuerſi deſolationem & conſummationem depingit ac
B lamentatur. IV. Ad compunctionem lachrymaſque excitat, quatenus effugere poſſimus ſuperuenturam orbi terrarum maximam tribulationem. V. Antichriſtum Balaac aſſimilat, qui duplici morte enecare conabatur filios Iſraël, impio ſcilicet ſacrificio & nefaria fornicatione. VI. De ſigno Antichriſti quo ſuos veluti charactere diſtinctos notabit, differit, & vbi ac quomodo imprimetur, docet. VII. Militis ſpiritalis arma, quibus poſſit de inimicis reportare victoriam, declarat. VIII. Antichriſti natiuitatem, fraudes, hypocriſim, crudelitatem, mendacia, magicas artes, & in
C omnes perſecutionem maximam refert. IX. Omnium hominum, vniuerſique orbis lamenta, & extremam miſeriam in mundi fine viſuram exprimit. X. Antichriſti fallaciam, & inopiam detegit. XI. De Heliæ & Enoch futuro aduentu & eorum prædicatione loquitur. XII. Creaturarum planctum, & Iudicis aduentum repræſentat. *Tom.* 1. *à pag.* 219. *ad pag.* 225.

Finis Concionum de Tempore.

Digitized by Google

SAPIENTIAM OMNIVM

ANTIQVORVM

EXQVIRET SAPIENS.

ECCLESIASTICI XXXIX.

Digitized by Google

CONCIONATORIA PATRVM BIBLIOTHECA.

PROPRIVM SANCTORVM

ORDINE MENSIVM SERVATO.

IANVARIVS.

A

FESTVM SANCTI HILARII Pictauienſis. XIV. Ianu.

BEATI PETRI DAMIANI ſermo de Trãſlatione. S. Hilarij Pictauienſis Epiſcopi. I. Nominis eius dignitatem declarat. II. Hiſtoriam Tranſlationis huius Confeſſoris ſuccinctè tranſcurrit. III. Murum Eccleſiæ impenetrabilem nuncupat. IV. Quædam miracula ab ipſo patrata recenſet. V. Cur Moyſi corpus & ſepulchrum abſcondatur, multorum verò Sanctorum oſſa reuelentur, eorumque reliquiæ in honore habeantur, inquirit, & quæſtioni ſatisfacit. VI. Quare nonnulli Sanctorum tantopere ſtuduerint ſuis prouidere ſepulchra corporibus, cauſam aperit. VII. Corpus Chriſti terræ promiſſionis lacte & melle mananti aſſimilat, ad quam tendere debemus. *Tom. 2. ſer. 2. pag. 152. & ſequent*

Feſtum ſancti Antonij Abbatis. XVII. Ianu.

IOANNIS GERSONIS ſermo primus in die S. Antonij, coram Concilio Conſtantienſi habitus Dominica ſecunda poſt Epiphaniam. Huius ſancti

ſimi Abbatis merita prædicat, virtutes refert, actioneſque eius præclaris celebrat encomiis. *Tom. 1. parte prima à col. 317. ad col. 335.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Math. 3. *Pænitemini &c.* I. Veniam petit à B. Antonio ſi non ſingulis eius virtutibus dicendis inſiſtat. II. Eas ineffabiles prædicat, ſuamque inſufficientiam in ipſius laudibus celebrandis planè confitetur. III. Tres proponit hominis natiuitates, prima dicitur doloroſa, quæ eſt tam bonorum quàm malorum, quando ſcilicet puer naſcitur & plorat in hoc mundo mortali: ſecunda gratioſa, quæ conuenit bonis per gratiam regeneratis: tertia glorioſa, eo quòd fit in gloria & cœleſti patria; de ſecunda autem præcipuè ſermonem inſtituit. IV. Virtutes & dona, quæ infunduntur animæ in hac ſecunda hominis natiuitate enumerat & expendit. V. B. Antonij certamen cum dæmone, fidem eius, ſpem & charitatem, animæ nutrices, impugnante, deſcribit. VI. Chriſtianorum fidem comprobat. VII. Tria vitia fidem noſtram in aliquibus impedientia prodit, curioſitatem videlicet, carnalitatem, & iniquam ingratitudinem. VIII. Spem multùm commendat. IX. Patientiam in aduerſis ſuadet. X. Bonos & malos ſpiritus eſſe probat. XI. Quæſtiones mouet, quam ob cauſam permittat Deus malignos ſpiritus ſeruis Chriſti nocere: & quare maligni ſpiritus poſſint compelli ipſis inuitis bonum aliquod agere; quas breuiter ſoluit. XII. Docet dæmones fingere ſe compelli per vanas ſuperſtitiones propter tria. XIII. Tria prærequiri oſtendit, vt alicui credatur conſilio. XIV. Charitatem conſiderat, & in quantum reſpicit vitam contemplatiuam, & in quantum ſpectat ad actiuam. XV. Amorem proprium prodit, tanquam charitatis & diuinæ gratiæ inimicum. XVI. Orando, finem ſermoni imponit. *Tom. 2. part. 4. à col. 651. ad col. 663.*

A Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Sap. 10. *Dedit illi ſcientiam ſanctorum.* Per hanc ſcientiam, ſui-ipſius intelligit cognitionem, quam habuit D. Antonius, & eius exemplo ſcire debemus, primò, per cauſam noſtram finalem: ſecundò, per cauſam materialem: tertiò, per cauſam formalem: quartò, per cauſam efficientem; in cauſa finali, finem vitæ præſentis agnoſcit: in materiali, hominis fragilitatem conſiderat: in formali, rationem animæ eiuſque dignitatem contemplatur: in efficienti, Deum ipſum reſpicit. Varia autem documenta paſſim tradit, videlicet de puerorum bona & vtiliſſima educatione curanda: de ſanctis inſpirationibus non B reijciendis: de perfectionis deſiderio in ingreſſu religionis habendo: de bonorum exemplo ſequendo: de voti excellentia: de peccatorum religioſi & viri ſæcularis diſcrimine: de ingreſſu religionis non impediendo: de peccatis mortalibus & venialibus Religioſorum: de quatuor efficaciſſimis contra luxuriam remediis, oratione, occaſionum vitatione, continua occupatione, & Diuinæ ſcripturæ lectione: de ſortilegis fugiendis: de voluntate Dei, tempore tribulationis, patienter expectanda: de non credendo inimicis noſtræ ſalutis: & de C conuertendo omnia in bonum. *Ibid. à col. 663. ad col. 676.*

Eiuſdē ſermo quartus de eodē, in illud Sap. 10. *Certamen forte dedit illi vt vinceret.* I. Vanâ lætitiâ natiuitates ſuas celebrantes reprehendit. II. Arma ſpiritualia, quibus ornatus fuit S. Antonius, dæmones, carnem, & mundum debellaturus, profert & enumerat. III. Quatuor inſultus inimicorum B. Antonio Chriſti militi factos, & ab ipſo repreſſos declarat & pluribus explicat. Primus dicitur per carnalem luxuriam factus; Secundus per affligentem aduerſitatem; Tertius per cupidam proſperitatem; Quartus verò per mendacem iniquitatem. Luxuriæ autem oppoſuit temperantiam

Digitized by Google

& continentiam, aduerſitati fortitudinem & patientiam, proſperitati iuſtitiam, & iniquitati mendaci prudentiam ac veritatem: ſicque munitus de inimicis Christi & ſuæ ſalutis inſignem reportauit victoriam. *Ibid. à col. 676. ad col. 687.*

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. in S. Antonium. Agit de diuina liberalitate, ac de vita ineunda Dei illice, & formoſa. Explicat autem illud Domini Matth. 5. *Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita*, per ciuitatem animum humanum intelligens, & per montem culmen virtutum. B. verò Antonium illiteratum doctis doctiorem prædicat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patrum ſerm. catech. 43. col. 1325. & ſequent.*

Cathedra Sancti Petri Apoſtoli. xviii. Ianu.

S. Ambrosii ſermo in Cathedra S. Petri in Euangelium. *Venit Ieſus in partes Ceſareæ Philippi &c.* I. Profectum B. Petri poſt peccatum demonſtrat. II. De nomine Petræ, qualiter conueniat Chriſto, & qualiter Petro differit. III. Fidem S. Apoſtoli, quòd Domini iuſſu ſuper aquas ambulauerit, commendat. IV. Ob eamdem cauſam eius charitatem & erga Ieſum amorem laudibus celebrat: ambulabat enim magis dilectione, quàm pedibus. V. Quòd non niſi per pericula properatur ad Chriſtum, Petri exemplo inter vndas gradientis & perielitantis, comprobat. *Tom. 5. ſerm. de Sanctis ſerm. 2. col. 129. & ſequent.*

S. Basilii Selevciæ Oratio in illud, *Quem me dicunt homines eſſe filium hominis.* I. Docet Moyſem Hebræorum doctorem, diſcipulorum animos ſuppliciis Ægyptiorum excitaſſe, vt diſciplinam cognitionis Dei ipſis, & Iudæorum filiis traderet. Chriſtum verò ſua præcepta Apoſtolorum choro promulgaſſe, non quidem ſuppliciis, quibus alios puniuerit: ſed miraculorum & humanitatis ſuæ fontibus patefactis. II. Diſcipulorum Chriſti, ignorantiam attentè conſiderat. III. Quomodo Chriſtus ſummus Magiſter, paulatim facta doctrinæ acceſſione, ipſos ex diſcipulis magiſtros effecerit, declarat. IV. Chriſti ſilentium notat, cùm alij in eius confeſſionem voces erumperent. V. Quòd per interrogationem doctrinam exordiri res ſit ſapientiæ perquam familiaris, ex ſcripturis demonſtrat. VI. B. Petri reſponſionem Chriſto interroganti factam multùm commendat, & accuratè diſcutit. *Oratione 25. à pag. 136. ad pag. 142.*

S. Odonis Abbatis in Cathedra S. Petri ſermo. I. Chriſtianos omnes regij generis & officij ſacerdotalis conſortes agnoſcit. II. Summum B. Petri ſacerdotium prædicat. III. Illum præclaris titulis celebrat. IV. Eius confeſſionem commendat & poteſtatem miratur. V. Ad ſpiritalem lætitiam, ob B. Petri merita & dignitatem, ſuos hortatur. *Biblioth. Cluniacenſis ſerm. 1. S. Odon. à col. 127. ad col. 131.*

Festvm Sancti Sebastiani Martyris. xx. Ianu.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in feſto SS. Fabiani & Sebaſtiani Martyrum, in illud Apoſtoli, *Sancti per fidem vicerunt regna &c.* Tria docet. I. Sanctos quatuor regna viciſſe, dæmoniorum videlicet, hæreticorum, tyrannorum, & falſorum Chriſtianorum. II. Iuſtos quadruplicem operari iuſtitiam, à malo recedendo, omnia mundana contemnendo, ſeipſos pro Chriſto crucifigendo, & in his vſque ad finem perſeuerando. III. Sanctos conſequi ſeptem promiſſiones, nimirum à malo liberationem, corporum ſanctificationem, regni cœleſtis poſſeſſionem, de omnibus perfectam cognitionem, plenam in viſione hominis Chriſti dilectionem, perfectam diuinitatis fruitio-

Digitized by Google

Euangelium decem virginum. Parabolam ſuo more explicat; Vt dum bona agimus, ab appetitu humanæ laudis caueamus, monet; Cur decem virginibus, fatuis & ſapientibus, regnum cælorum aſſimiletur, inquirit; Humilem virginitatem commendat; Bona opera pura intentione ſoli Deo placendi agenda ſuadet; Humanos fauores abjicit, & vanas laudes contemnit; Diem extremum iudicij repræſentat, & malorum triſtitiam, bonorumque lætitiam ob aduentum Iudicis vtcumque exprimit; Pœnitentiam non differendam probat, & exemplo Chriſaorij confirmat. *Ibidem Homil. 12. in Euang. à col. 29. ad col. 32.*

S. Maximi ſermo in natali diuæ B Agnetis Virginis ac Martyris. Ipſam laudat à fide ſponſo ſuo ſeruata, à pulchritudinis Chriſti feruenti amore, à diuitiarum deliciarumq; mundi abiectione & contemptu, à virginitate optimis rebus præferenda, à Mariæ Virginis Matris imitatione, & à victoria de diabolo ac glorioſè reportata; Vbi eius paſſionem & miracula quæ tunc acciderunt deſcribit: atque ad eius imitationem ſuos hortatur. *Homil. 2. de Sanctis à col. 646. ad col. 650.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus in illud, *Liberaſti me à lingua &c. Eccl. vlt.* Oſtendit B. Agnetem à triplici lingua fuiſſe liberatam, nimirum à lingua coinquinata, iniuſta, iniqua: quæ ad deſtructionem mundi conuenerunt, & mortem in orbem terrarum vocauerunt. *Tom. 16. ſer. de ſanctis fol. 32. col. 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud Euangelij, *Media nocte clamor factus eſt, ecce ſponſus &c.* I. Aduentus Domini ad iudicium notantur neceſſitas, conuenientia, & dignitas. II. Tempus circa finem ſæculi nox dicitur propter errorum obſcuritatem, ſoporis profunditatem, peccandi ſecuritatem, & charitatis frigiditatem. III. Quadruplex clamor aduentum Iudicis præcedens declaratur, ſcilicet, Angelorum ad iudicium citantium, omnium creaturarum accu- A ſantium & impugnantium, malorum flentium ac vlulantium, & bonorum gaudentium & exultantium. IV. Proceſſus Chriſti ſponſi ad ſponſam animam tempore iudicij deſcribitur; veniet autem cum multa ſocietate, cum ornamentorum pretioſitate, cum magna iucunditate, & cum ampliſſimorum munerum largitate. *Ibid. col. 2. & ſequent.*

FESTVM SANCTI VINCENTII Martyris. XXII. Ianu.

S. Avgvstini ſermo primus de ſancto Vincentio. I. Agnoſcit Chriſtum in Vincentio mundum vincentem. II. Vincentij in ſermone fiduciam, & in paſſione tolerantiam quas à Chriſto acceperat, prædicat. III. Duplicem mundi aciem, quam contra milites Chriſti producit ipſe mundus, declarat. IV. Modum mundum vincendi tradit, & vnico verbo concludit. V. Quomodo dum caro Vincentij patiebatur, ſpiritus loquebatur & infirmitas carnis confirmabatur, explicat. VI. B. Martyrem igni ſuperpoſitum, teſtæ aſſimilat. VII. Daciani furorem, & inuictam Martyris patientiam egregiè deſcribit. VIII. Præmiſſis futuræ retributionis finibus, etiam C in hoc mundo Martyrum gloriam demonſtrat. *Tom. 10. ſer. de Sanctis ſer. 12. fol. 260.*

S. Leonis Magni ſermo in natali S. Vincentij Martyris, D. Auguſtino falsò adſcriptus. I. Beatum Martyrem catholicis ſtudiis præclariſq; laudibus celebrat, quòd ſemen Apoſtolicæ prædicationis diſſeminarit, quòd virtutum munere & ſplẽdore claruerit, quòd calicem Chriſti credentibus in ſalutem miniſtrarit, quòd Filium Dei in paſſione ſecutus fuerit, quòd hoſtis in Chriſtum ſæuientis inſaniam interritus adierit, modeſtus ſuſtinuerit, & ſecurus irriſerit, quòd inuictum animum habuerit. II. Conſiderat quò diabolus ſumma

Digitized by Google

perduxerit dolis miniſtrum, & quomodo Chriſtus ſuum in finem vſquequaque ſeruauerit famulum. III. Singula vltimæ paſſionis & martyrij B. Vincentij ſupplicia recenſet, & ponderat. IV. Inſignes Vincentij vel potius Chriſti in Vincentio victorias enumerat. *Col. 266. & ſequentibus*; & *tom. 10. operum D. Auguſt. ſer. 13. de ſanct. fol. 260. & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Vincentij, in illud Apocal. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ.* Duo pertractat, vnum, B. Vincentij martyrium: alterum, eius præmium. Quantùm ad primum B. Martyrem triplex bellum vincentem oſtendit, bellum videlicet hoſtile dæmonum, ciuile mundi, & inteſtinum carnis. Quantùm ad ſecundum Chriſtum dicit arborem vitę, quoniam ab eo oritur fructus triplicis vitæ naturæ ſcilicet, gratiæ, & gloriæ quo nutritus fuit & corroboratus, B. Martyr Vincentius. *Tom. 16. ſer. de Sanctis fol. 32. col. 3.*

CONVERSIO SANCTI PAVLI *Apoſtoli.* xxv. Ianu.

S. Avgvstini ſermo de ſancti Pauli conuerſione. I. Quod de Beniamin dictum fuit, cùm Patriarcha Iacob ipſum benediceret, hoc in Apoſtolo Paulo impletum eſſe clarè demonſtrat. II. Eius conuerſionis hiſtoriam pluribus deſcribit. III. Ipſum lupum dicit, qui miro modo ad ouem captiuus fuit ductus. IV. Momentaneum & leue tribulationis noſtræ onus ponderat. V. Oſtendit quòd vbi ſit terror diuinus, ibi ſit ſalus. VI. Sæuitiam Dei miſericordem, & ſæuientem eius miſericordiam contemplatur. VII. Nominum Sauli & Pauli myſteria pandit. VIII. Apoſtolum fimbriæ veſtimenti Chriſti aſſimilat. IX. Dominum medicum animarum nominat, qui venit infirmos curaturus, non occiſurus. X. Verbi incarnati A humilitatem prædicat. XI. In eos qui nomen humilis Chriſti erubeſcant grauiter agit. XII. Vt bene viuamus in hoc ſæculo pluribus hortatur, efficaciterque ſuadet. *Tom. 10. ſer. 14. de Sanctis fol. 261. & ſequent.*

S. Bernardi ſermo primus, quomodo ad exemplum. S. Pauli debemus conuerti. I. Paulum conuerſum, cõuerſionis peccatorum miniſtrum vniuerſo mundo factum eſſe agnoſcit, prædicatione, exemplo, oratione, & doctrina. II. Huius celebritatis triplicem profert vtilitatem, peccator enim ſpem veniæ concipit, prouocatur ad pœnitentiam, & qui iam pœnitet, perfectæ conuerſionis accipit formam. III. Narrationis B hodiernæ textum Apoſtolicum percurrit & commentariis illuſtrat. IV. In eos qui animarum ſalutem impediunt inuehitur. V. Perſecutionem nunquam deeſſe Chriſtiano, ſed neque Chriſto oſtendit. VI. Paſtores ſemetipſos paſcentes & animarum curam non habentes, tanquam Eccleſiæ & Chriſti perſecutores reprehendit. VII. Detractores, & ſcandalum aliis inferentes Deo odibiles Chriſtiq; hoſtes nominat. VIII. Quantum ſit malum venialia peccata ſcienter & ex animo committere, ponderat. IX. Perfectam B. Pauli obedientiam C, & propriæ voluntatis abiectionem commendat. X. Corporalem Apoſtoli cæcitatem, fœlicem prædicat. XI. Miraculum hodiernum conuerſioni & perfectioni animarum accommodat. *A col. 97. ad col. 100.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. Duo pertractat. I. Apoſtolum paruulo aſſimilat. II. Eius manſuetudinem commendat, pulſata enim velut triplici ariete, verborum iniuriis, damnis rerum, & læſione corporis, illæſa ſemper permanſit. *Ibidem col. 100.*

S. Bonaventvræ ſermo primus in conuerſione ſancti Pauli Apoſtoli, in illud, *Surrexit Saulus de terra: apertiſque oculis nihil videbat.* Cùm in homine ſit duplex viſio, corporalis nimirum &

Digitized by Google

ſpiritalis, imprimis de vtraque diſſerit, A & Apoſtolum cæcum & illuminatum oſtendit, quia dum viſum amiſit corporalem ne videret mundum, ſpiritalem recepit ad videndum Deum. Deinde docet neminem, vt decet poſſe videre Chriſtum & Deum, niſi ab eius viſu procul ſit mundus, anima ſiquidẽ ad exteriora diffuſa ad interiora eſt quaſi nulla. Denique tribus propoſitionibus ſuadet vt Chriſtũ videamus, exemplo Beatiſſimi Pauli, pœnis afflictum, vt omnis in nobis deſtruatur carnalitas: rebus deſtitutum, vt noſtra annihiletur cupiditas: humilem & abiectum, vt omnis euaneſcat vanitas. *Tom. 3. ſer. de ſanctis pag. 231. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Vas electionis mihi eſt iſte, ut portet nomen* B *meum &c.* Duplicem diſtinguit electionem, vnam æternalem, qua ſemper præparamur ad gratiam & gloriam: alteram temporalem, qua vocamur ad gratiam, ſed non ſemper ad gloriam; fuit verò S. Apoſtolus electus ab æterno ad gloriam, vnde & dicitur *Vas electionis*. Eſt autem vas altum, à terra eleuatum, cœlo proximum per contemptum temporalis ſubſtantiæ: vas clarum & lucidum per donum ſapientiæ: vas purum & mundum per donum continentiæ: & vas ſolidum per donum patientiæ. *Ibid. pag. 232. & ſequent.*

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo in C illud Act. *Saulus autem adhuc ſpirans &c.* Varia complectitur. I. Illos qui conuentum Eccleſiæ deſerunt redarguit. II. Quinam ſint homines dicendi docet. III. Dei verbum ſpernentes homines non eſſe ſcripturæ teſtimoniis comprobat. IV. Vt qui ſpiritalibus cibis diuini eloquij, omnique ſcientia iam repleti ſunt abſentes admoneant, eos hortatur. V. Concionem ſuam conuiuio aſſimilat. VI. Paulum conuerſum cum piſce piſcato comparat. VII. Librum Actuum Apoſtolorum commendat, & Scripturæ ſacræ fœcunditatem tangit. VIII. Paulum prius lupum ſanguinem ouium abſorbentem poſtea ex lupo paſtorem factum deſcribit. IX. Conuerſionem Sauli magnum dicit miraculum, ex quo colligit maiora extitiſſe miracula poſt crucem, iis quæ crucem præceſſerant. X. Pauli vocationem & conuerſionem, Dominicæ Reſurrectionis eſſe probat demonſtrationem. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm. 49. & iuxta errorem Typographi 47. à pag. 644.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo primus in feſto Conuerſionis diui Pauli Apoſtoli, de tractione Pauli, & magna Dei miſericordia ac patientia erga peccatores, & vt nemo deſperet. In illud, *Nemo venit ad me, niſi Pater meus traxerit eum.* Imprimis autem oſtendit tractum fuiſſe à Patre de profundo confuſionis, per ſpiritum timoris, ad ſemitam veritatis. Deinde nemini deſperandum de peccatorum multitudine probat. Denique vt conuertamur ad Dominum Apoſtoli exemplo hortatur. *Tom. 1. à pag. 101. ad pag. 104.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Nolo mortem peccatoris, ſed vt conuertatur & viuat.* Tractat de triplici morte, de reſurrectione triplici, de vita triplici, de voluntate Dei, & tria conſiderat in Apoſtolo Paulo, mortem quam Dominus noluit, conuerſionem quam fecit, & vitam quam tribuit. *Ibid. pag. 104. & ſequent.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in Conuerſione S. Pauli Apoſtoli. I. Hodiernum Diuinæ miſericordiæ opus, ante mentis oculos exhibet, quo mederi poſſit morbo deſperationis. II. Beneficiorum Chriſti recordationem ſuadet. III. Conuerſionem Pauli egregiè deſcribit. IV. Chriſti virtutem efficacem in peccatoris conuerſione miratur. V. Quomodo Ieſum Paulus perſequebatur explicat. *Part. 2. à pag. 618. ad pag. 621.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Conuerſione S. Pauli, in illud, *Vas electionis mihi eſt iſte, vt portet nomen meum coram Gentibus &c.* Sanctum Apoſtolum

oſtendit vas fuiſſe. I. Pretioſum quia argenteum, puritatem mundiciâ conſeruando: aureum, charitatem ferendo: gemmeum, incorruptibiliter in tribulationibus perſiſtendo: cœlicum, vniuerſum orbem illuminando. II. Specioſum, quia multis tunſionibus deputatum, opere diuino ſanctificatum, & omni lapide pretioſo ornatum. III. Electum ad augurandum, ad potandum, & ad portandum. IV. Dilectum à Patre, ab Angelis, à Sanctis, & à peccatoribus. *Tom. 16. ſer. feſtiuis fol. 34. & ſequent.*

A

FESTVM SANCTI IOANNIS Chryſoſtomi. XXVII. Ian.

S. Theodori Stvditæ ſermo Catecheticus in Chryſoſtomi memoriam. Quòd nihil beatum ſit in humanis præter virtutem, quæ ſola beatitudine digna eſt, docet: ac de æterna fœlicitate, & cœleſti gaudio diſſerit. *Tom. 2. Auctar. Bibliothecæ Patrum ſerm. 42. col. 1324. & ſequent.*

FEBRVARIVS.

FESTVM SANCTI IGNATII Epiſcopi & Martyris.

I. Febr.

S. Ioannis Chrysostomi in Sanctum Martyrem Ignatium magnæ Antiochiæ Archiepiſcopum Romam abductum, ibique martyrio affectum, atque inde rurſus Antiochiam tranſlatam, laudatio. Spirituale pratum Ignatij virtutum contemplatur, eiuſque præclara facinora declarat. Ab Epiſcopatus laudibus incipit, oſtendens B. Ignatium formam Epiſcopalem ab Apoſtolo Paulo traditam & ad imitandum propoſitam, in animo ſuo egregiè expreſſiſſe. Quinque autem huiuſce ſancti viri coronas enumerat, ex Epiſcopatus amplitudine, ex electorum dignitate, ex difficultate temporis quo Epiſcopalem dignitatem eſt aſſequutus, ex ſolio cui Petrus inſederat, & ex virtute illius qui ei tradidit præfecturam. Deinde ad eius certamina, quæ ad eum, vti martyrem ſpectant, enarrando, deſcendit; Antiſtitum Eccleſiarum perſequutionem cur Deus permiſerit, rationem profert; Ignatium cum Paulo confert; eum Soli

B

aſſimilat; cur Romæ B. Ignatius morte fuerit affectus, expendit, eius reliquias theſaurum indeficientem nominat. Denique cur Deus Sanctorum reliquias nobis conceſſerit, exponit. *Tom. Homil. ad Popul. Antioch. Homil. 42. à pag. 561. ad pag. 572.*

FESTVM PVRIFICATIONIS B. Mariæ Virginis.

II. Febr.

Albini Flacci Alcvini diſcurſus de hodierna feſtiuitate, in quo cœremoniarum huius celebritatis redditur ratio, & cereorum ac proceſsionis demonſtratur origo. *Tom. 1 Auctar. Biblioth. Patrum col. 231. & ſequent.*

C

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium hodiernum. I. Ex verbis legis latè apertiſsimè demonſtrat, quàm Beatiſsima Dei Genitrix, & perpetua Virgo Maria, ſimul cum Filio quē genuit, ab omni fuerit legis ſubiectione liberrima. II. Myſterium columbarum & turturum de ſimplicitate & caſtitate ſpiritaliter intelligit. III. In Simeone & Anna

& Anna Iudæorum Synagogam figuram agnoſcit. IV. Quid ſit illud Simeonis dictum, *Vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes*, variè interpretatur. V. Verbum Dei lectum, vel prædicatum Chriſto morienti & reſurgenti aſſimilat. VI. Duo compunctionis genera, quibus ſemetipſos domino fideles in ara cordis immolant, diſtinguit. *Tom. 7. Homil. Hyemal. de ſanct. à col. 327. ad col. 330.*

S. Bernardi ſermo primus in Purificatione B. Mariæ, de triplici miſericordia. I. Duas proceſſiones Domini Ieſu diſtinguit, hodiernam vnam: alteram verò cum turbæ ipſum præirent & ſequerentur, nec virgo portaret ſed aſellus. II. Homines filios ignorantiæ: ignauiæ, & captiuitatis, triplicem miſericordiam fuiſſe conſequutos oſtendit; ſapientiæ videlicet, virtutis, & redemptionis. III. De templo Chriſti myſtico, corde humano, in cuius medio ſuſcipit anima Dei miſericordiam, diſſerit. *Col. 100. & ſequentibus.*

Eiuſdē ſermo ſecundus vnde ſuprà. I. De ordine & modo proceſſionis Chriſti in templum loquitur. II. Proceſſionis hodiernæ, quæ ab Eccleſia celebratur, cæremonias explicat, & myſteria pandit. III. Fraternam charitatem, & vitam ſocialem commendat. IV. Ignem ſacrum; quem Pater ſanctificauit & miſit in mundum, à profano igne concupiſcentiæ diſcernit. V. Ad humilitatem, & profectum ſpiritalem, vt in proceſſione ſimus, non in ſtatione aut regreſſione, hortatur, *Col. 102. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in eadem ſolemnitate, de Puero, Maria, & Ioſeph. I. Matrem Domini, in lege mulieris concepto ſemine parturientis, non fuiſſe incluſam oſtendit. II. Oblationem hodiernam cum crucis ſacrificio confert. III. Vt optimum quod habemus Domino, pro omnibus quæ retribuit nobis, offeramus, ſuadet. IV. Vt in oblatione noſtra adſit Ioſeph, Maria, & Puer Ieſus: hoc eſt, conſtantia virilis,

A continentia carnis, & conſcientia humilis, peroptat. *Col. 103. & ſequent.*

S. Brunonis ſermo in Purificatione S. Mariæ. I. De duobus diſſerit, ſimilitum de muliere pariente, & de hoſtia quam offerre debet. II. Per mulierem maſculum parientem Synagogam Dei intelligit: & per mulierem, fœminam procreantem, Synagogam Sathanæ. III. Quæ de vtraque muliere lex dicit, ea ad vtramque Synagogam myſticè refert, IV. In oblatione turturum & columbarum, perfectorum, Monachorum, & Religioſorum ſacrificium agnoſcit, ac pulchrè deſcribit. *Tom. 3. ſerm. 3. de feſt. Mariæ. col. 110. & ſequentibus.*

S. I. Chryſoſtomi. Sermo de occurſu Domini noſtri Ieſu Chriſti, de-

B que Deipara & Simeone. I. Quare Chriſtus circũcidi voluerit, quaſdã rationes affert. II. Reſurrectionem cum circumciſione confert. III. De legis veteris adimpletione diſſerit. IV. Simeonis canticum præclaris commentarijs & eleganti periphraſi illuſtrat. V. Signũ cui contradicitur, ſignum crucis intelligit. VI. Neminem tentationis expertem eſſe oſtēdit. VII. Qualiter Chriſtus ſit in ruinam & reſurrectionem multorũ poſitus explicat. *Tom. 6. à pag. 245. ad pag. 251 ſerm. 22.*

S. Eligii Noviomensis in die Purificationis S. Mariæ; & de Euangelio, &

C vſu luminarium homilia. I. Non ſolum Chriſtum, ſed etiam beatiſſimam eius genitricem ab omni legis ſubiectione abſolutiſſimam demonſtrat. II. Cur mulieris & pueri purgatio quadraginta diebus impleatur, in partu verò puellę octoginta dierum ſpatio tempus prolongetur, inquirit, & ſoluit. III. Vt omnia maſculina noſtra primogenita, id eſt, principium bonorum operum, & fortia quæquæ virtutum cordis affectu concepta, ipſo effectu Domino offeramus, & non noſtris meritis deputemur, adhortatur. IV. Quæ lex habet de primogenitis Domino offerendis, ea ad moralem intelligentiam, & praxim virtutum re-

fert. V. Puerum Ieſum plenitudinem gratiarum Matri ſuæ contuliſſe teſtatur. VI. Spontaneam paupertatem hodierno Chriſti & Mariæ exemplo commendat. VII. In duobus turturibus, aut duobus pullis columbarum, duo compunctionis genera, timoris ſcilicet & amoris agnoſcit. VIII. B. Simeonis virtutes celebrat, eiuſque canticum illuſtrat. IX. De cereorum geſtatione agit, docetque Chriſtianam deuotionem, vanæ ſuperſtitionis errorem, ad veram conuertiſſe fidei religionem. *Tom. 2. Bibl. Patrum. Homil. 2. à col. 135. ad col. 139.*

I. Gersonii ſermo primus in feſto Purificationis B. Mariæ, habitus in Concilio Conſtantienſi, in illa Dauidis verba, *Suſcepimus Deus miſericordiam tuam in medio templi tui.* Imprimis proceſſionem B. Virginis Mariæ de Bethleem ad templum Hieroſolymitanũ deſcribit. Deinde hominem reum ſub peccato venumdatum, non ſapientiam accuſantem, non iuſtitiam condemnantem, non potentiam punientem deſiderare, ſed miſericordiam indulgentem & ſaluantem, fuſè oſtendit. Inſuper de myſtica proceſſione in templo cordis noſtri agenda diſſerit, & circumſtantias hodierni myſterij, ac Eccleſiaſticæ proceſſionis cæremonias ſpiritali intelligentia interpretatur. Præterea varias ex Euangelio & cereorum geſtatione quæſtiones proponit. Denique veritatem in platea corruentem, imò & proſtratam egregiè repræſentat, & Epiſcopos, vt veritatem miſericorditer ſubleuent, cohortatur. *Tom. 1. part. 1. à col. 359. ad col. 366.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vndè ſuprà. De ſumma hominis crudelitate, qua fertur in ſemetipſum, proloquitur: & ſuppoſita ex ſacris ſcripturis quadruplici differentia templorum, concionem in quatuor breuiſſimas diſtinguit partes. Prima de aduentu miſericordiæ ad templum materialem ſecundum præſentis celebritatis litteralem expoſitionem, loquitur. Secunda, de aduentu eiuſdem in Eccleſiam ſpiritualem (quæ ſumus nos) iuxta moralem interpretationem diſſerit. Vbi habes accuratam templi myſtici delineationem, & præclaram ſpiritalis proceſſionis deſcriptionem. Tertia, de templo virginali, in cuius medio, diuinam ſuſcepimus miſericordiam. Quarta, de aduentu miſericordiæ in Eccleſiam vniuerſalem. Breuitatis tamen cauſa de duobus tantum primis templis pertractat. *Tom. 2. part. 4. à col. 687. ad col. 694.*

S. Gregorii Nysseni oratio de occurſu Domini, & Deipara Virgine, ac de iuſto Simeone. I. Paulum Apoſtolum præclaris celebrat encomiis. II. Diuinæ imaginis ſimilitudinem in nobis, & imitationem ſuadere conatur. III. Ad ieiunium ſpiritale, ſiue temperantiam & continentiam ab omnibus tum carnis tum ſpiritus ſordibus & inquinamentis prouocat. IV. Angelicam pompam in ingreſſu Domini in templum intuetur. V. Chriſtum legem Moyſi de primogenitis Deo offerendis perfectè hac die compleuiſſe demonſtrat. VI. Domini ſanctitatem explicat, & filios hominum impietatis primogenita verbo prophetico Micheæ nominat. VII. Chriſtum Moyſi pluribus aſſimilat. VIII. Hodierni myſterij circumſtantias, explicatione ſpiritali, de ſanctificatione & oblatione animarum ac corporum interpretatur. IX. Quomodo ad Chriſti aduentum lex vetus obſoleuerit, declarat. X. Textum Euangelij hodierni percurrit & commentatur. XI. Afflictiones populi Iſraelitici conſolationem quotidie expectantis notat. XII. Simeonem ſenem beatum prædicat. XIII. Eius canticum notis præclaris illuſtrat, & ſingula verba ponderat. XIV. Qua ratione ſaluator ſit in ruinam, & in reſurrectionem multorum poſitus oſtendit. XV. Quidnam Anna vidua vera & propheteſſa ijs; qui Hieroſolymis expectabant redemptionem diceret, ſcrutatur: & vt par eſt cogitare quæſtioni ſatisfacit. XVI. In anu illa Anna legem veterem ſenioque confectam, ac prope ad interitum redactam

Digitized by Google

agnoſcit. XVII. Suos ad diuinas laudes celebrandas inuitat, & vt Domino par turturum, animi videlicet & corporis puritatem offeramus adhortatur. *Tom. 2. à pag. 876. ad pag. 896.*

GVERRICI ABBATIS ſermo primus in Purificatione S. Mariæ, in illud: *Sint lumbi veſtri præcincti, &c.* I. Probat beatiſſimam Virginem non tam fuiſſe purificatam, quàm myſterium purificationis commendaſſe, implendo legalem purgationem, ſignificando ſpiritalem. II. Quid ſanctiſſima hæc Eccleſiæ conſuetudo luminarium hodie geſtandorum, aut factum repræſentet, aut faciendum demonſtret, diſcutit. III. Simeonem laudibus proſequitur, amoris diuini ignem conſiderat, & Chriſtum Dominum cereo aſsimilat, IV. De varijs lucernis myſticis diſſerit, nimirum fidei, charitatis, boni operis, ſermonis diuini, orationis, & rectæ intentionis. *A pag. 100. ad pag. 107.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra, in illud Pſal. *Conſtituite diem ſolemnem in condenſis*, (vel vt ipſe legit) in confrequẽtationibus, *vſque ad cornu altaris, &c.* I. Solemnitas huius diei declaratur. II. De quærendo Chriſto, & inueniendo agitur. III. Chriſtus vnctioni & vnguento comparatur. IV. Liquefacta Simeonis anima & diuina vnguento peruncta dicitur. V. Simeonis ſenis renouatio deſcribitur. VI. Senex iuſtus & vidua anus par turturum nominantur. VII. Quatuor perſonæ conſiderantur, & in Anna ieiunium & oratio commendantur, in Simeone autem pietas & deuotio, in Maria verò humilitas & obedientia, in Ieſu denique charitas & miſericordia deſignantur. *A pag. 107. ad pag. 115.*

Eiuſdem ſermo tertius, in illud officij Eccleſiaſtici, *Senex Puerum portabat.* I. Simeonem plenum dierum, non tam temporis quàm virtutis, nominat. II. Vitam immaculatam, veram eſſe ſenectutem docet. III. Senectutem in lactente, & ſapientiam in infante reperit. V. Animam Chriſtum ſuſcipientem

A fœlicem prædicat. V. Modum & ornatum excipiendi Regem cœlorum tradit, & ex Euangelio colligit. VI. Pacem ſpiritalem commendat. VII. Perfectum timoré, iuſtitiæ indiuiduũ comité, indicat. VIII. B Simeonis virtutes præclaras explicat. *A pag. 116. ad pag. 123.*

Eiuſdem ſermo quartus, in illud Euangelij, *Poſtquam impleti ſunt dies purgationis Mariæ, &c.* Agit de ſpiritali purificatione Virginis Mariæ exemplo facienda; de duplici purgatione fontis & ignis, & quænam ſit eligenda; de igne miſſo in terram, primo Chriſti aduentu; & de igne, quo purgabit filios Leui, ſecundo ſuo aduentu; de quatuor, quibus

B mundum generaliter purificat Chriſtus, aqua ſcilicet, ſanguine, ſpiritu, & igne, id eſt, contritione cordis, afflictione corporis, operibus pietatis & fidei, patientia tribulationis. *A pag. 123. ad pag. 130.*

Eiuſdem ſermo quintus, de purificandis, & adornandis cordium affectibus in illud officij, *Adorna thalamum tuũ Sion, &c.* I. Duo complectitur. Munditiem thalami ſpiritalis cordis noſtri, expellendo quæ oculos Chriſti intrando offendere poſſunt. II. Ornatum eiuſdem, ea inferendo in quibus Dominus

C delectatur & gaudet. Quantùm ad primum, expellendam docet de cordibus noſtris ſuperbiam, cum tota prole ſua. ſeptem nimirum principalibus vitijs, quæ ſunt: inanis gloria, inuidia, ira, triſtitia, auaritia, ventris ingluuies, & luxuria, omnes filiæ ſuperbiæ, quæ matrem ſuam ſequuntur, & hoſpitium quodcumque intrauerint, fœtidum reddunt. De his omnibus conſequenter diſſerit ſatis fusã oratione. Quantùm ad ſecundum, ſeptem ornatus animæ enumerat, qui ſunt timor, pietas, ſcientia, fortitudo, conſilium, intellectus, & ſapientia; vbi de ſingulis agit. Inſuper hodiernum myſterium explicat, proprietates columbæ recenſet, ad Chriſtianos illas refert, & tria corpori Chriſti ſuſcipiendo exhibenda notat, dignitatem vi-

Digitized by Google

delicet, reuerentiam & fructum. *A pag.* 131. *ad pag.* 148.

Eiuſdem ſermo ſextus in Euãgelium. I. Fœlicem prædicat eum, de quo dici poteſt, impleti ſunt dies purgationis eius, vt iam nihil aliud ei ſuperſit niſi vt ferant eum in Hieruſalem ſupernam, & ſiſtent eum Domino. II. Diſcrimen ponit inter cõplementũ dierum, & complementum dierũ purgationis; nolimus enim velimus dies qui ad purgandum nobis dati ſunt implemus, ſed ſæpiùs purgatio minimè impletur. III. Spiritalem negligentiam, & vanam temporis conſumptionem acriter reprehẽdit. IV. Purificationis noſtræ neceſſitatem oſtendit. V. Ad ipſam hoc tẽpore peragendam hortatur. VI. Fidem petuigilem, & diuinam præſentiæ conſiderationem paucis ſuadet. *A pag.* 148. *ad pag.* 15.

S. Hildephonsi Toletani ſermo de parturitione & purificatione Sanctæ Mariæ. I. Modus dignè Deum laudandi in ſanctis eius, & in Sanctorum celebritatibus traditur. II. Perpetua B. Mariæ virginitas comprobatur. III. Sanctitas Chriſti Domini manifeſtatur. IV. Saluatoris noſtri primogenitura explicatur. V. Quis ſit propriè primogenitus declaratur. VI. Varia natiuitatum genera recenſentur. VII. Egreſſus Chriſti è ſepulchro, & eius in domum, cùm fores eſſent clauſæ, ingreſſus, cum ipſiuſmet natiuitate conferuntur. VIII. Quòd nullum primæ originis peccatum in Virgine Maria viguerit, aſſeritur. *Tom.* 8. *Biblioth. Patrum à col.* 277. *ad col.* 281.

Eiuſdem ſermo in Purificatione S. Mariæ, in Euangelium hodiernum varia aſſerit & proponit. I. Quòd humilitas ſit virtutum mater & cuſtos. II. Quòd diuinis præceptis obedĩetia debeatur. III. Quòd Chriſtus & virgo Maria à præcepto legis immunes extiterint. IV. In quo conſiſtebat purificatio puerorum & matrum in veteri lege. V. Quæ ſint bonæ nuptiæ. VI. Quis conceptionis hominis ordo. VII. Nominis Adam myſterium. VIII. Legis primogenitorum allego- A riam de Chriſto, & tropologiam de bonis operibus noſtris diuinæ gratiæ tribuendis. IX. Columbarum & turturum conditiones ac myſticæ ſignificationes. X. Veterum Patrum deſiderium. XI. Simeonis virtutes, merita, & laudes. XII. Mundi, quaſi longo ſenio & graui iam ætate decliuis imaginem in Simeone ſene expreſſam. VIII. Nominis hodiernæ celebritatis rationem, & declarationem. XIV. Bonorum operum lampades. *Ibidem. à col.* 311. *ad col.* 314.

Hvgonis a S. Victore ſermo primus in Purificatione B. Mariæ ſemper Virginis, de Purificatione mentis, in illa Malach. verba, *Veniet ad templum ſuum* B *Dominator, quem vos quæritis, &c.* Ingreſſum Domini in templum animæ hominis deſcribit hoc modo. Ad hoc templum diuerſis modis venit Dominus, nimirum per creaturarum cõtemplationem, ſcripturarum lectionem, miraculorum operationem, præceptorum prædicationem, internam aſpirationem, aduerſitatem, proſperitatem, comminãdo, mala, promittendo bona, illa auferẽdo, iſta conferendo, per cognitionem veritatis, per amorem virtutis: habitat autem in templo per gratiam, ſed ad idem venit per maiorem gratiam: exit de hoc templo myſtico, cùm voluntariè poſt acceptam gratiam peccamus. Verùm C cùm iterum exurgit ad miſerãdum Sion, quia venit tempus miſerendi eius, præmittitur ex omnibus cæleſtis curiæ ſeruientibus conſideratio culpæ, vt templum iſtud à cunctis ſordibus emundet. Ingreſſa autem illa videt gentes ingreſſas in ſanctuarium Dei, de quibus, præceperat vt non intrarent Eccleſiam eius, videt omnia iniquitatibus polluta, omnia contaminata & prophanata, mentem cum ſenſibus & cæteris animæ facultatibus, & ingemiſcit, omnium, inuocans in auxilium rectorem Deum: quæ ſtatim exaudita, ei cælitùs mittitur quædam pediſſequa eius conſideratio pœnæ, quæ eam ſemper ſolet comitari, eique præcipitur vt opus acceleret, & domum

Domini circa eius aduentum præparare feſtinet. Dum autem conſideratio culpæ hinc, & conſideratio pœnæ inde rebus vbique agendis, vnaquæque pro ſuo officio ſolerter intendit, mittuntur eis duo ſatellites curiæ cœleſtis ſtrenui, dolor & timor, eas, in hoc opere exequendo, non ſolùm ſequi, ſed etiam eis obſequi conſueti, inducitque conſideratio culpæ dolorem de peccato præterito, conſideratio verò pœnæ timorem de ſuppliciis futuris. At hi duo tanto feruore inter parietes debacchantur, (ſi fas eſt dicere) vt niſi accurreret tẽperata diſcretio totam domum ſubuerterent. Sexto inſuper loco ad præſignificandam perfectionem operis aduenit in cor humanum compunctio, quæ ſuo impetu peccatorum maſſam in memoria conglobatam ſubleuat & diſſoluit. Tunc denique vt ſeptiformis gratia Sancti Spiritus adeſſe monſtretur, dirigitur oſtiaria, ſiue confeſſio, qua veniente & os aperiente, tota illa nefanda congeries eliminatur: quibus peractis domus Domini virtutibus adornatur, & ſtatim venit ad templum ſuum ſanctum Dominator, quem quærimus, & Angelus teſtamenti, quem deſideramus. *Tom. 2. Inſtit. Monaſtica ſer. 41. pag. 352. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, de Eccleſiæ Purificatione, in illud, *Ipſe quaſi ignis conflans, & quaſi herba fullonum, &c.* Iuſtificationem animarum deſcribit. De ſpirituali conflatione & colatione auri & argenti differit. Æris, ſtanni, plumbi, & ferri varias ſignificationes notat. Clauſtrum Religioſorum conflatorio aſſimilat. *Ibid. ſer. 42. pag. 353. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in Purificatione B. Mariæ in illud 4. Reg. 4. *Dixit Sunamitis ad virũ ſuum &c. Animaduerto quòd vir Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos frequenter: &c.* Per Elizæum, Chriſtum intelligit: per Sunamitidem, animam: per virum huius mulieris, animæ rationalis intellectum: per cœnaculum, ſpiritalem conuerſationem: per lectulum, contemplationem: per menſam, A ſcripturam: per ſellam, eruditionem: per candelabrum, Trinitatis fidem: per candelabri haſtam, æquitatis rectitudinem, per ſphærulam, mentis circumſpectionem: per acumen, rationis ſubtilitatem. Anima quæ ſic nouit hoſpitiũ Chriſto præparare, ipſum hoſpitem meretur habere. *Ibid. ſerm. 90. pag. 413.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo in ſolemnitate Purificationis, in illud Malach. 3. *Ecce ego mitto Angelum meum, &c.* De litteris, ſignis, & nuncijs ante Chriſti aduentum præmiſſis proloquitur. Deinde tres nuncios cùm iam venturus eſſet Chriſtus, deſtinatos agnoſcit. Primus, fuit Gabriel Angelus, qui viam B incarnationis præparauit, per quam venit ad templum ſalutare. Secundus, Angelus qui paſtores alloquutus eſt, quique viam natiuitatis diſpoſuit per quam venit ad templum materiale. Tertius, Ioannes Baptiſta Angelus dictus, qui viam prædicationis parauit, per quam venit ad templum ſpiritale. Vbi multa & præclara habes de ſpiritali conceptione & natiuitate Chriſti in anima; de triplici pace hominum per Chriſtum reſtituta; de cereis accenſis eorumque geſtatione; de triplici Chriſti aduentu in mundum, in animam, in iudicium; ac de ſpiritali ædificio domus Dei & manſionis Chriſti in anima, cuius fundamen-C tum, fides: cuius columnæ, ſeptiformis Spiritus ſancti gratia: epiſtilia & capitella ſeptem beatitudines: cuius feneſtræ, quinque ſenſus ſpiritaliter intellecti, ſcilicet viſus intelligentiæ, auditus obedientiæ, odoratus diſcretionis, guſtus delectationis, & tactus operis: cuius tectum, charitas: cuius oſtia: abſtinentia & continentia: cuius pauimentum, humilitas: cuius denique manſiones, interior ſapientia contemplatiua, & exterior ſcientia actiua. *Tom. 1. à pag. 106. ad pag. 111.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo in Purificatione S. Mariæ. I. Quaſdam Eccleſiæ cæremonias explicat. II. Cereorum myſterium pandit. III. Chriſtum

Digitized by Google

perfectiſſimum. *Tom. 3. ſer. de Sanct. pag.* 234. *& ſequent.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in feſto S. Agathæ, in illud. Cant. 1. *Dabo tibi vbera mea.* I. Sanctam Martyrem commendat à magna circa ſponſum ſuum charitate, ab intentionis puritate, & à patiētiæ firmitate. II. Per duo vbera ſpōſæ moraliter intelligit affectum & intellectum, ex iſto fluit lac veritatis, ex illo elicitur lac bonitatis. III. Docet nos dare debere Domino animæ ſponſo intellectum quatuor modis: ſcilicet, cum ab errore purgando: à curioſitate inanis ſcientiæ abſtinendo: eum ſub fide Chriſti captiuando: & totum in Dei contemplatione occupando; Affectum etiam quadruplici modo, nimirum eum ab omni malitia purgando: illicitum amorem ab eo excludendo: licitum amorem, ſi non eſt propter Chriſtum, ab eo expellendo: & eum totum amore Chriſti replendo. IV. Agit de æterna vtriuſq; remuneratione: præmia autē intellectus erunt, plena de omnibus cognitio, certa de omnibus comprehenſio, perfecta de Dei viſione exultatio, ac beata Diuinitatis contemplatio: præmia verò affectus, à cunctis miſerijs liberatio, de omnibus creaturis exultatio, de viſione ſuppliciorum damnatorum iucunditas, & de æternis delicijs perfruitio. *Tom. 16. ſer. feſtiuis fol. 33. col. 2. & 3.*

CATHEDRA SANCTI PETRI Apoſtoli.

XXII. Februar.

S. AVGVSTINI ſermo primus in feſto Cathedræ S. Petri. I. Solemnitatis hodiernæ inſtitutionem declarat. II. B. Petrum Eccleſiæ fundamentum nominat. III. Errorem quorumdam infidelium, hac die ſuper tumulos defunctorum cibos & vina deferentium, miratur. Tom. 10. *ſerm. 15. de ſanct. fol. 262.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra.

A I. B. Petrum ſuis erroribus profeciſſe oſtendit. II. Eum cum Chriſto habere conſortium nominis, ſicut & operis teſtatur. III. In mari ambulantem contemplatur, & miratur. IV. Quòd non niſi per pericula & tribulationes propetetur ad Chriſtum ex miraculo B. Petri ſupra mare ambulantis colligit. *Ibidem. tom. 16. ſe de Sanct.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium hac die habita. Textum ſuo more exponit. Apoſtolos Deos vocat. Chriſtum Dei Filium noſtræ fidei finem eſſe aſſerit. Quare Chriſtus ante ſuam paſſionem noluerit prædicari, rationem affert. *Tom. 7. Homil. Hyemal. de Sanct. col. 330. & ſequentibus.*

B S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de Cathedra S. Petri, in illa Euangelij verba, *Beatus es Simon Bariona: quia caro & ſanguis non reuelauit tibi, &c.* B. Petrum conſiderat primò cuncta propter Chriſtum relinquentem, ipſique per omnia obſequentem: ſecundò naturam diuinam in Domino confitentem: tertiò Chriſtum præ cæteris diligentem: quartò præ alijs maiora miracula facientem. *Tom. 16. ſerm. de Sanct. pag. 235. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſuprà, in illud Geneſ. *Ecce conſtitui te ſuper vniuerſam terram Ægypti.* Quadruplicem terram oſtendit, ſuper quam Apoſtolus

C Petrus fuit conſtitutus. Prima eſt terra inferior & elementaris ſubſtantiæ, quam calcamus. Secunda interior ſiue cōſcientiæ, quam portamus. Tertia exterior, terra Eccleſiæ, quam venerantes amamus. Quarta ſuperior cæleſtis patriæ, quam deſideramus. Vbi de quadruplici iſta terra fuſè & appoſitè diſſerit. *Ibidem pag. 237. & ſequent.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo in Cathedra S. Petri, in illud, *Exaltent eum in Eccleſia plebis, & in Cathedra ſeniorum laudent eum.* I. Quomodo hæc verba Pſalmiſtæ, B. Petro hodie Epiſcopalis ſedis honoratus magiſterio conueniant declarat. II. Nominis Petræ à quo Pe-

Digitized by Google

trus excellentiam depromit. III. Petrum fœlicem & beatum prædicat. IV. Antiochænam Eccleſiam alloquitur, & vt de B. Petri præſentia congaudeat, adhortatur. V. Chriſtum dicit oſtium, cuius Petrus oſtiarius & clauicularius efficitur. VI. B. Apoſtolum ſacerdotem magnum nominat, qui in diebus ſuis placuit Deo, & totum vitæ ſuæ curſum Chriſti dedicauit obſequio. VII. B. Petri laudes, merita, & encomia celebrat. VIII. Nulli Sanctorum B. Petrum credit ſecundum, quem Sanctus Sanctorum in fundamento collocauit omnium Eccleſiarum. IX. Cunctis Pontificibus Principem hunc Apoſtolorum, tanquam ſanctitatis exemplar, ac munditiæ totiuſque ſtrenuitatis formam, dat in exemplum & imitandum proponit. *Tom. 1. Auctar. Bibliothe. Patrum ſerm. vlt. à col. 834. ad col. 838.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Cathedra S. Petri, in illa Euangelij verba, *Beatus es Simon Bar-iona, &c.* I. In Chriſto conſiderat humanitatem, Diuinitatem, & æternitatem. II. In Petro ſanctitatem, reuelationem, & dignitatem. III. In Eccleſia, fundamenti ſoliditatem, eius gloriam ac excellentiam, & eius perpetuitatem. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 33. col. 3.*

FESTVM SANCTI MATHIÆ *Apoſtoli.*

xxiv. vel xxv. Februar.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Matthia Apoſtolo, in illa Cant. verba, *Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus.* I. Septem enumerat, quæ excludunt hominem à diuina electione, & ſunt conſanguinitas, carnis nobilitas, mentis debilitas, puſillanimitas, ſuperba poteſtas, falſitas, & cupiditas. II. Ex his colligit B. Matthię electionem diuinitùs factam fuiſſe. III. Apoſtolum hunc commendat ab excel-

A lentia amoris eximij, à munditia, & pudicitia animi, à prærogatiua Martyrij; & à dignitate officij. IV. Docet homines eligi à Deo ad plura, ad diuinorum videlicet obſeruantiam mandatorum, ad perfectionem conſiliorum, ad tolerantiam martyriorum, ad regimen inferiorum, & ad excellentiam præmiorum. *Tom. 3. ſer. de Sanct. pag. 238. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Dauidis Pſal. 64. *Beatus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, &c.* Quòd ſit duplex electio, vna ſecundum æternitatem, altera ſecundum vocationem in tempore. Quòd ſi gratiam à Deo non accipimus, vel acceptam amittimus, non ſit B culpa dantis, & quantùm in ſe eſt continuè influentis: ſed noſtræ voluntatis. Quòd ſit laudabilis B. Matthias ab excellentia meriti, quo refulſit, & à ſublimitate præmij quod accepit. Quòd aliter eligat Deus, aliter mundus. Quòd Dominus noſter non eligit nobiles & potentes; ſed infirmos & ignobiles. Quòd non eligit iudices vel philoſophos, ſed ſtultos & ſimplices. Quod non eligit diuites, ſed pauperes contemptibiles. *Ibidem. pag. 240. & ſequent.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in ſolẽnitate B. Matthiæ Apoſtoli. I. Pro- C bat congruum eſſe, & æternæ Dei ſapientiæ digniſſimum, vt agat quædam quæ ſint ignota mortalibus, & Angelis etiam miranda ſpiritibus. II. Vt non plus ſapere, quàm oportet, velimus, neque ſecretorum iudiciorum Dei rimari cauſas, monet. III. Hominum electionem à Deo rationabiliter factam & perfectam eſſe oſtendit. IV. De quibus gloriari debemus in nobis, & de quibus in Deo, docet. V. Electionem B. Matthiæ diuina ordinatione factam comprobat. VI. Vtrum ſit licitus ſortium vſus, diſcutit & negat. VII. B. Matthiam nihil minus Petro & cæteris Apoſtolis adeptum eſſe gratiæ teſtatur, quamuis in vocationis ordine extiterit vltimus. VIII. Liberalitatem Chriſti erga ſuos multùm

Digitized by Google

multùm commendat. IX. æternam bonorum remunerationem coronæ ſtellarum duodecim aſſimilat. X. Apoſtolorum merita extollit. *Part. 2. à pag. 624. ad pag. 627.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Matthiæ, in illud. *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati eſtis, & ego reficiam vos.* I. Ex his verbis quinque eliciuntur, videlicet magna Dei benignitas, eius bonitas, ipſius largitas, magna noſtra neceſſitas, & plurima eundi ad eum vtilitas. II. Duodecim onera enumerantur, quæ ſunt peccati grauitas, A dæmonum malignitas, Prælatorum auſteritas, corporis corruptibilitas, terrenorum cupiditas, tyrannorum vel ſæcularium principum crudelitas, morum beſtialium hominum grauitas, mundi vanitas, pœnarum multiplicitas, legum, conſtitutionum, & obſeruantiarum diuerſitas, proximorum indigentia, & moriendi neceſſitas. III. Triplex cibus proponitur, quo Chriſtus oneratos reficit, nimirum panis viuus, manna abſconditum, & vitæ lignum. *Tom. 16. ſer. feſt. fol. 33. col. 4.*

MARTIVS.

FESTVM SANCTI GREGORII Papæ. XII. Martij.

S. Bonaventvræ ſermo primus de B. Gregorio Papa, in illud Prouerb. 23. *Audi fili mi, & eſto ſapiens: & dirige in via animum tuum.* I. Oſtendit prius eſſe audiendum, quàm docendum. II. Notat ſapientiæ auditum, habitum, & vſum, qui perfectè fuerunt in hoc Doctore clariſſimo. III. Docet quatuor nobis neceſſaria eſſe, vt ſimus verè ſapientes; neceſſe eſt enim primò, vt ſapientia appareat in auditu, vt magiſtrum habeat, & diligenter verba ſapientiæ audiat; ſecundò, vt ſcientia appareat in aſpectu, quatenùs omnis noſtra conuerſatio ſit talis, vt ſignũ ſit ſapiẽtiæ cordis; tertiò, vt ſapientia appareat in opere, & effectu: ex fructu enim cognoſcitur arbor; quartò, vt eadem appareat in affatu, prius ſiquidem faciendum eſt, quàm docendum. Hæc autem omnia in B. Gregorio agnoſcit. *Tom. 3. ſerm. de Sanctis pag. 241. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Dauidis pſal. 36. *Os iuſti meditabitur ſapientiam, & lingua eius loquetur iudicium.* I. Prædicantis officium multùm B commendat. II. Duplicem diſtinguit perfectionem. Vna dicitur cordis, & eſt ſapientiæ meditatio, altera verò oris, & eſt eiuſdẽ ſapiẽtiæ prædicatio. III. Docet quatuor nobis eſſe neceſſaria, vt exemplo B. Gregorij ſimus ſapientes, corde meditando, & ore docendo; quæ ſunt conſcientiæ perfecta purgatio: mundanæ ſubſtantiæ deſertio: animæ noſtræ humiliatio: & ſapientiæ veræ perfecta inquiſitio. *Ibidem pag. 241. & ſequent.*

Hvgonis a S. Victore ſermo in feſto S. Gregorij, de candelabro de quo Exodi 25. In illud Luc. 11. *Nemo lucernam accendit, & in abſcondito ponit, neque ſub modio, ſed ſuper candelabrum, &c.* C Eccleſiam candelabro aſſimilat, cuius baſis, fides ſanctiſſimæ Trinitatis: cuius materia, aurum propter fulgorem charitatis: cuius haſtile Chriſtus: cuius calami, ſancti Apoſtoli & prædicatores vniuerſi: cuius ſcyphi, auditores: cuius lilia æternæ retributiones: cuius lucernæ, Prælati: cuius emunctoria, ſacræ ſcripturæ verba; cuius vaſa, in quibus quæ emuncta ſunt extinguntur, corda iuſtorum. Huius autem candelabri myſtici lucerna D. eſt Gregorius, quæ tantò longiùs & latius ſuos radios diffundit, quantò ſublimiùs poſita fuit: lucet verò nobis

Digitized by Google

virtutibus, operibus, verbis, miraculis, A religione, fama, merito, & præmio. *Tom. 2. ſerm. 81. Inſtitut. monaſt. pag. 404. & ſequent.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo in feſto D. Gregorij huius nominis primi, in illud Eccle. 45. *Statuit illi Dominus teſtamentum ſempiternum, & dedit illi ſacerdotium magnum, &c.* Agit de ijs quæ ad teſtamentum requiruntur; de Chriſti teſtamento; de B. Gregorij varijs fructibus; de quadruplici ſcripturæ ſenſu, per quatuor flumina Paradiſi terreſtris deſignato; de duplici ſacerdotio B. Gregorij, dignitatis videlicet & ſanctitatis; de indumentis virtutum quibus veſtitus fuit & ornatus ſummus iſte Pontifex, in pontificalibus antiquæ legis indumentis B figuratis; vbi per fœminalia, continentiam intelligit: per veſtem lineam, innocentiam: per balteum, caſtitatem: per tunicam talarem, perſeuerantiam: per ſuperhumerale, patientiam: per rationale, diſcretionem: & per thiaram, humilitatem. Denique de duplici ſtola Sanctorum carnis & ſpiritus; qua eſt indutus B. Gregorius diſſerit. *Tom. 1. à pag. 112. ad pag. 116.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Gregorij, in illud. *Amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.* I. Hortatur vt vigilemus quatuor modis, Deum inceſſanter diligendo, ipſum attentè conſiderando, eum deuotè laudando, & ſolicitè orando. II. Vt nos à C fure quadruplici obſeruemus, nimirùm à diabolo, à detractore, ab inani gloria, & à die Domini vltima. III. Vt perſeueremus, à bono non deficiendo, in bono proficiendo, & ſpem mercedis non niſi in aduentu Domini ponendo. IV. De bonis temporalibus Domini ad ſuſtentationem, de ſpiritualibus ad ſanctificationem, & æternis ad glorificationem diſſerit. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 33. & ſequent.*

FESTVM SANCTI IOSEPH Confeſſoris.

XIX Martij.

I. Gersonii homilia in Euangelium, *Exurgens autem Ioſeph à ſomno, fecit ſicut præcepit ei Angelus, &c.* I. Coniugium virginale Mariæ & Ioſeph præclaris encomijs celebrat; ibi enim nupſit virginitas: ibi nubentes neque violationem, neque concupiſcentiam habuerunt: ibi perſeuerauit integerrima & inſeparabilis fides: ibi deniq; nulla altera proles quàm Ieſus Dei Filius benedictus. II. Nominis Ioſeph myſterium tangit. III. De ſomno Ioſeph & Mariæ diſſerit; vbi quædam habes de ſomno ſpiritali contemplationis. *Tom. 2. Part. 4. col. 219. & ſequentibus.*

FESTVM SANCTI BENEDICTI Abbatis.

XXI. Martij.

Aymoini Monachi ſermo in feſtiuitate S. Patris Benedicti. Vniuerſa quæ de B. Benedicti laude à diuerſis auctoribus ſparſim deſcripta ſunt, ſummatim in vnum colligit. Imprimis S. Benedictum Eliſæo per omnia comparat, fuſiſſimâ oratione. Deinde eumdem cum BB. Petro, Paulo, Martino, Machario, & Antonio confert. Denique illum Eliæ coæquat, & in quibus alios ſanctos excellit, obſeruat. *Bibliotheca Floriacenſis Tom. 1. à pag. 270. ad pag. 298.*

S. Venerabilis Bedæ homilia die natali B. Benedicti Abbatis habita in Euangelium. I. Textum percurrit & breui expoſitione illuſtrat. II. De omnium ſuorum propter Chriſtum vtili derelictione diſſerit. III. Veritatem promiſſionis de centuplo accipiendo com-

Digitized by Google

probat. IV. Qualiter B. Benedictus ſuos & ſua reliquerit, centupliumque in hoc ſæculo receperit, demonſtrat. V. Eius labores, & ſtudia erga ſuos recenſet. VI. S. P. Benedicti filios alloquitur, & vt tanquam boni filij, tanto parente digni, exempla ac præcepta illius in omnibus ſeruare curent, adhortatur. *Tom. 7. Hom. Hyemal. de Sanctis à col. 332. ad col. 335.*

S. BERNARDI ſermo de S. Benedicto Abbate. I. Ipſum arbori fructuoſæ ſecus decurſus aquarum plantatæ aſſimilat. II. Diſcrimen arborum ſpiritalium notat, ſunt enim quæ fructum non faciunt, ſunt quæ faciunt, ſed non ſuum: & ſunt quæ faciũt ſuum ſed non in tempore ſuo. III. S. Benedicti ſanctitatem confortantem, pietatem informantem, & iuſtitiam confirmantem commendat. IV. Arboris huius fructus colligit, & ramos pedibus noſtris ſupponit. V. Chriſtum, etiam arborem myſticam dicit. VI. Humilitatem, abnegationem, & exinanitionem ſuadet. VII. Varios ſeminatores myſticos recenſet, & diuerſa ſemina profert; ſeminauit ſiquidem in terra noſtra tota Trinitas, Pater panem de cœlo, Filius veritatem, Spiritus-ſanctus charitatem: ſeminauerunt Angeli humilitatem, Apoſtoli prudentiam: ſeminauerunt Martyres fortitudinem, Confeſſores iuſtitiam & virgines temperantiam. *A col. 119. ad col. 123.*

S. BRVNONIS ſermo hac die habitus, de poſita lucerna ſuper candelabrum, applicata Salomoni, Chriſto & B. Benedicto, in illud, *Nemo accendit lucernam, & ponit ſub modio, &c.* I. Per Reginam Saba, Eccleſiam intelligit, quæ venit ab ortu & occaſu, ab Aquilone & Meridie, ad audiendam ſapientiam Salomonis: per camelos ipſius, Patriarchas & Prophetas: per theſauros quos detulerunt, ſacros libros: per Salomonem Chriſtum: per famulos Salomonis, Chriſti miniſtros: per menſas, vtriuſque Teſtamenti paginas. II. Talentorum, de quibus paſſim ſcriptura loquitur, my-

A ſteria pandit. III. B. Benedictum Salomone maiorem prædicat. IV. Benedictinæ domus laudes virtuteſque celebrat. *Tom. 3. ſerm. 2. de Confeſſorib. pag. 127. & ſequentibus.*

B. P. DAMIANI ſermo primus, ad honorem & laudem S. Benedicti Abbatis in vigilia huius celebritatis habitus. I. Ad præparationem tantæ feſtiuitatis ſuos hortatur. II. Obitus B. Viri circumſtantias commemorat. III. B. Benedictum in carne adhuc corruptibili conſtitutum, Angelorum ſæpè promeruiſſe familiare colloquium, aſſeuerat, & teſtatur. IV. Ipſum ſuorũ vigilantiſſimum eſſe cuſtodem & fideliſſimum protectorem, exemplis comprobat. V. Quid in
B vigilijs Sanctorum celebrandis obſeruare conuenit, docet. *Tom. 2. ſerm. 8. pag. 166. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra; in illud, *Dixit Simon Petrus ad Ieſum, Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te.* Varia complectitur; nimirùm, B. Benedicti præconia; Euangelicæ lectionis explanationem; obedientium laudes; Voluntariæ paupertatis encomium; Propriæ voluntatis abnegationem; Dei imitationem & ſequelam; Miſerationum Domini erga pauperes ſuos infinitam dulcedinem; Vnicam hominis generationem, & duplicem eius regeneratio-
C nem; Chriſti & beatorum ſeſſionem æternam; Pauperum Domini mercedem; centupli promiſſionem, & adeptionem; Euangelij hodierni B. Benedicto applicationem. *Ibidem ſerm. 9. pag. 167. & ſequentibus.*

GVERRICI ABBATIS ſermo primus in ſolemnitate B. Benedicti, in illud Eccleſiaſtici 14. *Beatus vir qui in ſapientia morabitur, & qui in iuſtitia meditabitur, &c.* I. Quàm congruè hæc verba in laudem S. Benedicti aſſumpta ſint, oſtendit: & quàm commodè ad vitæ noſtræ doctrinam trahi poſſint, demonſtrat. II. Quòd non ſufficiat ſapientiam inueniſſe, niſi in ea demoretur qui illam inuenit, docet. III. Varia refert, quæ repellunt

nos à ſapientia iam inuenta. IV. Stabilitatem loci multùm commendat, authoritate & inſtituto B. Benedicti. V. Perſeuerantiam in bono, & patientiam in aduerſis & duris ſuadet. VI. Chriſtum petræ aſſimilat. VII. Religioſos ad regulæ obſeruantiam, & circumſpectionem prouocat. *A pag. 168. ad pag. 175.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Ieremiæ 17. *Benedictus vir qui confidit in Domino.* I. Benedictiones B. Benedicti commemorat. II. Quot & quanta bona eueniunt illi qui ſpem ſuam Deo commiſit recenſet. III. Alloquitur nouitium, qui cùm tribulatur, putat ſe derelictum, eumque conſolatur Chriſti derelicti exemplo. IV. B. hunc Abbatem & virum quemlibet iuſtum ligno, quod tranſplantatur ſuper aquas comparat. V. Vt arbor ſpiritalis radices mittat, & fructus producat cohortatur. *A pag. 176. ad pag. 184.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud Eccle. 45. *Dilectus Deo & hominibus.* I. Quantum ſit à Deo diligi perpendit. II. Gratiam quæ minuit gratiam, non gratiam, ſed iram nominat. III. Quare homo hîc neſciat vtrum amore an odio dignus ſit, rationes affert. IV. Diligi ab hominibus quandoque bonum eſſe, quandoque malum, comprobat. V. Quærendam primò Dei dilectionem docet cuius merito cõſequenter digni ſimus etiam ab hominibus diligi. VI. Vt prouideamus bona non ſolùm coram Deo, ſed etiam coram hominibus, ſcandalaque vitemus, monet. *A pag. 184. ad pag. 191.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Eccleſiaſtici 45. *In fide & lenitate ipſius ſanctum fecit illum.* I. B. Benedictũ per omnia Moyſi aſſimilat. II. In vtriuſque fide duo commendat, quòd proſpera mundi Moyſes & S. Benedictus contempſerint, & quòd eius aduerſa non timuerint. III. Geminam fidei virtutem notat. IV. Negligentiam & triſtitiam tanquam fidei inimicas reprobat. V. Fidem quæ per dilectionem operatur extollit, & ſuadet. *A pag. 192. ad pag. 199.*

A S. ODONIS ABBATIS ſermo de S. Benedicto. I. Populorum deuotionem & affectum erga. S. hunc Abbatem demonſtrat. II. Quædam miracula S. Benedicti recenſet. III. Illum cum Moyſe confert. IV. Plenum ſpiritu iuſtorum omnium dicit. V. Lucernam, ſtellam, Solem, & Angelum eum nominat. VI. Speculo illum aſſimilat. VII. Varias eius virtutes & laudes celebrat. *Bibliotheca Cluniacenſis Serm. 3. B. Odon. à col. 138. ad col. 145.* & *Bibliotheca Floriacenſis Tom. 1. à pag. 258. ad pag. 269.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo primus in feſto S. Benedicti, in illud Eccle. 45. *Dilectus Deo & hominibus, &c.* I. B. Benedictum in Moyſe figuratum agnoſcit,
B propter deſertionem Ægypti: eremi petitionem: multorum in ſolitudinem introductionem: miraculorum operationem: futurorum prædicationem: & propter interpretationem. II. Tria enumerat, quibus homo dicitur & eſt dilectus Deo, quæ ſunt, cordis puritas: humilitas: & charitas. III. Totidem refert; quibus iuſtus dicitur dilectus hominibus, & ſunt ſapientia, benignitas, & dulcis loquela. *Tom. 16. Serm. feſt. fol. 34. col. 1. & 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud, *Nemo accendit lucernã & in abſcõdito ponit, &c.* Virum iuſtum candelabro aſſimilat, quod eſt ductile per tribulationem: aureum per charitatem: cuius tres calami in vno latere tres partes pœ-
C nitentiæ, & tres ex altero tres virtutes theologicæ: cuius ſcyphi beatitudines: cuius ſportulæ dona Spiritus-ſancti: cuius lucernæ ſeptem, ratio, diuina inſpiratio, lex ſancta, virtus infuſa, bona operatio, recta intentio, & Chriſtus. *Ibidem. col. 2.*

Digitized by Google

FESTVM ANNVNCIATIONIS B. Mariæ Virginis.

xxv. Martij.

S. ANASTASII SYNAITÆ oratio de diuina œconomia, ſiue Incarnatione. I. Hoc myſterium, ineffabile agnoſcit. II. Statum miſeriæ hominis poſt lapſum & ante reparationem depingit. III. Quare ſuſceptum fuit œconomiæ negotium, rationes paſſim profert. IV. Vnionem Verbi cum humanitate contemplatur, & ſimilitudine vnionis animæ cum corpore, ex quibus vnum animal homo exiſtit, ineffabile hoc Sacramentum vtcumque explicat.. V. Virginis Matris puritatem notat. VI. Quid ſit Chriſtus, exprimit. VII. Quare Chriſtus dicatur naturæ noſtræ primitiæ declarat. VIII. Duas Chriſti generationes diſtinguit, & ineffabiles dicit. IX. Quaſdam auctoritates quæ teſtimonium tribuunt Diuinitati Chriſti, & eum eſſe Deum cum carne demonſtrant, in medium adducit, *Apud Steuartium. Tom. ſingul. Orat. S. Anaſt. Synait. 3. à pag. 490. ad pag. 502.* Et *Tom. 1. Biblioth. Patrum lib. 3. de rectis fidei Catholicæ dogmatibus, à col. 313. ad col. 323.*

D. ANDREÆ HIEROSOLYMITANI in S. Mariæ Deiparæ ſalutationem ſermo. I. Quòd hodie humana natura gaudij præludia percipiat, ac Diuini initium conſortij capiat, oſtendit, & beneficia hac die homini diuinitùs collata recenſet. II. Annunciationem Angelicam elegãti ſtylo deſcribit. III. Vniuerſæ naturæ gaudium euangelizat. IV. Verbum Diuinũ veram carnem aſſumpſiſſe probat. V. Quomodo hodierno die miſericordia & veritas ſibi occurrerint: iuſtitia & pax ſe mutuò exoſculatæ ſint, explicat. VI. Dei erga peccatores dignationem miratur. VII. Gabrielis Archangeli miſſionem egregiè repræſentat. VIII. Archangeli cogitationes, circa modum Dei conſilium exequendi, conijcit. IX. Singula A Angelicæ ſalutationis verba perpendit, & cõceptibus præclaris illuſtrat. X. Virginem matrem encomijs & titulis celebrat. XI. Mulieris metum B. Mariæ exemplo approbat. XII. Virginis Mariæ cogitata, cùm eam Angelus ſalutaret, refert. XIII. Qualiter Virgini Archangelus metum ademerit, oſtendit. XIV. Verba Deiparæ ancillam Domini ſe dicentis interpretatur. *Tom. 2. Biblioth. Patrum à col. 659. ad col. 668.*

S. AVGVSTINI ſermo primus de Annuntiatione Dominica, de eo quod ſcriptum eſt, in Iſaia, *Et requieſcet ſuper eum Spiritus timoris Domini, &c.* I. Quàm ſit vtile Deum timere pluribus declarat. II. B Myſticam aſcenſionem, quam in corde ſuo iuſtus diſponit, deſcribit. III. Septem ſpiritalia dona, ſiue Spiritus, qui ſuper Chriſtum requieſcunt, explicat. IV. Quare Chriſtus illæſa matris virginitate de thalamo ſuo, hoc eſt, vtero virginali proceſſerit, rationem affert. V. Eccleſiam Virgini-matri aſſimilat. VI. Virgines alloquitur & ad perſeuerantiam eas hortatur. *Tom. 10, Serm. 17. de Sanct. fol. 261. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra, in Euangelium hodiernum. I. Virginem matrem encomijs celebrat. II. Illam cum EVA cunctorum viuentium, vel potius morientium matre confert. C III. B. Mariam Domini Matrem tympaniſtriam nominat, & eius cantum, Euæ planctum excludentem recitat. IV. Præclaram eius virginitatem, atque glorioſam, fœcunditatem conſiderat & miratur. V. Colloquium Angeli cum Virgine refert & illuſtrat. VI. Obedientiam Mariæ eiuſque humilitatem commendat, & ipſam in auxilium aduocat. *Ibidem ſerm. 18. de ſanct. fol. 263.*

Eiuſdem ſermo tertius, in eodem feſto. I. Incarnationis myſterium & humani generis reparati onem explicat. II. Oeconomiæ Chriſti finem tangit. III. Chriſtum medico comparat. IV. Quomodo Diuina virtus noſtrã reparatione non eguerit, declarat. V. Rurſus Do-

Digitized by Google

minum medicinæ peritis aſſimilat. VI. Crucis Dominicæ ſacramenta pandit. VII. Signi crucis virtutes & effectus recenſet. *Ibidem ſerm. 19. de ſanctis fol. 263. & ſequent.*

S. Basilii Magni homilia de humana Chriſti generatione. I. Diuinam Verbi generationem ineffabilem incomprehenſibilemque eſſe demonſtrat. II. Naturæ Diuinæ & humanæ in Chriſto vnionem, ignis & ferri mutuatâ ſimilitudine, explicat. III. Deum in carnem veniſſe docet, vt inſitam carni mortem interficeret. IV. Rationes profert, cur Chriſtus ex Maria Virgine & nupta naſci voluerit. V. B. Ioſeph reuerentiam erga Mariam notat. VI. Chriſti corpus in vtero Virginis illicò perfectum fuiſſe, non B autem per interualla paulatim formatum oſtendit. VII. Verbi incarnati quædã nomina exponit. VIII. Matris Chriſti virginitatem efficaciter probat; (Vbi tamen quædam cautè legenda.) IX. De Magis Chriſtum natum adorantibus, ac de ſtella quæ eis apparuit, diſſerit. X. Spiritale gaudium ſuadet. XI. Dei bonitatem immenſam erga homines, hominumque erga Deum prauam ingratitudinem miratur. XII. Circa Incarnationis myſterium nimis curioſos, & ſupervacanea inquirentes reprehendit. *Tom. 1. Homil. 25. à pag. 585. ad pag. 594.*

S. Basilii Selevciæ oratio in Sanctiſſimæ Deiparæ Annunciationem. I. C Quàm ſit difficile debitam Dei Matri laudationem concinnere, licet ſit in hac re plurima laudum materia, perpendit. II. Viros iuſtos non ſine animi æſtu ac perturbatione ſubire res arduas, exemplis comprobat. III. Inde ſumit initium laudationum Dei Matris, vnde ipſa talis eſt, & appellatur. IV. Deum ineffabilem eſſe prædicat. V. Dei benignitatem erga hominem ingratum demonſtrat. VI. Patrem æternum ideò emiſiſſe Filium ſuum vnigenitum imaginis autorem, vt imaginem oblitteratam bonitatis ſuæ coloribus reformaret. VII. Incarnationis rationem profert. VIII. Quòd A à principio & deinceps Deus pro humano genere curam geſſerit, & congruentem doctrinam hominibus dederit, oſtẽdit. IX. Myſterij Oeconomiæ Chriſti ineffabilitatem declarat. X. Poſſibilitatem incarnationis, nec non eius veritatẽ argumentis efficaciſſimis probat. XI. Prophetica oracula de Incarnationis myſterio recitat. XII. Eminentem Virginis Mariæ dignitatem præclaris encomijs celebrat. XIII. Salutationis Angelicæ verba illuſtrat. XIV. Myſterium Incarnationis miratur, & perpetuum myſterium nominat. XV. Mariæ Virginis tacita cum Chriſto colloquia, vt diuinũ infantem contemplata eſt, refert. XVI. Deiparam ſupra omnes Sanctos extollit. XVII. Ad charitatem, fidem, honeſtaſque actiones hortatur. *Orat. 39. à pag 205. ad pag. 219.*

S. Venerabilis Bedæ homilia prima in Euangelium. I. Angelorum particularia nomina diſcutit. II. Temporis conceptus Chriſti myſterium pãdit. III. Multas ob cauſas Saluatorem non de ſimplici virgine, ſed de ſponſa voluiſſe naſci, edocet. IV. Angelicam ſalutationem, & conſequens Gabrielis cum Maria colloquiũ interpretatur. V. Quaſdam Virginis Mariæ laudes cõmemorat. VI. Chriſtum Deum verum & hominem eſſe comprobat. VII. Per domum Iacob in qua regnat Dominus Eccleſiam intelligit. VIII. In virtute obumbranti incarnati Saluatoris vtramque naturam deſignatam agnoſcit. IX. Sanctitatem Chriſti extollit. X. Qua ratione B. Maria dicatur cognata Elizabeth, exprimit. *Tom. 7. Homil. Hyemal. de Temp. Feria 4. quatuor temp. Aduentus, à pag. 189. ad pag. 192.*

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. Cur Angelus myſterij humanæ reſtaurationis fuerit nuntiator, rationem in medium adducit. II. Cur Gabriel & non alius, à Deo miſſus ſit, docet. III. Quare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata concipi & naſci Chriſtus voluerit, inquirit. IV. Salutationis Angelicæ verba breuiter exponit. V. Quomo-

do dederit Dominus Redemptori noſtro A ſedem Dauid patris eius, declarat. VI. Superuenientem in Virginem Spiritum ſanctum, duobus modis in ea diuinæ ſuæ potentiæ efficaciam oſtendiſſe, demonſtrat. VII. Quid ſit à Spiritu ſancto obûbrari, explicat. VIII. De cognatione Mariæ & Elizabeth, deque ſacerdotali & regali Chriſti ſecundum carnem origine diſſerit. IX. B. Mariæ humilitatem commendat, & ad eam imitandam hortatur. *Ibidem Homil. Hyemal. de ſanct. Homil. vltima à col. 335. ad col. 338.*

S. BERNARDI homilia prima de laudibus Virginis Matris, in Euangelium hodiernum. I. Gabrielis Archangeli nomen & excellentiam laudibus celebrat. II. Promiſſiones ad patres de B Meſſiæ aduentu cœlitùs factas ſemini & flori aſſimilat, Chriſtum verò fructui. III. In Virgine Maria humilitatis & virginitatis permixtionē miratur. IV. Deiparam ob humilitatem, virginitatem, & fœcunditatem multùm commendat. V. In ſuperbos grauiter agit. VI. Deū in Matre ſua mirabilem ſe exhibuiſſe teſtatur. *Homil. 1. in Euāg. Miſſus eſt, à col. 15. à col. 19.*

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. Dei Matris virginitatem & humilitatem prædicat. II. Dignationem Domini, & Virginis excellentiam miratur. III. B. Mariam cum Eua confert. IV Deiparę merita & virtutes præclaris celebrat encomijs. V. Ipſam mulierem fortem nominat. VI. Eamdem rubo, quem Moyſes vidit, virgę Aaron, & velleri Gedeonis comparat. VII. Quomodo Chriſtus ſit vir etiam ab infantia, imò & in vtero Matris, explicat. VIII. Cur B. Maria virgo conceptura, virgo paritura, & virgo permanſura fuerit deſponſata, quærit, & quæſtioni ſatisfacit. IX. S. Ioſeph Virginis ſponſi erga ſponſam reuerentiam ex Euangelio & Patrum ſententijs colligit. X. Eiuſdem B. Ioſeph merita & laudes recenſet. XI. Nomen Mariæ interpretatur & contenta in eo myſteria pandit. *Homil. 2. in Euang. Miſſus eſt, à col. 19. ad col. 25.*

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. I. Angeli ad Virginem, & Virginis ad ipſum grata ac caſta colloquia ſermone replicat. II. Angelicæ ſalutationis ſingula verba expoſitione illuſtrat. Vbi de vbiquitate Dei. III. Chriſtum, fructum benedictum oſtendit. IV. Mariam benedictam prædicat, eamque ob firmum ſeruandæ virginitatis propoſitum laudat. V. Ieſum ſaluantem populum ſuum conſiderat. VI. Filij Dei magnitudinem demonſtrat. VII. Chriſtum in humanitate maximū ac paruulū deuotè contēplatur *Hom. 3. in Euāg. Miſſus eſt à col 25. ad col. 30.*

Eiuſdem homilia quarta, vnde ſupra. Varia pertractat, nimirùm. I. Quomodò Chriſto dederit Deus ſedem Dauid patris ſui, cùm in Hieruſalem non regnauerit. II. Quomodo regnat Dominus in domo Iacob in æternum. III. Quòd anima ſit regnū Chriſti. IV. Qualiter Spiritus ſanctus in B. Virginem ſuperuenerit, eique obumbrauerit. V. Quare ab Angelo Chriſtus, Sanctum indefinitè fuerit nominatus. VI. Cur ſterilis cognatæ conceptus Virgini ſit nuntiatus. VII. Quàm ſit efficax Dei verbum, & quòd ſoli Deo idem ſit facere ac loqui. VIII. Quāta & quā Deo grata extiterit Virginis Mariæ humilitas; vbi in ſuperbos & vanos Religioſos acriter inuehitur. *Homil. 4. in Euāg. Miſſus eſt à col. 30. ad col. 36.*

Eiuſdem ſermo in quo Domini aduentum conſiderat, eiuſque ſex circumſtan- C tias, ſcilicet quis ſit qui venit, vnde, quò, ad quid, quando, & quà; Vbi pulchrè exprimit, quare Filius Dei naturam aſſumpſerit humanam: & Dei hominem quærentis dignationem, atque hominis ſic quæſiti dignitatem miratur. *Serm. 1. in aduent. Dom. à col. 1. ad col. 5.*

Eiuſdem ſermo primus in Annunciatione B. Mariæ de verbis pſalm. *Vt inhabitet gloria in terra noſtra, miſericordia & veritas obuiauerunt ſibi, &c.* Docet. I. In quo conſiſtat interna gloria & teſtimonium conſcientiæ. II. Quòd remiſſionem omnium peccatorum habere non poſſimus, niſi per Dei indulgentiam. III.

Digitized by Google

Quòd nihil prorſus habemus operis bo- A
ni, niſi & hoc dederit Dominus. IV. Quòd æternam vitam nullis poſſumus operibus promereri,niſi gratis detur & illa. V. Reparationem humani generis myſteriumque Incarnationis deſcribit hoc modo. Conſiderat hominem ab ipſo ſuæ creationis exordio, quatuor virtutibus tanquam veſtimento ſalutis amictum, miſericordia videlicet, veritate, iuſtitia, & pace; prima ipſum cuſtodiebat, ſecunda docebat, tertia regebat, quarta fouebat. Sed proh dolor: incidit in latrones à quibus deſpoliatus, Domino veniente nudum ſe eſſe conqueritur. Verùm cùm nec poterat reueſtiri, vel ablata ſibi veſtimenta recipere, B
niſi Chriſtus amitteret ſua. Miſericors, verax, iuſtus, & pacificus Dominus hominem fieri, ſpoliari, & in quatuor partes ſua diuidi veſtimenta voluit, vt homo ſpoliatus ſic reueſtiretur. VI. Conciliationem miſericordiæ & veritatis iuſtitię & pacis quæ videbantur inter ſe diſſidere pro homine, damnando vel ſaluando, conſilio verbi diuini eiuſque auxilio, factam egregiè repræſentat. *A col.* 123. *ad col.* 128.

Eiuſdem ſermo ſecundus in Annunciatione Dominica, de ſeptiformi ſpiritu in Chriſto. I. Beneficia hodierno die hominibus cœlitùs collata recenſet. II. Incarnationis Dominicæ ſacramentum, abyſſum impenetrabilem dicit. III. Qua C
ratione Filius magis incarnatus ſit, quàm Pater aut Spiritus-ſanctus, quærit, & appoſitè reſpondet. IV. Septiformem ſpiritum in Chriſto iuxta Iſaiæ prophetiam agnoſcit. V. Nihil penitùs defuiſſe Saluatori, ex omnibus quę ſaluandis populis erant neceſſaria teſtatur. *A col.* 128. *ad col.* 130.

Eiuſdem ſermo tertius in Annunciatione Virginis, præſertim cùm tertio Sabbato Quadrageſimæ occurrit, de adultera, Suſanna, & beata Maria. Deum diuitem in miſericordia, mulierem in adulterio deprehenſam, abſoluentem: magnificum in iuſtitia, Suſannam innocentem iuſtè iudicantem eiuſquè innoxium ſanguinem liberantem: & munificum in gratia, Virginem matrem ſibi eligêtem, naturam humanam aſſumentem homines redimentem prædicat. Inſuper modum gratiam inueniendi apud Deum, Mariæ exemplo, docet. *A col.* 130. *ad col.* 133.

S. BRVNONIS ſermo in Annunciatione B. Mariæ, ſuper Euangelium. I. Hãc celebritatem, principium & cauſam aliarum omnium feſtiuitatum nominat. II. Hodiernam legationem magnificè extollit. III. Verba Dauidis pſal. 44. *Audi filia & vide, &c.* Ad Virginem refert. IV. B. Mariæ pulchritudinem miratur. V. Eccleſiæ Teſtamentum ex pſalmo octuageſimo octauo, colligit. *Tom.* 3. *ſerm.* 4. *de feſtis Mariæ pag.* 112. *& ſequentibus.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo primus de Annunciatione S. Mariæ Virginis. I. Gabrielem pro Deo legatione fungentem conſiderat. II. Chriſtum hac die ſponſam Ioſeph non præripuiſſe, ſed ſuam, ipſi iam in vtero cùm fieret pignoratam, recepiſſe teſtatur. III. Salutationem Angelicam explicat. IV. Vnde turbata ſit Virgo Maria, oſtendit. V. Huius Virginis prudentiam & dignitatem miratur. *Serm.* 140. *col.* 358. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de Incarnatione Chriſti. Myſterium Incarnationis ineffabile & impenetrabile comprobat, poſſibile verò eſſe aſſeuerat: & vt Deum hominem pro hominibus factum, ſi non mox cum Angelis, ſaltem vel tardiſſimè cum iumentis agnoſcamus, hortatur. *Serm.* 141. *col.* 359. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, de Annunciatione. I. Quare Angelus à Deo miſſus ſit, vt cum Maria de hominis reparatione tractaret, rationem reddit. II. Marię nomen & gratiam laudibus celebrat. III. Virginem, ob fœlicem partum, beatam prædicat. IV. B. Mariæ virginitatem fœcundam miratur. V. Spiritum ſanctum ſuperuenientem, & virtutem Altiſſimi obumbrantem deſcribit. VI.

Humilitatem,

Digitized by Google

Humilitatem,& obedientiam commendat. *Serm.* 142. *à col.* 361. *ad col.* 364.

Eiuſdem ſermo quartus, de eadem. I. Conceptus & partus Virginis ineffabiles dicũtur. II. Ideò Angelũ ad Virginẽ fuiſſe miſſum, quia Angelis ſẽper eſt cognata virginitas, docetur. III. Virgo & humanitas Chriſti velleri aſſimilãtur. IV. Salutationis Angelicę ſingula verba percurrit, & commentarijs illuſtrãt. V. In eos, qui reparationem ſalutis humanæ referunt ad iniuriam Diuinitatis agitur. VI. Poſſibilitas Incarnationis comprobatur. *Serm.* 143. *à col.* 364. *ad col.* 367.

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. I. Quòd non timeat ille, qui inuenit gratiam. II. Quòd Virgo ſit magnum Deitatis templum. III. Quòd Chriſtus verum & non phãtaſticum corpus aſſumpſerit. IV. Quòd in nomine Ieſu Deitatis tota adoretur Maieſtas. V. Quòd Chriſtus ſit æqualis Patri ſecundum Diuinitatem, minor verò ſecundum humanitatem. VI. Quòd regni Chriſti non erit finis. *Serm.* 144. *à col.* 367. *ad col.* 370.

Eiuſdem ſermo ſextus, vnde ſupra de generatione Chriſti. I. Docet virtutes ſeparatas, virtutes non eſſe. II. Hortatur vt iudiciũ temerariũ declinemus, Ioſeph ſpõſi Marię exẽplo. III. Cur Ioſeph filius Dauid ab Angelo nominetur, rationes profert. IV. Virginẽ Mariam non ſolùm χριςοτόκον eſſe, verùm etiam θεοτόκον aduerſus Græcos teſtatur. V. Diuinitatem Chriſti varijs argumentis comprobat. *Serm.* 145. *à col.* 370. *ad col.* 373.

Eiuſdem ſermo ſeptimus, de eadem. I. Diuinam Chriſti generationem ab humana diſtinguit. II. Virginitatem Matris Domini commendat. III. Eccleſiam Mariæ ſponſæ Ioſeph, & Chriſtũ ſponſo aſſimilat. IV. Mira dicit de Mariæ nomine. V. Quare ſponſa ad partum Chriſti ſit quæſita, cauſam adducit, *Serm.* 146. *à col.* 373. *ad col.* 375.

Eiuſdem ſermo octauus, vnde ſupra, de Incarnationis ſacramento. I Quæ res fecerit Dominum Chriſtum terreni corporis inire commercium pluribus docet. II. Mortem pauore & nimio timore leuiorem eſſe oſtendit. III. Mundum, quem Deus videbat timore labefactari, ab ipſo Domino amore reuocatum, gratiã inuitatum, charitate & affectu fuiſſe conſtrictum declarat. IV. Amoris naturam ſtylo eleganti depingit. *Serm.* 147. *à col.* 375. *ad col.* 378.

Eiuſdem ſermo nonus, de eodem. Probat. I. Verbi Incarnationem, reparationem fuiſſe ſalutis humanæ, non imminutionem aut detrimentum Diuinæ ſubſtantiæ. II. Beneficia homini cælitùs collata recenſet. III. Diaboli peccatum notat. IV. Humani generis reſtaurationem cum ipſius ruina antitheſi eleganti confert. *Serm.* 148. *à col.* 378. *ad col.* 380.

S. I. CHRYSOSTOMI ſermo in Annunciationemglorioſiſſimæ Dominæ noſtræ Dei genitricis. I. Docet, ad quid ſit miſſus Gabriel. II. Cur Ioannes ante Chriſtum. III. Cur Virgo Deipara futura Ioſeph ſit deſponſata. IV. Verba Iſaię cap. 9. dicentis, *Dabitur liber obſignatus viro ſcienti litteras, &c.* De B. Ioſeph Mariæ ſponſo intelligenda eſſe. V. Colloquium Patris cum Gabriele, & Gabrielis cum Patre refert. VI. Salutationis Angelicæ ſingula verba perpendit, & explicat. *Tom.* 6. *ſerm.* 35. *à pag.* 356. *ad pag.* 361.

B. P. DAMIANI ſermo de Annunciatione Beatiſſimæ Virginis Mariæ. I. Deuotio erga Virginem commendatur. II. Virgo Maria ſupra omnia extollitur. III. Status peccati, & reparationis hominum deſcribuntur. IV. Omnia per Mariam, in Mariam, de Maria, & cum Maria inſtaurata dicuntur, vt ſicut ſine Deo nihil factum ſit, ita ſine Maria nihil refectum ſit. V. Venter Virginis benedicitur. VI. Duæ Chriſti generationes prędicantur. VII. Chriſtus Ieſus in quantùm Deus, & in quantùm homo fluuio paradiſi aſſimilatur, ipſe ſiquidem egreditur ex vtero Patris, & ex vtero Virginis, velut à duobus locis voluptatis vniuerſam terram viuentium, & noſtram

terrenam miſeriam deliciarum imbre irrigat: & in quatuor capita diuiditur; ſuperius in admirationem ſcilicet, puritatem, ſatietatem, & ſecuritatem; inferius verò in patientiam, miſericordiam, largitatem, & fortitudinem. VIII. Chriſtus in cruce, fluuius ſpiritalis quadripartitus oſtenditur. *Tom. 2. ſerm. 11. pag. 171. & ſequentibus.*

I. GERSONII ſermo de Annunciatione Mariæ, in illud Euangelij, *Aue Maria gratia plena, &c.* I. Hodiernam Chriſti in vtero Matris conceptionem repræſentat. II. Oblationem hac die pro ſalute noſtra in ſacrato templo vteri Virginis factam, & à ſanctiſſima Trinitate acceptatam conſiderat. III. Locum in mundo non eſſe, nec in cælo, nec in terra, vbi mirabilius opus factum fuerit vnquam aut dignius, quàm intra pretioſum templum Virginis Mariæ, aſſerit. IV. Dignitatem Matris Dei laudibus effert, & hoc nomen ſupra omne nomen creaturarum extollit. V. Deiparæ diſpoſitionem & virtutes præuias declarat. VI. Docet diuinam miſericordiam Dominæ noſtræ adduxiſſe & ordinaſſe tres virtutes ſiue ancillas, quæ illi miniſtrarent hoſpitiumq; Verbo pararent. VII. Contra adulatorẽ & mendacem tria profert remedia nimirum cogitare ad quid tendat, amare eos qui veritatem dicunt, adulatorique aut mendaci de altero loquenti non adhibere fidem. VIII. Aduerſus luxurioſam voluptatem ſimiliter docet fugere otioſitatem, vitare vſum vini & calidorum ciborum, atque ab occaſionibus malis declinare. IX. Statui vano & pompoſo triplex adhibet remedium nouiſſima nempe conſiderare, miſeriam ſubditorum noſtrorum conſpicere, paupertatemque ac humilitatem Mariæ & Ieſu contemplari. *Tom. 2. Part. 4. à col. 694. ad col. 703.*

S. GREGORII TAVMATVRGI ſermo primus in Annunciationem Sanctiſſimæ Dei genitricis Virginis Mariæ. I. Hodiernum diem præclaris encomijs celebrat. II. Nullam Virgini ſimilem ex

A vniuerſis generationibus vnquam fuiſſe repertã teſtatur. III. Colloquiũ Archangeli cum B. Virgine illuſtrat. IV. Chriſtum flumini aſſimilat. V. Angelicam conſectans laudem, debitum pro viribus grato animo Deiparæ perſoluit. VI. Eamdem Dei Matrem pluribus titulis adornat. VII. Chriſtum pretioſam margaritam ex Maria productam nuncupat. VIII. B. Virginem, arcam & virgam nominat. IX. Chriſti humilitatem in humanite noſtra cum eiuſdem Maieſtate in diuinitate ſua pulcherrimâ antitheſi confert. *A pag. 9. ad pag. 15.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Salutationis Angelicæ verba graui conſideratione ponderat. II. B. Virginis Mariæ puritatem, integritatem,
B innocentiam, aliaſque virtutes exprimit. III. Angelum Virginem alloquentem introducit. IV. Laudibus atque præconijs Virginis dignitatem deſcribit. V. Quàm deuotè ſanctam hanc feſtiuitatem celebrare debeamus, docet. VI. Diuini fauoris theſaurum hodie apertum prodit: beneficiaque hominibus cęlitùs collata recenſet. VII. Quàm conuenienter gratia ad Sanctiſſimam Virginem ſit miſſa, declarat. VIII. Nominis Mariæ myſterium pandit. IX. Viſitationem B. Virginis repræſentat. X. Eiuſdem Virginis canticum elucidat. XI. Chriſti humi-
C lem natiuitatem miratur. XII. Deiparæ merita pangit. *A pag. 15. ad pag. 25.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. *A pag. 25. ad pag. 29. Habetur inter ſermones D. I. Chryſoſtomi Tom. 6. ijſdem verbis eodemque ſenſu, & hic ſupra pag. 233. col. 2.*

GVERRICI ABBATIS ſermo primus in Annunciatione Dominica. I. Quàm bonus ſit ille ſermo, qui hodie hominibus Euangelium noſtræ ſalutis nuntiauit, perpendit. II. Hominum ingratitudinem miratur & deflet. III. Quis ſit ille, qui lætificatur hodierno nũtio, oſtendit. IV. Chriſti humanitatem throno Salomonis comparat. V. Ventrem Virginis beatum prædicat, & ebori aſſimilat.

Digitized by Google

VI. Virginum Virginem omnium plenam gratiarum, ſuauiſſimumque virtutum odorem ſpirantem repræſentat. *A pag. 200. ad pag. 207.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Terram virginalem Dei Matris benedictam prædicat. II. B. Mariam pettam nominat. III. Integritatem Deiparæ comprobat. IV. Chriſtum, germen & florem, & fructum nuncupat. V. Cõceptum hodiernum Virginis non ſolùm ſacraméto nobis eſſe ad redemptionem: ſed etiam exemplum ad imitationem demonſtrat. VI. Modum concipiendi Deum tradit. *A pag. 207. ad pag. 215.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra, in illud Iſaiæ 7. *Audite domus Dauid. Ecce dabit Dominus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo, concipiet, &c.* I. Deiparæ virginitas comprobatur. II. Iudæorum malignitas oſtéditur. III. Signum populorum proditur. IV. Chriſti exinanitio explicatur. V. Silentij virtus commendatur. VI. Myſtica mēſa proponitur. *A pag. 215. ad pag. 223.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo primus de Annunciatione Dominica, in illud, *Ecce concipies, & paries filium.* I. Animam iuſtam matrem Chriſti nominat. II. Generationem ſpiritualem cum carnali appoſitè confert, concipimus ſiquidem Chriſtum per fidem, parturimus per bonam voluntatem, parimus per bonam actionem, & gaudebimus de nato filio per æternam retributionem. III. Feneſtras ſpiritales myſticè depingit, & egregiè repræſentat. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſer. 18. pag. 326. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Dauidis, *Accingere gladio tuo ſuper femur tuum potentiſſime.* I. Deum ineffabilem & incomprehenſibilem probat. II. Chriſtum tanquam fortiſſimum bellatoré deſcribit, & Sãſoni aſſimilat. III. Armaturã iniquorũ & iuſtorũ proponit. IV. De militia ſpiritali diſſerit. V. Diuinã vltioné notat, & ex Ezechielis quadã viſione colligit. *Ibi. ſer. 33. p. 342. & ſequent.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. in ſolemnitate Annũciationis glorioſiſſimæ ſemper Virginis Mariæ ſermo, in illud, *Nemo aſcendit in cælum, niſi qui de cælo deſcendit, Filius hominis, qui eſt in cælo.* Agit de nominis cœli varijs acceptionibus, de gradibus deſcenſionis Chriſti & aſcenſionis eiuſdem, de modo quò deſcendere atque aſcendere habemus. *Tom. 1. à pag. 116. ad pag. 119.*

B. IVONIS CARNOTENSIS ſermo de Annunciatione B. Mariæ. I. Quàm ſit diuinum cõtra iura naturæ Virgini conceptum dare, & per mortem carnis aſſumptæ, mortalem ſubſtantiam ad immortalitatis gloriam reuocare, oſtendit II. Virginem Mariam cæli portam nũncupat, per quam Deus deſcendit ad homines, vt eis aſcenſum præberet ad cœlum. III. Conceptionem Chriſti omni corruptione carentem declarat. IV. Matris virginalem integritatem ſacris exemplis comprobat. V. Contentum in hoc conceptu coniunctionis Chriſti & Eccleſiæ magnũ & mirabile ſacramentũ pandit, cuius cõiunctionis thalamus, vterus virginalis extitit. VI. Vt Chriſto conformemur hortatur. *Tom. 1. Auctar. Bibliot. Patrum col. 825. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI in Annunciatione B. Virginis Mariæ ſermo. I. Deiparam à carnis colluuione dicit immunem, & ab omni peccati labe extraneam. II. Ideo ad Virginem Angelum docet miſſum, quoniam Angelis ſemper eſt cognata virginitas. III. Quaſdam alias rationes legationis Angelicæ breuiter tangit. IV. Salutationem & colloquium Angeli præclaris conceptibus illuſtrat. V. Fidem, humilitatem, aliaſque Ancillæ Domini virtutes celebrat. VI. Incarnationis myſterium paucis declarat. *Part. 2. à pag. 627. ad col. 630.*

S. ODILONIS ABBATIS ſermo de Incarnatione Dominica. I. Ex dictis Maiorum oſtendit, vtriuſque Teſtamenti Patres, licet locis & temporibus diuiſos, vnanimiter ſenſiſſe de Aduentus Dominici gloria. II. Humilitatem virginis miratur. III. Nomen Mariæ interpretatur. IV. Cur Gabriel à Deo

Digitized by Google

miſſus ſit, rationem reddit. V. Deipa-
ram maris ſtellam pluribus demonſtrat.
*Biblioth. Cluniacenſis ſerm. 4. 5. Odilon. col.
381. & ſequentibus.*

B. Theodori Stvditæ ſermo in Annunciationem primus. Tractat de corporata Domini noſtri Ieſu Chriſti Oeconomia, agitandiſque ſpiritalibus ferijs: & vt pro alijs deprecemur hortatur. *Tom. 2. Auctarij Biblioth. Patrũ. Catech. 64. col. 1343. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Virginitatem præclaris encomijs celebrat. II. Qua prærogatiua affectæ ſunt virgines, perpendit. III. Diaboli artes & facinora prodit. IV. Virginitatis cuſtodiam ſuadet, eamque theſaurum nominat. *Ibidem, Catech. 65. col. 1344.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus, in illud Iſaiæ, *Egredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet.* Ex his verbis tria colligit pro conceptione Domini noſtri, nimirum, concipientis dignitatem, concepti excellentiam, & conceptionis vtilitatem. Quantùm ad primum oſtendit virginem ſpecioſam eſſe propter candorem virginitatis, ruborem charitatis, rectitudinem ſanctitatis, benignitatem humilitatis, flores deſiderabilium morum, & folia dulcium verborum: gratioſam, quia hæc virgo virga myſtica mare mundi nobis diuiſit, aquam gratiæ de petra eduſpiritaxit, mel deuotionis dedit, diabolũ ſuperauit, diuinam clemẽtiam imperrauit, & de manu inimicorum nos liberauit: glorioſam, quia floruit ſine humore, fronduit ſine corruptione, & parturiuit ſine læſione. Quantùm ad ſecundum, Chriſtum florem dicit, cuius pulchritudo ſanctitas, cuius odor benignitas, cuius effectus ſanitas. Quantùm ad tertium, conceptionis Dominicæ vtilitatem omnium peccatorum deſtructionem eſſe teſtatur. *Tom. 16. ſerm. feſtiuis fol. 34. col. 2. 3.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in illud, *Benedicta tu in mulieribus, &c.* B. Virginem benedictam demonſtrat à Deo Patre, quia in eodem Filio ſecum communicat: à Filio, quia dignum habitaculum ei præparat: à Spiritu-ſancto, quia eius operatione Saluatorem mundi generat: ab Angelis, quia eorum vitam in terra inchoat, eorum ruinam reparat, allocutionibuſque eorum ſe humiliat: à peccatoribus, quia eos de anguſtia liberat, in periculis adiuuat, & de peccatis veniam impetrat: à iuſtis, quia illos exaudit in precibus, liberat in tentationibus, & augmentat gratiam in virtutibus: à mulieribus, quia eas ab inimicis eruit, quo-ad virum excuſat, & quo-ad Deum honorat: ab omnibus denique creaturis, quia eas à coinquinatione præſeruat, earum creatorem lactat, & in ſtatum priſtinum renouat. *Ibidem col. 3. & 4.*

APRILIS.

FESTVM SANCTI GEORGII Martyris.

xxiii. Aprilis.

B. P. Damiani ſermo de S. Georgio Martyre. I. Georgius iuxta nominis ætymologiã terræ cultor dicitur. II. Miles ſtrenuus in vtraque militia carnali & cœli nominatur. III. Diocletianus vituperio afficitur. IV. B. Martyris varia ſupplicia recenſentur. V. Bonorum ac malorum diſcrimen in ſeparatione maris ab arida in mundi exordio facta, notatur, per mare malos intelligens, & per aridam bonos. VI. B. Georgij virtutes laudibus efferuntur. VII. Aaron veſtimenta myſticè exponuntur. VIII. Qualiter adhuc infirmi ad Martyrum conſortium

Digitized by Google

pertinemus, docetur. *Tom. 2. Serm. 13.* A *pag. 175. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in ſolemnitate S. Georgij Martyris. I. Quòd homo ad aliquid difficile perficiendum allicitur mercede, exemplo, & ratione. II. Quòd ſola obedientia ſit quę hominem iacentem erigit, iuſtum cuſtodit, & innocentem dirigit. III. Quòd arduum cùm ſit quotidie crucem ferre, & poſt Dominum ambulare ipſe Dominus ad hoc nos mercede allexerit, exemplo prouocauerit, & ſapienter fide erudierit. IV. Quòd B. Georgius propugnator eximius extiterit. V. Quòd Sanctorum mors pretioſa ſit, peſſima verò mors peccatorum. VI. Quòd ſit duplex B mors ſpiritualis vna bona, altera mala. VII. Quòd Sãctus Martyr mortuus fuerit ſæculo, vt viueret in Chriſto. VIII. Quòd iſtius viri ſacrificium ſit oblationibus innocentis Abel præferendum. IX. Quòd religioſa veneratione ſit dignus, ob martyrium pro Chriſto viriliter perpeſſum. *Part. 2. à pag. 636. ad pag. 639.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in feſto S. Georgij, in illud Luc 9. *Si quis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum.* Ad eundum poſt Chriſtum hortatur, & quę ſint ad hoc neceſſaria demõſtrat. Quantùm ad primum, docet quàm ſint pauci, qui Chriſtum ſequantur: quàm ſit in hominis voluntate ire poſt ipſum, & quàm ſit hac in re magna Dei erga mortales bonitas. Quantùm ad ſecundum, C tria probat neceſſaria euntibus poſt Chriſtum, quæ ſunt propria voluntatis abnegatio, carnis mortificatio, & Saluatoris imitatio: abneganda eſt autem propria voluntas quia confundit, in manu inimicorum adducit, & de inferno eripit; carnis verò mortificatio aſſumẽda, cruxque ferenda in corde, in fronte, ac in toto corpore; Chriſti denique imitatio habenda in charitate, in humilitate, & in benignitate. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 35. col. 2.*

FESTVM SANCTI MARCI Euangeliſtæ.

xxv. Aprilis.

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus, in illud Epheſ. 3. *Mihi enim, omnium Sanctorum minimo, data eſt gratia hæc, &c.* Imprimis probat B. Marcum ideò diuinam gratiam attraxiſſe, & humilitate fuiſſe plenum quòd ſe vacuum eſſe credebat. Deinde oſtendit B. hunc Euangeliſtam quatuor modis ſe feciſſe minimum, videlicet, per confeſſionem propriæ culpæ: per ſimplicitatem propriæ vitæ: per contemptum humanæ pecuniæ, & per abnegationem propriæ perſonæ. *Tom. 3. Serm. de Sanctis pag. 243. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud Pauli ad Timoth. 4. *Opus fac Euangeliſtæ, miniſterium tuum imple.* Primo docet opus Euangeliſtæ eſſe in Chriſtum credere, ipſum prædicare, prædicata in ſcripturam redigere, & ſeipſum in mortem pro Euangelio tradere, ſicque doctrinam ſuam morte confirmare. Secundò verum Chriſti miniſtrum ordinari ad ſeipſum, exterius munditiâ carnis, interius modeſtia mentis: ad Deum, per intelligentiam in agendis, & per patientiam in periculis tolerandis: ad proximum, beneuolentia voluntatis, vt ex propoſito nullum lædat, & beneficio charitatis, vt omnibus pro poſſe ſubueniat. *Ibidem pag. 245. & ſequentibus.*

B. P. DAMIANI ſermo primus de S. Marco Euangeliſta. I. Quatuor Euangeliſtæ fluminibus Paradiſi aſſimilantur, & B. Marcus Gehon dicitur. II. S. Euangeliſta leoni comparatur. III. Cur Iſaias pro Malachia à B. Marco citatus ſit, docetur. IV. Euangelium ab ipſo ſcriptum laudatur. V. Eius acta recenſentur. VI. Cur Magiſtri ſui B. Petri laudes omnino tacuerit, inquiritur. VII. Humilitas & propriæ laudis ſuppreſſio commendantur. VIII. Concordia S. Marci-

cum aliis Euangeliſtis demonſtratur. IX. Quadriga Aminadab, de qua Cant. 6. myſticè exponitur. X. Quatuor Euangeliſtæ per quatuor circulos aureos arcæ intelliguntur. XI. Prædicatoris officium deſcribitur. XII. B. Marcus circulo aureo ſimilis perhibetur. *Tom. 2. ſerm. 14. à pag. 177. ad pag. 181.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. B. Marci geſta recolit. II. Cur B. Petri filius dicatur, rationem reddit. III. Alexandrinæ Eccleſiæ laudes prædicat. IV. Nomen huius S. Euangeliſtæ interpretatur. V. Nullum Euangeliſtarum in eo, quem ſortitus eſt, tumulo perſeuerasse, ſed tranſlatum eſſe notat. VI. B. Marcum ſidus aureum toto Orbe præclarum ac conſpicuum nuncupat. *Ibidem ſerm. 15. pag. 181. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, de eodem. I. Cur Alexandrina Eccleſia, ſedes Apoſtolica nominetur, vel ſedes B. Petri, cum ipſe Apoſtolorum Princeps nunquam cathedram in Alexandria tenuerit, nec illic ſuam præſentiam exhibuerit, inquirit & quæſtioni ſatisfacit. II. B. Petri & Marci amorem ſingularem declarat. III. Venetiam ob S. Marci reliquias beatam prædicat. *Ibidem ſerm. 15. pag. 182. & ſequent.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto S. Marci Euangeliſtæ. Multa complectitur. I. Summæ eſſe dementiæ aut Prophetarum vocibus, aut Apoſtolorum teſtimonio repugnare, etſi non vocibus, tamen vitâ & actibus. II. Veritatem nullo teſtimonio indigere, cùm habeat teſtimonium in ſe. III. Veritatem omnium fortiſſimam exiſtere. IV. B. Marcum veritatis teſtem & præconem, per Angelum volantem, habentem Euangelium æternum, de quo Apocal. 14. figuratum eſſe. V. Ezechielis viſionem capite primo deſcriptam, in Euangeliſtis perfectè fuiſſe completam. VI. B. Marci quamplurima merita & encomia. VII. Pluribus de cauſis quærenda eſſe Sanctorum ſuffragia. VIII. Leonis faciem B. Marcum exprimere. IX. B. Euangeliſtæ tutiſſimam protectionem & efficax auxilium. *Part. 2. à pag. 639. ad pag. 642.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus de S. Marco Euangeliſta, in illud, *Pater meus agricola eſt.* Quatuor agros enumerat, quos Pater æternus colit, mundum videlicet, Chriſtum, iuſtum, & cæleſtem Paradiſum. Primum colit, multiplices creaturas in eo ſeminando: eadem ſemina multiplicando nè ſata deficiant, conſeruando, & zizania ſuperuaſcentia extirpando. Secundum, omnes virtutes in ipſo ſeminando: gratiarum aquis irrigando, ipſum fodi permittendo: ac fimum ſputorum & opprobriorum poni dimittendo. Tertium, fructificationem vitiorum extirpando, aratro contritionis ſcindendo: ſemina virtutum mittendo, & aquis lachrymarum irrigando. Quartum, malas herbas ſiue dæmones eradicando, arbores pulcherrimas, id eſt, ordines Angelorum in eo plantando: lilia virginum, roſas martyrum, & violas confeſſorum inſerendo: & fluminibus gaudiorum aſpergendo. *Tom. 16. ser feſt. fol. 35. col. 2. & 3.*

Eiuſdem ſermo ſecundus; vnde ſupra, in illud Ioan. 16. *In domo Patris mei manſiones multæ ſunt.* Sex manſiones diſtinguit. In prima habitant Seraphim, Cherubim, & Throni, continetque calorem, ſplendorem, & quietem. In ſecunda inueniuntur Principatus, Dominationes, & poteſtates: & Regi exhibetur reuerentia, dantur Regis imperia, & adſunt milites exercentes prælia. In tertia adſtant virtutes, Archangeli & Angeli: & Regis declaratur maieſtas atque potentia, reuelantur eius ſecreta, ipſiuſque nuntiatur voluntas. In quarta ſunt milites ſiue Martyres, quorum fortitudine defenſatur Eccleſia, ipſi enim pugnant pro amore, pro doctrina, & & pro iuſtitia. In quinta ſedent ſapientes Confeſſores, quorum conſilijs gubernatur Dei monarchia. In ſexta manent Domicelli & Domicellæ, ſiue vtriuſque ſexus Virgines intaminatæ, quarum pulchritudine cælum deco-

Digitized by Google

ratur. Inſuper ſex proponit, quæ A nos debent mouere vt curramus ad domum iſtam, & ſunt ipſius magnitudo, pulchritudo, gloriæ abundantia, lætitia, laus continua, & æternitas. *Ibidem col. 3. & 4.*

MAIVS.

FESTVM SS. APOSTOLORVM Philippi & Iacobi.

1. Maij.

S. AVGVSTINI ſermo in Euangelium hodiernum. I. Quo pacto Christus bonos & malos deſerat, & ad ſuos veniat, cùm vbique permaneat, exponit. II. Chriſtum ſic exinanitum probat, vt formam ſerui accipiens, Dei formam non amiſerit. III. Incarnationis myſterium claiè explicat. IV. Arianorum obiectionibus Chriſti Diuinitatem negantium occurrit & reſpondet. V. Verbi Patris æternum ſplendori aſſimilat. VI. Cur caro Chriſti religioſè & fideliter à Chriſtianis adoretur, rationem reddit. *Tom. 10. ſerm. 58. de verbis Domini fol. 47. & ſequent.*

B

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de SS. Phillipo & Iacobo Apoſtolis, in illud Dauidis, *Nimis honorati ſunt amici tui Deus.* Imprimis Apoſtolos commendat ab excellentia ſanctitatis, qua fulſerunt in via: & ab altitudine poteſtatis, qua præſunt in patria. Deinde docet amicitiam Diuinam acquiri per puritatem innocentiæ, afflictionem veræ pœnitentiæ, amorem obedientiæ, donum patientiæ, & munera miſericordiæ, ſic fecerunt iſti SS. Apoſtoli, quos imitari debemus, vt ad eorum beatitudinem poſſimus peruenire. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 246. & ſequent.*

C

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra, in illud Pſal. 33. *Venite filij audite me.* De vocatione Apoſtolorum differit, & docet nos cum iſtis Apoſtolis venire debere. I. Ad Diuinam reuerentiam, Eccleſias frequentando. II. Ad Diuini legi geſtationem, præcepta ſeruando. III. Ad malorum omnium tolerantiam, Chriſtum ſequendo. IV. Ad paupertatis eminentiam, temporalia contemnendo. V. Ad præmij excellentiam, ad patriam aſpirando. *Ibidem pag. 247. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI in feſto Apoſtolorum Philippi & Iacobi ſermo. I. Agrum Eccleſiæ deſcribit. II. Animam vineam dicit. III. De remuneratione bonorum iuxta vniuſcuiuſque meritum: & pari punitione malorum diſſerit. IV. SS. Apoſtolorum Philippi & Iacobi labores, merita, & gloriam pluribus commendat, eoſque luminaribus perlucidis aſſimilat. ; vbi multa de æterna fœlicitate. *Part. 2. fol. 642. & ſequentibus.*

FESTVM SANCTI ATHANASII Epiſcopi & Confeſſoris.

11. Maij.

S. GREGORII NAZIANZENI in laudem magni Athanaſij Archiepiſcopi Alexandrini oratio diuerſa eaque præclara complectens, & demonſtrans. I. Virtutes omnes in Athanaſio reperiri. II. Iuſtos Deo ſemper viuere. III. Virtutem commendare idem eſſe, ac Deum laudare. IV. Solis egregiam cum Deo collationem. V. Veræ beatitudinis, & extremæ miſeriæ diſcrimen. VI. Virtutum S. Athanaſij encomium. VII. Pios viros laudibus proſequendos. VIII. Geſtorum huius ſancti Epiſcopi ab infantia ad vitæ extremum narrationem. IX. Veræ ſucceſſionis Eccleſiaſticæ notas. X. Adulte-

Digitized by Google

rinorum Præſulum vituperium. XI. Antiſtitum, munere quod profitentur, dignorum conditiones requiſitas. XII. S. Athanaſij merita, dotes, & præconia. XIII. Magni huius Antiſtitis cum varijs hæreticis certamen. XIV. Non facilè condemnandum proximum, quamuis improbum. XV. Iuſtorum in hac vita afflictiones. XVI. Calamitatum patientiſſimi Iob delineationem. XVII. Eremitarum & Cœnobitarum deſcriptionem. XVIII. Hæreticorum prætextus. XIX. Prælatorum ignorãtiam redarguendam. XX. In reditu S. Athanaſij ab exilio, aduentus Chriſti in Hieruſalem expreſſam imaginem. [illegible] Athanaſij manſuetudinem & in iudicando integritatem. XXII. Iuliani Apoſtatæ in Eccleſiam perſecutiones. XXIII. Fidei Chriſtianæ Sanctiſſimęque Trinitatis confeſſionem. XXIV. B. Athanaſij varia nomina & epitheta. *Tom. 1. Orat. 21. à pag. 373. ad pag. 397.*

FESTVM INVENTIONIS S. CRVCIS.

III. Maij.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium hac die habita. I. Textum exponendo percurrit. II. Carnalem & ſpiritalem hominis generationem explicat. III. Chriſti aſcenſum in cœlum diſcutit. IV. Peccatores ſerpentibus aſſimilat. V. Homines ad Dei amorem incitat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. à col. 91. ad col. 94.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de Inuentione S. Crucis, in illud Prouerb. 3. *Lignum vitæ eſt his, qui apprehenderint eam.* Agit de triplici vita hominis, naturali videlicet, ſpiritali, ac æternali: & de triplici ligno vitæ Paradiſi terreſtris, mũdi cœleſtis, & Paradiſi ſupercœleſtis. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 249. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Math. 7. *Omnis qui quærit, inuenit.* I. Docet vanum eſſe inuenire tẽporalem A theſaurum, & proſperitatem mundanam. II. Malum eſſe inuenire peccatum, contra Deum & proximum perpetratum. III. Bonum eſſe & multùm vtile inuenire Crucis Dominicæ lignum. [illegible] *pag. 251. & ſequent.*

B. P. DAMIANI ſermo de Inuentione S. Crucis. I. Quòd cùm vbique titulum diuinæ victoriæ cernimus erectũ, ſignum ſit diabolum vbique eſſe proſtratum. II. Quòd per lignum ſerui facti, per lignum ſimus libertati priſtinæ reſtituti. III. Quòd non ſit ſacri eloquij pagina, quæ Crucis myſterium non redoleat. IV. Quòd crux ſit Chriſti & B Chriſtianorum palma, cuius fructus colligimus. V. Quòd arca Teſtamenti Eccleſiæ extiterit figura, ſicut virga Aaron typus Sacroſanctæ Crucis. VI. Quanta ſit Chriſti erga nos charitas. VII. Quàm pertimeſcendus conuerſis in peccata relapſus. VIII. Qualiter caro noſtra auſteritate & pœnitentiâ caſtiganda. IX. Qualis crux nobis ferenda. *Tom. 2. ſerm. 18. à pag. 190. ad pag. 194.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in Inuentione S. Crucis. Tria docet. Chriſtũ in quinque maximè ſuum oſtẽdiſſe nobis amorem in Cruce, dilexit ſiquidem nos pluſquam ſuam matrem, cuius dolorem pro nobis contempſit: pluſquam C proprium ſanguinem, quem pro noſtra ablutione fudit; pluſquam animam, quam pro noſtra redemptione poſuit: pluſquam vitam ſuam, quam vt nos viuificaret dedit: pluſquam corpus proprium, quod percutienti, ne homo percuteretur, appoſuit. II. Chriſtum in Cruce quinque bona feciſſe, ab inferno enim nos liberauit, virtutem peccati debilitauit: diabolum expugnauit: mortem ſuperauit: cœlumque reſerauit. III. Chriſtum in Cruce quinque demonſtraſſe, in quibus ipſum imitari debemus, nimirum in charitate, humilitate, obedientia, patientia, & manſuetudine. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 35. & ſequent.*

Digitized by Google

FESTVM S. IOANNIS Apoſtoli ante portam latinam.

vi. Maij.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Ioannis ante portam latinam, in illud, *Vidit illum diſcipulum quem diligebat Ieſus, &c.* S. Apoſtolus commendatur ab humilitate, à Dei charitate, à Chriſti familiaritate, ab amoris ſuauitate, à ſapientiæ profunditate, & à teſtimonij veritate. Nouem enumerantur neceſſaria & ſufficientia ad ſalutem, quæ ſcriptura Chriſti diſcipulos docet, nimirum à malo diſcedere, de præteritis malis iuſtitiam facere, bonum cognoſcere, in bono delectari, bene operari, in omnibus bene conuerſari, in cunctis operibus rectam intentionem habere, in omnibus bonis humiliari, & regno Dei approximari. *Tom. 16. Serm. feſt. fol. 36. col. 1.*

IVNIVS.

FESTVM S. BARNABÆ Apoſtoli.

xi. Iunij.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Act. 11. *Barnabas erat vir bonus, plenus Spiritu ſancto.* Oſtendit B. Barnabam habuiſſe interiorem perfectionem, & perfectam conuerſationem exteriorem. Illa conſiſtit in cognitione veritatis, & dilectione bonitatis: iſta in actuum vtilitate, & morum grauitate. Inſuper docet bonum per participationem dici de creatura ſex modis, videlicet ex rei veritate, ex genere ſeu exiſtentia, ex debita circumſtantia, ex rationis directione, ex merito ſiue ex gratia, & ex gloria. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 36. col. 1. & ſequent.*

FESTVM S. ANTONII DE Padua Confeſſoris.

xiii. Iunij.

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Antonio Paduano, in illud Geneſ. 43. *Iſte eſt frater veſter paruulus, de quo dixeratis mihi?* Imprimis B. Antonium cõmendat ab excellentia ſanctitatis qua intus ardebat in anima: à contemptu mundanæ ſublimitatis, ſiue ab amore propriç vilitatis, quam exteriùs oſtendebat in vita: & à celebri gloria nominis, qua cunctis innoteſcit in fama. Deinde paruulorum proprietates in Sancto iſto Confeſſore agnoſcit & comprobat. Dicuntur autem ad diſcendum dociles, ad obediendum flexibiles, ad amandum habiles, ad indulgendum faciles, & ad dona ſiue munuſcula promptiores: ſicque veritati in nullo reſiſtunt, imperiis non repugnant, charitati non obſtant, pietati non contradicunt, nec donis derogant. *Tom. 3. ſer. de Sanctis pag. 252. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Sap. 7. *Inuocaui, & venit in me Spiritus ſapientiæ.* Oſtendit B. Antonium ſapientiam in ſe habuiſſe omnium antiquorum, videlicet. I. Angelorum, quæ conſiſtit in miniſtrando. II. Patriarcharum, quæ eſt ſimilis ſapientiæ viatorum. III. Prophetarum, quorum eſt præuidere futura & nunciare. IV. Apoſtolorum, quæ ſimilitudinem habet cum ſapientia mercatorum. V. Martyrum, quæ eſt ſicut ſapientia bellatorum. VI. Confeſſorum, ſiue Doctorum, quæ eſt ſapientia magiſtrorum. VII. Virginum, quæ con-

Digitized by Google

ſiſtit in fugiendo mala, & hominum conſortia. *Ibidem pag. 253. & ſequentibus.*

FESTVM S. BASILII MAGNI Epiſcopi & Confeſſoris.

xiv. Iunij.

S. Ephrem Syri encomium in Sanctum ac Magnum Baſilium. I. Quàm omnibus virtutum numeris S. Baſilius fuerit expletus, variiſque laudum præconiis ac miraculis effulſerit, docetur. II. Arieti diuerſis coloribus exornato pulchrè aſſimilatur. III. Eius varia epitheta referuntur. IV. Veſtis myſtica ex pulcherrima lana huius rationalis ouis, virtutum diſtincta coloribus conficitur. V. S. Baſilius & quadraginta Martyres inter ſe conferuntur. VI. Conſtantia B. Baſilij laudatur. VII. Quomodo rationis ac ſenſus expertia ſimul cum Beato iſto viro pugnauerint, demonſtratur. VIII. Conſubſtantialitas Sanctiſſimæ Trinitatis miraculi expoſitione comprobatur. IX. S. Baſilij auxilium deſideratur. *Tom. 3. à pag. 722. ad pag. 726.*

S. Gregorii Nazianzeni fuſiſſima oratio funebris in laudem Baſilij Magni Cæſarienſis Archiepiſcopi. Varia eaque præclara complectitur. I. Quàm difficile ſit & arduum huius S. Viri encomium. II. Parentum Baſilij laudem & pietatem. III. Martyrij ſtatuta & leges. IV. Miraculoſam quamdam ceruorum venationem. V. Parentum fœlicitatem plurimos filios eoſq; bonos habentium. VI. Prophanam doctrinam non eſſe improbandam. VII. B. Baſilij vitam à prima ætate ad vltimam. VIII. Athenienſium & Armeniorum mores. IX. Superni amoris legem, & amoris corporum diſcrimen. X. Societates malorum vitandas. XI. Baſilij magni & Gregorij Nazianzeni mutuam amicitiam. XII. Magni Baſilij ſcientias abſolutiſſimas. XIII. Antiſtites munus Eccleſiaſticum appetentes redarguendos. XIV. Præ- A latorum electiones earumque conditiones. XV. Arrij impietatem. XVI. Sancti Baſilij zelum, & erga Sanctiſſimam Trinitatem fidem animique ſinceritatem. XVII. Diuitum in annonæ penuria crudelitatem. XVIII. Baſilij cum Ioſeph, Patriarcha collationem. XIX. Veri & digniſſimi Antiſtitis virtutes. XX. Baſilij aduerſus hæreſes & hæreticos certamina & inſignes victorias. XXI. Valentis diram in Orthodoxos perſecutionem. XXII. Modeſti Imperatoris Præfecti audaciam, & Baſilij Magni virtutem, ſapientiam, & pro Chriſtiana fide conſtantiam. XXIII. Viri iuſti ſanctam audaciam. XXIV. S. Baſilij ante mor- B tem miracula. XXV. Eius virtutes præclaras. XXVI. Virginitatis encomia. XXVII. Solitariæ vitæ, cum ea quæ ſocietate gaudet conciliationem & permixtionem. XXVIII. Eleemoſynarum laudes. XXIX. S. Baſilij cum ſole comparationem. XXX. Operum & librorum huius S. Viri commendationem. XXXI. Ipſius cum ſummis viris Adam, Enos, Enoch, Noë, Abraham, Iſaac, Iacob, Ioſeph, Moſe, Aaron, Ioſue, Samuel, Dauid, Helia, Ioanne Baptiſta & aliis collationem. XXXII. S. Baſilij funus. XXXIII. Varia eius epitheta & nomina. *Tom. 1. Orat. 20. à pag. 316. ad pag. 373.*

B. Theodori Stvditæ ſermo Catechet. in D. Baſilij memoriam. C Differit de virginitate, de Virginum laude, ac de contemplatione quæ eſt integritatis & puritatis præſidium. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patrum ſerm. 35. col. 1318.*

FESTVM SANCTI IOANNIS Baptiſtæ.

xxiv. Iunij.

S. Ambrosii ſermo primus de S. Ioanne Baptiſta, in Euangelium hodiernum. I. B. Ioannis Natiuitatem mirabilem, cum ipſius mirabiliori morte

confert. II. Ipſum orationis filium nominat. III. Natiuitatem Præcurſoris aliquid habere ſimile natiuitati Domini Saluatoris demonſtrat. IV. Ipſum, etiam in vtero Prophetam, & nondum natum Chriſti Præcurſorem agnoſcit. *Tom. 5. ſerm. 7. de Sanctis col. 136. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de prærogatiua S. Ioannis Baptiſtæ. I. Nomen eius celebrat ac nominis ipſius vim linguas mutorum reſoluentem exprimit. II. Ioannem non ſolùm vocem ſed clamantis vocem eſſe declarat. III. Præcurſoris magnitudinem & excellentiam oſtendit. *Ibidem ſerm. 8. de Sanct. col. 137. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius de vita S. Ioannis Baptiſtæ. Docet. I. Scripturam Diuinam Diuumque Ioannem ſemper loqui & clamare. II. Quomodo ſit via Domini mundanda, exæquanda, & componenda. III. S. Præcurſoris virtutes, humilitatem, fidem, & abſtinentiam. IV. B. Ioannis Baptiſtæ indumenta, & mortis genus myſteria præ ſe ferre. V. Adulterium execrandum eſſe: caſtitatem verò ſolicitè cuſtodiendam. *Ibidem ſerm. 9. de Sanct. col. 138. & ſequent.*

S. AVGVSTINI ſermo primus in feſto natiuitatis S. Ioannis Baptiſtæ. I. Cur celebretur dies natalis S. Præcurſoris, cauſam profert. II. B. Ioannem Baptiſtam veteris Teſtamenti & legis formam in ſe prætuliſſe oſtendit. III. Mundum & populum gentilium, deſerto in quo Baptiſta clamabat, aſſimilat. IV. Quare Ioannes ante Chriſtum præmiſſus fuerit, explicat. V. Quid ſit inter verbum & vocem diſcutit. VI. Quid ſit quòd B. Ioannes vocem ſe eſſe dixerit, inquirit. VII. Baptiſtæ prærogatiuas laudibus celebrat. VIII. Quid ſit illud Euangeliſtæ Matthæi. *A diebus Ioannis regnum cælorum vim patitur &c.* exponit. IX. Abſtinentiæ & crucis duo genera refert. *Tom. 10. ſerm. de Sanct. 20. fol. 265.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Virginem cum Elizabeth confert. II. Chriſtum fontem dicit, de cuius plenitu-

A dine omnes accipiunt. III. Docet ideò nos celebrare natalem Ioannis ſicut & Chriſti, quòd vtraque natiuitas ſit plena myſterio: illa quidem myſterio humilitatis noſtræ, iſta autem myſterio altitudinis noſtræ. IV. Cur Chriſtus ante ſe præmiſerit Ioannem, lucernamque illum nuncupauerit. V. In Præcurſore legem veterem figuratam agnoſcit. VI. Vt hanc ſanctam feſtiuitatem nõ ſolùm corporali, ſed etiam ſpiritali cum gaudio celebremus, adhortatur. *Ibid. ſerm. 21. de Sanct. fol. 265. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Theſaurum in Zacharia reconditum inuenire conatur. II. Parentum B. Ioan-

B nis virtutes & merita laudibus effert. III. S. Præcurſoris encomia laudeſque celebrat. IV. B. Ioannem in vtero matris exultantem, & ad cœlum antequam terram tangeret peruenientem miratur. *Ibidem ſerm. 22. de ſanct. fol. 266.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Chriſtum dicit magiſtrum: alios verò huius magiſtri miniſtros. II. Quæſtionem proponit, & ſoluit, quare natalem B. Ioannis Baptiſtæ potiùs celebremus, quàm cuiuſlibet Apoſtoli, vel Martyris, vel Prophetæ, vel Patriarchæ. III. Cur idem Ioannes diſcipulos habuerit, quærit. IV. B. Ioannem cùm Chriſto Domino confert. V. Baptiſtæ humilitatem

C commendat. VI. Baptiſmatis Chriſti rationem affert. VII. Chriſtum ſolem nominat. *Tom. 10. ſerm. 23. de ſanctis fol. 266.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium, *Fuit in diebus Herodis regis Iudææ ſacerdos quidam, nomine Zacharias, &c.* Varia docet. I. Cur Ioannes Baptiſta pluſquam Propheta dictus ſit. II. Quare de Sacerdotali proſapia ortus. III. Cur maluerit in ſpiritu vocatis in deſertum populis noui Teſtamenti ſacramenta prædicare, quàm ad ſe venientibus in templum, glorioſiſſimo illo tunc temporis ſacerdotij veteris officio præeſſe. IV. Quare Zacharias Sacerdos de vice & genere Abia fuerit, qui octauo

Digitized by Google

in ſortium diſtributione 1. Paralip. 24. ponitur, rationem profert & myſteriũ aperit. V. Quanta fuerit parentum. Baptiſtæ ſanctitas. VI. Cur ſterili matre & vtroque parente prouectioris ætatis Ioãnes naſcitur. VII. Quàm conuenienter electum ſit tempus, in quo præcurſoris Domini natiuitas, & virtus futura nunciaretur. VIII. Quomodo Angelus temporis ſtatu, & loci ſitu in quo apparuit, gratiæ quam euangelizare venerat, teſtimonium perhibuerit. IX. Quænam fuerit Zachariæ oratio. X. Quod-nam ſit ſub Ioannis nomine contentum myſterium. XI. Quàm magnus coram Domino & hominibus S. Baptiſta extiterit. *To.7. Homi. Æſti. de Sãct. à col. 96. ad col* 101

Eiuſdem homilia in die ſancto natiuitatis D. Ioannis Baptiſtæ, in Euangelium, *Elizabeth impletum eſt tempus pariendi, &c.* I. Natiuitatis S. Ioannis Baptiſtæ encomia celebrat. II. Præcurſoris ortum cum Chriſti natiuitate pluribus confert. III. Temporis, quo Baptiſta natus eſt, myſterium pandit. IV. Eius natiuitatem aduentus Dominici & gratiæ quam prædicare veniebat expreſſiſſe ſimilitudinem oſtendit. V. Textum & huius natiuitatis circumſtantias myſticè interpretatur. VI. Diem circumciſionis cum die Dominicæ reſurrectionis comparat. VII. Canticum Zachariæ breui expoſitione perſtringit. *Ibidem Homil. Æſtiual. de ſanctis Homilia vltima à col.* 180. *ad col.* 183.

S. Bernardi ſermo primus in natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, de lucerna ardente & lucente. I. Sacros fidelium conuentus laudat. II. Quo pacto tantùm lucere ſit vanum, tantum ardere parum, ardere verò & lucere perfectum, demonſtrat. III. B. I. Baptiſtam lucernæ pluribus aſſimilat. IV. Eundem comprobat ardentem in ſeipſo vehementi auſteritate conuerſationis: erga Chriſtum intimo quodam & pleno feruore deuotionis: & erga peccantes proximos conſtantia liberæ increpationis. V. Ipſum lucentem agnoſcit, luxiſſeque oſten-

A dit exemplo, digito, & verbo. VI. Præcurſoris auſteritatem commendat: & mundanam voluptatem atq; vanitatem condemnat. VII. Feruorem & zelum erga peccantem proximũ Baptiſtæ exemplo ſuadet. VIII. Chriſtum Dominum tanquam Deum, tanquam ſponſum, & tanquam agnum veniſſe probat, ſicut Baptiſta ſanctus præmonuerat. *A col.* 215. *ad col.* 219.

Eiuſdem ſermo ſecundus, ipſi forſitan falsò adſcriptus, de priuilegiis B. Ioãnis Baptiſtæ. Imprimis Sancti Præcurſoris merita pręclaris laudibus effert, & ſibi ſimilem non habere teſtatur. Deinde ingredi aggreditur virtutum inſignia,
B gnia, quæ Deus Maieſtatis in amico ſuo glorioſa glorificatione ſignauit: eiuſque decem honores & prærogatiuas enumerat, ac fusè pertractat. Primus honor dicitur gloria in annunciatione natiuitatis huiuſce pueri. Secundus, ſanctificatio ipſius in vtero matris. Tertius, excellentia in exultatione. Quartus, gaudiũ in natiuitate. Quintus, ſingularitas in conuerſione & cõuerſatione. Sextus, nouitas in prædicatione. Septimus, dignitas in baptiſmate. Octauus, prima reuelatio de Trinitate. Nonus, teſtimonium veritatis. Decimus, aſſertio matris Eccleſię. Denique ipſum, Patriarcham, Prophetam, Angelum, Apoſtolum, Martyrem, Virginem &c. nominat. *A col.* 1684. *ad col.* 1691.

S. Bonaventuræ ſermo primus de S. Ioanne Baptiſta, in illud Iſaiæ,
C 49. *Dedi te in lucem Gentium.* Domini Pręcurſorem luci aſſimilat; Ipſe enim eſt natura impaſſiua, nulli paſſioni ſuppoſita: debilium confortatiua & viſus directiua: arguitiua ſiue rerum occultarum manifeſtatiua: & inflammatiua ſeu calefactiua per radiorum repercuſſionem, & multitudinem: D. autem Ioannes Baptiſta per mentis & carnis integritatem, & eam quam ſemper ſeruare ſtuduit virginitatem, paſſiones atque concupiſcentias repreſſit: exemplis & operibus ad pœnitentiam populos animauit: homines iniquos & peccatores grauiter re-

Digitized by Google

darguit: verbis & factis proximorum corda inflammauit. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. pag. 255. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Euangelij, *Ioannes eſt nomen eius.* Præcurſoris Domini merita celebrat & ex quatuor commendat, nimirum ex parte abundantiſſimæ gratiæ, quam accepit: ex parte humilis conſcientię, per quam vilia de ſe ſenſit: ex parte auſteritatis & pœnitentiæ, quam ſemper portauit: & ex parte zeli iuſtitiæ, pro qua mori non timuit. *Ibidem fol. 257. & ſeq.*

S. P. Chrysologi ſermo primus de annunciatione & conceptione S. Ioannis Baptiſtæ. I. Zacharię ſilentium eiuſque rationes diſcutit. II. Humani & Diuini ſermonis diſcrimen notat. III. Cauſam ſui ſilentij, dum de profluuio mulieris loqueretur, indicat, docetque ſermonem Diuinum in poteſtatem dantis eſſe, non dicentis. IV. Herodis, de quo in Euangelio Ioannis fit mentio, mala enumerat. V. Tempus orationis Zacharię, & locum multitudinis orantis conſiderat, & legis Euangelicæ pręſignificata myſteria pandit. *Serm. 86. col. 226. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Docet Dominum in Ioanne accendiſſe & pręmiſiſſe ſui luminis lucernam, vt deguſtato lumine in ſe iam Diuini Solis iubar homines ipſam Deitatis caperent claritatem: & virginalem prolem faciliùs crederent. II. Cauſam ſterilitatis Elizabeth, quæ paritura erat, tangit. III. Zachariam templum Domini ſpiritale nominat. IV. Angelum Zachariæ à dextris altaris ſtātem contemplatur, & quid hoc ſibi vult, explicat *Serm. 87. à col. 228. ad col. 231.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Carnem nunquam de ſua conſcientia eſſe ſecuram, ex turbato & trementi Zacharia colligit atque comprobat. II. Zachariæ orationem, cuius effectum refert Angelus, examinat. III. Baptiſtæ laudes celebrat. IV. Angeli promiſſa Zachariæ facta diſcutit, & conceptibus illuſtrat. V. Ioannem Baptiſtam fœlicem, beatum, & ſingulariter beatum pręd*i*cat. VI. Chriſti Diuinitatem aduerſus hęreticos probat. VII. Quomodo B. Ioannes in ſpiritu & virtute Eliæ venerit, paucis declarat. *Serm. 88. à col. 231. ad col. 234.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Oſtendit ſic inter vitia & virtutes quędam haberi media, vt ex ipſis, & periti doctrinæ materiam ſumant, & erroris cauſam inueniant imperiti. II. B. Baptiſtæ parentes pluribus commendat. III. Elizabeth ſterilitatem non maledictam, ſed myſticam eſſe teſtatur. IV. S. Ioannem Angelum nuncupat non partu ex hominibus, ſed Diuino munere natū. *Serm. 89. à col. 234. ad col. 237.*

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. I. Humanæ naturæ imbecillitatem demonſtrat, & in Zacharia agnoſcit. II. Cur pater B. Ioannis Baptiſtæ ſilentio oriſque impedimento fuerit mulctatus, rationem adducit. III. Fidem commendat, & vt nihil vnquam Deo impoſſibile eſſe iudicemus, monet. *Serm. 90. à col. 237 ad col. 239.*

Eiuſdem ſermo ſextus, vnde ſupra. I. S. Ioannis Baptiſtæ vtrumque parentem laudibus effert. II. Quomodo iuſti ambo coram Domino extiterint, explicat. III. Quòd in via iuſtitiæ & perfectionis ambulare debeamus, non ſtare aut ſedere, ex textu Euangelij colligit. IV. Cur ſanctæ Elizabeth partus ſit dilatus, rationem profert. V. B. Ioannis varios titulos loquitur. VI. Angelico præconio, Præcurſoris naſcentis virtutes & gloriam pāgit. VII. Baptiſtam in vtero matris exultantem miratur. *Serm. 91. à col. 240. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus, vnde ſupra. I. Legis antiquæ virtutem ponderat. II. Elizabeth cum Sara confert. III. Procreationem dulcium liberorum, honorem dicit coniugij, matrimoniique eſſe dignitatem. *Serm. 92. col 243. & ſequent.*

S. I. Chrysostomi in Pręcurſorem Domini ſermo primus. I. B. Ioannis Baptiſtæ deſertum, & pœnitentiæ prædicationem, commendat. II. Veſtimentum

Præcurſoris circumſpicit, eiuſque myſterium prodit. III. Chriſtum à Ioanne baptizatum miratur. *Tom. 6. ſerm. 29. à pag. 311. ad pag. 314.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in ſanctum Ioannem Præcurſorem. I. Aſſerit nihil Baptiſtam tãto honore cumulaſſe, quàm quòd Dominum baptizauerit. II. Baptiſma Chriſti egregiè deſcribit. III. Domini & Præcurſoris humilitatem fuſè repræſentat, præclariſque conceptibus illuſtrat. IV. Demiſſionum Domini rationes in medium adducit. V. Vocẽ Patris de cœlo dicentis, *Hic eſt Filius meus dilectus, &c.* ampla expoſitione interpretatur. *Ibidem ſerm. 36. à pag. 361. ad pag. 368.*

Eiuſdem ſermo tertius in oraculum Zachariæ redditum, & in conceptionem Elizabeth. I. Omnia Dei præcepto cedere ac ſeruire oſtendit, & ex fœcunda ſterilitate matris Baptiſtæ colligit. II. Elizabeth infantẽ in vlnis geſtantem, quę ſcipione pro nimia ſenectute ad inceſſum indigebat, miratur. III. B. Ioannem Eliæ per omnia aſſimilat. IV. Zachariæ colloquium cum Angelo, eiuſque curioſitatem ſilentio & linguæ impedimento punitam deſcribit. *Ibidem ſerm. 55. à pag. 512. ad pag. 515.*

Eiuſdem ſermo quartus in laudem conceptionis S. Ioannis Prophetæ, Præcurſoris, & Baptiſtæ. I. In tabernaculo fœderis, atque in templo Salomonis vniuerſi huius mundi expreſſam imaginem agnoſcit. II. S. Ioannis Baptiſtæ laudes celebrat & priuilegia recenſet. III. Parentum Baptiſtæ virtutes commendat. IV. Ipſos cum Abraham & Sara confert. V. Zachariæ ſilentium benignum dicit ſupplicium. VI. Ioannem infantem in matris vtero exultantem contemplatur & miratur. *Ibidem ſerm. 56. à pag. 516. ad pag. 522.*

B. P. DAMIANI in natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ ſermo primus, in quo Præcurſoris priuilegia & honores recenſet. *To. 2. Ser. 23. à pag. 201. ad pag. 205. Habeturque in fine operum S. Bernardi, & hic* A *ſupra pag. 244. col. 2.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Ioannis aduentus & natiuitatis cauſam aſſignat. II. Quo pacto in vtero matris, cum adhuc in iniquitatibus conceptus exiſteret, Spiritu ſancto plenus fuerit, explicat. III. Cur Ioannes iam ſanctificatus circumciſionem in carne ſuſceperit, inquirit. IV. Quomodo inter natos mulierum non ſurrexerit Ioanne maior, declarat. V. Baptiſtam Elia & aliis maiorem oſtendit, & qua ratione. VI. S. Ioannem Angelum nominat, Chriſtique demiſſionem atque humilitatem miratur. *Ibidem ſerm. 24. pag. 205. & ſequent.*

B Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Quàm magnificæ priuilegio ſublimitatis emineat S. Ioannes Domini Præcurſor, quàmque incomparabili celſitudine meritorum inter Sanctorum choros excellat, attentè animaduertit. II. Nuptias Chriſti & Eccleſiæ repræſentat, quarum Paranymphus Ioannes Baptiſta dicitur. III. Beatæ humilitatis excelſam Maieſtatem contemplatur, quæ dum ſuo iudicio in ima deprimitur, diuina prouehente clementia ad cæleſtia ſubleuatur. IV. Nullam ſanctitatis virtutem Ioanni Baptiſtæ defuiſſe teſtatur, & ipſum omnium Sanctorum participem factum demonſtrat. *Ibidem ſerm. 25. pag. 206. & ſequentibus.*

C EVSEBII EMISENI homilia prima de S. Ioanne Baptiſta. I. Agnoſcit magnificentiam laudis S. Præcurſoris, ex dignitate Chriſti ipſum laudantis. II. Ioannem Baptiſtam non ſummis Apoſtolis dicit eſſe priorem, ſed primis extare æqualem. III. Eius ſublimitatem & humilitatem tangit. IV. Ipſum formam venturi Domini natiuitate & conuerſatione ſignaſſe oſtendit. V. Baptiſtæ veſtimentum, zonam, & cibum myſticè interpretatur. VI. Ad viam Domini parandam voce Clamantis in deſerto hortatur *Fol. 78. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia ſecunda de eodem. I. Beatum Ioannem fœlicem parentum meritis dicit, fœliciorem verò ſuis. II.

Digitized by Google

De Zachariæ oratione diſſerit, & quomodo ille dum non pro ſe, ſed pro omnibus precem fudit, profuturæ fructum poſteritatis meruerit, oſtendit. III. Probat quòd ſicut Ioannes aduentu ſuo gratiam Domini Saluatoris prędicauit, ita Elizabeth mater eius partu ſuo fœlicitatem Eccleſiæ prænunciarit. IV. In Iudęos Chriſtum adhuc expectantes inuehitur. V. Ioannis zelum paucis declarat. *Fol. 80. & ſequentibus.*

GVERRICI ABBATIS ſermo primus in natiuitate S. Ioannis Baptiſtę, in illud Ieremię. 1. *Domine Deus neſcio loqui, quia puer ego ſum.* I. B. Ioannem in eos ſpiritus ſui & gratię ſuperabundantiam refudiſſe oſtendit, qui in ſe transfuderant carnis ſubſtantiam. II. Mariæ Deiparæ gratiam vociſque ipſius virtutem demonſtrat. III. Præcurſoris Domini virtutes & merita celebrat. IV. Quanta bona mundo, ex Ioannis natiuitate orta, & Eccleſiæ cœlitùs collata perpendit. V. Præcurſoris Domini eximiam perfectionem miratur. VI. Ad dignos pœnitentiæ fructus faciendos cohortatur. VII. Vt vel ex aliqua parte, teporem noſtrum deuota veneratione ſanctorum, ac præcipuè B. Ioannis redimamus, ſuadet. *A pag. 292. ad pag. 297.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Math. 11. *A diebus Ioannis Baptiſtæ regnum cælorum vim patitur, &c.* I. Bonam approbat pœnitentiæ violentiam, quæ rapit virtute regnum, quod non erat naturę conceſſum. II. Mortificationem corporis commendat. III. Luctam Iacob cum Deo deſcribit, & myſticè explicat. IV. Dilectionis virtutem morte ipſa fortiorem exprimit. V. Ad ſpiritale certamen ſuos incitare conatur. VI. Baptiſtam ducem militię ſpiritalis nominat, quem incunctanter ſequi debemus. *A pag. 298. ad pag. 302.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Euangelij, *Inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta.* I. Quantæ ſit gloriæ ab illo laudari, qui nec falli poteſt nec adulari, perpendit. II. B. Præcur-

A ſoris excellentias & prærogatiuas celebrat. III. Eius humilitatem commendat. IV. Vanam gloriam reprobat. V. Humilitatis vtilitates breuiter perſtringit. *A pag. 303. ad pag. 310.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud *Quid exiſtis in deſertum videre, &c.* I. Chriſtum Præcurſorem ſuum præclaris encomijs celebrantem eumque de conſtantia animi, de contemptu corporis proprij, de excellentia gratiæ prophetalis, atque dignitate angelici officij & nominis laudantem repræſentat. II. Vitæ auſteritatem commendat & ſuadet. III. In luxurioſos & voluptati atque
B vanitati deditos grauiter agit. *A pag. 310. ad pag. 317.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo primus in feſto S. Ioannis Baptiſtę, in illud Dauidis, *Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, & campi tui replebuntur vbertate, Pingueſcent ſpecioſa deſerti: &c.* I. Deum admirabilem prędicat, atque laudabilem non ſolùm in creaturis, verùm etiam in ſcripturis. II. Per annum benignitatis vniuerſale tempus gratiæ intelligit: ſicut per campos vbertate repletos, coniugatos: per ſpecioſa deſerti, viros ſolitarios, inter quos refulſit Præcurſor Domini S. Ioannes Baptiſta gratiæ pinguedine repletus: per colles exultatione accinctos, illos qui ſe de terrenis in hac vita ad con-
C templanda cœleſtia ſubleuant: per arietes ouium indutos, ſanctos Eccleſiæ Prælatos: & per valles frumento abundantes, humiles ſubiectos. III. Acceptionem perſonarum condemnat. IV. Suos ad contemplationem & humilem ſubiectionem hortatur. *Tom. 2. Inſtit. Monaſt. ſerm. 72. pag. 393. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Pſal. *Iuſtus vt palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur.* I. B. Ioannis Baptiſtæ laudes pangit, merita celebrat, & virtutes recenſet. II. Eumdem palmæ per iuſtitiam, & cedro per gloriam aſſimilat. III. Sanctos viros palmas dicit, illos, videlicet, qui licet parua, pauca, & arcta ſint, quæ incipiunt: magna tamen,

Digitized by Google

multa, & ampla perficiunt. IV. Per cedrum Beatos, & cæleſtem gloriam, qua nihil eſt ſublimius, intelligit. *Ibidem ſer. 73. pag. 395. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Euangelij hodierni, *Ioannes eſt nomen eius, & in natiuitate eius multi gaudebunt.* I. Huius nominis rationem & myſterium aperit. II. Vt in hac natiuitate totis præcordiis gaudeamus, hortatur. III. Gaudium mundi reprobat, & deteſtatur. IV. Peccatorum miſeram triſtitiam notat. *Ibidem ſerm. 34. pag. 396. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Dauidis Pſal. 67. *Si dormiatis inter medios cleros, penna columbæ deargẽtatæ &c.* I. Sanctorum meritum, & vniuerſalis Eccleſiæ ſcientiam, præmiumq; cæleſte ſpirituali ſignificatione deſcribit. II. Per duos cleros, Prophetas & Apoſtolos intelligit, in quorum medio dormiunt, qui in pace bonæ conuerſationis ab inquietudine dæmonum liberi fœliciter quieſcunt. III. De fœlici Sanctorum ſomno diſſerit. IV. Eccleſiam columbæ pulcherrimè aſſimilat, quæ felle caret per charitatem: quæ meliora grana eligit per præceptorum Dei executionem: quæ gemitum pro cantu habet per pœnitentiam: quæ &c. *Ibidem ſerm. 97. pag. 419.* & ſequent.

D. Innocentii. PP. III. Sermo primus in ſolénitate S. Ioannis Baptiſtę; Quomodo Ioannes Baptiſta multis modis fuerit magnus, in illud Matth. *Inter natos mulierum non ſurrexit maior &c.* I. Docet veritatis confeſſionem, dignitatis profeſſionem mereri. II. B. Ioannem Baptiſtam magnum extitiſſe oſtendit in prædeſtinatione, in annunciatione, in conceptione, in natura, in perſona, in gratia, in officio, in merito, in ſacramento, in dignitate, in poteſtate, in claritate, in opinione, in prædicatione, & in paſſione. III. Triplicem baptiſmum diſtinguit. IV. Chriſti verba de Ioanne Baptiſta dicentis, *Qui minor eſt in regno cælorum, maior eſt illo,* clarè explicat,

A *Tom. 1. pag. 122. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud, *A diebus Ioannis Baptiſtæ regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Militiæ ſpiritalis varia certamina deſcribit: & B. Ioannis Baptiſtæ voluntariam paupertatem, patientiam, humilitatem, abſtinentiam, auſteritatem, aliaſque virtutes, quibus regnum cælorum rapuit, commendat. *Ibidem pag. 125. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud, *Elizabeth vxor tua pariet tibi filium, &c.* De triplici natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ carnali nimirum, ſacramentali, & ſpirituali in quibus multi gaudent, pluribus diſſerit. *Ibidem pag. 128. & ſequent.*

B S. Laurentii Iustiniani ſermo in natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ. I. Quàm ſit neceſſaria Diuina lux ambulantibus in tenebris huius ſæculi, & peregrinantibus in hac vita præſenti, demonſtrat. II. Verba Dei, lumen & lucernam eſſe oſtendit. III. Docet Chriſtum, qui nobis ſacri eloquij lucernam contulit, ſibi alteram exhibuiſſe, Ioannem nimirum eius Præcurſorem, non quidem ad lucem, ſiue ſolatium, ſed ad teſtimonium, Diuinitatiſque indicium. IV. B. Ioannem lucernam dicit ob humilitatem & charitatem, ſibi quidem ardentem, Chriſto autem teſtimonio prælucentem. V. Eius virtutes commemorat, ac merita recenſet. VI. Humilitatem multùm commendat. *Part. 2. pag. 651. & ſequentibus.*

C S. Macharii Ægyptii homilia huic feſto aptanda. I. Calamitates animę, in qua propter peccatum non habitat Chriſtus, deſcribit & deplorat. II. Dominum agricolæ aſſimilat. III. B. Ioannis Baptiſtæ magnitudinem oſtendit. IV. Quomodo ſit intelligendum Domini de Ioanne dictum, *Qui autem minor eſt in regno cælorum, maior eſt illo,* docet. V. Apoſtolos laudibus effert. *Homil. 28. à pag. 167. ad pag. 170.*

S. Maximi homilia prima in die natiuitatis S. Ioannis Baptiſtæ. I. Precurſorem Domini cum Martyribus confert. II.

II. B. Ioannem in vtero matris exultan- A
tem miratur. III. Huius natiuitatis miracula celebrat IV. Quàm rectè B. Ioãnes vox clamantis dictus fuerit, declarat. V. Quid ſit parare viam Domino, pluribus explicat. *Homil. de ſanct. à col. 650. ad col. 653.*

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. S. Ioannis Baptiſtę encomium celebrat. II. Prophetam tota admiratione ſuſcipiendum illum nominat. III. Senectutis Zacharię & Elizabeth myſterium aperit. IV. Pręcurſoris Domini virtutes profert. *Ibidem col. 653. & ſequent.*

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. B Ioannem Baptiſtam pluſquam prophetam, clamantis vocem, & natis mulierum maiorem prædicat: magnam- B
que ei reuerentiam exhibendam eſſe docet. *Ibidem col. 654. & ſequent.*

S. Odilonis Abbatis ſermo de admirabili Pręcurſoris Chriſti Ioannis Baptiſtæ natiuitate. I. Sanctos Patres & Prophetas antiquæ legis, qui Chriſti myſteria prenuntiarunt, lucernas nuncupat. II. B. Ioannem pręcæteris effulſiſſe oſtendit. III. Nominis ipſius rationem profert. IV. Eius laudes breuiter perſtringit. *Biblioth. Cluniacenſ. serm. 10. B. Odilon. col. 397. & ſequent.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo in feſto S. Ioannis Baptiſtæ, in illud, *Quis putas puer iſte erit.* I. B. Ioan. Baptiſtam ſpon- C
ſum dicit ſpecioſum propter Virginitatis candorem, martyrij ruborem, & eum Chriſto ſimilitudinem: gratioſum ob ſanctitatem, humilitatem, & vtilitatem: glorioſum ob dignitatem, quia ante natiuitatem prophetatus: ab Angelo nuntiatus: miraculosè generatus: in vtero ſanctificatus: cum multis miraculis natus: ante Dominum ortus: quia regis præcurſor extitit: quia Chriſtum baptizauit: quia de luce teſtimonium perhibuit. II. Puritatem cordis, oris, & operis commendat. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 37. col. 1. & ſequent.*

[illegible]VM SS. APOSTOLORVM Petri & Pauli.

xxix. Iunij.

S. Ambroſii ſermo primus in feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. I. B. Petri quædam ſpecialia notat. II. Cõuiuium ſpiritale proponit. III. Viſionem vaſis lintei, in quo erant diuerſi generis animalia, quam B. Petrus habuit. Act. 10. pluribus explicat. IV. Famem huius Apoſtoli poſt orationem, de fame ſpiritali animarum interpretatur. V. Docet non illam dicendam planè mortem, quæ Chriſto mortuum ſocians lucrum, efficit morientis: ſed illam quæ etiam viuentem hominem peccatorum morte conſtringit. *Tom. 5. ſerm. de Sanct. ſerm. 10. col. 140. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. SS. Apoſtolorum Petri & Pauli præconia quædam enarrat. II. Virtutem mirabilium vtriuſque in omnem terram effuſam eſſe aſſerit. III. Claudi in nomine Ieſu Nazaræni ſanitati reſtituti miraculum, mirabilium Petri ſignum primum, eiuſque rationem declarat. IV. B. Paulum vas bonum nominat. V. Petræ & vaſis nomina Petro & Paulo impoſita explicat, eorumque myſterium pandit. VI. Vtriuſque mortem breuiter deſc. ibit, ipſorumque exitum beatum prædicat. VII. De lacte quod loco ſanguinis de ceruice B. Pauli fluxiſſe dicitur, diſſerit & mira dicit. *Ibidem ſerm. 11. col. 141. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Agit de SS. Petri & Pauli ſupra cæteros Apoſtolos excellentia. II. De clauibus ſcientiæ & potentiæ. III. De amborum æquali merito. IV. De cauſa paſſionis ipſorum. V. De Simonis magi elatione & punitione. *Ibidem ſer. 12. col. 142. & ſequent.*

S. Avgvſtini ſermo primus de SS. Petro & Paulo Apoſtolis, in illud, *Si-*

Digitized by Google

mon Ioannis diligis me plus his. Petrum de A ſuis viribus præſumentem, mendacem oſtendit: de ſe verò diffidentem, humiliter ſentientem, Chriſtum diligentem, corda aliorum Apoſtolorum minimè iudicantem, veracem & laude dignum comprobat. *Tom. 10. ſer. 24. de ſanct. fol. 267. col. 1. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem. Vtriuſque conuerſionem mutatione dexteræ Excelſi factam repræſentat: & peccatores ac pauperes Petri & Pauli exemplo, ne deſperent, conſolatur. *Ibidem ſer. 25. col. 2. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. *Ibidem ſer. 26. Forſitan ipſi falſò adſcriptus, habetur enim inter Ambroſianos. Tom. 5. ſer. 11. & hîc ſupra pag. col. & hîc ſupra pag. 249. col. 2.*

Eiuſdem ſermo quintus in eodem feſto. I. Petrum cum Paulo confert. II. Petri vocationem deſcribit. III. Chriſti & Petri piſcationem repræſentat. IV. Chriſtum piſci aſſimilat. V. Pauli conuerſionem depingit. VI. Iudæorum crudelitatem demonſtrat. VII. De vtriuſque paſſione & martyrio diſſerit. *Ibidem fol. 268. ſerm. 28.*

Eiuſdem ſermo ſextus, vnde ſupra. I. Petrum & Paulum ad duorum populorum ſalutem electos eſſe oſtendit. II. Illos vineæ cultoribus, agricolis, negotiatoribus, & theſaurorum diſpenſatoribus aſſimilat. III. Petrum cum Paulo pluribus confert, æqualeſque ac ſimiles per varia ac diuerſa virtutum genera demóſtrat. IV. Vmbram Petri infirmos ſanantem miratur. V. Eius vincula fœlicia prædicat. *Ibidem ſerm. 29. fol. 268. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homiliæ in vigiliis Apoſtolorum Petri & Pauli, ſuper Euangelium, *Simon Ioannis diligis me plus his?* I. Virtutem perfectæ dilectionis commendat & ex Euangelico textu colligit. II. Hanc ſolam & veram eſſe probationem in Deũ amoris, ſi erga fratres ſtuduerimus curam ſoliciti exercere laboris docet. III. Cur Petrus à Chriſto vocetur Simon Ioannis inquirit, & myſterium pandit. IV. Iudicium temerarium condemnat. V. De ſe-ipſo non præſumendum eſſe demonſtrat. VI. Iuſtorum puram conſcientiam, orationes, ac opera bona laudibus effert VII. Quid ſit oues Chriſti paſcere, declarat. VIII. In malos Paſtores animarum inuehitur. IX. Qualiter Petrus & Paulus ſuis paſſionibus Deum ac Dominum Chriſtum clarificauerint, pluribus explicat. X. Horum imitationem paucis ſuadet. *Tom. 7. Homil. Æſtiu. de Sanct. à col. 106. ad col. 110.*

Eiuſdem homilia in feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, in Euangelium hodiernum. Textum ſuo more breui expoſitione tranſcurrit, quibuſdam notis illuſtrat, & ad B. Petri imitationem co- B hortatur. *Ibidem à col. 110. ad col. 113.*

Eiuſdem ſermo de SS. Petro & Paulo. Illos oliuis aſſimilat: cauſam martyrij ipſorum indicat: & paſſionis vtriuſque hiſtoriam narrat. *Ibidem ſerm. de diuerſis col. 357. & ſequentibus.*

S. Bernardi Abbatis ſermo primus in vigilia Petri & Pauli Apoſtolorum. Docet nos in feſtiuitatibus Sanctorum, præcipuè autem iſtorum, tria vigilanter conſiderare debere, auxilium videlicet Sancti, exemplum eius, & noſtram confuſionem. *Col. 219. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in die feſto eorumdem. I. Illos dicit magiſtros & C mediatores, Paſtores, & Doctores noſtros, humano generi decenter conſtitutos, dulces enim ſunt, peccatores blandè & miſericorditer ſuſcipientes: potentes, eos fortiter protegentes: ſapientes ad viam & per viam rectam homines deducentes. II. Quomodo iſti SS. Apoſtoli nos docuerint viuere, oſtendit. III. In quo cõſiſtat bona vita, declarat. IV. Docet in congregatione viuendũ eſſe ordinabiliter, ſociabiliter, & humiliter. V. Modum triplicem tradit, quo poſſumus auſteritatem propriæ pœnitentiæ, vexationem alienæ malitiæ, & flagellum correctionis diuinæ patienter ferre. *Col. 220. & ſequentibus.*

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. I. Dei verbum prædicat ac laudibus effert. II. Spiritalem animarum agriculturam eleganter deſcribit. III. Petri & Pauli virtutem & dignitatem commendat. IV. Hodiernæ feſtiuitatis cauſam profert. V. Mortem iuſtorum pretioſam agnoſcit. VI. Vt morte Sanctorum mori deſideremus, ſuadet. VII. Hanc eſſe ſpiritualis exercitij ſummam oſtendit, vt ſapienter diſponamus præſentia noſtra, recogitemus in amaritudine animæ noſtræ præterita, ac futura ſolicitè prouideamus. *Col. 222. & ſequentibus.* A

Eiuſdem ſermo quartus in eorumdem ſolemnitate, de lectione libri ſapientiæ, *Hi ſunt viri miſericordiæ, quorum iuſtitiæ obliuionem non acceperunt, &c.* Sanctos B Apoſtolos Petrum & Paulum viros miſericordiæ nominat, primò quia miſericordiam conſequuti, ſecundò quia miſericordia pleni, tertiò quia miſericorditer à Deo nobis donati ſunt. Vbi de illorum peccatis, conuerſione, & pœnitentia diſſerit, & præaſſumpti thematis verba interpretatur. *Col. 224. & ſeq.*

S. Bonaventuræ ſermo de SS. Petro & Paulo, in illud Math. 19. *Vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione cum ſederit Filius hominis, &c.* Agit primò de ſequentibus carnem, carniſque delectabilia: ſecundò de ſequentibus mundi deſideria, & mendacia quærentibus: tertiò de ſequentibus Chriſtum, tanquam agnũ C manſuetiſſimum, doctorem prudentiſſimum, Regem potentiſſimum, & patrem dulciſſimum. *Tom. 3. ſerm. de Sanctis pag. 258.*

S. I. Chrysostomi oratio encomiaſtica, in Principes Apoſtolorum Petrum & Paulum, eorumdemque glorioſiſſimum Martyriũ. I. In ſolemni Apoſtolorum iſtorum memoria celebranda certare inter ſe cœlum terramque oſtendit. II. Amborum laudes, merita, & dignitatem pangit, ipſoſque Angelis meliores dicit. III. Petrum cum Paulo cõfert. IV. Varia atque præclara eorum nomina, titulos & epitheta refert. V. Eos variis rebus aſſimilat. VI. Eorum geſta recenſet. VII. Illorum martyrium deſcribit. *Tom. 6. ſerm. 30. à pag. 314. ad pag. 319.*

Eiuſdem oratio in Sanctos Petrum Apoſtolum & Eliam Prophetam. I. Suorum ſegnitiem reprehendit, quòd pauci concioni præſentes eſſent. II. Cur Sacerdotes & Præſules peccatis obnoxios eſſe Deus permiſerit, docet. III. Cur Petrum Apoſtolorum verticem in peccatum prolabi fuerit Chriſtus, rationem reddit. IV. Quare ſacerdotium Angelo, aut Archangelo non fuerit commiſſum, ſed hominibus peccatis propriis colligatis & conſtrictis inquirit, & ſoluit. V. Animum Eliæ Prophetæ & zelum oſtendit. VI. Vim orationis viri ſancti perpendit. VII. Viduæ nutricis Eliæ Prophetæ generoſum atque liberalem animum commendat, ac eius virtutem laudibus celebrat. VIII. Eliæ geſta præclara commemorat. *Homil. 69. ad Populum Antiochenum à pag. 854. ad pag. 868.*

B. P. Damiani. ſermo de S. Petro Apoſtolo in illud Cantic. 1. *Adoleſcentulæ dilexerunt te nimis.* I. B. Petri eminentiam prędicat. II. Primatus eius inſignia, dignitatem atque poteſtatem explicat. III. Amorem Petri erga Chriſtum ſummum fuiſſe declarat. IV. Tres gradus amoris Dei, quos B. Petrus conſcendit, notat: quorum primus eſt amare dulciter, id eſt, ex corde: ſecundus diligere ſapienter, hoc eſt, ex anima: tertius amare fortiter, id eſt, ex omnibus viribus. *Tom. 2. ſerm. 26. pag. 209. & ſequent*

Eiuſdem ſermo de SS. Petro & Paulo. I. Petrum cum Paulo confert, & eorum præconia refert. II. Redemptoris diſpoſitionem miratur, quòd illos Eccleſiæ ſuæ præfecerit, qui ſic criminaliter lapſi ſunt, vt in peccatorum fluctus abſorberentur. III. Cur Principes Eccleſiæ frequenter labi permittat Deus, rationem adducit. IV. Hos SS. Apoſtolos oliuis aſſimilat propter quatuor olei proprietates ipſis cõuenientes; oleum ſiquidem

omnibus liquoribus ſupernatat, ſic & Apoſtolica pietas omnibus eorum virtutibus antefertur: illuminat oleum, illuminant & Apoſtoli miraculis & operibus: oleum paſcit, paſcunt & Apoſtoli verbo, exemplo, oratione: vngit oleum, vngunt & Apoſtoli conſolatione ſpiritali. V. Eoſdem duobus candelabris cõparat. *Ibidem ſerm. 27. pa. 210. & ſequent.*

Evsebii Emiseni homilia in natali Apoſtolorum Petri & Pauli. I. Quid clamet ſanguis Martyrum cordibus Chriſtianorum, declarat. II. SS. Petrum & Paulum diſpenſatoribus, tubis, ſagittis, fontibus, medicis, ac lampadibus aſſimilat. III. Illos æquales ac pares per varia ac diuerſa virtutum genera dicit. IV. De veris cælorum clauibus diſſerit. V. Meritorum virtutes Dei portam velut claues myſticas aperire: peccata verò regna cælorum claudere docet. *Fol. 85. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo de Sanctis Petro & Paulo, in illud Dauidis, *Nimis honorati ſunt amici tui Deus*: I. B. Petrum laudat ob veram eius fidem, ſummam erga Deum dilectionem, & ſapientiæ profunditatem. II. B. Paulum præconiis effert, & Solem nuncupat. III. Virtutes eius recenſet, humilitatem nimirum, ſpiritus paupertatem, pietatem, mãſuetudinem, ſcientiam, fortitudinem, miſericordiam, & alias eiuſmodi, quibus fuit à Deo honoratus. IV. Spiritalem B. Pauli in omnibus delectationem explicat. V. Mundi amorem contemnit, & dilectionem erga Deum ſuadet. *Tom. 2. Part. 4. à col. 703. ad col. 719.*

Gverrici Abbatis ſermo primus in natali Apoſtolorum Petri & Pauli, in illud Zachar. *Iſti ſunt duo filij olei ſplendoris, qui aſſiſtunt Dominatori vniuerſæ terræ.* I. Hæc verba diuerſimodè explicat. II. In duobus filiis olei Petrum & Paulum figuratos agnoſcit. III. Religioſos oliuis aſſimilat. IV. Splendorem intellectus, & vnctionem affectus myſticè exponit. V. Spiritus-ſancti ignem & corda inflammare dicit, & corpora re-

A frigerare oſtendit. VI. Dei præſentiam commendat. *A pag. 317. ad pag. 323.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Cant. 4. *Duo vbera tua ſicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui paſcuntur, &c.* I. Eccleſiam matrem dicit ex præputio & circumciſione habentem filios, quos nutrit lacte doctrinæ: II. Petrum & Paulum eius duo vbera pectori ſuo affixa nuncupat. III. Per hinnulos capreæ, eoſdem intelligit, ſicut & per capream, Eccleſiam exprimit. IV. De ſpiritali animarum alimento pertractat. *A pag. 323. ad pag. 329.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, præcedentis continuatio, de eo quod ſcriptum eſt, Cant. 2. *Donec aſpiret dies,*
B *& inclinentur vmbræ.* I. Docet quid ſit aſpirante die ſpiritali vmbras inclinari: cùm magis cõſequens videretur, vt non creſcere, ſed minui tunc & deficere dicerentur. II. Agit de vmbris inferioribus & mundanis, ac de ſuperioribus & diuinis. III. Cæleſtes vmbras expoſtulat. *A pag. 330. ad pag. 337.*

Hvgonis a S. Victore ſermo de Apoſtolis Petro & Paulo, in illa Geneſis verba, *Fecit Deus duo luminaria magna: luminare maius, &c.* I. Per creationem mundi regenerationem generis humani: & per ornatum cæli & terræ decorem ac pulchritudinem vniuerſalis Eccleſiæ intelligit. II. In Sole & Luna Pe-
C trum & Paulum expreſſos agnoſcit. III. Docet ambos poſſe exiſtimari meritis non diſpares, qui in paſſione fuerunt æquales. IV. Illos variis rebus aſſimilat. V. Quomodo ſint iſti Apoſtoli luminaria ſpiritualia in ſigna & tempora, & dies & annos explicat. VI. Cæteros Apoſtolos ſtellis comparat. VII. Vt filij lucis ſimus, cohortatur. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 64. pag. 384. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. in ſolemnitate D. Apoſtolorum Petri & Pauli ſermo primus, in Euangeliũ. I. Ex textu colligit famam propriam non eſſe negligendam. II. B. Petri fœlicitatem, quæ conſiſtit in cognitione & dilectione cõ-

Digitized by Google

mendat. III. Ipſius fidem & charitatem demonſtrat. IV. Eiuſdem dignitatem prædicat quæ in duobus attenditur, quia & fundamentum eſt, & caput Eccleſiæ. V. Poteſtatem eius abſolutione in peccatorum & operatione miraculorum, declarat. VI. De clauibus Petri diſſerit. VII. Oues Chriſti verbo, exemplo, & ſacramento paſcendas docet. *Tom. 1. à pag. 129. ad pag. 134.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Luc. 4. *Duc in altum, & laxate retia veſtra in capturam.* Per mare præſens ſæculum, per nauim Eccleſiam, per maris altitudinem Romam, & per rete prædicationem intelligit. *Ibidem pag. 134. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in ſolemnitate Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. I. Docet cæleſtis operationis ſupereminentiam in iuſtificatione hominis maximè apparere. II. Nullam apud Deum eſſe perſonarum acceptionem oſtendit. III. Haſce veritates BB. Petri & Pauli exemplis comprobat. IV. Petrum & Paulum teſtes veraces dicit, quoniam quæ de Chriſto teſtificati ſunt verbo, hæc viſione, reuelatione, & ſenſu perceperunt. V. Illos oliuis amœnis, virentibus, vberibus, & fœcundis aſſimilat. VI. Ad illorum imitationem hortatur. *Part. 2. pag. 653. ad pag. 656.*

S. LEONIS ſermo primus in natali Apoſtolorum Petri & Pauli. I. Dignitatem vrbis Romæ, quam per Apoſtolos Petrum & Paulum conſequuta eſt, prædicat. II. Romanorum ſuperſtitiones recenſet. III. Perſecutionem & furorem Neronis paucis deſcribit. IV. Eccleſiam nullo crudelitatis genere deſtrui poſſe, aſſerit. *A col. 225. ad col. 228.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. B. Petrum primum dicit in Apoſtolica dignitate, & in Domini confeſſione. II. Textum hodierni Euangelij illuſtrat. III. Fidem B. Petri & confeſſionem ſuper quam ædificata eſt Eccleſia, commendat. IV. Eius priuilegium, prærogatiuas, atque excellentias notat V. Qualiter B. Petrus etiamnum paſcat Eccleſiam, declarat. *Col. 228. & ſequentibus.*

S. MAXIMI homilia prima de B. Petro Apoſtolo. I. Qua ratione Chriſtus & Petrus petræ dicantur, expendit. II. Petrum in mari ſuper vndas ambulantem conſiderat & miratur. III. In hac vita per pericula ad Chriſtum perueniendum eſſe docet. *Homil. Hyemalib. Homil. vltima col. 618. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia ſecunda, in natali Beatiſſimorum Petri ac Pauli Apoſtolorum I. Quòd honor qui Apoſtolis defertur, ipſi Apoſtolorum Domino exhibeatur. II. Quòd dies mortis Sanctorum, ſit eorum dies natalis. III. Quòd magna ac beata ſit B. Petri de Chriſti Diuinitate confeſſio. IV. Quòd claues cœli lingua ſint Petri. V. Quòd Principis Apoſtolorum mirabilis ſit fides. VI. Quòd ipſius humilitas etiam inter tormenta enituerit VII. Quòd B. Paulus præclaris ſit virtutibus præditus. *Homil. de ſanctis à col. 655. ad col. 659.*

Eiuſdem homilia tertia, in eodem feſto. Complectitur B. Petri encomium; fidei ipſius commendationem; B. Pauli præconium; eiuſque dum adhuc inter homines ageret raptum mirabilem in cælum. *Ibidem col. 659. & ſequent.*

Eiuſdem homilia quarta, vnde ſupra. I. Mirabilia in BB. Petro & Paulo Diuinitùs operata deſcribit. II. Quanti ſint meriti apud Deum iſti Apoſtoli perpendit. III. B. Petri iuſtitiam, poteſtatem & gloriæ magnitudinem prædicat. *Ibidem. col. 661. & ſequent.*

Eiuſdem homilia quinta, vnde ſupra. I. BB. Petri & Pauli vocationes conſiderat. II. Petrum cum Paulo confert. III. Illos Eccleſiarum columnas agnoſcit. *Ibidem col. 662. & ſequent.*

Eiuſdem homilia ſexta, vnde ſupra. *Col. 663. & ſequentibus. Habetur inter opera S. Ambroſij ſerm. 12. de ſanctis, & hîc ſupra pag. 240. col. 2.*

S. ODILONIS ABBATIS ſermo in vigilia Apoſtolorum Petri & Pauli. I.

Verba Dauidis dicentis *Cæli enarrant gloriam Dei, & opera manuum eius annuntiat firmamentum* exponit & illuſtrat tam quo-ad litteram, quàm quo-ad myſticam intelligentiam. II. Per cælos & firmamentum ſanctos intelligit Apoſtolos, Petrum & Paulum. III. Qualiter gloriam Dei enarrent, declarat. IV. Paulum cum Petro comparat. V. Amborum martyrium paucis enarrat *Biblioth. Cluniacenſis ſerm. 11. B. Odilon. Abbat. col. 398. & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto Apoſtolorum Petri & Pauli, in illud Ioel. 2. *Sol vertetur in tenebras, & Luna in ſanguinem.* B. Petrum Soli aſſimilat propter tria, quia fuit fons ſplendoris in cognitione, fornax ardoris in amore, & cauſa generationis in prædicatione; ratione ſplendoris dictus fuit Petrus: ratione ardoris, Simon: ratione verò generationis, Cephas. Conuerſus autem fuit Sol iſte in tenebras culpæ, mœſtitiæ, & pœnæ. B. Paulum Lunæ comparat, quia lux fuit noctis S. Apoſtolus, erroris tenebras illuminando: fons roris, gratiam prædicando: cauſa frigoris, virginitatem commendando. Luna hæc myſtica in ſanguinem verſa fuit, triplici ratione, ob Beati Stephani lapidationem, ob propriam flagellationem, & ob capitis ſui abſciſſionem. *Tom. 16. Sermonib. de ſanct. fol. 37. col. 3.*

Commemoratio sancti Pauli Apoſtoli.
xxx. Iunij.

S. I. Chryſoſtomi de laudibus S. Pauli homilia prima. I. B. Paulum prato & terreſtri paradiſo aſſimilat. II. Quàm ſit difficile eius præconia explicare proloquitur. III. Exordij loco eum bona omnium Prophetarum, Patriarcharum, Iuſtorum, Apoſtolorum, Martyrum, & aliorum poſſidentem oſtendit. IV. Sacrificia Pauli recenſet. V. S. Apoſtolorum cum Abel, Noë, Abraham, Iſaac, Iacob, Ioſeph, Iob, Moyſe, Dauide, Elia, Ioanne Baptiſta, & Angelicis ſpiritibus confert *Tom. de diuerſis ſerm. 42. & iuxta errorem Typographi 39. à pag. 572 ad pag. 579.*

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. Docet inter Angelos hominesque non grande eſſe medium, & B. Pauli exemplo comprobat. II. S. Apoſtoli virtutes, virtutis amorem, magnanimitatem, & conſtantiam cum inter medias inimicorum verſaretur inſidias, recenſet. III. Ordinem rerum ſic ab Apoſtolo fuiſſe cuſtoditum probat, quemadmodum à Deo fuerat inſtitutus. IV. Peccatorem verè rerum ordinem peruertere oſtendit. V. Quid timendum ſit, quidue optandum declarat. VI. Qualiter S. Paulus omnia propter Chriſtum contempſerit, deſcribit. VII. Eius fortitudinem & virtutem depingit, & illam auro & adamante fortiorem dicit. VIII. Quantis Chriſtus ſuum Apoſtolum honoribus etiam ante reſurrectionis tempus extulerit, conſiderat. IX. B. Paulum cum Michaële Archangelo confert. X. Vt non ſolùm miremur, verumetiam imitemur hoc tam clarum virtutis exemplum, cohortatur, *Ibidem ſerm. 43. à pag. 579. ad pag. 585.*

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. I. Quòd nihil ita Dei imitationem pariat, quàm ſi ita viuat aliquis vt bonum eius in commune proficiat. II. Quòd charitas homines Deo proximos faciat. III. Quòd inimicos diligere debeamus, B. Pauli exemplo, qui erga ſuos inſidiatores ſemper beneficus extitit. IV. Quòd maximo ſtudio S. Apoſtolus ſalutem animarum ſolicitè exquiſierit. V. Quòd Pauli anima omnia terrena ſuperauerit, & omnes homines, quantùm ad ipſum ſpectabat, Deo exhibuerit. VI. Quòd proprium & familiare ſit in dilectione ſanctorum, vt ſuos nõ ſolùm in ſpiritualibus, verum etiam in carnalibus & negotijs temporalibus ſuccurrat. VII. Quòd maxima charitate ergà proximũ B. Paulus præditus fuerit. *Ibidem ſerm.*

Digitized by Google

44. *à pag. 585. ad pag. 590*

Eiuſdem homilia quarta, vnde ſupra. I. Oſtendit quàm benè Deus Paulum excæcauerit malè videntem, vt vtiliter iam videret in reliquum, & illius cæcitate totum orbem illuminaret. II. Cuius rei gratia ſit cæcatus Apoſtolus, declarat. III. Liberam hominis voluntatem cum Dei vocatione concordat. IV. Cur nos è cœlo Deus aut aliquo euidenti miraculo non vocet, inquirit. V. Chriſti & Eccleſiæ victorias prædicat. VI. Dæmones reliquias ſanctorum timere aſſerit. VII. B. Pauli & Chriſtianorum in dæmones & homines virtutem deſcribit. VIII. Euangelij veritatem & Chriſtianam religionem argumentis efficaciſsimis comprobat, atque aduerſariorum obiectionibus occurrit, & reſpondet. IX. Euangelium bello aſsimilat. X. Chriſti gloriam ipſa magis inimicorum impugnatione creuiſſe demonſtrat. XI. B. Pauli in prædicando efficaciam miratur. XII. Errorem à veritate diſcernit, quòd talis ſit conditio erroris, vt nullo ſibi obſiſtente conſeneſcat, diffluat, & pereat: veritatis verò ſtatus vt multis etiam impugnantibus ſuſcitetur & creſcat. XIII. Quo pacto B. Paulo ſimiles eſſe poſſumus, paucis tradit. *Ibid. ſerm. 45. à pag. 590. ad pag. 602.*

Eiuſdem homilia quinta, vnde ſupra. I. Nihil nos poſſe à virtute prohibere demonſtrat. II. Non ob alias cauſas, niſi ob vitia ſola dolendum eſſe docet ſicut nec ob aliud lætandum niſi virtutis cauſa. III. De B. Pauli paſſionibus fusè diſſerit. IV. Ipſum varium ac multiplicem dicit, non vitioſa diſſimulatione, ſed ſalutis animarum neceſſitate. V. Quanto ſtudio & amore erga proximos, & maximè erga Deum afficiebatur B. Pauli anima, perpendit. VI. Medico perito Apoſtolum comparat. VII. Puram animi eius in omnibus quę agebat intentionem ac prudentiam commendat. VIII. De proprijs laudibus fugiendis, proſequendis-vè, ſubtiliter pertractat. *Ibidem*

A *ſerm. 46. à pag. 602. ad pag. 610.*

Eiuſdem homilia ſexta, vnde ſupra. B. Pauli magna atque præclara geſta, quæ iuxta quorumdam ſuſpicionem habere videntur aliquid reprehenſionis, in medium profert, & illum non minùs de his, quàm ex cæteris clarum effici, atque magnificum demonſtrat. Vbi huius S. Apoſtoli virtutes prædicat, & quantis ſe periculis qui verbum Dei prædicaturus eſt, exponat, oſtendit. *Ibidem ſerm. 47. à pag. 610. ad pag. 617.*

Eiuſdem homilia ſeptima, vnde ſupra. I. B. Paulum cathena pro torque circumdatum, crucem geſtantem, perſequutionem vndique ſuſtinentem, & famem vbique perpetientem repræſen-B tat. II. Vincula eius extollit, & Regum coronis ſceptriſque præfert. III. Chriſtianos omnes Chriſti ſigniferos nuncupat. IV. Vt Paulum Chriſti ſeruum imitemur, incitat. V. Fortis ac virilis animi ſigna certa atque documenta in Paulo agnoſcit. VI. In ambientes Eccleſiaſticos gradus & dignitates grauiter agit. VII. B. Pauli obedientiam commendat. VIII. Illum cum exercitus duce confert. IX. Eius in aduerſis fiduciam & conſtantiam demonſtrat. *Ibidem ſerm. 48. à pag. 617. ad pag. 624.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in commemoratione S. Pauli, in illud, *Bonum certamen certaui, curſum conſummaui, fidem ſeruaui, &c.* In quatuor partes diuiditur; Prima de triplici B. Pauli certa-C mine diſſerit, hoſtili Paganorum, ciuili Iudæorum, & inteſtino falſorum Chriſtianorum. Secunda Apoſtolum triplicem curſum conſummaſſe oſtendit, prædicatione, cæleſti conuerſatione, & contemplatione. Tertia ipſum in tribus maximè fidem ſeruaſſe demonſtrat, ſe totum in Dei ſeruitio exponendo, regnum eius fortiter augmentando, & omnia ei attribuẽdo. Quarta eius coronas enumerat, & aureolam ab aurea corona diſtinguit. *Tom. 16. ſer. de Sanctis fol. 37. col. 3. 4.*

IVLIVS.

FESTVM VISITATIONIS B. Mariæ Virginis.

II. Iulij.

S. VENERABILIS BEDÆ in ſolemnitate Deiparæ Virginis Mariæ, quando ſalutauit Elizabeth, homilia prima. I. Hodierni myſterij rationem perpendit & explicat. II. Virginis-Matris humilitatem commendat. III. Textum Euangelicæ lectionis percurrendo, exponit. IV. Benedictæ Matris Mariæ fructum benedictum prędicat. V. Nullam in diſcendo moram eſſe oſtendit, vbi doctor adeſt Spiritus-ſanctus. VI. Canticum B. Mariæ interpretatur. VII. Deuotionem & affectum erga Virginem-Matrem laudat & ſuadet. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiualib. de Sanctis à col.* 101. *ad col.* 106.

Eiuſdem homilia ſecunda in Euangelium hodiernum. Textum percurrit & commentarijs illuſtrat: atque cantici B. Virginis Mariæ ſingula verba breuiter explanat. *Ibidem Homil. Hyemal. de Temp. feria 6. quatuor temporum col.* 192. *& ſequentibus.*

FESTVM SANCTI ALEXII Confeſſoris.

XVII. Iulij.

B. P. DAMIANI ſermo de ſancto Alexio Confeſſore. I. S. Alexij parentes laudat, virtutes commemorat, & B. Ioannis Baptiſtæ genitoribus aſſimilat. II. Coniugatos alloquitur & vt dignè vocatione qua vocati ſunt ambulent, hortatur. III. Quantùm proſit pa-A rentum ſanctitas filijs, ponderat. IV. Docet hominem ad internæ perfectionis faſtigium, quaſi quibuſdam aſcenſionis gradibus paulatim promoueri. V. B. Alexium frumenti grano aſſimilat, quod vltrò in terra fructificat, vt ait Chriſtus, Marc. 4. primùm herbam, deinde ſpicam, poſtea plenum frumentum in ſpica, deniq; in horrea congregatur: quæ omnia B. Alexio aptiſſimè conueniunt. VI. Viſionem torrentis qui non poteſt tranſuadari, apud Ezechielem 47. interpretatur, de perfectionis gradibus exponit, & S. Alexio congruentiſſimè adaptat. VII. B. Ale-B xium, nouum Martyrem prædicat. VIII. Eius præclaras virtutes dignis laudibus effert. *Tom.* 2. *ſerm.* 28. *à pag.* 211. *ad pag.* 214.

FESTVM SANCTÆ MARGARITÆ Virginis & Martyris.

XX. Iulij.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo de B. Margarita in illud Euangelij, *Inuenta vna pretioſa Margarita, abijt & vendidit &c.* Primò Chriſtum Margaritæ C aſſimilat, quia paruus per humilitatem, candidus per puritatem, ſolidus per ſanctitatem, pretioſus per Deitatem, & rore cœli conceptus, operatione ſcilicet Spiritus-ſancti per incarnationem. In tribus autem locis inuenitur in mari, id eſt, Maria Matre: in piſce, Chriſto homine: & in altari, Sacramenti tranſubſtantiatione. Pretioſa verò eſt hæc Margarita ratione albedinis, vtilitatis, & æternæ incorruptionis: & emitur triplici denario æneo, argenteo, & aureo: hoc eſt, ſubſtantia mundana, corpore, & anima. Secundò parabolam

iſtam

Digitized by Google

iſtam de B. Margarita breuiter exponit, quæ dicitur pretioſa ob virginitatem, prædicationem & ſoliditatem ſiue conſtantiam, inuenit eam mercator cæleſtis, & proprio ſanguine emit. *Tom.16. ſerm. de Sanct. fol.37. & ſequent.*

FESTVM SANCTÆ MARIÆ Magdalenæ.

xxij. Iulij.

S. AVGVSTINI homilia de remiſſione peccatorum, mulieris peccatricis hiſtoriam exponens. I. Narrationis Euangelicæ ſingula verba perpendit & notis præclaris illuſtrat. II. Magdalenã pia impudentia in Phariſæi domũ irruentem, & Saluatoris ſui pedes deoſculantem cõſiderat & laudibus effert. III. Chriſtum peccatorum animas ſollicitè quærentem demonſtrat. IV. Obiectioni quorumdam occurrit, dicentium expedire homini vt multùm peccet, vt ſic conſequenter plus Deum diligat, cui enim multùm dimittitur, iuxta Domini dictum, multùm diligit; & difficultati ſatisfacit. V. Nullum eſſe aſſerit peccatum quod fecit homo, quod non poſſit facere alter homo, ſi deſit rector à quo factus eſt homo. VI. Magdalenæ peccatricis fidem agnoſcit & commendat. VII. Chriſtum dicit medicum bonum, qui ægros non ſolùm præſentes ſanabat, ſed & futuros etiam præuidebat. VIII. Agit de peccatorum abſolutione, & Spiritus-ſancti per homines communicatione. IX. Vt anima peccatrix conuerſionem B. Mariæ Magdalenæ imitetur, hortatur. *Tom. 10. lib. 50. Homil. homil. 23. fol. 102. & ſequent.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in natali B. Mariæ Magdalenæ. I. Quid ſit alabaſtrum declarat. II. Magdalenæ vnguenta quibus Chriſtum vnxit litteraliter & myſticè exponit. III. Suo more hodierni Euangelij textum breui explanatione percurrit. IV. Magdalenam laudat, quòd quæ ſibi turpiter exhibuerat, ea iam Deo deuotè offerebat. V. Vt peccatorum pia compaſſione miſereamur ſuadet. VI. Dilectionem igni, & peccata rubigini aſſimilat. VII. In Phariſæo Iudaïcũ populum figuratũ agnoſcit: in Magdalena peccatrice, Gentilitatem: in domo Phariſæi, legis & Prophetarum cuſtodiam: & in vnguento, bonæ opinionis odorem. VIII. Opera pœnitentiæ & pietatis quæ Magdalena Chriſto exhibuit moraliter interpretatur. IX. Eccleſiam Synagogæ præfert. *Tom. 7. Homil. Æſtiualib. de Sanct. à col. 113. ad col. 116.*

S. BERNARDI ABBATIS ſermo in feſto B. Mariæ Magdalenæ. I. Multitudinem miſerationum Domini in peccatricem fœminam refuſam miratur. II. Legem cum Euangelio confert. III. Matris Eccleſiæ vbera fœlici lacte manantia, quibus lactat proficientes, & nutrit perfectos, depingit. IV. Gaudium perfectum in quo conſiſtat, aſſignat. V. Quæ-nam ſit religioſa & perfecta triſtitia declarat. VI. Mariæ Magdalenæ triplex vnguentum diſtinguit, & myſticè explicat, primum, quo miſericordia & iudicium velut pedes Domini infunduntur, contritionis de recordatione peccatorum dicitur: ſecundum, quo Chriſti caput vngimus, deuotionis de recordatione diuinorum beneficiorũ: tertium, quod eſt ſuper omnia aromata, toto corpori Chriſti vngendo præparatum, pietatis, morbis omnibus & periculis ſalutare. VII. Miſericordiam iniuriarum remiſſionem, & piam compaſſionem commendat. VIII. Quàm vehementiſſimo affectu Magdalena Chriſtum Regem dilexerit, oſtendit. IX. Peccatores conſolatur. *A col. 243. ad col. 247.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Maria Magdalena, in illud Dauidis, *Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita &c.* Chriſtum dicit deſiderandum omni tẽpore, ab omni gente,

Digitized by Google

in omni neceſſitate, in omni proſperitate, in omni aduerſitate, & ex omni parte: eoquòd deſiderabilis ſit viſui, auditui, & guſtui, vt ſic in nobis perfecta delectatio ſentiatur. *Tom. 3. ſer. de Sanctis pag. 259. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Euangelij, *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multùm.* Quatuor ſigna amoris, quo B. Magdalena ſupra humanum eloquiū dilexit Chriſtum profert. Primum fuit aſſiduitas recordationis. Secūdum ſolicitudo inquiſitionis. Tertium ſinceritas affectionis. Quartum feruor æmulationis. *Ibid. pag. 260. & ſequent.*

S. P. Chrysologi ſermo primus de ea quæ vnxit Dominū vnguento. I. Docet Deum gemitus delinquentium eſurire, & lachrymas peccatorum ſitire. II. Piam Magdalenæ impudentiam deſcribit & approbat. III. Cur retro ſteterit, rationem adducit. IV. Huius mulieris pœnitentiam conuiuio aſſimilat. V. Quàm oportunè Magdalena venerit ad Chriſtū non cùm ipſe ſtaret, aut ſederet, ſed cùm accumberet in domo Phariſæi expendit. VI. Peccatricem terreſtrem lachrymis ſuis cœlum rigātem contemplatur. VII. Vim lachrymarum breuiter explicat. VIII. Euangelij hodierni textum aliqua ex parte præclaris conceptibus illuſtrat. *Serm. 94. col. 245. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem. I. Reliquum Euangelici textus explanat. II. Quantum ſit bonum tangere Chriſtum veniæ largitorem, perpendit. III. Phariſæum cum Magdalena confert. IV. Quæ Deo homo debeat, recenſet: & peccatorem ſola dilectione cautionem redimere poſſe, docet. V. B. Magdalenæ imitationem ſuadet, & ipſam ad ſanctitatis verticem perueniſſe ſcribit. *Serm. 95. col. 247. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Euangelium allegoricè interpretatur. II. Fideles commendat & cum Chriſto

A manducare dicit. III. Dei conuiuium inſtituit. IV. Per Phariſæum Catholicum Iudæum intelligit, & per eius domum quam Chriſtus ingreditur Synagogā, in qua Dominus cùm occubuit accubuit. V. Euchariſticam menſam, ad quam corpus ſuum Saluator tranſmiſit, proponit. VI. In muliere peccatrice Eccleſiam figuratam agnoſcit, quæ ad Paſchale conuiuium peruenit, inter amoris epulas Chriſtum reperit, eius veſtigiis inhæſit, pedes euāgelizantium regnum eius charitatis lachrymis lauit, confeſſionis labiis oſcula impreſſit, & totum miſericordiæ profudit vnguentum. *Ser. 95. col. 250. & ſequent.*

B. P. Damiani ſermo de S. Maria
B Magdalena. *Tom. 2. ſerm. 29. pag. 214. & ſequentib. Habetur inter opera D. Bernardi & hic ſupra pag. 257. col. 2.*

S. Ephræm Syri ſermo in mulierem peccatricem. I. Gratiam Diuinam fonti publico ſine intermiſſione ſcaturienti aſſimilat. II. Honeſtam Magdalenæ inuerecundiam laudat. III. Magdalenam in ſe reuertentem, & ſecum colloquentem deſcribit. IV. Ipſius vitam anteactā cum poſteriori comparat. V. Chriſtum medicum prædicat. VI. Bonum Magdalenæ peccatricis inſtitutum atq; propoſitum declarat. VII. Colloquium eius cum Aromatario replicat. VIII. Ipſam ſecus pedes Domini pœnitentiam a-
C gentem repræſentat. IX. Vnguentum Magdalenæ cum Chriſti vnguento confert. *Tom. 3. à pag. 711. ad pag. 716.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hodiernum. I. Magdalenam vitiis fuiſſe plenam aſſerit. II. Chriſtum ipſam intus trahentem, & foris ſuſcipientem miratur. III. Magdalenæ conuerſionem deſcribit. IV. Qualiter proximis in peccatum lapſis compati debeamus, docet. V. Euangelij myſterium iuxta allegoriam pandit. VI. Phariſæum cum Magdalena confert, & vtriuſque conuiuia exponit. VII. Domini clementiam & pietatem conſiderat. VIII. Pec-

Digitized by Google

catores, vt conuertantur, ſuadere nititur. *Tom.3. Homil.33. à col.108. ad col.112.*

S. Ioannis homilia prima de Beata Magdalena in Euangelium. I. Magdalenam domum Phariſæi intrantem, pudore priuatam, & pœnitudine armatam repræſentat. II. Eius conuerſionem & contritionem deſcribit. III. Ipſius pœnitentiam fonti baptiſmatis comparat. IV. Domini clementiam & erga peccatores miſericordiam commendat. V. Magdalenam Chriſtum alloquẽtem inducit. VI. Ipſam meretricum medicam nominat. VII. Mulieris huius peccatricis amorem lachrymas & pœnitentiam cum Phariſæi conuiuio confert, & præfert. VIII. Peccatores nè deſperent conſolatur, & ad pœnitentiam prouocat. *Tom. 2. Bibliothecæ Floriacenſis à pag. 171. ad pag. 177.*

B

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. Magdalenam ſui ipſius aduocatam & iudicem dicit: eiuſque cum Chriſto colloquium fingit. *Ibid. à pag. 177. ad pag. 180.*

D. Innocentii Papæ III. in ſolemnitate Beatiſſimæ Mariæ Magdalenæ ſermo, in illud Apoſtoli ad Rom. 5. *Vbi abundauit delictum ſuperabũdauit & gratia.* I. Septem modos enumerat, quibus humana mortalitas delinquere ſolet, nimirum corde per peccatum cogitationis, ore per peccatum loquutionis, opere per peccatũ exequutionis, ignorantia per delictum ſimplicitatis, impotentia per delictum fragilitatis, negligentia per delictum ſecuritatis, & inuidentia per delictum malignitatis. II. Docet hominem à dæmone vexari per culpam, auferendo gratuita: per pœnam, lædendo naturalia: & per iacturã, inferendo diſcrimina. III. Delictum à peccato diſtinguit. IV. Tria ſatisfactionem perficientia, notat, quæ ſunt dolor in corde, pudor in ore, & labor in opere. V. Qualiter Magdalena à ſeptem dæmoniis fuerit vexata, declarat. VI. Eius peccatum, pœnitentiam, & ſatis-

C

A

factionem deſcribit. *Tom.1. pag. 136. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto ſanctæ Mariæ Magdalenæ. I. Diuinam miſerationem Solis radiis aſſimilat. II. Inueſtigandam illam & agnoſcendam eſſe in ſanctis & iuſtificatis docet. III. Peccata animarũ vincula dicit. IV. Confeſſores Eccleſiæ miniſtros à peccatis abſoluentes inſtruit. V. Solius Dei eſſe laxare facinora, & attrahere peccatores. VI. Magdalenæ pœnitentis virtutes recenſet. VII. Quomodo Magdalena poſt conuerſionem eadem erat & altera. VIII. Eius erga Chriſtũ amorem, & vitam ſpiritalem deſcribit. IX. Sanctam dilectionem multùm cõmendat. X. Peccatorem alloquitur, & vt Magdalenam imitetur pluribus ſuadet. *Part.2. pag. 656. & ſequent.*

S. Odonis Abbatis ſermo in veneratione S. Mariæ Magdalenæ. I. Vtilitati animarũ conſulens, quæ de B. Magdalena elucidant ſanctarum ſcripturarũ paginæ compendioſè prælibare curat. II. Eius vitam, pœnitentiam, dilectionem, & dilectionis effectum delineat. III. Eccleſiam in Magdalena figuratam agnoſcit. IV. Reprobos & infideles cõtra Eccleſiam ſæuientes Iudæ Iſcariothi comparat. V. Martham & Magdalenam duas Eccleſiæ vitas, actiuam ſcilicet & contemplatiuam expreſſiſſe oſtendit. VI. Lazari mortem & reſurrectionem iuxta litteram & myſticam intelligentiam interpretatur. VII. Magdalenæ fidem, conſtantiam, atque feruentiſſimæ dilectionis ardorem & perſeuerentiam prædicat. VIII. Cur Chriſtus ipſi dixerit, *Noli me tangere &c.* explicat. IX. Clemẽtiſſimam Dei pietatem erga fœmineum genus declarat. *Biblioth. Cluniacenſ. ſerm. 2. B. Odon. à col. 131. ad col. 138. Et Bibliotheca Floriacenſis, Tom. 2. à pag. 160. ad pag. 171.*

Origenis homilia de Maria Magdalena in Euangelium, *Maria ſtabat ad monumentũ foris plorans.* I. B. Magdalenam

Digitized by Google

ad monumentum Saluatoris amore ſtãtem, & dolore plorantem cõtemplatur. II. Duplicem illius dolorem diſtinguit. III. Eius conſtantiam & perſeuerẽtiam commendat. IV. Affectum animæ eius erga Chriſtum, perfectiſſimumq; amorem ponderat. V. Dominum alloquitur, & cur Magdalenæ deſiderium tamdiu ſe occultando protraheret, interrogat. VI. Magdalenam vtcumque conſolatur. VII. Ipſam ſecum loquentem, lachrymaſque ob Chriſtum non inuentum effundentem, in medium adducit. VIII. Ieſu & Magdalenæ colloquium recitat. IX. Qua ratione Chriſtus hortulano ſimilis dicatur, diſcutit. X. Cur Magdalena tam crebro dixerit, *Vbi poſuiſti eum*, inquirit. XI. Eius audaciam laudat. XII. Hortatur vt huius mulieris ſequamur affectum, quatenus perueniamus ad remiſſionis peccatorum effectum. XIII. Magdalenæ geſta myſticè explicat. *Tom. 2. homil. 10. de diuerſ. pag. 291. & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Mariæ Magdalenæ, in illud Geneſ. 9. *Arcum meum ponam in nubibus cæli, & erit ſignum fœderis, &c.* B. Magdalenam arcui cæleſti aſſimilat, ratione formæ, materiæ & finis. Chriſtum dicit ſignum ſeptemplicis fœderis inter Deũ & peccatorem, benignè ſiquidem recipit peccatores, qui ad Deum confugiũt: multum ſe familiarem eis exhibet: qui eos irrident confundit: pro eis aduocatur: eorum fidem plurimùm commendat: omnia peccata dimittit: & eos dulciter alloquitur. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 38.*

FESTVM S. IACOBI APOSTOLI.

xxv. Iulij.

S. Venerabilis Bedæ homilia in natali D. Iacobi Apoſtoli. I. Docet cœleſtium ſumma, per abiecta & aſpera terreſtrium, eſſe petenda. II. Euangelij A textũ ſuo more interpretatur. III. Ambitioſæ petitionis filiorum Zebedæi cauſam depromit. IV. In æterna vita nihil eſſe ſiniſtrum probat, vnde & Diſcipuli dexteram & ſiniſtram ſimul poſtulãtes, neſciebant quid peterent. V. Eiuſdem inſcitiæ aliàs profert rationes. VI. Quo pacto Iacobus & Ioannes calicem Domini biberint declarat. VII. Iacobi martyrium, & Ioannis mortem paucis enarrat. *Tom. 7. homil. Æſtiual. de ſanct. à col. 117. ad col. 120.*

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Iacobo, in illud Eccleſiaſtici 45. *Dilectus Deo & hominibus Moyſes: &c.* B. Iacobum cum Moyſe confert. Quatuor
B ſigna amoris dilectionem probantia notat, & fusè explicat. Primùm dicitur bonorum omnium communicatio. Secundum, ſeruitij exhibitio. Tertium, voluntatis conformitas. Quartum, aduerſorum pro amico tolerantia. Hæc autem amoris ſigna in B. Apoſtoli Iacobi erga Chriſtum dilectione vera fuiſſe comprobantur. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. pag. 261. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Iſaiæ 11. *Erit ſepulchrum eius glorioſum.* Gloriam ſepulchri B. Iacobi præloquitur. Deinde triplex ſepulchrum nobis ſæpius memorandum proponit, nimirum ſepulchrum tẽporale, ad quod
C homo per mortem deducitur. ſepulchrũ infernale, in quo pro peccato affligitur: & ſepulchrum æternale, in quo anima Deo perfruitur. *Ibid. pag. 262. & ſeq.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto S. Iacobi Apoſtoli. I. Quòd viri ſanctitate conſpicui in ignorantiæ errorem prolapſi ſint, non ad eorum damnationem, ſed ad humilitatis profectũ, poſterorumque eruditionem accidiſſe teſtatur. II. Elationis cogitationes cauendas docet. III. Iacobi Apoſtoli caſum notat. IV. Quid poſtulandũ à Deo, qualiterque petẽdum ſit, tradit. V. Cur Deus ſæpe ſuos non exaudiat, rationes profert. VI. Hortatur, vt orationem

Digitized by Google

noſtram formet neceſſitas, dicet humilitas, ſpirituſque efflagitet. *Part. 2. pag. 658. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Iacobi ex Euangelio. Triplicem diſtinguit paſſionis Chriſti calicem; Primus dicitur amaricans, quia paſſus eſt Chriſtus ab impijs, pro beneficijs, & in A membris. Secundus inebrians, præſentium obliuionem inducens, hominem inſenſibilem ad dolorem reddens, animoſque noſtros ad bella faciens. Tertius ſanans à morbis culpæ contractæ, peccati commiſsi, & pænę inflictæ. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 38.*

AVGVSTVS.

FESTVM SANCTI PETRI ad Vincula.

1. Auguſt.

S. Venerabilis Bedæ ſermo in feſto S. Petri ad Vincula. Huius feſtiuitatis rationem affert, & vincula Principis Apoſtolorum ob miracula ipſis mediantibus patrata commendat. *To. 7. ſerm. de diuerſ. col. 360.*

S. Bonaventvræ ſermo in celebritate S. Petri ad Vincula, in illud Act. 12. *Surge velociter.* I. Docet ſurgendum eſſe à ſomno pigritiæ, vt operari poſſimus. II. A frigore auaritiæ, quo totaliter terræ incumbimus. III. A peccato luxuriæ, per quod nos totos inficimus, & corpus & animam maculamus. IV. A peccato gulæ, quo carnem augmentamus, & ſpiritum deprimimus. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 263. & ſequent.*

D. Innocentii Papæ III. in feſto B. Petri ad Vincula ſermo in Epiſtolam hodiernam. I. Textum allegoticè exponit, & per Herodem, diabolum intelligit: per Iudæos, dæmones: per Iacobum hominem iuſtum: per Petrum, Eccleſiæ Prælatum: & ſic de aliis hodiernæ hiſtoriæ circumſtantijs. II. Carcerem diaboli, prauam conſuetudinem dicit. III. Quatuor peccandi modos enumerat, nimirum per fragilitatem & ſimplicitatem, per malignitatem & ſecuritatem, per impotentiam & ignorantiam, per induſtriam & negligentiam. IV. Vim orationis demonſtrat. V. Ordinem liberationis animæ peccatricis deſcribit. *To. 1. pag. 139. & ſequent.*

B S. Thomæ Aqvinatis in feſto ſancti Petri ad Vincula ſermo in illud Dauidis, *Dirupiſti Domine vincula mea, &c.* I. Agit de tribus vinculorum generibus quibus ligatus fuit B. Petrus, vinculis videlicet iniquitatis in negatione, vinculis pœnalitatum in corporis paſſione, & vinculis materialibus in ſui incarceratione. II. Docet B. Petrum triplicem ſanctificaſſe Chriſto hoſtiam, contritionis nimirum, laudis, & proprij corporis. III. Probat ipſum triplici modo nomen Domini inuocaſſe, prædicando, C orando, & laudando. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 38. col. 2. 3.*

FESTVM SANCTI DOMINICI Confeſſoris.

IV. Aug.

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Dominici, in illud Eccleſiaſtici 42. *Sol illuminans per omnia reſpexit, & gloria Domini plenum eſt opus eius.* B. Dominicum Soli aſſimilat propter ſeptem: ratione generationis, viuificationis, nutritionis, augmentationis, perfectionis,

Digitized by Google

purgationis, & renouationis. Sic enim Sanctus iſte myſticè generauit prædicando, viuificauit ad vitam gratiæ reducendo, nutriuit in ſtatu gratiæ conſeruando, augmentauit de virtute in virtutem attrahendo, perfecit ſtatum perfectionis inſtituendo, purgauit negligentias corripiendo, & renouauit ad ſtatum nouitatis reducendo. *Tom. 16. ſerm. Feſt. fol. 38. col. 3. 4.*

FESTVM TRANSFIGVRATIONIS Domini noſtri Ieſu Chriſti.

vi. Auguſt.

S. Venerabilis Bedæ homilia in feſto Transfigurationis Domini. I. Quòd Chriſtus in ſuo aduentu ſecundo diſtrictè exiget, quod primo ſuo aduentu depoſitum nobis benignè contulit. II. Quòd multas ob cauſas Dominus gloriam ſuam diſcipulis oſtenſurus, eos in montem duxerit excelſum ſeorſum. III. Quòd iuſti gloriam ſint conſequuturi poſt dies ſex, id eſt, poſt tempora ſæcularia, quæ ſex ætatibus conſtant. IV. Quòd ante diſcipulos ſuos Chriſtus ſit transfiguratus, vt electorum omnium quantæ claritatis poſt reſurrectionem ſint corpora futura, manifeſtaret. V. Quòd Chriſti transfigurati alba veſtimenta ſint figura Eccleſiæ Sanctorum. VI. Quòd paſſio Redemptoris vnica ſit fidelibus laudis materia. VII. Quòd hominibus ineffabilia ſint gaudia Beatorum. VIII. Quòd Chriſtus ſuæ Maieſtatis viſionem ad tempus taceri præceperit, ne ſalutis humanæ effectus retardaretur, aut populi viſo poſtea crucis opprobrio ſcandalizarentur. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de ſanct. à col. 120. ad col. 124.*

S. I. Damasceni de glorioſa Domini noſtri Ieſu Chriſti Trāſfiguratione oratio. I. Vt ſpiritu exultemus, hodiernumque diem lætis animis celebremus hortatur. II. Bonis tantùm non malis gaudium eſſe docet. III. Hodierni myſterij præconia pangit. IV. Incarnationis miraculum mentem omnem ſuperans miratur. V. Illud Dauidis dicentis Pſalm. 88. *Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt* interpretatur. VI. Montem Thabor cum cœlo de gratia certare dicit, eumque multum commendat. VII. Diuina beneficia homini collata prædicat. VIII. Dei cum hominibus grata commercia recenſet. IX. Suis veluti præclaris conuiuis myſticam menſam apponit, & hodierni myſterij epulas exhibet, textumque exponit. X. Petrum Chriſtum Dei viui filium confitentem laudat. XI. Eccleſiæ firmitatem comprobat. XII. Cur non omnes Apoſtoli ad Transfigurationis Chriſti ſpectaculum fuerint admiſſi, inquirit & ſoluit. XIII. Senarij & octonarij numeri perfectionem explicat. XIV. Quid cauſæ ſit, quamobrem Petrum, Iacobum & Ioannem aſſumpſerit, declarat. XV. Per montem virtutes intelligit. XVI. Solitudinem & ſeceſſum orationis matrem nuncupat. XVII. Diſcrimen inter Chriſti & hominum orationes notat. XVIII. Moſis gloriam cum Chriſti gloria confert. XIX. Filij cum Patre æqualitatem probat. XX. Chriſtum Dei Filium luci & Soli aſſimilat. XXI. Transfigurationis rationē tangit. XXII. Quàm ſit ſuauis Dominus conſiderat & deguſtat. XXIII. In Chriſto Deo & homine rerum omnium conditarum connexionem agnoſcit. XXIV. Cur Dominus prohibuerit ne Apoſtoli Transfigurationem enunciarent, in medium rationem adducit, & finem dicendi facit. *A fol. 357. ad fol. 366.*

S. Ephrem Syri in Transfigurationem Domini & Dei, & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti ſermo. I. Scripturam ſacram cum agro confert. II. Rationes Transfigurationis profert. III. Hodiernum myſterium explicat. IV. Sermones Moſis, & Eliæ quos cum Chriſto lo-

Digitized by Google

queſtantur, depromit. V. Petrum cum Moyſe, & Ioannem cum Elia comparat. VI. Hypoſtaticam vnionem declarat. VII. Chriſtum Deum verum eſſe & hominem pluribus demonſtrat, & pulchra fidei declaratione profitetur. *Tom. 3. à pag. 686. ad pag. 690.*

S. Leonis Papæ de Transfiguratione Domini homilia. I. B. Petri beneficia à Chriſto ipſi collata breuiter cõmemorat. II. Rationem dat cur Chriſtus coram diſcipulis ſuis ſit transfiguratus. III. Quomodo in Transfiguratione ſcandalum crucis de cordibus diſcipulorum tollebatur, & ſpes ſanctæ Eccleſiæ fundabatur, oſtendit. IV. Vtriuſque fœderis paginas ſibi inuicem adſtipulari teſtatur. V. Non tantùm de Patris, ſed & de Filij Maieſtate diſcipulos tremuiſſe aſſerit. VI. Verba Patris Chriſtum ſuum Filium dilectum dicentis explicat. VII. Vt pati pro iuſtitia non timeamus, nec de promiſſorum retributione diffidamus hortatur. *Ib. col. 257. ad col. 261.*

S. Petri Mavricii Venerabilis ſermo de Transfiguratione Domini. I. Hodierni myſterij præconia celebrat. II. Vnigeniti gloriam prædicat. III. Cur Chriſtus tres tantùm & non plures aut pauciores diſcipulos aſſumpſerit, declarat. IV. Spiritum ſanctum nubi lucidæ aſsimilat. V. Senarij, Septenarij, & Octonarij myſterium exprimit. VI. Quare Mathæus & Marcus dixerint *Poſt dies ſex aſſumpſit Ieſus Petrum &c.* Lucas verò ſcripſerit *Poſt hæc verba ferè dies octo, & aſſumpſit Ieſus Petrum &c.* explicat. VII. Singula Euangelij verba examinat, notiſque præclaris illuſtrat. VIII. In Transfiguratione Dominica futuram Sanctorum reſurrectionem figuratam agnoſcit. IX. Petrum, Iacobum, & Ioannem laudibus effert. X. Illorum nomina interpretatur, & ad moralem ſenſum deflectit. XI. Fidem quæ per dilectionem operatur, animi fortitudinem quæ vitia ſup-

A plantat, & Diuinam gratiam commendat. XII. Ingratum hominem alloquitur, atque beneficia ei cælitus collata commemorat. XIII. Diuinum Solem ac lumen contemplatur, & Chriſti humanitatem nubi comparat. XIV. Per Chriſti veſtimenta fideles intelligit, quibus tria ſicut veſtimento ſunt adhibenda, ignis, aqua & herbarum ſuccus, id eſt, Spiritus, baptiſma ac pœnitentia, & humilitas per hyſſopum deſignata: iſtis enim mundatur veſtis Chriſti. XV. Cur præ cæteris Patribus & Prophetis in hodierna cæleſti viſione Moyſes & Elias ſpecialiter Domino adiungantur inquirit, & quæſtioni ſatisfacit. XVI. Quæ
B ſint Dei anteriora & poſteriora docet. XVII. Verba Patris teſtimonium de Filio perhibentis illuſtrat. XVIII. Ad morum conuerſionem hortatur. *Biblioth. Cluniacenſ. à col. 1231. ad col. 1248.*

B. Theodori Stvditæ ſermo Catechet. in Transfigurationem. I. Docet Transfigurationis feſtum futuri æui ſtatum depingere. II. Ad puritatem animique pulchritudinem hortatur. III. Quantùm valeat animæ peccatricis pœnitentia perpendit & exemplis comprobat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 20. col. 1303. & ſequentibus.*

C *FESTVM SANCTI LAVRENTII Martyris.*

x. Auguſt.

S. Ambroſii ſermo in feſto S. Laurentij Martyris. I. Qualiter B. Laurentius vniuerſum mundum ſua paſsione & ſuo igne quo ſuccenſus eſt illuminauerit, declarat. II. Deſiderium & amorem diuinum, ignem nuncupat. III. B. Laurentij longum & multiplex martyrium deſcribit. IV. Illum cum beatiſsimis pueris à Rege Nabuchodonozor in camino ignis incluſis confert. V. Duplicem ignem diſtinguit. VI. Imita-

Digitized by Google

tionem Martyrum ſuadet. VII. Verum gaudium in hoc ſæculo non eſſe probat. *Tom.* 5. *ſerm. de ſanct. ſerm.* 17. *col.* 149. *& ſequent.*

S. AVGVSTINI homilia in Euangelium hodiernum. I. Quantùm anima corpore nobilior exiſtat, paucis diſcutit. II. Quid ſit animam ſuam perdere, & amare, explicat. III. Amorem animæ peruerſum, & rectum eius odium declarat. IV. Modum rectè diligendi animam ſuam docet. V. Amorem vtilem à noxio diſtinguit. VI. Quomodo creſcat amor, oſtendit. VII. Veræ charitatis ordinem deſcribit. *Tom.* 10. *lib.* 50. *homil. Homil.* 37. *fol.* 112.

Eiuſdem ſermo primus de ſancto Laurentio. *Tom.* 10. *ſerm.* 30. *de ſanct. fol.* 269. *Habetur inter Ambroſianos Tom.* 5. *ſerm.* 17. *de ſanct. Et hic ſupra pag.* 263. *col.* 2.

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem. I. Similitudinem grani ſinapis cum regno cœlorum interpretatur. II. Fidem Chriſtianam ipſi grano appoſitè comparat. III. S. Martyrem Laurentium ſinapi aſſimilat, quia diuerſis attritus paſſionibus, per totum orbem gratia meruit ſui fragrare martyrij. *Ibidem ſerm.* 31. *de ſanct. fol.* 269.

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. I. Triplici de cauſa S. Martyrem Laurentium tota deuotione ſuſcipiendum eſſe & digno honore proſequendum docet. II. Eius corpus beatum prædicat. III. Cauſam paſſionis eius, propter quam morti addictus eſt, tangit. IV. Chriſtianos omnes & iuſtos dicit Martyres ſi ſecundum Domini præceptum viuant: crux enim Chriſti non tantùm illa dicitur quæ paſſionis tempore ligni affixione conſtruitur, ſed etiam illa quæ totius vitæ curriculo cunctarum diſciplinarum virtutibus coaptatur. *Ibidem ſerm.* 32. *de ſanct. fol.* 269. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in eodem feſto. I. Euangelium grani ſinapis exponit. II. Docet hoc fidem Chriſtianam agere in anima, quod ſuccus ſinapis operatur in corpore. III. Chriſtum grano & arbori aſſimilat. IV. Huius arboris myſtici ramos Chriſti dicit diſcipulos, inter quos annumeratur D. Laurentius. *Ibidem ſerm.* 33. *de ſanct. fol.* 270.

S. VENERABILIS BEDÆ ſermo de S. Laurentio in illud, *Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos.* I. Tres artes diaboli, quibus decipit homines, enumerat. II. Contra has triplicem virtutem proponit, fidem nempe, ſpem & charitatem. III. Hanc triplicem virtutem in B. Laurentio reperit. IV. Eius paſſionem & mortem fusè deſcribit. *Tom.* 7. *ſerm. de diuerſ. col.* 353. *& ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de Sancto Laurentio, in illud Iob. 23. *Probauit me quaſi aurum, quod per ignem tranſit.* B. Laurentium auro aſſimilat, quia nihil auro pulchrius, nihil ductilius, nihil ſolidius, & compactius, nihil purius, nihilque virtuoſius inuenitur, quæ omnia S. Martyri adaptat. Ex ſcriptura ſacra genus ignis multiplex colligit, eſt enim I. Ignis illuminans ac inflammans, & ſignat ignem Diuinæ gratiæ, cuius officium eſt animam illuminare ad verum, & inflammare ad bonum. II. Ignis maculans & vſque ad conſummationem deuorans, eſtq; ignis culpæ animam deformans. III. Ignis probans & examinans, quo S. Laurentius fuit hodie probatus. IV. Ignis purgans & lauans qualis eſt in purgatorio. V. Ignis crucians ac exterminans, & hic ignis eſt in inferno, cuius conflator, diabolus. VI. Ignis glorificans & beatificans, amor ſcilicet & charitas, non ad modum viæ ſed patriæ. *Tom.* 3. *ſerm. de ſanct. pag.* 265. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Dauidis Pſalm. 16. *Igne me examinaſti, & non eſt inuenta in me iniquitas.* Suppoſita ignis triplici ſpecie, per ignem materialem, ſpiritalem myſtico ſenſu

ſenſu intelligit, docetque hunc ſpiritalem ignem nutriendum eſſe, primò, pura cordis meditatione; ſecundò, ſancto oris ſermone; tertiò, boni operis continuatione; quartò, vera mentis humiliatione. Hæc autem quatuor in B. Martyre Laurentio vera & perfecta comprobantur. *Ibidem pag. 266. & ſequentibus.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo in ſanctum Laurentium. I. Inſignem eius paſſionem breuiter narrat. II. Illum pauperem opibus dicit, moribus diuitem. III. Eius patientiam miratur. IV. Sancti Martyris Laurentij merita, velut Dei dona laudat, & ad ipſius imitationem hortatur. *Serm. 135. col. 348. & ſequentibus.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo primus in feſto D. Laurentij Martyris, in illud Dauidis, Pſalm. 16. *Probaſti, Domine, cor meum & viſitaſti nocte: igne me examinaſti, & non eſt inuenta in me iniquitas.* I. D. Laurentium commendat à tribus, ab operibus, miraculis, & tormentis. II. Triplicem diſtinguit ignem ſpiritalem, artificialem, & naturalem: & inter hos multiplicem animaduertit diuerſitatem. III. De variis ſpeciebus ignis fusè diſſerit. IV. Docet Deum dupliciter viſitare, conferendo gratiam, & inferendo vindictam. V. Qualiter ab auaritia, ſuperbia & ambitione B. Laurentius fuerit alienus, ſed fortis & patiens oſtendit. VI. B. hunc Martyrem cum Pharaone confert. VII. Decem S. Laurentij tormenta enumerat. VIII. Eius imitationem ſuadet. *Tom. 1. pag. 141. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Exodi 27. *Facies craticulam in modum retis aeneam, per cuius quatuor angulos erunt quatuor annuli, quos pones ſuper arulam altaris.* I. Tractat de triplici craticula materiali & myſtica; nimirum de craticula Martyrum, Pœnitentium, & Perfectorum. II. De compunctione, confeſſione duplici præconiorum videlicet

A & peccatorum. III. De quatuor ſatisfactionis partibus, & quatuor modis quibus peccat homo. IV. De altari ſuperiori & inferiori, exteriori & interiori. *Ibidem pag. 145. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in ſolemnitate B. Laurentij Martyris. I. Martyrum ſolemnitates martyriorum exhortationes dicit. II. Fidei Chriſtianæ virtutem prædicat. III. Deû cognoſcere quantum ſit bonum exprimit. IV. Martyrum præconia celebrat. V. B. Laurentij virtutes recenſet, ac laudibus effert. VI. Optimo terræ cultori illum aſſimilat. VII. Ad paſſionum tolerantiam hortatur. VIII. S. Laurentij charitatem atque conſtantiam commendat.

B IX. Diuinum amorem igni comparat. X. Ad certamen ſpiritale prouocat. *Part. 2. pag. 661. & ſequent.*

S. LEONIS ſermo in feſtiuitate S. Laurentij Martyris, de laude atq; exemplo Martyrum, & D. Laurentij paſſione ac triumpho. I. Diuinum amorem in nullis clariùs fulgere dicit, quàm in beatiſſimis Martyribus. II. Ad erudiendum Dei populum, nullam vtiliorem formam eſſe oſtendit, quàm Martyrum eloquentiam, quæ opere pleniùs docet quàm voce. III. D. Laurentij excellentiam prædicat, eiuſque martyrium eleganter deſcribit. IV. Ignem amoris Diuini cum igne materiali confert. *Col. 234. & ſequent.*

C S. MAXIMI homilia prima in natali D. Laurentij Martyris. I. Sanctum hunc Martyrem Apoſtolorum ſupparem prædicat. II. Eius prærogatiuas profert, virtuteſque celebrat. III. Charitatem ipſius Spiritus-ſancti flammâ feruentem commendat. *Col. 665. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia ſecunda de eodem. I. S. Laurentij prudentiam in theſauris Eccleſiæ diſtribuendis laudat. II. Eius martyrium deſcribit. III. Certamen ignis & amoris in ipſo miratur. *Col. 666. & ſequent.*

Digitized by Google

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. Animi fortitudinem, atque in fide conſtantiam commendat. Prophetias Iſaiæ 43. *Cum ambulaueris in igne, non combureris, & flamma non ardebit in te.* Et Dauidis Pſalm. 38. *Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardeſcet ignis.* B. Laurentij martyrio ac paſſioni accommodat. *Col. 568 & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto S. Laurentij, in illud *Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet &c.* S. Laurentij quinque virtutes commemorat. I. Prudentiam in diuitiarum erogatione: ſunt autem diſpergendæ, quia ſi congregantur, ſunt ſuis poſſeſſoribus in tormentum, pereunt, & ad ſupplicium ducunt æternum: è contra, quia diſperſæ ſemina ſunt quæ multiplicata reſurgunt, vitam æternam acquirunt, nec amitti poſſunt. II. Largitatem, ad quam tria nos inuitant, Creator, creatura & ſcriptura. III. Fidelitatem, dare enim pauperibus vera fidelitas eſt, quia bona Eccleſiæ pauperum ſunt, quia hoc præcepit Dominus, & ab eis nulla expectatur retributio. IV. Iuſtitiam, quæ conſiſtit in tribus, in rectæ voluntatis conſeruatione propter ſe, in iuſtorum ſuſceptione, & in iuris ſui vnicuique redditione. V. Perſeuerantiam, quæ propter tria laudabilis exiſtit, fuit ſiquidem flagellis probata, fide conſummata, & igne examinata. *Tom. 16. ſerm. Feſt. fol. 38. col. 4.*

FESTVM ASSVMPTIONIS Beatiſſimæ Virginis Genitricis Dei Mariæ.

xv. Auguſti.

S. Anselmi homilia in Euangelium hodiernum, qualiter ad Dei genitricem eius lectio pertineat. I. Per caſtellum Virginem Mariam intelligit, cuius murus, virginitas: cuius turris, humilitas, quæ duo ab alterutro ita muniuntur, vt nunquam in humili Virgine fuerit nec ſuperba virginitas, nec inquinata humilitas: ſed ſemper in eadem permanſerit & humilis virginitas & virginalis humilitas; in hoc verò caſtellum intrauit Ieſus per fidei portam. II. In Martha & Maria Magdalena duas vitas agnoſcit, actiuam & contemplatiuam, quæ in Virgine-Matre ſingulariter operatæ ſunt. III. Virginem Mariam cum Martha & Magdalena pluribus confert. *Tom. 3. pag. 209. & ſequentibus.*

S. Avgvstini ſermo primus in Euangelium. I. Quanta ſit dignatio Chriſtum ſuſcipere perpendit. II. Vnitatem plurimùm commendat. III. Hoſpitalitatem ſuadet. IV. De Chriſto paſcendo & paſcente fusè differit. *Tom. 10. ſerm. 26. de verbis Domini fol. 24.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Martham cum Maria Magdalena confert. II. Vtramque laudat. III. Vnitatem multitudini præponit. IV. In duabus iſtis ſororibus duas vitas agnoſcit, quas eleganter deſcribit, & imaginem præſentium in Martha, ſicut & futurorum in Maria contemplatur. *Ibidem ſerm. 27. fol. 24. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in feſto Aſſumptionis ſanctiſſimæ Dei genitricis Virginis Mariæ. I. Huius ſolemnitatis præconia celebrat. II. De Aſſumptionis Deiparæ in cœlum veritate mentem ſuam profert. III. Laudes Virginis ineffabiles dicit. IV. Illam cum Eua matre confert. V. Eius prærogatiuas recenſet. VI. Tympaniſtriam illam nominat eiuſque canticum interpretatur. VII. Ipſius humilitatem multùm commendat. VIII. Eius auxilium interpellat. IX. Exemplo ipſius ad humilitatem hortatur. *Ibidem ſerm. 35. de Sanct. fol. 270. & ſequent.*

S. Venerabilis Bedæ homilia in Euangelium hac die habita. Per Martham & Mariam Magdalenam duas vi-

tas ſpiritales, actiuam & contemplatiuam, quibus in præſenti ſancta exercetur Eccleſia, intelligit: & vtriuſque vitæ laudes & merita pangit. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. col.* 124. *& ſequentibus.*

S. Bernardi ſermo primus in Aſſumptione B. Mariæ. I. Quanta fuerint ſupernorum gaudia ciuium in Mariæ Virginis glorioſa Aſſumptione perpendit. II. Gratum commercium hodie inter cœlum & terram celebratum proferr. III. Quanto cum honore, quanta cum exultatione & gloria Deipara à Chriſto ſanctam ingrediens ciuitatem fuerit ſuſcepta, vtcumque exprimit. IV. Incarnationem cum hodierna Aſſumptione confert. V. Virginem Matrem ob ſingularem gloriam fœliciſſimam prædicat. VI. Eius in cœlum ingreſſum paucis deſcribit. *Col.* 247. *& ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus in eadem ſolemnitate, de lectione Euangelica. I. Spatioſiſsimam terræ latitudinem reſpectu cœli caſtellum dicit, cœlum verò ipſum domum Dei ingentem. II. Per mulierem Chriſtum in domum ſuam excipientem, Virginem Mariam intelligit. III. Domum virginalem mundam Spiritu-ſancto plenam contemplatur. IV. Corpus noſtrum caſtro aſsimilat. V. Qualis cuſtodia huic caſtro adhibenda ſit, docet. VI. Peccatoris carcerem, torrores & infernum depingit. VII. Hypocriſim & fictam pœnitentiam deteſtatur. VIII. Spiritalis domus animæ mundationem, ornatum, & impletionem deſcribit. IX. Euangelium Virgini Mariæ accommodat. *A col.* 248. *ad col.* 251.

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra. I. In Martha actiuos, in Magdalena contemplatiuos figuratos agnoſcit. II. Vtramque ſororem Dominum excepiſſe dicit, ſed illa ſuſcepit eum in carne, iſta verò in voce. III. Illam domum fœlicem, congregationemque beatam prædicat, in qua de Maria Martha conqueritur. IV. Vitam mixtam actiuæ & contemplatiuæ præfert. V. Religioſorum ſocietatem & conuentum domo de qua in Euangelio hodierno aſsimilat: alij ſiquidem ſanctæ contemplationi vacant, alij dediti ſunt fraternæ adminiſtrationi, & alij in amaritudine animæ ſuæ ſuos recogitant annos, tanquam vulnerati dormientes in ſepulchris. VI. Propriam voluntatem condemnat. VII. Cauendum eſſe, ne abundare incipiamus in ſenſu noſtro, monet. *A col.* 251. *ad col.* 254.

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Quàm ſit difficile Virginis Mariæ laudes celebrare, oſtendit. II. Deiparam deliciis affluentem contemplatur. III. Dei Filium de cœleſtis regni plenitudine in vterum Virginis & hominis naturam deſcendentem miratur. IV. Lazaro quatriduano & reſuſcitato peccatorem conuerſum aſsimilat, cuius primus dies timoris dicitur, ſecundus certaminis, tertius doloris, & quartus pudoris. V. Quaſdam Virginis Mariæ virtutes recenſet, & virginalem fœcunditatem prædicat. VI. Quanta pietate & miſericordia erga nos affecta ſit Virgo beata declarat. *Col.* 254. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra, in Euangelium. Per caſtellum cor hominis intelligit, cupiditatis foſſâ, priuſquam ad illud veniat Dominus, vallatum; muro obſtinationis clauſum, atque in latitudine ſua interiori Babylonica turre eleuatum pro victu voluptatem corporis & ſæculi vanitatem habens, pro defenſione duritiam, & pro armis carnalis ſapientiæ argumenta. At verò Chriſto adueniente, viſitante, & intrante caſtellum hoc euertitur, aliud nouum conſtruitur, ſublata cupiditate expanditur ingens ſinus deſiderij, murus ponitur continentiæ, antemurale patientiæ, ſurgit opus à fundamento fidei, creſcitque per dilectionem proximi vſque ad charitatem Dei, cibus tecendus ſtu-

ctus ſpiritus, & arma iuſtitiæ ab Apoſto-lo deſcriptæ proferuntur.(Vbi triplicem enumerat gratiam, quam diuinitùs accipimus, vnam qua conuertimur: alteram qua in tentationibus adiuuamur: tertiam qua probati remuneramur.) In hoc caſtello duæ ſunt ſorores Martha & Maria, id eſt operatio & intellectus, confert autem Chriſtus operationi virtutem, & intellectui ſapientiam. Martha duobus modis excipit Dominum, & duplex ei conuiuium parat: Maria verò ſedet, nec vult interrumpere ſilentij quietem. (Vbi tria notat quæ contemplationem impediunt, ſunt autem tenebræ peccatorum, recordatio eorumdem, & cura terrenorum actuum: ſicut & corporis oculum impediunt tenebræ, humor concretus, & puluis iniectus.) Inſuper Sanctorum vnitatem laudat, peruerſorum verò abhorret & deteſtatur; Vbi multa de laude vnitatis, & eius impedimentis. *A col. 257. ad col. 261.*

S. I. Damasceni de Dormitione Sanctiſſimæ Dei Genitricis oratio. I. Quàm ſit difficile B. Virginis laudes celebrare, perpendit. II. Virginem Matrem iuſtitiæ fontem, ſanctitatis theſaurum, & Dei ciuitatem nominat. III. Incarnationis myſterium ſubtiliter explicat. IV. B. Virginis encomium celebrat. V. Eius vitam breuiter deſcribit. VI. Quænam ſint dona præſtantiſſima declarat. VII. Virgineas prærogatiuas humana conditione ſublimiores prædicat. VIII. Variis rebus quas ſcriptura commemorat, Virginem Matrem egregiè comparat. IX. Dormitionem eius depingit, ac miratur. X. Quo pacto ſit appellanda mors Deiparæ, diſcutit. XI. Virginem Mariam etiam ante mortem beatam eſſe dicendam, aſſerit. XII. B. Virginis funus repræſentat. XIII. Quã vim D. Mariæ ſepulchrum habeat, pulchra ſimilitudine oſtendit. *A fol. 386. ad fol. 389.*

Eiuſdem de Aſſumptione Sanctiſſimæ Dei Genitricis oratio. I. B. Virginis merita omnium encomiorum legem excedere dicit. II. Huius diei præconia celebrat, myſteriaque pandit. III. Deiparam cœlo aſſimilat. IV. Virginis-Matris in cœlum conſcenſum declarat. V. Pretioſiſſimam fuiſſe ipſius mortem comprobat. VI. Beatam eius domum in qua obdormiuit in Chriſto, amabilemque eius lectum, miraculis plenum depingit. VII. Quomodo & quibus præſentibus obdormierit, refert. VIII. B. Mariæ laudes commemorat. IX. Eius orationem ad Chriſtum antequam ſanctiſſimam animam efflaret, recitat. X. Adſtantium deuotionem ſacratiſſimum iſtud corpus exoſculantium repræſentat. XI. Funus ipſius, & quæ tunc acciderunt, deſcribit. XII. Corporis eius in cœlum Aſſumptionem veram eſſe teſtatur. XIII. Beneficia nobis diuinitùs per Mariam collata breuiter recenſet. XIV. Virgini aſſumptæ congratulatur. XV. Dei Matris ſepulchrum alloquitur, ſepulchrique reſponſa fingit. XVI. Vt vitia prompto atque alacri animo vitemus, virtutes omni ſtudio atque amore complectamur, & ſic mentem memoriamque noſtram Genitricis Dei promptuarium efficiamus, cohortatur: puritatemque multum commendat. *A fol. 390. ad fol. 395.*

B. P. Damiani ſermo in Aſſumptione Beatiſſimæ Virginis Mariæ. I. Deiparæ Aſſumptæ gloriam contemplatur. II. Eius Aſſumptionem cum Chriſti Aſcenſione confert. III. Scripturam ſacram Aſcenſionem Filij & Matris Aſſumptionẽ ſimili ſtylo deſcripſiſſe oſtendit. IV. B. Mariam auroræ, ſtellæ matutinæ, Lunæ, Soli, virgis Ieſſe & Aaron aſſimilat. V. Eius continentiam atque deuotionem commendat. VI. Ipſius præclaras virtutes commemorat. VII. Eiuſdem Aſſumptionem paucis deſcribit. *Tom. 2. ſerm. 40. pag. 239. & ſequent.*

Gverrici Abbatis ſermo primus in Aſſumptionẽ ſanctæ Mariæ,

in illud *Veni electa mea, & ponam in te thronum meum*. I. Chriſtum ſub Maria & cum Maria in præſenti ſæculo : & in ea ac cum ea in interminabili æuo, incomprehenſibili modo habitantem conſiderat. II. B. Virginem & vnici Filij & multorum matrem eſſe aſſerit & probat. III. Eam cum Eua matre viuentium & cum B. Paulo Apoſtolo confert. IV. Eamdem omnium Chriſtianorum genitricem nominat. V. Summam eius in cœlo gloriam prædicat. VI. B. Mariam ſupra choros Angelorum exaltatam, Dei ſolium nuncupat & thronum ſuper gloriam omnium excelſum ac eleuatum. *A pag. 337. ad pag. 343.* A

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem, in illud Cant. 5. *Filiæ Hieruſalem nunciate dilecto, quia amore langueo.* I. Prædicta verba huic celebritati accommodat. II. Colloquium Angelorum cum Virgine iam à corpore migratura refert. III. B. Mariæ languorem exprimit: & triplicem diſtinguit timoris videlicet, doloris & amoris. IV. Chriſtum Matrem ſuam alloquentem, & eam ad gloriam vocantem repræſentat. *A pag. 343. ad pag. 349.* B

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Eccleſiaſtici 24. *In omnibus requiem quæſiui &c.* I. Sanctæ quietis conſideratione, nocte ac die laborantes conſolatur. II. Iuſtum etiam cum laborat, quieſcere : ſicut è diuerſo impium laborare dum quieſcit, oſtendit. III. Docet Sapientiam in omnibus requiem quæſiuiſſe, ſed in ſolis humilibus inueniſſe : Eccleſiam autem in omnibus mundi nationibus, ſed in ſolis eredentibus : Mariam verò ſicut & quamlibet ſapientem animam in omnibus ſuis actionibus, ſed perfectè in bonis cœleſtibus & diuinis fœlicitatibus. IV. Veram humilitatem ſibi-ipſi anguſtam, Diuinitati verò amplam eſſe teſtatur. V. Solum humilem quietum eſſe poſſe aſſerit. VI. Inquietos redarguit, & ad quietem hortatur. *A pag. 349. ad pag. 356.* C

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Euangelij, *Maria optimam partem elegit.* I. B. Mariam cum Magdalena comparat. II. Spiritalia carnalibus præferenda eſſe demonſtrat. III. B. Ioannis Euangeliſtæ merita commemorat. IV. Deiparæ contemplationes; quibus dum hîc viueret paſcebatur, refert. V. Perfectiones Marthæ & Magdalenæ actiuæ & contemplatiuæ vitæ in S. Virgine agnoſcit. VI. Chriſtum ſemen dicit & fructum. VII. B. Mariam de benedictionibus ſuis hodie metentem conſpicit. *A pag. 356. ad pag. 362.*

S. Hieronymi, (vel vt aliis placet) Sophronii de Aſſumptione B. Mariæ Virginis ſermo primus. Multa complectitur. I. Vtrum B. Maria aſſumpta fuerit ſimul cum corpore? II. Quid poſt aſcenſionem Domini egerit? III. Ipſius cum B. Ioannis Euangeliſta collationem. IV. Hodiernæ ſolemnitatis ſpiritale gaudium. V. B. Virginis laudes & merita. VI. Angelicam ſalutationem. VII. Aſſumptionis Deiparæ celebritatem, omnium ſanctorum feſtiuitatibus incomparabilem, ipſiſque Angelicis virtutibus admirandam. VIII. Virginis aſſumptæ triumphum. IX. Duas Chriſti natiuitates. X. Incarnationis myſterium ab antiquis Patribus præcognitum. XI. Humanitatis noſtræ ad Verbi vnionem aſſumptæ figuram in veſtibus Eſau, quibus Iacob vſus eſt. XII. Virginis Mariæ, poſt Chriſti aſcencionem in cœlum, erga eundem ardentiſſimum deſiderium. XIII. Angelorum ob Virginis Matris in cælum Aſſumptionem gaudium & tripudium. XIV. Deiparæ ſpiritale martyrium. XV. Summam eius gloriam. XVI. Virginitatis laudes & encomia. XVII. Humilitatis cum virginitate coniunctionem & commendationē. XVIII. B. Mariæ Virginis imitationem. *Tom. 4. epiſt. 10. à col. 789. ad col. 802.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Vt cunctis præconiis ſalutis noſtræ auctricem veneremur, ſuadet. II.

Fœcundam B. Mariæ Virginitatem laudibus effert. III. Incarnationis myſterium paucis declarat. IV. Virginem-Matrem præclaris encomiis proſequitur. V. Vt Aſſumptionem glorioſiſſimæ Dei genitricis cum gaudio celebremus, hortatur. *Ibid. epiſt. 11. col. 802. & ſequentibus.*

S. HILDEPHONSI in Aſſumptione Beatiſſimæ & glorioſæ Virginis Mariæ ſermo primus. I. Vt ante thorum Virginis cantica frequentemus, ſuadet. II. Laudes eius decantat. III. Quali gaudio hodierna ſolemnitas celebranda ſit, perpendit. IV. Stellæ B. Virginem aſſimilat. V. Humilitatem commendat. VI. B. Mariam Lunâ pulchriorem ac Sole clariorem demonſtrat. VII. Eius virtutes commemorat, eamque præclaris encomiis celebrat. VIII. Cæleſtis Hieruſalem gaudia ob Matris Domini Aſſumptionem & præſentiam conjicit. IX. Ad Matris Dei imitationem hortatur. X. Virginitatem laudibus effert. XI. Virginis Mariæ humilitatem prædicat. XII. Matrem Domini in æthereis ſedibus cum corona diadematis renitentem conſpicit. XIII. Eam cum arca Teſtamenti per omnia cõparat. XIV. Nullum peccatum fuiſſe in Maria aſſeuerat. XV. Virginis triumphalem in cœlum ingreſſum depingit. XVI. Illam Dei templum & Moſis rubum nominat. XVII. Vt ſpiritu ambulemus, & mentes noſtras ad ſublimia erigamus, monet. XVIII. Chriſtum in Trinitate adorandum eſſe docet. XIX. Eccleſiam in B. Virgine expreſſam agnoſcit. *Tom. 8. Biblioth. Patr. à col. 285. ad col. 293.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in eadem ſolemnitate. I. Huius celebritatis rationem indicat. II. Hodiernum diem celebriorem eſſe in cœlis dicit, quàm in terris. III. B. Mariam thronum Dei nominat. IV. Vniuerſos Sanctorum ordines Deiparam venerari demonſtrat. V. Illam pluſquam Martyrem vocat, quia in animo non minus amoris A quàm mœroris fuit intus gladio vulnerata. VI. Ex ſalutationis Angelicæ verbis, quantas nunc ipſi Virgini laudes deferant Spiritus Angelici, colligit. VII. B. Mariam veram veri Dei eſſe matrem teſtatur. VIII. Eam Propheticiſſam & Euangeliſtam nuncupat. IX. Eius humilitatem plurimùm commendat. *Ibidem à col. 293. ad col. 296.*

Eiuſdem ſermo tertius, de eadem. I. B. Virginis laudes, merita, priuilegia, gratiam & gloriam vtcumque prædicat. II. Humilitatis ipſius theſauros perſcrutatur. III. Humilitatem multùm commendat. IV. Salutationis Angelicæ verba illuſtrat. V. Hodiernam celebritatem etiam ipſis ſupernis ciuibus B gratiſſimam eſſe oſtendit. VI. Aſſumptionis triumphum deſcribit. VII. B. Mariam omnium Eccleſiarum formam eſſe dicit. VIII. Dei Matris nobilitatem declarat. IX. Angelorum gaudia B. Mariæ exequias dignè celebrantium refert. *Ibidem col. 297. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Præclara virginis Mariæ epitheta profert. II. Eius merita & prærogatiuas recenſet. III. Hodiernam ſolemnitatem glorioſam prædicat. *Ibidem col. 300. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in Euangelium hodiernum. I. Rationem lectionis Euangelicæ declarat. II. Mar- C tham & Magdalenam duas vitas, actiuam videlicet, & contemplatiuam expreſſiſſe docet. III. B. Mariam vtramque vitam exercuiſſe demonſtrat. IV. Ipſam Apoſtolos docuiſſe teſtatur. V. Eius vitam compendioſè deſcribit. VI. Vniuerſos Sanctorum ordines Aſſumptionem B. Mariæ celebrare oſtendit; (vbi quædam prudenter legenda.) *Ibid. à col. 301. ad col. 305.*

Eiuſdem ſermo ſextus, vnde ſupra, Glorioſæ Virginis Mariæ ineffabile meritum figuris legalibus, Prophetarumque oraculis prænunciatum fuiſſe oſtendit: & ipſam virgæ Aaron, portæ clauſæ,

Digitized by Google

virgulæ fumi aromatum, ac velleri aſſimilat. *Ibid. col.* 305. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus, vnde ſupra: B. Virginis laudes celebrat. Aſſumptionis ipſius triumphum repræſentat. D. Auguſtini verbis Mariam inuocat. *Ibid. col.* 310. *& ſequent.*

HVGONIS A S. VICTORE de Aſſumptione B. Mariæ Virginis ſermo primus in illud Cant. 6. *Quæ eſt iſta quæ progreditur quaſi aurora conſurgens?* I. B. Mariam auroræ aſſimilat, quæ ſuo lumine præcedentium Patrum minorauit claritatem. II. Eius varia epitheta recenſet. III. Chriſtum cum Sole comparat. *Tom.* 2. *Inſtit. Monaſt. ſerm.* 34. *pag.* 343. *& ſeq.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eadem B. Virgo Maria violæ aſſimilatur ratione frigiditatis, propter carnalium vitiorum extinctionem: ratione coloris viridis & purpurei, propter ſpem futurorũ bonorum, & regalem eius dignitatem: ratione odoris, propter ſanctitatis opinionem: & ratione demiſſionis, propter humilitatem; vti eius imitationem ſuadet. *Ibidem ſerm.* 46. *pag.* 358. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Eccleſiaſtic. 24. *Quaſi cedrus exaltata ſum in Libano, & quaſi Cypreſſus in monte Sion. Quaſi palma exaltata ſum in Cades, &c.* B. Virginem Cedrum Libani nominat, quia de ſæculo carnis originem habens, inuiolata ſemper exiſtit, & primùm per gratiam, poſtmodum per gloriam præ omnibus creaturis ſe ſublimatam vidit: cypreſſum montis Sion, quia dum in mundo viueret, cunctis, quæ mundi ſunt, potenter ſubactis, virtutum gradibus ad cœleſtia fortiter ſcandens, Diuinitatis gloriam præ cunctis Eccleſiæ fidelibus ſpeculabatur, nunc q; præ cunctis ſpiritibus cœleſtibus cõtemplatur: palmam in Cades exaltatam, quia ſpiritualibus hoſtibus potenter & victorioſè ſuperatis, amore præmiorum cœleſtium ſuauiſſimè potabatur: roſam in Hierico plantatam, quia in defectu ſæculi præſentis virtute compaſſionis ſingulariter enituit: oliuam ſpecioſam, tantò pretioſiorem per miſericordiam, quãtò excellentiorem per gratiam: platanũ iuxta aquas, quia donis irrigata diuinis in bonis operibus dilatata ſemper fuit: cinnamomum, ratione laudis, & gratiarum actionis: balſamũ, per bonæ famæ odorem: & myrrham propter carnis mortificationem. *Ibidem ſerm.* 47. *pag.* 359. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus mirificus planè & diuinus, in quo ferè exponuntur, quæ ex Canticis Canticorum deprompta, in hodiernæ Aſſumptionis officio ſolent decantari. I. Virginem Mariam, Chriſti genitricem eſſe ſimul & ſponſam, miratur. II. Pulchritudinem ſponſi Chriſti & ſponſæ Mariæ contemplatur. III. Tria præcipua in hac ſponſa celebrat, labia, linguam, & vnguenta: ſiue oſculum, alloquium, & odorem; Trinitas enim tota venit ad Virginem, ſuſcepit ſiquidem in labiis ab ore Patris oſculum, in lingua Patris Verbum, & in vnguentis Patris & Verbi Spiritum. IV. Incarnationis myſterium declarat. V. Varias vnctiones enumerat, & myſticè exponit. VI. Statum vitæ præſentis deſcribit, & exilio atque hyemi cõparat. VII. Fœlicitatem æternam per flores, vineas florẽtes, & vocem turturis in terra ſponſi auditam exprimit. *Ibidem ſerm. vltimo à pag.* 423. *ad pag.* 427.

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo primus de Aſſumptione B. Virginis Mariæ in Euangelium I. B. Mariam caſtellum myſticum nominat, in quod ingreſſus eſt Chriſtus: huius murus, virginitas: cuius turris, humilitas: cuius cuſtodes duæ vitæ, actiua & contemplatiua. II. Docet Virginem-Matrem vtramque exercuiſſe vitam. III. Quæ ſit pars optima, declarat. *Tom.* 1. *à pag.* 148. *ad pag.* 151.

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Cant. 6. *Quæ eſt iſta quæ progreditur, quaſi aurora conſurgens, &c.* Confert B. Virginem Mariam cum aurora,

Eua, Luna, Sole, & caſtrorum acie ordinata. Inſuper inuocationem huius piiſſimæ matris commendat. *Ibidem pag.151. & ſequent.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in Aſſumptione B. Mariæ Virginis. I. Eccleſiæ artes, quibus peccatores ad Deum reuocare nititur, recenſet. II. Feſtorum rationem & celebritatum finem declarat. III. Docet B. Virginem poſt Chriſti Aſcenſionem corpore tantùm habitaſſe in ſæculo, affectu autem & mente in cœlo. IV. Quàm pretioſa fuerit & dulcis mors vel potiùs dormitio Virginis-Matris, perpendit. V. Eius triumphum & aſcenſum in cœlum deſcribit. VI. Chriſtum Virgini-Matri occurrẽtem ipſamq; alloquentem contẽplatur. VII. Vt cum deuotione & alacritate hodiernũ diem celebremus, cœleſtis Hieruſalem exemplo hortatur. *Part. 2. à pag. 663. ad pag. 666.*

S. Odilonis Abbatis ſermo de Aſſumptione Dei genitricis Mariæ. I. Vtriuſque vitæ, actiuæ nimirum & contemplatiuæ perfectionem in B. Maria conſpicit. II. Verba Dauidis Pſal.86. *Mater Sion dicet homo, & homo natus eſt in ea, &c.* de Virgine-Matre interpretatur. III. Sanctiſſimæ Trinitatis myſterium celebrat & exponit. IV. Deiparam Apoſtolorũ ſacro conuentui ſemper adhæſiſſe teſtatur. V. Totius Orbis gaudium ob Matris Dei Aſſumptionem exprimit. VI. Virginem aſſumptam alloquitur, eamq; præclaris encomiis proſequitur. *Biblioth. Cluniacenſ. ſerm. 12. S. Odilon. Abb. à col. 401. ad col. 406.*

B. Theodori Stvditæ ſermo catechet. in appetentem Sanctiſſimæ Deiparæ obitum. Agit de ſpirituali quæ hîc agitur celebritate, regnoque cœleſti acquirendo: nec-non de myſtica negotiatione pretioſi Vnionis Chriſti. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 23. col. 1307.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de Aſſumptione B. Mariæ Virginis, in illud Eccleſiaſtic. 24. *Quaſi cedrus exaltata ſum in Libano, &c.* Per ſex arbores, de quibus fit mentio in hodierna epiſtola, ſex ordines Beatorũ intelligit. Per cedrum, Angelos ob naturæ ſublimitatem. Per cypreſſum, Patriarchas & Prophetas propter odoris ſuauitatem. Per palmam, Apoſtolos ob glorioſum de vniuerſo mundo triumphum. Per roſam, Martyres ob ſanguinis effuſionem. Per oliuam, Confeſſores ob fructificationem. Per platanum, virgines ob frigiditatem libidinis incendium extinguẽtem. B. autem Virgo Maria ſupra hos omnes fuit exaltata, habuit ſiquidem omnium iſtorum merita. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 39. col. 1.*

FESTVM SANCTI BERNARDI Abbatis.

xx. Augusti.

I. Gersonii ſermo de S. Bernardo, in illud Cant. 2. *Fulcite me floribus, ſtipate me malis, &c.* I. B. Bernardũ de amore ſancto differentem introducit. II. Tres gradus amoris diuini enumerat & explicat. III. Amorem ſanctum amori peruerſo opponit. IV. Notat quatuor, quæ B. Bernardum ad amorem diuinum capeſſendum maximè iuuerunt, nimirùm matris deuotio, apta complexio, debita educatio, & ſolitudinis affectio. *Tom. 1. part. 2. à col. 742. ad col. 754.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in feſto B. Bernardi ſuper illud Prouerb. 20. *Aurum & multitudo gemmarum, & vas pretioſum labia ſcientiæ.* D. Bernardum commendat ab humilitate prædicationis, eumque aſſimilat vaſi aureo, pretioſo, ac multitudine gemmarum ornato. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 39. col. 1. 2.*

FESTVM S. BARTHOLOMÆI Apoſtoli.

xxiv. Aug.

S. Venerabilis Bedæ ſermo de ſancto Bartholomæo. Eius formã

ac

ac figuram depingit, vitamque ipſius breuiter perſtringit. *Tom. 7. ſerm. de diuerſ. col. 352. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Bartholomæo Apoſtolo, in illud Luc. 14. *Amice, aſcende ſuperius.* I. Amicitiã omnibus rebus humanis præfert. II. Docet verum amicum in aduerſis non in proſperis eſſe probandum. III. Oſtendit B. Bartholomæum verũ fuiſſe Chriſti amicum. IV. Notat quatuor requiſita ad veram amicitiam comprobandam, nimirùm vt inter amicos communis ſit contemptus omnium vitiorum, & omnium impedimentorum, quibus homo poteſt impediri ad bonum: communis amor, voluntas & obſeruantia diuinorũ mandatorũ: communicatio omnium animorum & ſecretorum: communis pro ſeipſis tolerantia tormentorũ; Quæ quidem omnia in B. Bartholomæo perfectè extiterunt. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 268. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud Pſal. 20. *Poſuiſti Domine ſuper caput eius coronam &c.* B. Bartholomæum intuetur triplici diademate coronatum & decoratum, corona videlicet aurea, quæ datur Virginibus: ſtellea, quæ competit Prædicatoribus: & lapidea, quæ conuenit Martyribus. Tres coronas enumerat, quibus modò homines coronantur, quas reiecit S. Apoſtolus, quæ ſunt corona laſciuiæ, qua carne & mente inficimur: corona auaritiæ, qua ad terrena deprimimur: & corona ſuperbiæ, qua in vanum erigimur. *Ibidem pag. 270. & ſequent.*

B. P. DAMIANI ſermo primus de S. Bartholomæo Apoſtolo. I. Huius Sancti merita, prærogatiuas, & laudes pangit. II. Omnes Apoſtolos quadam ratione fuiſſe pares demonſtrat. III. Duodenarij numeri in electione Apoſtolorum rationem affert. IV. Sexti ordinis, quem obtinet B. Bartholomæus in Apoſtolorum enumeratione, myſterium declarat. V. Sanctum Bartholomæum Iſſachar aſſimilat. VI. Duodecim lapides duriſſimos de medio Iordanis alueo ſublatos, Apoſtolorum figuram expreſſiſſe oſtendit. VII. Apoſtolicæ prædicationis vim & efficaciam notat. *Tom. 2. ſerm. 41. pag. 241. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Docet omnem Apoſtolici culminis beatitudinem ita eſſe coniunctam, totq; gratiarum cõpage vnitam vt cùm vnius eorum feſtiuitas colitur, protinus omniũ Apoſtolorum non diuerſa ſublimitas interioribus obtutibus ingeratur. II. Varias Apoſtolorum figuras ex Scriptura ſacra collectas exponit. III. Apoſtolos baſes Eccleſiæ & columnas argenteas nominat. IV. Eos ferro, æri, nubibus, aliiſque rebus comparat. V. Bartholomæi nomen interpretatur, & eius myſterium pandit. VI. B. Bartholomæum arcæ fœderis aſſimilat. VII. Myſticam Dei menſam proponit, & vt ad eam relicta fame ſæculi properemus, hortatur. VIII. Pereuntis mundi ſilentium, tempore Aduentus Chriſti per carnem, explicat. *Ibidem ſerm. 42. pag. 243. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in ſolemnitate S. Bartholomæi Apoſtoli. I. Docet neminem præter Chriſtum, ita perfectum eſſe, vt opere valeat exercere, quod didicit mente. II. Ambulantibus in ſpiritu onera abijcienda atque vitanda notat. III. Diuitiarum contemptum ſuadet. IV. Sui-ipſius abnegationem multùm commendat. V. Aſcenſionis ſpiritalis myſticos gradus demonſtrat. VI. Qualiter B. Bartholomæus iſtos conſcenderit gradus declarat. VII. Eum encomiis ac laudibus celebrat. VIII. Ipſum alloquitur & inuocat. *Part. 2. pag. 666. & ſequent.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo de S. Bartholomæo, in illud Ioelis 1. *Ficum meam decorticauit, albi facti ſunt rami eius.* I. Per ficum B. Bartholomæum intelligit ratione ligni, foliorum & fructuum, ſiue propter cordis ſanctitatem, oris ve-

ritatem, & actuum ſuauitatem. II. Docet B. Bartholomæum propter tria fuiſſe excoriatum, nimirum vt Deo tanquã agnus in holocauſtum offerretur, vt ab omni humore exſiccaretur, & vt in æternitate ſicut ſerpẽs renouaretur. III. Eius glorificationem in dealbatione ramorum, id eſt, facultatum animæ & ſenſuum corporis agnoſcit. *Tom. 16. ſer. feſt. fol. 39. col. 2. 3.*

FESTVM SANCTI LVDOVICI Regis Francorum.

xxv. Auguſti.

I. GERSONII ſermo primus in die S. Ludouici Francorum Regis, in illud Math. 6. *Conſiderate lilia agri quomodo creſcunt.* I. Attentæ conſiderationis virtutem, cæterarum virtutum ductricem pluribus commendat. II. B. Ludouicum ipsâ fuiſſe maximè præditum demonſtrat. III. Eamdem, veram exiſtere Principis virtutem aſſerit. IV. Ex inconſideratione Regnorum ſubuerſiones vt plurimùm euenire oſtendit. V. Sacrarum ſcripturarum vbertatem atque fœcunditatem notat. VI. Probat conſiderationem liliorum B. Ludouicum ad fidem, ſpem, charitatem cæteraſque virtutes conſequendas induxiſſe. VII. Ternarij numeri liliorum in ſcuto Regis Francorum myſterium prodit. VIII. Tria refert, quæ lilia, vt creſcant exigunt, rorem videlicet, humorem, & clauſuram: & ea myſticè explicat de rore ſupernæ benedictionis, de humore terrenæ ſuſtentationis, & de clauſura iuſtæ protectionis, quæ requiruntur ad crementum liliorum ſpiritalium id eſt, iuſtorum qui germinant ſicut lilium. IX. Puerorum præceptores docet, & vt adoleſcentes ſibi commiſſos velut lilia rore doctrinæ & virtutũ irrigent, piè educant, & ſancta inſtitutione informẽt, fusè hortatur. X. Præceptoris officium tradit, & A tredecim conditiones requiſitas enumerat. XI. Viris iam iuuentute viuida ſolidatis contemptum diuitiarum atque terrenarum cõcupiſcentiarum faſtidium ſuadere conatur, eoſque vt humore ſufficientis ſuſtentationis creſcere non deſinant, ſuperfluis reiectis, monet. XII. Veneranda ætate & canicie ſenes alloquitur, vt ſicut lilia ad ſuperna contemplationibus conſcendant, floreſcant, formentur, atque dilatentur. XIII. Contemplationem laudibus effert. *Tom. 1. part. 2. à col. 754. ad col. 768.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Pſal. 92. *Dominus regnauit, decorem indutus eſt.* I. Triplex regnum B commemorat, videlicet regnum œconomũ, quod intra nos exiſtit: regnum externum, quod ab extra geritur: & regnum Deificum, quo Deus excolitur. II. Triplicem notat ſeruitutem iſti triplici regno oppoſitam, prima dicitur ſeruitus culpabilis, ob peccatum: ſecunda ſeruitus tolerabilis, ob poteſtatem Principum: tertia ſeruitus execrabilis, ob idolorum cultum. III. Triplici conſideratione concionem abſoluit; agit enim primò de regno B. Ludouici ſiue dominio in ordine ad ſeipſum: ſecundò tractat de ipſius regno in ordine ad proximum: tertiò diſſerit de regno eiuſdem & decore in ordine ad Deum. *Tom. 2. part. 4. à* C *col. 43. ad col. 55.*

Eiuſdem ſermo tertius elegantiſſimus hiſtoriis T. Liuij, Val. Maximi, ſententiis Tullij & Senecæ reſperſus, vnde ſupra, in illud 2. Reg. 19. *Tu Domine mi Rex ſicut Angelus Dei es.* B. Ludouicus Angelo aſſimilatur & diuiditur concio in tres præcipuas partes; Prima docet quàm deuotus extiterit Rex iſte Sanctus in amore Dei & ſupernorum. Secũda, quàm circumſpectus circa regimen ſubditorum. Tertia, quàm humanus fuerit in habitudine proximorum. Vbi imprimis aduerſus diuites ſæculi grauiter agit; Deinde tria ad officium Regis Catholici pertinentia notat, Eccleſiam videli-

ret tueri, iuſtitiam miniſtrare, ac ſubditorum iniurias vindicare, primùm ne fiant, aut cum illatæ fuerint vlciſci; Denique tres humanitatis partes, humilitatem nimirùm, manſuetudinem, & miſericordiam ſiue pietatem conſiderat. *Ibidem à col. 112. ad col. 122.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra in illud 1. Paralip. 29. *Dedit illi gloriam regni.* I. Docet qualiter Deus B. Ludouico regni gloriam dederit. II. Deum creaturæ rationali triplex regnum dediſſe oſtendit, naturale videlicet intrinſecum ſeu monaſticum & perſonale: ciuile ac politicum; & Diuinale ſiue Euangelicum. III. B. Regis Ludouici gloriam contemplatur, laudes eius celebrat & duodecim ſtellas coronæ perfectionis, quam poſuit Deus ſuper caput ipſius, enumerat, & myſticè interpretatur. *Ibidem à col. 203. ad col. 213.*

FESTVM SANCTI AVGVSTINI Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

xxviii. Auguſti.

HVGONIS A S. VICTORE ſermo primus de S. Auguſtino in illud Pſalm. 50. *Aſperges me Domine hyſſopo, & mundabor.* Hyſſopi proprietates B. Auguſtino accommodat, habet quippe ſicut hyſſopus radicem per fidem, germen egrediens per fidei confeſſionem, erectionem per ſpem, ramos per virtutum multiplicitatem, folia per bonas actiones, virorem per perſeuerantem iuſtitiæ conſeruationem, & æternæ patriæ perpetuum amorem, caliditatem per dilectionem, paruitatem per humilitatem, purgandi virtutem per prædicationem, hyacinthinum colorem per cœleſtem vitam, grana per ſanam doctrinam, & redolentiam per bonam famam. Hoc autem hyſſopo quaſi quodam aſperſorio toties nos Deus aſpergit, quoties doctrina & exemplo huius Doctoris nos inſtruit, & nos ſuper niuem dealbamur, dum eius imitatione ab omni inquinamento purificati ad cœleſte præmium ſubleuamur. *Tom. 2. inſtit. Monaſt. ſerm. 25. pag. 332. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illa Tobiæ 13. verba, *Beatus ero ſi fuerint reliquiæ ſeminis mei ad videndam claritatem Hieruſalem. Portæ Hieruſalem ex ſapphiro, &c.* I. B. Auguſtinum Tobiæ comparat. II. De perfectione & gaudiis Eccleſiæ militantis & triumphantis differit. III. Prælatum fœlicem prædicat, qui non ſolùm beatus eſt pro bono ſuo opere, ſed etiam pro ſibi commiſſorum bona conuerſatione. IV. Fidem & bonam operationem Eccleſiæ ianuas nominat. *Ibidem ſerm. 84. pag. 407. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Pſalm. 44. *Eructauit cor meum verbum bonum, &c.* Oſtendit B. Auguſtinum eructaſſe verbum bonum, in prædicatione; opera ſua Regi dixiſſe, quia Chriſto, non ſibi, ea aſcripſit: linguâ ſuâ velut calamo vſum fuiſſe, quia Spiritu-ſancto docente & ducente verbum Dei elegantiſſimè diſpenſauit. Inſuper de ſcriptura ſpiritali, quæ in noſtris cordibus inſcribitur, pluribus pertractat. *Ibidem ſerm. 99. pag. 421. & ſequent.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo de B. Auguſtino, in illud Iob. 28. *Profunda quoque fluuiorum ſcrutatus eſt, & abſcondita in lucem produxit.* Duo cóplectitur. Docet I. B. Auguſtinum quatuor fluuiorum profunda fuiſſe ſcrutatum, ſcripturæ ſcilicet philoſophorum, hæreticorum & Sanctorum: creaturæ ſpiritualis, corporalis, & compoſitæ: culpæ originalis, mortalis & venialis: gratiæ præuenientis, ſubſequentis & perficientis. II. Abſcódita Trinitatis, cœleſtis ciuitatis & ſcripturæ veritatis in lucem produxiſſe. *To. 16. ſerm. Feſt. fol. 39. col. 4.*

DECOLLATIO S. IOANNIS Baptiſtæ Præcurſoris Domini.

xxix. Auguſti.

S. Avgvstini ſermo primus in feſto decollationis S. Ioannis Baptiſtæ. I. Oſtendit B. Ioannem venturi Domini formam natiuitate & conuerſatione ſua ſignaſſe. II. Quando conueniat peccatores increpare, aut laudare, aut eorum peccata reticere, docet. III. In ſuperbos & auaros inuehitur. *Tom.* 10. *ſerm.* 36. *de Sanct. fol.* 271. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. B. Ioannis Baptiſtæ martyrium deſcribit & eius martyrij cauſam in medium profert. II. Quàm magnum ſit peccatum, falſum iurare perpendit. III. De Dei iuramento diſſerit. IV. Quum Dominus iurauerit, quare ſuos iurare prohibuerit, diſcutit. V. Quàm facile ſit non iurare, declarat. *Ibid. ſer.* 10. *ex* 17. *ſer. quos dedit Carthuſ. Pariſ. fol.* 320. *& ſequ.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Iuramenti grauitatem ponderat. II. Non implendum eſſe malum iuramentum, nec ipſum Herodem imitandum, qui ne Deum offenderet periurando, Deum offendit ſæuiendo. III. In eos qui alios ad falſam iurationem prouocant, acriter inuehitur. IV. Conſuetudinem iurandi condemnat. *Ibidem ſerm.* 11. *ex* 17. *&c. fol.* 321.

S. Basilii Selevciæ oratio in Herodiadem. I. In ſaltatrices paucis agit. II. Diaboli artem tragœdiam hodiernam & Baptiſtæ mortem excogitantis ac per Herodem conficientis, depingit. III. Herodis varia crimina recenſet. IV. In Herodiadem & adulteras acriter inuehitur. V. B. Ioannis Baptiſtæ laudes commemorat, & eius dicendi libertatem miratur. VI. Herodiadis filiæ tripudium, matris conſilium, & Herodis fictam religionem deſcribit,

A VII. Vocem Ioannis etiam poſt funera Herodiadem accuſare aſſerit, & probat. *Orat.* 18. *à pag.* 103. *ad pag.* 108.

S. Venerabilis Bedæ homilia in natali decollationis Diui Ioannis Baptiſtæ. I. Euangelij textum breui expoſitione perſtringit. II. B. Ioannem Baptiſtam cum Elia confert. III. Quis fuerit Herodes, quis eius frater, quæ etiam Herodias, de quibus ſermo hodiernus, diſcutit. IV. Vt carnales illecebras, ſaltationes ineptas, & iurandi temeritatem vitemus, hortatur. V. Peccatorum ſicut Herodis vanam & inutilem triſtitiam notat. VI. Herodis & conuiuarum crudelitatem miratur & condemnat. VII.

B Baptiſtæ mortis genus, eiuſque myſterium declarat. VIII. Quare Deus permittat ſuos hîc prauorum perſecutione conteri, ac tot & tantis pœnarum generibus conſumi, conſiderat. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiual. de Sanctis à col.* 127. *ad col.* 131.

S. P. Chrysologi ſermo primus de decollatione S. Ioannis Baptiſtæ, qui falsò D. Chryſoſtomi titulo editus extat. I. Criminum magnitudinem in Herode, virtutum magnitudinem in Ioanne condemnantem deſcribit; (vbi Ioannis laudes & epitheta referuntur: Herodis verò vitia declarantur.) II. Varios Herodis accuſatores prodit. III.

C Vnde Ioannes offendit, & vnde Herodes furit, conſiderat. IV. Timoris Dei & hominum diſcrimen notat. V. Mulieris malæ verſutam malitiam, & perditam nequitiam depingit. VI. Herodis crudelitatem, & eius conuiuium in homicidium commutatum graui antitheſi egregiè repræſentat. VII. Qualia debeant eſſe Chriſtianorum conuiuia docet. *Serm.* 127. *col.* 334. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de S. Ioanne Baptiſta & Herode. I. Boni paſtoris officium, & ouium rationalium requiſitas conditiones proloquitur. II. Contra lupum furentem, Herodem videlicet arrepto paſtorali baculo, ſermonem dirigit. III. Herodis & peccatoris inſa-

Digitized by Google

A niam, atque in ſemetipſum ſæuitiam demonſtrat. IV. Herodem cum Herodiade confert. V. In ſaltatricem, ſerpentis germen, criminiſque filiam grauiter agit. *Serm.* 173. *col.* 434. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Euangelij verba præclaris commentariis illuſtrat. II. Herodem filium tenebrarum nominat. III. In puella ſaltatrice ſerpentem latentem agnoſcit. IV. Luxuriæ vitium deteſtatur. V. Herodem cum Herodiade illuſum deridet; quia Verbi vocem præfocare volentes, in vanum laborarunt, vox enim occidi non poteſt, ſed magis clamat anguſtiis corporis abſoluta. VI. Quòd iuſtus tunc inchoat viuere, cum pro Chriſto meretur occidi, demonſtrat. VII. B. Ioannē Baptiſtam cum Ioſeph Patriarcha confert. *Serm.* 174. *col.* 438. *& ſequent.*

S. I. Chryſoſtomi in decollationem S. Ioannis Baptiſtæ ſermo. I. Quòd nulla in hoc mundo beſtia ſimilis ſit mulieri malę. II. Quòd nulla malitia comparari poſſit cum muliere mala. III. Quòd mulier diuitias & facultates habens malitiæ ſuę cooperantes, duplex ſit malum. IV. Quòd qui habet mulierem malam, iniquitatum ſuarum portat mercedem. V. Quòd multæ ſint mulieres bonæ & ſanctæ quas ſcriptura commemorat. VI. Quòd Diuina prouidentia maximè appareat, in iuſtorum afflictionibus & penuriis. VII. Quòd hoſpitalitatis magna ſit merces. *Tom.* 6. *à pag.* 280. *ad pag.* 287.

Eiuſdem ſermo in ſaltationem Herodiadis, & decollationem Ioannis Præcurſoris & Baptiſtæ. I. Herodis improbam conſcientiam reprobat. II. Decollationis B. I. Baptiſtæ cauſam notat. III. Eiuſdem Beati Præcurſoris laudes virtutes & merita celebrat. IV. Herodis vitia, crudelitatem, & dementiam exaggerat. V. In ſaltatrices acriter inuehitur. VI. Herodis falſam religionem, & pernicioſam conſcientiam deridet. VII. Herodem iſtum cum Herode infantium interfectore confert. *Ibidem à pag.* 379. *ad pag.* 384.

B S. Thomæ Aqvinatis ſermo in decollatione S. Ioannis Baptiſtæ, in illud Prouerb. 11. *Iuſtus de anguſtia liberatus eſt.* B. I. Baptiſtam iuſtum dicit propter omnium virtutum poſſeſſionem, carnis mortificationem, & liberam malorum correptionem. Fuit autem iſte iuſtus hodie liberatus à triplici anguſtia, carceris ſcilicet, corporis & ſæculi. Impius verò fuit Herodes quia innocentem & ſanctum condemnauit, quia eum, qui ſuam ſalutem procurabat, decollauit, quia caput Prophetæ Dei pro vno ſaltu donauit: & ideò traditus eſt in triplicem anguſtiam, nimirùm C amiſſionis regni, incarcerationis, & æternæ damnationis. *Tom.* 16. *ſerm. feſt. de Sanct. fol.* 39. *col.* 4.

SEPTEMBER.

FESTVM NATIVITATIS Beatiſſimæ Virginis Mariæ.

VIII. Septembr.

Albini Flacci Alcvini de Natiuitate B. Mariæ Virginis homilia in Euangelium. I. Patriarcharum & Regum nomina in Euangelio hodierno deſcripta recenſet, & quid ſignificent, declarat. II. Docet Chriſtum Dominum venientem in mundum, horum omnium in ſeipſo allegoricè geſſiſſe officium, & in eorum interpretatione nominum noſtram ſalutem deſignaſſe. III. Has nominum ipſorum interpretationes moraliter ad noſtram ædificationem

Digitized by Google

pertinere fuſa inductione demonſtrat. A
Part. 2. Homil. 1. à col. 1197. ad col. 1205.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in hodiernum Euangelium hac die habita. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. à col. 131. ad col. 135. Cõcordat cum Alcuini homilia hîc ſupra, & cui ſit aſcribenda dubitatur.*

S. BERNARDI in Natiuitatem B. Mariæ ſermo de aquæ-ductu. I. Vitam æternam cum vita præſenti confert. II. Chriſtum fôti aſſimilat, qui deriuatus eſt vſq; ad nos per aquæ-ductum, id eſt, per Mariam Virginem-Matrem. III. Deum humanum genus redempturum, precium ſalutis vniuerſum in Mariam contuliſſe aſſerit. IV. Quanto deuotionis affectu veneranda ſit Virgo Maria perpendit. V. Exemplo Mariæ, gratiã apud B
Deum per ipſam quærendam, non meritum docet. VI. Virginalem vitam Angelicam nuncupat. VII. Aquæ-ductum myſticum deſcribit. VIII. Spirituales B. Mariæ aſcenſiones in corde ſuo diſpoſitas explicat. IX. Mariam ſupra Angelos atque aliorum ordinum Spiritus extollit. X. Vt Deum laudemus admonet. XI. Quod-nam ſit ſilentium bonum notat. XII. Luctam Iacob cum Angelo myſticè interpretatur. XIII. Chriſtum inter lilia virtutum B. Mariæ paſcentem conſiderat. XIV. Vt quicquid Deo offerre paramus, Mariæ manibus commendemus ſuadet, vt eodem alueo, ad largitorem gratiæ, gratia re- C
deat quo influxit. *A col. 271. ad col. 277.*

S. BRVNONIS ſermo de Natiuitate B. Mariæ in Euangelium. I. B. Mariam cum Eua confert. II. Deiparam antiqui hoſtis victricem demonſtrat. III. Dæmonis malitiam notat. IV. Virginem Matrem, cuius hamo Leuiathan captus eſt, cuius humilitate quaſi auis illuſus eſt, cujus ſapientia quaſi latro & vile mancipium ligatus eſt, beatiſſimam prædicat. V. Diaboli quædam nomina recenſet. VI. Quantas gratias beatiſſimæ Dei Genitrici debeamus, perpendit. *Tom. 3. ſerm. 2. fol. 108. & ſequent.*

B. P. DAMIANI ſermo primus de Natiuitate Beatiſſimæ Virginis Mariæ. I. Quàm dulcis ſit Angelicis Spiritibus Beatæ Virginis præſentia, hominibus verò quàm ſuauis de eadem memoria, paucis loquitur. II. Virginem-Matrem throno Salomonis aſſimilat. III. Tria Salomonis nomina Chriſto applicat. IV. Eboris proprietates recenſet & Mariæ virginitati aptat. V. Quatuor modis Deum ineſſe rebus creatis oſtendit. VI. Sex gradus, quibus cœlum ſcanditur, enumerat. VII. Gabrielem Archangelum, & B. Ioannem Euangeliſtam duos leones nominat. VIII. Immenſam S. Mariæ dignitatem conſpicit. IX. Ipſam aduocat, & vt ad nos reuertatur & miſeris ſuccurrat, per naturam, per potentiam, per amorem, & per ſingularitatem prouocat. *Tom. 2. ſerm. 44. pag. 247. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eadem. I. B. Virginem Dei domum ſeptem columnis ſuffultam dicit. II. Hodiernam celebritatem commendat. III. Deiparam templo comparat, & quàm illo veteri differentius extiterit, diſcutit. IV. Quàm ſit difficile S. Virginem dignis laudibus celebrare perpendit. V. Noſtræ redemptionis lineam depingit. VI. Diuinæ charitatis erga homines affectum ponderat. VII. Reparationis noſtræ mirabile ſacramentum perſtringit. VIII. Pœnitentiam iter ad cœlum nuncupat. IX. Propriæ voluntatis contemptum ſuadet. X. Electorum in hoc mundo tribulationes conſiderat. *Ibidem ſerm. 45. à pag. 249. ad pag. 252.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in Euangelium varia proponit & ſoluit. I. Cur in ſerie Euangelica Chriſtus Dominus ſpecialiter dicatur filius Abrahæ & Dauid. II. Quare in Chriſti genealogia Dauid Abrahæ præponatur. III. Cur in ipſa ſolummodò mulieres reprehenſibiles interpoſuerit S. Mathæus Euangeliſta. IV. Quare S. Lucas in Chriſti generatione ſeptuaginta & ſe-

ptem generationes deſcripſerit: B. verò Matthæus quadraginta tantum enumeraucrit. (Vbi quadragenarij & ſeptuagenarij myſteria declarantur.) V. Qualiter Leuiathan hamo, hoc eſt, Chriſto captus fuerit. VI. Quibus ſit laudibus celebranda B. Virgo Maria. VII. Eamdem, Virginem ſimul & Dei Matrem miratur. VIII. Illam cum porta Ezechielis, virga Ieſſe, ac lilio inter ſpinas comparat. IX. Chriſtianos omnes & Reges eſſe & Sacerdotes teſtatur, & quo pacto hoc intelligi debeat, declarat. X. Tempus Natiuitatis Virginis Mariæ obſeruat, & myſterium pandit. XI. Spiritalem vindemiam deſcribit. XII. Corpus B. Virginis terræ promiſſionis aſſimilat. XIII. In diſſolutas & ſuperbas virgines inuehitur. XIV. Virginitatis perfectæ conditiones notat. XV. Humilitatem B. Virginis commẽdat. XVI. Chriſtum & Mariam cum virga Aaron confert. XVII. S. Virginis natiuitatem celebrat, & ſummam eius nobilitatem commemorat. *Ibidem ſerm. 45. à pag. 251. ad pag. 257.*

D. I. DAMASCENI oratio prima de Dominæ noſtræ & Dei Genitricis, ſemperque Virginis Mariæ Natiuitate. I. Quanto honore Dei Genitricis Natalem celebrare & complecti conueniat, perpendit. II. Beneficia, B. Mariæ Virginis interuentu, hominibus Diuinitùs collata commemorat. III. Cur Virgo Mater ex ſterili orta ſit, inquirit. IV. Virginis parentes beatos prædicat, eoſque laudibus proſequitur. V. Hodierni myſterij præconia celebrat. VI. B. Mariam cœlum cœlo diuinius nũcupat. VII. Illam ſcalæ aſſimilat. VIII. Ioachim & Annæ congratulatur. IX. B. Mariam Dei veram Genitricem, virginitatis theſaurum, ac Angelorum Dominam confitetur. X. Illam montem nominat, in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: & cum Sina monte confert. XI. Eius laudes & encomia pangit. XII. B. Virginis corpus ſanctiſſi-

A mum prædicat, & per ſingula ipſius membra diſcurrit. XIII. Deiparam templo comparat. XIV. Eius præclaras virtutes recenſet, ac miratur. XV. Ipſam inuocat, eique natalitiam hanc orationem conſecrat. *A fol. 367. ad fol. 372.*

Eiuſdem oratio ſecunda de eadem, in qua probatur quod ex ſemine Dauid deſcendat. Chriſti veri Filij Dei generationem æternam, ipſius temporalem genealogiam, Deiparæ nobilitatem, funditus præciſis Iudæorum linguis, contumeliis Chriſtum afficientibus, comprobat: diligentiſſima conſideratione obſeruanda examinat: atque efficaciſsimis argumentis Filij & Matris inimicos con-
B uincit. Vbi Iudas dicitur & fuſiſsima oratione demonſtratur Chriſti typus: & Annæ carmen epithalamium decantatur, eiuſque laudes & encomia celebrantur. *A fol. 373. ad fol. 380.*

Eiuſdem oratio tertia vnde ſupra. Aduerſus Iudæos, tum ex veteri hiſtoria, tum ex variis teſtimoniis, B. Virginem ex Dauidis ſemine deſcendere oſtendit, & modum quo ipſa ex ipſo fluxerit apertè declarat. Vbi varia habes, nimirùm, vnde Tribuum Iſraëliticarum confuſio fuerit orta: cur Mariæ genus peculiariter non recenſeatur: quæ res dæmoni incognitæ fuerint: quomodo B. Virgo Maria naturæ ſit Regina. *A fol. 380. ad fol. 385.*

C S. FVLBERTI CARNOTENSIS fragmentum ſermonis in Natiuitate B. Mariæ Virginis, quædam miracula B. Virginis Mariæ auxilium & miſericordiam eius erga homines & pœnitentes comprobantia refert. *Biblioth. Floriacenſ. Tom. 1. pag. 516. & ſequentibus.*

I. GERSONII ſermo primus de Natiuitate glorioſæ Virginis Mariæ, & de commendatione Virginei ſponſi eius Ioſeph, in illud Euangelij *Iacob autem genuit Ioſeph virum Mariæ, de qua natus eſt Ieſus &c.* In quatuor partes diſtribuitur. Prima tractat de nobilitatis origine Mariæ & Ioſeph; vbi multa de nobi-

Digitized by Google

litatibus. Secunda differit de vtriuſque in vtero ſanctificatione. Tertia agit de fomitis repreſſione in vtroque, vbi Mariam cum Ioſeph ſponſo confert. Quarta loquitur de multiplici natiuitate Chriſti reſpectu Mariæ & Ioſeph. *Tom. 2. part. 3. à col. 128. ad col. 143.*

Eiuſdem ſermo ſecundus incompletus vnde ſupra, in illud Cant. *Quæ eſt iſta quæ progreditur, quaſi aurora conſurgens, pulchra vt Luna, &c.* I. Hæc verba iuxta quadruplicem ſenſum interpretatur. II. B. Mariam auroræ aſſimilat, eſt enim diei nunciatrix, roris genitrix, & latronum effugatrix. III. Terrenorum contemptum ſuadet. IV. Quòd in tribulatione & vitiorum conflictu debeamus ad Virginem orationis pedibus confugere, docet. V. Animarum perfectum ſtatum deſcribit. *Ibidem part. 4. à col. 248. ad col. 253.*

Gverrici Abbatis ſermo primus de Natiuitate ſanctæ Mariæ, in illud Eccleſiaſtici 24. *Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris.* I. B. Virginis Natalem encomiis celebrat. II. Per ſuauitatem odoris Chriſtum filium Virginis intelligit. III. Chriſti quædam, myſtica nomina refert. IV. Veræ Virginis flores & virtutes depingit. *A pag. 363. ad pag. 368.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Eccl. 24. *Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & ſanctæ ſpei.* I. Agit de triplici forma, quæ in Chriſto reperitur, alia enim eſt forma corporalis, alia moralis, & alia intellectualis. II. Chriſti pulchritudinem contemplatur. III. Virginem Mariam Chriſtianorum matrem agnoſcit. IV. Chriſtum pulchram dilectionem, & timorem, & agnitionem, & ſpem ſanctam nominat. *A pag. 368. ad pag. 374.*

B. Hildephonsi ſermo primus in Natiuitatem B. Mariæ Virginis. I. Deiparæ præconia celebrat. II. Matrem fœlicifsimam illã prædicat. III. Dei Matris virginitatem perpetuam probat. *Tom. 8.*

A *Biblioth. Patr. col. 307. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem. I. Quantis ſit laudibus proſequenda Dei Genitrix perpendit. II. Immenſam Dei pietatem in Incarnationis myſterio exhibitam conſiderat. III. Virginis Matris dignitatem & prærogatiuas prædicat. *Ibid. col. 308. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Hominis lapſum, eiuſque reſurrectionem deſcribit. II. B. Mariam Dei templum nominat. III. Eius Natiuitatem omnis pollutionis fuiſſe expertem aſſerit. IV. Hodiernam feſtiuitatem commendat. *Ibidem col. 315. & ſequent.*

Hvgonis a S. Victore ſermo primus de Natiuitate B. Mariæ, in illud *Aue Maris ſtella.* I. Mundum mari aſsimilat. II. Spiritalis nauigationis inſtrumenta accuratè deſcribit. III. Fidei præconia celebrat. IV. B. Virginem maris ſtellam agnoſcit. *Tom. 2. Inſtit. Monaſtic. ſerm. 4. pag. 317. & ſequent.*

B

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. Arborem humanæ generationis depingit, cuius radicem in Abraham agnoſcit, in Iſaac & Iacob ſtipitem, in duodecim Patriarchis ramos, in filiis eorum multiplices ramuſculos, in carnalibus obſeruantiis folia, in prauitatibus Iudaici populi ſpinales ſtimulos, in iuſtis antiquis flores, inter quos B. Virgo Maria velut roſa inter ſpinas cæteris glorioſius rutilat, cunctoſque ſua pulchritudine ſuperat. Aſsimilatur autem Deipara roſæ, ratione naturæ, formæ, coloris, & odoris. *Ibidem ſerm. 65. pag. 385. & ſequent.*

C

D. Innocentii Papæ III. ſermo in ſolemnitate Natiuitatis glorioſiſsimæ ſemper Virginis Mariæ, in illud Iob. 40. *In oculis ſuis quaſi hamo capiet Behemoth.* I. Agit de ſpiritali piſcatione. II. Piſcatoris inſtrumenta commemorat. III. Per virgam piſcatoris, Mariam intelligit: per lineam, genealogiam: per hamum, Chriſtum: & per eſcam in hamo, carnem Chriſti. IV. Varia diaboli

Digitized by Google

boli nomina recenſet, & explicat. *Tom. 1. pag. 153. & ſequentibus.*

S. LAVRENTII IVSTINIANI ſermo in Natiuitate glorioſiſſimæ Virginis Mariæ. I. In quo conſiſtat vera hominis ſoliditas, declarat. II. B. Virginem laudibus celebrat. III. Per ipſam beneficia hominibus collata commemorat. IV. Deiparam arcæ fœderis aſſimilat. V. Chriſtum cum manna confert. VI. Legis tabulas in Chriſto expreſſas conſiderat. VII. Illum virgam nominat. VIII. Virginis Mariæ puritatem immaculatam depingit. IX. Hodiernæ feſtiuitatis encomium prædicat. *Part. 2. pag. 669. & ſequentibus.*

S. ODILONIS ABBATIS de Natiuitate B. Mariæ Virginis ſermo imperfectus. I. Chriſti incarnationem paucis declarat. II. Aduerſus Manichæum B. Mariæ puritatem & virginitatē probat. III. Illam cum Eua matre confert. *Biblioth. Cluniacenſ. ſerm. 13. S. Odil. col. 407. & ſequent.*

FESTVM EXALTATIONIS Sanctæ Crucis.

XIV. Septemb.

S. AVGVSTINI ſermo de S. Cruce, in illud Apoſtoli, *Mihi autem abſit gloriari, niſi in cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti.* I. Docet Chriſtianam doctrinam eſſe in cruce Chriſti gloriari. II. De ipſa cruce non erubeſcendum. III. Nouum Teſtamento veteri præſtare. IV. Chriſtum animarum medicum eſſe. *To. 10. ſerm. 15. ex 17. ſerm. quos dedit Carthuſia Pariſienſis fol. 324.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo de Exaltatione S. Crucis, in illud Iſaiæ 49. *Ad populos exaltabo ſignum meum.* Septem Crucis exaltationes enumerat, fuit enim exaltata in Dominica paſſione: in Apoſtolorum prædicatione: in ſua inuentione: in victoriæ collatione: in hodierna ſolemnitate: in fidelium deuotione: & exaltabitur in iudicij die. In Cruce ſeptem ſigna agnoſcit, ſignum quippe eſt oberrantibus, ad ſemitam reductiuum: ſignum pœnitentibus, gratiæ collatiuum: ſignum pugnantibus, impotentiæ firmatiuum: ſignum proficientibus, intelligentiæ directiuum: ſignum diligentibus, miſericordię promiſſiuum: ſignum morientibus, ab hoſtibus defenſiuum: & ſignum peruenientibus ad gloriam inductiuum. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 271. & ſequent.*

S. I. CHRYSOSTOMI homilia in venerabilem atque viuificam Crucem, & de primorum hominum transgreſſione. I. Auditores ſuos laudat. II. Spiritalem menſam corpus reficientem, & animam purgantem proponit. III. Nauigationem myſticam & ſpiritalium margaritarum extractionem deſcribit. IV. Agricolam ſe fingit. V. Diuinitatem & humanitatem Chriſti conſiderat. VI. Chriſti charitatem erga homines, atque miſericordiam declarat. VII. S. Crucis præconia refert. VIII. Cur Chriſtus cruci affigi voluerit, perpendit. IX. Primorum parentum peccatum, eorumque ac ſerpentis punitionem, necnon & pœnæ inflictæ rationem profert. *Tom. 6. ſerm. 27. à pag. 288. ad pag. 295.*

Eiuſdem ſermo in pretioſæ vitaliſque Crucis adorationem. I. Crucis laudes & encomia pluribus celebrat. II. Quid ſit ſeipſum negare, explicat. III. Crucem ſpiritalem eſſe hominis armaturam oſtendit. IV. Quid ſibi vult hoc verbum Verbi, *Tollat crucem ſuam, & ſequatur me*, interpretatur. V. Crucis ſigno omnia quæ ad religionem Chriſtianam pertinent perfici demonſtrat. VI. Signi Crucis virtutes commemorat. VII. In Iudæum Crucis Chriſti deriſorem grauiter agit. VIII. Crucem adorandam eſſe Scripturæ teſtimoniis probat. IX. Iudæos Chriſtum verum Dei Filium negantes argumentis efficaciſſimis conuincit. X. Rurſus Crucis laudes

Digitized by Google

& virtutes pangit. XI. Paſſionis Chriſti inſtrumenta adorat. *Ibidem ſerm. 68. à pag. 611. ad pag. 620.*

Eiuſdem oratio de adoratione precioſæ Crucis. Docet. I. Verendum non eſſe ſanctam Crucem confiteri. II. Ipſam noſtræ religionis eſſe perfectionem III. Qualiter Chriſtianus ſe ſignare debeat. IV. Deum vbique exiſtere. V. Chriſtum Regem Regum eſſe. VI. Per crucem homines à Chriſto conſeruatos. VII. In ea eſſe gloriandum; Vbi quædam de virtute & eleemoſyna. *Ibid. ſerm. 69. à pag. 620. ad pag. 626.*

Eiuſdem ſermo in cœmeterij appellationem, & in Crucem Domini, & Dei Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti. I. Cur extra ciuitatem habita ſit hæc oratio, declarat. B II. Probat mortem poſt Chriſti mortem, non amplius mortem eſſe, ſed ſomnum & dormitionem. III. Mortem quo pacto Chriſtus deuicerit, oſtendit. IV. Homines Dei diuitias nominat. V. S. Crucis præclara facinora refert. VI. Modum quo Chriſtus diabolum & hoſtes debellauit, notat & miratur. VII. S. Crucis varia atq; præclara epitheta recenſet. VIII. Quanta reuerentia & deuotione ad communionem accedere debeamus, docet. *Tom. de diuerſis noui Teſtamenti locis ſerm. 34. & iuxta errorem Typographi 32. à pag. 481. ad pag. 488.*

B. P. Damiani ſermo primus de Exaltatione S. Crucis. I. Crucem virgam virtutis dicit. II. Figuræ Crucis myſterium pandit. III. Crucem Chriſti terram & cœlum coniungere oſtendit. IV. Chriſtum crucifixum contemplatur, & modum ipſum meditandi tradit. V. Crucifixi erga homines charitatem & dignationem exprimit & miratur. VI. De propriæ voluntatis abnegatione diſſerit. VII. Inimicorum dilectionem commendat. VIII. Chriſtum ſpiritualiter crucifigentes declarat. *Tom. 2. ſerm. 47. pag. 257 & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eadem. I. Qua adoratione Crux ſit adoranda, A inquirit. II. Crucis beneficia hominibus collata recenſet. III. Solemnitatum S. Crucis rationem in medium adducit. IV. Varias Crucis figuras ex veteri Teſtamento colligit. V. Redemptionis humanæ myſterium cum creatione confert. VI. Corpus Chriſti templo Salomonis aſſimilat. VII. Crucis virtutes commemorat. VIII. Eius laudes celebrat. *Ibidem ſerm. 48. à pag. 259. ad pag. 264.*

S. Ephrem Syri ſermo in precioſam & viuificam Crucem Domini ac de iis, quæ poſt Crucem reuelanda ſunt, in formidabili illo ſecundo aduetu Domini noſtri Ieſu Chriſti. I. Quæ ſit celebritas bona, pulchra, & Deo grata, docet. II. Modum feſtiuitates Dominicas dignè celebrandi tradit. III. De Crucis ſigno vt depingendo diſſerit. IV. S. Crucis præclara encomia refert. V. Iudicij extremi horrorem egregiè deſcribit. *Tom. 3. à pag. 699. ad pag. 703.*

D. Gavdentii Brixiensis ſermo in Euangelium hodiernum. I. Verba Euangelij variè interpretatur. II. Duplex Dei iudicium diſtinguit. III. Cur diabolus princeps mundi dicatur, declarat. IV. Qualiter Chriſtus in Cruce exaltatus omnia ad ſe traxerit, explicat. V. Nè victoriam Chriſti, qua diabolum triumphauit, noſtro vitio irritam faciamus, monet. *Tom. 2. Biblioth. Patr. C ſerm. 12. D. Gaudentij col. 77. & ſequentib.*

Hvgonis a S. Victore ſermo de S. Cruce in illud Ioann. 19. *Conſummatum eſt, &c.* I. Omnia per Crucem conſummata eſſe ſubtiliter demonſtrat. II. Mortem Chriſti laudibus effert. III. Vt Chriſti veſtigia ſequamur, hortatur. *Tom. 2. Inſtit. Monaſt. ſerm. 100. & vltimo pag. 422.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto Exaltationis S. Crucis. I. Præuaricationis primorum parentum varios effectus deſcribit. II. Incarnationis finem notat. III. S. Crucis virtutem commendat. IV. Eius laudes prædicat. V. Ipſam alloquitur. VI. Crucem ſuauiter ac effi-

eatiter meditantis animum attrahere oſtendit. *Part. 2. pag. 672. & ſequent.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. in Exaltationem S. Crucis. I. Ob hodiernum Exaltationis feſtum ſpiritali gaudio exultat. II. Ne in fœda vitia nos præcipites agamus, hortatur. III. Voluptates carnis iucundas non eſſe aſſerit & probat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 26. col. 1310.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo hac die habitus, in illud Ioann. 12. *Ego ſi exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipſum.* De Chriſti in Cruce Exaltatione atque attractione loquitur. Docet autem attractionem naturaliter fieri ſex modis, quos myſticè interpretatur: fit enim per aſſimilationem, per concauitatem, per colligationem, per dulcem allectationem, per repromiſſiones, per naturalem appetitum & inclinationem. *Tom. 16. ſerm. Feſt. fol. 40. col. 1.*

FESTVM SANCTI MATTHÆI Apoſtoli & Euangeliſtæ.

XXI. Septembris.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia prima in Euangelium. I. B. Matthæi humilitatem notat. II. Quid ſit Chriſtum ſequi, explicat. III. Legis & gratiæ diſcrimen declarat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. col. 136. & ſequent.*

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. Incrementa gratiæ in B. Matthæo agnoſcit, & peccatores conſolatur. II. Eius nomina interpretatur, & ipſorum myſteria pandit. III. Chriſtum ſequi quid ſit, docet. IV. Non mirandum eſſe dicit, quòd publicanus ad primam Domini iubentis vocem omnia reliquerit, & Chriſto adhæſerit. V. Chriſtum multos publicanos conuertiſſe probat. VI. Conuiuium ſpiritale & corporale, quod B. Matthæus Chriſto exhibuit, deſcribit. VII. Inuidiam fraternæ ſalutis reprobat. VIII.

A Chriſtum ideò frequentaſſe peccatorum conuiuia dicit, vt inſidiatores ſuos docendo ad epulas inuitaret cœleſtes. IX. Quid ſit illud Chriſti, *Non veni vocare iuſtos* exponit. X. B. Matthæi merita & encomia celebrat. *Ibidem à col. 137. ad col. 141.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Matthæo Apoſtolo & Euangeliſta, in illud Apocal. 1. *Conuerſus ſum, vt viderem vocem quæ loquebatur mecum.* I. Quid ſit peccatum, docet: & cauſam differentiæ peccatorum affert. II. B. Matthæi conuerſionem perfectam fuiſſe oſtédit. III. Quatuor ad pœnitentiam peccatorem monentia enumerat, quæ ſunt B culpa, quâ Deum Redemptorem offendimus: gratia, quam peccando perdidimus: pœna, quam propter peccatum meruimus: & gloria à qua excluſi ſumus. *Tom. 3. ſer. de Sanct. pag. 273. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Ierem. 31. *Poſtquam conuertiſti me, egi pænitentiam.* Pœnitentiam cófert cum baptiſmo: & quatuor pœnitendi motiua profert, mundi ſcilicet ignominiam, in qua ſumus: iudicis ſententiam, quam timemus: inferni miſeriam, quam pati meruimus: & æternam gloriam, quam amiſimus. *Ibidem pag. 275.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo pri- C mus de Matthæo & Chriſto cum publicanis manducante. I. Paupertatem velut virtutum ſociam, & parentem multùm commendat. II. Pauperes Apoſtolos, ſanctitate pretioſos laudibus proſequitur. III. Laborem ſuadet. IV. Cur Chriſtus pauperes eligens, Matthæum diuitem ad Apoſtolatus faſtigium euocauerit, inquirit. V. Bonorum ac malorum diuitum diſcrimen notat. *Serm. 28. col. 72. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eiſdem. I. Euangelij textum percurrit & præclaris conceptibus illuſtrat. II. Diuitiarum onus graue ponderat. III. Auri naturam deſcribit. IV. Bonum auri vſum indicat.

Digitized by Google

eatiter meditantis animum attrahere oſtendit. *Part. 2. pag. 672. & ſequent.*

B. THEODORI STVDITÆ ſermo catechet. in Exaltationem S. Crucis. I. Ob hodiernum Exaltationis feſtum ſpiritali gaudio exultat. II. Nè in fœda vitia nos præcipites agamus, hortatur. III. Voluptates carnis iucundas non eſſe aſſerit & probat. *Tom. 2. Auctar. Biblioth. Patr. Catech. 26. col. 1310.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo hac die habitus, in illud Ioann. 12. *Ego ſi exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipſum.* De Chriſti in Cruce Exaltatione atque attractione loquitur. Docet autem attractionem naturaliter fieri ſex modis, quos myſticè interpretatur: fit enim per aſſimilationem, per concauitatem, per colligationem, per dulcem allectationem, per repromiſſiones, per naturalem appetitum & inclinationem. *Tom. 16. ſerm. Feſt. fol. 40. col. 1.*

B

FESTVM SANCTI MATTHÆI *Apoſtoli & Euangeliſtæ.*

XXI. Septembris.

S. VENERABILIS BEDÆ homilia prima in Euangelium. I. B. Matthæi humilitatem notat. II. Quid ſit Chriſtum ſequi, explicat. III. Legis & gratiæ diſcrimen declarat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. col. 136. & ſequent.*

C

Eiuſdem homilia ſecunda, vnde ſupra. I. Incrementa gratiæ in B. Matthæo agnoſcit, & peccatores conſolatur. II. Eius nomina interpretatur, & ipſorum myſteria pandit. III. Chriſtum ſequi quid ſit, docet. IV. Non mirandum eſſe dicit, quòd publicanus ad primam Domini iubentis vocem omnia reliquerit, & Chriſto adhæſerit. V. Chriſtum multos publicanos conuertiſſe probat. VI. Conuiuium ſpiritale & corporale, quod B. Matthæus Chriſto exhibuit, deſcribit. VII. Inuidiam fraternæ ſalutis reprobat. VIII. Chriſtum ideò frequentaſſe peccatorum conuiuia dicit, vt inſidiatores ſuos docendo ad epulas inuitaret cœleſtes. IX. Quid ſit illud Chriſti, *Non veni vocare iuſtos* exponit. X. B. Matthæi merita & encomia celebrat. *Ibidem à col. 137. ad col. 141.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Matthæo Apoſtolo & Euangeliſta, in illud Apocal. 1. *Conuerſus ſum, vt viderem vocem quæ loquebatur mecum.* I. Quid ſit peccatum, docet: & cauſam differentiæ peccatorum affert. II. B. Matthæi conuerſionem perfectam fuiſſe oſtēdit. III. Quatuor ad pœnitentiam peccatorem monentia enumerat, quæ ſunt: culpa, quâ Deum Redemptorem offendimus: gratia, quam peccando perdidimus: pœna, quam propter peccatum meruimus: & gloria à qua excluſi ſumus. *Tom. 3. ſer. de Sanct. pag. 273. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Ierem. 31. *Poſtquam conuertiſti me, egi pœnitentiam.* Pœnitentiam cōfert cum baptiſmo: & quatuor pœnitendi motiua profert, mundi ſcilicet ignominiam, in qua ſumus: iudicis ſententiam, quam timemus: inferni miſeriam, quam pati meruimus: & æternam gloriam, quam amiſimus. *Ibidem pag. 275.*

S. P. CHRYSOLOGI ſermo primus de Matthæo & Chriſto cum publicanis manducante. I. Paupertatem velut virtutum ſociam, & parentem multùm commendat. II. Pauperes Apoſtolos, ſanctitate pretioſos laudibus proſequitur. III. Laborem ſuadet. IV. Cur Chriſtus pauperes eligens, Matthæum diuitem ad Apoſtolatus faſtigium euocauerit, inquirit. V. Bonorum ac malorum diuitum diſcrimen notat. *Serm. 28. col. 72. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eiſdem. I. Euangelij textum percurrit & præclaris conceptibus illuſtrat. II. Diuitiarum onus graue ponderat. III. Auri naturam deſcribit. IV. Bonum auri vſum indicat.

Digitized by Google

V. Quanta ſit auri crudelitas, exaggerat. VI. Auaritiam deteſtatur. VII. Auri mala recenſet. VIII. B. Matthæum telonium nonreliquiſſe dicit, ſed mutaſſe, & ſuſcepiſſe. IX. Eius animum generoſum commendat. X. Spiritale Chriſti conuiuium in mente Matthæi paratum conſiderat. XI. Dominicam erga peccatores clementiam notat. *Serm. 29. col. 75. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. B. Matthæi mutationem repræſentat. II. Quid ſit illud Euangelij: *Dum tranſiret Ieſus*, explicat. III. De viſu Chriſti loquitur. IV. Matthæum peccatorem cum paralytico confert. V. B. Matthæi dignitatem, quam Domini benignitate conſequutus eſt, miratur. VI. Chriſti dignationem & humilitatem ad humanitatem, & peccatorem venientis contemplatur, eiuſque cauſas prodit. VII. Illum iam eſſe peccatum aſſerit, qui ſe peccatorem non agnoſcit, cùm nemo ſit mundus à ſorde. *Serm. 30. col. 78. & ſequentibus.*

B. P. Damiani ſermo primus de S. Matthæo Apoſtolo & Euangeliſta. I. Peccatores Matthæi exemplo conſolatur, & ad conſequendam ſuorum veniam peccatorum, hortatur. II. B. Matthæum ratione ſui Euangelij aliis ſanctis præfert. III. Illum cum Moyſe comparat. IV. Quatuor Euangeliſtas columnis aſſimilat. V. B. Matthæum cum aliis tribus Euangeliſtis confert. VI. Illos quadrigam Chriſti nominat. VII. B. Matthæum per faciē leonis expreſſum eſſe aſſerit. VIII. Quemlibet Euangeliſtarum proprium ordinem in ſcribendo obſeruaſſe declarat. IX. De Chriſto Rege & Sacerdote diſſerit. X. Imitationem huiuſce Apoſtoli ſuadet. *Tom. 2. ſerm. 49. pag. 264. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eodem. I. Feſtiuitatem hodiernam multùm commendat. II. B. Matthæi exemplo peccatores ad fontem pietatis cohortatur, & ad ſperandam veniam prouocat. III. Illum quadrigæ Saluatoris aurigam nuncupat. IV. Phiſon primum Paradiſi fluuium B. Matthæi figuram expreſſiſſe agnoſcit. V. Varias Euangeliſtarum figuras profert. VI. De vinea & vindemia ſpiritali diſſerit. *Ibidem ſerm. 50. pag. 266. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in Euangelium hodiernum. I. B. Matthæi exemplo mœrentes peccatorum conſcientias recreat, & ad concipiendam ſpem veniæ tabeſcentes animos erigit. II. Verbum incarnatum fonti patenti peccatores abluenti aſſimilat. III. Peccatores humiles exaltat, iuſtos verò ſuperbos deprimit. IV. Phariſæorum falſam iuſtitiam tangit. V. Chriſtum B. Matthæo diuitiarum ſuarum theſauros commiſiſſe oſtendit. VI. B. Matthæum cum Phiſon primo Paradiſi fluuio confert. VII. Euangelium theſauro comparat. VIII. Chriſtum verum animarum medicum agnoſcit. IX. Cur Chriſtus peccatores ad Apoſtolatus culmen elegerit, rationem affert. *Ibidem ſerm. 51. pag. 268. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo hac die habitus. I. Iudiciorum Diuinorum, atque vocationis iuſtorum quàm ſit difficilis inueſtigatio, perpendit. II. B. Matthæi conuerſionem miratur. III. Fœlicem prædicat animam, ad quam deſcendit Verbum, vt illam ſpiritali cibo reficiat, & in ea habitet. IV. Chriſto conuiuium myſticum parat. V. B. Matthæum cunctis fidelibus conuiuium paraſſe oſtendit. VI. Dei verbum alimentum animarum, quod nunquam corrumpitur, pulchrè deſcribit. *Part. 2. pag. 674. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de Sancto Matthæo Apoſtolo, in Euangelium hodiernum. Tres habet partes, Prima agit de magna Domini Ieſu benignitate. Secunda de B. Matthæi ſanctitate. Tertia de horribili Phariſæorum cæcitate. Quantùm ad primam Chriſti benignitatem conſpicit in Matthæi ſanctificatione,

Digitized by Google

in eius ad Apoſtolatum vocatione, in familiari cum eo & cum aliis publicanis commeſtione, in Phariſæorum confutatione, & in ipſius miſericordiæ commendatione. Quantùm ad ſecundam, B. Matthæi ſanctitatem agnoſcit in omnium deſertione, in veloci obedientia, in Chriſti imitatione, in hoſpitalitatis exhibitione, & in peccatorum ſuorum manifeſtatione. Quantùm ad tertiam, cæcitatem Phariſæorum notat, quia peccata ſua grauia non videbant, aliorũminus grauia iudicabant: quem laudare debebant, vituperabant: vnde gaudere habebant, inuidebant, & vnde illuminari poterant, excæcabantur. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol.* 40.

FESTVM DEDICATIONIS S. Michaelis Archangeli.

xxix. Septembris.

S. AMBROSII ſermo hac die habitus, in Euangelium. I. Quæ miniſtris ac Dei Sacerdotibus reuerentia debeatur, ex Euangelica lectione colligit. II. Humilitatem multùm commendat. III. Hanc eſſe docet Chriſtianitatis ſummam, vt lædentibus patientiam rependamus. IV. Diuitem auarum animal onuſtum nominat, & camelo aſſimilat. V. Voluntariam paupertatem ſuadet. VI. Angelorum nudam ſubſtantiam, ſanctitatem loco veſtimenti habentem depingit. VII. Per puſillos in Chriſtum credentes clericos & monachos intelligit. VIII. Cur ſcandalizantibus Chriſtianis iſta pœna decreta ſit, vt in collo eorum ſuſpendatur mola aſinaria, & demergantur in profundum maris, inquirit, ſoluit, & myſterium pandit. *Tom. 5. ſer. 20. de ſanct. col. 152. & ſequent.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia de S. Michaele in Euangelium. I. Textum percurrendo exponit. II. Docet ſcandalum proximi aliquandò cauendum eſſe, aliquandò verò contemnen-

A dum. III. Quid ſit ſcandalum declarat. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de ſanct. col. 141. & ſequent.*

S. BERNARDI ſermo primus, in feſtiuitate S. Michaelis. I. De gratia & charitate, quam nobis exhibent Angeli, diſſerit. II. Eos ſpiritus adminiſtratorios eſſe probat. III. Qualiter Chriſtus ſit ab Angelis paulominùs minoratus, explicat. IV. Cauſas profert; quæ ipſos Angelos beatos pro noſtra infirmitate reddunt ſollicitos. V. Funiculum triplicem delineat, quo de excelſo cœlorum habitaculo ad conſolandos, ad viſitandos, ad adiuuandos nos, attrahitur ſupereminens charitas Angelorum propter Deũ,

B propter nos, & propter ſeipſos. VI. Cauendam nobis eſſe Angelorum offenſam dicit: & in his maximè exercendũ monet, quibus eos nouimus oblectari. VII. Quid à nobis exigant ſancti Angeli notat. VIII. Quæ ad indignationem eos prouocant, declarat. IX. Vnitatem & pacem multùm commendat. *Col. 277. & ſequentib.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. In Religioſos peruerſos, ſcandala in monaſterio ſuſcitantes, acriter inuehitur. II. Fraternæ charitatis vnitatem laudibus effert. III. Quid faciendum ſit, vt ab Angelis diligamur, docet. IV. Duplex ſcandalum diſtinguit, vnum externum, internum alterum. V. Triplici modo ſcandalum internum in nobis fieri

C poſſe, quotidiano experimento demonſtrat. *Col. 279. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de S. Michaele in illud Pſal. 90. *Angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.* De Angelorum officio, miniſterio, & obſequio diſſerit. Inſuper iuxta Angelorum ordines nouem beneficia, quæ ſancti Angeli Diuino imperio nobis impendunt, enumerat. I. Siquidem nobis obſiſtunt in malis & peccatis. II. Reſiſtunt aduerſariis, & hoſtium tentamenta repellunt. III. Peccatores illuminant, & ad pœnitentiæ lamenta excitant. IV. Apud Deum pro nobis inter-

Digitized by Google

pellant, & gratiarum chariſmata impetrant. V. Nos corroborant, confirmant, confortant, & ad exercitia virtutum promouent. VI. Salutaria documenta nobis exhibēt, & reuelant myſteria. VII. Mentem noſtram eleuant & inflammant, deſideria lætificant, & ſpiritalia ingerūt ſolatia. VIII. Bona opera noſtra atque merita in conſpectu Dei perferunt. IX. Electos perducunt & introducunt ad æterna præmia. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 275. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de Angelis, in illud Apocalypſ. 7. *Et omnes Angeli ſtabant in circuitu throni, &c.* De tribus Hierarchiis cœleſtibus earumque excellentiis loquitur. Prima eſt aſſiſtentium Diuinæ Maieſtati, & habet dilectionem, cognitionem, & fruitionem. Secunda eſt poteſtatibus contrariis reſiſtentium, & virtutem habet operatiuam, executiuam, & expeditiuam. Tertia eſt miniſtrantium, qui ordinantur ad regimen Principum, gentium ſiue populorum, & ſingulorum hominum. *Ibidem pag. 277. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius de iiſdem, in illud Act. 12. *Miſit Dominus Angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis* Docet imprimis Angelos à nobis valdè eſſe diligendos, honorandos, & prædicandos. Deinde quatuor beneficia Angelorum hominibus collata agnoſcit. Per eos ſiquidem inſtruimur, in accipienda ſcientia: eorum precibus adiuuamur, in impetranda gratia: per eos roboramur, in facienda iuſtitia: per eos defendimur, in obtinenda victoria. *Ibidem ſerm. de Sanct. in communi pag. 357. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra; in illud Euangelij, *Angeli eorum ſemper vident faciem Patris.* De contemplatione beata Angelorum diſſerit, & tres perfectiones beatitudinis ipſorum notat, vident enim Deum ipſum viſione apertiſſima & sereniſſima, clariſſima & iucunda, pleniſſima & ſecuriſſima. *Ibidem pag. 359. & ſequentibus.*

A Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra; in illud Pſal. 103. *Qui facit Angelos ſuos ſpiritus.* Tria exercitia Angelorum beatorū conſiderat. I. Enim S. Angeli admirantur & laudant Diuinam ſapientiam ſimul & prouidētiam, qua omnia diſtinguuntur & diſponuntur. II. Venerantur & adorant Diuinam omnipotētiam, qua omnia producuntur. III. Loquuntur & prædicant Diuinam miſericordiam & beneuolentiam, qua homines redimuntur. *Ibidem pag. 360. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in illud Pſal. 90. *Angelis ſuis Deus mandauit de te: vt cuſtodiāt te in omnibus viis tuis.* B Quatuor Angelorum obſequia complēctitur. I. Aſſiſtunt vigilantibus ex conſideratione. II. Orantibus ex deuotione. III. Obedientibus & laborantibus in continua actione. IV. Patienter agentibus in tribulatione. *Ibidem pag. 361. & ſequent.*

S. Brvnonis ſermo de S. Michaele Archangelo, in illud Apocalypſ. 12. *Factum eſt prælium magnum in cælo, &c.* I. Prælium Angelorum bonorum & malorum in cœlo Eccleſiæ peractū deſcribit. II. Hierarchias ipſorum & ordines diſtinctos enumerat. III. Angelorum officium proprium notat. IV. Quantas gratias B. Michaeli Archangelo debeamus, C conſiderat. V. Draconis ſæuitiam, hoc eſt, dæmonis malitiam & artes prodit. *Tom. 3. pag. 150. & ſequent.*

B. P. Damiani ſermo de S. Michaele Archangelo. I. Viſionem Iſaiæ Prophetæ, quando illi Dominus apparuit ſedens ſuper ſolium excelſum & eleuatum, &c. interpretatur, notiſque præclaris illuſtrat. II. Triplicem Domini ſeſſionem diſtinguit, vnam poſt Mundi creationem, ſecundam poſt eius aſcenſionem, tertiam poſt vniuerſalem reſurrectionem. III. Cur Deus ſedeat, Angeli verò & Sancti ſtent, rationes in medium profert. IV. Per ſolium excelſum Angelicam naturam intelligit. V. De duobus Seraphim, Angelo, videlicet,

Digitized by Google

& homine eorumque alis differit. VI. Sex Angelorum alas myſticas enumerat, prima dicitur, dignitas Angelicæ productionis: ſecunda, gratia confirmationis: tertia, amor Creatoris: quarta, viſio Diuinitatis: quinta, gaudium noſtræ redemptionis: ſexta, reſtitutio ſupernæ ciuitatis. VII. Sex alas homini ad Deum reuertenti aſſignat, quarum prima eſt, cordis amaritudo: ſecunda, oris confeſſio: tertia, ſpes: quarta, timor: quinta, humilitas: ſexta, charitas. *Tom. 2. pag. 271. & ſequent.*

I. Gersonii ſermo primus de Angelis hac die habitus, in illud Apocal. 12. *Factum eſt prælium magnum, &c.* Tractat de duplici cœlo, gloriæ, videlicet, & Eccleſiæ in quo Michael & Angeli eius præliati ſunt cum dracone. Quantùm ad primum prælium, quærit quomodo ſit factum, & vnde tam ſubitum inter eos malum ſchiſmatis erupetit, vt mox in ſuæ creationis exordio tam hoſtiliter diſſenſerint atque decertarint; Vbi ſuperbiam & ambitionem deteſtatur, & in ipſas acriter inuehitur: varias quæſtiones mouet & ſoluit, nimirùm quibus verbis diſputatiuum hoc prælium exercuerint Angeli, & quo pacto Lucifer Dei æqualitatem, vel ſimilitudinem appetiuerit: an in ſchiſmate Eccleſiæ ita agendum ſit, vt ſchiſmatici & vero Papæ non adhærentes viribus & bellis compeſcendi ſint, & ſi non corrigantur, mortibus exterminandi. Quantùm ad ſecundum imprimis probat Angelos ſiue bonos ſiue malos homines erudire poſſe tribus modis, ex parte, ſcilicet, phantaſiæ interioris: ex parte ſenſus exterioris: & ex parte virtutis intellectiuæ ſuperioris. Quærit deindè qualiter diſtinguere poſſumus diuinationem & doctrinam, quæ fit per dæmones, ab illa quæ per Angelos ſanctos miniſtratur; & quæſtioni ſatisfacit. Denique de poteſtate Angelorum tùm bonorum tùm malorum in hominum corpora diſputat: & vt ad noſtros An- A gelos in periculis reccurramus, cohortatur. *Tom. 2. part. 4. à col. 6. ad col. 33.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de S. Michaele & Angelis, vnde ſupra. Tres complectitur partes. Prima Angelorum formationem declarat, primumque eorum prælium in cælo. Secunda agit de prælio generali quod fit inter eos & hominem in Eccleſia, & ſæculo præſenti. Tertia modum tentationis & impugnationis eorum prodit: atque de præliis inimici in particulari differit. Vbi varias ac præclaras habes ad propoſitum quæſtiones, *v. c.* Quare Deus non citiùs Mundum & Angelos formauerit. Cur Deus B peruerſos Angelos, cùm ſciret eos fore damnandos, creauerit. Quare poſt ipſorum peccatum eos non annihilauerit Omnipotés. Cur Deus patiatur & permittat humanam creaturam à dæmonibus tentari. An quælibet perſona habeat bonum & malum Angelum. Ex his autem quæſtionibus ſolutis varias infert concluſiones ſiue conſiderationes: *ibidem à pag. 719. ad pag. 733.*

Hugonis à S. Victore ſermo primus de S. Michaele ex hiſtoria libri Iudith. I. Verba cantici Iudith dicentis, *Qui poſuit caſtra in medio populi ſui, vt eriperet nos de manu inimicorum noſtrorum,* de Angelorum exercitibus interpretatur. II. Per Iudith Eccleſiam intelligit, per Nabuchodonoſor diabolum, per C Niniue mundum, & per Holofernem principem dæmonum. III. B. Michaelem Angelorum ducem cum dracone præliantem deſcribit. IV. Cur diabolus dicatur draco magnus & ſerpens, rationem affert. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 85. pag. 408. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illa verba Iudith. 16. *Venit Aſſur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis ſuæ, &c.* I. Diaboli ſuperbam fortitudinem & contumacem comminationem deſcribit. II. Virtutem Eccleſiæ & gloriam, dæmonem Angelorum auxilio ſuperantem repræſentat. III. Apoſtolos

Digitized by Google

& fideles cum Iudith confert. IV. B. Michaelis fortitudinem prædicat. *Ibid. ſerm.86. pag. 409. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, ex eodem libro. Eccleſiam Iudith viduæ Holofernem ſuperanti egregia ſimilitudine comparat: & Angelorum auxilium atque ſuffragia agnoſcit. *Ibid. ſerm. 87. pag. 410. & ſequent.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in ſolemnitate S. Michaelis Archangeli habitus. I. Hominis lucem & tenebras conſiderat. II. Naturam Angelicam deſcribit, & eam exiſtere probat. III. Angelicorum Ordinum diſtinctionem notat. IV. Bona, per Angelorum miniſteria, Dei operante prouidentiâ, hominibus collata commemorat. V. Vt cooperatores eorum ſimus pro nobis hortatur. VI. In B. Michaele ſublimem gratiam, & prærogatiuam ſingularem veneratur. VII. Prælium magnum Angelorum in cœlo factum depingit. *Part. 2. pag. 677. & ſequent.*

S. Maximi homilia de S. Michaele Archangelo in Euangelium. *Col. 677. & ſequentibus. Habetur inter Ambroſianos numero 20. de ſanct. Tom. 5. & hîc ſupra pag. 285. col. 1.*

Sophronii Constantinopolitani Sanctorum Archangelorum & Angelorum encomium. I. Angelicos Ordines deſcribit. II. Eorum proprietates notat. III. Ipſos aduocat. IV. B. Michaelem prolixa oratione alloquitur. V. Eius ſuffragia commendat, & prærogatiuas cōmemorat. VI. De Gabrielis virtutibus diſſerit. VII. Angelorum epitheta & nomina refert. VIII. Eos cuſtodes hominum eſſe fatetur. IX. Angelorum miniſteria & obſequia recenſet. X. Verbum Diuinum & omnes Sanctos ordine inuocat. *Tom. 2. Biblioth. Patr. à col. 565. ad col. 570.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus de S. Michaele, in illud Prouerb. 15. *In omni loco oculi Domini contemplantur bonos & malos.* I. Deum contemplari dicit

A bonos in cœlo, malos in inferno, bonos & malos in mundo. II. Docet viſionem Dei valdè timendam eſſe propter quatuor, quia iudicat, videt tenebroſa, nemo ab illa ſe poteſt abſcōdere, & omnes cordis cogitationes ſcrutatur. III. Probat Deum bonos videre, vt à malo eripiat, eorum orationes exaudiat, miſericordiam ipſis exhibeat, bonum gratiæ conferat, in omnibus protegat, & gloriam æternam tribuat. IV. Eundem malos reſpicere oſtendit quatuor modis, eorum opera conſiderando, ſuper malis ipſorum indignando, eos condemnando & pœnam velociter inferendo. Nihil autem habet de Angelis nec de S. Michaele. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 40. col. 3.*

B Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Euangelij, *Angeli eorum ſemper vident faciē Patris, &c.* De obſequiis Angelorū, & beatitudine eorū tractat. Quantùm ad primum docet Angelos nobis triplici modo inſeruire, purgando videlicet, illuminando, & perficiēdo. Quantùm ad ſecundum, probat ipſos beatos Spiritus ſine intermiſſione, ſine fine, & ſimul faciem Diuinæ Eſſentiæ contemplari, quæ eſt admirabilis, propter Maieſtatis infinitatem: delectabilis, propter gratiarum multiplicitatem: amabilis, propter ineffabilis pulchritudinis claritatem: & deſiderabilis, propter gloriæ æternitatem, *Ibidem col. 4.*

C

FESTVM SANCTI HIERONYMI Confeſſoris & Eccleſiæ Doctoris.

XXX. Septembr.

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in ſolemnitate Beatiſſimi Hieronymi Doctoris & Confeſſoris habitus. Imprimis Eccleſiam Dei domum nominat, in qua celebratur iuge conuiuium medullatorum pinguium, & vindemiæ defœcatæ; columnæ huius domus variæ ſunt pro Ordinum dignitate & Officiorum diuer-

Digitized by Google

diuerſitate, inter quas ſtat B. Hieronymus, velut columna argentea, erecta, fulgens, & ſolida. Deinde præclaras D. Hieronymi virtutes cõmemorat, cumq; A laudibus effert. Denique eius charitatem multùm commendat, & tanquam Chriſtianæ Religionis ſpeculum illum proponit. *Part. 2. pag. 680. & ſequent.*

OCTOBER.

FESTVM SANCTI FRANCISCI Confeſſoris.

IV. Octobris.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo de B. Franciſco, in illud Sap. 11. *Iuſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnũ Dei.* I. Agit de Sanctorum merito, & probat Deum eſſe cauſam efficientem meriti quatuor modis, nimirum faciendo idoneum ad merendum, mouendo ad volendum, iuuando ad faciendum, conſeruando ac perſeuerando per gratiam conſummantem. II. Varios modos enumerat quibus accipitur nomen iuſti & iuſtitiæ. III. Quinque vias rectas ſalutis demonſtrat, per quas itur ad vitam æternam. *Tom. 16. ſer. de Sanct. fol. 40. & ſequentibus.*

FESTVM SANCTI DIONYSII Areopagitæ Epiſcopi & Martyris.

IX. Octobris.

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo de S. Dionyſio, in illud Iſaiæ 46. *Vocans ab Oriente auem, & de terra longinqua virum voluntatis meæ.* I. Docet Dominum vocaſſe B. Dionyſium quadrupliciter, nimirum ad ſanctitatem, radiis virtutum eum illuminando: ad prædicationis effectum, cum in Epiſcopali dignitate ſublimando: à Græcia in Franciam deducendo, & eam per ipſum illuſtrando: de mundo ad cœlum cum gloria martyrij coronando. II. B. Dionyſij dignitatem & ſapientiæ ipſius claritatem cõſiderat. III. Eius contemplationis ſublimitatem notat, qua volauit in cœlum humanæ & Angelicæ naturæ, atque in cœlum Trinitatis ſanctiſſimæ. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 41.*

B

FESTVM SANCTI LVCÆ Euangeliſtæ.

XVIII. Octobris.

S. AMBROSII ſermo in Euangelium hac die habitus. I. Hoſpitalitatis leges cõmemorat & commẽdat. II. Saluatorem hoſpitem dicit, cuius domus fidelis eſt Eccleſia. III. Chriſto ſemper adhærendum eſſe docet. *Tom. 5. ſerm. 21. de Sanct. col. 156. & ſequent.*

C

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium hodiernum. I. Textum ſuo more percurrendo exponit. II. Septuaginta duorum diſcipulorum myſterium prodit. III. Prædicatoris Euangelici cõditiones recenſet. *Tom. 7. Homil. Æſtiual. de Sanct. à col. 142. ad col. 146.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo de S. Luca, in illud Pſalm. 1. *In lege Domini fuit voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte.* Imprimis diuinam legem igni aſſimilat, quia illuminat intellectum & inflammat affectum. Deinde B. Lucam legem hanc habuiſſe probat in affectu per actum dilectionis, in afflatu per actũ prædicationis, & in manu per opus conſcriptionis, ſiue per effectum operatio-

Digitized by Google

nis. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 279. & ſequentibus.*

B. P. Damiani ſermo de S. Luca Euangeliſta. Quia Doctoris laus redundat in diſcipulum, I. B. Pauli S. Lucæ præceptoris encomium prædicat. II. B. Lucam laudibus effert. III. Euangelium Chriſti ſecundum Lucam commendat. IV. Numeri ſeptuagenarij ſeptimi myſterium pandit. V. Euangelium Lucæ, cum Euangelio Matthæi confert. VI. Cur Matthæus deſcendendo, Lucas verò aſcendendo genealogiam Chriſti contexerint, inquirit & ſoluit. VII. Quare B. Lucas per vituli ſpeciem ſit expreſſus, rationem affert. VIII. Euangelium cum libro ſignato, de quo in Apocalypſi tractatur, comparat. IX. Quatuor Euangeliſtas Paradiſi fluuiis aſſimilat. X. Terrenæ ſubſtantiæ contemptum ſuadet: & ad ſupernæ ciuitatis gloriam inuitat. *To. 2. ſerm. 53. pag. 274. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo in feſto S. Lucæ Euangeliſtæ habitus. I. Affectionum voluptuoſarum, naturalium, & ſpiritualium diſcrimen notat. II. Vitam ſpiritualem commendat. III. Morum conuerſionem ſuadet, & peccatores vt reſipiſcât hortatur. IV. De affectibus naturalibus ad bonum non ad malum inflectendis differit, & quo pacto habeant mortis & vitæ imperium, declarat. V. B. Lucam medicum animarum quàm optimum agnoſcit, qui ſpiritualia nobis prærogauit antidota, per quæ affectionum humanarum mederetur languoribus: triplici autem affectioni, trifariam nobis medicinam exhibuit. VI. Eum votis & laudibus effert. *Part. 2. pag. 682. & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Luca Euangeliſta, in illud Luc. 10. *Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos.* I. Datur Sanctis fiducia, quia mittuntur ab eo qui bonus eſt, vt velit eos defendere: ſapiens, vt ſciat protegere: & omnipotens, vt poſſit eripere. II. Iuſti agni dicuntur propter innocentiam, ſimplicitatem, & manſuetudinem. III. Iniquorum malitia per lupos figuratur, ratione nequitiæ, inuidiæ, & ſæuitiæ. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 41.*

FESTVM SS. APOSTOLORVM Simonis & Iudæ.

XXVIII. Octobris.

S. Venerabilis Bedæ ſermo de SS. Simone & Iuda. Ezechielis arborem, quam ipſe vidit, myſticè interpretatur, & per quatuor radices circa quatuor partes Mundi extenſas, quatuor Euangeliſtas intelligit, ſicut per arborem, B. Mariam: per tres ramos, Trinitatis fidem: per ſeptem folia, Spiritus-ſancti dona: per Solem, Chriſtum: per Lunam, Eccleſiam: & per duodecim ſtellas, Apoſtolos. *Tom. 7. ſerm. de diuerſ. col. 352.*

S. Bonaventvræ ſermo de SS. Simone & Iuda, in illud Iſaiæ 60. *Qui ſunt iſti qui vt nubes volant, & quaſi columbæ ad feneſtras ſuas.* I. Hos Sanctos Paſtores gregis nominat, conſeruatores legis, Senatores vrbis, & Iudicis aſſeſſores. II. Apoſtolos nubibus aſſimilat, quia pluunt verbis, coruſcant miraculis, tonant iudiciis, & volant contemplatione mentis. III. Docet Sanctorum volatus perfici quatuor pennis, dilectionis videlicet, orationis, cognitionis, & deuotionis. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 280. & ſequentibus.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo de SS. Simone & Iuda Apoſtolis. I. Duplicem diſtinguit legem, timoris videlicet, & amoris. II. Euangelium cum lege veteri confert. III. Humilitatem multùm commendat, & pluribus ſuadet. IV. Iugum Chriſti ſuaue, & onus leue ponderat. V. Charitatis virtutem extollit. VI. Cordis beatam requiem exoptat. VII. SS. Simonis & Iudæ charitatem cæteraſque eorum virtutes commemo-

rat. *Part.* 2. *pag.* 685. *& ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de SS. Simone & Iuda, in illud Euangelij Ioann. 15. *Vos non eſtis de hoc mundo, ſed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.* I. Sanctos dicit de mundo non eſſe propter tria, quia mundum, & omnia quæ eius ſunt, deſpiciunt: quia mundus eos perſequitur: quia non ſecundum A morem mundi viuunt. II. Docet Chriſtum elegiſſe Sanctos de mundo, ratione ipſius malignitatis, multiplicitatis pœnarum quæ in eo ſunt, & neceſſitatis pereundi. III. Mundi malignitatem notat, qua Sanctos odit, cùm ab ipſis illuminetur: per ipſos à periculis liberetur: & per eoſdem ſaluetur. *Tom.*16.*ſerm.feſt. fol.* 41. *col.* 3.

NOVEMBER.

FESTVM OMNIVM SANCTORVM & Sanctarum.

i. Nouembris.

Albini Flacci Alcvini homilia in feſto omnium Sanctorum habita. *Part.* 2. *Homil.* 3. *à col.* 1205. *ad col.* 1210. *Non videtur eſſe huius Auctoris ſed D. Auguſtini & inter eius opera annumeratur, habeturque Tom.*10. *ſerm.*37. *de Sanct. & hic infra hac eadem pagina.*

S. Avgvstini ſermo de omnibus Sanctis. I. Hodiernam totius Mundi lætitiam celebrat. II. Matrem Eccleſiam ob Sanctorum filiorum ſuorum merita beatam prædicat. III. Ad ſpiritale certamen prouocat. IV. Inclytam cœleſtis Hieruſalem fœlicitatem conſiderat. V. Beatitudinis ſtatum deſcribit. VI. Quali precio Regnum cœlorum ſit acquirendum, docet. VII. Patientiam in aduerſis ſuadet. VIII. Sanctorum veſtigia agnoſcit, & inſequitur. IX. Summam atque perpetuam fœlicitatem ardenti animo exoptat. *Tom.*10.*ſerm.*37.*de Sanct.fol.*272.

Eiuſdem homilia vnde ſupra, in illud Euangelij, *Beati pauperes ſpiritu, &c.* I. Hortatur ſuos, vt certamen non recuſent, ſi præmium æternum diligant: & animos accendant ad alacritatem operis, commendatione mercedis. II. Beatitudines Euangelicas commemorat & expoſitione illuſtrat. III. Quibus oculis Deus videtur, docet. IV. Animam iuſti, B Dei templum nominat, & de ipſa ſpiritali manſione diſſerit. V. Mandatorum præmia proponit. VI. Fide viua corda Chriſtianorũ mundari demonſtrat. VII. Chriſtianorum fidem à fide dæmonum diſtinguit. VIII. Veram fidem depingit. IX. De Deo non carnaliter ſiue corporaliter cogitandũ eſſe oſtendit, & probat. X. Qualiter anima iuſti domus ſit Dei, egregiè & appoſitè explicat. *Ibid. ſerm.* 14. *ex ſerm. quos dedit Cartuſia Pariſienſis fol.* 322. *& ſequentibus.*

S. Venerabilis Bedæ homilia prima de ſolemnitate omnium Sanctorum, in illud Luc. 6. *Deſcendens Ieſus de* C *monte ſtetit in loco campeſtri, & turba diſcipulorum &c.* Textum ſuo more percurrendo interpretatur. II. De tangentibus Chriſtum diſſerit. III. Quid ſit ipſum ſpiritaliter tangere, declarat. IV. Beatitudines Euangelicas notis illuſtrat. V. Afflictionum tolerantiam ſuadet. VI. Spiritalium profectuum diſcrimen notat. *Tom.* 7. *Homil. Aſtiual. de Sanct. col.* 146. *& ſequent.*

Eiuſdem homilia ſecunda, de eadem. *Ibidem col.* 149. *& ſequentibus. Non eſt Bedæ, ſicut nec Alcuini, ſed D. Auguſtini hic ſupra hac pag. col.*1.

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. I. Solemnitatis hodiernæ rationem & inſtitutum declarat. II. B. Virginem vir-

ginum, virtutum atque Sanctorum omnium Reginam laudibus effert. III. Angelorum ordines, eorumq; officia commemorat. IV. Sanctos omnes ſeruato dignitatis ordine præclaris encomiis celebrat. V. Vt mundana contemnamus, & æterna exoptemus, hortatur. *Ibidem col. 151. & ſequent.*

S. Bernardi Abbatis ſermo primus, in feſtiuitate omnium Sanctorum, de lectione Euangelica. I. Conuiuium ſpiritale parat. II. Quæ parauit ſuis diſtribuit. III. Chriſtum cœleſtem animarum panem dicit. IV. Euangelij ſingula verba ponderat. V. Beatitudines, de quibus in Euangelio agitur, commemorat, & commentariis præclaris exponit. VI. Humilitatem, diuitiarum contemptum, manſuetudinem, fletum, perfectionis deſiderium, miſericordiam, oculi cordis munditiam, pacem, & afflictiones commendat. VII. Triplici ſorde cor hominis inquinari oſtendit, & remedium affert. *A col. 281. ad col. 287.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eadem. I. De celebritatis Sanctorum vtilitatibus loquitur. II. De communi eorumdem fœlicitate, qua iam in beata requie perfruuntur, & futura quam præſtolantur conſummatione pertractat. III. Statum præſentis vitæ cum æterna beatitudine confert. IV. In quo conſiſtat teſtimonium cõſcientiæ noſtræ ab Apoſtolo glorificatum, docet. V. Beatarum animarum triplex gaudium enumerat, videlicet de recordatione tranſactæ virtutis, de exhibitione præſentis quietis, & de certa expectatione futuræ conſummationis. VI. Sanctorum cubile in quo lætantur depingit. *Col. 287. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Animarum ſanctarum tres ſtatus notat, nimirum in corpore corruptibili, ſine corpore, & in beatitudine conſummata. II. Hos ſtatus figuratos agnoſcit in tabernaculis, atriis, & domo Dei. III. De futura corporum reſurrectione & beatitudine fusè diſſerit. IV. Iuſtorum re-

A muneratione cœleſtem cõſiderat. *Col. 290. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Quid ſibi velit quod beatus Ioannes ſub altari Dei audiſſe ſe perhibet ſanctarum voces animarũ, exponit. II. De ſinu Abrahæ loquitur. III. Altare, ſub quo Sancti clamant, nihil aliud eſſe quàm corpus ipſum Domini Saluatoris, arbitratur. IV. Triplici modo Sanctos in æterna & perfecta illa beatitudine Deo frui oſtendit, videntes eum in omnibus creaturis, habentes eum in ſeipſis, & ipſam quoque cognoſcentes in ſemetipſa Trinitatem, ac gloriam illam, ſine vllo ænigmate mundo cordis oculo contemplantes. V. Triplicem vim ani-
B mæ in æterna Dei viſione & beatitudine adimplendam docet, & probat. VI. Corporum beatorum gloriam & dotes deſcribit. *Col. 292. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. I. Hodiernam feſtiuitatem Sanctorum omnium cœleſtium, etiam & terreſtriũ, etiam adhuc in hac vita mortali militantium celebritatem eſſe dicit. II. Sanctorum multiplex genus diſtinguit. III. In quo ſita ſit hominis beatitudo in hoc præſenti ſæculo, declarat. IV. Deũ ipſum laudare Sanctos teſtatur. V. Ad quid Sanctis laudes & præconia hominũ proſint, docet. VI. Triplex deſiderium hominis, ex recordatione & ſolemnitate omnium
C Sanctorum inflammari demõſtrat. VII. Qualiter poſuit Deus hominem ſibi cõtrarium, explicat. VIII. Voluptatum flores pedibus conculcat, & tribulationum ſpinas manibus extollit, & laudibus effert. IX. Gloriam veram non vanam, tota & tuta ambitione concupiſcendam eſſe aſſerit. X. Sanctorum pro nobis ſuffragia & ſollicitudines probat. *Col. 294. & ſequent.*

S. Bonaventuræ ſermo primus de feſto omnium Sanctorum, in illud Pſal. 83. *Beati, qui habitant in domo tua Domine, in ſæcula ſæculorum &c.* Paradiſi ſiue domus Dei proprietates & excellẽtias fusè

Digitized by Google

enarrat: eſt enim domus hæc opulenta, lucida, ſecreta, firmiter fundata, ornata, munda, iucunda, & ſupermirabilis; quæ quidem omnia appoſitè explicat, & mira dicit. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 282. & ſequentibus.*

A

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, vnde ſupra. Gradus, quibus Sancti omnes in cœlum aſcenderunt, conſiderat, vt eorum veſtigia inſequendo, ſimiles illis eſſe poſſimus. Docet autem. I. Chriſtum beatificatum eſſe, propter innocentiam. II. B. Virginem beatificatam fuiſſe, propter humilitatem obedientiæ, & reuerentiæ. III. Angelos, per firmitatem adhærentiæ. IV. Patriarchas, per largitatem miſericordiæ. V. Prophetas, propter veritatem intelligentiæ. VI. Apoſtolos & Euangeliſtas, propter paupertatem indigentiæ. VII. Martyres, propter ſtabilitatem patientiæ. VIII. Confeſſores, propter ſobrietatem abſtinentiæ. IX. Virgines, propter puritatem caſtimoniæ. X Pœnitentes, per obſeruantiam iuſtitiæ, & pœnitentiæ. *Ibidem pag. 284. & ſequentibus.*

B. P. Damiani ſermo hac die habitus in Euangelium. I. Æternæ gloriæ bona commemorat. II. Quid hîc ſit faciendum, vt euolare poſſimus in cœlum, docet. III. Beatitudines Euangelicas interpretatur, & eas in Chriſto agnoſcit. IV. Eaſdem beatitudines donis Spiritusſancti accommodat. V. Orationis Dominicæ petitionibus illas adaptat. *Tom. 2. ſerm. 55. pag. 278. & ſequentibus.*

S. Ephræm Syri diſcurſus de manſionibus beatis. Per manſiones domus Dei, viſionis meſuras, ſiue chariſmatum ordines intelligit: & duas tantùm fore æternas manſiones, vnam in cœlo, alteram in inferno teſtatur. *Tom. 1. pag. 19. & ſequentibus.*

Eiuſdem diſcurſus de locis beatis. I. Æternam vitam cum præſenti confert. II. Fœlicitatis æternæ bona recenſet. III. Bonorum operum exercitium & praxim ſuadet. *Ibidem pag. 20. & ſequentibus.*

I. Gersonii ſermo primus de omnibus Sanctis, in illud Pſal. 149. *Exultabunt Sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus ſuis.* I. Lætitiæ duplicem ſpeciem diſtinguit. II. Sanctorum cubile, ipſorum conſcientiam dicit. III. Beatitudines Euangelicas conſcientiæ cubicularias nominat. IV. Nihil lætius eſſe bonâ conſcientiâ, nihil verò inquietius malâ demonſtrat. V. Varias circa lætitiam Sanctorum proponit quæſtiones, quibus ſatisfacit; nimirum ſi lætitia Sanctorum ſit eorum principalis beatitudo: ſi liceat operari Dei mandata propter lætitiam & delectationem, quam omnes appetũt conſequendam: ſi multò plures ex hominibus præponant ſpiritualibus carnales delicias: ſi par ſit in omnibus ſanctis lætitia & exultatio: ſi triſtentur ſancti compatientes malis noſtris: ſi in præſenti vita liceat quandoq; exultare & lætari: ſi Sancti pro viatoribus damnandis orent: ſi orationes noſtras ad Sanctos fuſas ipſi ſemper agnoſcant: ſi tantumdem valeat orare ſanctum aliquem minoris meriti vt maioris, vt vnum ſicut plures: ſi pro nobis orantes Sancti ſemper exaudiantur: ſi Sancti nobis orantibus indulgentiam largiantur: ſi Sancti feruentius orent pro illis quos in vita germanius dilexerunt: ſi de pœna damnatorum Sancti collætentur: ſi lætitia ſanctorum ex reſumptione corporum augebitur: ſi lætitia Sanctorum in ſuis corporibus erit per ſenſationem extrinſecam propriorũ obiectorum: ſi beatitudines & virtutes omnes in æternum manebũt: ſi delectabuntur Sancti in gloria Deum corporalibus oculis intuendo. VI. Munditiam cubiculi conſcientiæ ſuadet. VII. Societates malas omnino vitandas docet. VIII. Eos, qui conſcientiæ puritatem non cuſtodierunt, ad pœnitentiam & luctum hortatur. *Tom. 1. Part. 2. à col. 671. ad col. 682.*

B

C

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra, in illud Euangelij, *Beati qui lugent quoniã ipſi conſolabuntur.* Triplicem fabricam

Digitized by Google

ſpiritalem erigit, vna dicitur Beatitudinis, altera luctus, tertiâ conſolationis. Pro fundamento primę Philoſophorum de beatitudine ſententias & veritates ponit, ſuper quod quatuor conſiderationes inſtar quatuor laterum ſuperædificat: quarum hæc eſt. *Prima*. Dei cognitio nequit haberi per ſenſus ſolos, alioquin bruta eſſent ipſius fœlicitatis capacia. *Secunda*. Præpoſita rationis aggrauatione per peccatū, auerſio à ſenſibilibus ad ſpiritualia fieri nequit abſque luctu ſeu triſtitia. *Tertia*. Beatitudo noſtra eſt de numero delectabiliſſimorum, imo delectabiliſſima. *Quarta*. Veram & plenam conſolationem, ſicut nec veram beatitudinem vita humana præſens habere non poteſt abſque luctu. Pro fundamento ſecundæ, luctus & conſolationis deſcriptiones iacit & ordinat, deinde quatuor cōſiderationes ſuperaddit; quarum *Prima* ſic eſt: Luctus eſt conſiderationis inductiuus: ita quòd qui lugent eo-ipſo conſolantur. *Secunda*. Non eſt inopinabile ſecūdum eamdem animam ſimul & ſecundum idem, diuerſis tamen reſpectibus, lugere & conſolari inſtar Chriſti. *Tertia*. Aduerſitates corporales & luctus ſenſuales trahunt per accidens ad luctum bonum. *Quarta*. Etſi in beatis non erit amplius luctus, neque clamor, ſed nec vllus dolor, tamen pro hac valle miſeriæ, ille regulariter qui beatior eſt, eſt luctu bono plenior. Pro fundamento tertiæ, veræ conſolationis ponit definitionem, & ſuper illud quatuor concluſiones ædificat; quarum hæc eſt, *Prima*. Lugentes non ſolùm non contriſtat quicquid eis acciderit, ſed etiam ipſos lætificat & conſolatur. *Secunda*. Fœlicitas noſtra non eſt in voluptate niſi conſequenter. *Tertia*. Lugentes qui propter Chriſtum renuunt conſolari, in hac vita maiorem ſuſcipiunt conſolationē, quàm qui conſolationibus carnalibus ſe totos præcipites dant. *Quarta*. Homines voluptati dediti non audiendi, nec conſulendi, aut credendi ſunt, ſi contra quæ dicta

A ſunt de luctu & beatitudine ac conſolatione latrauerint. *Ibidem à col. 682. ad col. 696.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud, *Exultate quoniam merces veſtra copioſa eſt in cœlis.* I. Mercedis magnitudinem miratur. II. Scientiarum mercedem conſiderat. III. Paradiſum Vniuerſitati aſſimilat, in qua certæ & excellētes ſcientiæ inueniuntur. IV. Scalam myſticam ordinat & erigit ſeptem gradus habens, per ſeptem beatitudines Euangelicas expreſſos, quibus iuſti in cœlum aſcendunt. *Ibidem à col. 696. ad col. 707. & iuxta errorem Typographi 683.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in Euangelium hodiernum. Docet qui-
B bus gradibus quouè aſcenſu, iuxta ſeptēplicem beatitudinem Euāgelicam, quilibet Sanctorum, Chriſti exemplo, vidēs turbas, aſcenderit in montem æternæ fœlicitatis: & terrenorum contemptum, cœleſtiumque deſiderium pluribus ſuadet. *Ibidem à col. 707. ad col. 712.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Matth. 11. *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* I. Præſentis vitæ miſeriam deſcribit. II. Futuræ vitæ æternæ bona conſiderat. III. Animarum hoſtes & inſidiatores prodit. IV. Tres ſtatus eorum qui hos inimicos vicerunt, in Paradiſo ſiue regno cœleſti reperit & diſtinguit. V. Quæ res ſit Paradiſus, declarat. VI. Quaſdam quæſtio-
C nes circa Sanctorum cognitionem, orationes, & corpora breuiter proponit & ſoluit. *Tom. 2. Part. 4. à col. 733. ad col. 744.*

S. Gregorii Nysseni oratio prima de Beatitudinibus, in illud Euangelij, *Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.* I. Montem contemplationis depingit. II. Veras diuitias à falſis diſcernit. III. Virtutis theſaurum prodit. IV. Virtutem ſui-ipſius maximè diffuſiuam eſſe oſtendit. V. Quid per beatitudinem ſignificetur, exprimit, vbi de natura miſeriæ. VI. Qua ratione bea-

Digitized by Google

titudo hominibus conueniat, ſubtiliter A demonſtrat. VII. Duq diuitiarum genera ex ſcriptura colligit; vnum quod probetur & expetatur: alterum quod damnetur & improbetur. VIII. Duplicem paupertatem diſtinguit, vnam miſeram, alteram beatam. IX. De Dei imitatione præclara dicit. X. Voluntariam animi humilitatem atque demiſſionem, per ſpiritus paupertatem intelligit. XI. Quàm ſit difficilis & operoſa humani animi demiſſio. XII. Paupertatē Chriſti atque humilitatem deſcribit. XIII. Elationis inconſiderantiam, abſurditatem atque importunitatem cōſiderat. XIV. In ſuperbos & elatos grauiter agit. XV. Diuitiarum onus ponderat, & eleemoſynam ſuadet. *Tom. 1. à pag. 762. ad pag.* B 771.

Eiuſdem oratio ſecunda vnde ſupra, in illud, *Beati mites, quoniam ipſi &c.* I. Myſticam cœli ſcalam deſcribit. II. Cur Paradiſus dicatur terra, rationem reddit. III. Regni nomen quo pacto cœlo ſiue Paradiſo conueniat, declarat. IV. Quæ ſit terra viuentium, demonſtrat. V. Veram lenitatem ſiue manſuetudinem depingit, & in quo conſiſtat, oſtendit. VI. Agilitatem ſpiritalem commēdat. VII. Manſuetos cur beatos Dominus nūcupauerit, inquirit. VIII. Appetituum hominis mortificationem & repreſſionem paſſionum comprobat. IX. Hominem iratum & animum in vltionem concita- C tum egregiè repræſentat. X. Tranquillitatis ſiue quietis virtutem laudat. *Ibid. à pag. 772. ad pag. 779.*

Eiuſdem oratio tertia vnde ſupra, in illud, *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.* I. Mundanam ſapientiam deridet. II. Duplicem triſtitiam, bonam & malam diſtinguit. III. Verbum Diuinum animarum medicum eſſe oſtendit. IV. Cui-nam luctui conſolatio Spiritusſancti propoſita ſit, explicat. V. Diuinæ lucis perfectiones ineffabiles probat. VI. Ob Deum amiſſum, & iuſtitiam originalem perditam, lamentum hominis exprimit. VII. Vitæ præſentis miſeriam & varia incommoda deſcribit. VIII. Homines voluptatibus deditos brutis aſſimilat. IX. Tribulationum & auſteritatis vitæ in hoc ſæculo neceſſitatem demonſtrat. *Ibidem à pag. 779. ad pag. 788.*

Eiuſdem oratio quarta vnde ſupra, in illud, *Beati qui eſuriunt & ſitiunt iuſtitiā, quoniam ipſi ſaturabuntur.* I. De ſpiritali animæ appetitu diſſerit. II. Quæ ſit illa iuſtitia, quam eſurire debemus, declarat. III. Varias iuſtitiæ acceptiones recēſet. IV. Quid ſit de lapidibus panes facere, & comedere, ſubtiliter interpretatur: & in luxum vanum, atque in hominum vanitates ſuperfluas inuehitur. V. Cibum expetendum quem eſurire cōuenit, proponit. VI. Nomine iuſtitiæ cunctas virtutes intelligendas eſſe oſtendit. VII. Hominis cupiditates voluptatibus ſatiari non poſſe demonſtrat. VIII. Solam virtutem, non voluptatem, fixam, ſtabilem, conſiſtentemque eſſe probat. IX. Veram lætitiam à falſa & vana diſtinguit. X. Per iuſtitiam Chriſtum Dominum intelligit. *Ibidem à pag. 788. ad pag. 799.*

Eiuſdem oratio quinta vnde ſupra, in illud, *Beati miſericordes: quoniam ipſi miſericordiam conſequentur.* I. Hodiernum Euāgelium ſcalæ Iacob aſſimilat. II. De Deo imitando diſſerit. III. Miſericordiam Deitatis notam propriam dicit. IV. Quid ſit miſericordia, & quomodo beatus eſt is, qui inuicem accipit quod dat, explicat. V. Miſericordiæ opera ſuadet. VI. Arbitrij & voluntatis humanæ libertatē probat. VII. Iuſtam eſſe oſtendit & bonorū remunerationem, & malorum condemnationem. VIII. Vitiorū tyrannidem depingit. IX. Aduerſus immiſericordes grauiter agit. X. Eorum futuram in iudicio reprobationem deſcribit. *Ibidem à pag. 800. ad pag. 810.*

Eiuſdem oratio ſexta vnde ſupra, in illud, *Beati mundo corde: quoniam ipſi Deū videbunt.* I. Quale ſit bonum Deum videre, perpendit. II. Dei naturam incom-

Digitized by Google

prehenſibilem eſſe probat. III. Varios modos, quibus Deũ cognoſcimus, profert. IV. Deum videri ab hominibus, & non videri poſſe, oſtendit. V. In quo cõſiſtat cordis puritas, declarat. VI. Puram Dei imaginem & ſimilitudinem in homine impreſſam agnoſcit. VII. Quomodo quis cor ab inquinamentis expurgare poſſit docet, & purificatorium cordis remedium præſcribit. VIII. Malitiã ſtudio virtutis laborioſiorem & moleſtiorem eſſe demonſtrat. *Ibidem à pag.* 810. *ad pag.* 819.

Eiuſdem oratio ſeptima vnde ſupra, in illud, *Beati pacifici: quoniam ipſi filij Dei vocabuntur.* I. Hanc beatitudinem cum Sancto-Sanctorum confert. II. Hominis humilitatem cum Dei ſublimitate comparat. III. Deum ineffabilem eſſe & inexplicabilem demonſtrat. IV. Filiorum Dei adoptionem miratur. V. Pacem præclaris laudibus effert. VI. Quis ſit verè pacificus declarat. VII. Pacis naturam definit. VIII. Homines iratos, hominibus à dæmone correptis egregiè aſſimilat. IX. Inuidiæ vitium depingit, & iræ morbo multò grauius dicit. X. Simulationem & hypocriſim deteſtatur. *Ibidem à pag.* 820. *ad pag.* 829.

Eiuſdem oratio octaua vnde ſupra, in illud, *Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum cælorum.* I. Octauæ, quæ duobus pſalmis præponitur, & numeri octaui myſterium prodit. II. Cur Chriſtus eum, qui ſpiritu pauper eſt, in eundem locum, quò eos, qui propter ipſum perſecutionem patiuntur, recipiens, parem vtriſque remunerationem proponat, inquirit. III. Beatum eſſe propter Dominũ pati perſecutionem oſtendit. IV. Perſecutionũ & afflictionum vtilitates deſcribit. V. Seruorum Dei libertatẽ conſiderat. VI. Præſentis vitę contemptum ſuadet. VII. Afflictionem florem dicit. VIII. Deum Sanctorum omnium coronam nominat. *Ibidem à pag.* 830. *ad pag.* 837.

Gverrici Abbatis ſermo de omnibus Sanctis, in illud Euangelij, *Beati pauperes ſpiritu, &c.* I. Aſcenſum cordium & profectum meritorum, per ordinem [ſ]ctonarium] virtutum digeſtum deſcribit & beatitudines Euangelicas interpretatur. II. Pauperum ſpiritu ingentes diuitias exponit. III. Auari miſeriã notat. IV. Cordis humilitatem cõmendat. V. Superbiæ malum exaggerat. VI. Ad ſanctam ſuperbiã prouocat. *A pag.* 374. *ad pag.* 381.

Hvgonis a S. Victore. ſermo primus hac die habitus, de omnibus Sãctis, in Euangelium. Textum percurrendo exponit, oſtenditque quomodo per paupertatem ſpiritus pertingitur ad regnũ cœlorum: per manſuetudinem ad terram viuentium: per luctum ad veram conſolationem; (vbi tria lugentium genera diſtinguit:) per iuſtitiæ ſitim ad ſupernæ iucunditatis ſatietatem: per miſericordiam temporaliter factam ad miſericordiam æternam: per cordis munditiam ad Dei viſionem: per pacem ad Dei filiationem: & per præſentem perſecutionem ad æternam cœleſtis regni tranquillitatem & requiem. Inſuper docet in quibus gaudendum ſit, & mercedis æternæ excellẽtias proponit. *Tom.* 2. *Inſtitut. Monaſt. ſerm.* 28 *pag.* 336. *& ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Cant. 4. *Hortus concluſus, ſoror mea Sponſa, hortus concluſus, fons ſignatus, &c.* Oſtendit ſanctã matrem Eccleſiam hortum habere per cõuerſationem bonam, clauſum per diſciplinam, fontem per ſapientiam, ſignatum per figuram: Paradiſum malorum punicorum in paſſis Martyribus, cyperos in Prælatis rectoribus, nardum in ſubiectis humilibus, crocum in eruditis doctoribus, fiſtulam in compunctis pœnitentibus: Cynnamomum in Confeſſoribus, ligna Libani in virginibus, myrrham in cõtinentibus, aloen in abſtinentibus, & vniuerſa prima vnguẽta in præcipuis donis ſpiritalibus. *Ibidem ſerm.* 60. *pag.* 378. *& ſequentibus.*

Eiuſdem

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud pſalm. 148. *Exultabunt ſancti in gloria, lætabuntur in cubilibus ſuis, &c.* Sanctorum dignitatem & gloriam declarat, & tropologica expoſitione textum explanat hoc modo. Sancti exultant in gloria etiam in tempore per bonæ conſcientiæ gloriationem: lætantur in cubilibus ſuis, per internam quietem: exultationes Dei in gutture eorum, per gratiarum actionem: gladios ancipites in manibus habent, per ſacri verbi operationem: faciunt vindictam in nationibus, malos puniendo: increpationes in populis, delinquentes corripiendo: alligant Reges & nobiles etiam ſuperiores, ſed cum reuerentia, à prauitate cohibendo: faciunt in his omnibus iudicium conſcriptum, hoc, quod Deus per ſcripturam faciendum iudicat, exequendo. *Ibidem ſerm. 82. pag. 405. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra in eadem Dauidis verba. Textum anagogico ſenſu interpretatur, & per exultationem ſanctorum in gloria, æternam intelligit retributionem: per cubilia, ſupernas manſiones: per exultationes in gutture, hymnos & laudes: & per gladios ancipites, iudicandi cum Chriſto poteſtatem. *Ibidem ſerm. 83. pag. 406. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo primus de omnium Sanctorum ſolemnitate, in illud Iſaiæ 6. *Duo Seraphim clamabant alter ad alterum, &c.* I. In duobus Seraphim duo Teſtamenta figurata agnoſcit. II. Triplicem Dei exercitum conſiderat, triumphantium videlicet in cœlo, pugnantium in mundo, & iacentium in purgatorio. III. Quinque loca, in quibus ſpiritus humani commorantur, diſtinguit. *Tom. 1. pag. 155. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Euangelij, *Beati mundo corde: quoniam ipſi Deum videbunt.* I. Docet, quinam ſint mundi corde. II. Quomodo mundi A corde beati dicantur. III. Duplicem eſſe beatitudinem, viæ vnam, patriæ alteram. IV. Deum videri poſſe triplici viſione. V. Quid ſit Dei dorſum videre. VI. Cor hominis à quibus ſit mundandum. VII. Qualiter contemplanda ſit æternæ vitæ fœlicitas. VIII. Quàm ſit excellens, ſufficiens, perfectiſſima & abſolutiſſima cœleſtis beatitudo. IX. Religionis ſiue monaſticæ vitæ ſcopus. *Ibidem pag. 157. & ſequentibus.*

S. Laurentii Iustiniani ſermo de omnibus Sanctis. I. Socialis vitæ, & fraternæ conuerſationis quanta ſint bona perpendit. II. Sanctorum omnium ſuffragia quàm efficacia ſint, notat. III. Quamplurima commoda ex Sanctorum B conuerſatione laudabili nobis euenire declarat. IV. Quantâ charitate erga nos ſint affectæ Sanctorum animæ demonſtrat. V. Sanctorum ſtolas gratia, virtute, & meritis contextas eſſe oſtendit. VI. Illorum coronas virtutum gemmis fabrefactas agnoſcit. VII. Quanto cum ardore futuram carnis ſuæ reſurrectionem Beati exoptent, exprimit. *Part. 2. pag. 688. & ſequentibus.*

S. Leonis homilia in Euangelium hodiernum, de gradibus aſcenſionis ad beatitudinem. I. Miraculorum Chriſti cauſam notat. II. Montem, in quem Chriſtus aſcendit, cum monte Sinai confert. III. Voluntariam paupertatem multùm commendat. IV. Spiritus humilitatem laudibus effert. V. Quæ ſit C religioſa triſtitia, declarat. VI. Per terram mitibus promiſſam Sanctorum carnem fœlici reſurrectione mutatam intelligit. VII. Beatitudines Euangelicas interpretatur. VIII. Quid ſit cor mundum habere docet. IX. Pacem cum Dei voluntate concordantem extollit. *A col. 261. ad col. 266.*

B. Theodori Studitæ ſermo catechet. in omnes ſanctos. Imprimis Sanctorum Martyrum agones & triumphos deſcribit. Deinde Martyres eſſe docet non ſolos qui ſanguinem profun-

dant, ſed etiam qui vitam obeant diuinam. *Tom. 2. Auctar Biblioth. Patr. catech. 10. col. 1294. & ſequent.*

S. Thomæ Aquinatis ſermo in Euangelium. I. Septem turbas quas Deus videt enumerat, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, & Virginum. II. His ſeptem turbis beatitudines Euangelicas accommodat. III. Triplicem montem in quem Chriſtus aſcendit, notat, Patris videlicet Diuinitatem, Matris virginitatem, & cæli ſublimitatem, *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 41.*

COMMEMORATIO OMNIVM Fidelium defunctorum.

II. Nouembris.

D. Avgvstini ſermo primus falſò illi adſcriptus, de conſolatione mortuorum. I. De duplici triſtitia diſſerit. II. De cauſis luctus mortuorum pertractat. III. Defunctorum amicos & parentes conſolatur. IV. Quare in veteri Teſtamento mortuos flere licuerit, inquirit. V. Quamobrem cauſam luctus non habeant homines noui Teſtamenti, docet. VI. Glorioſi corporis ſtatum & pulchritudinem deſcribit. VII. Vitam præſentem peregrinationem nominat. *Tom. 9. fol. 209. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. Varia complectitur. I. Quid ſit mori. II. Quomodo mortui reſurgent; vbi de veritate reſurrectionis loquitur. III. Quo pacto de paruis oſſibus totus poſſit homo reſtitui. IV. Quòd mors non ſit timenda, ſed contemnenda. *Ibidem fol. 210. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, de eo quod ſcriptum eſt Ioann. 5. *Amen dico vobis quia venit hora & nunc eſt, quando mortui audient vocem Filij Dei, & qui audierint viuent.* I. Docet non ad præſentis temporis bona factos eſſe Chriſtianos, A ſed ad vitæ eternæ fœlicitatem, quam Deus iam promittit, ſed homo nondum capit. II. Promiſſionis huius vitæ æternæ veritatem & fidem confirmat. III. Non magnum eſſe oſtendit diu viuere aut ſemper viuere, ſed beatè viuere. IV. Vitæ æternæ amorem ſuadet. V. Vitam præſentem temporalem cum æterna confert. VI. Quali pretio emenda ſit & comparanda vita æterna, determinat. VII. Vitæ æternæ beatæ quanta ſint bona, perpendit. VIII. Diuinam verbi generationem & ęternam fœlicitatem ineffabiles eſſe demonſtrat. IX. Infideles, mortuos nominat. X. Duplicem reſurrectionem diſtinguit, animæ vnam, corporis alteram. XI. Cur verbum in B forma illa hominis, quæ iudicata eſt, cunctos iudicabit, rationes profert. XII. Quantum bonum ſit Deum videre, declarat. XIII. Corporum reſurrectionem quibuſdam argumentis probat. *Tom. 10. ſerm. 64. de verbis Domini fol. 53. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Apoſtoli. 1. Theſſal. 4. *Vt de dormientibus non contriſtemini, ſicut & cæteri qui ſpem &c.* De operibus miſericordiæ quibus mortui adiuuantur. I. De mortuis triſtitia vnde proueniat, oſtendit. II. Vera mortuorum adiumenta commemorat. III. Sacrificium Miſſæ quibus defunctis profit, declarat. IV. Curam pro viribus ſepeliendi mortuos, & ſepulchra conC ſtruendi ſuadet. *Ibidem de verbis Apoſt. ſerm. 34. fol. 89 & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus de celebratione dierum fratrum defunctorum, & reſurrectione mortuorum. I. Quòd in commemoratione defunctorum, quid ſperandum & quid timendum ſit, in mente habere debeamus. II. Quòd licet corpore morituri ſimus, viuimus tamen ſi, vt conuenit, credimus. III. Quòd mors corporis, ex morte animæ proueniat. IV. Quòd moderata debeat eſſe Chriſtianorum in parentum & amicorum morte triſtitia. *Ibidem ſerm. 35. fol. 90.*

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo ſextus de animabus A Fidelium defunctorum, in illud Matth. 25. *Venite benedicti Patris mei, &c.* I. Gehennam non nobis, ſed diabolo præparatã eſſe oſtẽdit. II. Eleemoſynam commendat. III. Reproborum damnationem conſiderat. IV. Quis verè ſit Chriſtianus, docet. V. Fidem ſine operibus mortuam eſſe demonſtrat. VI. Bonorum operum exercitium ſuadet. *Ibidem ſerm. 38. de ſanct. fol. 172. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus, in die commemorationis animarum Fidelium defunctorum; Diſſerit de iudicio extremo, de hac vita contemnenda, de futura expetenda, de zizaniorum parabola, de pœnis inferni, de pœnitentia facienda, B &de bonis operibus exequendis. *Ibidem ſerm. 39. de ſanct. fol. 273.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra, de iudicio extremo cogitando. I. Mundi finem, & iudicium vltimum deſcribit. II. Ad bona opera, & virtutes hortatur. *Ibidem ſerm. 40. de ſanct. fol. 273.*

Eiuſdem ſermo nonus vnde ſupra, de igne purgatorij. I. Tranſitorio igne, non capitalia, ſed minuta peccata purgari aſſerit. II. Quædam mortalia peccata & venialia enumerat. III. Animæ deformitatem, ob peccata venialia ſiue minuta commiſſa, depingit. IV. Vt in hac vita bonis operibus peccata venialia, deleantur, ſuadet. V. Pœnas purgatorij acerbiſſimas dicit. VI. Rurſus C quibus operibus minuta peccata redimantur plenius inſinuat. VII. Pœnitentiæ opera ad mortalia delenda commemorat. VIII. Vt ſic lugeamus extinctam noſtram animam mortalibus peccatis, quomodo alienam carnem mortuam plangimus, hortatur. *Ibidem ſerm. 41. de ſanct. fol. 273. & ſequent.*

S. Bonaventuræ ſermo de animabus, in illud Apoſtoli ad Hebræos vlt. cap. *Mementote vinctorum, tanquam & ipſi vincti.* Defunctos nobis proponit Primò in ſpeculum memoriæ, vt recordemur, in contemptum noſtri, ortum abominabilem: in contemptum mundi, tranſitum miſerabilem: & in contemptum peccati, obitum horribilem. Secundò, in ſpeculum intelligentiæ, vt ſciamus carcerem purgatorij animabus purgandis reddere meritum impoſſibile, iugum ineuitabile, debitum inſolubile, & ſupplicium intolerabile Tertiò, in ſpeculum prouidentiæ, vt præſtolemur, quia tales erimus ad identitatem conditionis. *Tom. 3. de Sanct. pag. 286. & ſequent.*

S. Ephram Syri ſermo in eos, qui in Chriſto obdormierunt: & de vanitate huius vitæ atque incertitudine, ac de morte, variiſque morientium generibus, nec non de diuerſis mortibus repentinis. I. Fœlicem Sanctorum de morte ad vitam tranſlationem deſcribit. II. Morientium calamitates, anguſtias, terrores, varias perturbationes, mortiſque ſigna plurima egregiè repræſentat. III. Hominis morientis voces lamentabiles, gemitus & ſuſpiria replicat. IV. Animæ exitum, & corporis funus contemplatur. V. Mundi vanitatem contemnit. VI. In carnales ac luxurioſos grauiter agit. VII. Iudicij extremi terrorem, Iudiciſque formidabile tribunal depingit. VIII. Mortis horam incertam eſſe varijs exemplis comprobat. *Tom. 3. à pag. 775. ad pag. 782.*

I. Gersonii ſermo primus de defunctis, in illud 2. Machab. 12. *Sancta & ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare.* I. Quærit, quid ſit oratio. II. Quomodo pro mortuis valeat docet. III De valore orationis in generali diſſerit. IV. De ipſius valore in ſpeciali tractat. *Tom. 2. Part. 4. à col. 744. ad col. 753.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de die mortuorum, in illud Matth. 5. *Beati qui lugent.* Contra mundanam voluptatem probat illos eſſe beatos qui hîc habent corda lugentia, & triplici ratione propoſitionem ſuam confirmat, hi enim liberant amicos ab aſpero purgatorij carcere: liberant ſemetipſos à doloroſis iu-

Eiuſdem ſermo ſextus de animabus Fidelium defunctorum, in illud Matth. 25. *Venite benedicti Patris mei. &c.* I. Gehennam non nobis, ſed diabolo præparatam eſſe oſtendit. II. Eleemoſynam commendat. III. Reproborum damnationem conſiderat. IV. Quis verè ſit Chriſtianus, docet. V. Fidem ſine operibus mortuam eſſe demonſtrat. VI. Bonorum operum exercitium ſuadet. *Ibidem ſerm. 38. de ſanct. fol. 272. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus, in die commemorationis animarum Fidelium defunctorum; Diſſerit de iudicio extremo, de hac vita contemnenda, de futura expetenda, de zizaniorum parabola, de pœnis inferni, de pœnitentia facienda, & de bonis operibus exequendis. *Ibidem ſerm. 39. de ſanct. fol. 273.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra, de iudicio extremo cogitando. I Mundi finem, & iudicium vltimum deſcribit. II. Ad bona opera, & virtutes hortatur. *Ibidem ſerm. 40. de ſanct. fol. 273.*

Eiuſdem ſermo nonus vnde ſupra, de igne purgatorij. I. Tranſitorio igne, non capitalia, ſed minuta peccata purgari aſſerit. II. Quædam mortalia peccata & venialia enumerat. III. Animæ deformitatem, ob peccata venialia ſiue minuta commiſſa, depingit. IV. Vt in hac vita bonis operibus peccata venialia, deleantur, ſuadet. V. Pœnas purgatorij acerbiſſimas dicit. VI. Rurſus quibus operibus minuta peccata redimantur plenius inſinuat. VII. Pœnitentiæ opera ad mortalia delenda commemorat. VIII. Vt ſic lugeamus extinctam noſtram animam mortalibus peccatis, quomodo alienam carnem mortuam plangimus, hortatur. *Ibidem ſerm. 41. de ſanct. fol. 273. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo de animabus, in illud Apoſtoli ad Hebræos vlt. cap. *Mementote vinctorum, tanquam & ipſi vincti.* Defunctos nobis proponit Primò in ſpeculum memoriæ, vt recordemur, in contemptum noſtri, ortum abo-
A minabilem: in contemptum mundi, tranſitum miſerabilem: & in contemptum peccati, obitum horribilem. Secundò, in ſpeculum intelligentiæ, vt ſciamus carcerem purgatorij animabus purgandis reddere meritum impoſſibile, iugum ineuitabile, debitum indiſſolubile, & ſupplicium intolerabile Tertiò, in ſpeculum prouidentiæ, vt præſtolemur, quia tales erimus ad identitatem conditionis. *Tom. 3. de Sanct. pag. 286. & ſequent.*

S. EPHRAM SYRI ſermo in eos, qui in Chriſto obdormierunt: & de vanitate huius vitæ atque incertitudine, ac de morte, varijſque morientium generi-
B bus, nec-non de diuerſis mortibus repentinis. I. Fœlicem Sanctorum de morte ad vitam tranſlationem deſcribit. II. Morientium calamitates, anguſtias, terrores, varias perturbationes, mortiſque ſigna plurima egregiè repræſentat. III. Hominis morientis voces lamentabiles, gemitus & ſuſpiria replicat. IV. Animæ exitum, & corporis funus contemplatur. V. Mundi vanitatem contemnit. VI. In carnales ac luxurioſos grauiter agit. VII. Iudicij extremi terrorem, Iudicisque formidabile tribunal depingit. VIII. Mortis horam incertam eſſe varijs exemplis comprobat. *Tom. 3. à pag. 775. ad pag. 782.*

I. GERSONII ſermo primus de de-
C functis, in illud 2. Machab. 12. *Sancta & ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare.* I. Quærit, quid ſit oratio. II. Quomodo pro mortuis valeat docet. III De valore orationis in generali diſſerit. IV. De ipſius valore in ſpeciali tractat. *Tom. 2. Part. 4. à col. 744. ad col. 753.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de die mortuorum, in illud Matth. 5. *Beati qui lugent.* Contra mundanam voluptatem probat illos eſſe beatos qui hîc habent corda lugentia, & triplici ratione propoſitionem ſuam confirmat, hi enim liberant amicos ab aſpero purgatorij carcere: liberant ſemetipſos à doloroſis iu-

dicijs : & recipiunt hîc gaudia ſecurè & ſanctè. Vbi animarum in purgatorio languentium voces flebiles ſiue lamentationes recitat, & duodecim format quæſtiones; *Prima.* Vbi eſt purgatorium & qualis ibidem eſt afflictio? *Secunda.* An animæ purgatorij ſciant bona & preces, quę hîc fiunt pro eis? *Tertia.* Quibus animabus mágis proficiant ſanctæ Eccleſiæ ſuffragia? *Quarta.* An ne quicquam proficiat damnatis aut ſaluatis hoc quod dicitur aut fit pro mortuis? *Quinta.* Valeant-ne pro mortuis opera facta à peccatoribus, & in peccato mortali? *Sexta.* An, ſi mortui ordinauerint res aliquas fieri pro pœnitentia eorum aut ſaluatione, & executores nihil faciant, propterea mortuorum animæ ſint à gloria impeditæ aut retardatæ? *Septima.* An tantum valeat oratio facta pro mortuis, illi, qui eam facit, ac ſi pro ſeipſo oraret? *Octaua.* An totus Miſſæ profectus ſit pro illo qui dat Sacerdoti honorarium? *Nona.* Poſſit-ne acquiri indulgentiæ pro mortuis? *Decima.* An completa pœnitentia à Confeſſore impoſita, ſimus deinceps liberi? *Vndecima.* Quodnam opus ſit melius ad animas iuuandas? *Duodecima.* Quare Miſſa pro defunctis celebretur? *Ibidem à col.* 753. *ad col.* 761.

Eiuſdem ſermo tertius de mortuis ad cogitandum de fine vtilliſſimus, in illud, *Memento finis.* I. Conſiderationis mortis vtilitates profert. II. Voluptatum vanitatem & præſentis vitæ inconſtantiam depingit. III. Hominis morientis ſtatum repræſentat. IV. Remunerationis bonorum, & punitionis malorum tum in inferno, tum in purgatorio, veritatem probat. V. De pœnitentijs à Confeſſoribus iniunctis fusè diſſerit. VI. De animabus defunctorũ pijs operibus iuuandis pertractat. *Ibid. à col.* 762. *ad col.* 770.

S. THOMÆ AQVINATIS de mortuis ſermo primus, in illud Eccleſ. 7. *Mortuo non prohibeas gratiam.* Quadruplicem gratiam mortuis debitam notat. Primò

A ſiquidem conuenit illos debitis obſequijs ſepelire, vt nos morituros cogitemus, fidem & ſpem reſurrectionis habeamus, & meritum pro hoc miſericordiæ opere recipiamus. Secundò, pro ipſis orare, vt noſtram charitatem eis demonſtremus, pœnas eorum mitigemus, & à ſupplicijs eos liberemus. Tertiò, pro eis eleemoſynas largiri, propter pœnarum, quas patiuntur, acerbitatem, propter magnam eorum neceſſitatem, & propter noſtram vtilitatem. Quartò, pro ipſis altaris ſacrificium offerre, quia pro his, qui ſunt in purgatorio, eſt propitiatio, pro illis, qui ſunt in patria, gratia-

B rum actio: ac pro nobis, qui peregrinamur in mundo, conſolatio. *Tom.* 16. *ſer. feſt. fol.* 10.

Eiuſdem ſermo ſecundus de eiſdem, in illud, Luc 16. *Factum eſt autem vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis &c.* Primò docet Angelos homines iuſtos morientes, à dæmonibus, qui ibi adſunt, vel in aëre obuiant liberare: ſolemnes exequias eis celebrare: & eos in regna cæleſtia inducere. Secundò, pauperem tria bona in morte conſequi, ab iniqua enim hominum oppreſſione liberatur, regnum cælorum ei datur, &

C cum principibus curiæ cæleſtis collocatur. *Ibidem col.* 3. 4.

Eiuſdẽ ſermo tertius vnde ſupra, in illud Iob. 10. *Dies mei velociores curſore tranſeunt, quaſi naues poma portantes.* Imprimis præſentis vitæ voluntatem ex tribus colligit; ex menſurantis temporis rapiditate, ex dierum vitæ hominis breuitate, & ex comparatione temporis ad ęternitatem. Deinde per naues Sanctos, & per poma virtutes intelligit, ratione decoris, odoris, & refectionis. *Ibid. col.* 4.

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud, Ioann. 6. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem habet vitam æternam*, Quòd non ſit contriſtandum de morte eorum, qui cùm moriuntur corpus Chriſti dignè ſumunt. Quòd

Chriſtus fidelibus ſuis corpus proprium dare voluerit in cibum, ad ſuæ charitatis ſignificationem, ad Eccleſiæ vnitatem exprimendam, & ad efficiendam in vnoquoque fidelium multiplicem vtilitatem: efficit enim peccatorum remiſſionem: à dæmonibus liberationem: ineffabilem ſpiritus delectationem: ipſius animæ in ſanctitate confirmationẽ: ad præliandũ & moriendum pro amore Dei animi fortitudinem: æternam animæ viuificationem. *Ibidem fol.* 10. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Ioann. 5. *Venit hora, in qua omnes, qui in monumentis ſunt, audient vocem Filij Dei.* Tres habet partes, Prima notat tria in hora reſurrectionis futura, Chriſtus enim de cœlo deſcendet, mortui reſurgent, & obuiam Chriſto occurrent. Secunda vocis Chriſti efficaciam conſiderat, mortuos ſiquidem ſuſcitabit, impios condemnabit, & Sanctos glorificabit. Tertia Reſurrectionis veritatem & certitudinem demõſtrat. *Ibidem fol.* 11. *col.* 1.

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in illud Apocal. 2. *Eſto fidelis vſque ad mortem, &c.* I. Oſtendit coronam triumphalem & æternam promiſſam eſſe caſtitati mentis & corporis, tentationum tolerantiæ, iuſtitiæ, & perſeuerantiæ. II. Quadruplicem verò Sanctorum coronam conſiderat, argenteam videlicet, auream, ſtellatam & gemmeam. III. Quatuor reproborum coronas enumerat, quæ ſunt corona roſea carnalium voluptatum, florea ſæculi vanitatum, aurichalca diuitiarum, & ſpinea pœnarum æternarum. *Ibidem col.* 2.

FESTVM SANCTI MARTINI Epiſcopi Turonenſis.

XI. Nouembris.

ALBINI FLACCI ALCVINI ſermo de tranſitu S. Martini. I. Virtutes eius A laudibus celebrat. II. Miracula ab ipſo patrata refert. III. Prophetias ipſius veras fuiſſe, effectibus veris comprobat. IV. Quo fœlici fine à ſeculo receſſerit, hiſtoricè declarat. *Part.* 3. *oper. eiuſd. Alc. col.* 1402. *& ſequentibus.*

S. BERNARDI ſermo de obedientiæ exemplis, hac die habitus imprimis quod-nam ſit diſcrimen inter terram, in qua miſeri vitam tranſigimus, & cælum in quo bonorum omnium aggregatione fruemur oſtendit, ac inter carnem hominis, & eius ſpiritum, cui continuò aduerſatur. Exindè Obedientiam commendat, creaturarum, cœlorum, Angelorum, Patriarcharum Abrahami, Chriſti, & S. Martini exemplis. B Poſtremo, lucernæ lucenti & ardenti D. Martinum ob miracula admirandum, ob actiones imitandum, aſſimilat, virtutes eius profert, & eum octo beatitudinibus donatum fuiſſe ac dotatum mirificè demonſtrat. *Col.* 313. *& ſequentibus.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo in illud Eccleſiaſt. 45. *In bonitate & alacritate animæ ſuæ placuit Deo.* S. Martini bonitas colligitur ex ſeptem virtutibus quas coluit, quæ ſunt humilitas in ſubiectione, in compaſſione pietas, continentia & caſtitas in conuerſatione, ſobrietas in refectione, in reſponſione longanimitas patientiæ, charitas in affectio- C ne, & in operatione prudentia. *Tom.* 3. *ſerm. de Sanct. pag.* 287. *& ſequentibus.*

B. P. DAMIANI ſermo in illud Euangelij, *Videte, Vigilate, & orate.* Loco exordij præconia S. Martini celebrat; Deinde tripartitur concio iuxta triplex Thematis verbum. I. Quid videndum ſit, docet, nimirum abundantiam peccatorum, negligentiam noſtram, Dei longanimitatem, eius miſericordiam, ipſius familiaritatem, necnon & cuſtodiam; quæ omnia fusè pertractat. II. Vigilandum eſſe, ſuper hoſtes noſtræ ſalutis, carnem mundum, &

diabolum. III. Qualiter ſit orandum & orationis ſanctæ conditiones. *Tom. 2. ſerm. 56. pag. 250. & ſequent.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo de ſancto Martino. Exordium ſumit à ſolemnitatibus Sanctorum & ad quid celebrentur, & quæ in ipſis recolenda ſint docet; Exinde S. Martini virtutes enumerat, ſanctas eius actiones refert, laudes prædicat, ad imitationem hortatur. Inſuper, quomodo inuenerit theſaurum, Chriſtum, in agro humilitatis abſconditum, explicat. Deinde humilitatem, D. Martini exemplo commendat, & qua ratione palmam martyrij non amiſerit, multis declarat. Poſtremò in prælatos quæ ſua ſunt quærentes, prouentibus temporalium inſiſtentes imo & inhærentes, honoribus vanis gloriantes, ac voluptatibus affluentes, acriter inuehitur. *Part. 2. pag. 690. & ſequentibus.*

S. Odonis Clvniacensis ſermo de combuſtione baſilicæ B. Martini aduerſus eos qui hac occaſione fide vacillabant: & eos qui, cur incendium propriæ domus non repreſſerit, deridebant. Huius baſilicæ decor ornatus, & maieſtas deſcribuntur; conflagrationis cauſa tangitur; incendium deploratur: diuina vltio in templorum prophanatores & contemptores ponderatur; cur D. Martinus Eccleſiæ ſuæ combuſtionem non impedierit, rationes redduntur; Vbi multa de bonorum in præſenti ſæculo afflictione, quæ exemplis varijs comprobantur; non triſtandum, docetur cum in multis offendamus omnes, ſi quolibet modo in hac vita affligimur & punimur; cur miraculorum ſigna non ſemper appareant, cauſa affertur; quædam B. Martini miracula notantur, virtuteſque ipſius, ac merita paſſim laudibus celebrantur. *Biblioth. Cluniacenſis. à col. 145. ad col. 160. ſerm. 4. B. Odonis Clun.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo in illud Eſther 9. *Scidi pallium meum, euulſi capillos & barbam, & ſedi mærens.* Triplicem. S. Martini ſtatum conſiderat iuxta triplicem thematis partitionem, ſtatum videlicet militis, monachi, & Antiſtitis; & de tribus animæ pœnitentis ſtatibus prædicta verba explicat. *Tom. 16. ſerm. feſtiuis. fol. 41. & ſequentibus.*

FESTVM SANCTÆ CECILIÆ Virginis & Martyris.

XXII. Nouembris.

S. Bonaventvræ ſermo de S. Cecilia, in illud Pſal. 29. *Præſtitiſti decori meo virtutem.* Docet nos quadruplici virtute indigere, quâ S. Cecilia inſignata fuit, nimirum virtute pœnitentiæ, patientiæ, ſapientiæ, & perſeuerantiæ. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 290.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Cecilia, in illud Prouerb. 12. *Mulier diligens corona eſt viro ſuo.* Probat B. Ceciliam mulierem fuiſſe ſpecioſam, propter virginitatis candorem, martyrij ruborem, & corporis decorem: gratioſam, Deo per humilitatem, Angelis per puritatem, & hominibus per benignitatem: glorioſam, in rationali, iraſcibili & concupiſcibili, propter aureolas prædicationis, martyrij & virginitatis. Inſuper oſtendit eius diligentiam in carnis maceratione, in Dei dilectione, in deuota oratione, in eleemoſynarum largitione, & in aliorum conuerſione. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 42.*

FESTVM SANCTÆ CATHARINÆ Virginis & Martyris.

XXV. Nouembris.

S. Bonaventvræ ſermo in illud pſal. 67. *Pennæ columbæ deargẽtatæ &c.* Columbæ Beata Catharina aſſimilatur,

Digitized by Google

ob quinque proprietates; Columba enim felle caret, gemitũ habet pro cantu, ſepties viſu mutatur, celeriter volat, & fertilis eſt in partu. B. verò Catharina fuit in innocentia mitis & ſimplex, in pœnitentia lachrymabilis & gemebunda, in prouidentia ſagax & occulata, in obedientia agilis, & expedita, in continentia denique virtutibus fœcũdiſſima. *Serm. de ſanctis. Tom. 3. pag. 290. & ſequentibus.*

S. THOMÆ AQVINATIS ſermo in illud Prouerb. 14. *Sapiens mulier ædificat domum ſuam.* Docet imprimis B. Catharinam ſapientem eſſe ad modum Abigail, Thecuitis, & Debboræ; quarum prima ſapiens extitit in Ethica, ſecunda in Phyſica, tertia in Logica. Hæc autem omnia myſticè exponuntur. Deinde quintuplicem huius ſanctæ virginis & martyris agnoſcit ſapientiam; Deum videlicet timere, à malo recedere, bona agere, mala pati, & in his perſeuerare. *Serm. de ſanct. Tom. 16. fol. 42. col. 2.*

FESTVM SANCTI ANDREÆ Apoſtoli.

XXX. Nouembris.

S. BASILII SELEVCIÆ oratio in illud hodierni Euangelij, *Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum.* I. Chriſtum medico aſſimilat. II. Dominum manibus & linguis diſcipulorum, orbis terrarum curationem crediſſe oſtendit. III. Electionem & vocationem Apoſtolorum miratur. IV. Cur Chriſtus piſcatores elegerit, rationes profert. V. Mundum mare impietatis nominat. VI. Modum piſcandi homines præſcribit. VII. Apoſtolorum piſcatum deſcribit. *Orat. 30. à pag. 160. ad pag. 164.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia in Euangelium. Cur piſcatores Dominus elegerit, rationem dat: & litteralem difficultatem circa Apoſtolorum voca-

A tionem proponit & ſoluit. *Tom. 7. Hom. Æſtiual. col. 294.*

S. BERNARDI ABBATIS ſermo primus de S. Andræa in vigilia huius feſtiuitatis habitus. I. In vigilijs magnarum ſolemnitatum ieiunium cur inſtitutum fuerit, cauſas profert. II. Veram viam feſtiuitatis æternæ indicat. III. Vt ſi cum B. Andrea pendere non poſſumus, ſaltem cum eo ieiunemus, hortatur. IV. Gaudium in cruce & afflictione agnoſcit, ac miratur. V. S. Andreæ igneam linguam, & ſanctum feruorem commendat. VI. Eius fidem grano ſinapis aſſimilat. *Col. 322. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in die S. Andreæ Apoſtoli, de mundis piſcibus. I.
B Crucem præclaris laudibus effert. II. Exultationem in ipſa agnoſcit, & adeſſe fatetur. III. Diabolum venatori iacula & laqueos habenti aſſimilat. IV. De mundis piſcibus maris, fluminis & ſtagni, hoc eſt, mundi, ordinis prædicatorum, & clauſtri ſiue religionis diſſerit. V. Mundos piſces dicit, qui habent ſquamas ad patientiam, & pennulas ad hilaritatem. VI. Duplicem hilaritatem diſtinguit, qua gloriamur in ſpe, & in tribulatione. VII. Triplicem gradum Chriſtum cum cruce inſequentium conſiderat, incipientium videlicet, qui ob timorem crucem Chriſti patienter ſuſtinent: proficientium, qui ob ſpem, illam libenter portant: & perfectorum,
C qui ob charitatem, illam iam libenter amplectantur. *Col. 323. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, de eodem. I. Perfectam obedientiæ formam tradit. II. S. Andreæ obedientiam & charitatẽ cõmendat. III. Eius conſtantiam mortem contemnentem & cordis exultationem ob crucem paratam miratur. IV. Spiritale gaudium exoptat. V. Vt Chriſti & B. Andreæ exemplo crucem noſtram tollamus, ſuadet. VI. Certamen myſticum deſcribit. VII. Quatuor crucis cornua ſpiritali intelligẽtia quid deſignant, interpretatur: & crucem my-

ſticam depingit. *Col. 316. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. Tria complectitur, oſtendit enim gloriam deitatis, gratiam Apoſtolicæ dignitatis, & confeſſionis virtutem. Vbi agit de ludis ſpiritalibus æternæ Sapientiæ: de Dei erga homines mira dignatione: de ſancta peccatorum confeſſione: de variis falſæ confeſſionis ſpeciebus: de ſeptem gradibus veræ confeſſionis; qui ſunt cognitio peccati, pœnitentia vitiorum victrix, altrixque virtutum, dolor cordis, confeſſio oris, maceratio carnis, correctio operis, & perſeuerantia bonitatis: de conditionibus boni confeſſoris: de confeſſionis impedimentis: de duplici confeſſione, iniquitatis & laudis. *A col. 329. ad col. 333.*

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Andræa Apoſtolo, in illud Pauli ad Galat. 6. *Mihi abſit gloriari, niſi in Cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti.* Docet humanam gloriam ab homine fugiendam eſſe, quia viliſſima eſt ex ſua conditione, vaniſſima ſiue fragiliſſima in duratione, falſiſſima in promiſſione, & maligniſſima in retributione. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 215. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Apoſt. ad Gal. 2. *Chriſto confixus ſum cruci.* De ſpiritali cruce quam B. Andræas ad imitationem Domini ſemper geſſit, diſſerit. Huius crucis profundum dicitur humilitas: altitudo, paupertas: latitudo, charitas: & longitudo, perſeuerantia ſiue longanimitas. *Ibidem fol. 216. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Hebr. 12. *Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem.* I. De proponendo præmio loquitur. II. Duplicem crucem diſtinguit, materialem vnam, ſpiritalem alteram. III. Spiritalis crucis quatuor brachia conſiderat, in infimo peccatorum pœnitentiam agnoſcit: in ſummo, erga afflictos miſericordiam: in dextro, reſpectu proſperitatis temperantiam: & in A ſiniſtro, in aduerſis patientiam. *Ibidem fol. 217. & ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo in S. Andræam Apoſtolum. Imprimis huius ſancti martyrium & mortem cum hominis natiuitate confert. Deinde B. Andræam cum B. Petro Apoſtolo pluribus comparat. Deinde in ipſis Chriſti figuram & formam expreſſas agnoſcit. *Serm. 133. col. 346. & ſequent.*

B. P. Damiani ſermo primus de S. Andræa. I. Crucis paſſionem nobiliſſimum martyrij genus dicit. II. SS. Petri & Andreæ germanitatem beatam B prædicat, quam ſicut Mundo vna conſanguinitas edidit, ſic eadem triumphalis mors victores ad aſtra tranſmiſit. III. Ambos Crucis filios nominat. IV. B. Andræam primum prædicatorem, qui Chriſtum nuntiauit, agnoſcit. V. Ad præhandum Chriſtum in Mundum venille oſtendit. VI. Bellum Chriſti & Eccleſiæ contra huius Mundi principes & tenebrarum poteſtates deſcribit. VII. Vrbis Iericho ſubuerſionem, ad Chriſtum de mundo triumphantem, refert. VIII. Bona temporalia cum æternis confert. IX. Ne de facultatibus Ie- C richo aliquis cõcupiſcat, monet. X. Sapientiam Mundi, quæ cæcat, deſpicit: ſtultitiam verò, quæ diſcentes illuminat, appetit. XI. Beatorum Apoſtolorũ Petri & Andreæ virtutes commemorat, & imitandas proponit. *Tom. 2. ſerm. 57. pag. 283. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem. *Ibidem ſerm. 58. pag. 286. & ſequentibus. Habetur inter B. Bernardi Abbatis ſermones ſerm. 3. in feſt. S. Andreæ, & hic ſupra pag. 303. col. 2.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium hac die ad populum in Baſilica B. Andreæ habita. I. In eos, qui Dominum vocantem ſequi contemnũt, inuehitur. II. Diuitiarum affectum derelinquendum ſuadet. III. B. Andreæ virtutes commendat. IV. Quali pretio Regnum cœlorum comparandum ſit, præſcribit.

præſcribit. V. Bonam voluntatem laudibus effert. VI. Quæ nam ſit bona voluntas, docet. VII. Prædicatoribus ſanctis verba Iſaiæ dicentis, *Qui ſunt iſti qui vt nubes volant, & quaſi columbæ ad feneſtras ſuas*, accommodat. *Tom. 3. homil. 5. in Euang. col. 12. & ſequent.*

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo de S. Andræa Apoſtolo. I. Varias vocationum ſpecies diſtinguit. II. B. Andreæ obedientiam commendat. III. In eos, qui vocationem Diuinam contemnunt, aut negligunt, grauiter agit. IV. Beneficia cæleſtia hominibus collata recenſet. V. Vt conuertamur ad Dominum, ſuadet. VI. B. Andræam laudibus celebrat. VII. Charitatem ſiue verum amorem egregiè depingit. VIII. S. Andreæ animam imperterritam, animi eius magnanimitatem, paſſioniſque deſiderium demonſtrat, & miratur. *Part. 2. pag. 694. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo primus de S. Andræa, in illud Euangelij, A *At illi continuò relictis retibus ſecuti ſunt eum.* Tres habet partes; Prima docet nos obedire Deo debere propter quatuor, quia continuò deſinimus, continuò veniet inobedientibus ira illius, continuò datur præmium obedientibus, & continuò creaturæ irrationales ipſi obediunt. Secunda quadruplex rete cauendum diſtinguit. Tertia oſtendit Dominum quatuor promiſiſſe ſequentibus ſe, vitæ nimirum claritatem, iudiciariam poteſtatem, theſaurum cæleſtem, & loci amœnitatem, *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 42.*

B Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Cant. 7. *Aſcendam in palmam, & apprehendam fructus eius.* I. Septem gradus per quos B. Andræas aſcendit in palmam ſiue crucem notat. II. Oſtendit B. Andræam paſſum fuiſſe deſideranter, cõfidenter, lætanter, cõſtanter, longanimiter & perſeueranter. III. Ipſum ex cruce duodecim gaudia Paradiſi collegiſſe dicit. *Ibidem col. 3.*

DECEMBER.

FESTVM SANCTI NICOLAI Epiſcopi & Confeſſoris.

VI. Decembris.

S. Bernardi ſermo de S. Nicolao Epiſcopo. Varia complectitur. I. B. Nicolai encomium. II. Eius patrociniũ & auxilium. III. Chriſtianorum omniũ & paganorum erga S. Nicolaum affectũ & deuotionem. IV. Dominicam negotiationem. V. Regionis mundanæ & diuinæ diſſimilitudinem. VI. Mundi, præſentiſque vitæ miſeriam. VII. Paradiſi clauſtralis amœnitatem, & pulchritudinem. VIII. Nundinarum ſpiritualium frequentiam. IX. Quintuplicem regionum Mundi differentiam, eſt enim C regio diſſimilitudinis, in ſæculo: regio ſimilitudinis, in clauſtro: regio expiationis, in purgatorio: regio gehennalis, in inferno: & regio ſupercæleſtis in Paradiſo. *Col. 333. & ſequentibus.*

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Nicolao in illud Geneſ. 33. *Præcedat Dominus meus ante ſeruum ſuum: & ego ſequar paulatim veſtigia eius.* Oſtendit quomodo S. Nicolaus Chriſtum eſt ſequutus quantùm ad humilitatis, pietatis, charitatis, & poteſtatis veſtigia. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 219. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Iſaiæ 49. *Seruus meus es tu Iſrael.* De ſeruitute multiplici diſſerit, & inter homines quoſdam mundo ſeruientes agnoſcit, quoſdam autem corpori ſuo: alios diabolo, alios verò Deo, inter quos

Digitized by Google

glorioſè extat B. Nicolaus. *Ibidem pag.* A 220. *& ſequentibus.*

B. P. Damiani ſermo de S. Nicolao Myrenſi. *Tom. 2. pag. 288. & ſequentibus. Habetur inter opera B. Bernardi & hic ſupra pag. 305. col. 1.*

I. Gersonii ſermo de S. Nicolao, in illud Pſal. 21. *Spes mea ab vberibus matris meæ.* I. Infantes præter ſolitum prodeuntes ab ineunte ætate veriſimilibus coniecturis, quales futuri erant, præſagiſſe oſtendit. II. B. Nicolai pietatem & puritatem commendat. III. De multiplici & vana ſpe mortalium fusè ſcribit. IV. Iuuenum ſui temporis malitiam exaggerat. V. B. Nicolai laudes pangit, eiuſque vitam, atque merita præconiis effert. *Tom. 2. Part. 4. à col. 55. ad col. 62.* B

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Nicolao, in illud Eccleſiaſt. 44. *Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis &c.* B. Nicolaum commendat à Diuina vocatione ad ſacerdotium, à ſacerdotalis officij executione, à virtutum ſplendore, à recta intentione, à ſancta conuerſatione, & à deuota oratione. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 42. col. 3.*

FESTVM SANCTI AMBROSII Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

VII. Decembris.

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Ambroſio, in illud Iſaiæ 42. *Dedi te in lucem gentium.* Imprimis de lucis influentis, influxæ, & influentis ſimul & influxæ differentia loquitur. Deinde B. Ambroſium lucem nominat puriſſimã, per caſtitatis eminentiam: impaſſiuam, per firmitatis conſtantiam: ſui communicatiuam, per charitatis & pietatis ampliationem: illuminatiuam animiq; purgatiuam, per veritatis redundantiam. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. pag. 221. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Eccleſiaſt. 5. *In medio Eccleſiæ* A *aperuit os eius.* Non prædicandum eſſe in occulto docet, oſtenditque Dominum os B. Ambroſij aperuiſſe ad verbum humilitatis in confeſſione: ad verbum laudis in oratione: & ad verbum ædificationis in prædicatione. *Ibidem pag. 222. & ſequentibus.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Ambroſio, in illud Iudic. 14. *Ecce examen apum erat in ore leonis, & fauum mellis.* I. B. Ambroſium leoni aſſimilat propter ſeptem, ratione videlicet nobilitatis in dignitate, fortitudinis in virtute, audaciæ in magnanimitate, confidentiæ in ſecuritate, benignitatis in conuerſatione, terroris in voce, & prudentiæ in occultatione. II. Quatuor fauos mellis reperit in ore ipſius; nimirum, Scripturarum ſanctarum expoſitionem, mentis deuotionem, dulcem allocutionem, & Diuinitatis fruitionem. III. Iuſtos hortatur vt habeant rectam intentionem in operatione, ſanctum rugitum in oratione, pietatem in compaſſione, magnanimitatem in arduorum aggreſſione, ſecuritatem ſine malo timore, fortitudinem in perſeuerantia, nobilitatem in bonis operibus, verbum Dei in ore, deuotionem in corde, dulcem loquelam in lingua, & Diuinitatis fruitionem in oratione. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 34. & ſequent.*

C

FESTVM CONCEPTIONIS B. virginis Dei Genitricis Mariæ,

VIII. Decembris.

I. Gersonii ſermo primus de Conceptione B. Virginis Mariæ. I. Hodiernæ feſtiuitatis præconia celebrat. II. B. Virginem hac die ad modum ſtellæ fuiſſe formatam: ad inſtar Solis creatam: ſuper naturam dotatam: & gratiis vallatam demonſtrat. III. Illam tabernaculum nominat ſtellare, ſolare, regale & Diuinale. IV. An fuerit concepta B. Virgo in peccato originali diſputat,

Digitized by Google

&litem fingit, in qua actor præſentatur, A
cauſa propalatur, reus conuotatur, &
cauſa diſputatur. *Tom.1. Part.2. à col.730. ad col.742.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem, in illud Cant. 4. *Tota pulchra es amica mea.* Tres habet partes; Prima verba thematis applicat ad materiam huiuſce ſolemnitatis. Secunda eadem exponit iuxta ſenſum moralem pro auditorum inſtructione. Tertia quæſtioni de peccato originali propoſitæ ſatisfacit. Quantùm ad primàm, Conceptionem immaculatam Virginis Mariæ deſcribit. Quãtùm ad ſecũdam, animam deuotam hortatur, vt ſit pulchra & perſeueranter Dei B
amica; vbi de vero animarum amico Chriſto Domino, & ſex ſignis veri amãtis. Quantùm ad tertiam, obiectionibus Doctorum immaculatam Virginis Conceptionem negantium reſpondet & ſatiſfacit: & corporis ipſius Deiparæ elegantem pulchritudinem depingit. *Tom. 1. Part.4. à col.574. ad col.592.*

Hvgonis a S. Victore ſermo in feſtiuitate Conceptionis B. Virginis habitus: ſiue de deſponſatione cuiuſlibet animæ fidelis, in illud Cant 4. *Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te.* Sanctæ animæ pulchritudinem deſcribit: & ornamenta, quibus ipſa decoratur, myſticè exponit. Habet enim lauacrum, per compunctionem: vnguen- C
ta, per ſpiritualium donorum ſuſceptionem: veſtes, per bonam actionem: zonam, per caſtitatem: annulũ, per fidem: murenulam, per caſtam dilectionem: pectinem, per diſcretionem: peplum, per cogitationum quietem & ſobrietatem: inaures, per obedientiam: diadema, per gloriam: ſpeculum, per lectionem: & calceamenta, per prædicationem. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 9. pag.321. & ſequentibus.*

FESTVM S. LVCIÆ VIRGINIS & Martyris.

XIII. Decembris.

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Lucia in illud Sapient. 10. *Certamen forte dedit illi, vt vinceret.* Imprimis docet Dominum dare ſanctis pugnam, vt per pugnam veniant ad victoriam, & per victoriam ad coronam. Deinde probat B. Luciam fortem extitiſſe contra mundum, ad diuitias eius contemnendas, fortiorem, ad paſſiones tyrannicas deuincendas: fortiſſimam, ad carnis laſciuias edomandas, ſiue ad ipſas mortis miſerias tolerandas. *Tom.3. ſer. de ſanct. pag.223. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in eadem verba. Triplex certamen hominis ſpiritualis deſcribit. Primò enim bellat cum Deo orando, inſtando, plorando, & ſic quodammodo eum compellendo, vt illum accipiat. Secundò cum proximo, nè ſe ab eo ſeduci permittat, dum eum ad malum inuitat. Tertiò cum diabolo, vt trahi ab eo non valeat in peccatum. *Ibidem pag.224 & ſequent.*

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Lucia, in illud Apoſtoli. 1. Corinth. 1. *Qui gloriatur, in Domino glorietur.* De falſa & vera gloria differit; Mundanam gloriam falſam dicit, vanam, ſtultam, & malam; falſa conuertetur in inopiam, vana in ignominiam, ſtulta in luctus anguſtiã, mala verò in æterna tormenta. Gloriam veram, illam eſſe oſtendit, quæ gloriatur in Dei cognitione, mirabilium eius conſideratione, ipſius dilectione, laudatione, & fruitione. *Tom.16. ſerm. feſt. fol. 42. col.4.*

Digitized by Google

FESTVM S. THOMÆ Apoſtoli.

xxi. Decembris.

S. Bonaventvræ ſermo primus de S. Thoma Apoſtolo, in illud Euangelij, *Quia vidiſti me Thoma, credidiſti.* Quatuor videnda proponit. I. Mundum deficientem, vt ipſum non amemus, ſed contemnamus. II. Carnem inficientem, vt ab ea fugiamus. III. Diabolum ſeducentem, vt ab eo caueamus. IV. Dominum vocantem, vt ſequi contendamus. *Tom. 3. ſerm. de Sanctis pag. 225. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud Euangelij, *Noli eſſe incredulus, ſed fidelis.* Docet nos. I. Fideles ſeruos eſſe debere per comparationem ad Dominum. II. Fideles amicos reſpectu proximorum. III. Fideles œconomos, ſiue villicos, per comparationem ad id quod eſt diſpenſandum. *Ibidem pag. 227. & ſequentibus.*

S. I. Chrysostomi ſermo in S. Thomam Apoſtolum. I. B. hunc Apoſtolum laudibus præclaris effert, & variis rebus aſſimilat. II. Eius confeſſionem comprobat & commendat. III. In Arrium & Arrianos Chriſtum Deum negantes grauiter agit. IV. Arrij ſacrilegia prodit. V. B. Thomam alloquitur & inuocat. *Tom. 6. ſerm. 32. pag. 324. & ſequent.*

A

S. Lavrentii Ivstiniani ſermo de S. Thoma Apoſtolo. I. Quantum ſit animæ pretium perpendit. II. Primorum Parentum præuaricationem eiuſque effectus deſcribit. III. Domini erga peccatores miſericordiam & dignationem demonſtrat. IV. Chriſtum verum paſtorem fuiſſe oſtēdit. V. Reprobationis quorumdam cauſam & rationem profert. VI. B. Thomam oui erranti aſſimilat. VII. Eius infidelitatē & conuerſionem repræſentat. VIII. Fidei Chriſtianæ virtutem commendat. *Part. 2. pag. 697. & ſequent.*

B

S. Thomæ Aqvinatis ſermo de S. Thoma Apoſtolo, in illud Habac. 3. *Dedit abyſſus vocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit.* I. B. Thomam abyſſo comparat propter nominis rationem, ætymologiæ ſignificationem, & eius definitionem. II. Hanc abyſſum myſticam ſextuplicem vocem dediſſe oſtendit, dilectionis videlicet, dubitationis, confeſſionis, obedientiæ, iuſtitiæ, & prædicationis. III. Per altitudinem Chriſtum intelligit qui leuauit manum ſuam ad offerendum ſacrificium pro mundi expiatione, ad dandam benedictionem in aſcenſione, ad oſtenſionem ſuæ potentiæ, & ad malorum percuſſionem. *Tom. 16. ſerm. feſt. fol. 41. & ſequentibus.*

Finis Concionum de Sanctis in particulari.

Digitized by Google

CONCIONATORIA PATRVM BIBLIOTHECA.

DE SANCTIS IN GENERE.

COMMVNE APOSTOLORVM.

SANCTI AVGVSTINI ſermo primus de Apoſtolis, in illud Luc 10. *Deſignauit Dominus & alios ſeptuaginta duos, &c.* I. Docet Chriſtũ ad Iudæos per meſſem deſignatos meſſores miſiſſe, ad Gentes verò non meſſores, ſed ſeminatores. II. Agriculturam Dei inſpicit &, duplicem meſſem diſtinguit, tranſactam in populo Iudæorum, futuram in populis Gentium. III. B. Paulum ſeminatori aſſimilat. IV. Sanctos Apoſtolos meſſores nominat. V. Parabolam Euangelicam hominis ſeminantis ſemen ſuum, à D. Luca cõſcriptam, interpretatur. VI. Solicitudines nimias & vanas deteſtatur. VII Epiſcoporum, Prælatorum & Prædicatorum officium deſcribit. VIII. Per ſæculum, occultam ſapientiam intelli-
A git: & per calceamenta, opera mortua. IX. Quid ſit per viam neminem ſalutare myſticè, explicat. X. Modum rectè prædicandi Euangelium tradit. XI. De pace Euangelica diſſerit. *Tom. 10. ſerm. 42 de ſanctis fol. 274. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, vnde ſupra. I. Quàm congruum ſit, & quàm iuſtum Apoſtolorũ ſolemnitates celebrare perpendit. II. Prærogatiuas Apoſtolorum notat. III. Apoſtolos variis rebus aſſimilat, luci videlicet, ſali, & lapidibus pretioſis. IV. Ad eorũ imitationẽ ſuos cohortatur. *Ibid. fol. 275. ſer. 43. de Sanctis.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia de Apoſtolis in Euangelium, *Conuocatis Ieſus duodecim Apoſtolis, dedit illis virtutem &c.* I. De virga ferenda & non ferenda iuxta Domini mandatum difficultatem proponit & ſoluit. II. Simplicitatem commendat & eam per vnicam tunicam intelligit. III Textum breui expoſitione interpretatur. *Tom 7. col. 154. & ſequentibus. Homil. æſtiual. de Sanctis.*

Google

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de Sanctis Apoſtolis, in illud Eccleſiaſtici 43. *Species cœli, gloria ſtellarum.* I. Eccleſiam cœlo aſſimilat. II. Summum Pontificem cum Empyreo cõfert. III. Apoſtolos, ſtellas myſticas dicit, quia puri extiterunt, per continentiam: alti, per paupertatis excellentiam: ſphærici & rotundi, ſiue perfectiſſimi, per obedientiam. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. in comm. pag. 294. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Iudic. 5. *Stellæ manentes in ordine ſuo, aduerſus Siſaram pugnauerunt.* Apoſtolos ſtellis comparat, quia ſicut ſtellæ ſunt paruæ, pulchræ & maximæ: ſic Apoſtoli parui fuerũt, per humilitatem in mente: pulchri, per honeſtatem in corde: & maximi, per vnitatis vinculum in vtroque. *Ibidem pag. 295. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Baruch 3. *Stellæ autem dederunt lumen in cuſtodiis ſuis.* Imprimis de variis corporibus lucidis diſputat. Deinde Apoſtolos commendat, à ſanctitate ipſorum interiori, & à liberalitate exteriori. Denique oſtendit S. Apoſtolos ad modũ ſtellarum incorruptibiles eſſe, per tolerantiam: infatigabiles, per conſtantiam: & inecliſpſabiles, per perſeuerantiam. *Ibidem pag. 297. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Ioan. 15. *Vos mundi eſtis propter ſermonem, quem locutus ſum vobis.* De triplici munditia Apoſtolorum neceſſaria ad Diuinã viſionem pertractat; eſt enim munditia cordis in cogitatione, munditia oris in loquutione, & munditia manuum ſiue operis in operatione. *Ibidem pag. 298. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Matth. 13. *Beati oculi qui vident, quæ vos videtis.* Quòd Chriſtum videre debeamus I. In præſepio vagientem, in ſignum altiſſimæ paupertatis. II. In cænaculo Diſcipulorum pedes lauantem, & miniſtrantem, in ſignũ profundæ humilitatis. III. In patibulo morientem, A in exẽplum latiſſimæ charitatis. IV. In ſupremo ſolio conſedentem, in ſignum ampliſſimæ poteſtatis. *Ibidem pag. 300. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in eadem verba. Quatuor ad viſionem veram requiſita notat: docetque nos videre ſollicitè debere ſupra nos Deum adiuuantem, nè in bello cadamus vel deſperando deſiſtamus, ſed cum eo pleniſſimè nos vincere confidamus: intra nos carnis ſtimulum continuè impugnãtem, vt caueamus: iuxta nos proximum delinquentem, vt ei condoleamus, & malum cognitum declinemus: infra nos mundum allicientem, honoribus, diuitiis, deliciiſque demulcentem, vt fugia- B mus. *Ibidem pag. 301. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus vnde ſupra, in illud Math. 5. *Beati mundo corde, quoniam ipſi Deũ videbunt.* Triplicem agnoſcit beatitudinem; Prima eſt hominum peccatorum in mundanis ſummè ſe delectantiũm. Secunda iuſtorum, in Diuinis mandatis vigilantium, à malis ſe abſtinentium, & promouentium ſe in bonis. Tertia Beatorum bonis ſummis, pacificis & æternis perfruentium. *Ibidem pag. 303. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra, in illud Ioann. 14. *Si quis diligit me, ſermonem meum ſeruabit.* Quatuor motiua C amoris Apoſtolorum & Chriſtianorum erga Deum demonſtrat, ex parte naturæ, ex mandato ſcripturæ, ex dono gratiæ, & ex promiſſo gloriæ. Primum ad amorem diuinum inducit. Secundum præcipit. Tertiũ præcepto paret. Quartum verò attrahit. *Ibid. pag. 305. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo nonus vnde ſupra, in illud Ioan. 15. *Hoc eſt præceptum meum, vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos.* I. Ex charitate quatuor amãda eſſe docet, Deum, noſtram animam, proximum, & corpus proprium. II. Modum proprium corpus amandi tradit. III. Oſtendit fraternam dilectionẽ eſſe rectitudinis naturę oſtenſiuam, legis Diuinæ completiuam, Chri-

Digitized by Google

ſto aſſimilatiuam & in eum transformatiuam, atque infernalis ſupplicij euaſiuam, ac ſupernaturalis gloriæ acquiſitiuam. *Ibidem pag. 306. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo decimus vnde ſupra, in illud Ioan. 15. *Vos amici mei eſtis, ſi feceritis quæ præcipio vobis.* Bonæ amicitiæ & malæ diſcrimen notat: & tria amicitiarum genera diſtinguit. Prima eſt malorũ cum malis, & dicitur ſimpliciter mala. Secunda bonorum cum bonis, & nominatur ſimpliciter bona. Tertia bonorum cum malis, & poteſt eſſe bona, ſicut & mala. *Ibidem pag. 308. & ſequentibus.*

S. Chrysostomi ſermo in ſanctos duodecim Apoſtolos. I. Illos piſcatores hominum nominat. II. Incudes animatas eos dicit. III. Apoſtolorum poſt Spiritus-ſancti aduẽtum diuiſionem & diſperſionem notat. IV. Eorũ reliquias cõmendat. V. Miracula ipſorum etiam poſt mortem commemorat. VI. B. Petrum ſummis laudibus effert. VII. S. Paulum præclaris encomiis celebrat. *Tom. 6. ſer. 31. pag. 320. & ſequentibus.*

S. Gregorii Magni homilia prima de Apoſtolis, in illud Math. *Miſit Dominus Ieſus duodecim diſcipulos ſuos, &c.* Cùm iam conſtet Chriſtum pro redemptione infidelium in mundum veniſſe, cur ſuis diſcipulis dixerit, *In viam Gentium ne abieritis*, inquirit, & ſoluit. II. Finem Mundi proximum prædicit. III. Mundi contemptum ſuadet. IV. Miraculorum rationem declarat. V. In eos, qui vel ex ordinatione ſacra nummos accipiunt, vel gratiam gratis non tribuunt, vel pro humano fauore ſacros ordines largiuntur, grauiter agit. *Tom. 3. homil. 4. in Euangel. col. 10. & ſequent.*

Eiuſdem homilia ſecunda vnde ſupra in Euangelium, *Deſignauit Dominus & alios ſeptuaginta duos &c. Luc. 10.* Textũ exponit & varia complectitur. I. Quòd qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium nullatenus ſuſcipere debeat. II. Quòd Dominus prædicatores ſuos ſequatur. III. Quòd in meſſe Dei rarus inueniatur operator verus, & prædicator. IV. Quòd inter Rectores, pauci ſint Patres charitatis viſcera habentes: multi verò Domini terrorem poteſtatis exhibentes. V. Quòd plurimæ ad officium prædicationis requirantur conditiones; eas autem recenſet, & ex Euangelio colligit. VI. Quòd duplex ſit prædicatoris merces, vna in via, altera in patria. VII. Quòd magnum ſit crimen apud Deum, peccatorum pretium manducare, & nihil contra peccata prædicãdo agere. VIII. Quòd immaculata eſſe debeat Sacerdotum puritas. IX. Quòd ira Sacerdotis numquam debeat eſſe præceps & perturbata, ſed magis ex conſilij grauitate metuenda. X. Quòd gratis ſint ordinationes conferendæ. XI. Quòd Deus nullum ab aliis præiudicium maius toleret, quàm à malis Sacerdotibus. XII. Quòd cibus Dei ſit populus fidelis, cuius condimentum debent eſſe Sacerdotes. *Ibidem homil. 17. in Euang. à col. 43. ad col. 49.*

Eiuſdem homilia tertia in Euangelium, *Hoc eſt præceptum meum, vt diligatis inuicem, &c. Ioann. 15.* I. Docet omnia mandata vnum amoris præceptum eſſe. II. Vera proximi dilectio in quo conſiſtit, declarat. III. Inimicorum dilectionem ſuadet. IV. Vnde probare poſſimus, an inimicos noſtros diligamus, demonſtrat. V. Quanta ſit dignitas hominis, vt Dei amicus dicatur & exiſtat, animaduertit. VI. Afflictionum ac laborum fructus & remunerationem ponderat. VII. Efficaciſſimæ orationis modum tradit. VIII. In eos qui ſic orãt, vt mortem inimici poſtulẽt, grauiter agit. *Ibidem homil. 27. in Euang. col 86. & ſeq.*

Hugonis a S. Victore ſermo primus de Apoſtolis, in illud Iſaiæ 60. *Qui ſunt iſti qui vt nubes volant, &c.* I. Sanctos Apoſtolos nubibus aſſimilat quia pluunt per prædicationem, protegunt per orationem, coruſcant per virtutem, & volant per contemplationem. II. Eorum candorem & virtutem deſcribit.

III. Illos omnibus aliis Sanctis præfert. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 7. pag. 320.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Sapient. 3. *Fulgebunt iuſti, & tanquam ſcintilla in arundineto diſcurrent, &c.* Docet Sanctos Apoſtolos & iuſtos fulgere virtute, diſcurrere prædicatione, iudicare in reſurrectione, & regnare in æterna beatitudine. *Ibidem ſerm. 32. pag. 340. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Iſaiæ 66. *Ponam in eis ſignum, & mittam ex eis qui ſaluati fuerint ad Gentes, in mare, in Africam, &c.* Differit de Apoſtolorum electione, miſſione, prædicatione, & Sacerdotum officio ac requiſita puritate. *Ibidem ſerm. 50. pag. 364. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Ioſue 6. *Arca clangentibus tubis ſeptem dierum circulo circum Iericho ducitur, & Iericho ſubuertitur, &c.* Per Iericho gloriam præſentis ſæculi intelligit, per tubas æneas prædicationis Apoſtolorum auctoritatem, & per Achan falſum Chriſtianum vel hæreticum; vbi de peccatis aliorum non diſſimulandis, & veſtigiis Apoſtolorum inſequendis loquitur. *Ibidem ſerm. 71. pag. 392. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo primus de Apoſtolis in illud Pſal. 138. *Nimis honorati ſunt amici tui Deus; nimis confortatus eſt &c.* I. In quibus comprobetur fidelis amicitia, oſtendit. II. Quomodo verum ſit, quòd omnia quæcumque Chriſtus à Patre, nota fecerit Apoſtolis, declarat. III. De ſingulari prærogatiua, honoratione ac veneratione Apoſtolorum differit. IV. Duodenarij numeri priuilegia recenſet. V. Tria notat, quæ præcipuè illorum commendant honorabilem principatum. *Tom. 1. pag. 161. & ſequentibus.*

* Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Pſal. 120. *Niſi Dominus cuſtodierit ciuitatem, in vanum &c.* I. Dei ciuitatem quadruplicem notat, triumphantem videlicet, militantem, ſpiritalem, & corporalem. II. Eam deſcribit per partes. III. Ciuitatis ſpiritalis hoſtes prodit. IV. Vigilias noctis quatuor contra quatuor hoſtes animæ cuſtodiendas eſſe monet. *Ibidem pag. 164. & ſequent.*

COMMVNE EVANGELIſtarum.

S. Bonaventvræ ſermo primus de SS. Euangeliſtis, in illud Pſal. 84. *Audiam, quid loquatur in me Dominus Deus.* De Dei locutione differit. I. Quomodo Deus nobis loquatur vt Rex potentiſſimus, dans imperium, quo ligamur. II. Vt Doctor prudentiſſimus, dans magiſterium, quo de ſalute edocemur. III. Vt amicus dulciſſimus, præbens animæ ſolatium, quo cóſolamur. IV. Vt Iudex æquiſſimus, iudicium vltimum promittens, quo deterremur. *Ibidem pag. 310. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Pſal. 67. *Dominus dabit verbum Euangelizantibus virtute multa.* Oſtendit quòd præter Verbum increatum, fruſtra impenditur verbum creatum prædicatum. Iſtud autem commendat ex eo, quod ſit mentis illuminatiuum, affectus inflammatiuum, effectus adiutiuum ſiue firmatiuum, & ad gloriam æternam inductiuum. *Ibidem pag. 312. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo de Euangeliſtis, in illud Geneſ. 2. *Fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradiſum, &c.* I. Quadruplicem paradiſum ex ſcriptura colligit, cæleſtem nimirum, terreſtrem, ſpiritalem, & corporalem. II. Quid ſignificet fluuius paradiſi, qui egrediebatur de loco voluptatis, iuxta ſenſum quadruplicem interpretatur. III. De myſtico numero quatuor Euangeliſtarum, & eorum figuris differit. *Tom. 1. pag. 166. & ſequent.*

COMMVNE

Digitized by Google

COMMVNE MARTYRVM.

S. Ambrosii ſermo primus de Martyribus. Dominicæ Reſurrectionis gloriam Sanctis Martyribus annuntiat: & eamdem rationem Martyres ſuſcitare dicit, quæ & Dominum ſuſcitauit. *Tom. 5. ſerm. 22. de ſanct. col. 155. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem. I. Facta dictis præfert. II. Sanctos Martyres plus factorum virtute, quàm voce nos edocere oſtendit. III. In quo ſita ſit Martyris victoria pulchrè demonſtrat. *Ibidem ſerm. 23. de ſanct. col. 156.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in Euangelium, *Cum audieritis prælia & ſeditiones, nolite terreri, &c. Luc. 21.* I. Quàm vicinum ſit Mundi excidium, ex præliorum incurſionibus quæ ſuo tempore videbantur, colligit. II. Cur Deus bellorum tumultus ante Mundi conſummationem, velut ſignum permittat, & præmittat, docet. III. Quòd tempore belli, actibus terrenis militum inſtruimur, quemadmodum futuri ſæculi debeamus declinare iudicium, oſtendit. IV. Bellum ſpiritale deſcribit. V. Dei protectionem commendat. *Ibidem ſerm. 24. de ſanct. col. 157. & ſequent.*

S. Avgvstini ſermo primus de Martyribus. I. Sæuitiam tortoris conſiderat. II. Patientiam Martyris miratur. III. Quàm ſit efficax futuræ beatitudinis inter tormenta contemplatio, declarat. IV. Differentiam mundanæ, & ſpiritalis huc Chriſtianæ militiæ diſcutit. V. De Chriſti & Chriſtianorum glorioſa victoria diſſerit. *Tom. 10. ſer. 44. de ſanct. fol. 276.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de iiſdem. I. Qualiter SS. Martyres in lachrymis bona opera ſeminauerint, oſtendit. II. Quare in lachrymis ſeminãdum ſit, cùm omnia opera bona in ſe habere debeant hilaritatem, inquirit. III. Lachrymas iuſtorum à lachrymis impiorum diſtin-

A guit, vbi de vano riſu. *Ibidem ſerm. 45. de ſanct. fol. 276. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. I. Docet fideles non ſolum occaſu, ſed etiã carnis contemptu ad martyrij coronam peruenire poſſe. II. Imitationem Martyrum ſuadet. III. Beatitudinem hîc parari poſſe, non poſſideri aſſerit. IV. Verum gaudium in mundo numquam extitiſſe teſtatur. V. Ad patientiam in aduerſis hortatur. *Ibidem ſerm. 46. de ſanct. fol. 277.*

Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. De Martyrum feſtiuitate & ipſorũ imitatione; de Chriſti veſtigiis ſequendis, de mandatorum Dei facili obſeruantia; & de inimicorũ dilectione fusè pertractat. *Ibidem ſerm. 47. de ſanct. fol. 277.*

B Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. I. Varia tormentorum genera, quibus Martyres cruciabantur, breuiter recenſet. II. Martyrum conſtantiam, & Mundi ac Tyrannorum contemptum deſcribit. III. Verba Apoſtoli dicentis, *Si Deus pro nobis, quis contra nos* commentatur, & quo pacto ſit Deus pro nobis, probat. IV. Quòd Chriſtum pro ſeipſis habentes, eius inimicos timere non debeant, oſtendit. *Ibid. ſerm. 48. de ſanct. fol. 277. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus, vnde ſupra. I. Beatorum Martyrum mortem pretioſam, non mortem eſſe, ſed trãſlationem, C ſed lucrum, ſed vitæ hæreditatem teſtatur. II. Martyrij laudes & encomia celebrat. III. Martyres præconiis effert. IV. Diabolum Martyribus coronas præſtare inuitum oſtendit. *Ibidem ſerm. 49. de ſanct. fol. 278.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus, vnde ſupra. I. De Martyrum glorioſis victoriis loquitur. II. In ſpiritali certamine primo vincendas eſſe delectationes dicit, poſtea verò dolores ſuperandos. III. Verba Pauli dicentis, *Quis me ſeparabit à charitate Chriſti, &c.* interpretatur. IV. Paſſiones & afflictiones malorum à bonorum & Martyrum tribulationibus diſtinguit,

Digitized by Google

& malos peiora pati in cauſis malis, quàm boni patiantur à malis efficacitor demonſtrat. *Ibid. ſer. 50. de ſanct. fol. 278.*

S. VENERABILIS BEDÆ homilia prima de Martyribus in Euangelium, *Attendite à fermento Phariſæorum, quod eſt hypocriſis, &c.* Textum percurrendo ſuo more breuiter exponit, vbi notat inter alia immenſam Dei erga homines prouidentiam, affectumque ineffabilem: & quale ſit peccatum irremiſſibile in Spiritum Sanctum. *Tom. 7. homil. Æſtiual. de ſanct. col. 156. & ſequent.*

Eiuſdem homilia ſecunda de iiſdem, in Euangelium, *Cum audieritis prælia & ſeditiones nolite &c. Luc. 21.* Verba Euangelica tam quo-ad litteram, quàm quoad intelligentiam interpretatur: & patientiam commendat. *Ibidem col. 158. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia tertia vnde ſupra, in Euangelium, *Si quis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, &c.* I. Euangelicam lectionem exponit. II. Duobus modis crucem homines ferre poſſe oſtēdit. III. De myſticis huius temporis perſecutionibus loquitur. *Ibid. col. 160. & ſequent.*

Eiuſdem homilia quarta vnde ſupra, in Euangelium Luc. 14. *Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, &c.* I. Quomodo parentes & propinquos præcipimur odiſſe, qui iubemur & inimicos diligere, explicat. II. Duplici modo nos crucem baiulare oſtendit, per carnis abſtinentiam videlicet, & per proximi cōpaſſionem. III. Terreni & cœleſtis ædificij differentiam notat. IV. Myſticam lachrymarum legationem, quæ Regem Chriſtum ad iudicium venientem placat, comprobat. V. Quæ ſit diſtinctio inter renunciare omnibus, & relinquere omnia, diſcutit. *Ibid. col. 161. & ſequent.*

BERENGOSII ABBATIS ſermo in natali Martyrum legendus, de Pſalmo 58. *Deus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos, &c.* I. Chriſtum in Dauide figuratum agnoſcit, qui in hunc Mundum veniens attulit ignem quo incenderet, & gladium quo occideret. II. Qualiter Deus viros ſanctiſſimos repulerit, & deſtruxerit ſubtiliter & fusè explicat. III. Iram Dei ſalutiferam deſcribit. IV. Iram & miſericordiam Dei vt in ſe Sancti ſenſerint, notat. V. Iræ & miſericordiæ Diuinæ cōiunctionem miratur. VI. Varios miſericordiæ Dei effectus profert. VII. Modum tradit, quo peccator iram Dei effugere poſſit. *Tom. 2. Biblioth. Patrum à col. 853. ad col. 858.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in eadem Dauidis verba. I. Quæ & quales ſint commotio & conturbatio in peccatorum conuerſione declarat. II. Quo pacto Sancti Martyres commoti & conturbati fuerint, docet. III. Sanitatem animæ peccatricis in pœnitentia repoſitam eſſe oſtendit. IV. De ſpiritali ſanitate diſſerit. V. Quomodo dura Sanctis martyribus Deus propoſuerit, explicat. V. Charitatem erga Deum abſque proximi amore perfectam non eſſe demonſtrat. VII. Calicem ſpiritalem vinum cōpunctionis continentem proponit, & multa de calicibus myſticis dicit. VIII. Compunctionem commendat. *Ibidem à col. 858. ad col. 861.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de Martyribus in illud Pſal 20. *Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo.* Sanctos Martyres & in hac vita glorioſos eſſe dicit, & in futura. Triplicem verò diſtinguit gloriam, nimirùm temporalem ſiue carnalem, vanam & fugiendam: ſpiritalem, bonam, ſanctam, & tenendam: æternalem, optimam, perfectam, & appetendam; de his autem fusè pertractat. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in Comm. pag. 313. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Pſal. 8. *Gloriâ & honore coronaſti eum Domine.* Oſtendit Deum ſuos Martyres glorificare, quantùm ad ſeipſos: honorare, quantùm ad proximos: & coronare, quantum ad præmium ſiue regnum. Coronat autem eos. Primò ante ſæcula eos eligendo ex ſua immenſiſſima bonitate. Secundò eos perſonaliter redimendo ex ardentiſſima charitate. Tertiò illos for-

Digitized by Google

ter defendendo ex altiſſima poteſtate. Quartò ipſos fœliciter conſummando, & in gloriam ſuam aſſumendo ex inæſtimabili largitate. *Ibidem pag.* 314. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Apoſtoli 2. ad Timoth. 2. *Non coronabitur niſi qui legitimè certauerit.* De bello ſpiritali diſſerit, oſtenditque legitimum certamen eſſe, Mundo perfectè abrenũtiare, & nihil in ipſo vanum amare: diabolo fortiter reſiſtere, eique nec ad modicum cedere: ſeipſum etiam domare, carnem cogere, & ſpiritui ſubiicere. In primo certamine ſuperatur auaritia, per amorem altiſſimæ paupertatis: in ſecundo vincitur ſuperbia, per appetitum propriæ vilitatis: & in tertio ſubiugatur laſciuia, per affectum caſtitatis. *Ibidem pag.* B 316. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Pauli ad Galat. vlt. *Mihi autem abſit gloriari, niſi in Cruce Domini, &c.* Crucis ſpiritalis virtutes quatuor cõſiderat, brachiis crucis materialis correſpondentes. I. In brachio dextro notatur temperãtia, quæ eſt declinatio proſperorum. II. In brachio ſiniſtro patientia, quæ eſt tolerantia aduerſorum. III. In brachio ſupremo miſericordia, quæ eſt releuatio miſerorum. IV. In brachio infimo humilitas vera, quæ eſt reuerentia Superiorum. *Ibidem pag.* 317. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Prouerb. vlt. *Fortitudo, & decor indumentum eius.* Sanctorum Martyrum fortitudinem laudibus effert: fortes enim extiterunt contra Mundum dum voluntaria paupertate omnia contempſerunt: contra diabolum, dum ſuperbos honores vera humilitate ſpreuerunt: contra ſeipſos, dum ardentiſſimè in mortem pro Chriſto ſe dederunt. *Ibidem pag.* 318. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in illud Hebr. 11. *Sancti per fidem vicerunt regna, operati ſunt iuſtitiam, &c.* I. Probat efficaciter omne donum eſſe à Deo tanquam à cauſa ſimpliciter prima. II. Do- A cet fidem omnium donorum eſſe maximum. III. Fidem dicit animæ illuminatiuam eſſe, quãtùm ad potentiam cognitiuam: purgatiuam, quantùm ad potentiam volitiuam ſiue affectum: & fortificatiuam, quantùm ad effectum; & ſic eius eſt perficere totum animæ ædificiũ. *Ibidem pag.* 319. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus vnde ſupra, in illud Matth. 5. *Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam.* Vt afflictiones, quas hîc patimur, meritoriæ ſint, requirit. I. Voluntatis rectitudinem reſpectu cauſæ, quatenus ſuſtineamus propter iuſtam cauſam malum pœnæ. II. Voluntatis promptitudinem reſpectu pœnæ, vt cum gaudio patiamur, non cum murmure oris, vel cum triſtitia cordis. III. Voluntatis fortitudinem reſpectu pugnæ, vt nullo modo deſeramus virtutem patientiæ. *Ibidem pag.* 321. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra, in illud 2. Corinth. 1. *Sicut abundant paſſiones Chriſti in nobis: ita & per Chriſtum, &c.* Agit de voluntariis afflictionibus triplici præmio dignis, ſuperno videlicet auxilio, interno ſolatio, & æterno præmio. *Ibidem pag* 322. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo nonus vnde ſupra, in illud Apoſtoli ad Rom. 8. *Non ſunt condigna paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, &c.* Triplici ratione oſtendit temporales pœnas Sanctorum Martyrũ, C quamuis remuneratione ſint dignæ, non tamen condignas eſſe, illi ſummæ gloriæ comparatas. I. Quia ſunt debitæ ex parte noſtri. II. Quia ſunt gratuitæ ex parte Dei. III. Quia ſunt permodicæ ex parte ſui. *Ibidem* 324. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo decimus vnde ſupra, in illud Sap. 5. *Iuſti autem in perpetuum viuent, &c.* Imprimis quadruplicem diſtinguit iuſtitiam, quam operari debemus Sanctorum Martyrum exemplo. Prima eſt illa, per quam redimus ad Deum celeriter. Secunda, quâ Deo ſeruire debemus humiliter. Tertia, quâ nos punimus veraciter. Quarta, quâ Omnipotenti ſer-

& malos peiora pati in cauſis malis, quàm boni patiantur à malis efficaciter demonſtrat. *Ibid. ſer. 59. de ſanct. fol. 278.*

S. Venerabilis Bedæ homilia prima de Martyribus in Euangelium, *Attendite à fermento Phariſæorum, quod eſt hypocriſis, &c.* Textum percurrendo ſuo more breuiter exponit, vbi notat inter alia immenſam Dei erga homines prouidentiam, affectumque ineffabilem: & quale ſit peccatum irremiſſibile in Spiritum-Sanctum. *Tom. 7. homil. Æſtiual. de ſanct. col. 156. & ſequent.*

Eiuſdem homilia ſecunda de iiſdem, in Euangelium, *Cum audieritis prælia & ſeditiones nolite &c. Luc. 21.* Verba Euangelica tam quo-ad litteram, quàm quoad intelligentiam interpretatur: & patientiam commendat. *Ibidem col. 158. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia tertia vnde ſupra, in Euangelium, *Si quis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, &c.* I. Euangelicam lectionem exponit. II. Duobus modis crucem homines ferre poſſe oſtẽdit. III. De myſticis huius temporis perſecutionibus loquitur. *Ibid. col. 160. & ſequent.*

Eiuſdem homilia quarta vnde ſupra, in Euangelium Luc. 14. *Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, &c.* I. Quomodo parentes & propinquos præcipimur odiſſe, qui iubemur & inimicos diligere, explicat. II. Duplici modo nos crucem baiulare oſtendit, per carnis abſtinentiam videlicet, & per proximi cõpaſſionem. III. Terreni & cœleſtis ædificij differentiam notat. IV. Myſticam lachrymarum legationem, quæ Regem Chriſtum ad iudicium venientem placat, comprobat. V. Quæ ſit diſtinctio inter renunciare omnibus, & relinquere omnia, diſcutit. *Ibid. col. 161. & ſequent.*

Berengosii Abbatis ſermo in natali Martyrum legendus, de Pſalmo 58. *Deus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos, &c.* I. Chriſtum in Dauide figuratum agnoſcit, qui in hunc Mundum veniens attulit ignem quo incenderet, & gladium quo occideret. II. Qualiter Deus viros ſanctiſſimos repulerit, & deſtruxerit ſubtiliter & fusè explicat. III. Iram Dei ſalutiferam deſcribit. IV. Iram & miſericordiam Dei vt in ſe Sancti ſenſerint, notat. V. Iræ & miſericordiæ Diuinæ cõiunctionem miratur. VI. Varios miſericordiæ Dei effectus profert. VII. Modum tradit, quo peccator iram Dei effugere poſſit. *Tom. 2. Biblioth. Patrum à col. 853. ad col. 858.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in eadem Dauidis verba. I. Quæ & quales ſint commotio & conturbatio in peccatorum conuerſione declarat. II. Quo pacto Sancti Martyres commoti & conturbati fuerint, docet. III. Sanitatem animæ peccatricis in pœnitentia repoſitam eſſe oſtendit. IV. De ſpiritali ſanitate diſſerit. V. Quomodo dura Sanctis martyribus Deus propoſuerit, explicat. VI. Charitatem erga Deum abſque proximi amore perfectam non eſſe demonſtrat. VII. Calicem ſpiritalem vinum cõpunctionis continentem proponit, & multa de calicibus myſticis dicit. VIII. Compunctionem commendat. *Ibidem à col. 858. ad col. 861.*

S. Bonaventvræ ſermo primus de Martyribus in illud Pſal 20. *Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo.* Sanctos Martyres & in hac vita glorioſos eſſe dicit, & in futura. Triplicem verò diſtinguit gloriam, nimirùm temporalem ſiue carnalem, vanam & fugiendam: ſpiritalem, bonam, ſanctam, & tenendam: æternalem, optimam, perfectam, & appetendam; de his autem fusè pertractat. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in Comm. pag. 313. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Pſal. 8. *Gloriâ & honore coronaſti eum Domine.* Oſtendit Deum ſuos Martyres glorificare, quantùm ad ſeipſos: honorare, quantùm ad proximos: & coronare, quantum ad præmium ſiue regnum. Coronat autem eos. Primò ante ſæcula eos eligendo ex ſua immenſiſſima bonitate. Secundò eos perſonaliter redimendo ex ardentiſſima charitate. Tertiò illos for-

Digitized by Google

t ter defendendo ex altiſſima poteſtate. Quartò ipſos fœliciter conſummando, & in gloriam ſuam aſſumendo ex inæſtimabili largitate. *Ibidem pag.* 314. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Apoſtoli 2. ad Timoth. 2. *Non coronabitur niſi qui legitimè certauerit.* De bello ſpirituali diſſerit, oſtenditque legitimum certamen eſſe, Mundo perfectè abrenũtiare, & nihil in ipſo vanum amare: diabolo fortiter reſiſtere, eique nec ad modicum cedere: ſeipſum etiam domare, carnem cogere, & ſpiritui ſubiicere. In primo certamine ſuperatur auaritia, per amorem altiſſimæ paupertatis: in ſecundo vincitur ſuperbia, per appetitum propriæ vilitatis: & in tertio ſubiugatur laſciuia, per affectum caſtitatis. *Ibidem pag.* 316. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Pauli ad Galat. vlt. *Mihi autem abſit gloriari, niſi in Cruce Domini, &c.* Crucis ſpiritalis virtutes quatuor cõſiderat, brachiis crucis materialis correſpondentes. I. In brachio dextro notatur temperãtia, quæ eſt declinatio proſperorum. II. In brachio ſiniſtro patientia, quæ eſt tolerantia aduerſorum. III. In brachio ſupremo miſericordia, quæ eſt releuatio miſerorum. IV. In brachio infimo humilitas vera, quæ eſt reuerentia Superiorum. *Ibidem pag.* 317. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Prouerb. vlt. *Fortitudo, & decor indumentum eius.* Sanctorum Martyrum fortitudinem laudibus effert: fortes enim extiterunt contra Mundum dum voluntaria paupertate omnia contempſerunt: contra diabolum, dum ſuperbos honores vera humilitate ſpreuerunt: contra ſeipſos, dum ardentiſſimè in mortem pro Chriſto ſe dederunt. *Ibidem pag.* 318. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in illud Hebr. 11. *Sancti per fidem vicerunt regna, operati ſunt iuſtitiam, &c.* I. Probat efficaciter omne donum eſſe à Deo tanquam à cauſa ſimpliciter prima. II. Docet

A fidem omnium donorum eſſe maximum. III. Fidem dicit animæ illuminatiuam eſſe, quãtùm ad potentiam cognitiuam: purgatiuam, quantùm ad potentiam volitiuam ſiue affectum: & fortificatiuam, quantùm ad effectum; & ſic eius eſt perficere totum animæ ædificiũ. *Ibidem pag.* 319. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus vnde ſupra, in illud Matth. 5. *Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam.* Vt afflictiones, quas hîc patimur, meritoriæ ſint, requirit. I. Voluntatis rectitudinem reſpectu cauſæ, quatenus ſuſtineamus propter iuſtam cauſam malum pœnæ. II. Voluntatis promptitudinem reſpectu pœnæ, vt cum gaudio patiamur, non cum murmure B oris, vel cum triſtitia cordis. III. Voluntatis fortitudinem reſpectu pugnæ, vt nullo modo deſeramus virtutem patientiæ. *Ibidem pag.* 321. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo octauus vnde ſupra, in illud 2. Corinth. 1. *Sicut abundant paſſiones Chriſti in nobis: ita & per Chriſtum, &c.* Agit de voluntariis afflictionibus triplici præmio dignis, ſuperno videlicet auxilio, interno ſolatio, & æterno præmio. *Ibidem pag* 322. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo nonus vnde ſupra, in illud Apoſtoli ad Rom. 8. *Non ſunt condigna paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, &c.* Triplici ratione oſtendit temporales pœnas Sanctorum Martyrũ, C quamuis remuneratione ſint dignæ, non tamen condignas eſſe, illi ſummæ gloriæ comparatas. I. Quia ſunt debitæ ex parte noſtri. II. Quia ſunt gratuitæ ex parte Dei. III. Quia ſunt permodicæ ex parte ſui. *Ibidem* 324. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo decimus vnde ſupra, in illud Sap. 3. *Iuſti autem in perpetuum viuent, &c.* Imprimis quadruplicem diſtinguit iuſtitiam, quam operari debemus Sanctorum Martyrum exemplo. Prima eſt illa, per quam redimus ad Deum celeriter. Secunda, quâ Deo ſeruire debemus humiliter. Tertia, quâ nos punimus veraciter. Quarta, quâ Omnipotenti ſer-

Digitized by Google

uimus perſeuerãter. Deinde de quadruplici vita diſſerit, naturę videlicet, culpæ, gratiæ, & gloriæ. *Ibid. pag. 315. & seq.*

S. Brvnonis ſermo primus de Martyribus, in illud Ioann. 12. *Niſi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit, &c.* Tractat de Eccleſiæ frumento mortificato & creſcente; de arboribus myſticis fructuoſis; de liliis ſpiritalibus, quibus venter ſponſæ, velut aceruus tritici, vallatur; de Eccleſię fœcunditate. *Tom 3. pag. 115. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Ioann. 15. *Ego ſum vitis vera, & Pater meus agricola eſt.* I. Quare Chriſtus dicatur vitis, & vitis vera, rationes affert. II. Chriſtianos palmitibus aſſimilat. III. Per vinum malum hæreticos intelligit. B IV. De Chriſti vinea loquitur. V. Saluatorem in cruce ſuſpenſum cum Noë inebriato confert. *Ibid. pag. 116. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in Pſal. 78. *Deus venerunt gentes in hæreditatem tuam, &c.* I. Sanctam Eccleſiam Dei hæreditatem, templum, ciuitatem, & hortum nominat. II. Sanctorum paſſiones, & afflictiones deſcribit. III. Sanguinis animaliũ effuſionem in veteri lege, Chriſtianorum martyrium præfiguraſſe oſtendit. IV. Martyris alicuius encomium, hoſtiam laudis & iubilationis dicit. *Ibidem pag. 118. & ſequentibus.*

S. P. Chrysologi ſermo in illud Luc. *Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c.* I. Eos ad Dei amicitias ſublimari dicit, qui propter Deum humanas deſpiciũt mortes. II. De morte contemnenda loquitur. III. Cur Deus mortem hominum penitùs non aboleuerit, rationem profert. *Serm. 101. col. 264. & ſequent.*

S. I. Chrysostomi laudatio Sanctorum omnium, qui martyrium toto terrarũ orbe ſunt paſſi. I. Martyres cum Angelis confert. II. Quid bonis hominibus obuenerit, quod mortales facti ſint declarat. III. Chriſtum mortem in gloriam & honorem conuertiſſe oſtendit. IV. Cœtum Martyrum chorum & exercitum nominat. V. Bellum Martyrum & Tyrannorum egregiè deſcribit. VI. Varios Martyrum cruciatus & tormenta depingit. VII. Triumphum Martyrum, dum in cœlum aſcendunt, repræſentat. VIII. Imitationem Martyrum ſpiritalem ſuadet. IX. Qua ratione ad virtutem expeditè poſſimus peruenire docet. X. Ad orationem hortatur. XI. Vt Martyrum ſupplicia ſuper cordis noſtri latitudinem deſcribamus, monet. XII. Quo pacto debeamus cordis noſtri domum ornare, vt in ea Chriſtus inhabitet, declarat. *Homil. 74. ad Popul. Antioch. à pag. 893. ad pag. 902.*

Eiuſdem ſermo in Martyres. I. Docet imitationem Martyrum, ipſorũ eſſe honorem. II. De celebratione ſpiritali feſtorum diſſerit. III. Memoriam Martyrum commendat. IV. In eos, qui popinas frequentant, grauiter agit. V. Ebrietatem deteſtatur. VI. Quo pacto ſint imitandi Martyres, declarat. *Tom. de diuerſis ſerm. 61. & iuxta errorem Typographi 59. pag. 778. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo in Martyres, & de cõpunctione cordis ac eleemoſyna. I. Martyrũ feſtiuitates laudibus effert. II. Martyres cum Doctoribus confert. III. De Martyrum voce etiam poſt mortem diſſerit. IV. Martyrum exemplum commendat, & ad eorum imitationem hortatur. V. Quid Martyrum reliquiæ ſua præſentia efficiant, declarat. VI. Martyrum capſulas & reliquias variis rebus aſ- C ſimilat. VII. Indignè communicantes reprehendit. VIII. Ad lachrymarum effuſionem excitat. IX. Triſtitiam ſecundum Deum propter peccata commiſſa commendat. X. Doctrinam mentis lucernam dicit. XI. Diuitiarum contemptum ſuadet. *Ibidem ſerm. 67. & iuxta errorem Typographi, 65. à pag. 971. ad pag. 981.*

S. Cypriani Martyris ſermo de laude Martyrij. I. Martyrium præclaris encomiis celebrat. II. Quid ſit, quantũ ſit, & cui rei proſit, declarat. III. Ad

paſſionum tolerantiam cohortatur. *Tom. 3. à pag. 423. ad col. 430.* A

S. Ephræm Syri encomium in omnes Sanctos Martyres Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, qui in toto mundo martyrium ſunt paſſi. I. Martyrum exemplo docet mundum & omnia quæ in mundo ſunt propter Chriſtum contemnere. II. Varia Sanctorum Martyrum ſupplicia recenſet. III. Martyrum virtutem atq; conſtantiam commendat. IV. Martyres mortuos, velut viuos adhuc operari demonſtrat. V. Martyrum remunerationem proponit. VI. Sanctorum Martyrum virtutes prædicat, ac laudibus effert. VII. B. Pauli conuerſionem breuiter perſtringit. VIII. Ad Sanctorum B Martyrum imitationem hortatur. *Tom. 3. pag. 740. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo de laudibus Sanctorũ Chriſti Martyrum. I. Sanctorum Martyrum cõſtantiam in tormentis, animiq; fortitudinem demonſtrat. II. Suppliciorum, quibus Martyres cruciabantur, varietatem deſcribit. III. Martyrum virtutes cõmemorat. IV. In eos, qui Chriſtum nec in labore, nec in requie diligunt, agit. V. Sanctos Martyres inuocat. VI. Eos alloquitur, præclariſque encomiis celebrat. VII. Vt nos Martyrum diſcipulos præbeamus, monet. VIII. Sanctarum reliquiarum venerationem comprobat. *Ibidem pag. 744. & ſequent.*

S. Gregorii Magni homilia in C Euangelium, *ſi quis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, &c. Matth. 16.* I. Chriſtum medico aſſimilat, qui ſingulis vitiis obuiantia adhibuit medicamenta. II. Abnegationem ſui-ipſius, & rerum temporalium contemptum cõmendat. III. De cruce ſpiritali duplici modo ferenda loquitur. IV. Humanos reſpectus perfectionem animæ impedientes deteſtatur. V. Martyrum corpora miraculis coruſcantia miratur. *Tom. 3. Homil. 32. in Euangelia col. 103. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia in Euangelium, *Cum audieritis prælia & ſeditiones nolite terreri, &c. Luc. 21.* I. Textum breuiter exponit. II. De ſignis iudicium vltimum & reproborum damnationem præcurrentibus diſſerit. III. Cur omnes creaturæ contra hominem peccatorem in fine mundi inſurgent, rationes affert. IV. Qualiter peccator cũcta creata ad vſum prauitatis conuertit, exprimit. V. Patiẽtiæ virtutem depingit. VI. Dilectionem inimicorum cõmendat. VII. Duo martyrij genera diſtinguit. *Ibidem Homil. 35. in Euang. col. 121. & ſequent.*

Eiuſdem homilia in Euangelium, *ſi quis venit ad me & non odit Patrem ſuũ, & matrem &c. Luc. 14.* I. Æterna præmia proponit. II. Ad laborem, vt ea conſequi valeamus, excitat. III. Qualiter homo perfectus parentes ſuos, & ſeipſum odio habere debeat, diſcutit. IV. Quibus modis baiulare crucem poſſimus, declarat. V. Lachrymarum profuſionem ſuadet. VI. Hoſtiam ſacri altaris frequenter offerre quàm ſit vtile, docet. *Ibidem homil. 37. in Euang. à col. 131. ad col. 135.*

S. Gregorii Nazianzeni oratio in laudem Martyrum. I. Sanctos Martyres alloquitur, eorum feſtiuitatem præconiis celebrat, & ob hæreſim Arrij inſtar nebulæ à Spiritu-ſancto deletam eis cõgratulatur. II. Mala ab hæreſi patrata commemorat. III. Hæreticos cum Iezabel cõfert. IV. Eorum impudentiam, & impudicitiam deſcribit, & deteſtatur. *Tom. 1. Orat. 48. pag. 725. & ſequent.*

Hugonis a S. Victore ſermo in laudem Martyrum de ſpiritali agricultura, in illud Pſal. 125. *Qui ſeminãt in lachrymis, in exultatione metent.* Quicquid ad agriculturã pertinet, myſticè interpretatur. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 16. pag. 325. & ſequentibus.*

D. Innocentii Papæ III. ſermo primus de Martyribus, in illud Luc. 9. *Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, &c.* I. De abnegatione diſſerit. II. Quinque abnegationis gradus numerat. III. Quomodo voluntas humana præueniatur & adiuuetur à Dei miſericordia, de-

Digitized by Google

clarat. IV. Crucis myſterium pandit. A
V. Virtutem crucis multiplicem oſtendit. VI. Paſſionis Chriſti inſtrumenta myſticè explicat. *Tom. 1. pag. 169. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de iiſdem, in illud Pſal. 20. *Poſuiſti, Domine, ſuper caput eius coronam de lapide pretioſo.* Duplicem Sanctorum coronam diſtinguit, vnam ad meritum in via, alteram ad præmium in patria: & quibus floribus, quibuſque pretioſis lapidibus cõponantur hæ coronæ myſticæ, declarat. *Ibidem pag. 172. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Apocal. 7. *Iſti ſunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt ſtolas ſuas, &c.* Agit de duplici tribulatione, vitiorum videlicet & tormentorum. De Tyrannis ſiue hoſtibus tribulationem peccatoribus infligentibus. De modo facili hoſtes iſtos ſuperandi. De iuſtorum & Martyrum multiplici tribulatione. De triplici lauacro regenerationis. De variis ſtolis & ſanguine triplici, culpæ nimirum, pœnæ, & veniæ. *Ibidem pag. 174. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Sap. 3. *Tanquam aurum in fornace probauit electos Dominus.* Tractat de quatuor fornacibus bonorum & malorum; de earum varius inſtrumentis. Vbi habes quomodo in fornace patiẽtiæ Sancti Martyres probati ſunt. *Ibidem pag. 177. & ſequentibus.*

S. Leonis ſermo de Martyribus falsò illi adſcriptus. *Col. 270. & ſequentibus. Habetur inter Sermones D. Auguſtini ſerm. 47. de Sanctis, & hîc ſupra pag. 2. col. 313.*

S. Maximi homilia de Martyribus. I. Docet quantùm valent ad ſalutis profectum Martyrum exempla. II. Chriſtianum ſecundum Euangelium actus ſuos dirigentem, Martyrem eſſe. III. Auaritiam peſtilentiam eſſe ſummoperè vitãdam. IV. Quæ ſint hominis propria bona. *Homil. vlt. de Sanct. col. 681. & ſequent.*

S. Valeriani homilia prima de bono Martyrij. I. Martyrium laudibus celebrat. II. Ex conſideratione bonorũ æternorum temporalia contemnit. III. Vitam præſentem cum futura confert. IV. Quid ſit in lachrymis ſeminare, & gaudia metere, explicat. V. De Sanctorum Martyrum excolẽda memoria diſſerit. VI. Suffragia Sanctorum & interceſſiones, quantùm valeant apud Deum, oſtendit. VII. Martyrem fonti aſſimilat. VIII. Ad imitationem Martyrum & vt aduerſus vitiorum legiones armis ſpiritalibus dimicemus, hortatur. *Homil. 15. à pag. 167. ad pag. 177.*

B Eiuſdem homilia ſecũda, vnde ſupra. I. Exempla Martyrum quid efficiant, docet. II. Sua loca, quòd martyrij ſint cruore perfuſa, cõmendat. III. Sanctorum Martyrũ merita, virtutes, & auxilia commemorat. IV. Sancti Martyres quanto honore à nobis habendi ſint, perpendit. V. De conflictu vitiorũ, belloq; ſpiritali diſſerit. VI. Imitationem Martyrum ſuadet. *Homil. 16. à pag. 177. ad pag. 187.*

Eiuſdem homilia tertia, vnde ſupra. I. De ſpiritali cordis cultura loquitur. II. Negligentiam reprobat, & diligentiam commendat. III. Suos ad virtutem
C hortatur, exemplo illius S. Martyris, qui primus apud ipſos inclitæ virtutis pugnam exercuit. IV. Ad patientiam prouocat, & vt quos veneramur meritis, ſequamur exemplis, cohortatur. V. Certamen ſpiritale deſcribit. *Homil. 17. à pag. 188. ad pag. 197.*

COMMVNE CONFESSORVM *Pontificum, non Pontificum, & Doctorum.*

S. Ambroſii ſermo pro communi Confeſſoris non Pontificis, in Euangelium, *Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, &c. Luc. 19.* I. In eos, qui verbum Dei audiunt, & non cuſto-

Digitized by Google

ꝺunt,inuehitur. II. Verba Chriſti dicẽtis. *Omni habenti dabitur & abundabit: ab eo autem qui non habet, & quod habet auferetur ab eo*, commentariis illuſtrat. III. De ſpiritali ſaltatione & myſticis nuptiis Chriſti & Eccleſiæ differit. IV. B. Virginem Mariam cum arca fœderis confert. *Tom. 5. ſerm. 25. de Sanct. col. 158. & ſequentibus.*

S. Avgvstini ſermo de vno Confeſſore, & de ſeruo pigro qui talentum acceptum noluit erogare. Agit de erogatione facienda iuxta Euangelium, & in quo conſiſtat, de Dei auaritia, de correctione fraterna, & de ſeruis ac domeſticis non contẽnendis. *Tom* 10. *ſerm. 51. de Sanct. fol.* 278.

S. Venerabilis Bedæ homilia prima de Confeſſoribus, in Euangelium, *Nemo accendit lucernam, & in abſcondito ponit, &c. Luc.* 11. Textum breui expoſitione interpretatur. Eccleſiam candelabrum dicit. Per corpus opera intelligit. *Tom.* 7. *Homil. Æſtiual. de Sanct. col. 163. & ſequentibus.*

Eiuſdem homilia ſecunda de iiſdem, in Euangeliũ, *Sint lumbi veſtri præcincti, &c. Luc.* 12. Singula Euangelicæ lectionis verba percurrit & ſuo more notis illuſtrat. *Ibidem col.* 164. *& ſequentibus.*

Eiuſdem homilia tertia vnde ſupra, in Euangelium, *Vigilate, quia neſcitis qua hora Dominus, &c.* Textum percurrendo exponit, & quomodo vigilare debeamus, docet. *Ibidem col.* 168. *& ſequentibus.*

Berengosii Abbatis ſermo primus de vno Confeſſore: de eo, quod per legem ſimila in ſacrificium offerri iubetur, vbi de ea dicitur, *In ſartagine oleo conſperſa, frigetur, &c.* I. Confeſſorem Sanctum Moyſi aſſimilat. II. Verba ſcripturæ propoſita myſticè interpretatur. III. Zelum animarum Deo gratiſſimum ſacrificium dicit. IV. Zelum abſq; charitate non prodeſſe oſtendit. V. Sanctum. N. Confeſſorem ſummi Sacer-

A dotis Chriſti filium eſſe, ſuoque Patri iure ſucceſſiſſe demonſtrat. VI. Vt in exemplum huius. N. Confeſſoris filij Dei nominemur & ſimus hortatur. VII. Confeſſorem Sanctum ſacrificium eſſe & holocauſtum docet. VIII. Vt ſacrificium noſtrum Deo ſit gratiſſimum, quid requiratur, profert. *Tom. 2. Biblioth. Patr. col. 862. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra, in illud, quod lex præcipit Leuit. 6. *Ignis in altari ardebit ſemper, &c.* I. Textum exponit, & Sancto Confeſſori accommodat. II. Per altare cor noſtrum intelligit, per ligna antiquorum patrum exẽpla, & per holocauſtum hominem.

B III. De igne ſpiritali & carbonibus myſticis differit. IV. Zelum duplicẽ diſtinguit, & igni aſſimilat. *Ibidem col.* 865. *& ſequentibus.*

S. Bonaventvræ ſermo primus de vno Confeſſore, in illud Iacob. 1. *Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, &c.* Oſtendit Sanctum. N. Confeſſorem meritò virum dictum eſſe triplici ratione. I. Per rectam rationem ad Deum, & hoc quadrupliciter, videlicet, reſpectu altiſſimæ Maieſtatis, per humilem reuerentiam: ſummæ poteſtatis, per deuotam obediẽtiam: amabilis bonitatis, per veram amicitiam: & venerabilis veritatis, per puram confi-

C dentiam. II. Per rectam ordinationem ad ſeipſum, ratione innocentiæ, quam ſeruauit: continentiæ, quâ gulam frænauit: virginalis munditiæ, quâ omnem illicitum actum vitauit: & ſpiritalis lætitiæ, quâ Domino iubilauit. III. Per rectam ordinationem ad proximum, hocque quadruplici modo nimirũ verâ animi compaſſione, recta inſtructione, malorum tolerantiâ, & deuotâ ad Deũ oratione. *Tom. 3. ſerm. de Sanct. in comm. pag. 327. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eodem, in illud Luc. 18. *Qui ſe humiliat, exaltabitur.* Humilitatis virtutem commẽdat ex eo, quod ſit animæ illuminatiua, ma-

lorum omnium eradicatiua, operationis fortificatiua, bonorum cuſtoditiua, mentis cõſolatiua, & in fine exaltatiua. *Ibidem pag. 329. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Eccleſ. 3. *Quanto maior es, humilia te in omnibus.* Triplicem humilitatẽ diſtinguit, cordis videlicet, quæ in vera contritione cõſiſtit: oris, quam inducit peccatorum confeſſio: & operis, quæ per ſatisfactionem manifeſtatur. *Ibid. pag. 331. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Luc. 1. *Depoſuit potentes de ſede, & exaltauit humiles.* Horum verborum veritatem variis exemplis comprobat: & tria ad humilitatem inducentia notat, Dei ſcilicet contemplationem, ſub ratione Factoris, Redemptoris, & Vltoris: ſui-ipſius cognitionem, conſiderando vnde venimus, vbi ſumus, & quô ibimus: & proximi conſiderationem. *Ibidem pag. 332. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Iacob. vlt. *Orate pro inuicem vt ſaluemini.* Quatuor orationis Deo gratiſſimę conditiones deſcribit. Debet enim eſſe deuota, ſecreta, importuna, & cõtinua. *Ibidem pag. 334. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſextus de pluribus Confeſſoribus, in illud 1. Corinth. 1. *In omnibus diuites facti eſtis in illo.* Tria diuitiarũ generat ex ſcriptura colligit, æternalium videlicet, ſpiritualium, & tẽporalium. Docet autem Sanctos Confeſſores, qui nunc poſſident diuitias æternales, habuiſſe in via ſpirituales, & temporales contempſiſſe, quia ſunt falſæ, vanæ, inefficaces, infirmæ, & impotẽtes. *Ibidem pag. 336. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſeptimus de iiſdem, in illud 1. Corinth. 13. *Charitas benigna eſt.* Imprimis charitatis virtutem commendat & cæteris præfert, virtutemq; Sanctorum nominat. Deinde quatuor veræ charitatis ſigna profert, quæ ſunt bona conſcientia, firma patientia, compaſſio fraterna, & communicatio libera. *Ibi-*

A *dem pag. 337. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo octauus de vno S. Doctore, in illud 1. Machab. 6. *Refulſit ſol in clypeos aureos, & reſplenduerunt montes ab eis.* I. Agit de Doctoribus, de audientibus, de audientibus ſimul & docentibus. II. Primos Soli aſſimilat, ſecundos montibus, tertios verò clypeis aureis. III. Circa Solem quinque conſiderat, ipſius nimirum eſſentiam, formam, figuram, motum, & influentiam: quæ Sancto Doctori accommodat: fuit enim altiſſimus, per eximiam ſanctitatem: ſpecioſiſſimus, per ſcientiæ claritatem: rotundiſſimus, per arctiſſimam paupertatem: velociſſi-
B mus, per obedientiæ humilitatem, & & virtuoſiſſimus, per miraculorum efficacitatem. *Ibidem pag. 339. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo nonus de eodem, in illud Matth. 11. *Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde.* I. Humilitatem commendat. II. De myſtica vacuitate animæ per humilitatẽ, & Diuina ipſius repletione ſubtiliter diſſerit. III. De myſticis ſcientiis addiſcendis loquitur. IV. Triplicem cauſam propter quam ad ſcientiam moueri debemus, agnoſcit; receſſum videlicet à malo, profectum in bono, & ſtatũ in optimo. V. Formam triplicem, ſecundùm quam debemus in addiſcendo regulari, conſiderat: debet
C enim diſcipulus Chriſti verba Dei ab ipſis Doctoribus Eccleſiæ audire humiliter, cogitare viuaciter, & experiri efficaciter. VI. Materiam addiſcẽdam proponit, timorem nimirũ reuerentię, amorem beneuolentiæ, & rigorem iuſtitiæ: vt ſic homo diſcat timere Deum, amare proximum, & punire ſeipſum. *Ibidem pag. 341. & ſequent.*

S. Brvnonis ſermo primus de Doctoribus & Confeſſoribus, in Euangelium, *Vos eſtis ſal terræ, &c. Matt. 5.* Agit de ſale, ac luce, deque ciuitate in monte poſita. I. Per ſalem ſapiẽtiam intelligit. II. Quàm facilè diſcatur hæc ſapientia demonſtrat.

Digitized by Google

demonſtrat. III. In quo conſiſtat oſtendit. IV. Eius vtilitates profert. V. Apoſtolos & Doctores per lucem & ciuitatem ſupra montem poſitam figuratos agnoſcit. VI. Virtutes mõtes dicit. VII. Miſericordiæ laudes pangit. VIII. Concionatores, vt in montem miſericordiæ aſcendant, hortatur. *Tom. 3. pag. 125. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de diuerſis oculis & Epiſcopis, in illud Luc. 11. *Nemo accendit lucernam & ponit ſub modio, &c.* I. Epiſcopos oculis aſſimilat. II. Eos ad inſtar oculorum diligendos dicit. III. De oculis ſpiritalibus mentis, ſapientia nimirum, ratione, intellectu, & intentione ſimplici loquitur. IV. Zelum bonum à malo diſtinguit. V. Zelum cum igne confert. *Ibidem pag. 130. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius de Catholicis Doctoribus. Tractat de puteis Abrahæ, de quibus Geneſ. 26. id eſt ſacræ Scripturæ, quos aperiunt Apoſtoli & Doctores, & obſtruunt hæretici. Vbi B. Benedictũ laudibus effert. *Ibidem pag. 133. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quartus de Confeſſoribus in Euangelium, *Sint lumbi veſtri præcincti, &c. Luc.* 12. Oſtendit illos ſolùm lucernas eſſe ardentes, qui lumbos per continentiam præcinctos habent. *Ibidem pag. 136. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in Euangelium, *Homo quidam peregrè proficiſcens, vocauit ſeruos ſuos &c. Matth. 25.* Agit de talentis vnicuique, ſed præcipuè Epiſcopis & aliis Prælatis, ad lucrũ faciendum in illis, à Domino creditis: & textum Euãgelicum interpretatur. *Ibid. pag. 137. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus vnde ſupra, in Euangelium, *Vigilate, quia neſcitis qua hora &c. Matth. 24.* I. Quid ſit vigilare, iuxta Domini moritum, fusè declarat. II. De bonis vigiliis diſſerit. III. Paſtores & Prælatos, vt vigilent, monet. IV. In Epiſcopos negligentes grauiter agit. *Ibidem pag. 139. & ſequent.*

A Eiuſdem ſermo ſeptimus, vnde ſupra. De continentia & mundo corde pertractat deque Pontificum officio per rationale ſignificato: & duplex martyrium diſtinguit. *Ibidem pag. 142. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo octauus, de Doctoribus & Prædicatoribus ſanctis, in illud Matth. 13. *Omnis ſcriba doctus in regno cælorum &c.* I. Per regnum cælorum Eccleſiam intelligit, per doctum ſcribam, prædicatorem. II. Myſtica ſponſæ poma profert & exponit. III. Duos theſauros ſpiritales notat. *Ibidem pag. 146. & ſequent.*

S. Fulgentii ſermo de diſpenſato- B ribus Domini. I. Parabolam de diſpenſatore, quem Dominus ſuæ familiæ præfecit, interpretatur. II. Non ſolos Apoſtolos, ſed & Epiſcopos diſpenſatores dicit. III. Per menſuram tritici, menſuram fidei intelligit. IV. Chriſtianos arboribus aſſimilat. V. Vt omnes ad perfectionem aſpirent, hortatur. VI. Qualiter theſaurizandum ſit in cœlis docet. VII. Quid ſit lumbos præcingere & lucernas tenere declarat. *ſer. 1. à pag. 610. ad pag. 624.*

S. Gregorii Magni homilia in Euangelium, *Homo quidam peregrè proficiſcens, &c. Matth. 25.* I. Parabolam Euangelicã exponit. II. Quid per talenta intelligendum ſit, declarat. III. De reddenda co- C ram patrefamilias ratione, & percipienda æterna remuneratione diſſerit. IV. Spiritalem vſuram ſuadet. V. Oſtendit ſeruum, qui duo talenta acceperat, plus habuiſſe, quàm ille, qui quinque talentis ditatus fuerat. VI. Quid ſibi vult illud Chriſti, *Habenti dabitur & abundabit,* explicat. *Tom. 3. Homil. 9. in Euangel. col. 21. & ſequent.*

Eiuſdem homilia in Euangelium *Sint lumbi veſtri præcincti, &c. Luc.* 12. I. Textum commentariis illuſtrat. II. Caſtitatem, ſine bono opere magnam non eſſe oſtendit. III. Varias vigilias diſtinguit. IV. Dei longanimitatem demonſtrat. V. Hominis fragilitatem conſi-

Digitized by Google

derat. *Ibidem Homil. 13. in Euangel. col. 33. & ſequentibus.*

HVGONIS A S. VICTORE ſermo primus, de Sacerdotibus Confeſſoribus, & de veſtibus ſacris, in illud Pſal. 131. *Sacerdotes tui Domine induantur iuſtitiam.* Hortatur vt habeamus interiorem lineam, per cordis munditiam: exteriorem, per corporis puritatem: ſuperhumerale, per patientiam: zonam, per continentiam: ſtolam, per obedientiam: manipulum, per cautelam: & infulam, per charitatem fraternam. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 14. pag. 325.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de vno Cōfeſſore, in illud Eccleſiaſtici 44. *Placuit Deo &c.*] SS. Confeſſorum Pontificum magnitudinem deſcribit, ratione officij, meriti, præmij, & ſuffragij. Eos autem aſſimilat Stellæ, Lunæ, Soli, Iridi, Cedro, Cypreſſo, roſæ, lilio, thuri, igni, & vaſi auri ſolido. *Ibidem ſerm. 19. pag. 327.*

Eiuſdem ſermo tertius de eodem, in illud Matth. 25. *Homo quidam peregrè proficiſcens, &c.* Textum breui expoſitione percurrit: & in eos qui prædicare nolūt, cùm poſſint, inuehitur. *Ibidem ſerm. 30. pag. 338. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, de officio Epiſcopi ſiue Prælati, ac de doctrina illi neceſſaria. Quadruplicem notat doctrinam, quam debet omnis Prælatus animabus ſibi commiſſis. Primò enim docere debet ſubiectos fidem Sanctiſſimæ Trinitatis. Secundò quomodo præſideant & imperent quinque corporis ſenſibus. Tertiò vt ſex opera miſericordiæ exhibeant. Quartò vt ſeptem virtutes principales exerceant. Hæc autem omnia ſigillatim proſequitur. *Ibidem ſerm. 35. pag. 343. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illud Ruth 3. *Dixit Booz ad Ruth: non me abnuo propinquum ſed eſt alius me propinquior. Si ille voluerit te iure &c.* I. Textum Prælato accommodat, & myſticè

A interpretatur. II. De vita & doctrina Prælatorum diſſerit. III. In Prælatos qui conciones ad populum habere nolunt, grauiter agit. IV. Eos, qui temerè lacerare præſumūt Prælatos, cùm inordinatè ſe gerunt, reprehendit. *Ibidem ſerm. 57. pag. 374. & ſequent.*

D. INNOCENTII PAPÆ III. ſermo de vno Confeſſore, in Euangelium, *Vigilate, quia neſcitis quando Dominus, &c. Matth. 13.* Docet animam hominis duobus modis dormire in vitiis, & in virtute vigilare. II. Quomodo ſit vigilandum. III. Quadruplicem eſſe Domini aduentum. IV. Cur Chriſtus ordinem vigiliarum immutauerit. *Tom. 1. pag.*
B *180. & ſequent.*

COMMVNE VIRGINVM.

S. BERNARDI vel potius alterius apud D. Bernardum ſermo de Virginibus, in Euangelium, *ſimile eſt regnum cælorum decem virginibus, &c. Matth. 25.* I. Duplicem virginitatem diſtinguit. II. Sponſæ Chriſti laudes celebrat. III. Sæculum Sodomæ aſsimilat, religionem verò ciuitati paruæ in qua Loth ſaluatur, comparat. IV. Bonorum & malorum Religioſorum differentiam notat.
C V. Prudentes virgines deſcribit. VI. De dulci ſomno bonorū loquitur. VII. Vltimæ diei miſerias & calamitates depingit. VIII. De ianua pietatis & miſericordiæ Chriſti peccatoribus aperta & clauſa diſſerit. *Col. 1703. & ſequent.*

S. BONAVENTVRÆ ſermo primus de vna Sancta Virgine, in illud Cant. 4. *Veni de Libano, veni, coronaberis.* Cùm Libanus interpretetur candidatio, notat triplicem candorem, ſiue munditiam Virginis. Primus dicitur candor, quo virgo ſplendet in mente. Secundus, quo virgo fulget in carne. Tertius, quo virgo lucet in opere, & in exteriori cōuerſatione. In his autem conſiſtit vera

Digitized by Google

& perfecta munditia. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in comm. pag. 344. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem, in illud Sapient. 4. *In perpetuum coronata triumphat.* Oſtendit virginem ſanctam. N. quadruplici corona exiſtere coronatam, gratiæ, quam poſſedit in via, correſpondente. Habet enim in capite coronam luminoſam ſiue radioſam, propter ſplendorem ſapientiæ, qua refulſit: coronam ſpecioſam, propter pulchritudinem virginalis pudicitiæ, quam ſeruauit: coronam pretioſam ex lapidibus pretioſis, propter fortitudinem patientiæ, quam in pugna ſeruauit: coronam glorioſam, propter caſtitatem & humilitatem, quam in via portauit. *Ibidem pag. 345. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Apocal. 19. *Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ agni, &c.* De gaudio ſpiritali, & myſticis nuptiis loquitur. Notat autem triplex gaudium quo, in Sanctæ virginis. N. feſtiuitate, gaudere debemus, cordis ſcilicet, quod nihil aliud eſt, quàm Deum amare cum lætitia mentis: oris, quod nihil eſſe conſtat, quàm Deũ gaudendo laudare: & operis, quod nihil aliud exiſtit, quàm gaudendo Deo ſeruire. *Ibidem pag. 347.*

Eiuſdem ſermo quartus vnde ſupra, in illud Pſal. 44. *Audi filia, & vide: & inclina aurem tuam.* Probat, quòd cum hac Sancta virgine. N. debeamus Chriſtum audire. I. Erudientem, vt prudentiſſimum Conſulem. II. Præcipientem, vt potentiſſimum Ducem. III. Exhortantem, vt ſanctiſſimum Præſulem. IV. Conſolantem, vt benigniſſimum patrem. V. Redarguentem, vt æquiſſimum iudicem. *Ibidem pag. 348. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus vnde ſupra, in illa Dauidis verba Pſal. 44. *Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, &c.* Tres habet partes. Prima agit de modo perueniendi ad gratiam. Secunda, de vſu gratiæ. A Tertia, de eius fructibus. Quantùm ad primam, docet quatuor eſſe neceſſaria ad gratiam poſſidendam & conſeruandam; nimirùm, vt cor ſit purum, per munditiam caſtitatis in carne: ſit profundum, per humilitatem in mente: ſit latum & amplum, per effectum charitatis in opere: ſit clauſum, per conſeruationem taciturnitatis in ore. Quantùm ad ſecundam, notat vſum gratiæ in quatuor conſiſtere, in honorando Diuinam Maieſtatem, per reuerentiam humilem: in refrænando propriam voluntatem, per temperantiam cohibentem: in releuando proximi paupertatem, per miſericordiam ſubuenientem: & in tolerando mundanam aduerſitaB tem, per patientiam. Quantùm ad tertiam, quadruplicem fructum gratiæ profert, animam ſiquidem impinguat, ſiue interius delectat, propter nitorem conſcientiæ: vitam exterius ornat, per morum honeſtatem: ab omni malo nos liberat, finiendo ſtatum præſentis miſeriæ: & in bono confirmat, per excellentiam gloriæ. *Ibidem pag. 349. & ſequentibus.*

S. BRVNONIS ſermo primus de vna virgine, in Euangelium, *Simile eſt regnũ cælorum homini negotiatori, &c. Matth. 13.* I. Beatitudinem per margaritam intelligit. II. Laudes eius cõmemorat. III. C Dominum negotiatorem incomparabilem dicit. IV. Eius negotiationem miratur. V. Paſtori Chriſtum aſsimilat. VI. Chriſtianos cum ouibus confert. VII. Aduentus Chriſti in hunc mundum duas cauſas aſsignat, vt ſcilicet oues emeret, & negotiandi artem doceret. *Tom. 3 pag. 144. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de virginibus, in Euangelium, *Simile eſt regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades ſuas, &c. Matth. 25.* I. Omnes Chriſtianos virgines dicit. II. Hominis ſenſus exteriores, quinque virginibus ſiue prudentibus, ſiue fatuis aſsimilat; vbi de ſenſuum corporis cuſtodia. III.

Digitized by Google

Textũ breui expoſitione illuſtrat. *Ibid. pag.*148. *& ſequent.*

S. Cæsarii homilia in Euãgelium, *Simile eſt regnum cælorum decem virginibus, &c. Matth.* 25. I. Textum percurrit & explicat. II. Ad Eleemoſynarum largitionem hortatur. III. Virgines monet, vt vitia reſpuant, virtutes verò obtineant. IV. Detractores & contumelioſos reprehendit. *Tom.* 2. *Auctar. Biblioth. Patrum col.*1529. *& ſequentibus.*

S. I. Chrysostomi in decem virgines oratio. I. Suorum auditorum diligentiam & alacritatem laudat. II. Prædicationis ſanctæ diuitias commendat. III. Varias ac faciles pœnitentiæ vias demonſtrat. IV. Eleemoſynas præconiis effert. V. Parabolam decem virginum interpretatur. VI. Virginem ſtultam deflet. VII. Virginitatem ignem dicit, eleemoſynam verò oleum. VIII. Pauperes olei mercatores nominat. IX. Pretium olei præſcribit. X. Virginitatis magnitudinem repræſentat. XI. Virginitatis bellum nec quietem tẽporis, nec intermiſsionem habere teſtatur. XII. In virgines pecunias congregantes acriter inuehitur. XIII. Orationis virtutem & efficaciam ex Euangelio colligit. XIV. Rurſus vias pœnitentiæ indicat. XV. Vim lachrymarum notat. *Homil.* 57. *ad popul. Antioch.* 9. *de pœnitentia à pag.* 701 *ad pag.* 711.

Eiuſdem in decem virgines ſermo. I. Vltimum Mundi diem tremendum depingit, & contemplatur. II. Parabolam Euãgelicam appoſitè explicat. III. Virginitatem, quæ coniunctam habet eleemoſynam multùm commẽdat. IV. Ad eleemoſynam largiendam hortatur. *Tom.* 6. *ſerm.* 40. *à pag.*389. *ad pag.* 395.

B. P. Damiani ſermo primus pro natali Virginum. I. Quàm vtiliſsimum ſit Virginum victorias laudibus celebrare oſtendit. II. Quomodo Deus dat ſpiritum non ad menſuram, & ſecundũ menſuram, explicat. III. Virginem

A Sanctam. N. præclaris encomiis effert. IV. Chriſtum vermi aſsimilat. *Tom.* 2. *ſerm.*67. *pag.*311. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus vnde ſupra. I. Qualiter Deus infirma mundi elegerit, vt fortia confunderet, variis teſtimoniis & exemplis demonſtrat. II. De ſpiritali bello differit. III. Quanta res ſit Virginem eſſe, ſimul & Martyrem, ponderat. IV. Virginem bellatricem & Agonothetam Dei nominat. V. Virginis huius. N. pulchritudinem depingit. VI. Vt agnum ſequamur in via, quocumque ierit, & carnis voluptates contemnamus, hortatur. VII. De ſale myſtico loquitur. *Ibidem ſerm.* 68.

B *pag.*313. *& ſequentibus.*

S. Ephræm Syri de Caſtitate diſcurſus, in quo caſtitas palmæ aſsimilatur, eius laudes prædicantur, & virtutes ipſius recenſentur. *Tom.* 1. *pag.* 125. *& ſequent.*

Eiuſdem ſermo de Virginitate. I. Hominem Virginem beatum prædicat. II. Ipſum Dei templum nominat. III. Virginitatis inimicos prodit. IV. Docet quid agendum ſit, vt Deus ſemper in templo corporis noſtri habitet. V. Luctamen ſpiritale deſcribit. VI. Vini immodicè ſumpti damna recenſet. VII. Concupiſcentiam reprobat. VIII. Orationis ſanctæ exercitium commendat. *Tom.* 1. *pag.* 126. *& ſequent.*

C D. Innocentii Papæ III. ſermo de vna Virgine, in Euangelium, *Simile eſt regnum cælorum homini negotiatori &c. Matth.* 13. I. Quadruplicem regni cœlorum acceptionem notat. II. De negotiatore iniquo & iuſto, prauo & ſancto differit. III. Margaritarum ſpiritalium tres ſpecies enumerat, ſcientiæ nimirùm, gratiæ, & gloriæ. IV. Quomodo ſit comparanda pretioſa margarita docet. *Tom.* 1. *pag.*182. *& ſequent.*

Digitized by Google

DEDICATIO ECCLESIÆ.

S. Ambrosii ſermo in Dedicationem Eccleſiæ. I. Euangelium Centurionis exponit. II. Meritum eorum qui Eccleſiam ſuis ſumptibus, ac templum propriis expenſis fabricant, conſtruunt, ac dotant, expendit. III. Humilitatem Centurionis, ſe indignum, vt ſub tectum ſuum Chriſtus intraret, profitentis, magnipendit, ac celebrat. *Tom. 5. ſerm. 26. de ſanctis col. 160. & ſequentibus.*

Eiuſdem concio de Baſilicis non tradendis hæreticis aut gentilibus, ad populum ſuum Mediolanenſem contra Auxentiũ inuaſorem Arrianum. *Tom. 5. conc. 1. inter conciones pro variis Actionibus, col. 97. & ſequent.*

S. Avgvstini ſermo primus in anniuerſario Dedicationis Eccleſiæ vel altaris habendus. Pauca de Dedicatione loquitur, notat tãtùm, quod quicquid in templis manufactis agitur, totum in nobis ſpiritali ædificatione completur, ſi velimus. Deinde quanta puritate cõſcientiæ & ſanctitate animæ ad Altare, & ad Euchariſtiam accedere debeamus exaggerat. *Tom. 10. ſerm. 252. de Temp. fol. 252.*

Eiuſdem ſermo de eadem ſolemnitate ſecundus. Docet eos rectè Eccleſiæ feſta colere, qui ſe Eccleſiæ filios eſſe recognoſcunt: Exinde de Eccleſia Chriſti ſponſa pertractat, eamque Reginæ Saba per omnia aſſimilat. *Tom. 10. ſer. 253. de Temp. fol. 252.*

Eiuſdem ſermo pro eodem die tertius, in baſilica S. Petri Carthaginenſis habitus. Oſtendit illum diligere decorem domus Dei, qui eſt in decorem domus Dei; illum autem eſſe in decorem domus Dei, qui vas eſt in honorem, & non in contumeliam: illum verò eſſe vas in honorem qui bene & ſecundum Deum viuit. Vbi multa de bonis ac re-

A probis, & quare Deus permittat malos eſſe in hoc mundo, cùm ſint vaſa ignominiæ in domo ſua, ſuper numerum vaſorum multiplicata. *Tom. 10. ſer. de Temp. 254. fol. 252. & ſeq.*

Eiuſdem ſermo quartus, in quo S. Doctor de Templo, & Altari materiali tranſit ad Templum & Altare ſpiritale, & tria dicit. I. Animam iuſtam Dei tẽplum eſſe, ſicut è cõtra animam iniuſtè agentem & vitiis deditam à Demone inhabitari. II. Duo altaria in nobis erigenda, ſicut in tẽplo Salomonis agnoſcitur factum; vnum exteriùs in corpore per caſtitatem: alterum interiùs in

B corde per puritatem. III. Ignem diuini amoris in corde accendendũ, & ignem cupiditatis extinguendum. *Tom. 10. ſer. de temp. 255. fol. 253. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. Agit de conſtructione & Dedicatione Templi myſtici, hoc eſt, animarum noſtrarum, ad ſimilitudinem templi & Baſilicæ materialis, oſtenditq; hîc in præſenti vita tẽplum multis laboribus conſtrui, ædificari, conſurgere: in alia verò h. e. æterna ſanctificari, cõſecrari, & cum lætitia dedicari. *Tom. 10. ſer. 256. de temp. fol. 254.*

Eiuſdem ſermo ſextus. Templum ſpiritale deſcribit, cuius fundamentum

C Chriſtus, ſimul & lapis angularis: cuius pauimentum, humilitas: cuius parietes, oratio & prædicatio: culus luminaria, diuina teſtimonia: cuius columnæ, infirmorum ſuſtentatio: cuius tectum, inopum protectio: per patientiam autem laboribus plurimis conſtruitur in hoc ſæculo, vt in futuro cum gaudio dedicetur. *Tom. 10. fol. 324. ſerm. 16 inter 17. quos Carthuſia pariſienſis euulgauit.*

S. Venerabilis Bedæ homilia prima de Dedicatione, in illud Euangelij, *Non poteſt arbor bona fructus malos facere, &c.* I. Omne quod agitur in feſto Dedicationis myſticè explicat. II. Quare Eccleſia, quæ numero eſt vna, fuerit figurata per vtramque baſilicam, Taber-

Digitized by Google

naculi videlicet & tẽpli? rationem reddit. III. Totum Euangelium percurrit & moraliter interpretatur. IV. Eccleſiam Catholicam domui firmiter fundatæ aſſimilat. V. Structuram templi Salomonis ædificationi vniuerſalis Eccleſiæ accommodat. *Tom.7. homil. Æſtiual. de ſanctis à col.169. ad col.174.*

Eiuſdem homilia ſecunda de eadem ſolemnitate, in illud Euangelij, *Facta ſunt Encænia in Hieroſolymis, &c. Ioan.*10. I. Textus Euangelicus explanatur. II. Trinam fuiſſe templi Salomonis Dedicationem diuerſis temporibus celebratam oſtenditur. III. Templi eiuſdem conſtructio Dedicationi Eccleſię coaptatur. *Tom.7. homil. Æſtiual. de ſanct. à col.174. ad col.178.*

Eiuſdem homilia tertia in Euangelium, *Ingreſſus Ieſus perambulabat Iericho, & ecce vir nomine Zachæus &c. Luc.*19. Euangelicam lectionem ſolummodò exponit, & populum Gentilem Zacchæo ſimilem oſtẽdit. *Tom.7. homil. Æſtiual. de ſanct. col.178. & ſequent.*

Berengosii Abbatis ſermo de Dedicatione Eccleſiæ, pauca habet de Tẽpli conſecratione, eaque myſticè intelligit de tẽpſo corporis & animæ; multa verò de reliquiarum veneratione, & Sanctorum honore. *Tom.2. Biblioth. Pat. à col.869. ad col.871.*

S. Bernardi ſermo primus in Eccleſiæ Dedicationem. I. Docet feſtiuitatem Dedicationis, non tam eſſe templi cõſecrati, quàm noſtram, cùm ſimus templum viuens Dei, & ſacrum Spiritus-ſancti habitaculum. II. Chriſtum ſummum Pontificem, eadem in nobis operari inuiſibiliter, quæ viſibiliter in templi materialis conſecratione fecêre Pontifices. Quinque autem præcipuè notat, quæ ſunt, aſperſio, inſcriptio, inunctio, illuminatio, & benedictio. *Col.338. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, de eadem. I. Oſtendit Deũ nobis domum amplam ornatam & ordinatam fabricaſſe. II.

A Nos etiam debere illi domum ad inhabitandum præparare. III. Modum domus iſtius conſtruendæ. *Ibidem col. 341. & ſequentibus.*

Eiuſdem ſermo tertius, vnde ſupra. Eccleſiam cum ciuitate regia, ab inimicis obſeſſa confert. Huius ciuitatis milites, homines: munitiones, murus cõtinentiæ, & antemurale patiẽtiæ: arma, virtutes: alimenta, verbum Dei, auditũ, & lectum, lachrymæ, obedientia, & Euchariſtia. A tribus autem ſollicitè cauendum, à proditoribus, à puſillanimis, & à deſidioſis. Quæ omnia myſticè & eleganter explicantur. *Ibidem col. 342 & ſequentibus.*

B Eiuſdem ſermo quartus, vnde ſupra. I. Eccleſiarum noſtrarum ſanctitatem declarat. II. Præſentiam Angelorum in ipſis probat. III. De triplici manſione diſſerit, nimirùm de tabernaculo in quo habitant pœnitentes: de atrio, in quo manent, de virtute & deuotione lætantes: de domo, in qua permanent, de remuneratione æterna, obtenta & poſſeſſa gloriantes. *Ibid. col.344. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quintus, vnde ſupra. I. Sanctam eſſe Eccleſiam demonſtrat. II. Geminam noſtri conſiderationem exprimit, humiliationis videlicet, & gloriationis; humiliationis quidem extremæ ad nihilum vſque pertingentis

C in nobis-ipſis, ſeu quantum ad nos: gloriationis verò ſupremæ in Deo noſtro, humilitatem & nihilitatem noſtram ad dignitatem domus Dei, templi Dei, ciuitatis Dei, & diuinæ ſponſæ, exaltante. *Ibid. col.346. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſextus. Templorum conſecratorum dignitatem commẽdat, à præſentia cœleſtium ſpirituum, & à diuinæ Maieſtatis ſpeciali inhabitatione: licet enim omnes creaturas ſua præſentia impleat, non tamen eodem modo quo eſt in homine, eas inhabitat. Exinde colligit quanta cum reuerentia, quanto cum timore & modeſtia locis iſtis ſacris aſtare debeamus. *Ibid. col.350.*

S. Bonaventuræ ſermo primus in illud 3. Reg. 9. *ſanctificaui domum hanc, &c.* I. Agit de triplici domo Dei materiali, ſpirituali, & cœleſti. II. De triplici Dedicatione earum. Vbi multa ad propoſitũ præclara. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in comm. à pag. 362. ad pag. 365.*

Eiuſdem ſermo ſecundus, in illud Apoc. 21. *Vidi ciuitatem ſanctam Hieruſalem &c.* De duabus ciuitatibus loquitur, cœleſti & terreſtri ſeu diuina, & mundana, de mundana tantùm tractat, & de ea tria dicit. I. Sordidam eſſe ædificationem. II. Fraude, iniquitate & cõtradictione plenam. III. A iuſto Dei iudicio funditùs euertendam ſicut Iericho accidit; vbi enumerat ſeptem tubas quarum clangore muri ciuitatis corruũt. *Tom. 3. ſer. de ſanct. in comm. pag. 369. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius in illud Dauidis Pſal. 45. *Sanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.* I. Ad litteram verba Prophetæ de tabernaculo exponit, oſtenditq; Eccleſiam dici tabernaculum propter militiam ſpiritalem, propter peregrinationem noſtram in hoc mundo, propter vigilantiam quam obſeruare debemus, nos ipſos ab inimicis cuſtodiendo. II. Agit de eiuſdem tabernaculi & templi ſanctificatione: vbi triplicem ſanctificationis ſignificationem ex ſcriptura notat. III. Ea omnia quæ in tabernaculi & tẽpli Dedicatione peracta fuerunt, myſticè de templo ſpiritali, animæ noſtræ in quo Deus habitat, eiuſque ſanctificatione, fusè explicat. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in Commu. pag. 366. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo quartus in illud Math. 21. *Domus mea, domus orationis &c.* Eccleſiam domum eſſe orationis octo de cauſis oſtendit, & probat ex Scriptura veteris teſtamenti & ex dictis Regis Salomonis. *Tom. 3. ſerm. de ſanct. in comm. pag. 368. & ſequentibus.*

S. Brvnonis ſermo in Euangelium, in quo textus elucidatur, per Iericho A mũdus deſignatur ratione ſuę mutabilitatis, Zacchæus iuſtificandus interpretatur, turbæ præpediens, vitia dicuntur, Sicomorus, fides dicitur, nos eleuans vſque ad conſpectum Dei, prout nunc haberi poteſt: de his autem iuſtificatis & eleuatis hominibus tanquam de viuis lapidibus conſtruitur domus & altare Dei. *Tom. 3. pag. 19.*

S. P. Chrysologi ſermo in Euangeliũ de Zacchæo, quod legitur in Dedicatione Eccleſiæ. Textus Euangelicus exponitur, & variis conceptibus litteralibus, myſticis, nec-non allegoricis ornatur. *ſerm. 54. col. 138. & ſequent.*

B S. I. Chrysostomi homilia in Zacchæum. I. Chriſtus Aucupi comparatur, qui animam Zacchæi ab arbore deijcit, & viſco ſuæ charitatis implicat & capit. II. Quomodo Zacchæus ſit Abrahæ filius ex operibus agnoſcit & demonſtrat. III. Ad eleemoſinam fideles hortatur. *Tom. 6. pag. 582. & ſequent.*

B. P. Damiani ſermo primus de Dedicatione Eccleſiæ. Sãctam matrem Eccleſiam Chriſti ſponſam immaculatam laudibus celebrat: & duodecim ipſius ſacramenta, (vocem Sacramenti largè accipiẽdo) enumerat, & explicat. *Tom. 2. ſerm. 69. pag. 315. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo ſecundus de eadem, in illud Pſal. 49. *Immola Deo ſacrificium laudis, &c.* I. Tria ſacrificia notat, quæ C Domino reddere debemus, contritionis videlicet, operationis & laudis. II. De ritibus horum ſacrificiorũ differit. III. De redditione votorũ pertractat. *Ibid. ſer. 70. pag. 318. & ſequent.*

Eiuſdem ſermo tertius vnde ſupra, in illud Geneſ. 1. *Fecit Deus duo luminaria magna, luminare maius, &c.* I. Sanctam Eccleſiam cum Mundo confert, ipſius enim figuram gerit. II. Per Solem charitatem, quindecim radiis coruſcantem intelligit. III. Pœnitentiam Lunæ aſſimilat. IV. Pœnitentiæ radios myſticè explicat. *Ibidem. ſerm. 71. pag. 319. & ſequentibus.*

Digitized by Google

Eiuſdem ſermo quartus imperfectus, vnde ſupra. I. Ceremonias Dedicationis Eccleſiæ myſticè interpretatur. II. Eccleſiam tabernaculo fœderis aſſimilat. III. De templi materialis & ſpiritalis variis pollutionibus diſſerit. IV. Templi cordis noſtri munditiam & decorem ſuadet. *Ibidem ſerm. 72. pag. 320. & ſequentibus.*

Hvgonis a S. Victore ſermo primus de Dedicatione Eccleſiæ. Ea quæ in templis materialibus conſpiciuntur, myſticè refert ad Eccleſiam & fideles. Hæc autem ſunt lapides, cæmentum, fundamentum, parietes, tectum, longitudo, latitudo, altitudo, ſanctuarium, chorus, nauis, atriũ, altare, turris, campanæ, feneſtræ, dealbatura interior & exterior, cerei duodecim, pontifex dedicans, & Eccleſiam circuiens. *Tom. 2. Inſtitut. Monaſt. ſerm. 1. pag. 315.*

Eiuſdem ſermo ſecundus tropologicus, vnde ſupra. Animam tabernaculum Domini eſſe oſtendit, in quo omnia illa quæ in pręcedenti ſermone notata ſunt moraliter inueniuntur. Inſuper quanta ſit animarum dignitas, Deum habitato-

A rem in ſe habere ponderat. *Ibid. ſerm. 2. pag. 316.*

Eiuſdem ſermo tertius anagogicus, vnde ſupra. Eccleſiam ſanctam ciuitati Hieroſolymorum aſſimilat, in vtraque enim reperiuntur, lapides, murus, turres, ædificia, & portæ: ædificia alia eburnea, alia verò lapidea: portæ nouem nimirùm, gregis, piſcium, vetus, vallis, ſtercoris, fontis aquarum, equorum, & iudicialis; quæ omnia myſtica expoſitione illuſtrantur. *Ibidem ſerm. 3. pag. 316. & ſequent.*

B. Ivonis Carnotensis ſermo de Sacramentis dedicationis. Omnia quæ

B in templi conſtructione & conſecratione obſeruantur cuilibet Chriſtiano ſubtiliter accommodat: & ad Eccleſiam Catholicam refert. *Tom. 1. Auctar. Biblioth. Patr. de Eccleſiaſticis ſacrament. & officiis ſer. 4. col 783. & ſequent.*

S. Zenonis Veronensis ſermo in Eccleſiæ dedicatione habitus. De ſpirituali domus Dei ædificatione diſſerit: & quantùm Eccleſiæ noſtræ fanis idolorum, imò & templo Salomonico, ac aliis Iudæorum Synagogis pręſtent, demonſtrat. *Tom. 1. Bibl. Pat. col. 762. & ſeq.*

Finis Concionum de Sanctis in communi.

Digitized by Google

INDEX LOCORVM
SACRÆ SCRIPTVRÆ, QVI
in hoc opere notantur & explicantur.

Geneſis.

Cap.1.v.1. *In principio creauit Deus cœlum, &c.* pag.60

16. *Fecit Deus duo luminaria.* 252.327

Cap.2.v.2. *Et requieuit die ſeptimo,&c.* 129

10. *Fluuius egrediebatur.* 312

15. *Tulit ergo Dominus Deus hominem, &c.* 52

21. *Immiſit ergo Dominus Deus ſoporem,&c.* 50

Cap.3.v.16. *In dolore paries, &c.* 75

Cap.9.v.13. *Arcum meum ponam in nubibus,&c.* 260

Cap.33.v.14. *Præcedat Dominus, &c.* 305.

Cap.41.v.41. *Ecce conſtitui te ſuper vniuerſam,&c.* 223

Cap.43.v.29. *Iſte & frater veſter paruulus,&c.* 241

Cap.45.v.26. *Nunciauerunt ei, dicentes: Ioſeph filius tuus viuit, &c.* 139

Exodus.

Cap.24.v.4. *Craticulam in modum retis,&c.* pag.265

Cap.35.v.2. *Septimus dies erit vobis ſanctus,&c.* 129

Leuiticus.

Cap.6.v.12. *Ignis autem in altari ſemper ardebit,&c.* pag.319

Ioſue.

Cap.5.v.2. *Fac tibi cultros lapideos,&c.* pag.34

Cap.6.v.20. *Igitur omni populo vociferante, & clangentibus tubis, &c.* 312

Iudices.

Cap.5.v.20. *Stellæ manentes in ordine ſuo,&c.* pag.310

Cap.6.v.21. *Aſcenditque ignis de petra, &c.* 169.

Cap.14.v.8. *Examen apum erat in ore, &c.* 306

Ruth.

Cap.3.v.12. *Nec abnuo me propinquum &c.* pag.322

2. Regum.

Cap.19.v.27. *Tu autem Domine mi Rex, ſicut Angelus Dei, &c.* pag.274

Cap.23.v.15. *O ſi quis miſit daret potum aquæ,&c.* 22

3. Regum.

Cap.9.v.3. *Sanctificaui domum hanc,&c.* pag.327

Cap.19.v.3. *Timuit ergo Elias, & ſurgens abiit,&c.* 70

4. Regum.

Cap.4.v.9. *Animaduerto quod vir Dei, &c.* pag.221

1. Paralipomenon.

Cap.29.v.25. *Dedit illi gloriam regni, &c.* pag.275

1. Eſdræ.

Cap.9.v.3. *Scidi pallium meum & tunicam,&c.* pag.302

Tobias.

Cap.13.v.20. *Beatus ero ſi fuerint reliquiæ,&c.* pag.275

Iudith.

Cap.16.v.4. *Qui poſuit caſtra ſua in medio,&c.* pag.287

5. *Venit Aſſur ex montibus, &c.* 287

Digitized by Google

Eſther.

Cap.14.v.1. *Eſther quoque regina confugit ad Dominum, pauens*, &c. pag.156

Cap.16.v. 20. *Væ genti inſurgenti ſuper genus meum*, &c. 207

Iob.

Cap. 9. v. 26. *Quaſi naues poma*, &c. pag.300

Cap.23.v.10. *Probauit me quaſi aurum*, &c. 264

Cap.26.v. 13. *Spiritus eius ornauit cœlos*, &c. 170.175

Cap. 28. v. 11. *Profunda quoque fluuiorum*, &c. 275

Cap.39.v. 27. *Numquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila*, &c. 27.161

Cap. 40. v. 19. *In oculis ſuis quaſi homo*, &c. 280

Cap.42.v.6. *Ago pœnitentiam in fauilla*, &c.59.

Pſalmi.

Pſ.1.v. 2. *In lege Domini voluntas*, &c. pag. 289

Pſ. 2. v. 10. *Erudimini qui iudicatis terram*, &c. 93

Pſ.3.v.7. *Exurge Domine*, &c. 133

8. *Quoniam tu percuſſiſti*, &c. 133

Pſ.8.v.6. *Gloria & honore coronaſti eum*, &c. 314

Pſ.16.v.3. *Igne me examinaſti*, &c. 264. 265

Pſ. 18. v. 2. *Cæli enarrant gloriam Dei*, &c. 254

3. *Dies diei eructat verbum*, &c. 12

6. *In ſole poſuit tabernaculum*, &c. 19

7. *A ſummo cœlo egreſſio eius*, &c. 14

Pſ.20.v.4. *Poſuiſti in capite eius coronam*, &c. 273.318

6. *Magna eſt gloria eius*, &c. 314

Pſ. 21. v.10. *Spes mea ab vberibus*, &c. 306

Pſ. 28.v.1. *Afferte Domino filij Dei*, &c. 37

Pſ. 29. v. 8. *Præſtitiſti decori meo virtutem*, &c. 302

Pſ. 33. v. 12. *Venite filij audite me, timorem*. &c. 239.264

Pſ.36.v. 30. *Os iuſti meditabitur ſapientiam*, &c. 225

Pſ. 38. v. 4. *Concaluit cor meum*, &c. 266

Pſ.41.v.2. *Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes*, &c. 257

Pſ. 44. v. 2. *Eructauit cor meum*, &c. 275

3. *Diffuſa eſt gratia in labiis tuis*, &c. 323.

4. *Accingere gladio tuo ſuper femur*, 235

11. *Audi filia & vide*, &c. 232.323

Pſ. 45. v. 5. *Sanctificauit tabernaculum ſuum*, &c. 327

Pſ.46.v.6. *Aſcendit Deus in iubilo*, &c. 162

Pſ.47.v. 10. *Suſcepimus Deus miſericordiam tuam, in medio*, &c. 218

Pſ.49.v.14. *Immola Deo ſacrificium laudis*, &c. 327

Pſ.50. v. 9. *Aſperges me hyſſopo & mundabor*, &c. 275

Pſ.56.v.9. *Exurge gloria mea*, &c. 133

Pſ.59.v.3.& ſeq. *Deus repuliſti nos*, &c. 314

Pſ.64.v.5. *Beatus quem elegiſti & aſſumpſiſti*, &c. 224

12. *Benedices corona anni benignitatis*, &c. 247

Pſ.66.v.8. *Benedicat nos Deus*, &c. 177

Pſ. 67. v. 12. *Dominus dabit verbum Euangelizantibus*, &c. 312

14. *Si dormiatis inter medios cleros*, &c. 248.302

19. *Aſcendiſti in altum*, &c. 123.162.165

Pſ. 71. v.6. *Deſcendes ſicut pluuia*, &c.9

11. *Adorabunt eum omnes Reges*, &c.37

11. *Viuet, & dabitur ei de auro Arabia*, 38

Pſ.74.v.4. *Liquefacta eſt terra*, &c.173

Pſ.77.v.25. *Panem Angelorum manducauit homo*, &c. 110

Pſ.78.v.1. *Deus venerunt gentes*, &c.316

Pſ.80.v.4. *Buccinate in Neomenia tuba*, &c. 18

Pſ. 83. v. 5. *Beati qui habitant in domo tua*, &c. 292

Pſ.84. v. 9. *Audiam quid loquatur in me*, &c. 312

Digitized by Google

10. *Vt inhabitet gloria in terra*, &c. 231

Pſ.85.v.17. *Fac mecum ſignum in bonum*,&c. 133

Pſ.86.v.3. *Glorioſa dicta ſunt de te*, &c. 212

5. *Numquid Sion dicet homo*,&c. 272

Pſ.88.v.13. *Thabor & Hermon in nomine tuo*,&c. 262

Pſ.90.v.5. *Nõ timebit à timore nocturno*, &c. 70

11. *Angelis ſuis Deus mandauit*, &c. 285.286

13. *Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis*,&c. 70

Pſ.91.v.13. *Iuſtus vt palma florebit*, &c. 247

Pſ.92.v.1. *Dominus regnauit decorem indutus*,&c. 274

Pſ.103.v.4. *Qui facis Angelos tuos*, &c. 286

30. *Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur*,&c. 172

Pſ.106.v.32. *Exaltent eum in Eccleſia plebis,& in cathedra*,&c. 223

Pſ.110.v.4. *Memoriam fecit mirabilium ſuorum*,&c. 180

Pſ.111.v.9. *Diſperſit dedit pauperibus*, &c. 266

Pſ.115.v.17. *Dirupiſti vincula mea*, &c. 261

Pſ.117.v.14. *Fortitudo mea & laus mea Dominus*,&c. 222

24. *Hæc dies quam fecit Dominus*, &c. 131.143

27. *Conſtituite diem ſolemnem in condenſis*,&c. 219

Pſ.125.v.5. *Qui ſeminant in lacrymis*, 317

Pſ.126. *Niſi Dominus cuſtodierit ciuitatem*,&c. 312

Pſ.131.v.9. *Sacerdotes tui induantur iuſtitiam*,&c. 322

Pſ.136.v.1. *Super flumina Babylonis*, &c. 52

Pſ.138.v.17. *Nimis honorificati ſunt*, &c. 239.252.312

Pſ.148.v.7. *Laudate Dominum de terra, dracones*,&c. 164

14. *Confeſſio eius ſuper cœlum & terram*, &c. 164

Pſ.149.v.5. *Exultabunt Sancti in gloria*, &c.293.297

Prouerbia.

Cap.3.v.18. *Lignum vitæ eſt his, qui*,&c. 240.

Cap.11.v.8. *Iuſtus de anguſtia liberatus*, &c. 277

Cap.12.v.4. *Mulier diligens corona eſt*, &c. 302.

Cap.14.v.1. *Sapiens mulier ædificat*, &c. 303

Cap.15.v.3. *In omni loco oculi Domini*, &c. 288

Cap.20.v.15. *Eſt aurum & multitudo gemmarum*,&c. 272

Cap.23.v.19. *Audi fili mi, & eſto ſapiens*, &c. 225

29. *Cui væ & nonne his qui commorantur in vino*,&c. 207

Cap.30.v.15. *Sanguiſugæ duæ ſunt filiæ, dicentes, Affer, affer*, &c. 37

Cap.31.v.25. *Fortitudo & decor indumentum eius*,&c. 315

Canticum Canticorum.

Cap.1.v.2. *Adoleſcentulæ dilexerunt te*, &c. pag.251

Cap.2.v.5. *Fulcite me floribus*, &c. 272

17. *Donec aſpiret dies, & inclinentur vmbræ*,&c. 252

Cap.3.v.11. *Egredimini & videte filiæ Sion regem*,&c. 35.105

Cap.4.v.7. *Tota pulchra es*,&c. 307

8. *Veni coronaberis*,&c. 322

12. *Hortus concluſus*,&c. 296

Cap.5.v.8. *Nunciétis ei quia amore langueo*, &c. 269

10. *Dilectus meus candidus, & rubicundus*, &c. 224

Cap.6.v.9. *Quæ eſt iſta quæ progreditur*, &c. 271.280

C.7.v.8. *Aſcendam in palmam*, &c.305

12. *Dabo tibi vbera mea*, &c. 223

Sapientia.

Cap.1.v.7. *Spiritus Domini repleuit*,&c. pag.172

Digitized by Google

Cap.3.v.6. *Tanquam aurum in fornace.* 318
7. *Fulgebunt iuſti*,&c. 312
Cap.4.v.2. *In perpetuum coronata triumphat*, &c. 323
Cap.5.v.16. *Iuſti autem in perpetuum*, 315
7. *Inuocaui, & venit in me*, &c. 241
26. *Candor eſt enim lucis æternæ*, &c. 176
Cap.9.v.15. *Corpus enim, quod corrumpitur*,&c. 161
Iuſtum deduxit Dominus per vias, &c. 289
Cap.10.v.10. *Dedit illi ſcientiam Sanctorum.* 210
12. *Certamen forte dedit illi*, &c. 210. 307
Cap.11.v.17. *Per quæ peccat quis, per hæc*, &c. 83
Cap.12.v.1. *O quàm bonus, & ſuauis eſt Domine ſpiritus*,&c. 170
Cap. 16.v.20. *Paratum panem de cœlo præſtitiſti*,&c. 112
Cap.18.v.14. *Cùm enim quietum ſilentium*,&c. 9

Eccleſiaſticus.

Cap.3.v.20. *Quantò magnus es humilia te*,&c. 320
Cap.7.v.37. *Mortuo non prohibeas gratiam*,&c. 300
Cap.14.v.22. *Beatus vir qui in ſapientia morabitur*, &c. 227
Cap.15.v.3. *Cibabit illum pane vitæ & intellectus*,&c. 27
5. *In medio Eccleſiæ*.&c. 306
Ca.24.v.11. *In his omnibus requiem quæſiui*,&c. 269
17. *Quaſi cedrus exaltata ſum*, &c. 271. 272
23. *Ego quaſi vitis*,&c. 280
24. *Ego mater pulchræ dilectionis*, &c. 280
Cap.40.v.1. *Occupatio magna creata eſt omnibus*,&c. 53
Cap.42.v.16. *Sol illuminans per omnia*, &c. 261
Cap. 43. v.10. *Species cœli gloria ſtellarum*,&c. 310
C.44.v.10. *Illi viri miſericordiæ ſunt.* 251
16. *Placuit Deo*, &c. 306.322
Cap.45.v.1. *Dilectus Deo & hominibus.* 228.260
4. *In fide & lenitate ipſius ſanctum fecit illum*,&c. 228
26. *In bonitate & alacritate animæ.* 301
30. *Statuit illi teſtamentum pacis.* 226
Cap.49.v.5. *Præter Dauid, & Ezechiam, & Ioſiam*,&c. 35
Cap.51.v.7. *A lingua coinquinata.* 213

Iſaias.

Cap.1.v.3. *Cognouit bos poſſeſſorem ſuum*, &c. 36
Cap.4.v.2. *Erit germen Domini in magnificentia*,&c. 168
Cap.6.v.3. *Sanctus, Sanctus.* 177.297
Cap.7.v.14. *Ecce virgo concipiet.* 235
Cap.8.v.1.& ſeq. *Sume tibi librum grandem*,&c. 15
4. *Antequam ſciat puer vocare patrē.* 34
Cap. 9. v. 4. *Iugum enim oneris eius, & ſceptrum*,&c. 20
6. *Paruulus enim natus eſt nobis.* 16.17
Cap.11.v.1. *Egredietur virga de radice Ieſſe*,&c. 236
2. *Et requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini*,&c. 229
10. *Et erit ſepulchrum eius glorioſum*, &c. 260
Cap.28.v.1. *Væ coronæ ſuperbiæ*,&c. 207
Cap.29.v.12. *Dabitur liber neſcienti litteras*,&c. 233
Cap.31.v.19. *Poſtquam enim conuertiſti me*,&c. 283
Cap. 33. v. 2. *Domine miſerere noſtri, te enim expectauimus*,&c. 19
Cap.35.v.5. *Tunc aperientur oculi*,&c. 9
Cap.40.v.3. *Dirigite viam Domini*.&c. 8
12. *Quis appendit tribus digitis.* 177
Cap.42.v.6. *Dedi te in fœdus populi, in lucem gentium.* 306
Cap. 43. v. 2. *Cùm ambulaueris in igne*, &c. 266
Cap. 46. v. 11. *Vocans ab oriente auem*, 289
Cap.49.v.3. *Seruus meus es tu Iſrael.* 305
6. *Dedi te in lucem gentium*, &c. 244

22. *Ad populos exaltabo ſignum meum.* 281
Cap. 53. v. 4. *Verè languores noſtros ipſe tulit*, &c. 122
8. *Generationem eius quis enarrabit.* 11. 21
Cap. 55. v. 6. *Quærite Dominum dum inueniri poteſt*, &c. 80
Cap. 58. v. 6. *Hoc eſt magis ieiunium, quod elegi*, &c. 61
7. *Frange eſurienti panem tuum*, &c. 59
7. *Cùm videris nudum operi eum.* 122
Ca. 60. v. 1. *Surge illuminare Hieruſalem*, &c. 38
6. *Omnes de Saba venient*, &c. 40
8. *Qui ſunt iſti, qui vt nubes volant*, &c. 290.305.311
Cap. 66. v. 10. *Lætamini cum Hieruſalem, & exultate in ea*, &c. 95.96
19. *Ponam in eis ſignum*, &c. 312

Ieremias.

Cap. 1 v. 6. *Neſcio loqui.* 247
13. *De excelſo miſit ignem*, &c. 174
Cap. 4. v. 20. *Spiritus oris noſtri Chriſtus Dominus*, &c. 122
Cap. 6. v. 26. *Conſpergere cinere.* 59
Cap. 13. v. 26. *Apparuit ignominia tua*, &c. 207
Cap. 17. v. 7. *Benedictus vir, qui confidit in Domino*, &c. 228
Cap. 31. v. 22. *Creauit Dominus nouum ſuper terram, mulier circumdabit*, &c. 20

Baruch.

Cap. 3. v. 34. *Stellæ autem dederunt lumen*, &c. 310

Ezechiel.

Cap. 33. v. 11. *Nolo mortem impij*, &c. 215.

Daniel.

Cap. 2. v. 34. *Abſciſſus eſt lapis de monte*, &c. 15

Oſeas.

Cap. 2. v. 19. *Sponſabo te mihi in iuſtitia, & iudicio*, &c. 45
Cap. 11. v. 7. *Populus meus pendebit ad reditum meum.* 3

Ioel.

Cap. 1. v. 7. *Ficum meam decorticauit*, &c. 273
Cap. 2. v. 12. *Conuertimini ad me in toto corde*, &c. 57.58.59.109
28. *Effundam de ſpiritu meo*, &c. 171
31. *Sol conuertetur in tenebras*, &c. 254

Habacuch.

Cap. 2. v. 3. *Veniens veniet, & non tardabit.* pag. 8
6. *Væ ei qui multiplicat non ſua*, &c. 207
Cap. 3. v. 10. *Dedit abyſſus vocem ſuam*, 308

Zacharias.

Cap. 4. v. 14. *Iſti ſunt duo filij olei*, &c. 252

Malachias.

Cap. 3. v. 1. *Ecce ego mitto Angelum*, &c. 220.221.222
2. *Ipſe enim quaſi ignis conflans*, &c. 221

1. Machabæorum.

Cap. 6. v. 39. *Vt refulſit Sol in clypeos aureos*, &c. 320

2. Machabæorum.

Cap. 12. v. 46. *Sancta ergo & ſalubris eſt*, &c. 299

Matthæus.

Cap. 1. v. 16. *De qua natus eſt Ieſus*, &c. 279
Cap. 2. v. *Vbi eſt qui natus eſt Rex*, &c. pag. 35
11. *Apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera.* 36.38
Cap. 2. v. 18. *Rachel plorans filios ſuos, & noluit*, &c. 29.
Cap. 3. v. 3. *Parate viam Domini*, &c. 7
Cap. 5. v. 3. *Beati qui lugent, quia ipſi conſolabuntur.* 299
8. *Beati mundo corde*, &c. 310
10. *Beati qui perſecutionem patiuntur*, &c. 315
14. *Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem*, &c. 211

Digitized by Google

Cap.3.v.6. *Tanquam aurum in fornace.* 318
7. *Fulgebunt iuſti*,&c. 312
Cap.4.v.2. *In perpetuum coronata triumphat*,&c. 323
Cap.5.v.16. *Iuſti autem in perpetuum*, 315
7. *Inuocaui, & venit in me*,&c. 241
26. *Candor eſt enim lucis æternæ*, &c. 176
Cap.9.v.15. *Corpus enim, quod corrumpitur*,&c. 161
Iuſtum deduxit Dominus per vias,&c. 289
Cap.10.v.10. *Dedit illi ſcientiam Sanctorum.* 210
12. *Certamen forte dedit illi*, &c. 210. 307
Cap.11.v.17. *Per quæ peccat quis, per hæc*, &c. 83
Cap.12.v.1. *O quàm bonus, & ſuauis eſt Domine ſpiritus*,&c. 170
Cap. 16.v.20. *Paratum panem de cœlo præſtitiſti*,&c. 112
Cap.18.v.14. *Cùm enim quietum ſilentium*,&c. 9

Eccleſiaſticus.

Cap.3.v.20. *Quantò magnus es humilia te*,&c. 320
Cap.7.v.37. *Mortuo non prohibeas gratiam*,&c. 300
Cap.14.v.22. *Beatus vir qui in ſapientia morabitur*, &c. 227
Cap.15.v.3. *Cibabit illum pane vitæ & intellectus*,&c. 27
5. *In medio Eccleſiæ*,&c. 306
Ca.14.v.11. *In his omnibus requiem quæſiui*,&c. 269
17. *Quaſi cedrus exaltata ſum*, &c. 271. 272
23. *Ego quaſi vitis*,&c. 280
24. *Ego mater pulchræ dilectionis*, &c. 280
Cap.40.v.1. *Occupatio magna creata eſt omnibus*,&c. 53
Cap.42.v.16. *Sol illuminans per omnia*, &c. 261
Cap.43.v.10. *Species cœli gloria ſtellarum*,&c. 310
C.44.v.10. *Illi viri miſericordiæ ſunt.* 251
16. *Placuit Deo*, &c. 306.322
Cap.45.v.1. *Dilectus Deo & hominibus.* 228.260
4. *In fide & lenitate ipſius ſanctum fecit illum*,&c. 228
26. *In bonitate & alacritate animæ.* 301
30. *Statuit illi teſtamentum pacis.* 226
Cap.49.v.5. *Præter Dauid, & Ezechiam, & Ioſiam*,&c. 35
Cap.51.v.7. *A lingua coinquinata.* 213

Iſaias.

Cap.1.v.3. *Cognouit bos poſſeſſorem ſuum*, &c. 36
Cap.4.v.2. *Erit germen Domini in magnificentia*,&c, 168
Cap.6.v.3. *Sanctus, Sanctus.* 177.297
Cap.7.v.14. *Ecce virgo concipiet.* 235
Cap.8.v.1.& ſeq. *Sume tibi librum grandem*,&c. 15
4. *Antequam ſciat puer vocare patrẽ.* 34
Cap. 9.v.4. *Iugum enim oneris eius, & ſceptrum*,&c. 20
6. *Paruulus enim natus eſt nobis.* 16.17
Cap.11.v.1. *Egredietur virga de radice Ieſſe*,&c. 236
2. *Et requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini*,&c. 229
10. *Et erit ſepulchrum eius glorioſum*, &c. 260
Cap.28.v.1. *Væ coronæ ſuperbiæ*,&c. 207
Cap.29.v.12. *Dabitur liber neſcienti litteras*,&c. 233
Cap.31.v.19. *Poſtquam enim conuertiſti me*,&c. 283
Cap. 33.v.2. *Domine miſerere noſtri, te enim expectauimus* &c. 19
Cap.35.v.5. *Tunc aperientur oculi*,&c. 5
Cap.40.v.3. *Dirigite viam Domini*.&c. 8
12. *Quis appendit tribus digitis.* 177
Cap.42.v.6. *Dedi te in fœdus populi, in lucem gentium.* 306
Cap.43.v.2. *Cùm ambulaueris in igne*, &c. 266
Cap.46.v.11. *Vocans ab oriente auem*, 289
Cap.49.v.3. *Seruus meus es tu Iſrael.* 305
6. *Dedi te in lucem gentium*, &c. 244

Digitized by Google

22. *Ad populos exaltabo ſignum meum.* 281

Cap.53.v.4. *Verè languores noſtros ipſe tulit*,&c. 122

8. *Generationem eius quis enarrabit.* 11. 21

Cap.55.v.6. *Quærite Dominum dum inueniri poteſt*, &c. 80

Cap.58.v.6. *Hoc eſt magis ieiunium, quod elegi*,&c. 61

7. *Frange eſurienti panem tuum*, &c. 59

7. *Cùm videris nudum operi eum.* 122

Ca.60.v.1. *Surge illuminare Hieruſalem*, &c. 38

6. *Omnes de Saba venient*, &c. 40

8. *Qui ſunt iſti, qui vt nubes volant*, &c. 290.305.311

Cap.66. v. 10. *Lætamini cum Hieruſalem, & exultate in ea*,&c. 95.96

19. *Ponam in eis ſignum*, &c. 312

Ieremias.

Cap.1 v.6. *Neſcio loqui.* 247

13. *De excelſo miſit ignem*,&c. 174

Cap.4.v.20. *Spiritus oris noſtri Chriſtus Dominus*,&c. 122

Cap.6.v.26. *Conſpergere cinere.* 59

Cap.13.v.26. *Apparuit ignominia tua*, &c. 207

Cap.17.v.7. *Benedictus vir, qui confidit in Domino*,&c. 228

Cap. 31. v. 22. *Creauit Dominus nouum ſuper terram, mulier circumdabit*, &c. 20

Baruch.

Cap.3.v.34. *Stellæ autem dederunt lumen*,&c. 310

Ezechiel.

Cap.33. v. 11. *Nolo mortem impij*,&c. 215.

Daniel.

Cap.2.v.34. *Abſciſſus eſt lapis de monte*, &c. 15

Oſeas.

Cap.2.v.19. *Sponſabo te mihi in iuſtitia, & iudicio*,&c. 45

Cap.11.v.7. *Populus meus pendebit ad reditum meum.* 3

Ioel.

Cap.1.v.7. *Ficum meam decorticauit*, &c. 273

Cap.2.v.12. *Conuertimini ad me in toto corde*,&c. 57.58.59.109

28. *Effundam de ſpiritu meo*, &c. 171

31. *Sol conuertetur in tenebras*, &c. 254

Habacuch.

Cap.2.v.3. *Veniens veniet, & non tardabit.* pag.8

6. *Væ ei qui multiplicat non ſua*, &c. 207

Cap.3.v.10. *Dedit abyſſus vocem ſuam*, 308

Zacharias.

Cap.4.v.14. *Iſti ſunt duo filij olei*, &c. 252

Malachias.

Cap.3.v.1. *Ecce ego mitto Angelum*, &c. 220.221.222

2. *Ipſe enim quaſi ignis conflans*, &c. 221

1. Machabæorum.

Cap.6.v.39. *Vt refulſit Sol in clypeos aureos*,&c. 320

2. Machabæorum.

Cap.12.v.46. *Sancta ergo & ſalubris eſt*,&c. 299

Matthæus.

Cap.1.v.16. *De qua natus eſt Ieſus*, &c. 279

Cap.2.v. *Vbi eſt qui natus eſt Rex*, &c. pag.35

11. *Apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera.* 36.38

Cap.2.v.18. *Rachel plorans filios ſuos, & noluit*,&c. 29.

Cap.3.v.3. *Parate viam Domini*, &c. 7

Cap.5.v.3. *Beati qui lugent, quia ipſi conſolabuntur.* 299

8. *Beati mundo corde*,&c. 310

10. *Beati qui perſecutionem patiuntur*, &c. 315

14. *Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem*,&c. 211

Digitized by Google

16. *Sic luceat lux veſtra coram hominibus*,&c. 66
Cap. 6. v. 9. *Pater noſter qui es in cœlis, ſanctificetur*,&c. 155
28. *Conſiderate lilia agri*,&c. 274
Cap.7.v.8. *Qui quærit, inuenit*,&c. 240
18. *Non poteſt arbor bona malos fructus*, &c. 325
Ca.11.v.3. *Tu es qui venturus es, an alium expectamus*,&c. 4.5
7. *Quid exiſtis in deſertum videre*. 247
11. *Qui autem minor eſt in regno*,&c. 248
12. *Regnum cœlorum vim patitur*, &c. 6.243.247.248.294.
21. *Væ tibi Corozaim*,&c. 207
29. *Diſcite à me quia mitis ſum & humilis*,&c. 320
Cap.13.v.16. *Veſtri autem beati oculi*. 310
45. *Simile eſt Regnum cœlorum homini negotiatori*,&c. 256
Cap.16.v.13. *Quem dicunt homines eſſe filium hominis*,&c. 211
Cap.17.v.5. *Hic eſt filius meus dilectus*, &c. 246
Cap.19.v.27. *Ecce nos reliquimus omnia*, &c. 227
28. *Vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione*,&c. 251
Cap.21.v.13. *Domus mea, domus orationis*, &c. 327
Cap.24.v.47. *Super omnia bona ſua conſtituet eum*,&c. 226
Cap.25.v.6. *Media autem nocte clamor*, &c. 213
34. *Venite benedicti Patris*, &c. 3.299
35. *Eſuriui enim & dediſtis mihi manducare*, &c. 3

Marcus.

Cap.1.v.15. *Pœnitemini, & credite Euangelio*. 210
Cap.13.v.33. *Videte, vigilate & orate*. 301

Lucas.

Cap.1.v.52. *Depoſuit potentes de ſede*, &c. pag.320
Cap.2.v.1. *Exiit edictum à Cæſare Auguſto*,&c. 9.13.16
10. *Euangelizo vobis gaudiũ magnum*. 15
12. *Inuenietis infantem pannis*, &c. 15
14. *Gloria in altiſſimis Deo*. 9.16.18
34. *Poſitus eſt hic in ruinam*,&c. 29
35. *Et tuam ipſius animam*. 30.31.217
40. *Puer autem creſcebat*,&c. 30
Cap.3.v.16. *Cuius non ſum dignus ſoluere corrigiam*,&c. 6
Cap.5.v.4. *Duc in altum*, &c. 253
Cap.6.v.17. *Deſcendens cum illis ſtetit in loco campeſtri*,&c. 291
20. *Beati pauperes, quia veſtrum*. 212
25. *Væ vobis qui ſaturati eſtis*, &c. 207
Ca.10.v.3. *Mitto vos ſicut agnos inter lupos*. 290
Cap.9.v.23. *Si quis vult poſt me venire*, &c. 237.281
Cap.11.v.5. *Quis veſtrûm habebit amicum*, &c. 155
11. *Quis ex vobis patrem petit panem*. 157
33. *Nemo lucernam accendit, & in abſcondito*, &c. 225.227.228
Cap.12.v.35. *Sint lumbi veſtri præcincti*, &c. 219
Cap.14.v.10. *Amice aſcẽde ſuperius*. 273
Cap.16.v.22. *Factum eſt vt moreretur mendicus*, &c. 300
Cap.18.v.14. *Qui ſe humiliat exaltabitur*,&c. 319
Cap.19.v.12. *Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere ſibi regnum*,&c. 162
Cap.21.v.25. *Erunt ſigna in ſole, & luna*, &c. 1.2.
27. *Tunc videbunt Filium hominis venientem in nube*. 2
31. *Scitote quoniam prope eſt regnũ Dei*. 2

Ioannes.

Cap.1.v.1. *In principio erat Verbum*,&c. pag.12.16
4. *Vita erat lux hominum*, &c. 23
9. *Lux vera quæ illuminat omnem hominem*,&c. 9
14. *Verbum caro factum eſt*, &c. 15
23. *Vox clamantis in deſerto*,&c. 7.8
Cap.1.v.26. *Medius autem veſtrûm ſtetit, quem vos neſcitis*. 6
27. *Ipſe eſt qui poſt me venturus eſt, qui ante*,&c. 6
Cap.3.v.12. *Si terrena dixi vobis*. 178

Digitized by Google

13. *Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit*, &c. 235
30. *Illum oportet creſcere, me autem minui.* 9
Cap.5.v.25. *Mortui audient vocem filij Dei*, &c. 298.301
Cap.6.v. 44. *Nemo poteſt venire ad me, niſi Pater qui miſit me*, &c. 215
55. *Qui manducat meam carnem.* 300
Cap. 10. v. 22. *Facta ſunt Encania.* 326
Cap.11.v.25. *Ego ſum reſurrectio & vita*, &c. 133.
Cap.12.v.24. *Niſi granum frumenti.* 316
32. *Et ego ſi exaltatus fuero à terra.* 283
Cap.14.v.2. *In domo Patris mei manſiones multæ*, &c. 238
23. *Manſionem apud eum faciemus*, &c. 172.310
Cap.15.v.1. *Pater meus agricola eſt.* 238
3. *Vos mundi eſtis propter*, &c. 310
12. *Hoc eſt præceptum meum*, &c. 310.311
14. *Vos amici mei eſtis*, &c. 311
19. *Elegi vos de mundo*, &c. 291
26. *Cum venerit Paraclitus quem.* 175
Cap.16.v. 11. *Princeps huius mundi iam iudicatus eſt.* 154
27. *Ipſe enim Pater amat eos*, &c. 156
30. *Nunc ſcimus quia ſcis omnia.* 156
Cap. 17. v.12. *Cùm eſſem cum eis, ego ſeruabam eos.* 164
Cap.19.v.30. *Conſummatum eſt.* 282
15. *Simon Ioannis diligis me*, &c. 250
Cap. 21. v. 20. *Vidit illum diſcipulum quem diligebat*, &c. 241

Actus Apoſtolorum.

Cap.1.v.3. *Quibus & præbuit ſeipſum viuum*, &c. pag.149
5. *Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem*, &c. 173
6. *Domine ſi in tempore hos reſtitues regnum*, &c. 164
8. *Accipietis virtutem ſuperuenientis Spiritus ſancti*, &c. 172
11. *Viri Galilæi quid ſtatis aſpicientes in cœlum*, &c. 165
Cap.2. v. 2. *Factus eſt repente de cœlo ſinus*, &c. 1 9
4. *Repleti ſunt omnes Spiritu S.* 170.173
Cap.6.v.8. *Stephanus autem plenus gratia*, &c. 25
Cap. 9.v. 1. *Saulus adhuc ſpirans.* 215
8. *Surrexit autem Saulus de terra.* 214
15. *Vas electionis eſt mihi iſte*, &c. 215
Cap. 11. v. 24. *Erat vir bonus, & plenus Spiritu ſancto.* &c. 241
Cap.12. v. 11. *Miſit Dominus Angelum ſuum*, &c. 286

Epiſtola ad Romanos.

Cap.1.v.28. *Tradidit illos Deus in reprobum ſenſum*, &c. pag.32
Cap. 5.v. 20. *Vbi autem abundauit delictum*, &c. 259
18. *Non ſunt condignæ paſſiones*, &c. 315
Cap.8.v.31. *Si Deus pro nobis, quis contra nos?* 313
35. *Quis ergo nos ſeparabit à charitate Chriſti.* 313
Cap.11.v.33. *O altitudo diuitiarum ſapientiæ*, &c. 178
Cap.12. v. 20. *Si eſurierit inimicus tuus, ciba illum*, &c. 66
Cap. 13. v. 11. *Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere.* 3
Cap.14.v.10. *Omnes ſtabimus ante tribunal*, &c. 2
Cap.16. v. 3. *Salutate Priſcam & Aquilam*, &c. 81

Epiſtola ad Corinth.

Cap.1.v.5. *In omnibus diuites facti eſtis*, &c. pag.320
31. *Qui gloriatur, in Domino*, &c. 307
Cap.3.v.2. *Lac vobis potum dedi*, &c. 29
Cap.5.v.7. *Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus*, &c. 142
Cap.6. v.18. *Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus eſt: qui autem fornicatur*, &c. 102
4. *Charitas patiens eſt, benigna*, &c. 310
Cap.13.v.12. *Videmus nunc per ſpeculum in ænigmate*, &c. 178

Epiſtola II. ad Corinth.

Cap. 1. v. 3. *Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri*, &c. 14
5. *Sicut abundant paſſiones Chriſti.* 315
Cap.6 v.2. *Ecce nunc tempus acceptabile*, &c. 68.72

Cap. 12. v. 21. *Lugeam multos ex iis qui ante peccauerunt,*&c. 75

Epiſtola ad Galatas.

Cap. 2. v. 19. *Chriſto confixus ſum cruci,* pag. 304

Cap. 4. v. 4. *At vbi venit plenitudo temporis.* 3. 19

5. *Vt eos qui ſub lege erant redimeret.* 30

Cap. 6. v. 14. *Mihi autem abſit gloriari,* 281. 304. 315

Epiſtola ad Epheſios.

Cap. 3 v. 8. *Mihi omnium ſanctorum minimo,* &c. pag. 237

Cap. 4. v. 8. *Aſcendens in altum captiuam duxit,* &c. 165

30. *Nolite contriſtare Spiritum ſanctũ.* 169

Epiſtola ad Philippenſes.

Cap. 2. v. 5. *Hoc enim ſentite in vobis, quòd & in Chriſto,* &c. pag. 106

6. *Qui cùm in forma Dei eſſet,* &c. 108

Cap. 3. v. 20. *Saluatorẽ expectamus,* &c. 3

Cap. 4. v. 4. *Gaudete in Domino ſemper, iterum,* &c. 95

Epiſtola ad Collocenſes.

Cap. 3. v. 1. *Si conſurrexiſtis cum Chriſto,* &c. pag. 137

Epiſtola 1. ad Theſſalonicenſes.

Cap. 4. v. 12. *Vt non contriſtemini,* &c. pag. 298

Epiſtola ad Hebræos.

Cap. 9. v. 11. *Chriſtus autem aſſiſtens Pontifex,* &c. pag. 100

Cap. 9. v. 13. *Si enim ſanguis hircorum & taurorum,* &c. 99

Cap. 11. v. 33. *Per fidem vicerunt regna,* &c. 211. 315

Cap. 12. v. 2. *Propoſito ſibi gaudio,* &c. 304

Cap. 13. v. 3. *Mementote vinctorum,* &c. 299

Epiſtola Iacobi.

Cap. 1. v. 12. *Beatus vir qui ſuffert tentationem,* &c. pag. 319

Epiſtola 1. Petri.

Cap. 2. v. 11. *Obſecro vos tanquam aduenas & peregrinos,* &c. pag. 158

Cap. 4. v. 7. *Eſtote itaque prudentes, & vigilate in orationibus.* 159

9. *Hoſpitales inuicem ſine murmuratione.* 159

Cap. 5. v. 16. *Confitemini ergo alterutrum peccata,* &c. 156. 157. 320

16. *Multum enim valet deprecatio iuſti aſſidua.* 158

Epiſtola 1. Ioannis.

Cap. 5. v. 4. *Omne quod natum eſt ex Deo vincit mundum, &c.* pag. 147

7. *Tres ſunt qui teſtimoniũ dant,* &c. 150. 177. 178

Epiſtola Iudæ.

v. 11. *Væ illis, quia in via Cain abierunt,* &c. pag. 207

Apocalypſis.

Cap. 1. v. 12. *Conuerſus ſum, vt viderem,* &c. pag. 283

Cap. 2. v. 7. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ.* 214

10. *Eſto fidelis vſque ad mortem.* 301

Cap. 6. v. 9. *Vidi ſubtus altare animas interfectorum,* &c. 27

Cap. 7. v. 11. *Et omnes Angeli ſtabant in circuitu throni,* &c. 286

14. *Hi ſunt qui venerunt de tribulatione,* &c. 318

Cap. 12. v. 7. *Factum eſt prælium magnum in cœlo,* &c. 286. 287

Cap. 14. v. 3. *Cantabant quaſi canticum nouum,* &c. 29

Cap. 19. v. 7. *Venerunt nuptiæ agni,* &c. 212. 323

Cap. 20. v. 6. *Beatus, & ſanctus qui habet partem in reſurrectione prima, &c.* 139.

Cap. 21. v. 2. *Vidi ſanctam ciuitatem Ieruſalem,* &c. 327

Digitized by Google

INDEX
RERVM PRAECIPVARVM
QVÆ IN HOC OPERE
REPERIVNTVR.

A

de Abſtinentia. pag. 62. col.1.c
Abſtinentiæ laus & encomiũ. 61.2.b.c.62.1.b
Abſtinentiæ fructus. 62.1.a
Abſtinentia refectio animæ. 58.2.c
ad Abſtinentiam exhortatio. 60.1.b. 70.1.b
Acceptio perſonarum condemnatur. 18.1.c
Acceptio perſonarum nulla apud Deũ. 253.1.b
Actionum Dei perfectiones & excellentiæ. 28.2.c
Adorationis conditiones 36.2.b.46.1.a
Aduentus Chriſti. 9.1.c.62.1.b. multiplex Chriſti Aduentus. 4.2.a.b.c. 5.2.a.6.1.a.8.1.b.2.b
Aduentum Domini omnes creaturæ cognouerunt. 40.2.b
Aduentus Chriſti dilatio. 3.1.c.21.1.c
Aduentus Chriſti vtilitas. 5.1.a.b.2.b. 6.1.a.36.2.b
conſiderationes circa Chriſti Aduentum. 4.2.a.7.2.c
vtriuſque Aduentus Chriſti meditatio. 4.2.b
vtriuſque Aduentus Chriſti collatio. 3.2.b.8.2.b
Aduentus & Incarnationis Chriſti finis. 4.2.a.c.7.2.c.9.1.a.10.1.b.2.b. 11.2.b.12.2.b.13.2.b.14.2.c.15.1.c.2.a.16.1.b.2.c.17.1.a.20.2.a.b.21.1.c.2.a.b.22.2.a.b.27.2.a.37.1.a.63.2.b
Adulatio condemnatur. 18.1.c
Ætatis plenitudo. 19.2.a
Ætates hominis. 53.1.b.80.2.b
Æternum triplex Beatorum. 27.1.c
Afflictiones Sanctorum. 85.1.b
Afflictionis cũ fornace collatio. 78.2.c
in Afflictionibus conſolatio. 70.1.c
Afflictionis tempore orandum. 75.2.a
Afflictionis varij effectus. 74.1.a
Afflictionis vtilitates. 75.1.c
S. Agatha fortitudinem à Deo accepit. 222.2.c. Magna eius in Chriſtũ ſpõſum charitas. 223.1.a.b. Virtus eiuſdem & fortitudo. 222.2.c.225.a.b
Ager ſpiritalis multiplex. 238.2.a
Agricultura ſpiritalis. 54.1.a.2.b.61.2.c.251.1.a
Alabaſtri definitio. 257.1.c
Cantici Alleluia intermiſſio. 52.2.c
Alimentum animarum. 252.2.a
Ambitioſi reprobantur. 82.1.a
Amor, fidei virtus. 62.2.a
Amoris incrementum. 264.1.a
Amoris veri conditiones. 258.1.a. 273.1.a
Amor ſuadetur. 252.1.c
Amor multiplex. 62.1.b.264.1.a
Amoris liciti gradus. 193.2.b.251.2.b
Amor Dei. 175.1.2
Amor Dei, quo pacto extinguitur. 80.2.a.b
Amoris diuini gradus. 272.2.b
Amoris Dei ſigna. 198.2.c.260.2.b. 263.2.c

Digitized by Google

Amor mundi contemnendus. 252.1.c
Angelorum imitatio. 5.2.c
Angelorum & hominum modica differentia. 254.2.a
de Angelis mira. 285.& ſequentibus,
Animæ Nobilitas. 264.1.a.308.2.a
Animam perdere & amare quid? 264. c.1.a
Anni deuotæ animæ. 41.2 a
Antichriſti origo,natiuitas,progreſſus, miracula & mors. 3.1.b
Antichriſtus Chriſtum per omnia imitari conabitur. 3.1.b
Antichriſti ſigna. 207.1.2
Apoſtolorum laudes & præconia. 26. 1.c.239.1.c. 291. 2.b.309. & ſequentibus. Eorum merita. 225.1.a
Apoſtoli ſtellis comparantur. 252.1.c
de variis Saluatoris Apparitionibus. 32.1.a.35.1.b.c.2.a.36.1, b. 2.a.38.1.b. 39.1.a.40.1. b. 2.a
Aquilæ proprietates myſticè explicantur. 27.1.b
Arithmetica digitalis. 54.1.b
Armorum ſpiritualium apparatus. 69. 1.a.71.1.b.c
Aſcenſus Chriſti in montem,&deſcenſus. 46.1.c
Aſcenſus myſticus. 165.1.c.229.2.b
Aſcenſus ſpiritalis ad perfectionem. 48.1.b
Aſperitatis beneficium. 55.2.b
Aſſumptio Chriſti multiplex. 69.1.b
Aſſumptio Diſcipulorũ Chriſti. 79.2.b
Aſtrologi iudiciarij condemnantur. 34.2.c.36.1.b.37.2.b
Auaritia. 62.1.a
Auaritia Idololatria. 70.1.c
Auaritiæ damna. 45.1.a.b
Auaritia condemnatur. 17.2.a. 62.2.b. 75.1.c.82.2.a.185.2.c.& ſequent.
Auaritiæ fallacia. 45.1.a
contra Auaritiam remedia. 45.1.b
Auari reprehenduntur. 8.1.c
Auarorum ſupplicia. 82.2.b
Audacia laudabilis quæ. 160.c.1.b
Audiendum primo quàm docendum. 225.1.b
Aui Chriſtus aſſimilatur. 46.2.b
Aureola à corona aurea diſtinguitur. 255.2.c
Auri mala. 284.1.a
Auxilium diuinum. 62.1.b.67.2.c
Auxilium Chriſtianorum in tentationibus. 69.1.a.

B.

de Baptiſmo. 31.2.a
Baptiſmatis Chriſti & Ioannis collatio. 8.1.c
Baptiſmi virtus. 78.2.a
Belli mala. 81.1.c
Bellum contra Deum. 81.1.c
Bellum ſpiritale. 62.1.c.69.1.a.71.2.c. 72.1.a.303.2.b
Belli ſpiritalis deſcriptio.20.1.a.b.24.1. b.2.a.25.1.b.2.a.58.1.c.2.a.b. 62.1.a. 70.2.b.71.1.b.c
Bellum ſpiritale vnde? 13.2.c
Belli ſpiritalis Dux. 63.2.b
Belli ſpiritalis tempus.69.1.c.2.a.71.1.c
ad Bellum ſpiritale exhortatio. 69.1.c
Beneficia diuina homini collata. 21.1. 2.48.2.b.55.2.2.263.2.a.
Beneficiorum commemoratio. 21.1.b. 55.2.a.72.2.c.83.1.c
Bethleem & cœli collatio. 16.1.b
Bethleem encomium. 22.1.c
Biennium myſticè variis modis exponitur. 35.1.b
Blaſphemus Deo contradicit. 30.1.a
Bonorum & malorum differentia. 27. 2.a.49.1.b
Bonis omnia bona, malis verò omnia mala. 27.2.b

C.

Cæci illuminati miraculũ, myſticè interpretatur. 55.2.c.56.2.b
Cæci cum genere humano comparatio. 55.2.c.56.2.b
Cæcitas ſpiritalis. 56.1.c
Cæcitatis ſpiritalis cauſæ. 56.1.2.2.c
Cæcitatis ſpiritalis cum corporali col-

Digitized by Google

latio. 55.1.c.56.2.c.97.1.1
Cæcitatis ſpiritalis illuminatio. 56.1.b. 2.a.c
Cœleſtia quomodo petenda. 60.c.1.c
de Cœlibatu ſacerdotum. 42.c.2.b
Calix diuini amoris. 44.1.c
Calix dæmoniorum. 44.1.c
Calix martyrij. 81.2.a
Calumniator Deo contradicit. 30.1.b
Candelabrum myſticum. 128.2.b
Canis peccatoris ſymbolum. 29. 1.a. 77.2.b
Canis cur Chananæa dicta. 76.2.b
Homo inhumanus Cane peior. 83.1.c
de Canticis myſticis. 29.1.b.2.a
Canticum nouum pluribus modis cantari. 19.1.c
Cantoribus requiſita. 29.1.c
Captiuitas peccatoris. 40.2.c.50.1.b.2.b.52.2.c.53.2.a.c.
Caput noſtrum myſticum Chriſtus. 58.2.b
Caput vngere, quid ſit? 58.2.b.62.2.b. 63.1.a
Caput malorum dæmon. 58.1.b
Carcer Diaboli. 261.1.c
Carnis varia acceptio. 20.1.c
Carnis maceratio. 57.1.a.60.2.b.c.61. 2.b.c.62.1.b
Carnis pugna. 62.1.b.c.147.2.a
Caſtitatis laudes. 11.2.b.30.2.c
Caſtitatis commendatio. 22.1.b
Caſtitatis conditiones. 42.1.a
Caſtitatis hoſpitia. 30.2.a
ad Caſtitatem exhortatio. 39.1.c
Caſtitas virginalis. 30.2.a.c
Caſtitas vidualis. 30.2.a.c
Caſtitas coniugalis. 11.2.a.30.2.a.c
Caſus bonorum, & malorum. 80.1.c
Charitatis excellentia, laus & encomium. 40.1.b.67.1.c.73.2.b
Charitatis perfectio. 67.1.c.2.a
Charitas homines Deo proximos facit. 254.2.b
Charitatis ordo. 264.1.a
ad Charitatem exhortatio. 25.1.b. 26. 2.a
Charitatis varia genera. 55.1.c
Charitatis impedimenta. 55.1.c
Chriſtus Deus homo. 16.2.c. 21.2.b. 61.2.a.263.1.a
Chriſti Diuinitas. 11.1.a.b.16.1.a.18.1. b.21.1.c. 2.a. 22.1.b. 2.a.23.1.b. 46. 2. c.78.2.b.81.1.c.
Chriſtus paruus & magnus. 49.2.b.c
Chriſtus Medicus. 258.2.b
Chriſti & Adami collatio. 11.2. a. 17.1. b.68.1.b
Chriſti matres & fratres ſpiritales. 75. 1.a
Chriſti nomina. 14.2. a.15. 2.b. 20.2.b. 22.1.b 23.1.a.31.2.b.35.2.a.38.2.a
Chriſti virtus. 83.2.b
Chriſti virtutes. 21.1.a. 41.2.c
Chriſti humilitas. 6.2. c.12.1.c.14.1.b. 16.2.b. 17. 1.c. 18. 2.b. 19.1.a. 21.1.a. 2.a. 22.1.b. 2.a.37.1.a. 40.1.a. 41.1. b.43.1.a.68.2 b.81.2.c
Chriſti paupertas. 16.1.c.43.1.a
Chriſti clementia. 78.2.a
Chriſti ſilentium. 76. 2. c
Chriſti ſuauitas. 262.2.c
Chriſti pulchritudo. 11.1.b.41.2.c
Chriſti obedientia. 21.2.a
Chriſti charitas. 12.1.c.50.2.c
Chriſti patientia. 70.2.a
Chriſti benignitas & miſericordia. 14. 1.c.19.1.b
Chriſti potentia. 47.2.c
Chriſtus aſſimilatur Soli. 10.1.a.20.1.b. 23.1.c. 36.2.b.79.1.b. Grano. 13.2.2. margaritæ. 256. 2. c. Lapidi de monte ſine manibus abſciſſo. 15. 1.a
Chriſtus Hortulanus. 260. 1. a. Mediator. 6.2.b.14.1.c
Chriſtus ſeptuplici modo homines Deo reconciliat. 260.1.c
à quibus & propter quid Chriſtus eſt deſiderabilis. 257.2.c.258.1.a
ſolicitudo Chriſti animas peccatorum quærentis. 257.1.b
bonum eſt Chriſtum tangere. 258.1.c
Aduentus Chriſti tempore qualiter vitam & mores moderari debemus. 1.1.b 7 2. c
cur corpus Chriſti ſit de ſola mu-

liere. 3.1.c
de Chriſti Reſurrectione quamplurima. 131. & ſequentibus. Eius figuræ & ſigna. 47.1.a
Reſurrectionis Chriſti cum eius natiuitate collatio. 22.2.c
Chriſti victoriæ. 215.1.a. de dracone. 11.1.c.10.1.b. De inimicis & perſecutoribus. 28.1.a. De dæmonibus. 28.1.a.34.2.a
Chriſtianorum forma Chriſtus. 71.1.a
Chriſti generatio: Chriſtianorum eſt origo. 21.2.b
vtriuſque generationis Chriſti conſideratio & collatio. 22.1.a
generationis Chriſti dignitas & excellentia. 22.1.a
triplex Chriſti natiuitas. 17.2.a.20.2.b.23.1.a
natiuitas Chriſti æterna ineffabilis. 10.1.a.c.11.1.b.12.1.c.21.2.a.23.1.b
Chriſti natiuitas temporalis qualiter celebranda. 4.1.b.6.1.c.7.2.b.c.18.2.b.21.1.b.c.2.b
natiuitatis Chriſti circumſtantiæ. 10.2.c.12.1.a.b.13.1.a.b. 14.1.a. 16.2.a.b.c. 18.1.c.2.a. 19.1.a.2.b. 22.1.b.c.2.c. 23.1.c
Myſterium temporis natiuitatis ipſius. 9.2.b. 12.1.a. 13.1.a.b. 15.2.c. 16.2.a.17.1.b. 18.2.c. 19.2 a.36.1.b
vtriuſque natiuitatis Chriſti collatio. 10.1.c.11.1.a.2.b. 12.1.c.2.a.b.16.1.c.2.b.17.1.b.19.1.a.21.1.c.23.1.c
Cur hodie tres Miſſæ. 13.2.a.20.2.b
Chriſtus nobis natus. 19.1.b.c
natiuitatis Chriſti beneficia. 9.2.a.10.2.c.12.1.b.13.1.c.14.1.c.15.1.a.b.2.b.16.1.c.2.a.b.17.1.b.18.1.a.b.c.19.1.a.1.b.c.20.2.c.21.1.a.b.c.2.a. 22.1.b.c.2.c. 23.1.b.2.a.35.2.b
natiuitatis Chriſti dignitas. 17.1.a.c.2.c.18.2.c.20.1.b. 21.1.b.c.22.1.a.b.c.23.1.c
natiuitatis Chriſti miracula.9.2.c.10.1.a.c.11.1.b.c.12.1.a.1.b. 14.2.a. 16.1.c.17.2.c. 18.2.a c.19.1.a, 22.1.a, 24.1.b.28.2.a
natiuitatis Chriſti neceſſitas. 21.1.c
natiuitatis Chriſti nomina. 10.1.a.12.1.a
natiuitas Chriſti nuptiis aſſimilatur. 7.2.a
Chriſti nati præconia. 23.1.a
Chriſti nati perſecutores & inimici.18.1.b
natiuitatis Chriſti myſticæ expoſitiones, 9.1.b.11.1.b.13.1.a.b.20.1.b.2.c.21.2.a.b 22.2.a
natiuitas Chriſti myſtica & ſpiritalis. 11.1.c.17.2.b.18.1.b.20.2.b.21.1.b.2.a.23.1.c
Chriſti fuga in Ægyptum.37.1.b.39.2.a
Chriſti infantia. 40.1.a.41.2.a
Chriſti infantia, Deitatis manifeſtatio. 34.2.b.36.2.a.37.1.a.b.39.2.b
cur Chriſtus circumcidi voluerit. 31.2.b.33.2.a.b
de Chriſti circumciſione. 31.2.a.c.33.1.c.35.1.b
de ſanguine Chriſti hac die fuſo. 31.2.c
de Chriſti Epiphania ſiue apparitione. 34.1.b.c. 39.1.b.c.2.a. Vide Epiphania.
Chriſti baptiſma. 34.1.c.36.1.c.2.b.37.2.c.38.2.c.40.2.b
Chriſti ieiunium. 57.2.a. 68.1.a. 71.1.c.72.1.a
ieiunij Chriſti rationes & cauſæ. 68.1.b.69.1.c
Chriſti tentatio.67.2.b.c.68.1.a.2.a.c.69.1.c.70.1.a.2.a.71.1.a.c.72.1.a
Chriſti transfiguratio. 79.& ſequentib.
transfigurationis Chriſti rationes. 79.1.c.2.a. myſtica intelligentia. 80.1.c
de paſſione Chriſti quamplurima. 118. & ſequentibus. cur præſignificata Apoſtolis. 55.2.b.56.2.b. eius figura & ſigna. 47.1.a. intelligentia Apoſtolis difficilis. 55.2.b
paſſionis Chriſti dolores & tormenta. 55.2.c
cur Chriſtus tot ſupplicia ſuſtinuerit. 3.1.c. 18.1.c. 56.1.a
de Chriſti ſepultura, vide multa. 128.& ſequentibus.

Digitized by Google

de tempore quo Chriſtus in ſepulchro requieuit. 74.2.c
de nomine Chriſtiani. 31.2.a.38.2.a
Chriſtiani dicuntur ſigniferi Chriſti. 255.2.b
Cibus animæ. 54.1.a.58.1.b.68.1.a
Cibus Chriſti. 57.2.a
Cibandæ animæ modus. 57.1.c
Ciborum delectus. 62.1.b
Cibus ſpiritualis multiplex. 225.2.a
impoſitionis Cinerum ceremonia. 58.2.b
Cineris effectus. 59.1.b
Cineris ſpiritualis cum materiali collatio. 59.1.b
Circumciſio. 31.1.b.2.a.b.c.32.2.b.33.2.a.b.c
Circumciſio ſpiritalis. 31.2.a.b.c.32.1.a.b.33.1.b.c.2.b.34.1.a
Circumciſionis carnalis & ſpiritalis collatio 34.1.a
Circumciſionis neceſſitas.31.2.a.32.1.b
Circumciſionis præceptum. 31.2.b
Clamoris cauſa multiplex. 77.1.a
Clamat ſanguis martyrum in cordibus Chriſtianorum & quid? 252.1.a
Clamandum ob quatuor. 77.1.b
Claues ſcientiæ & potentiæ. 249.2.c
quæ veræ ſunt cœlorum Claues. 251.1.b. claues cœli lingua Petri.253.2.b
Clementia Dei erga fœmineum genus. 259.2.c
Cogitationum impudicarum remedia. 5.2.b
Dei Cognitio. 34.2.b
Collectarum inſtitutio. 67.1.b
Colligatio malorum triplex. 61.1.a
modus diſſoluẽdi Colligationes.61.1.a
Colloquia praua vitanda. 54.2.a
Columnæ myſticæ. 4.2.b
Comminationes diuinę ad quid?75.2.c
Compaſſio erga afflictos. 47.2.b
Compaſſio erga ſeruos. 57.2.b
non cõpati quantum ſit malum. 82.1.c
Compunctionis cordis encomium. 73.2.b
Concionatoris forma & conditiones. 8.2.a.41.1.b
Concionatoris officium.84.1.a.100.1.a
Concionatoris corona. 23.2.b
Concionatores ſtellis aſſimilantur. 38.1.b. Medicis. 72.2.b
Conciones audiendæ.54.2.a.57.1.c.66.1.c.2.a
Concupiſcentiæ mala. 3.2.a
Cõcupiſcentia carnis & ſpiritus.62.1.c
Confeſſarij officium. 57.1.a.70.1.a
officium pœnitentis in Confeſſione. 57.1.a
in Confeſſione pudor. 59.1.c
de Confeſſione. 68.1.c.74.1.c.108.& ſequentibus.
Confeſſorum ſanctorum encomium. 318 & ſequentibus.
Congregatio multiplex. 48.2.c
in congregatione quomodo viuendum 250.2.c
Coniugati vt dignè ambulent vocatione,qua vocati ſunt,monentur.256.1.c
Coniugibus virtutes requiſitæ. 42.2.a
Conſcientiæ puræ laus. 250.2.b
de bona Conſcientia. 40.2.c.52.2.b
Conſcientiæ malæ figura. 52.2.b
Conſcientiæ bonæ ſymbolum. 40.2.c.52.2.b
Conſolatio peccatorum. 14.1.c
animi Conſtantia in aduerſis & proſperis. 5.2.b
Contemnere : omnia contempſit D. Paulus propter Chriſtum. 254.2.b
Contemplationis perfectio.35.2.c.plura de ea. 41.2.b.50.2.c
Contemplatio diuinorum myſteriorum. 13.1.c.41.2.a
Contradicere : de iis, qui Chriſto contradicunt. 30.1.a
cum Contumelioſis, contumelioſè nõ agendum. 67.1
Conuerſationis perfectio. 35.2.c
Conuerſio animarum diuinum opus. 5.2.c
Conuerſio animarum ſuauis. 36.1.b
Conuerſionis peccatorum figuræ. 40.2.c.46.2.a
Conuerſionum ſiue mutationum varia genera. 43.2.c

Digitized by Google

Conuerſionis modus. 58.2.c
Conuerſionis impedimenta. 59.1.c
in Conuerſione quid conſiderandum. 59.2.a
Conuerſio peccatorum, natiuitas eorum. 67.2.b
Conuiuium ſpirituale proponitur. 249.2.a
de Cooperatione noſtra. 39.1.c.2.c. 44.1.a.70.1.c.81.2.c
Corona Martyrum. 24.1.c.2.a
Coronæ Sanctorum. 25.2.b.c
Coronæ malorum. 25.2.c
Corona gloriæ. 69.1.a
Coronæ ſancti Pauli quot, & quæ diſtinctio Aureolæ à corona aurea. 255.2.c

Corpus.

Corporis humani reformatio. 4.2.c
Corporis hominis deformatio. 5.1.a
Corripere: Deus quos amat corripit. 46.2.c
de opere creationis. 13.2.c
Creationis hominis figura. 49.1.a
Creatio hominis. 61.2.c
hominum Creatoris & Saluatoris variæ differentiæ. 38.2 b
Creaturæ: Impiorum inimicæ. 3.4
Creaturis vt vtendum. 21.2.c.60.1.b
Creaturæ Creatori non præferendæ. 28.2.c
Creaturæ Creatorem nuntiant. 60.1.b.c
Crudelitas: de ea. 82.1.c
in Cruce perſeuerandum. 3.1.a
Crucis myſterium. 240.1.2.281.& ſequentibus.
Crucis virtus. 40.2.c
Crucis ſigna. 281.2.a.b.c
Crucis ſignum extollitur. 20.1.b
Crucis apparitio in die iudicij. 73.1.c
Crux, gladio aſſimilatur. 31.1.a
Crucis martyrium. 304.2.a.b
Crucis victoria. 40.2.c

D

Dare: Chriſtus nobis diuerſimodè datus. 19.1.c
Dauid regis elogium. 66.2.b.67.1.a
Debere: quantùm creatura Deo creatori ac redemptori debeat. 20.2.c. 90.2.a
Decimæ ſoluendæ. 72.2.a.74.1.c
Delictum à peccato diſtinguitur. 259.1.c
Deliciarum ſpiritalium varia genera. 27.1.b
Deliciarum mala. 81.1.c.84.1.b
Deſertum locus tutiſſimus. 68.2.c
Deſertum dicitur vita præſens. 69.2.b
Deſperare: non debent peccatores & pauperes deſperare. 250.1.a
ad Deuotionem ſiue pietatem nullum obſtaculum, peccato excepto. 44.1.a
Deuotio & affectus erga B. Virginem commēdantur & ſuadentur. 256.1.b
Dei miſericordia & dignatio. 11.2.a. 13.2.a.14.1.c.17.1.c.21.1.2.a.29.2.c.31.2.c.51.2.a.60.2.a.75.2.b
Deus boni auctor, non mali. 49.1.a
Dei dilectio erga homines. 17.1.b
Dei longanimitas. 75.2.b
Dei cum hominibus accommodatio. 19.2.a 36.1.b
Dei clementia erga peccatores. 75.2.b
ex Deo eſſe, quid ſit? 50.2.a
Diabolus: de eo. 69.2.a
Diaboli malitia. 32.1.c.49.1.a.67.1.b. 69.2.a
Diaboli tentationes. 62.1.a.68.2.b. 71.2.a
Diaboli conatus. 69.1.c.70.1.b.72.1.a
Diaboli inſidiæ. 39.2.c.62.1.b.68.1.a.69.1.c
Diaboli aſtutia. 61.2.c.67.1.b.2.c.69.1.c.71.1.a.b
Diaboli odium quo homines proſequitur. 49.1.b
Diaboli martyrium. 67.1.b
Diaboli volucribus aſſimilantur. 55.1.a
Diaboli ſtultitia. 72.1.b
Diaboli cibus. 55.1.b
Diaboli & peccatorum eiectiones. 89.1.b.c
Diabolus mali auctor & nequitiæ origo. 69.1.b

Digitized by Google

Diabolus contemnendus. 69.2.a
Diabolus cur non è medio ſublatus. 69.2.a
tres artes Diaboli, quibus homines decipiuntur. 264.2.a
homo triplici modo à Diabolo vexatur. 259.1.c
Dignitatis Eccleſiaſticæ: In ambientes Eccleſiaſticos gradus & dignitates inuehitur. 255.2.b
Dilectionis perfectæ commendatio. 250.1.c. eius probatio. *ibidem.*
in ſanctorum Dilectione quid proprium & familiare ſit. 254.2.c
Dilectionis cum igne collatio. 257.2.a
Diluuium vitiorum. 79.2.c
Diuitiæ veræ perquirendæ. 27.2.b
Diuitiæ falſæ contemnendæ. 27.1.b. 53.2.c.70.1.c
Diuitiæ ſpinæ dicuntur. 53.2.c.54.2.c
de Diuitibus quamplurima. 82.1.c. 84.1.c
Doctor: Deus doctor hominum. 4.1.c.23.1.b
Chriſtus Doctor. 41.2.a. 204.2.a.b
Dolere: ob ſola vitia dolendum. 255.1.b
D. Dominicus propter ſeptem ſoli aſſimilatur. 261.2.c
Domus Chriſti ſpiritales. 4.2.b.39.1.a. 200.2.b. qualiter præparanda. 8.1.a
Domus ſpiritalis conſtructio. 328.2.b
Domus ſpiritalis deſcriptio. 52.2.c. 76.1.c
Dux noſter Chriſtus. 25.2.a. 35.2.a. 41.2.a

E

EBrietatis mala. 58.1.c. 60.2.b. 66.1.b
Ebrietatis condemnatio. 84.1.a
Eccleſiæ renouatio multiplex. 6.1.b
Eccleſiæ natiuitas. 38.1.c
Eccleſiæ excellentia. 146.2.b
Eccleſiæ fœcunditas. 19.1.b.28.2.c
Eccleſiæ humilitas. 76.2.b
Eccleſiæ parietes & ſtructura. 35.1.a. 37.1.b
Eccleſiæ figura. 63.1.c.76.2.b
Eccleſiæ dotes. 19.1.b.44.2.b.c
Eccleſiæ materialis cum ſpiritali comparatio. 44.2.b
Eccleſiæ theſauri & diuitiæ. 19.1.b
Eccleſiæ periclitantis cauſæ & rationes. 47.1.c.77.2.a
Eccleſia perſecutionib. afflicta. 28.1.a. 39.2.c.47.1.b.c.2.b.c.77.2.a
pro Eccleſiæ pace quid agendum? 37.2.a.47.1.c
Eccleſia Synagogam præcellit. 257.2.a
mater Eccleſia habet filios ex circumciſione & præputio quos nutrit lacte doctrinæ. 252.2.a
Eccleſiæ pulchritudo per quid ſignificatur. 252.2.b
nauis Eccleſia & cur. 253.1.a
nullo crudelitatis genere deſtrui poteſt. 253.1.c. ædificata ſupra fidem & confeſſionem Sancti Petri. 253.1.c
S. Petrus qualiter nunc Eccleſiam paſcit. 253.2.a. eius victoriæ. 255.1.a
Egreſſus Chriſti multiplex. 53.1.c
Eleemoſyna pauperibus largienda. 4.1.b. 7.2.b. 8.2.b.16.2.b. 61.1.a. 62.1.b.67.1.a.74.1.c.83.2.a.84.2.c
Eleemoſyna quo fine facienda. 66.1.a
Eleemoſynæ ad ſalutem neceſſitas. 8.1.c. 62.1.b
Eleemoſynæ & ieiunij collatio. 59.2.b. 61.2.b c.64.1.a.66.1.b.68.1.c
Eleemoſyna commendatur. 17.2.a.59.2.b.62.1.b.67.1.a
Eleemoſynarum varia genera. 64.2.a. 65.2.b
ad Eleemoſynam exhortatio. 43.1.b. 59.2.c.60.1.b.64.1.a. 67.1.a.2.a.68.1.c.73.1.b.83.2.a.178.2.c
Eleemoſyna quomodo largienda. 64.2.c
Eleemoſyna ſpiritalis. 61.1.c. 64.1.a. 65.2.b
Eleemoſynæ vtilitates. 62.1.a.65.2.b. c.66.1.b.67.1.a.c.83.1.a
Eleemoſyna oleo aſſimilatur. 62.2.a
Eleemoſynarum conditiones. 66.2.b.c

Digitized by Google

Eleemoſynæ merces. 64.1.a
Eleuatio ſpiritalis. 79.2.b
Eliæ zelus. 251.2.a. eius geſta præclara. 251.2.b
Emendatio vitæ. 73.2.c
Epiphaniæ vtilitas. 39.2.b
Epiphaniæ myſtica expoſitio. 38.1.c. 39. 1.a.b.2.b. 40.2.c
de nomine Epiphaniæ. 36.1.b. 37.1.a
Epiphaniæ dignitas. 40.2.b. qualiter celebranda. 34. 1. b. 39. 2. a. huius celebritatis ratio. 35.2. a. 39.2. a.b. 40.1.a
Epiphaniæ myſteria. 40.2.b
Epiſtolæ Dei ad homines. 60.1.b
Error quomodo à veritate diſcernitur. 255.1.b
Euangelium reuerenter legendum. 66. 1.c
Euangelij veritas & Chriſtianæ religionis argumentis efficaciſſimis cōprobatur. 255.2.a
Euangelium bello aſſimilatur. *ibidem.*
de Euangeliſtis, plura. 312.2.b.c
Euchariſtia: Præparatio ad eam. 7.1.c. 16.1.a. 102.1.b
Chriſti in Euchariſtia realitas probatur. 62.1.c
Euchariſtia dignè percipienda. 72.2.b. 73.1.b. 74.1.c
de Euchariſtia quamplurima. 110. & ſequentibus. 179. & ſequentibus. 181. & ſequentibus.
Excæcatio D. Pauli & illi & mundo vtilis, & cur. 255.1.a
Excuſatio peccatorum reprobatur. 18. 1.b
Exemplum: De malis exemplis quibus alios ad peccādum impellimus. 2.1.b
Exemplorum efficacia. 75.1.c
Exercitij ſpiritualis ſumma. 251.1.a
Expectatio: Iuſtorum. 3.1.a

F

Facies animæ quomodo lauanda. 58.2.b.c. 62.2.a.b. 63.1.a
Facies myſticè quid? 58.2.c
Faciei exterminatio. 62.2.a
Faciei cultus. 62.2.a
Felicitas D. Petri & vera felicitas in quo conſiſtit. 252.2.c
Fama bona. 40.2.c
Fama propria non negligenda. 252.2.c
de Fame ſpiritali hominis. 95. 2. a. 244.2.a
Febris ſpiritalis cum corporali collatio. 91.2.c. 92.1.a
Febris animæ varia. 102.2.a.b
Fermentum myſticè explicatur. 49.2. c. 50.1.a.b
in Feſtiuitatibus ſanctorum quæ conſiderare debemus. 250.2.b
Feſtum S. Petri ad vincula cur celebretur. 261.2.b
ad quid Feſta Sanctorum, cùm humanis laudibus non indigeant? docetur. 25.1.a
Feſtorum obſeruatio. 79.1.a. 84.1.b
Feſta iuſtorum. 101.1.c
Feſta Sathanæ & peccatorum. 84.1.a.b
Fideles manducant cum Chriſto. 158. 2.a
Fideles ſunt irretimenta Chriſti. 263. 2.a

Fides.

Fides grano ſinapi comparatur. 264.1.b
Fides quomodo & quid agit inanima. 264.2.a
in tribus maximè Fides Sancti Pauli enituit. 255.1.b
Fidei veræ encomium. 21.2.a. 51.2.b. 56. 1.c. 63.1.b
Fidei cum charitate comparatio. 61.2.a
Fidei difficultas. 21.2.a
Fides noſtra euigilanda. 46.2.b.c
Fides Chriſtiana confirmatur. 22.1.a
Fidei typus & ſymbola. 37.1.a. 38.2.b. 46.2.a b
Fides Gentium. 46.1.c
ad Fidem exhortatio. 63.2.a
Fiducia in Deum & Chriſtum habendā. 31.2.c. 55.1.a. 67.2.c. 75.1.c
Fiducia propria cauenda. 70.1.c
Filiorum Dei excellentia. 12.2.b. 26. 2.a

Filij Dei cum patre æqualitas. 2[illegible].c. 44.1.b.81.2.b
Filiorum erga parentes obſequium.41. 1.b
Filiationis diuinæ & adoptiuæ dignitas 21.2.b.26.2.a
de Dei Flagellis. 47.2.b. eorum cauſa. 70.1.c
Fletus multiplex. 68.1.c
Fontes Saluatoris. 13.2.b
Fornicatio peccatum mortale eſt.7.1.a
Fraternitatis Chriſti dignitas. 26.2.a
Fructus ſpiritales. 53.2.c
Fructuum ſpiritalium inæqualitas. 53. 2.c.54.1.b.2.b
Fructus optimi qualitates. 54.1.b
Fur condemnatur. 82.2.a

G

Gaudium perfectum in quo conſiſtit. 257.2.b
verum Gaudium non eſt in hoc ſæculo 264.1.a
Gaudium ſpiritale. 21.1.b.2.c
Gemitus delinquentium ſunt Chriſti alimenta. 258.1.b
Geneſis hominis duplex. 35.1.b
Gentilium vocatio. 16.2.a. 63.2.a.c
Gentilium adoptio. 63.1.c
de Gladijs myſticis. 30.1.c
Gloria propria & vana fugienda. 14.1. b.23.2.b. eius mala. 70.1.a
Gloriæ inanis contemptus. 46.1.c
Gloria Dei quærenda. 23.2.b
Gloria æterna. 79.2.b.291.& ſequentibus.
Gloria beatorum in quibus conſiſtit. 27.1.b
Gloriæ æternæ cum Sole collatio. 80. 2.a
Gloria æterna horreo aſſimilatur. 49. 2.a
Gloriam iuſti poſt dies ſex conſequentur. 262.1.b
Glorificationis opus & eius excellentia. 14.1.a
Glorificationis animarum & corporũ

dotes, ſiue proprietates. 80.1.c
Gratia diuina fons publicus. 258.2.b
Gratiæ diuinæ largitas. 2.1.b
Gratiæ inæqualitas. 56.1.c
Gratiæ plenitudo. 19.2.a
Gratia in vacuum non recipienda. 60. 2.b
de Gratia. 32.2.a.93.1.a
Gratiæ incrementa. 283.1.c
Gratiæ apparitiones. 32.2.b.c.33.1.a
de Gratiarum actione facienda. 40.2.c
Gulæ peccatum condemnatur. 54.1.a. 60.1.c 66.1.b.82.1.b
Gulæ mala,58.1.c.[illegible].a.c.2.b.66.1.b. 70.1.c.106.2.b

H

Habitat Chriſtus in nobis. 22.1.a 67.1.c
ſigna habitationis Chriſti in nobis. 34. 2.b. 40.1.b
Habitationis Chriſti ornamenta. 67.1.c
Hæretici vitandi. 2.1.c
Hæreticorum malitia. 39.2.b.71.1.b
pro conuerſione Hæreticorum quid faciendum. 39.2.b
Hermon exultat in nomine Dei. Vide Thabor.
Herodis crudelitas. 27.2.a. c.28.1.c. 29.1.a
Herodis perturbatio. 35.1.a.36.1.c. 37.1.a
Herodis impietas. 37.1.a
Herodis inſania. 39.1.b
Herodes quid allegoricè. 261 1.c
Hieruſalem varia ſignificatio. 6.1.a
Homo malus ſuiipſius inimicus. 4.1.a. 27.2.a.29.2.b
Hominis dignitas. 21.1.a
Hominis paupertas. 43.1.b
Hominis miſeria. 5.1.a.53.1.a
Hominis languores. 5.2.c
Homo interior. 57.1.c
miſeriarum Hominis remedia. 5.1.a
Homo exterior. 57.1.c
Hominis vilitas. 21.1.a
Hominis fragilitas. 62.1.a.66.1.b

Digitized by Google

Hominis creatio. 22.2.a
Hominis deformitas. 22.2.a
Hominis reformatio. 22.2.a. 26.2.c. 51.2.b. eius innocentiæ ſtatus. 26. 2. c
Hominis ſtatus in peccato. 26.2.c.60. 1.c.88.1.b
inter Homines & Angelos modica differentia. 254.a
Honor Deo exhibendus. 105.2.a
Honor qui ſanctis defertur domino exhibetur. 253.2.a
de Hoſpitalitate. 85.1.a. 143.2.c.144. 1.2.& ſequentib.
Hoſpitalitatis leges. 289.2.b
Humilitas vera, quæ ſit? 6.2.a
Humilitatis ſublimitas. 43.1.a
Humilitatis laus. 6.2.a.7.1.b.8.2.b.45. 2.c.63.1.b. 88.2.b
Humilitatis virtutes. 38.2.a
Humilitatis acquiſitio & exercitium. 40.1.a
Humilitatis commendatio. 10.1.b.12. 1.c.13.2 a.14.1.c.18.2.b
Humilitas ſuperiorum. 33.1.a
Humilitas animæ pænitentis. 192.1
Humilitatis prærogatiuæ. 19.2.b
ad Humilitatem exhortatio. 39.1.c.41. 1.a.43.1.b.81.2 c
B. Virginis Mariæ Humilitas. 256.1.a
Hydriæ myſticæ. 43.1.c.2.a.b. 44.1.b. 45.2.a
Hypocriſis mala. 59.2.c. Hydropiſi aſſimilatur. 59.2.c. eius remedia. 62.2.a. plura de ea. 62.2.a. 63.1.a. 66.1.a
Hypocriſis condemnatur. 80.2.c
Hypocritæ, qui? 64.1.b
Hypocritarum miſeria. 59.2.c
Hyſſopi proprietates. 275.1.b.c

I.

Iacobi mors. 260.2.a
Iacobus quo pacto biberit calicem. *ibidem.*
Iacobi cum Moyſe collatio. 260.2.a
Iacobi dilectio erga Chriſtum. 260.2.b
Iacobi ſepulchrum. *ibidem.*
laus Iacobi. 263.1.c
Iacobi nomen explicatur. *ibidem.*
Ianuarius: de calendis eius. 31.1.b.c.32. 1.c.33.1.c.2.c
Idololatria à Chriſtianis euertenda. 31. 1.b.c. 32.1.c
Idololatriæ vanitas. 32.1.c
Idololatria ſpiritalis. *ibidem.*
de idololatris. 63.1.c
de Ieiunio. 57.1.a.58.1.b.c.59.1.a.60. 1.a.b. 64.1.a.72.1.a
Ieiunij neceſſitas. 60.1.c.2.c. 62.1.b. 63.1.a. 66.1.b. 71.1.c
Ieiunium quadrageſimale. 68.1.c
Ieiunium multiplex. 57.2.b.58.2.a.59. 1.a. 60.2.c. 61.2.b. 62.1.a.b.c.2.a. 68.1.c
Ieiunium ſpiritale. 61.2.b. 62.1.a.c.2. b.c.71.1.b. 72.1.a
Ieiunium Chriſtianorum. 57.2.c. 60. 1.c. 61.2.b. 62.1.2
Ieiunij inſtitutio. 61.2.b.c. 62.1.b. 63.1.a. 70.1.b
Ieiunij ſanctificatio. 70.2.a.71.2.c
Ieiunij vtilitates. 57.1.c. 58.2.a.59.1. a. 60.1.a.c.2.a.b.c. 61.2.b. 61.1.a. b. 63.1.a. 64.1.a. 66.1.b. 68.1.c
Ieiunium malum. 62.2.c
Ieiunium verum. 71.2.a.c. 72.1.b
Ieiunij encomium. 58.1.c.2.a.c.60.1. a.c.2.a.b.c. 61.2.c. 65.2.c. 68.1.c. 69.1.c. 2.a.c
Ieiunij obſeruatio. 74.1.c
quomodo ſit Ieiunandum. 59.1.b.61. 1.a. 62.1.c. 2.a.b.c. 68.1.2.c. 71.1.c
Ieiunij perfectio. 59.2.b
Ieiunij efficacia. 61.2.b.c. 62.1.a
Ieiunij ſacramentum. 70.2.a
de Ieſu nomine. 31.2.b.c. 31.2.a. 33.1.c
nominis Ieſu vtilitates. 32.1.b. 33.1.b
nominis Ieſu excellentiæ. 33.1.b.2.c
nominis Ieſu myſteria. 33.2.a
nominis Ieſu virtus. 33.2.b.79.1.a
Ignis duplex. 263.2.c
Ignis genus multiplex. 264.2.b

Ignorantiæ mala. 5.2.a
Sancti viri in Ignorantiæ errorem prolapſi ſunt, & quare. 260.2.c
Illuminatio ſpiritalis animæ. 38.1.c
Illuminatio Diſcipulorum Chriſti. 44.1.a
Imago & ſimilitudo Dei in homine. 13.2.c. 14.1.a. 26.2.c. 173.2.b
Imitatio Chriſti. 30.1.a. 58.2.b
Impatientia hominum in afflictionibus. 70.2.a
Impatientia condemnatur. 78.2.a.b
Impudentia aliquando reperitur pia. 257.1.b. 258.1.b
de Impudicitia, quamplurima. 101. & ſequentibus.
Incarnationis miraculum. 262.2.a
de Incarnatione Verbi. 7.2.b. 10.2.b. 14.1.a. 17.1.a. 18. 2.c. 21.1.c. 2.b. c. 23.1.b.c. 39.1.b. 63.2.c
Incarnationis neceſſitas. 21.1.c
Incarnationis myſterium ineffabile. 21.2.c
deſideria patrum antiquorum Incarnationem inclamantium. 14.2.b
encomium myſterij Incarnationis. 4.1.c
cur ſolus Filius Incarnatus? 3.1.c
Incarnationis veritas aduerſus Iudæos & hæreticos probatur. 22.1.a
Incarnationis & creationis collatio. 10.2.c. 11.2.a
Inferni locus. 2.1.c
cruciatus damnatorum in Inferno varij. 2.1.b. 44.1.c. 49.1.c. 72.2.a. c. 73.1.a.2.c
de æternitate ſuppliciorum in Inferno. 2.2.a. 73.1.a.2.c
Infideles comparantur Iudæ traditori. 159.2.b
Ingratitudo condemnatur. 19.1.a. 83.2.a
Inimicorum hominis multitudo. 91.2.b
Inimicorum hominis profligatio. 13.2.b. 64.1.c
Inimicorum licita interfectio. 64.2.a
Inimicus hominis diabolus. 48.2.a.b
Inimici odium quando licitum. 64.2.a
Inimicorum dilectio, non conſilium tantùm: ſed præceptum. 65.1.a
Inimicorum dilectio. 23.2.a.b.c. 24. 25. 50.2.a. 64.1.c. 2.b.c. 65.1.b.c. 2.b. 66.2.a
Inimicorum dilectio non impoſſibilis. 64.2.a.c. 65.1.a.2.a. 66.2.a
Inimici Chriſti perſequendi. 23.2.b. 64.1.c
Inimici quomodo diligendi. 64.1.a.2.b. 65.1.c. 2.a
in eos qui Inimicis non parcunt agitur. 23.2.c. 64.1.c. 2.b. 65.1.a.b. 66.1.a
Inimicus vt vincendus. 66.2.a. 82.1.a
Iniquitas fluuio Ægypti aſſimilatur. 14.2.b
Iniuriarum condonatio laudibus effertur. 64.1.c. 66.2.c. 67.1.c. 71.2.c. 83.1.a
Iniurias non condonare quale ſit crimen. 64.1.c
SS. Innocentium martyrium deſcribitur. 19.1.a. 27.1.c.2.a.c. 28.1.a. 29.1.a. 39.1.c. 2.a
Innocentes, veri Dei Martyres. 28.1.c. 29.1.b
Ipſorum preconium. 27.2.a.b.c. 28.2.a. cur Chriſtus necem eorum permiſerit. 28.1.c
Ipſorum gloria & beatitudo. 27.2.a.b.c. 28.2.a.b. 37.1.b. floribus aſſimilantur. 27.2.a. animæ ipſorum ſub ara Dei, & cur? 27.2.b
Martyrij SS. Innocentium myſtica expoſitio. 28.1.a
Inobedientia condemnatur. 48.1.a. 69.2.c
Inobedientiæ mala. 69.2.c
Inſpiratio diuina. 35.1.a. 68.2.c
Intemperantiæ vituperium. 68.1.c
Intentio actionum menſura. 66.1.a
Inuenire: de modo inueniendi Chriſtum. 15.1.b. 37.1.a. 38.1.b. 41.2.c. 42.1.c
Inuerecundia honeſta quæ. 258.2.b
Inuidia condemnatur. 51.2.a. 56.2.a. 105.1.a

Digitized by Google

Inuidiæ mala. pag. 87.col.2.b
Inuidi natura. pag. 78.2.b
Inuocatio Sanctorum. pag. 26. col. 2.a
tripliciter nomen Domini Inuocare poſſumus. 261.2.b

Inuolutus.

Chriſtus variè Inuolutus. pag. 15. col. 1. c
S.Ioannes Baptiſta, cur dictus Angelus. p.5. c. 2.c
Eius laudes. pag. 6. col. 1.b. c.2. a. pag. 8. col. 1.c. 2. a
Chriſti & Ioannis collatio. pag. 8. col. 1. c. 9. 2.b
Eius zelus. pag.8. 1. c
Myſterium temporis natiuitatis ipſius. pag. 9. 2.b
Lucernæ aſſimilatur. pag. 10. col. 1.a
Sanctus Ioannes Baptiſta, vox. p.249. col. 1. a
Ipſius nominis ſignificatio. pag. 249. 1. b
Eius encomium. p.249. 1.a
Eius virtutes. *ibidem.*
S.Ioannis Euangeliſtæ doctrina commendatur. pag. 16. col. 1. b. pag. 26. col. 1. a. c. col. 2. a. b. pag. 27. c. 1. a
Eius puritas. pag. 26. col. 1. c. col. 2.a.c
Eius obedientia. pag.27.1.a
Eius priuilegia. pag. 26. col. 1. a. 2. a
Eius charitas, cæteræque virtutes ac merita. pag. 26. col. 2. a. b. pag. 27. c. 1. a
Eius mors glorioſa. pag.26.1.a.2.b. pag.27. 1. a
Eius imitatio. p. 26. 2. b
Eius encomium. pag.26. col.1. b. c. col. 2. a. b
Eius exilium. 26. 1. b
S.Ioannes Euangeliſta doctor fidelium. p.26.1. c. 2.a.b
Aquilæ comparatur. pag. 26. col. 1. c. 27. 1. a
SS. Ioannis & Petri collatio. pag.26. col.2.a
Moyſi aſſimilatur. 26.2.b
Ioannis mors. 260.2.a
Ioannes quomodo biberit calicem? *ibidem.*
Ioannis laudes. 263.1.c
Ioannis nomen explicatur. pag.263. col.1.c

Ionas.

Ionæ prædicatio & hiſtoria deſcribitur. 60. 1. c.2.a
Ionas Chriſti figura. 74. 2. c. 75. 1. a. b
Ionas cum Niniuitis confertur. 76. 1. b
Ionas medico aſſimilatur. pag. 76. col. 1. c
S. Ioſephi Virginis ſponſi laudes & merita. pag. 15. col. 2.b. 30.2.a. 216. 2.a
Ioſeph Chriſti pater dictus. pag. 29. col. 2.a
de apparitionibus Ioſeph factis. p.29. col. 1.a
Iracundia compeſcenda. pag.46.2.b. 184.2.c
Iræ depoſitio. 48.2.b
Ira, ſiue impatientia multiplex. pag.54. col.2.c
contra Iram remedia. 54.2.c

Irrigare.

ſemen ſpiritale vt irrigandum. pag.55. col. 1.a
Iudæorum cæcitas. pag. 6. col.2.a.c. 34.2.b. c. 39.1.c. 40.1.b.c. 2.a. 63.2.c
Iudæorum ſtultitia. 35.1.a
Iudæis beneficia collata. 55.2.a
Iudæorum deficientia. 9.2.b
Iudæorum incredulitas. 44. 1. 2. 46. 1. c
Iudæorum reprobatio. pag. 16. col.2.a. pag. 34. col. 2.a. pag.63. col. 1. c. 2. a. 76. 2.b.c. 77. 1.c
Iudæorum ingratitudo. 44. 1. a. 55. 2. a

Digitized by Google

Iudæorum duritia. pag.37.col.2.b. pag.39.col.1.c. pag.40. col.1.c. p.55.2.a
Iudæorum perfidia. pag.40. col.1.b. 77.2.b
Iudæorum & Gentilium ob Chriſtum natum certamen. 40.2.a
Iudæorum inuidia. 55.2.a
Iudæorum inueterata in Chriſtũ malitia. 74.2.c
Iudæi per allegoriam dæmones ſignificant. 261.1.c
Iudæ malignitas. 55.2.c
Iudicium multiplex. 45.2.b
Iudicium temerarium condemnatur. pag.50.col.1.a. 51.2.c. 72.2.a. 96.2.b
Iudicium particulare hominis poſt mortem. 2.2.c. 84.2.b
Iudicij cuiuſlibet peccatoris deſcriptio. 189.1.a
Aduentus Domini per Iudicium myſteria. pag.1. col.1.a. pag.2. 96.2.a.b
de Iudicio frequenter prædicandum. 72.2.b
ſigna varia Iudicium vltimum præcurrentia. 1.2. 2.1.c. 3.1.b. 73.1.c
Iudicij tempus. p.1. 1.a
Iudicij vltimi deſcriptio. pag.72. col.2.a.b.c. pag.73.1.c. 79.1.c. 84.2.c
Iudicij tempus præueniendum. pag.2. col.1.a. 73.2.a. 74.1.b
malorum variæ afflictiones in Iudicio. pag.3.2.b.c
Iudicij locus. 2.1.a
Iudicium vltimum infallibile & certiſſimum. pag.2. col.1.c. 2.b. 74.1.b
Iudicij frequens recordatio. 72.2.c. 73.1.a
Iudicium vltimum terroribus & ſeueritate plenum. pag.2.col.1.b.c. col.2.a.b. pag.72.2.a.c. p.73.2.a. 84.2.c
de ratione reddenda in Iudicio. pag.2. col.1.b
Iudicij vltimi proximitas. pag.2.2.c. 3.1.a
De eo multa & præclara. p.2.2.b. 3.1.b. 48.2.a
damnatorum ſententia in Iudicio. pag. 73. col.1.a
Prædeſtinatorum ſententia in Iudicio. p.73.c.1.b
Iugum homini impoſitum. pag.53. col.1.a
Iuramentum: de falſis & vanis iuramentis. 276.1.b
in Iuſtificationes omnis operationis cœleſtis ſupereminentia apparet. 253.1.b
ordo Iuſtificationis animæ peccatricis. 261.2.b
Iuſtitia multiplex. pag.45.2.b
Vera, quæ. pag.50. col.2.a. pag.66. 1.a
Falſa, quæ? pag.66.1.a
Iuſtitia vineæ aſſimilatur. pag.53. col.2.a
Iuſtitia quomodo facienda. pag.66. col.1.a
pati pro Iuſtitia non eſt timendum. 263.1.b
Iuſtorum bonitas. pag.49.1.c
Iuſtorum gloria. *ibidem*.

L

LAbor ſuadetur. pag.14.col.1.b. 51.2.a. 67.1.b
Laborantium remuneratio. pag.53. col.2.a
Laborantium laus. pag.81.col.2.c
Lac. vide vbera.

Lachryma.

Lachrymæ pro peccatis fundendæ. pag.50. col.1.c. pag.53. col.1.c. pag.75. 2.b
Lachrymarum vtilitates. pag.69.2.b. 73.2.b
Lachrymarum dulcedo. pag.73.2.b

Digitized by Google

Lachrymæ peccatorum ſunt potus Chriſti. 258.1.b
Lachrymis peccatorum cœli irrigantur. 258.1.b
Lachrymarum vis. *ibidem.*
Lætitia vana,periculoſa. 32.1.c
Lætitia ſpiritalis ſuadetur. 40.2.b. 153.1.2
Lætari : non eſt lætandum niſi cauſſa virtutis. 255.1.b
Lapis angularis,Chriſtus. 34.2.c.37. 1.b
Laudare alium,non ſeipſum. 6.2.a
de variis Laudibus Diuinis. 40.2 c
Laudes bonorum. 51.2.a
Laudes propriæ fugiendæ. 255.1.c
S.Laurentius grano ſinapis aſſimilatur. 49.2.b. 264. 1.b
Laurentius mundum illuminat.263.2.c
Laurentij Martyrium. *ibidem.*
Laurentius digno honore proſequendus. 264.1.b
Laurentij corpus beatum. 264. 1.c
Laurentius Chriſti diſcipulus. 264 2.a
Laurentius virtutibus theologalibus mirabiliter præditus. 264.2.b
Laurentij cum auro collatio. *ibidem.*
Lazari mortis & reſurrectionis myſtica & litteralis interpretatio. 259. 2.c
Lectio ſpiritalis & diuina commendatur. 54.2.a.57.1.c
Lectum deferre, quid myſtiçè. 78.2.b
Lectus multiplex. 199.2.c
Leproſi curatio. 45.2.c.46.1.b.2.a
Leproſus peccatorem deſignat,& lepra peccatum. 46.1.a.c.2.a.56.1.c
de Leproſo mundando. 46.1.b
Lepræ morbus eiúſque affectiones. 46.1.c
Legi ſubditus princeps. 32. 2. c. 33. 1. a
Legis complementum,Chriſtus. 33.2.a
Leges quatuor. 3.2.a
Lex ſpiritalis impleta. 62.1.c
Liberalitas erga egenos. 57.2.b
Libertas Chriſtianorum. 21.2.c
Libertas ſpiritus. 62.1.b
Libertas vera. 26.2.c
Ligandi modus. 6.1.b
Linguæ ſupplicia. 82 2.b. 83.1.b.2.a
Lis: Deſcriptio ,litis & controuerſiæ ſpiritalis hominis cum Deo.31.2 a b. 65.1.c
Litigandi coram Chriſto modus. 65.1. c. 73.1.c
Lucrum turpe condemnatur. 74.2.a. 80.2.c
de Ludis dæmonum. 32.1.c
Luna ſanctus Paulus dicitur, & cur, & quando in ſanguinem conuerſa. 254.1.b
Lux hominum Chriſtus. 23.1.b.38.1.b. 55.1.c
Lux multiplex. 306.1.c
Lux ſpiritalis commendatur. 56.2.b
de Luxuria. 2.2.c. 7.1.a
Luxuriæ mala. 5.2.a
Luxurioſi in vltimo iudicio miſeria. 2.2. c
Luxus vitiorum patens. 81.1.c

M

Magdalena retro ſtetit quare. 258. 1. b
Magdalenæ ſanctitas. 258.1.c
Magdalena vitiis plena. 258.2.c
Magdalenæ ingreſſus apud Phariſæum 259.1.a
Magdalena meretricum medica. 259. 1.a
Magdalena à 7. dæmoniis vexata. 259. 1. c
Magdalenæ peccatum & ſatisfactio peccati. *ibidem.*
Magdalenę pœnitentis virtutes.259.2.a
Magdalenæ amor erga Chriſtum. 259. 2.a.c
Magdalenæ vita. 259 2.b
Magdalenæ cur dixerit Chriſtus noli me tangere. 259. 2.c
Magdalenæ perſeuerantia. 260.1.a
Magdalenæ fides cognoſcitur. 257.1 b
Beatæ Magdalenæ conuerſionem peccatores imitare debent. 257.1.c.

258.1.c. 259. 2.b. 260. 1.b
per Magdalenam peccatricem quid intelligitur. 257. 2.a. 258.2.a. 259. 2. b
Beatæ Magdalenæ erga Chriſtum dilectio. 257.2.c. 258.1.a. 260.1.a
Magorum adoratio. 34. 1. c. 36. 2.b. 39.2.a
Magorum fides. 35.1. a. 37.1.a
Magi quomodo imitandi. 34.1.c.35.2. c. 36.2.a.c. 37.1.a.c.2.c. 38.1.a. 39. 1.b. c
Magorum munera. 39.1.a.b
Magorum ſapientia multiplex. 41.1.a
Mali auctor dæmon. 49.1.a
Mala cur Deus permittat. 49.1.b
Malorum tolerantia. *ibidem.*
Manè triplex. 19.2.c
Manus dextera, quid myſticè? 64. 1.b. 2.b. 66.2.c
Manus ſiniſtræ, myſtica interpretatio. 64.1.b. 2.b. 66.1.a.2.c
Manuum dexteræ & ſiniſtræ pugna. 66.1.a.2.c
De ſancta Margareta. 256.2.b
Margarita ſpiritalis. 257.1. a

S. Maria Virgo.

Mariæ Deiparæ virginitas. 7.2. b.10. 2.b.c. 11.1.a.c. 2.b. 12.1.b. 13.2.a. 15.2.b. 17.1.a.c. 18.1.a. 22.1.b
Mariæ maternitas. 18.1.a
Mariæ oblationes. 36.2.c
Mater & Virgo. 12.1. a. 2.b. 17. 1. a. 22.1.a. variis rebus aſſimilatur. 19. 1.c. velleri aſſimilatur. 9.2. c. fonti. 10.1.a. ſtellæ. 36.2.b. cur deſponſata. 18.1.a
Maria virgo Prophetiſſa. 15.2.b
Maria Eccleſiæ figura. 10.2.c. 11. 1.b. 2 a. 20.1.c. 29.2.b
Mariæ virginis laudes. 17.1.a. c. 229. & ſequentibus. 277. & ſequentibus. 307. & ſequentibus.
Mariæ & Euæ collatio. 11.1.c. 2.b.17. 1.b.
eius Martyrium. 29.2.b. 31.1.a. 41.2.c. eius præſidium. 11.1.c. 43.2.a. eius humilitas. 41.1 a. eius ſpiritale exercitium. 13.1.c. 41.1.b
B. Mariæ Virginis Annuntiatio. 12.1.a. 229. & ſequentibus.
in Martyrum ſolemnitatibus quid agendum. 27.2.c
Martyrum victoriæ, & triumphi. 73.2.b
Martyrum encomia. 27. 2. c. 28. 1. b. 313. & ſequentibus.
Martyrum fœlix ſtatus, & gloria. 27.2. c. 28.1.b
Martyrij varia genera. 28.1.c. 29.1.a
Martyrium ex gratia, non ex merito. 28.2.a
ad Martyrium exhortatio. 29.1.a
Mater Chriſti ſpiritalis. 19.1.c
Matrimonij excellentiæ. 42.2.a
Matrimonij corona. *ibidem.*
Matrimonij bona. *ibidem.*
Matrimonium pietatem non impedit. 44.1.a
Matrimonium malũ, quodnam? 45.1.a
Medicina animæ ægrotantis, dilectio. 65.1.b
Medicinæ ſpiritalis tempus. 67.2.b
Chriſtus Medicus. 6.1.a. 20.2.b.c. 21. 1.a. 29.2.c. 31.2.b. 41.2.a. 46.1.b. 67.2. b. 78.2. a. 90. 1. b. 99.1. b. 206.2.a
Medico Deus aſſimilatur. 79.1 a
bonus Medicus ægros præſentes ſanare & futuros præuidere debet. 257.1.c. vide Chriſtum & Magdalenam.
Chriſtus cur Medium dicatur. 6.2.b
Mendaces Deo contradicunt. 30.1.a
Menſa ſpiritalis multiplex. 77.1.b
Merces bonorum in cœlo. 51.2.a
Merces æterna an æqualis. 52.1.b
Merita Sanctorum. 289.1.b
Minimum in maximo. 49.2.b.c. 50.1.a
Miracula Chriſti. 43 2 c
Miraculorum myſtica expoſitio. 160. 2.c. 164.1.b
Miſerationes Domini in peccatores mirari debemus. 257.2.b
Miſeratio Dei ſolis aſſimilatur radiis. 259.2.a
Miſericordiæ opera commendantur. 73.1. b. c. 82. 2.c

Digitized by Google

ad Miſericordiæ opera exhortatio. 81. 2. a
Miſericordiæ opera quomodo ſpiritaliter implenda. 74.1.a
Miſericordia multiplex. 83.1.a
Miſericordiæ laus & encomium. 74.1. 2. 75.2.c
Miſericordiæ viri dicuntur Sancti Petrus & Paulus, & cur? 251.1.b
Miſericordia Domini erga peccatores. 159.1.a
Mixtura variæ. 13.2.b
Modeſtia ſeruanda. 52.2.c
Montes myſtici. 162.1.c
Mons quid denotat. 262.2.b
Mora nulla eſt in diſcendo vbi Spiritus ſanctus Doctor eſt. 256.1.b
Morti animæ. 56.1.c
Mors multiplex. 196.2.c. 237.1.a
de Morte & mortuis quamplurima. 198. & ſequentibus.
Mors quæ hominem mortuum ſociat Chriſto non mors, ſed lucrum, ſed vera mors quæ viuentem hominem peccatis conſtringit. 249.2.b
Mors SS. Petri & Pauli. 290. 2. c. cauſſa. *ibidem.*
Mors iuſtorum pretioſa. 251.a
dies Mortis Sanctorum eſt dies natalis eorum. 253.2.a
Mortificatio carnis. 14.1.a
Mortificatio martyrij genus. 29.1.a
Mortificatio patienter perferenda. 29. 1. a
Mortificationis ſymbola. 38.2.c
cordis Munditia. 4.1.b.75.1.c
Mundandi modus. 46.1.a
Mundi cum homine collatio. 2.2.c
Mundi ſiue ſæculi vanitas. 68.2.b
de Mundo non diligendo. 2.2.c
Mundi contemptus. 8.2.a. 37.1.b. 58.1.a. 83.2.c
Mundi ruina. 3.1.b
Mundi renouatio ſiue recreatio. 10.2.c
Mundus deſertum dicitur. 7.1.b
Mundus ſcenæ aſſimilatur. 84.2.c
Munus: de donis & muneribus. 34. 1. b
Munera Regum Chriſto oblata myſticè exponuntur. 34.1.c. 36.2.c. 37. 1.b. 2.b.c. 38.1.a. 2.b. 40.1.c
Mutatio aquæ in vinum. 40.1.c. 42. 2.c. 43.2.c. 44.1.b
Mutationis aquæ in vinum myſtica expoſitio. 43.1.a.2.a
Mutatio rerum in altera vita. 83.2.c
Myrrhæ variæ ſpecies. 38.2.b
Myſteria diuina magis credẽda, quàm examinanda. 22.1.a.c
Myſteriorum cœleſtium cognitio. 41. 2.a

N

Natalis dies Sanctorum eſt dies mortis eorum. 253.2.a
Natiuitatis variæ ſpecies. 11.1.a. 2.c
Naſci ex Deo, quid ſit? 12.2.a
Nauis, Eccleſiam deſignat. 47.1.b.c
de variis Nauibus myſticis. 47.1.b. 48.1.c
Nauis periclitantis cauſæ. 47.1.c
Nauis deſcriptio. 48.1.c
Negligentia condemnatur. 3.2.a.51.2. a. 81.2.c. plura de ea. 80.2.b
Negotiatio myſtica. 305.1.c
Neronis perſecutio & furor. 253.1.c
Niniuitarum hiſtoria deſcribitur. 76. 1. b
Nomina Sanctorum myſteriis plena. 24.1.c
Nomina peccatorum reticentur. 82. 2. b
Nomina iuſtorum declarantur. *ibid.*
Nouiſſimi primi & primi nouiſſimi. 51. 1. b
Nouiſſimi primi remunerati. 52.1.b
Nouitates per Chriſti Incarnationem factæ. 10.2.b. 19.1.a. 20.2.a. 33.1. c. 40.1.c
de Nouitatibus myſticis. 29.2.a. 33.1.c
Nouum variis modis ſumitur. 20.2.a
Nouus homo, Chriſtus. 40.1.c
Nubes, quid myſticè? 79.2.a
Numerorum quorundam myſterium. 263.1.c
Nuptiæ Chriſti & Eccleſiæ. 20.1.a. 38.2.

Digitized by Google

38.2.c. 43.1.b.c. 44.2.b.c. 201. 1.c. 2.a
Nuptiæ fœlices, quæ? 36.1.c. 40.1.c. 43. 1.b
Nuptiæ infœlices, quæ? 45.1.a
Nuptiarum circumſtantiæ. 43.1.b
Nuptiæ non condemnandæ. 43. 1.b.c
Nuptiarum ſpiritalium deſcriptio. 43. 2.a. 44.2.b. 45.1.c.2.b
Nuptiarum varia genera. 43.2.b. 44.2.a.b. 45.2.a. 197.2.c

O

Obedientiæ conditiones & perfectio. 42.1.a
Obedientiæ encomium. 301.2.a
Oblatio: quicquid nobis turpiter exhibuimus deuotè Deo offerre poſſumus. 257.2.a
Occupatio honeſta ſuadetur. 53.1.a
Occupationes ſæculi abſcindendæ, vel ſaltem temperandæ. 58.1.a
de Octaua, & Octauo die. 31.1. b. 33.1.c. 2.a. 296.1.b
Octo dies myſtici 31.2.b
Oleum Chriſtus dicitur. 14.2.a
Olei proprietates quatuor. 251.2.c
Oliuis Sancti Petrus & Paulus aſſimilantur. 251.2.c. religioſi. 252. 1.c
Onera peccatorum. 225.1.a
Opera bona quantùm valeant. 2.2.a. 6.1.c. 67.1.b
de bono opere. 28.1.c.40.2.c.67.1.b
Opera miſericordiæ facienda. 8.2.b. 61.1.c
Opera bona meritoria. 51.1.a
Operum bonorum neceſſitas. 21.2.b
Operum excellentia, vnde? 61.1.c
ad benè Operandum exhortatio. 40. 1.a. 51.2. a.b. 55.1.a. 60.2.c. 67.1.b. 3.a. 71.2.a.b
Operum bonorum laus. 250.2.a
Operatio cœleſtis in iuſtificatione hominis apparet. 253.1.b
Optare: quid optandum quidve timendum nobis ſit. 254.2.b
Orationis virtus. 23.1.a
Orationis conditiones. 77.2.b
Orationis ſymbola. 38.2.c
ad Orationem exhortatio. 77.2.c
Orationis varij modi. 38.2.c. 46. 1.a. 48.1. b. 51. 2. b. 59.1.b. 61.1.a
Orationis neceſſitas. 48.1.a. 62.1.b
Orationis impedimenta. 56.2.b
De ea, quamplurima. 157. & ſequentibus.
tres Orationis circunſtantiæ. 261. 1.a
Orationis vim. 261.2.b
Orationis mater eſt ſolitudo. 262. 2.b
Orationis laus. 250.2.a
Orationis viri ſancti vis. 251.2.b
Ordinem rerum peruertit peccator. 254.a
Oſtentatio propriæ virtutis periculoſa. 14. 1.a
Otium condemnatur. 53.2.a
Oues Chriſti paſcere quid. 250. 2.a

P.

Panis ſpiritalis multiplex. 70. 1.b. 94.1.a.2.b. 185.2.c
Parabola: Cur Chriſtus in parabolis ſit loquutus. 49.1.a. 50.1.a
Paradiſo terreſtri conſcientia bona aſſimilatur. 52.2.b
Paradiſi cœleſtis deſiderium. 53.1.c. 83.2.c
Paradiſi cœleſtis reſeratio. 83. 2. b
Paſſionis Chriſti, triplex calix. 261. 1.a
Paſſio Redemptoris eſt vnica laus Chriſtianorum. 262.1.c
Paſtoris animarum, cum paſtore ouium collatio. 13.1.c. 150. & ſequentibus. 176.1.a
Paſcere Chriſti oues quid. 250. 2. a
in malos Paſtores animarum inuchitur. 259.2.a

Eccleſiam Paſcit nunc D. Petrus. 253. 2. a.
Præſentiæ Dei commendatio. 251.2.a
Pater hominum, Deus. 154.2.c
Paterfamilias Chriſtus Dominus. 51. 1.c. 2.b
ad Patientiam exhortatio. 39. 1. c. 47. 2.c
Patientia in aduerſis commendatur. 55.1.a
S. Pauli conuerſio. 214.1.c
celebritatis cōuerſionis Apoſtoli Pauli triplex vtilitas. 214.2.b
perfecta Pauli obedientia. 214.2.c
conuerſio S. Pauli opus miſericordiæ. 215.2.c
conuerſio S. Pauli magnum miraculum. 215.2.a
Paulus conuerſus cum piſce piſcato comparatus. 215.1.c
tria in Paulo Apoſtolo conſideranda. 215.2.b. c
manſuetudo S. Pauli. 214.2.c
S. Paulus paruulo aſſimilatus. 114.2.c
S. Pauli epitheta, laudes & encomia. 44.1.c. in quibus eius fides maximè enituit, déque eius coronis. 255.2.c
Vide Petrus.
Pauperes in hoc mundo ad quid? 65. 2.a. 83.1.a
de Pauperibus multa. 82.1. c. 2.a
Pauperis & diuitis certamen. 83.2.c
Paupertas voluntaria. 4.2.c
Paupertas diues. 38.1.a. 43.1.a
Paupertatis perfectio & conditiones. 42.1.a
Paupertatis & diuitiarum varius exitus. 83.1.b.2.c
Pax multiplex. 6.1.b. 18. 1.c
Pax bonorum. 15.2.b
ad Pacem exhortatio. 9.2.a.16.2.b
Pacis impedimenta. 18.1.c
Pacis laus & commendatio, 21. 2.b. 147. 148. & ſequentibus.
Pacis diuinæ ac mundanæ differentia. 21.2 b
Peccare: Homo non debet multum peccare, vt multum ei dimittatur, & dicat multum mihi dimittitur, ergo Deum multum diligo. 257.1.b
Si Deus deeſt hominibus ſanctis Peccare, vt peſſimi poſſunt. *ibidem.*
Peccare poſſumus modo ſeptuplici. 259.2.b.c. 261.2.b
Peccatoris malitia. 29.2.b.49.1.c
Peccatoris ſupplicia. 49.1.c.78.1.a
Peccator idolorum cultor. 32.1.c
Peccator variis rebus aſſimilatur. 49. 1. c
Peccatoris paſſio cum paſſione Chriſti confertur. 56.1.a
Peccator à dæmonibus poſſeſſus dicitur. 77.2.c. 78.1.a
Peccatores rerum ordines peruertunt. 254. 2. a
Peccata portam regni cœlorum claudunt. 252.1.b
Peccatores Magdalenæ conuerſionem imitari debent. 257.1.c
Peccatores quomodo reſpiciendi ſunt. 257. 1.2
Peccata purganda. 4.1.b. 68.2.a
Peccatum omnium malorum cauſa. 75.2. b
Peccati effectus. 52.1.c
Peccatum, dæmon dicitur. 77.2.c
Peccatorum criminalium enumeratio. 57.1.a. 61.1.c
Peccatum animæ ſeruitus. 85.2.a. 203.1.c
Peccata poſt confeſſionem ſolicitè vitanda. 68.2.a
Peccati varia deſcriptio. 186.2.c
in Peccata ſacerdotes & præſules prolabi permittit Deus, cur. 252.2.a. & frequenter. *ibidem.*c
Peccati originalis remedia. 33.2.b
Peccatorum reuelatio. 31.1.a
Peccatum eſt vera rubigo. 257.2.a
Peccatum, vide delictum.
Peccatum eſt animæ vinculum. 259. 2. a
Pecuniæ. Dominicæ pretium. 108.1.c
Peregrinatur Deus cum Sanctis. 26. 1. b

Digitized by Google

Peregrini charitatiuè excipiendi. 64. 1. a
Perfectionis deſiderium. 10.2.b
ad Perfectionis faſtigium paulatim & per incrementa perueniendum. 28. 2.c. 41.2.a. 70.1.b
ad internæ Perfectionis faſtigium homo, quaſi quibuſdam gradibus promouetur. 256.2.a
Perfecti viri officium & exercitium. 35. 2.c. 42.1.b
Perſecutionum vtilitas. 39.2.c
ad Perſeuerantiam exhortatio. 77.1.a
Perturbatio malorum. 15.2.b.27.2.a. 37.1.a
Perturbatio diaboli. 40.1.b
Peruertere: peccatores rerum ordinem peruertunt. 254. 2.a
Peruenire : In hac vita ad Chriſtum per pericula perueniendum. 253.2.a
Petere: quomodo & quid à Deo petere debemus. 260.2.c
Petitiones Deus ſæpè non concedit petentibus. *ibidem.*
S. Petrus fundamentum Eccleſiæ. 223.1. c. cuncta propter Chriſtum reliquit. 223.2.b. ſuper quadruplicem terram eſt conſtitutus. 223. 2. c. Epiſcopalis ſedis honoratus magiſterio. 223.2.c. 224.1.a
S. Petri ſanctitas. 224.1.b
Sanctorum Petri & Pauli præconiū & ſuper omnes excellentia. 249.2.b.c
S. Petri primum miraculum Claudi in nomine Chriſti ſanatio, & cur. 249. 2.b
S.Petrus Petra, & S.Paulus vas, & cur. *ibidem.* Eorum mors & cauſſa paſſionis. *ibidem*.c
de capite S.Pauli cur lac fluxit & non ſanguis. *ibidem.* vtriuſque conuerſio mutationes exteræ excelſi facta. 250. 1.a. vineæ cultores agricolæ, negotiatores & theſaurorum diſpenſatores dicuntur. 250.2.b. varia eorum nomina. 251.1.c
Petrus Simon Ioannis à Chriſto vocatur, & cur? 250.1.c . horum imitatio ſuadetur. 25.2.a. 253.1.b. paſſionibus ſuis Deum clarificauerunt. 250.2.a
ad imitationem D. Petri cohortatio. 250.2.b. ad D.Pauli. 254.2.b. Angelis meliores. 251. 1. c. Cœlum & terra inter ſe certant in celebranda ſolemni eorum memoria. 251.1.c
SS. Petrus & Paulus miſericordiæ viri, & cur. 251.1.b
Cur Sanctus Petrus in peccatum lapſus ſit. 251. 2.a
Sancti Petri primatus dignitas. 251. 2. b. Amor eius in Chriſtum. *ibidem.* eius eminentia. *ibidem.*
oliuis aſſimilantur Petrus & Paulus, & cur. 251.2.c. eorum cum candelabris comparatio. 252.1.a virtutes eorum recenſentur. 252. 2.b
Sancti Petri fides & erga Deum ſumma dilectio. 252.1.b. 253.1.a
Sancti Pauli in omnibus ſpiritualis delectatio. 252.1.c. Paulus Sol dicitur. 252.1.b
Sancti Petrus & Paulus duo vbera pectori Eccleſiæ affixa. 252. 2. a. ſunt luminaria ſpiritualia in ſigna & tempora, & dies, & annos. 252.2.c. in ſole & luna expiari. 252.2.b
dignitas D. Petri in quibus attenditur. 253. 1. a. poteſtas eius in quo conſiſtit. *ibidem.*
quare primus in Apoſtolica dignitate Petrus. 253.1.c
Sanctus Petrus ſuper vndas ambulat. 253.2.a. Eccleſiam paſcit. *ibidem.*
S. Petrus ſol, & cur, & quando conuerſus in tenebras, 254.1.b
Sanctus Paulus luna, & cur, & quando conuerſa hæc myſtica luna in ſanguinem. 254.1.b. vterque intelligitur per cœlum & firmamentum. 254.1. a
Sanctus Paulus terreſtris paradiſus. 254.1 c
Sancti Pauli ſacrificia. 254.1.c

Digitized by Google

Omnium Sanctorum bona poſſidet. 254.1.c
Maxima D.Pauli erga proximum charitas. 254. 2. c. & erga Deum. 255. 2.c
Excæcatio D. Pauli illi fuit maximè vtilis & mundo. 255.1.a. & cur. *ibidem*.
Quomodo D. Paulo ſimiles eſſe poſſumus. 255.1.b
Pura in omnibus eius intentio. 255. 1. c
Apoſtoli Pauli cum medico comparatio. *ibidem*.
Eius obedientia. 255.2.b
De eius triplici certamine & triplici curſu. 255.2.c
Petrus quid ſignificat allegoricè. 261. 1. c
Petrus triplicem hoſtiam Deo obtulit. 261.2.b
beneficia Petro collata à Chriſto. 263.1.a
laus Petri. 263.1.c
Petri nomina. *ibidem*.
Phariſæus cuius figura. 257.2.a. 258.2.a
Phariſæi domus quid denotat. *ibidem*.
Pigritia condemnatur. 52.1.a.b.c
Pigritia ad laborem excitanda. 52.1.b
Pigritiæ tentationes. 52.1.c
de Piſcatoribus & piſcibus myſticis, plura. 303. & ſequentibus.
Plenitudo multiplex. 19.2...
Pœnitentiæ effectus & vtilitates. 2.2.a. 59.1.b. 60.1.c. 77.2.a
Pœnitentiæ via multiplex. 69.2.a. 76.1.a
Pœnitentiæ neceſſitas. 5.2.b
Pœnitentia qualiter agenda. 61.1.b. 74.2.b. 75.2.b
Pœnitentia citò dum viuimus agenda. 8.2.a.b. 52.1.a. 57.1.c.68.1.c. 70. 1.a. 72.2.c. 73.1.a. 93.1.c
Pœnitentia nullum reſpuit. 75.2.a. 77.2.a
de Pœnitentia. 10.2.a. 108.& ſequentibus. 182.2.a.b. 183.1.2.
Pœnitentiæ impedimenta. 69.2.c. 70.1.a. 80.1.b
Pœnitentia ſecundum baptiſma. 38. 2. a.
Pœnitentiæ vaſa. 43.2.a
Pœnitentia Chriſtianorum. 57.1.a
Pœnitentiæ opera. 57.1.a.c. 66.1.b.c. 73.1.c. 75.2.c
Pœnitentiæ encomium. 60. 1. c. 74. 2.b. 75.2.c
expoſitio moralis operum Pœnitentiæ & pietatis Magdalenæ erga Chriſtum. 257.1.a
Pœnitentia eſt conuiuium. 258.1.a
Pœnitentia eſt fons baptiſmatis. 259. 1. a
Pœnitentia animæ peccatrici omnino neceſſaria. 263.1.b
Prædicatio recte dicitur, & cur. 253. 1.a
de Præparatione ſpiritali ad Chriſtum dignè excipiendum requiſita. 9.1.a. 12.2.b
Præſumptionis mala. 70.1.a
Præſumptio mendacium. 250.1.a
de ſe non Præſumendum. 250.2.a
Præſumptio cauenda. 70.1.c
Principij varia acceptio. 12.2.c. huius vocabuli myſteria. 26.1.c
de Proceſſionibus. 104.1.c.2.a.b
Chriſti Profectus. 41.1.c
Profeſſionis religioſæ perfectio. 35.3.c
Profeſſionis varia genera. 54.2.b
de Promiſſorum retributione non eſt diffidendum. 263.1.b
Propè eſſe: Quatuor valde prope. 2. 1.b
Prophetæ lucernæ dicuntur. 249.1.b
Chriſtus Propheta. 6.1.a
Prouidentia diuina. 78.2.b
Proximus.
Proximorum perſecutores. 27.1.a
Proximorum dilectio. 73.2.c
ad Pſalmodiam exhortatio. 47.2.c
Pſeudoprophetæ vitandi. 2.c
Puer, Chriſtus. 30.1.c. 35.2.a
Chriſtiani, Pueri. 40.1.a
Puerorum proprietates. 30.1.c

Digitized by Google

Per quæ quis peccat, per hæc & punitur. 83.1.b
Purgtorij ignis. 6.2.b
Purgatorij pœnæ. 44.1.c
Purificatio Beatæ Virginis: Humilitas Virginis in purificatione. 223.2.c
Purificatio mentis. 220.2.b.c
Purificatio Eccleſiæ. 221.1.c
Laudes & merita Virginis in Purificatione. 222.1.a.b.c
Primatus dignitas Sancti Petri. 151.2.b
Proceſſionis & cereorũ origo. 216.2.c
Proceſſionis ceremoniæ explicantur. 217.1.c
ordo Proceſſionis Chriſti in templum. 217.1.c
Puritatis laus, & commendatio. 18.2.a. 26.2.c
ad Puritatem exhortatio. 74.1.c
Puritatis cordis oris & operis commendatio. 149.1.c

Q

Qvadragenarij numeri myſteria. 57. 1. a. b. 59. 2. c. 67.1.a. 68.2.a
Quadrageſimæ myſteria. 68.1.c. 2.a. 70.2.a
Quadrageſimæ inſtitutio. 57.2.a.c. 60.1.a. 67.2.a. 70.1.b
Quadrageſimæ virtus. 69.1.a.c
Quadrageſimæ tempus. 57.2.a. 58.1.b. 60.1.b. 67.2.a. 69.1.c.2.a.b. 71.1.c.2.a. 72.1.b.c
Quadrageſima qualiter obſeruanda. 57.2.b. 58.1.a.b. 2.b. 59.1.a. 60.2.c. 61.1.c.2.a.b. 62.1.c. 64.1.a. 67.2.a.b.c. 69.2.c. 71.1.c.2.a. 72.1.c. 74.1.c
Quadrageſimæ cum manſionibus filiorum Iſraël collatio. 57.2.c
Quadrageſimalis ieiunij vtilitas. 57.2.c. 67.2.b. 68.1.c. 69.1.a
Quadrageſimalis ieiunij obligatio. 59.1.b. 64.1.a. 67.1.c. 69.2.c. 70.1.b
Quadrageſima multiplex. 69.1.b
Quærendi Deum neceſſitas. 55.2.b
Quærendi Chriſtum modus. 42.2.c. 80.2.b
Chriſtus quo tempore Quærẽdus. *ibid.*
Chriſtus ſub qua ratione Quærendus. 42.1.c.2.c
Quærentium Chriſtum differentiæ. 42.1.a.2.c
in Quietis perturbatores agitur. 73.2.c
Quinquagenarij numeri myſterium. 55.1.b.c. 71.1.b
Quinquageſimæ ratio. 55.1.b. 166.1.b

R

Receſſus à peccato. 40.2.c
Reconciliationis cum Deo modus. 2.2.b
Recurrendi modus ad Chriſtum ſiue ad diuinam miſericordiam. 47.2.a.b.c. 48.1.a.b
Recurrendum ad Deum. 48.1.b. 75.1.c
Redimere: A quibus Chriſtus nos redemerit. 30.2.c
Pro redemptione quid à nobis requirat Dominus. 31.1.a
Quibus modis, & impenſis Chriſtus hominem redemerit. 30.2.c
Refugium noſtrum, Chriſtus. 46.2.c. 47.2.c. 48.1.a
de Regno iuſtorum ſucceſſione carente. 2.2.a
Regni cœlorum deſiderium. 76.2.b
Regnum Dei rebus vilibus ac diſparibus cur aſſimiletur. 50.1.a
de Regno Dei quærendo. 2.2.c
ad Regnum Dei per tribulationes perueniendum. 81.2.c
de Regno Chriſti. 16.2.a. 107.2.b
Regnum multiplex. 37.1.c. 274.2.a
Regnum perſonale. 37.1.c
Regnum temporale. *ibidem.*
Regnum ſpiritale. *ibidem.*
Religionis Chriſtianæ veritas argumẽtis efficaciſſimis comprobatur. 255.1.a
Religio aſſimilatur variis rebus. 70.2.b

Digitized by Google

Religio, Religioſus.
De veris Religioſis. 38.2.a
de falſis Religioſis. 38.2.a.82.1.a
Religioſorum clauſtrum conflatorio ſimile. 221.1.c
Reliquiæ Martyrum in altaribus reconditæ. 27.2.b
Remuneratio æterna quàm ampla. 50.2.b
Remunerationis æternæ excellentiæ. 51.1.a.b. 73.2.c
de æterna Remuneratione. 51.1.b.2.a. 73.2.c
Remuneratio æterna coronæ aſſimilatur. 225.1.a
Renouatio ſpiritalis hominis. 50.1.c
Reſurrectionis bonorum & malorum differentia. 1.1.a
Reſurrectio corporum. 98.1.a
Chriſtus in Reſurrectionem multorum poſitus. 29.2.c
Reſurrectionis & circumciſionis collatio. 33.2.b
Reſurrectionis figuræ. 42.2.c
Reuelatio interna & externa. 35.1.a
Rex noſter, Chriſtus. 35.1.c.2.a
Chriſti Regis excellentia & maieſtas. 35.2.b
ad Regem admonitio. 18.1.c
Regum Chriſtianiſſimorum excellentiæ. 37.2.a
de Riſu moderando. 52. 2. c. 67. 1. a
de Riſu contumelioſo. 67.1.a
Roma per altitudinem maris ſignificatur, & cur. 253.1.a. illius dignitas vnde. 253.1.c
Romanorum ſuperſtitiones. *ibidem.*
in Ruinam multorum poſitus Chriſtus. 29.2. b. c

S.

Sacerdos: In malos Sacerdotes agitur. 74.2.a
Sacerdotum dignitas. 194.2.c
Sacerdotes & patres ſpirituales, qualiter diligendi. 81.1.a
Sacerdotum contemptores condemnantur. 81.1.a.b
Sacerdotibus honor exhibendus. 81.1. b. 285.1.b
Sacerdotes in peccatum labi permittit Deus, & cur. 251.2.a
Sacerdotium cur Angelo, aut Archangelo non fuit commiſſum, ſed peccatoribus. *ibidem.*
Sacrificia Pauli. 254.1.c
Sæculum præſens, mare dicitur, & cur. 253.1.a
Salutis teſtimonia. 31.2.a
Saluti iucumbendum. 52.1.a
Salus cum timore operanda. 51.2.c
ita Salutem neceſſaria. 159. 2. c. 205.2.b
de peccatorum Salute non deſperandum. 51.2.c. 53.1.b
cur pauci Saluati. 52. 1. b. 53. 1.b
Sanctitatis varia genera. 28.1.c
Sanctitas nauiculæ aſſimilatur. 48. 1. c
Sanctitatis origo, Chriſtus. 28.1.c
Sanctorum imitatio. 75.1.c
de Sanctis mira. 291. & ſequentibus.
Sanguis Martyrum clamat in cordibus Chriſtianorum, & quid. 252.1.a
Sanitatis ſpiritalis cum corporali collatio. 63.2.a
Sapientia mundana, vera ſtultitia. 21. 2. a
Sapientia viti aſſimilatur. 52.1.a
Satisfactio pro peccatis. 57.1.c
Satisfactio tria requirit. 259. 1. c
de Scandalis datis. 2.1.b
de Scripturæ Sanctæ ſenſu. 43.1.c
Quomodo dicenda. 70.1.c
De eius interpretatione. 43.1.c
Scripturæ vtilitates. 75.1.c
Speculo aſſimilatur. 44.2.a
Scriptura ſacra intellectu difficilis. 81.2.b
S. Scriptura à Spiritu ſancto dictata. 56.1.b

Digitized by Google

Scriptura ſacra eſt ager. 262.2.c
Semen bonum. 48.2.b
Semen malum. *ibidem.*
Semen ſpiritale multiplex. 48. 2.c. 54.1.a. 55.1.b
quid Seminandum. 55.1.a
Seminationis ſpiritalis cum materiali collatio. 54.1.b. 55.1.a
Seminis ſpiritalis fructificatio. 53.2.c. 54.1.b.2.c
Senarij numeri myſteria. 53.2.b.c
Senſuum exteriorum cuſtodia. 5.2.b
Senſuum ſupplementum. 19.2.a
Senſuum perfectio. *ibidem.*
Septuageſimæ ratio. 50. 1. b. c. 53.1. b
Septuageſimæ nomen, eiúſque myſterium. 50.1.b. c. 2. b. 52.2.c. 53.1.c
in Septuageſima flendum. 52. 2.c. 53.1. c
Sepulchrum triplex. 260.2.c
Sepultura iuſti & peccatoris, ſiue prædeſtinati & reprobi. 82.1.c
Sequi Chriſtum quàm vtile. 10,2.b. 56.2.b. 58.2.b
de Sequentibus Chriſtum, carnem & mundum. 151.1.b
Seruire Deo propter ſpem mercedis. 52.1. b
Seruiendum ſoli Deo. 68. 2.b
Seruitus hæreticorum prodigioſa. 62.1.a
Seruorum Dei & hominum differentia. 63.2.b
Sexageſimæ ratio. 53.2.b.c
Sigillum diuinum in homine. 13.2.c.
Signum: Chriſtus quomodo in ſignum poſitus. 30.1.a.b
Signa Spiritus ſancti. 169.2.a.b
Signorum varia genera. 30.1.a
Signa Chriſti diuerſa. 30.1.a.b
Signa diaboli varia. 30.1.b
Silentium multiplex. 3. 1. c. 9. 1. c
Silentium in ortu Chriſti. 9.2.c
Chriſti Silentium loquens. 19.2.b
Simeon plenus dierum. 219.1.c
Simeonis ſenis renouatio. *ibidem.*
Simeon ſenex beatus. 218.2.c
Simeonis virtutes. 218.1.a
Simonia condemnatur. 74.2.a
Simonis magi elatio & punitio. 249.2. c
Sinapis: Chriſtus grano ſinapis aſſimilatur. 16. 2. c. 49. 2. b. 50. 1.a
Sinapis granum dicitur regnum cœlorum. 49.2.a.c
Sitis ſpiritalis hominis. 101.1.b
de Societate bonorum. 47.1.a
de Societate malorum. 47.1.a c
Solis proprietates. 36.2.b
Sol dicitur D. Petrus, & cur, & quando conuerſus fuit in tenebras. 254. 1. b
Sollicitudo vana reprobatur. 55.1.a
Solitudinis laus. 8.2.c
Soluendi modus. 6.1.b
Somnus multiplex. 3.2.a
Somno ſurgendum pluribus ex cauſis. *ibidem.*
Somni Chriſti ratio. 46.2.c
Sopor multiplex. 50.2.c
Speculorum mirabilia. 44. 2.a
Spiritus multiplex. 68.2.c
Spiritus ſancti ignis corda inflammat, & corpora refrigerat. 252.1.c
Spiritus ſancti diuinitas. 10.1.c. 16.1. a. 25.1.c
de Spiritu ſancto quamplurima. 167. & ſequentibus.
vbi doctor eſt Spiritus ſanctus nulla mora in diſcendo eſt. 256.1.b
Spiritus ſanctus per homines communicatur. 257.1 c
Spiritus ſanctus nubi lucidæ aſſimilatur. 263.1.c
Sponſus, Chriſtus. 20.1.a
S. Ioannis Baptiſtæ cum ſponſo comparatio, & cur. 249.1.c
de Stella quæ magis apparuit. 34. 2.a. 35.1.b. 36.1. b. 2. b. 37.1.b. 40 1. c.2.a

Stellæ proprietates. 36.2.b
S.Stephani virtutes. 23.2.a. & ſequentibus.
Eius martyrium ac triumphus. 24.1.a.b.2.a.b.c. 25.1.b.c.2.a
Chriſti naſcentis & Stephani morientis collatio. 25.1.b
Eius prærogatiuæ. 24.1.a.c
Eius miracula. 24.1.a
nominis Stephani myſterium. 24.1.c
Stephanus Rex. 24.2.a
Stolæ albæ quibus Sancti amicti ſunt. 27.2.c. 28.1.b
Superbia retunditur. 6.2.a. 12.1.c. 29.a.b. 80.a.c
Superbiæ mala. 69.2.c
De ea. 80.2.b
Superbiæ cogitationes cauendæ. 260.2.c
Superbus Deo reſiſtit. 29.2.b. 30.1.a
Superiorum exemplum efficax. 33.1.a
Superſtitionum condemnatio. 68.1.a
Superſtitiones Romanorum. 253.1.c
de Superſtitionibus reiiciendis. 31.1.c
Paganorum Superſtitiones. 33.2.c
Surditas ſpiritalis. 56.1.c
de modo Chriſtum Suſcitandi. 46.2.b
Suſpendium animæ. 3.1.a

T

Tabernaculorum Chriſti varia genera. 19.2.c
Talentorum myſteria. 227.1.c
Tempeſtas miraculosè ſedata. 46.2.c
Tempeſtas cur exorta. 47.2.c
Templa diligenter frequentanda. 49.2.a. 78.2.a
Templis ſacris reuerentia exhibenda. 72.2.a. 74.2.a
Templorum ſanctitudo. 190.2.b
Templorum dedicatio. 101.2.a. 325. & ſequentibus.
de Temporibus memoriæ tradendis. 68.2.b
Tenebræ ſpiritales. 38.1.c
Tentationes præcauendæ. 21.2.c
Tentationum varia genera. 69.1.a. 70.2.a.c
Tentationibus reſiſtendum. 40.1.a
de Tentationibus animæ. 46.2.b. 67.2.c. 68.1.a.2.b
Tentatio perfectionis ſignum. 68.2.a
Tentationes vt vincendæ. 46.2.b. 68.1.a.2.c. 69.2.a.b. 72.1.a.b
Tentationes vnde? 48.1.b. 71.2.c
Tentationum vtilitates. 69.2.a. 70.2.b
de Tentationibus quamplurima. 70.1.b.c. 71.2.b
de Terra ſpiritali cordis noſtri, præparanda vt ſemen excipiat. 54.1.a.1.a.2.b
Terra ſpiritalis multiplex. 54.1.c
Teſtamenti veteris & noui differentia. 40.2.b
Teſtimonium de Chriſto multiplex. 36.2.c. 80.b
Thabor exultat in nomine Dei. 262.2.a
montis Thabor excellentia. *ibidem.*
Theſaurus ſpiritalis multiplex. 36.1.a. 38.1.a. 62.1.c. 78.2.c
Theſaurorum terræ & cœli comparatio. 62.2.b
Timere: Quid timendum quidve optandum nobis ſit. 254.2.b
Dæmones reliquias Sanctorum Timent. 255.1.a
Timere multùm debemus in præſenti vita. 54.2.b
Timor vanus redarguitur. 37.1.b
Timor iuſtorum. 80.1.c. 81.1.a

Timor Dei. 73.2.c
Timoris vtilitates. 59.2.a. 81.1.a
Tranquillitas aliquando periculoſa. 39.2.c
Transfiguratio quid ſignificat. 263.1.c. 263.2.b
cur Chriſtus in Transfiguratione tres diſcipulos aſſumpſerit. 263.1.b
Chriſtus ante diſcipulos Transfiguratur, quare. 262.1.b. 263.1.a
Chriſtus præcepit diſcipulis, vt de ſua Transfiguratione tacerent, quare. 262.1.c. 262.2.c
Transfiguratio eſt gaudium bonis tantùm. 262.2.a
ad Transfigurationis ſpectaculum omnes Apoſtoli non fuerunt admiſſi, quare. 262.2.b
Transfigurationis ratio quæ. 262.2.c
Transfiguratio tollit crucis ſcandalum. 263.1.a
Transformatio animarum phyſica reprobatur. 84.2.b
Transformatio moralis comprobatur. *ibidem.*
Tranſire: Chriſtus quomodo tranſierit. 55.1.c
Tribulationis tempus. 19.2.c
Tribulatio patienter ſuſtinenda. 50.1.c
Tribulationis vtilitates. 77.2.a. 81.2.c
Trinitatis vnitas. 7.2.b
Perſonarum æqualitas & coæternitas. 10.1.b.c. 12.2.c
Triſtitiæ cauſa. 75.2.b
Triſtitia perfecta & religioſa. 257.2.b
Triſtitiæ mala. 153.1.2
Triticum iuſtorum ſymbolum. 49.1.c

V.

VAnitas damnanda. 14.1.b
Vanitatis excidium. 15.1.b
Vbera Eccleſiæ lactant proficientes & nutriunt perfectos. 257.2.b
Ver ſpiritale animæ. 57.2.a. 60.1.b
Verbum: Cur filius Dei Verbum dicatur. 13.1.a. 16.1.b
Verbi diuini virtus. 63.2 c
Verbum multiplex. 20.1.c
Verbum Dei ſemen dicitur. 54.1.a
Semen iſtud quomodo retinendum. *ibidem.*
Verbum Dei vt audiendum. 54.2.b.c. 60.1.a
Veſtigia Chriſti tenenda. 23.2.b
Veſtimenta ſpiritalia. 7.2 b.79.2.a
Veſtimentorum cultus ſuperfluus. 82.1.b.2.a
Viæ Domini. 8.1.b
Via ſpiritalis vt præparanda. 8.2.c. 61.2.a
de Viis bonis. 37.1.a.2.b
de Viis malis. 37.1.a
Viduarum continentia. 11.2.a
Viduitas conſeruanda. 42.2.b
ad Vigilantiam exhortatio. 47.2.c
Vigilat Chriſtus ſuis dormientibus. 49.1.b
Vincula peccatoris. 5.1.a.6.1.b
tria Vinculorum genera quibus legatus fuit Petrus. 261.2.b
iuſti Vincula. 5.1.c. 6.1.b
damnatorum Vincula. 6.1.b
Vinculorum varia genera. 6.1.b
Vindicta non poſtulanda. 23.2.c
cur Beatorum animæ Vindictam de inimicis ſuis expetant. 27.2.b
Vindicta licita, quæ? 70.1.c
in Vinea Domini vt laborandum. 50.1.c. 51.1.a. 52.1.c. 53.2.a. 54.2.b
Vinea Domini, quid? 50.2.a. 51.2.a.b. 52.1
Vinea ſpiritalis multiplex. 51.1.a. 2.a.c. 52.1.a.b. 54.2.b. 86.2.b
Vinea Domini Eccleſia. 51.1.b
Vinum multiplex. 43.2.b
Vinum bonum. 44.1 b
Vini abſtinentia. 58.1.c
Viperæ myſticæ ſignificationes. 8.1.c

Virginitatis encomium. 10.2.c.11.2.b. 30.2.a.b.c
Virginum Sanctarum laudes celebrantur. 322. & ſequentibus.
Virginum inſtitutio. 30.2.c
Virginum excellentiæ. 11.2.a.30.2.a
Virginitatis corona. 30.2.a
Virginitatis conſeruanda modus. 30.2.b
Virtutum commendatio. 72.2.b
nihil beatum in humanis præter Virtutem. 216.2.a
Viſitationes diuinæ. 21.1.a
Vita in melius commutanda. 2.2.b
Vitæ præſentis breuitas. 78.1.c
Vita hominum Chriſtus. 23.1.b. 30.1.a
Vita præſens, tribulatio. 78.1.b
Vita actiua & contemplatiua. 26.1.a
Vita æterna inquirenda. 78.1.c
Vita ſpiritalis ſuadetur. 26.2.b
Vitæ ſpiritalis perfectio. 41.2.a
Vita hominis, nauigatio. 48.1.a
præſentis Vitæ numerus. 57.1.b.c.58.1.a. 59.1.a
Viuendi forma. 61.2.a
Vnctio capitis noſtri, Chriſti. 58.2.b. 62.1.a
Litteralis & myſtica expoſitio vnguentorum, quibus Chriſtus à Magdalena vngitur. 257.1.c
Vnguentum eſt odor bonæ opinionis. 257.2.a
Vnguentum quo Chriſtus vngitur à Magdalena triplex. 257.2.b
Vnio hypoſtatica. 263.1.a
Vocationis ſuæ conſideratio. 34.2.a
Vocatio diuina omnium hominum. 51.1.a.2.a.b
Vocationi non obtemperantes reprehenduntur. 51.2.a
de Vocatione Gentium ad fidem. 34.2.a. 35.1.a
omnes Vocati, non electi. 51.2.c
Voluntas mala & eius habitus. 18.1.c
Voluntas recta. 28.1.c. 30.1.a
Voluptates contemnendæ. 14.1.b. 58.1.a. 60.2.c
Voluptas fugienda. 86.1.b
Voluptas condemnatur. 54.2.c. 60.2.c
Votum optimum. 10.2.a
Voces in mundo clamantes. 7.1.b
Vſura condemnatur. 45.1.b.62.1.a
contra Vſuram remedia. 45.1.b
Vſura ſpiritalis. 75.2.c
Vxorum pluralitas condemnatur. 42.2.b

Z

Zizania myſticè, quid? 48.2.a

ERRATA.

IN Epiſtola pag.5.raeum, lege, meum. Ad lectorem, nimirum, l. minimùm.
Pag.6. Archiſtratagum, l. Archiſtrategum.

Pag.4.col.1.b.celebrandam, l.celebrandum. P.18.2.b.87.l.80. P.21.1.c.55.l.53. *Ibidem*.1.c. tyrannis, l. tyrannidis. Pag.27.1.b.tres diuiditur, l.in tres, &c. Pag.31.1.a.requiri, l.requirere. Pag.34.1.b.huiſ feſtiuitatis, l. huius feſtiuitatis. Pag.36.2.c. S. Euſebij, dele S. Pag.42.2.b.compinbatur, l.comprobantur. P.53.1.conuentione mex, l.conuentionem ex. P.57.2.a. Hoſce, l. Hoccè. Pag.59.2 b. vr, l. vbi. Pag. 69.1. c. militar, l. militant. Pag.70.2.a. Euangelico, l.Euangelicam. Pag.74.2.virttum, l.virtutum. Pag.76.2.c.nimam, l.animam. Pag.78.1.b.dæmoniaca, l.dæmoniacæ. *ibid*. 2.b. obrſtueret, l.obſtrueret. *ibid*. c.corroborands, l.corroborandas. Pag.79.1.a.& euangelicum, l.Euangelicum. Pag.103.305.l.103. Pag.201.1.a.ianitur, l.ianitorum. Pag.236.2.a.ſpiritaxit, dele ſpirita. *ibid*.c.li, l.ſpiritali. Pag.253.1.a.abſolutione in, l.in abſolutione.

Digitized by Google

7-2-1

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google